

TREŠDIENA, 2010. GADA 5. MAIJS

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Sesijas atsākšana

Priekšsēdētājs. – Eiropas Parlamenta sesiju, kas tika pārtraukta 2010. gada 22. aprīlī, pasludinu par atsāktu.

2010. gada 22. aprīļa sēdes protokols ir izdalīts.

Vai ir kādi komentāri?

(Iepriekšējās sēdes protokols tika apstiprināts)

2. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

3. Priekšsēdētāja paziņojums (sk. protokolu)

Priekšsēdētājs. – Vēlos informēt deputātus, ka šīs sesijas laikā plenārsēžu zālē atradīsies arī vairāki ieraksta operatori, kas izmantos īpašu aprīkojumu. Viņi ierakstīs debates un balsojumus, lai varētu sagatavot visaptverošu videomateriālu par Parlamenta darbu.

Šī filma tiks rādīta Parlamenta darba pastāvīgās ekspozīcijas ietvaros interaktīvā plenārsēžu zāles modelī jaunajā apmeklētāju centrā Briselē. Esmu saņēmis skaidru apliecinājumu, ka šie tehniķi darbosies pavisam neuzkrītoši un nekādā veidā mums netraucēs. Paldies par sapratni.

4. Komiteju sastāvs (sk. protokolu)

5. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

6. Jautājumi, uz kuriem jāatbild mutiski, un rakstiskas deklarācijas (iesniegšana) (sk. protokolu)

7. Padomes nosūtītie nolīgumu teksti (sk. protokolu)

8. Saistībā ar Parlamenta nostājām un rezolūcijām veiktie pasākumi (sk. protokolu)

9. Darba kārtība

Priekšsēdētājs. – Darba kārtības projekta galīgā versija, ko saskaņā ar Reglamenta 140. un 155. pantu savas pēdējās sanāksmes laikā izstrādāja Priekšsēdētāju konference, ir izdalīta. Vienojoties ar politiskajām grupām, šīs nedēļas plenārsēžu darba kārtībā es ierosinu šādus grozījumus:

Trešdiena, 2010. gada 5. maijs:

Pirmkārt, kopīgās debates par abiem *Íñigo Méndez de Vigo* ziņojumiem attiecībā uz Parlamenta sastāvu būs pirmais darba kārtības punkts.

Otrkārt, darba kārtībā ir iekļauts jauns punkts „Padomes un Komisijas paziņojumi par gatavošanos eiro zonas valstu un valdību vadītāju augstākā līmeņa sanāksmei, kura notiks 2010. gada 7. maijā” bez balsošanas. Tas būs otrais darba kārtības punkts, kas ietvers tikai vienu diskusiju kārtu starp politisko grupu pārstāvjiem, bet ne brīvā mikrofona procedūru.

Treškārt, nosaukums „Padomes un Komisijas paziņojumi par elektrisko automobiļu standartizāciju” ir nomainīts ar „Padomes un Komisijas paziņojumi par elektriskajiem automobiļiem”.

Ceturtkārt, Vittorio Prodi ziņojums, ar ko bija plānots īsumā iepazīstināt šodien, ir pārcelts uz jautājumu laiku ceturtdien, 2010. gada 6. maijā, lai par to uzreiz nobalsotu.

Ceturtdiena, 2010. gada 6. maijs:

Pirmkārt, balsošana par Vital Moreira ziņojumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar kuru paredz makrofinansiālo palīdzību Ukrainai, ir atlikta līdz maija otrajai sesijai.

Otrkārt, balsošana par rezolūcijas priekšlikumu attiecībā uz Komisijas regulas projektu par pamatnostādņēm kompensējoša mehānisma izveidei starp pārvades sistēmu operatoriem un par kopēju pieeju attiecībā uz elektropārvades cenām ir izņemta no darba kārtības.

Vai ir kādi komentāri?

(Parlaments apstiprināja grozījumus)

(Darba kārtība tika pieņemta ar šiem grozījumiem)

10. SWIFT (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)

11. Pasažieru datu reģistrs (PDR) (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)

12. Aizliegums izmantot uz cianīdu balstītas izrakteņu ieguves tehnoloģijas (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)

13. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir balsošana.

(Balsošanas rezultātus un citu informāciju sk. protokolā)

Esmu saņēmis priekšlikumu mainīt šīs dienas balsošanas kārtību: pēc vakardienas tikšanās starp priekšsēdētāju J. Buzek un premjerministru J. Zapatero tika nolemts augstākajā institucionālajā līmenī nekavējoties sākt dialogu par noteiktiem procedūras jautājumiem attiecībā uz Padomes budžeta izpildes apstiprināšanu. Tāpēc Prezidentūra ierosina balsošanu par šo punktu atlikt līdz nākamajai sesijai.

Martin Schulz, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, arī es esmu dzirdējis par priekšsēdētāja J. Buzek un Zapatero kunga tikšanos. Es domāju, ka šajā jautājumā par Padomes budžeta izpildes apstiprināšanu strīdīgie punkti starp mums un Padomi ir tik delikāti, ka būtu saprātīgi šīs sarunas turpināt. Tam, par ko mēs lemsim šodien, proti, atlikt Padomes budžeta izpildes apstiprināšanu, būs tālejošas sekas. Tāpēc šo jautājumu mēs šorīt savā grupā vēlreiz pārrunājam un paudām viedokli, ka, ja ir iespēja uz atklātiem jautājumiem sniegt Parlamentam pieņemamas atbildes, mums šī iespēja ir jāizmanto. Tas varētu būt arī solis pretī Padomei, lai radītu uzticību — ne tikai attiecībā uz budžeta izpildes apstiprināšanu, bet arī citās jomās, tāpēc šim priekšlikumam mēs varam piekrist.

Bart Staes, Verts/ALE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es dzirdēju, ko teica Schulz kungs. Esmu Budžeta kontroles komitejas priekšsēdētāja vietnieks un viens no Parlamenta deputātiem, kuri piedalījās neformālajās sarunās ar Padomi. Ziņojums, kura pieņemšanu vēlas atlikt, Budžeta kontroles komitejā saņēma 27 balsis „par”, nevienu „pret” un nevienu „atturo”, līdz ar to tas tika pieņemts vienbalsīgi. Divas reizes mums ir bijušas neformālas sarunas ar Padomi, lai panāktu vienošanos. Padome konsekventi atsakās šādu vienošanos noslēgt. Vienīgais iemesls iespējamai balsošanas atlikšanai būtu tas, ja Padomei tūlīt pat vajadzētu apliecināt savu gatavību uzrādīt visus dokumentus, ko mēs no tās pieprasām.

Otra problēma ir saistīta ar likumdošanu. Saskaņā ar mūsu Reglamentu un Finanšu regulu budžeta izpilde jāapstiprina līdz $n + 2$ gada 15. maijam. Mēs runājam par 2008. gada budžetu, tātad $n + 2$ ir 2010. gada 15. maijs. Nākamā plenārsēde pēc rītdienas ir paredzēta tikai 17. maijā, tāpēc, ja, nenobalsosim tagad, tad pārkāpsim paši savu Finanšu regulu, kas, manuprāt, liecinās par ārkārtīgi sliktu pārvaldību.

Ryszard Czarnecki, referents. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlamentā es strādāju sesto gadu, un, kaut arī negribu nevienam pamācīt, pieklājība prasa šajā svarīgajā jautājumā noskaidrot referenta viedokli. Vēlos visiem atgādināt, ka šā sasaukuma laikā — tikai pagājušā gada novembrī — Parlaments apstiprināja

Padomes budžeta izpildi par 2007. gadu. Tāpēc varam teikt, ka Padome atkal nav iesniegusi pareizos dokumentus.

Mani personiski mulsina tas, ka, skatot 2008. gada budžeta izpildi, mēs saņemām dokumentus par 2007. gadu, kas nekādā veidā neatbilst tam, ko gaidījām un pieprasījām. Tomēr es esmu pazīstams kā cilvēks, kas gatavs kompromisiem, un gribu dot Padomei vēl vienu iespēju, un tā patiešām varētu būt pēdējā iespēja tai sagatavot pareizos dokumentus un atteikties no neveiksmīgās 1970. gada neoficiālās vienošanās, kas saskaņā ar Padomes teikto mums faktiski neļauj šo iestādi kontrolēt.

Tāpēc es atbalstu to, ka tiek izdarīts izņēmums un balsošana tiek atcelta, dodot Padomei vēl dažas nedēļas — divas vai sešas —, un tad, ņemot vērā to, ko teica Staes kungs, es atbalstīšu tūlītēju balsošanu, vēlākais, jūnijā.

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir balsošana.

(Balsošanas rezultātus un citu informāciju sk. protokolā)

13.1. Administratīvā sadarbība un krāpšanas apkarošana pievienotās vērtības nodokļa jomā (pārstrādāta redakcija) (A7-0061/2010, José Manuel García-Margallo y Marfil)

13.2. Pievienotās vērtības nodokļa kopējā sistēma attiecībā uz rēķinu sagatavošanas noteikumiem (A7-0065/2010, David Casa)

13.3. Pieprasījums atcelt Miloslav Ransdorf deputāta imunitāti (A7-0107/2010, Francesco Enrico Speroni)

13.4. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — ES vispārējais budžets — Tiesa

13.5. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — ES vispārējais budžets — Revīzijas palāta

13.6. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — ES vispārējais budžets — Eiropas Ombuds

13.7. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — ES vispārējais budžets — Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs

13.8. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs

13.9. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centrs (CEDEFOP)

13.10. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūra

13.11. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — Eiropas Rekonstrukcijas aģentūra

13.12. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — Eiropas Aviācijas drošības aģentūra

- 13.13. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs**
- 13.14. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — Eiropas Ķīmisko vielu aģentūra**
- 13.15. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — Eiropas Vides aģentūra**
- 13.16. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde**
- 13.17. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centrs**
- 13.18. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — Eiropas Zāļu aģentūra**
- 13.19. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — Eiropas Jūras drošības aģentūra**
- 13.20. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — Eiropas Tīklu un informācijas drošības aģentūra (ENISA)**
- 13.21. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — Eiropas Dzelzceļa aģentūra**
- 13.22. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — Eiropas Izglītības fonds**
- 13.23. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — Eiropas Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūra**
- 13.24. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — Euratom apgādes aģentūra**
- 13.25. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonds**
- 13.26. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — EUROJUST**
- 13.27. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra**
- 13.28. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (FRONTEX)**
- 13.29. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — Eiropas GNSS uzraudzības iestāde**
- 13.30. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — Eiropas Kopuzņēmums ITER un kodolsintēzes enerģijas attīstības vajadzībām**

13.31. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — SESAR

13.32. Pārvietojamas spiediena iekārtas (A7-0101/2010, Brian Simpson)

13.33. Aviācijas drošības nodevas (A7-0035/2010, Jörg Leichtfried)

13.34. Kopienas pamatnostādnes Eiropas transporta tīkla attīstībai (pārstrādāta versija) (A7-0030/2010, Brian Simpson)

13.35. Vispārīgi noteikumi par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu attiecībā uz dažu prasību vienkāršošanu un attiecībā uz dažiem noteikumiem par finanšu pārvaldību (A7-0055/2010, Evgeni Kirilov)

13.36. Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām (B7-0221/2010)

Takis Hatzigeorgiou (GUE/NGL). – (EL) Tikai pāris sekunžu, lai paskaidrotu, kāpēc esam atsaukuši savu grozījumu. Mēs to atsaucām stingrā un absolūtā pārliecībā, ka Priekšsēdētāju konference, kurai šis jautājums jāizskata, ļoti nopietni ņems vērā mūsu grozījuma būtību un saturu.

Atgādinu Parlamentam, ka savā grozījumā mēs aicinām Komisiju pārskatīt regulu par tiešo tirdzniecību starp Eiropas Savienību un tām Kipras teritorijām, kuras Kipras Republika nekontrolē.

13.37. Likumdošanas deleģēšanas pilnvaras (A7-0110/2010, József Szájer)

13.38. Stratēģiskie mērķi un ieteikumi ES jūras transporta politikai 2018. gada perspektīvā (A7-0114/2010, Peter van Dalen)

13.39. Europeana — nākamie soļi (A7-0028/2010, Helga Trüpel)

13.40. Dzīvnieku labturības rīcības plāna laikposmam no 2006. līdz 2010. gadam izvērtēšana (A7-0053/2010, Marit Paulsen)

13.41. Eiropas Savienības lauksaimniecība un klimata pārmaiņas (A7-0060/2010, Stéphane Le Foll)

13.42. Lauksaimniecība apgabalos, kuros ir nelabvēlīgi dabas apstākļi — īpaša pārbaude (A7-0056/2010, Herbert Dorfmann)

13.43. Jauna Eiropas digitālā programma — 2015.eu (A7-0066/2010, Pilar del Castillo Vera)

13.44. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — ES vispārējais budžets, III iedaļa — Komisija (balsošana)

- Pirms balsošanas:

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu veikt kādu tehnisku labojumu. 248. punktā pēc „Kozlodujas atomelektrostacijas” jābūt vārdiem „1.–4. bloka”.

Priekšsēdētājs. – Visu šo komentāru pareizība tiks pārbaudīta.

Bogusław Liberadzki, referents. – Priekšsēdētāja kungs, es nevarēju ierasties Strasbūrā, tāpēc ļoti pateicos jums to savu kolēģu vārdā, kuri piedalījās debatēs. Man bija prieks, ka tajās tika pārstāvēta Padome, jo budžeta izpildes apstiprināšana ir process, kas attiecas ne tikai uz ES iestādēm, bet arī uz dalībvalstīm, kuras pārstāv Padome.

Mana ziņojuma pamatā ir vairāki priekšlikumi, kuru mērķis ir mazināt kļūdu līmeni, norādīt uz konkrētām problēmām un uzlabot Komisijas un Revīzijas palātas sniegtās informācijas saskaņotību, ļaujot mums visiem turpmāk atklāt un risināt reālās problēmas saistībā ar mūsu izdevumiem. Tā kā spēkā stāties Lisabonas līgums, ir pienācis laiks pārskatīt pašu budžeta izpildes apstiprināšanas procesu.

Savā ziņojumā es aicinu paaugstināt debašu līmeni, iesaistot ES iestādes un, protams, dalībvalstis, kas atbild par aptuveni 80 % izdevumu pārvaldību. Kaut arī ziņojums attiecas uz 2008. gada budžeta izpildes apstiprināšanu, tas ietver daudzus jautājumus, kuri ir ļoti aktuāli arī šodien. Mēs visi gribam būtu droši, ka Grieķija spēs atrisināt savas pagātnē radušās problēmas. Uzmanību ir piesaistījusi nodaļa par Turciju, un, kaut arī mums jā rūpējas par pirmspievienošanās līdzekļu efektīvāku izmantošanu, ļaujiet man uzsvērt, ka mēs negrāmāties mainīt ES attiecības ar šo valsti.

Visi manis norādītie uzlabojumi ir nepieciešami. Pašreizējās finansiālās grūtības nozīmē to, ka katrs eiro, tai skaitā struktūrfondu un Kohēzijas fonda līdzekļi, ir jāizmanto gudri mūsu dažādo valstu iedzīvotāju labā.

Ceru, ka turpmākajās nedēļās strādāšu kopā ar Komisiju un Revīzijas palātu, lai īstenotu savā ziņojumā ietvertos rīcības priekšlikumus, un ceru, ka nākamajos mēnešos varēšu jums ziņot par rezultātiem.

13.45. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — 7., 8., 9. un 10. Eiropas attīstības fonds (EAF)

13.46. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — ES vispārējais budžets — Eiropas Parlaments

Edit Herczog, S&D grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, šā grozījuma pirmajā daļā mēs ierosinām veikt mutisku grozījumu.

Teksts būtu šāds: „Uzskata, ka efektīva un lietderīga korporatīvās vadības sistēma prasa pievērst pienācīgu uzmanību vadības uzdevumiem; uzskata, ka ģenerāldirektori un nodaļu vadītāji būtu jāizraugās, ņemot vērā vienādu iespēju jautājumus un ģeogrāfisko līdzsvaru...”.

Tātad mutiskais grozījums ir teksta „ņemot vērā vienādu iespēju jautājumus un ģeogrāfisko līdzsvaru” pievienošana aiz vārda „jāizraugās”.

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es tikai gribētu noskaidrot, vai mēs tikko nobalsojām par 6. grozījumu ar mutisko grozījumu vai bez tā.

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

13.47. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — ES vispārējais budžets — Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja

13.48. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — ES vispārējais budžets — Reģionu komiteja

13.49. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — aģentūru darbība, finanšu pārvaldība un kontrole

13.50. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana — Eiropas Policijas akadēmija (CEPOL)

13.51. ES stratēģija attiecībā ar Latīņameriku (A7-0111/2010, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra)

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, man šķiet, ka mēs neesam nobalsojuši par Ekonomikas un sociālo lietu komitejas budžeta izpildes apstiprināšanu. Varbūt es kļūdos, bet, manuprāt, mēs esam uzreiz pārgājuši pie Reģionu komitejas.

13.52. ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksme (B7-0233/2010)

13.53. SWIFT (B7-0243/2010)

Jan Philipp Albrecht, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es tikai gribu jūs informēt, ka GUE/NGL grupas un Verts/ALE grupas grozījums 8. punktā ir formulēts tieši tāpat kā 2009. gada septembra rezolūcijā. Gribu jūs informēt, ka nostāja ir tieši tāda pati, un nedomāju, ka pirms sarunām par SWIFT šo nostāju vajadzētu mainīt.

Jeanine Hennis-Plasschaert, autore. – Priekšsēdētāja kungs, es tikai gribu informēt kolēģus, ka savu nostāju mēs neesam mainījuši — tā vienmēr ir bijusi iestrādāta visā šīs rezolūcijas tekstā, līdz ar to ierosinātais grozījums ir lieks.

Rui Tavares (GUE/NGL). – Priekšsēdētāja kungs, es tikai domāju, ka ir svarīgi...

(Starpsaucieni no zāles)

Es lūdzu pašā labajā malā sēdošajiem kolēģiem mani netraucēt. Domāju, ka arī viņi vēlas būt informēti par šo jautājumu attiecībā uz to, vai lielu datu apjomu vajadzētu nosūtīt uz ASV vai ne, kā minēts 8. grozījumā. Mēs spriedām par to, vai esam par vai pret šo nostāju, bet ir labi to zināt.

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

13.54. Pasažieru datu reģistrs (PDR) (B7-0244/2010)

13.55. Aizliegums izmantot uz cianīdu balstītas izraktenu ieguves tehnoloģijas

14. Balsojumu skaidrojumi

Balsojumu skaidrojumi

Ziņojums: José Manuel García-Margallo y Marfil (A7-0061/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es atbalstu referenta, kas pārstāv Eiropas Tautas partijas grupu (Kristīgos demokrātus), pausto viedokli par šo dokumentu, kā arī Komisijas priekšlikumu cīņai pret krāpšanos ar nodokļiem Eiropas Savienībā. Uzskatu, ka šis priekšlikums var uzlabot administratīvo sadarbību, veicot darījumus Kopienas teritorijā, lai aprēķinātu pievienotās vērtības nodokli un pārraudzītu šā nodokļa pareizu piemērošanu.

Redzēsim, vai Komisijas priekšlikums paplašināt tīklu *Eurocanet* un izveidot jaunu struktūru *Eurofisc*, kas bez jebkādas tiesībspējas un rīcībspējas darbosies uz brīvprātības pamata, nodrošinās lielākus panākumus cīņā pret krāpšanos ar nodokļiem ES līmenī.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Eiropas administratīvā sadarbība PVN jomā, ko nosaka Padomes Regula (EK) Nr. 1798/2003, ir jāuzlabo, jo īpaši attiecībā uz cīņu pret nodokļu nemaksāšanu. *García-Margallo y Marfil* kunga sagatavotais ziņojums atbilst šai pieejai, atbalstot tos Eiropas Komisijas priekšlikumus, kuru mērķis ir atvieglot datu apmaiņu starp dalībvalstīm. Es balsoju par šo ziņojumu, jo tas būtiski uzlabo arī Eiropas Komisijas izstrādāto tekstu, īpaši attiecībā uz personas datu aizsardzību.

Jean-Pierre Audy (PPE), rakstiski. – (FR) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta apspriežu procedūru es balsoju par sava lieliskā spāņu kolēģa *García-Margallo y Marfil* kunga ziņojumu attiecībā uz priekšlikumu Padomes regulai par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā. Krāpšanās ar

PVN maksāšanu bieži vien tiek organizēta pārrobežu līmenī, tāpēc ir jāuzlabo Eiropas Savienības un tās dalībvalstu rīcības koordinācija cīņā pret krāpšanos tieši ar PVN maksāšanu un pret krāpšanos ar nodokļiem vispār. Man prieks, ka Komisijas priekšlikumā ir noteikts juridisks pamats kopīgas struktūras *Eurofisc* izveidei, kas ļaus panākt daudzpusēju, savlaicīgu un mērķtiecīgu informācijas apmaiņu, nodrošinot pietiekamu un saskaņotu dalībvalstu atbildes rīcību, cīnoties pret jaunu krāpšanas veidu parādīšanos, un varēs pamatoties uz kopēju risku analīzi. Arī mani, tāpat kā referentu, uztrauc jautājums par personas datu aizsardzību, kas jārespektē. Šāda veida dati jāizmanto tikai ar mērķi novērst pārkāpumus nodokļu jomā un cīnīties pret tiem.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es atbalstīju šo ziņojumu, jo uzskatu, ka noteikumi krāpšanas apkarošanas jomā ir jāpastiprina. Krāpšana ar mērķi izvairīties no nodokļu maksāšanas lielā mērā ietekmē valstu budžetus, pārkāpj nodokļu sloga taisnīguma principu un var radīt konkurences kropļojumus, tādējādi ietekmējot iekšējā tirgus darbību. Spēkā esošās regulas nenodrošina efektīvu sadarbību starp dalībvalstīm, kaut arī krāpšana pievienotās vērtības nodokļa jomā bieži vien tiek organizēta pārrobežu līmenī, tāpēc dalībvalstīm ir jāsadarbjas, lai to novērstu. Daudzsoļi ir tas, ka ar Regulas jauno versiju tiks stiprināta Kopienas PVN maksātāju un to saimnieciskās darbības datubāze, kas dalībvalstīm nodrošinās piekļuvi informācijai, uzlabos administratīvo sadarbību un ļaus mums efektīvāk cīnīties pret krāpšanos ar PVN maksāšanu.

George Sabin Cutaș (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Eiropas stratēģiju cīņai pret krāpšanos ar nodokļiem un PVN nemaksāšanu. Uzskatu, ka Eiropas līmenī ir jāizveido mehānisms krāpšanas apkarošanai, jo šā fenomena apmēri skaidri norāda uz to, ka pasākumus šīs problēmas risināšanai vairs nav iespējams īstenot tikai un vienīgi dalībvalstu līmenī.

Starptautiskā PVN asociācija lēš, ka katru gadu Eiropas Savienībā PVN maksājumi netiek veikti 60–100 miljardu eiro apmērā. Tāpēc es aicinu veidot ciešu sadarbību starp dalībvalstu administratīvajām iestādēm un Eiropas Komisiju, lai izvairītos no nelabvēlīgajām sekām, ko krāpšanās ar nodokļiem var radīt valstu budžetiem, kā arī konkurencei.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Administratīvai sadarbībai starp dalībvalstīm cīņā pret krāpšanu un finanšu noziegumiem ir ārkārtīgi liela nozīme godīguma un taisnīguma nodrošināšanā, ņemot vērā šo noziegumu milzīgo ietekmi uz valsts ekonomisko stāvokli. Neskaitāmi krāpšanas gadījumi notiek pievienotās vērtības nodokļa jomā, tāpēc ir nepieciešams tiesiskais regulējums ar stingriem pasākumiem, lai šādu gadījumu skaits būtiski samazinātos.

Vēlama lielāka sadarbība starp centrālajām valdībām, apmainoties ar informāciju, kamēr vien tiek respektēts personas privātums, kā arī pilnīgas datubāzes un ierēdņi, kas atbilstoši apmācīti šādu gadījumu atklāšanā un zina, kā rīkoties. Dalībvalstīm pēc iespējas ātrāk jāīsteno Eiropas Savienības noteiktie pasākumi, lai radītu pārredzamāku sistēmu, ar kuras palīdzību var efektīvi cīnīties pret krāpšanos ar nodokļiem.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Kropļojumi, ko rada krāpšanās ar PVN maksāšanu, ietekmē vispārējo līdzsvaru pašu resursu sistēmā, kurai jābūt taisnīgai un pārredzamai, lai nodrošinātu Eiropas Savienības pienācīgu darbību. Krāpšanas apjoma pieaugums rada arvien lielāku nodokļu slogu tiem uzņēmumiem, kas ievēro nodokļu noteikumus, jo valsts iestādes ir spiestas kompensēt attiecīgo ieņēmumu deficītu. Lai gan visās dalībvalstīs vēl nav veikti pētījumi par to, cik lielā mērā notiek izvairīšanās no PVN maksājumu veikšanas un krāpšanās ar PVN maksāšanu, Starptautiskā PVN asociācija lēš, ka katru gadu Eiropas Savienībā PVN maksājumi netiek veikti 60–100 miljardu eiro apmērā. Vēlama lielāka sadarbība starp centrālajām pārvaldes iestādēm, apmainoties ar informāciju un respektējot personas privātumu. Dalībvalstīm pēc iespējas ātrāk jāīsteno Eiropas Savienības noteiktie pasākumi, lai radītu pārredzamāku sistēmu, ar kuras palīdzību var efektīvi cīnīties pret krāpšanos ar nodokļiem.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Cīņai pret krāpšanos ar nodokļiem vajadzētu būt ES prioritātei, jo īpaši pievienotās vērtības nodokļa jomā. Raugoties šādā perspektīvā, visās dalībvalstīs tiek atbalstīta starpnozaru politika krāpšanas apkarošanai, tai skaitā un jo īpaši informācijas apmaiņa. Sevišķi svarīgi ir tas, ka krāpšana ir viens no galvenajiem netaisnības cēloņiem Eiropas Savienībā, jo tā rada negodīgu konkurenci un nelīdzsvarotību tirgū.

Siiri Oviir (ALDE), rakstiski. – (ET) Es balsoju par Padomes regulas projektu par administratīvu sadarbību un nodokļu nemaksāšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā, jo šis tiesību akts dalībvalstīm ļaus kopīgi un efektīvāk cīnīties pret nodokļu nemaksāšanu pārrobežu līmenī. Nodokļu nemaksāšana lielā mērā ietekmē dalībvalstu budžetus, pārkāpj vienlīdzības principu attiecībā uz aplikšanu ar nodokļiem un rada konkurences kropļojumus. Kaut arī nodokļu nemaksāšanas apkarošanas pasākumi lielā mērā ir tikai

dalībvalstu kompetencē, es domāju, ka mūsdienu globālajā pasaulē šiem pasākumiem ir jābūt arī par ES prioritāti.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Ar šo Komisijas priekšlikumu dalībvalstīm tiek piedāvāti līdzekļi efektīvai cīņai pret pārrobežu krāpšanos ar PVN, papildinot un grozot pašreizējo regulas redakciju un radot juridisku datubāzi — *Eurofisc*, lai nodrošinātu mērķtiecīgu sadarbību, kuras mērķis ir krāpšanas apkarošana. Krāpšanās ar nodokļiem lielā mērā ietekmē valstu budžetus, apdraud nodokļu sloga taisnīguma principu un var radīt konkurences kropļojumus. Tāpat mēs nedrīkstam aizmirst to, ka valsts iestādes ir spiestas kompensēt attiecīgo ieņēmumu deficītu, palielinot nodokļu slogu tiem uzņēmumiem, kas ievēro nodokļu noteikumus. Cīņai pret krāpšanos ar nodokļiem visā Eiropas Savienībā ir jāpapildina dalībvalstu līmenī veiktie pasākumi. Regulas projekta mērķis ir ne vien pareizi aprēķināt PVN, bet arī kontrolēt, vai PVN tiek pareizi piemērots, jo īpaši darījumiem Kopienas teritorijā, un apkarot krāpšanu PVN jomā. Informācijas apmaiņas jomā tiek ieviesti vairāki uzlabojumi: labāk definēti gadījumi, kuros dalībvalstis var veikt administratīvu izmeklēšanu, tostarp arī pasākumi, kas veicami izmeklēšanas neveikšanas gadījumā.

Aldo Patriciello (PPE), rakstiski. – (IT) Man prieks, ka konstatēto pārkāpumu finansiālā ietekme ir samazinājusies no 1,024 miljardiem eiro 2007. gadā līdz 783,2 miljoniem eiro 2008. gadā un samazinājums ir fiksēts visās izdevumu jomās, izņemot tiešos izdevumus un pirmspievienotās fondus. Es pilnībā atbalstu to, ko paveikusi Komisija, un vēlos norādīt, ka cīņa pret krāpšanu un korupciju ir svarīgs Eiropas Savienības iestāžu un visu dalībvalstu uzdevums.

Nemot vērā konkrēto ekonomisko situāciju, kas smagi skar visu Eiropu, es piekrītu, ka ir jāaizsargā Eiropas Savienības finansiālās intereses un jācīnās pret organizēto noziedzību, kas saskaņā ar valstu rādītājiem kļūst aizvien spēcīgāka, organizējot slepenas vienošanās iestādes, jo īpaši krāpjoties ar Kopienas budžetu.

Tāpēc domāju, ka ir nepieciešami efektīvi tiesību akti, lai uzlabotu administratīvo sadarbību cīņā pret nelabvēlīgu nodokļu praksi un nodrošinātu iekšējā tirgus pienācīgu darbību. Līdz ar to es atbalstu priekšlikumu Padomes direktīvai par administratīvu sadarbību nodokļu jomā, uzsverot, cik svarīgi ir palielināt dalībvalstu atbildību, sākot jau ar datubāzēs ietvertās informācijas kvalitāti.

Ziņojums: David Casa (A7-0065/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Ar Komisijas priekšlikumu vienkāršot, modernizēt un saskaņot noteikumus par PVN rēķiniem tiek piedāvāti uzlabojumi, jo īpaši attiecībā uz noteikumiem, kas maziem un vidējiem uzņēmumiem ļauj izmantot vienkāršotus rēķinus, kā arī tiek garantēts, ka nodokļu iestādes pieņem elektroniskus rēķinus ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi attiecas uz parastajiem rēķiniem. Šajā sakarā referenta priekšlikums dot iespēju nodokļu iestādēm vienkāršotiem rēķiniem izvirzīt papildu prasības, piemēram, kārtas numurus, ir vienkāršs drošības pasākums, kas ļauj saglabāt Komisijas veiktos uzlabojumus.

Šajā jomā, kas attiecas uz kopējo PVN sistēmu un rēķinu piesūtīšanas noteikumiem, Komisijai jāsniedz palīdzība tām dalībvalstīm, kurām nepieciešams tehniskais atbalsts, lai modernizētu savu e-pārvaldību — vai nu izmantojot Kopienas programmu *Fiscalis* 2013, vai arī struktūrfondus. Manuprāt, referents ir veicis grozījumus, kas uzlabo Komisijas priekšlikumu, tāpēc es balsoju par šā ziņojuma pieņemšanu.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par *Casa* kunga ziņojumu attiecībā uz PVN rēķinu piesūtīšanas noteikumiem. Šajā sakarā Padomes 2001. gada direktīvā ir paredzēti kopēji noteikumi Eiropas Savienības līmenī, lai vienkāršotu, modernizētu un saskaņotu PVN rēķinu piesūtīšanas noteikumus. Tomēr dažādās dalībvalstīs spēkā esošie noteikumi ļoti atšķiras, jo īpaši attiecībā uz elektronisko rēķinu piesūtīšanu. Šīs atšķirības kavē šā rēķinu piesūtīšanas veida vispārēju ieviešanu, kaut arī tas nodrošina šā procesa vienkāršošanu. Tāpēc labāka Eiropas Komisijas ierosināto referenta atbalstīto noteikumu saskaņošana ir laba ziņa visiem Eiropas uzņēmumiem, jo elektroniskā rēķinu piesūtīšana tiem kļūs pieejamāka un līdz ar to samazināsies arī uzņēmumu administratīvais slogs.

Jean-Pierre Audy (PPE), rakstiski. – (FR) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta apspriežu procedūru es balsoju par sava lieliskā maltiešu kolēģa *Casa* kunga ziņojumu par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu attiecībā uz rēķinu piesūtīšanas noteikumiem. Ar rēķinu piesūtīšanu saistītā administratīvā struktūra ir jāmaina. Iespējas, kas sākumā šajā jomā tika sniegtas dalībvalstīm, ietvēra būtiski atšķirīgus noteikumus, jo īpaši attiecībā uz elektronisko rēķinu piesūtīšanu. Šādi noteikumi liek šķēršļus uzņēmumu, īpaši to, kas izmanto jaunās dematerializācijas tehnoloģijas, sekmīgai darbībai iekšējā tirgū, kad nevajadzīgs administratīvais slogs Eiropā kavē ekonomisko izaugsmi. Es atbalstu visus ziņojumā ierosinātos vienkāršošanas pasākumus, īpaši tos, kas attiecas uz MVU,

un konkrēti šos: svītrot prasību saglabāt rēķinu, kas atbilst visu dalībvalstu noteikumiem, apliecināt, ka rēķini papīra un elektroniskā formātā ir vienlīdz derīgi, un liegt iespēju dalībvalstīm, kurās maksājams nodoklis, pieprasīt, lai noteikti rēķini tiktu pārtulkoti to oficiālajās valodās.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Es visādā ziņā atzinīgi vērtēju šā ziņojuma pieņemšanu. Tomēr, īpaši kā referents un dažu svarīgāko grozījumu autors, es gribētu norādīt tikai uz diviem nozīmīgākajiem aspektiem, kas ir konkrēti saistīti ar administratīvā sloga mazināšanu uzņēmumiem.

Pirmais no tiem ir dalībvalstu pienākums ieviest uz ieņēmumiem un maksājumiem balstītu grāmatvedības (naudas līdzekļu uzskaites) sistēmu maziem un vidējiem uzņēmumiem (kas ES līmenī ir definēti kā uzņēmumi, kuru apgrozījums ir mazāks par 2 miljoniem eiro), kas būs patīkams stimuls uzņēmējdarbības nozarei. Šī sistēma tiek ieviesta laikā, kad rēķinā norādīto PVN summu uzņēmumi samaksā, līdzko rēķins tiek izsniegts, bet attiecīgais rēķina maksājums (un ar to saistītais PVN) var tikt veikts tikai pēc vairākiem mēnešiem, ja vispār. Tomēr jebkurā gadījumā pamatprincips ir tāds, ka PVN atskaitīšana ir nesaraujami saistīta ar tā maksāšanu.

Otrs aspekts ir tas, ka elektroniskajiem rēķiniem tiek piešķirts tāds pats juridiskais statuss kā rēķiniem papīra formātā, tāpēc pa e-pastu sūtītie rēķini droši vien nomainīs pašreizējos papīra formāta rēķinus, tādējādi atvieglojot ne tikai rēķinu izsniegšanu un nosūtīšanu, bet arī to apstrādi un glabāšanu.

Vito Bonsignore (PPE), rakstiski. – (IT) Vēlos apsveikt referentu Casa kungu par svarīgo darbu, ko viņš līdz šim ir paveicis. Mana parlamentārā grupa vienmēr ir atbalstījusi mazos un vidējos uzņēmumus, kas ir patiesais Eiropas ekonomikas dzinējspēks, un mūsu — politiķu — pienākums ir tiem palīdzēt.

Es īpaši atbalstu Komisijas ierosināto iespēju ļaut piegādātājam PVN maksāt tikai tad, kad tas ir saņēmis maksājumu par piegādi. Tāpat es piekrītu principam, saskaņā ar kuru rēķiniem papīra un elektroniskā formātā ir noteikts vienāds derīgums. Tātad šis ir pasākumu kopums, kas, manuprāt, ietilpst plašākā birokrātijas samazināšanas procesā, kas dos labumu Eiropas uzņēmumiem, jo īpaši šajā ekonomiski grūtajā laikā.

Tāpēc es ceru, ka šie pasākumi tiks pieņemti pēc iespējas ātrāk un plašākā kontekstā, kas paredz atbalsta sniegšanu maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuriem jādarbojas vieglākos ekonomiskos un finanšu apstākļos.

David Casa (PPE), rakstiski. – Šis ir mans ziņojums par PVN rēķinu piesūtīšanas noteikumiem. Mums izdevās izvirzīt prasību visās dalībvalstīs obligāti ieviest naudas līdzekļu uzskaites shēmu, tādējādi dodot MVU iespēju izvēlēties, vai šādu shēmu izmantot vai ne. Ar šo ziņojumu izdevās mazināt arī nevajadzīgo slogu uzņēmumiem, kas tika konstatēts Komisijas priekšlikumā. Līdz ar to ziņojuma mērķi tika sasniegti, un es balsoju par.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Lielāka iekšējā tirgus integrācija un nepamatotu izmaksu samazināšana uzņēmumiem, vienkāršojot procedūras un likvidējot administratīvos šķēršļus, ir mērķi, kas jāpatur prātā, izstrādājot Eiropas Savienības tiesību aktus.

Tāpēc, lai sasniegtu šos mērķus, ir nepieciešama šī direktīva, kuras mērķis ir izveidot kopēju rēķinu piesūtīšanas sistēmu attiecībā uz pievienotās vērtības nodokli. Manuprāt, tradicionālā rēķinu piesūtīšanas metode ir jāaizstāj ar elektronisko rēķinu piesūtīšanu, kas ir ātrāka un lētāka gan uzņēmumiem, gan arī fiziskajām personām, ja vien tiek ievērots pārredzamības princips.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Konkrētās direktīvas mērķis ir izveidot kopēju rēķinu piesūtīšanas sistēmu attiecībā uz pievienotās vērtības nodokli, vienkāršojot procedūras un samazinot administratīvo slogu. Tas ir nepieciešams, lai panāktu lielāku iekšējā tirgus integrāciju un samazinātu nepamatotas izmaksas uzņēmumiem. Es uzskatu, ka šī direktīva ir pozitīvi vērtējams solis skaidrības un tiesiskās noteiktības nodrošināšanā gan nodokļu maksātājiem, gan pārvaldes iestādēm, tajā pašā laikā nodrošinot papildu līdzekļus cīņai pret krāpniecību saistībā ar PVN.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Lai vienkāršotu, modernizētu un saskaņotu PVN rēķinu piesūtīšanas noteikumus, ir nepieciešama kopēja PVN sistēma attiecībā uz rēķinu piesūtīšanas noteikumiem. Šī jaunā sistēma ļaus uzņēmumiem būtiski ietaupīt, kam šajos krīzes apstākļos ir ārkārtīgi liela nozīme. Šā ziņojuma pieņemšana ir arī vēl viens solis cīņā pret krāpšanu un nodokļu nemaksāšanu.

Siiri Oviir (ALDE), rakstiski. – (ET) Kā liberāle es balsoju par direktīvu, kas maina rēķinu piesūtīšanas noteikumus, jo uzskatu, ka pašreiz izmantotā metode, pamatojoties uz kuru šī nodaļa tika iekļauta direktīvā par PVN, nav pilnībā sasniegusi savu mērķi — vienkāršot, modernizēt un saskaņot PVN rēķinu iesniegšanu. Es domāju, ka jaunie noteikumi mazinās birokrātisko slogu uzņēmējiem un nodrošinās arī to, ka visās

dalībvalstīs stāsies spēkā vienādi rēķinu sagatavošanas un izsniegšanas noteikumi. Ņemot vērā brīvo tirgu un pakalpojumu apriņķi, nekam citam nebūtu jēgas.

Ziņojums: Ryszard Czarnecki (A7-0079/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *rakstiski*. – (FR) Pamatojoties uz mana poļu kolēģa Czarnecki kunga ziņojumā sniegto ieteikumu, es balsoju par apstiprinājuma sniegšanu Tiesas sekretāram par Tiesas 2008. finanšu gada budžeta izpildi. Es atbalstu Revīzijas palātas prasību Eiropas Kopienu Tiesai pilnveidot iepirkuma procedūras. Man prieks, ka Tiesa darbojas sekmīgi. Tomēr es nespēju saprast, kāpēc tā nevēlas publicēt tās locekļu finansiālo interešu deklarācijas, un atbalstu Parlamenta prasību nekavējoties ieviest šādu praksi.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots tiem pieejamais publiskais finansējums. Šajā ziņojumā ir sniegta vispusīga analīze par Eiropas Kopienu Tiesas budžeta situāciju. Tajā ir norādīti vairāki svarīgi jautājumi, kas steidzami jāizskata, piemēram, nepieciešamība pilnveidot iepirkuma procedūras, lai palīdzētu kredītrīkotājdienestiem organizēt konkursa procedūras un kontrolēt atbilstību tiesību aktos noteiktajām prasībām. Es atzinīgi vērtēju to, ka Tiesa ir iedibinājusi praksi darbības pārskatā iekļaut nodaļu, kurā aprakstīts gada laikā paveiktais saistībā ar iepriekšējiem Parlamenta lēmumiem par budžeta izpildes apstiprināšanu un Revīzijas palātas pārskatiem.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par Tiesu es balsoju par.

Ziņojums: Ryszard Czarnecki (A7-0097/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *rakstiski*. – (FR) Pamatojoties uz mana poļu kolēģa Czarnecki kunga ziņojumā sniegto ieteikumu, es balsoju par apstiprinājuma sniegšanu Eiropas Revīzijas palātas ģenerālsekretāram par Revīzijas palātas 2008. finanšu gada budžeta izpildi. Tāpat kā daudziem Parlamenta deputātiem, man ir prieks, ka Revīzijas palāta darbojas labi un tās finanšu pārvaldība ir pareiza. Man žēl, ka Revīzijas palātas locekļu finansiālo interešu deklarācijas, ko saskaņā ar Revīzijas palātas Rīcības kodeksu tie iesniedz Revīzijas palātas priekšsēdētājam, netiek publicētas vai vismaz uzrādītas Budžeta kontroles komitejas locekļiem.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots tiem pieejamais publiskais finansējums. Man prieks, ka Revīzijas palātas pārskatus revidēja ārējs uzņēmums *PricewaterhouseCoopers*, kas secināja: „Balstoties uz šajā ziņojumā aprakstīto darbu, mūsu uzmanības lokā nenonāca nekas tāds, kas liktu domāt, ka visos būtiskajos aspektos un pamatojoties uz iepriekš aprakstītajiem kritērijiem: a) Palātai piešķirtie resursi nav izlietoti tiem paredzētajiem mērķiem; b) ieviestās kontroles procedūras nesniedz garantijas, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu finanšu darbību atbilstību piemērojamajiem normatīvajiem aktiem un noteikumiem.” Es atzinīgi vērtēju arī to, ka Revīzijas palāta savā pārskatā ir iekļāvusi nodaļu, kurā aprakstīti pasākumi, kas gada laikā veikti saistībā ar iepriekšējiem Parlamenta lēmumiem par budžeta izpildes apstiprināšanu.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Kā organizācijai, kas galvenokārt atbild par revīzijas veikšanu Eiropas iestādēs, arī Revīzijas palātai pienāk kārta tikt revidētai. Ir skaidrs, ka ārējā uzņēmuma *PricewaterhouseCoopers* veiktā revīzija ir izrādījusies ļoti pozitīva. Pozitīvs bija arī iekšējā revidenta ziņojums, un lielākā daļa tajā sniegto ieteikumu ir ņemta vērā un tiks īstenota vairāku rīcības plānu ietvaros.

Ziņojums: Ryszard Czarnecki (A7-0070/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *rakstiski*. – (FR) Pamatojoties uz mana poļu kolēģa Czarnecki kunga ziņojumā sniegto ieteikumu, es balsoju par apstiprinājuma sniegšanu Eiropas Ombudam par 2008. finanšu gada budžeta izpildi. Es atzinīgi vērtēju ombuda Diamandourou kunga lēmumu publicēt savu ikgadējo finansiālo interešu deklarāciju un publicēt to savā tīmekļa vietnē.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots tiem pieejamais publiskais finansējums. Revīzijas palāta savā gada pārskatā konstatēja, ka revīzija nav devusi pamatu nozīmīgu apsvērumu formulēšanai attiecībā uz Ombudu. Tomēr tā norādīja, ka atsevišķus aspektus publiskā iepirkuma procesā varētu uzlabot. Es piekristu

referentam, kurš atzinīgi vērtē ombuda lēmumu publiskot savu ikgadējo finansiālo interešu deklarāciju un publicēt to internetā. Tāpat es piekrītu referentam, kurš pieprasa, lai Ombuds nākamajā darbības pārskatā (par 2009. finanšu gadu) iekļauj nodaļu, kurā sīki aprakstīti pasākumi, kas gada laikā veikti saistībā ar iepriekšējiem Parlamenta lēmumiem par budžeta izpildes apstiprināšanu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par Eiropas Ombudu es balsoju par.

Ziņojums: Ryszard Czarnecki (A7-0098/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), rakstiski. – (FR) Pamatojoties uz mana poļu kolēģa Czarnecki kunga ziņojumā sniegto ieteikumu Eiropas Parlamentam, es balsoju par apstiprinājuma sniegšanu Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam (EDAU) par 2008. finanšu gada budžeta izpildi. Es atzinīgi vērtēju to, ka ieceltie iestādes locekļi (EDAU un viņa vietnieks) katru gadu publicē savu finansiālo interešu deklarāciju.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots publiskais finansējums. Es piekrītu referentam, kurš pozitīvi novērtējis centienus nostiprināt finanšu un cilvēkresursu vadību, kā arī uzlabot 2008. gadā veikto iekšējās kontroles pasākumu funkcionalitāti un efektivitāti. Es atzinīgi vērtēju arī to, ka Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja (EDAU) ieceltie locekļi katru gadu publicē savu finansiālo interešu deklarāciju, sniedzot atbilstīgu informāciju par citiem algotiem pienākumiem vai darbībām un deklarējamu profesionālo darbību. Tas ir nepieciešams, lai cilvēkos radītu uzticību ierēdņiem. Tāpat es piekrītu referentam, kurš pieprasa, lai EDAU nākamajā darbības pārskatā (par 2009. finanšu gadu) iekļauj nodaļu, kurā sīki aprakstīti pasākumi, kas gada laikā veikti saistībā ar iepriekšējiem Parlamenta lēmumiem par budžeta izpildes apstiprināšanu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju es balsoju par.

Ziņojums: Véronique Mathieu (A7-0071/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), rakstiski. – (FR) Pamatojoties uz manas lieliskās kolēģes un draudzenes Mathieu kundzes ziņojumā sniegto ieteikumu Eiropas Parlamentam, es balsoju par apstiprinājuma sniegšanu Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centra direktorei par Centra 2008. finanšu gada budžeta izpildi. Es nespēju saprast, kāpēc šī organizācija uzkrāj šķietami nevajadzīgu budžeta pārpalikumu, piemēram, 2008. gadā šis pārpalikums sasniedza gandrīz 27 miljonus eiro, bet naudas līdzekļu uzkrājumi 2008. gada 31. decembrī veidoja gandrīz 50 miljonus eiro. Mani pārsteidz tas, kas strīds par pensijām vēl nav atrisināts.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots tiem pieejamais publiskais finansējums. Revīzijas palāta norāda, ka tā ir guvusi pamatotu pārliecību par to, ka Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centra gada pārskati ir ticami un ka pakārtotie darījumi ir likumīgi un pareizi. Attiecībā uz Centra darbību Revīzijas palāta konstatēja zināmu precizitātes trūkumu, plānojot ienākošos tulkošanas pieprasījumus, kā rezultātā Centrs ir uzkrājis budžeta pārpalikumu, kas ir pretrunā Regulai (EK) Nr. 2965/94. Tāpēc šī situācija ir jāatrisina. Tāpat kā referente, es uzskatu par nepieņemamu, ka joprojām nav atrisināts Centra un Komisijas konflikts par darba devēja iemaksu daļu darbinieku pensiju shēmā.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi

un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centru es balsoju par.

Ziņojums: Véronique Mathieu (A7-0091/2010)

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots tiem pieejamais publiskais finansējums. Savā ziņojumā Revīzijas palāta norāda, ka Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centra gada pārskati par 2008. finanšu gadu ir ticami un ka pakārtotie darījumi ir likumīgi un pareizi. Tas nozīmē to, ka Centrs ir panācis ievērojamus uzlabojumus inventarizācijas procedūrā, lai noteiktu, reģistrētu un kapitalizētu aktīvus, iekšējās kontroles procedūru dokumentēšanā un iepirkuma procedūru jomā. Tomēr progresa nav bijis personāla vadības jomā, jo darbiniekiem noteiktie mērķi un to izpildes rādītāji nebija vērsti uz rezultātu sasniegšanu un tos nebija iespējams novērtēt. Jebkurā gadījumā es, tāpat kā referente, atzinīgi vērtēju Centra nodomu 2010. gadā ieviest eksperimentālu sistēmu, ar kuru reģistrē laiku, ko katrs darbinieks pavada strādājot.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centru es balsoju par.

Ziņojums: Véronique Mathieu (A7-0105/2010)

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots tiem pieejamais publiskais finansējums. Savā ziņojumā Revīzijas palāta norāda, ka Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūras gada pārskati par 2008. finanšu gadu ir ticami un ka pakārtotie darījumi ir likumīgi un pareizi. Mani uztrauc Revīzijas palātas konstatējums, ka Aģentūrai nav daudzgažu darba programmas, kas ir nepieciešama efektīvai finanšu pārvaldībai un skaidru mērķu noteikšanai. Tāpēc jāapsveic Aģentūras valde par tās lēmumu sākt šāda veida programmas izstrādi. Šai programmai būs liela nozīme Aģentūras budžeta un finanšu pārvaldības uzlabošanā. Kaut arī Revīzijas palāta šo pārvaldību novērtēja atzinīgi, tajā ir dažas nepilnības, kas jānovērš. Tāpat kā referente, es uzskatu, ka jāievieš instruments, lai efektīvi kontrolētu darbinieku darba laiku, precīzi nosakot ieteicamo darba stundu skaitu katrā projektā.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūru es balsoju par.

Ziņojums: Véronique Mathieu (A7-0072/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *rakstiski*. – (FR) Pamatojoties uz manas lieliskās kolēģes un draudzenes Mathieu kundzes ziņojumā sniegto ieteikumu Eiropas Parlamentam, es balsoju par apstiprinājuma sniegšanu Eiropas Rekonstrukcijas aģentūras direktoram par Aģentūras 2008. finanšu gada budžeta izpildi. Es domāju, ka saskaņā ar Komisijas un Eiropas Rekonstrukcijas aģentūras 2008. gada decembra saprašanās memorandu, kurā ir paredzēti noteikti noslēguma darījumi un jo īpaši tas, ka Aģentūras atlikušie aktīvi pēc 2008. gada 31. decembra kļūs par Komisijas īpašumu, Komisijai būtu lietderīgi sagatavot detalizētu ziņojumu par šiem noslēguma darījumiem attiecībā gan uz sociālajiem, gan finanšu aspektiem. Es atbalstu prasību sniegt skaidrojumu par to, kā tiek izmantoti Kosovai piešķirtie līdzekļi, jo uz spēles ir likta Eiropas Savienības un šīs jaunās valsts, kas kādu dienu plāno kļūt par ES dalībvalsti, uzticamība.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots tiem pieejamais publiskais finansējums. Man jāuzsver Revīzijas palātas konstatējums, ka, tieši piešķirot starptautiskai organizācijai dotāciju 1 399 132 eiro apmērā (t. i., 0,31 % no pieejamā darbības budžeta), šajā gadījumā nebija izpildīts neviens tiešas dotācijas piešķiršanas oficiālais nosacījums. Tāpat kā referente, es paužu nožēlu, ka veiksmīgi strādājošā Eiropas Rekonstrukcijas

aģentūra ir beigusi darbu un līdzekļu pārvaldība ir nodota delegācijām; es pieprasu Komisijai sniegt ziņojumu, tajā norādot to darbinieku skaitu, kam delegācijās ir uzticēts veikt Aģentūras pienākumus; un es aicinu Komisiju sniegt daudzpusīgu un pilnu informāciju par to, vai no Aģentūras līdzekļiem, kas nodoti delegācijām, ir veikti budžeta atbalsta maksājumi.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par Eiropas Rekonstrukcijas aģentūru es balsoju par.

Ziņojums: Véronique Mathieu (A7-0068/2010)

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots tiem pieejamais publiskais finansējums. Savā ziņojumā Revīzijas palāta ir norādījusi, ka Eiropas Aviācijas drošības aģentūras gada pārskati par 2008. finanšu gadu ir ticami un ka pakārtotie darījumi ir likumīgi un pareizi. Iepriekšējos gados ir panākts ievērojams progress, un ir pieliktas pūles, lai īstenotu gan Revīzijas palātas, gan arī Iekšējās revīzijas dienesta ierosinātos pasākumus. Tomēr, kā norāda referente, Aģentūras mērķu noteikšanas mehānismi ir jānostiprina, lai būtu vieglāk novērtēt mērķu sasniegšanu, un ir jāievieš jauna personāla vadības metodika, sākot no personāla pieņemšanas darbā līdz tā darba rezultātu novērtēšanai.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par Eiropas Aviācijas drošības aģentūru es balsoju par.

Ziņojums: Véronique Mathieu (A7-0104/2010)

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots tiem pieejamais publiskais finansējums. Revīzijas palāta norāda, ka tā ir guvusi pamatotu pārliecību par to, ka Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra gada pārskati ir ticami un ka pakārtotie darījumi ir likumīgi un pareizi. Jāuzsver, ka Centrs ir konsolidējis funkcijas, kas tam veicamas sabiedrības veselības jomā, paplašinājis paša sagatavoto konkrētām slimībām paredzēto programmu darbības jomu, pilnveidojis partnerattiecības un uzlabojis vadības struktūras. Tomēr es paužu nožēlu, ka Centrs vēl nav izpildījis pienākumu nosūtīt budžeta izpildes apstiprinātājiestādei izpilddirektora sagatavotu ziņojumu, kurā būtu apkopoti dati par iekšējā revidenta veikto iekšējo revīziju skaitu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par Eiropas Slimību profilakses un kontroles centru es balsoju par.

Ziņojums: Véronique Mathieu (A7-0089/2010)

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots tiem pieejamais publiskais finansējums. Revīzijas palāta norāda, ka tā ir guvusi pamatotu pārliecību par to, ka Eiropas Ķīmisko vielu aģentūras gada pārskati ir ticami un ka pakārtotie darījumi ir likumīgi un pareizi. Aģentūra veic pienākumus, kurus nespēj pārņemt Komisija, Aģentūra pilnībā ievēro ES stratēģiskās prioritātes, un tās darbība papildina pārējo aģentūru darbu. Jāatzīmē, ka Revīzijas palāta ir konstatējusi pamatdarbības kavēšanos, kas izskaidrojama ar grūtībām ieviest IT sistēmu un ar kvalificētu darbinieku trūkumu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par Eiropas Ķīmisko vielu aģentūru es balsoju par.

Ziņojums: Véronique Mathieu (A7-0092/2010)

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots tiem pieejamais publiskais finansējums. Savā ziņojumā Revīzijas palāta ir norādījusi, ka Eiropas Vides aģentūras gada pārskati par 2008. finanšu gadu ir ticami un ka pakārtotie darījumi ir likumīgi un pareizi. Es apsveicu Aģentūru par Komisijas 2009. gadā pasūtīto ārējo novērtējumu par ES decentralizēto aģentūru darbību, kura galvenie secinājumi bija ļoti pozitīvi. Īpašu atzinību es paužu par to, ka Aģentūra ir izveidojusi labi izstrādātu uz darbības jomām balstītas pārvaldības sistēmu, daudzgadu darba programmu, līdzsvarotu pārskatu par darbības rādītājiem un integrētu pārvaldības kontroles sistēmu, jo tas viss sekmē efektīvu pārvaldību.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par Eiropas Vides aģentūru es balsoju par.

Ziņojums: Véronique Mathieu (A7-0086/2010)

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots tiem pieejamais publiskais finansējums. Savā ziņojumā Revīzijas palāta ir norādījusi, ka Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes gada pārskati par 2008. finanšu gadu ir ticami un ka pakārtotie darījumi ir likumīgi un pareizi. Iestāde ir sasniegusi augstu budžeta izpildes līmeni gan saistību, gan maksājumu apropriāciju ziņā (attiecīgi 97 % un 95 %). Tomēr jāatzīmē, ka dažas neatbilstības, ko iepriekš konstatējusi Revīzijas palāta, ir saglabājušās un konstatētas atkal, proti, apropriāciju pārņemšana uz nākamo finanšu gadu un no iepriekšējā gada pārnesto pamatdarbību saistību anulēšana. Šāda situācija ir pretrunā gada pārskata principam un liecina par nepilnībām plānošanā un budžeta veidošanā, kas jānovērš. Tomēr ļoti atzinīgi vērtējams ir tas, ka pēdējos gados Iestādei ir izdevies būtiski un konsekventi uzlabot savus rezultātīvos rādītājus.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi es balsoju par.

Ziņojums: Véronique Mathieu (A7-0067/2010)

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots tiem pieejamais publiskais finansējums. Savā ziņojumā Revīzijas palāta norāda, ka Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centra gada pārskati par 2008. finanšu gadu ir ticami un ka pakārtotie darījumi ir likumīgi un pareizi. Tāpat kā referente, es uzskatu, ka savā ikgadējā darba programmā Centram skaidri jānorāda ierosinātie mērķi, lai atvieglotu savas darbības rezultātu ikgadējo novērtēšanu. Tajā jāietver arī cilvēkresursu pārvaldības procedūras, lai paaugstinātu pārvaldības efektivitāti, piemēram, norādot savu pārstāvju darba stundas un vidējo laiku, kas tiem jāvelta katram projektam.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai

netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centru es balsoju par.

Ziņojums: Véronique Mathieu (A7-0078/2010)

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots tiem pieejamais publiskais finansējums. Revīzijas palāta norāda, ka tā ir guvusi pamatotu pārliecību par to, ka Eiropas Zāļu aģentūras gada pārskati ir ticami un ka pakārtotie darījumi ir likumīgi un pareizi. Es pievienojos referentei, kura pauž atzinību Aģentūrai, ka tā ir ieviesusi sarežģītu budžeta plānošanu pēc darbības jomām un lietotāju apmierinātības uzraudzību. Tomēr Aģentūrai jāuzlabo iepirkuma procedūras, lai novērstu Revīzijas palātas konstatētās nepilnības (piemēram, cenu kritēriju vērtēšanas metožu izmantošanā un nepieciešamajā procedūru izvēles pamatošanā).

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par Eiropas Zāļu aģentūru es balsoju par.

Ziņojums: Véronique Mathieu (A7-0081/2010)

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots tiem pieejamais publiskais finansējums. Revīzijas palāta pauž atzinumu, ka ir gūti pierādījumi par to, ka Eiropas Jūras drošības aģentūras gada pārskati ir ticami un ka pakārtotie darījumi ir likumīgi un pareizi. Tomēr Aģentūrai nav izdevies sagatavot daudzgadu darba programmu un tās ikgadējā darba programma nav saistīta ar tās budžeta saistībām. Jebkurā gadījumā Aģentūra pašlaik beidz darbu pie piecgadu stratēģijas un vienlaikus izstrādā rezultatīvos izpildes pamatrādītājus, kas būs jāiesniedz Parlamentam rūpīgai izskatīšanai. Ziņojumā ir norādīts arī tas, ka budžeta izstrādes procedūras nebija pietiekami stingras, kas noveda pie liela skaita budžeta līdzekļu pārvietojumu un augsta maksājumu apropriāciju atcelšanas īpatsvara, norādot uz trūkumiem plānošanā un uzraudzībā. Tomēr varbūt tas bija vienreizējs gadījums, kas saistīts ar pārcelšanos uz Aģentūras ilgtermiņa mītnes ēku.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par Eiropas Jūras drošības aģentūru es balsoju par.

Ziņojums: Véronique Mathieu (A7-0087/2010)

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots tiem pieejamais publiskais finansējums. Savā ziņojumā Revīzijas palāta norāda, ka Eiropas Tīklu un informācijas drošības aģentūras gada pārskati par 2008. finanšu gadu ir ticami un ka pakārtotie darījumi ir likumīgi un pareizi. Tomēr tā ir atklājusi nepilnības iepirkuma procedūrās, jo īpaši attiecībā uz pamatlīgumu budžetu pārāk zemo novērtēšanu, kas galu galā rada šķērslī godīgai konkurencei. Tāpēc šīs nepilnības ir jānovērš. Ņemot vērā elektronisko sakaru tīklu nozīmi, Aģentūrai jāizsaka atzinība par Eiropas elektronisko sakaru tīklu elastīguma uzlabošanu un sadarbības veidošanu un uzturēšanu ar dalībvalstīm.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi

un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par Eiropas Tīklu un informācijas drošības aģentūru es balsoju par.

Ziņojums: Véronique Mathieu (A7-0084/2010)

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots publiskais finansējums. Savā ziņojumā Revīzijas palāta norāda, ka Eiropas Dzelzceļa aģentūras gada pārskati par 2008. finanšu gadu ir ticami un ka pakārtotie darījumi ir likumīgi un pareizi. Tomēr Revīzijas palāta ir konstatējusi nepilnības Aģentūras mērķu un izpildes pasākumu noteikšanā, kā arī problēmas saistībā ar iepirkuma procedūrām. Ņemot vērā to, ka sabiedrisko organizāciju darbība tiek pārbaudīta rūpīgāk, Aģentūrai jāveic atbilstoši pasākumi, lai šīs problēmas pārvarētu. Visbeidzot, es paužu atzinību, ka kopš 2006. gada Aģentūra ir īstenojusi 32 no 36 ieteikumiem, ko izstrādājis Iekšējās revīzijas dienests. Tomēr no četriem ieteikumiem, kas vēl tiek īstenoti, viens ir vērtējams kā neatliekams un trīs — kā ļoti svarīgi, tāpēc es mudinu Aģentūru ieviest dažus iekšējās kontroles standartus, kas saistīti ar banku paraksta tiesībām, pienākumu nošķiršanu, jutīgajām amata vietām un pilnvaru deleģēšanas saglabāšanu, kā norādīts šajos ieteikumos.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par Eiropas Dzelzceļa aģentūru es balsoju par.

Ziņojums: Véronique Mathieu (A7-0083/2010)

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots tiem pieejamais publiskais finansējums. Savā ziņojumā Revīzijas palāta norāda, ka Eiropas Izglītības fonda gada pārskati par 2008. finanšu gadu ir ticami un ka pakārtotie darījumi ir likumīgi un pareizi. Tomēr tā brīdina par pārkāpumiem un pārrēķināmības trūkumu darbā pieņemšanas procedūrās, un Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) pat ir uzsācis izmeklēšanu par Fonda darbību. Taču jāatzīmē, ka Fonds ir paziņojis, ka saistībā ar Revīzijas palātas konstatējumiem tas ir veicis padziļinātu darbā pieņemšanas procedūru pārskatīšanu, kaut arī mēs par to vēl neesam informēti. Nobeigumā jāuzsver, ka saistībā ar Fonda sniegto atbalstu Komisijai 2008. gadā tā ar Fonda darbību bija apmierināta par 97 %.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par Eiropas Izglītības fondu es balsoju par.

Ziņojums: Véronique Mathieu (A7-0069/2010)

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots tiem pieejamais publiskais finansējums. Revīzijas palāta norāda, ka tā ir guvusi pamatotu pārliecību par to, ka Eiropas Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūras gada pārskati ir ticami un ka pakārtotie darījumi ir likumīgi un pareizi. Es atzinīgi vērtēju to, ka Aģentūra pēdējos trijos gados ir ievērojami uzlabojusi finanšu pārvaldību, un arī turpmāk tai jācenšas nodrošināt, lai budžeta plānošana, izpilde un kontrole atbilstu visaugstākajiem standartiem. Tomēr ir konstatētas dažas nepilnības, īpaši saistībā ar iepirkuma procedūrām, kas būtu jānovērš.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi

un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par Eiropas Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūru es balsoju par.

Ziņojums: Véronique Mathieu (A7-0076/2010)

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots tiem pieejamais publiskais finansējums. Revīzijas palāta norāda, ka tā ir guvusi pamatotu pārliecību par to, ka *Euratom* Apgādes aģentūras gada pārskati ir ticami un ka pakārtotie darījumi ir likumīgi un pareizi. Jāatzīmē, ka 2008. gadā Aģentūra nesaņēma subsīdijas savas darbības nodrošināšanai un ka Komisija uzņēmās visus Aģentūras izdevumus saistībā ar 2008. gada budžeta izpildi. Tāpat jāņem vērā, ka no 2007. finanšu gada pārnestās saistības sedza ar 2007. finanšu gadā neizlietoto subsīdiju daļu. Līdz ar to, ņemot vērā, ka Aģentūrai nav patstāvīga budžeta, tā ir faktiski iekļauta Komisijā. Tas var radīt jautājumus par Aģentūras struktūru un autonomiju, ko varēs izskatīt vēlāk.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par *Euratom* Apgādes aģentūru es balsoju par.

Ziņojums: Véronique Mathieu (A7-0088/2010)

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots tiem pieejamais publiskais finansējums. Pēc tam, kad iepriekšējā gadā tika atklātas nepilnības darbā pieņemšanas un iepirkuma procedūrās, Revīzijas palāta savā ziņojumā norāda, ka Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda gada pārskati par 2008. finanšu gadu ir ticami un ka pakārtotie darījumi ir likumīgi un pareizi. Tas liecina par to, ka Fonda pārskatu un iekšējās revīzijas sistēmu pārvaldība ir uzlabota, ko es vērtēju ļoti atzinīgi. ņemot vērā šīs aģentūras nozīmi, es ceru, ka tā turpinās savus centienus budžeta disciplīnas jomā, uzlabos savas personāla pārvaldības procedūras un darbības pārskatā uzskatāmi sniegs informāciju par Fonda personālsastāvu, ieskaitot līgumdarbiniekus.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fondu es balsoju par.

Ziņojums: Véronique Mathieu (A7-0093/2010)

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots tiem pieejamais publiskais finansējums. Neraugoties uz Revīzijas palātas atzinumu, ka Eiropas Tiesu sadarbības vienības (*Eurojust*) pārskati ir ticami un ka pakārtotie darījumi ir likumīgi un pareizi, mani uztrauc referentes vērtējums, ka „*Eurojust* darbības izvērtēšanu apgrūtinā tādi faktori kā rādītāju neesamība, lietotāju apmierinātības noteikšanas trūkumi un vājā koordinācija starp budžetu un darba programmu”. Es atzīmēju arī Revīzijas palātas konstatējumu, ka 2008. gadā *Eurojust* bija problēmas saistībā ar apropriāciju pārņemšanu, kaut arī pārņemto apropriāciju līmenis bija zemāks nekā iepriekšējā gadā, un ir jāīsteno pasākumi, lai nepieļautu šādas situācijas atkārtošanos nākotnē. Visbeidzot, es pievienojos referentes bažām par to, ka *Eurojust* nav pilnībā īstenojis nevienu no Iekšējās revīzijas dienesta 26 ieteikumiem.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par *Eurojust* es balsoju par.

Ziņojums: Véronique Mathieu (A7-0090/2010)

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots tiem pieejamais publiskais finansējums. Es atzinīgi vērtēju Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras centienus novērst Revīzijas palātas un Iekšējās revīzijas dienesta konstatētās nepilnības. Īpašu uzmanību es pievēršu pasākumiem, kas ieviesti, lai labāk novērtētu paveikto. Šie pasākumi ir jāpildinveido.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru es balsoju par.

Ziņojums: Véronique Mathieu (A7-0085/2010)

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots tiem pieejamais publiskais finansējums. Savā ziņojumā Revīzijas palāta norāda, ka Eiropas Aģentūras operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (*Frontex*) gada pārskati par 2008. finanšu gadu ir ticami un ka pakārtotie darījumi ir likumīgi un pareizi. Mēs atzīmējam, ka pēdējos trīs gados Aģentūras budžets ir būtiski palielinājies un 2008. gadā tas pieauga par 69 %. Tomēr Revīzijas palāta ir sistemātiski konstatējusi vairākus trūkumus, jo īpaši (i) pārnesto un atcelto apropriāciju augsto līmeni (2008. finanšu gadā netika izlietoti aptuveni 49 % no šajā gadā pieejamajām apropriācijām, 2007. gadā — gandrīz 69 % un 2006. gadā — 55 %), (ii) juridiskās saistības, ko Aģentūra bija uzņēmusies pirms attiecīgajām budžeta saistībām, un (iii) darbā pieņemšanas procedūras, kas neatbilst noteikumiem, it īpaši attiecībā uz to pārredzamību un nediskriminējošo raksturu.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām es balsoju par.

Ziņojums: Véronique Mathieu (A7-0073/2010)

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots tiem pieejamais publiskais finansējums. Mani uztrauc tas, ka, runājot referentes vārdiem, Eiropas Globālās satelītu navigācijas sistēmas (GNSS) uzraudzības iestāde ir nolēmusi iesniegt savas darbības rezultātus, neņemot vērā to, ka tās veiktā *Galileo* un Eiropas Ģeostacionārās navigācijas pārklājuma dienesta (EGNOS) programmu pārvaldība būs jāpārtrauc pēc tam, kad būs pabeigta aktīvu un līdzekļu nodošana Komisijai, kas bija plānota 2008. gada pirmā ceturksņa beigās. Tāpat es paužu nožēlu, ka Revīzijas palāta ticamības deklarācijā par 2008. finanšu gada pārskatu ticamību un pakārtoto darījumu likumību un pareizību ir iekļāvusi piezīmes.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par Eiropas GNSS uzraudzības iestādi es balsoju par.

Ziņojums: Véronique Mathieu (A7-0094/2010)

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots tiem pieejamais publiskais finansējums. Savā ziņojumā Revīzijas palāta norāda, ka Eiropas Kopuzņēmuma ITER un kodolsintēzes enerģētikas attīstības vajadzībām gada pārskati par 2008. finanšu gadu ir ticami un ka pakārtotie darījumi ir likumīgi un pareizi. Jāatzīmē, ka

Revīzijas palāta peļņas vai zaudējumu aprēķinos konstatējusi 57 600 000 eiro pārpalikumu jeb 38 % no uzkrātajiem ieņēmumiem un ka šā pārpalikuma daļa ir pārnesta uz 2009. finanšu gadu. Tas var būt saistīts ar to, ka Kopuzņēmums tikai sāka savu darbību un 2008. finanšu gadā vēl nebija pilnībā ieviesis iekšējās kontroles un finanšu informācijas sistēmas.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par Eiropas Kopuzņēmumu ITER un kodolsintēzes enerģētikas attīstības vajadzībām es balsoju par.

Ziņojums: Véronique Mathieu (A7-0077/2010)

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir jāatbild sabiedrības priekšā. Tāpēc tiem precīzi un objektīvi jāatskaitās par to, kā ir izmantots tiem pieejamais publiskais finansējums. Revīzijas palāta norāda, ka tā ir guvusi pamatotu pārliecību par to, ka Kopuzņēmuma SESAR (Vienotas Eiropas gaisa telpas gaisa satiksmes pārvaldības izpētes programma) gada pārskati ir ticami un ka pakārtotie darījumi ir likumīgi un pareizi. Tomēr, tāpat kā referente, es nevaru nenorādīt, ka Kopuzņēmuma valdes 2008. gada aprīlī pieņemtais galīgais budžets izrādījās visai nereāls, par ko liecina saistību apropriāciju un maksājumu apropriāciju izlietojuma līmenis — attiecīgi 1 % un 17 %. Tāpat es norādu uz nepilnībām darījumu kontrolē un uz to, ka nav ieviesta atbilstoša līgumu un iepirkuma iekšējā kontrole. Es domāju, ka nākamajā finanšu gadā SESAR būs jāveic atbilstoši pasākumi, lai atrisinātu šobrīd konstatētās problēmas.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Revīzijas palātai un visām organizācijām, kas izpilda šo funkciju, jāveic rūpīga revīzija visās Eiropas iestādēs, kas ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Tām jāpārbauda, vai Eiropas Savienības līdzekļi tiek pareizi izmantoti, vai šīs iestādes izpilda tām paredzētos uzdevumus un vai netiek izšķiesti kādi resursi. Spriežot pēc revīzijas rezultātiem, ar ko jau esam iepazinušies, kopumā — tikai ar dažiem izņēmumiem — mēs varam teikt, ka attiecīgās iestādes tām pieejamos līdzekļus izmanto pareizi un izpilda tām paredzētos uzdevumus. Tāpēc attiecībā uz ziņojumu par Kopuzņēmumu SESAR es balsoju par.

Ziņojums: Brian Simpson (A7-0101/2010)

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu attiecībā uz priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par pārvietojamām spiediena iekārtām, ar kuru tiks atcelta spēkā esošā direktīva un vairākas citas ar to saistītas direktīvas. Tā kā dažas šobrīd spēkā esošās direktīvas tehniskās prasības ir pretrunā ar starptautiskajiem noteikumiem par bīstamu preču pārvadāšanu, ir būtiski novērst neatbilstības un saskaņot tehniskās prasības ar starptautiskajiem noteikumiem.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Spiediena iekārtu, piemēram, cisternu, tvertņu un cilindru pārvadāšanu šobrīd reglamentē Direktīva 1999/36/EK, kurā ir noteiktas drošības prasības pārvadājumiem pa autoceļiem un dzelzceļiem. Turklāt šajā direktīvā ir noteikti kopēji standarti šāda veida iekārtu projektēšanai, ražošanai un turpmākām pārbaudēm.

Tomēr šie noteikumi ir pretrunā ar starptautiskajiem noteikumiem par bīstamu preču pārvadāšanu, tāpēc Komisija ir iesniegusi priekšlikumu šo direktīvu pārskatīt. Šajā priekšlikumā nav iekļautas nekādas būtiskas izmaiņas jau pastāvošajos reglamentētajos noteikumos attiecībā uz darbības jomu un pamatnoteikumiem. Tā mērķis ir tikai novērst iepriekš minētās neatbilstības, saskaņojot tehniskās prasības par bīstamu preču pārvadāšanu ar spēkā esošajiem starptautiskajiem noteikumiem.

Tāpēc es piekritu referentam, ka, lai gan iestādes nav savstarpēji vienojušās par to, kāda būs jauno noteikumu par komitoloģiju redakcija, šī lieta ir jāpabeidz pēc iespējas ātrāk, panākot vienošanos jau pirmajā lasījumā.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Spiediena iekārtu, piemēram, cisternu, tvertņu un cilindru pārvadāšanu šobrīd reglamentē Direktīva 1999/36/EK. Nosakot kopējus standartus iekārtu projektēšanai, ražošanai un turpmākām pārbaudēm, ar minēto direktīvu nodrošina šo iekārtu brīvu apriti Eiropas Savienības teritorijā, tostarp to laišanu tirgū. Tomēr dažas šobrīd spēkā esošās direktīvas tehniskās prasības ir pretrunā ar starptautiskajiem noteikumiem par bīstamu preču pārvadāšanu. Tādēļ Komisija ir iesniegusi priekšlikumu pārskatītai direktīvai, ar ko tiks atcelta spēkā esošā direktīva par pārvietojamām spiediena iekārtām un vairākas citas ar to saistītas direktīvas. Iepriekš minēto iemeslu dēļ es balsoju par šo rezolūciju, kurā komiteja

tiek aicināta pieņemt šo ziņojumu bez papildu grozījumiem un uzticēt referentam pilnvaras sākt sarunas ar Padomi, pamatojoties uz šo dokumentu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Pieaugošās bažas par jautājumiem saistībā ar vidi un tās aizsardzību liek mums uzņemties papildu rūpes par drošības noteikumiem attiecībā uz spiediena iekārtu pārvadāšanu. Šīs direktīvas mērķis ir pastiprināt drošību un nodrošināt šo iekārtu brīvu apriti Eiropas Savienības teritorijā, izvirzot skaidrus, pārskatāmus un saistošus noteikumus drošai spiediena iekārtu pārvadāšanai visās dalībvalstīs un standartizējot procedūras visā ES.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Šīs direktīvas galvenais mērķis ir novērst iepriekšējos tiesību aktos konstatētās neatbilstības, saskaņojot tehniskās prasības ar starptautiskajiem noteikumiem par bīstamu preču pārvadāšanu. Turklāt šā priekšlikuma mērķis ir arī vienkāršot un racionalizēt dažus noteikumus, jo īpaši noteikumus attiecībā uz atbilstības novērtēšanas procedūru. Priekšlikumā ir iekļauti arī noteikumi attiecībā uz iekārtām, kas nepieciešamas iekšējā tirgū veiktiem transporta pārvadājumiem, tādējādi nosakot vispārējus ražojumu tirdzniecības principus vienotajā Eiropas tirgū.

Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka ar šā priekšlikuma pieņemšanu tiks nodrošināts augsts drošības līmenis pārvietojamām spiediena iekārtām un to lietotājiem. To pareizi īstenojot dalībvalstu līmenī, tiks uzlabota vides un iedzīvotāju veselības aizsardzība.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par Simpson kunga ziņojumu par pārvietojamām spiediena iekārtām, kaut arī mūsu grozījums netika pieņemts.

Ziņojums: Jörg Leichtfried (A7-0035/2010)

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Lidostu drošība un patērētāju nodevu pārredzamība, lai paaugstinātu to standartus un līmeni, ir jautājumi, kas aplūkoti priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par aviācijas drošības nodevām.

Pašreizējās sistēmas ar aviācijas drošību saistīto izmaksu segšanai, kas tiek reglamentētas valsts līmenī, ne vienmēr ir skaidras galalietotājiem, ar kuriem pirms nodevu aprēķināšanas vai tādu izmaiņu veikšanas nodevu sistēmā, kas tos ietekmē, bieži vien pat neapspriežas. Ziņojums ietver vairākus priekšlikumus, tostarp ierosinājumu apspriedēs starp lidostas pārvaldes iestādi un aviosabiedrībām piedalīties pasažieru un patērētāju aizsardzības organizācijām, lai nodrošinātu to, ka drošības pasākumu izmaksas tiek noteiktas pareizi, un pārbaudītu tās, salīdzinot ar lidmašīnas biļetes cenu, ko maksā galalietotājs.

Es atzinīgi vērtēju vēl vienu punktu ziņojumā — prasību, lai šo direktīvu lidostas īsteno tikai tajās dalībvalstīs, kas efektīvi piemēro drošības nodevas, bet ne tajās, kur šāda veida pasākums nav ieviests. Šo iemeslu dēļ es balsoju par šo ziņojumu.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Pēdējo nedēļu notikumi rāda, ka lidostu drošība ir ļoti svarīgs dalībvalstu uzdevums un ka mums ir jāveic visi nepieciešamie piesardzības pasākumi. Katra dalībvalsts nosaka metodes aviācijas drošības finansēšanai un nodrošināšanai. Ļoti svarīgi ir tas, ka šajā direktīvā ir noteikti pamatprincipi un procedūras, ko piemēro par drošību atbildīgajai iestādei un aviosabiedrībām. Kaut arī juridiskās prasības attiecībā uz lidostu darbības reglamentēšanu dažādās dalībvalstīs ievērojami atšķiras, operatora pienākums ir sniegt pietiekamu informāciju gaisa pārvadātājiem, lai apspriešanās starp lidostām un gaisa pārvadātājiem būtu mērķtiecīga. Tāpēc šajā direktīvā ir noteikts, kāda informācija lidostas pārvaldes iestādei ir regulāri jāsniedz. Savukārt gaisa pārvadātājiem jāsniedz informācija par prognozēto pārvadājumu apjomu, paredzamo flotes izmantošanu un pašreizējām un turpmākajām prasībām, kas izvirzītas konkrētajai lidostai, lai lidostas pārvaldes iestāde varētu optimāli izmantot savu kapitālu un sadalīt lidostas jaudu.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose un Britta Thomsen (S&D), rakstiski. – (DA) Dānijas sociāldemokrāti Eiropas Parlamentā atturas no balsošanas par šo priekšlikumu, jo uzskata, ka, pirmkārt, šāds tiesību akts ir lieks, tāpēc ka vajadzīgie tiesību akti šajā jomā jau ir pieņemti. Otrkārt, mēs uzskatām, ka ES pienākums nav likt dalībvalstīm segt visas papildu izmaksas saistībā ar lidostu drošību. Drošības nodevu finansēšanas jautājums ir jārisina katrai dalībvalstij atsevišķi.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu attiecībā uz priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par aviācijas drošības nodevām. Šim priekšlikumam ir liela nozīme patērētāju un pasažieru tiesību aizstāvībā un aizsardzībā, jo tajā ir noteikti vairāki pamatprincipi, kas jāievēro lidostu operatori, nosakot drošības nodevas. Tie ir šādi: nediskriminēšana, apspriešanās un tiesiskās aizsardzības

līdzekļi, izmaksu pārredzamība un saikne starp drošības nodevām un izmaksām, kā arī uzraudzības iestāžu izveide.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Eiropas Komisija ir iesniegusi priekšlikumu, ar ko nosaka pamatprincipus, kas jāievēro lidostu operatoriem, nosakot drošības nodevas: (i) nediskriminēšanu, (ii) apspriešanos un tiesiskās aizsardzības līdzekļus, (iii) izmaksu pārredzamību un saikni starp drošības nodevām un izmaksām un (iv) uzraudzības iestāžu izveidi.

Galvenais jautājums, kas rodas šajā sakarā, ir stingrāku drošības pasākumu īstenošana un finansēšana. Parlaments jau vairākas reizes ir vēltīgi aicinājis reglamentēt drošības nodevu finansēšanu. Referents ļoti labi argumentē to, ka šie stingrie pasākumi jāfinansē ne tikai pasažieriem (eksternalizējot izmaksas), bet arī dalībvalstīm, kas galu galā atbild par savu lidostu drošību. Visbeidzot, es gribu norādīt, ka ieguldījumu lidostu un pasažieru drošībā nekad nevar būt par daudz, kā to skaidri parādīja pēdējie teroristu uzbrukuma mēģinājumi civilajai aviācijai, kuri laimīgā kārtā tika novērsti.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Eiropas Parlaments vairākas reizes ir vēltīgi pieprasījis reglamentēt drošības nodevu finansēšanu, lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un piemērotu drošības nodokļus un nodevas tiem paredzētajā nolūkā. Parlaments uzskata, ka dalībvalstīm jāsedz stingrāku pasākumu īstenošanas izmaksas. Pirms dažām nedēļām notikušais teroristiskais incidents atkal ir parādījis, ka lidostu drošība ietilpst dalībvalstu atbildības sfērā un ka pašreizējo un jauno paredzēto drošības pasākumu nolūks ir novērst teroristiskus aktus. Taču debatēs nav pieminēts jautājums par to, ka šādus pasākumus beigās apmaksā pasažieri. Es piekřitu ar šo rezolūciju ieviestajiem grozījumiem, kas ļaus novērst procedūru nevajadzīgu atkārtēšanos un samazināt administratīvās izmaksas šajā jomā.

Louis Grech (S&D), *rakstiski*. – Mums jānodrošina, lai lidostu drošības nodevas būtu pārredzamas, objektīvas un balstītas uz skaidriem kritērijiem, kas atspoguļo faktiskās izmaksas. Ieviešot jebkādas jaunas izmaksas saistībā ar gaisa pārvadājumiem, ir jāatzīst lidostu nozīme reģionu attīstībā, īpaši to, kas lielā mērā ir atkarīgi no tūrisma, kā arī to, kas cieš no nelabvēlīgiem ģeogrāfiskiem un dabas apstākļiem, kādi ir, piemēram, nomaljie reģioni un salas. Svarīgi, lai lidostu lietotāji, kā arī vietējās varas iestādes savlaicīgi saņemtu informāciju par to, kā un uz kāda pamata tiek aprēķinātas nodevas. Ir jānosaka obligāta lidostas pārvaldes iestāžu un ieinteresēto pušu vai vietējo varas iestāžu apspriešanās procedūra, kas jāievēro ikreiz, kad šīs nodevas ir nepieciešams pārskatīt. Tāpat ir precīzi un skaidri jādefinē ikvienas neatkarīgas uzraudzības iestādes kompetence, tostarp jebkādas tiesības, kas tai var būt piešķirtas attiecībā uz sodu piemērošanu.

Sylvie Guillaume (S&D), *rakstiski*. – (FR) Manuprāt, nav pieņemami tas, ka dalībvalstis nenodrošina finansējumu lidostu drošības pasākumiem, kas nav paredzēti Eiropas tiesību aktos, un turklāt tās nodod šīs izmaksas aviosabiedrībām, kuras savukārt liek maksāt pasažieriem. Es domāju, ka vajadzēja iet vēl tālāk, nekā noteikts 2008. gada regulā, un pieņemt tādus tiesību aktus, kas nodrošinātu, ka pasažieriem nav jāsedz šīs papildu izmaksas, kas reizēm izrādās pilnīgi nesaistītas ar drošības nodevām. Tāpēc es atbalstu sava austriešu kolēģa *Leichtfried* kunga ziņojumu, lai nodrošinātu lielāku pārredzamību pilsoņiem un aviosabiedrībām un liktu dalībvalstīm nodrošināt valsts finansējumu tiem drošības pasākumiem, kas Eiropas tiesību aktos nav paredzēti, jo tas attiecas uz katras dalībvalsts drošību. Ja Komisija iesniegs priekšlikumu Eiropas metožu sarakstā iekļaut ķermeņa skenerus, lai dalībvalstis tos vairs nefinansētu, es atkal atbalstīšu savu kolēģi un vajadzības gadījumā balsošu pret šo priekšlikumu.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Aizvien pieaugošās rūpes par drošību mūsu lidostās ir pakāpeniski paaugstinājušas izmaksas, ko sedz pasažieri. Papildu izmaksas, kas rodas saistībā ar stingrākiem drošības pasākumiem, būtu jāuzņemas dalībvalstīm, jo šo pasākumu mērķis ir novērst teroristiskus aktus, tomēr tos apmaksā pasažieri. Mēs balsojam par šo ziņojumu, jo esam pret šādu situāciju.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Izmaksas, kas saistītas ar vienu no valsts funkcijām, proti, sabiedriskās drošības nodrošināšanu, nevar tā vienkārši nodot kādam citam. Mums jāizlemj, kādas pasažieru segtās izmaksas saistībā ar aizvien ierobežojošākiem pretterorisma drošības noteikumiem ir pamatotas. Tikai tādā gadījumā, ja valstīm pašām būs jāuzņemas finansiāla atbildība par tiesību aktos paredzētajiem stingrajiem drošības pasākumiem un ja tās spēs arī pašas pieņemt lēmumus par tiem, būs iespējams izvairīties no tā, ka ķermeņa skeneru un citu līdzīgu pasākumu skaits neierobežoti pieaugs. Vienīgie, kas gūs labumu no terorisma radītās histērijas un nekontrolētās sacensības par labāku aprikojumu, būs inovatīvie ASV uzņēmumi. Šo iemeslu dēļ šis priekšlikums ir jāatbalsta.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu. Tomēr mums ir svarīgi tas, ka EPP un ALDE (RCV) noraidīja abus mūsu mērķus, proti, „drošības pārbaužu un skenēšanas izmaksu saistīšana ar liberalizētiem lidlauka pakalpojumiem” un „taisnīga un intermodāla drošības pasākumu finansēšana”.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Parlaments vairākas reizes ir aicinājis Komisiju reglamentēt drošības nodevu finansēšanu aviācijas nozarē. Tas vienmēr ir aicinājis nodrošināt lielāku pārredzamību un piemērot drošības nodokļus un nodevas tiem paredzētajā nolūkā, uzskatot, ka ar stingrāku pasākumu īstenošanu saistītās izmaksas būtu jāsedz dalībvalstīm.

Komisijas priekšlikumā šis jautājums nav aplūkots. Tā mērķis ir tikai jauns ekonomiskās ietekmes novērtējums, lai ierobežotu izmaksas, pamatojoties uz nediskriminēšanas, apspriešanās un tiesiskās aizsardzības līdzekļu, kā arī izmaksu pārredzamības principu. Tomēr šajā dokumentā ir izteikts priekšlikums, ka papildu izmaksas, kas rodas saistībā ar stingrākiem pasākumiem, būtu jāuzņemas dalībvalstīm. Es uzsveru drošības pasākumu nozīmi lidostās un balsoju par šo Parlamenta iniciatīvu.

Priekšlikums, kas īstenojams visās Eiropas Savienības komerciālo pārvadājumu lidostās, ir būtiski saistīts ar jautājumiem par tiesībām uz informāciju, pasažieru nediskriminēšanu un patērētāju aizsardzību. Es uzskatu, ka šos mērķus nodrošināt lielāku pārredzamību un izvairīties no nevajadzīgām izmaksām var sasniegt tikai ar tiesību aktu saskaņošanu un skaidru atbildības sadalīšanu starp aviosabiedrībām un dalībvalstīm, pieņemot drošības pasākumus.

Artur Zasada (PPE), rakstiski. – (PL) Šīs dienas balsojuma rezultāti mani iepriecināja. Es domāju, ka, strādājot pie šā dokumenta, mums izdevās pieņemt skaidru un mērķtiecīgu nostāju, jo īpaši attiecībā uz finansējumu. Vēlos vēlreiz uzsvērt: teroristiskie uzbrukumi nav vērsti pret aviosabiedrībām — tie ir vērsti pret valstīm. Tieši valsts ir tā, kas garantē savu pilsoņu drošību, un tai šis pienākums ir jāpilda. Šīs dienas balsojuma rezultāts — 613 balsis pret 7 balsīm — ir ļoti skaidrs signāls Padomei. Tas apliecina Eiropas Parlamenta pārliecību jautājumā par to, ka visu dalībvalstu pienākums ir uzņemties vismaz daļu ar gaisa satiksmes drošību saistīto izmaksu.

Ziņojums: Brian Simpson (A7-0030/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ziņojumu par Kopienas pamatnostādņēm Eiropas transporta tīkla attīstībai, jo tā mērķis ir uzbūvēt un modernizēt dzelzceļu infrastruktūras, ostas, ūdensceļus un lidostas. Ieplānotajos prioritāros projektos ir ietverta arī Kurtičas-Brašovas dzelzceļa līnija. Apsveicu ar komitejas izveidi, lai atbalstītu Komisiju, īstenojot šo lēmumu un sastādot tajā paredzētās pamatnostādnes.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Es apņēmīgi balsoju par šo tekstu. Lai arī tiek veikti tikai tehniski pārveidojumi, tas mums atgādina par Eiropas transporta tīkla nozīmīgumu, lai ciešāk saliedētu ES pilsoņus un veicinātu pārvietošanās iespējas. Šāda pārvietošanās ir būtiska, jo citādi mēs nevaram līdz galam iepazīt Eiropu, neiepazīstot savus kaimiņus, viņu valstis un kultūru. Eiropas transporta tīkls nāk par labu arī plānam samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas, ieviešot labāku transporta veidu vadību un veicinot to sadarbību.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Apspriežamais teksts ir Komisijas priekšlikums, kas nav nekas vairāk kā iepriekšējo likumu un noteikumu kodifikācija. Tas ievieš arī nelielas izmaiņas. Tāpēc saskaņā ar referenta priekšlikumu un ievērojot juridisko un politisko drošību, es atbalstu teksta pieņemšanu, tostarp Padomes ierosinātās nelielās izmaiņas un labojumus, kā arī lietas noslēgšanu, vienojoties pirmajā lasījumā.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Tehniskā ziņā šim priekšlikumam ir jākodificē juridisks teksts. Taču Komisijai tas bija jāpārstrādā, jo nedaudz tika grozīts pielikums. Es balsoju par šo grozījumu pieņemšanu.

Elie Hoarau (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es nepiekrītu tam, ka visattālākie reģioni vienmēr nav neatņemama globālā Eiropas transporta tīkla daļa, lai arī tiem ir būtiska nozīme ekonomiskai, sociālai un teritoriālai kohēzijai. Neiedomājami, ka attālākie reģioni nav iesaistīti tīkla plānošanā un neparādās vairākās Eiropas transporta tīkla kartēs. Globālais tīkls, jūras maģistrāles un prioritārie projekti jāpaplašina, bez jebkādas diskriminācijas iekļaujot tajos arī visus attālākos reģionus. TEN-T politikai jāietver arī tīkla nozares un vispārējās ekonomiskās nozīmes pakalpojumi; tai nevajadzētu aprobežoties tikai ar galvenajām kravu satiksmes un pasažieru plūsmām. Jāuzklausā prasība pēc vienlīdzīgas attieksmes pret visattālākajiem reģioniem. Vai varat iedomāties, ka kāds reģions paliek ārpus Eiropas transporta tīkliem laikā, kad Eiropas transporta politika ir tik nozīmīga, lai pavērtu ceļu uz mūsu reģioniem un nodrošinātu pārvietošanās brīvību iekšējā tirgū? Kamēr Eiropas Savienība ar vienu roku izpārdod mūsu cukura, banānu un ruma ražošanu

citām valstīm ar tirdzniecības līgumu starpniecību, ar otru roku tā neielaiž mūs Eiropas iekšējos komerciālajos maršrutos. Šīs rokas mūs cieši tur, par ko izsakām nožēlu.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Plenārsēdes laikā es balsoju par ziņojumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Kopienas pamatnostādņēm Eiropas transporta tīkla attīstībai. Tas bija tehnisks priekšlikums, jo tiek veikti sagatavošanās darbi, lai atbilstoši pārstrādātu pamatnostādnes. Paredzēts, ka tās tiks pabeigtas līdz nākamā gada beigām. Es domāju, ka ar to tiek piedāvāta izšķiroša iespēja vēlreiz apliecināt svarīgo transporta politikas lomu Eiropas līmenī šobrīd, kad notiek debates par „Eiropa 2020” mērķu īstenošanu. Dalībvalstīm kopumā un jo īpaši Rumānijai, kas ir valsts, kurai joprojām ir nepieciešams ieguldījums tās transporta infrastruktūrā, jāsaprot, ka šī transporta politika tiek pārstrādāta, lai tā spētu risināt jaunās problēmas. Iedzīvotāju novecošanās un vecāku cilvēku īpašās mobilitātes prasības, sociālā migrācija un klimata pārmaiņas ir tikai daži faktori, kas nosaka nepieciešamību izstrādāt piemērotu transporta politiku. Tajā pašā laikā ES Donavas stratēģijas izstrāde šajā laika posmā piedāvā lielisku sistēmu, ar kuras palīdzību nodrošināt, ka ES iekšējos ūdensceļos tiek maksimāli izmantots upju transports.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas transporta tīkla attīstības grozījumi un jaunas definīcijas jau tiek izstrādātas vairāku gadu garumā. Efektīvs Eiropas transporta tīkls ir svarīgs veselīga iekšējā tirgus pastāvēšanai un tas veicinās ekonomiskās un sociālās kohēzijas nostiprināšanu. Īslandes vulkāna fenomens viennozīmīgi parādīja, ka ir nepieciešams Eiropas transporta tīkls; tīkls, kas ir efektīvs un var piedāvāt saskaņotu atbildi problēmām, kuras rodas šādās situācijās. Šis lēmums ir svarīgs tāpēc, ka tas nosaka pamatnostādnes attiecībā uz mērķiem, prioritātēm un svarīgākajām darbībām, kādas veicamas Eiropas transporta tīkla attīstības jomā.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) ES ir apstiprinājusi Baltijas-Adrijas jūras koridora nozīmīgumu, piešķirot prioritāru statusu ziemeļu atzaram no Gdaņskas līdz Čehijas Republikai un paziņojot par apņemšanos īstenot Brenneras tuneļa projektu. Vēl svarīgāk ir izstrādāt koridora dienvidu daļu caur Austrijas Dienvidu dzelzceļu līdz Itālijai. Sevišķi šajā tīklā, kurā tiek pārvadāta apmēram puse no visām precēm un pasažieriem, jāneitralizē bīstamā „izlīšana caur adatas aci”. Koralmas projektam ES atbalsts ir svarīgs, ņemot vērā kravas transporta satiksmes sastrēgumu vietas uz sliežu ceļiem šajā reģionā, kuru, galu galā, ES vienmēr ir aizstāvējusi. Pateicoties Koralmas tunelim, ES ir unikāla iespēja pārcelt satiksmi uz dzelzceļiem tādā mērogā, par kādu mēs cīnījāmies gadu desmitiem. Tā kā Eiropas tīkla attīstībai var būt izšķiroša nozīme attiecībā uz Eiropas konkurētspēju un tā kā iesniegtie grozījumi ir tikai tehniski labojumi, es balsoju par šo ziņojumu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, lai arī mūsu grozījums netika pieņemts.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Saistībā ar nacionālajām prioritātēm Eiropas transporta tīkla kontekstā es uzskatu, ka ir svarīgi ieguldīt ne tikai dzelzceļos, bet galvenokārt jūras maģistrālēs un dažādu transporta veidu sadarbībā.

Tikai īsts kombinētā transporta tīkls, kuru atbalsta efektīva pārvaldība, spēs nodrošināt jūras transporta alternatīvas konkurētspēju. Jūras transportam ir būtiska nozīme manai valstij, kura bauda privilēģiju piekļūt kuģojamiem ūdensceļiem, un sevišķa nozīme tādiem attālākiem un salu reģioniem kā, piemēram, Madeirai. Bez tam, tas ir svarīgs instruments turpmākam darbam pie iekšējā tirgus konsolidācijas un teritoriālās kohēzijas.

Ziņojumu lielā mērā atbalsta ne tikai Parlamentā, bet arī Komisijā un Padomē. Tas ir arī izteikti tehnisks. Tā pieņemšana šajā plenārsēžu zālē notiek pēc vienprātīga Transporta un tūrisma komitejas ieteikuma.

Īsumā, šis priekšlikums, kuru personīgi es atbalstu, nemaina TEN-T teksta saturu, bet vienīgi pievieno to 12 dalībvalstu kartes, kuras pievienojās Savienībai 2004. un 2007. gadā. Savienības pamatnostādņu par TEN-T attīstību pārskatīšana ir sagatavošanas posmā, un tās būs gatavas tikai 2010. gada beigās.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) ES ir 5 miljonus kilometru gari ceļi (62 tūkstošus kilometru gari autoceļi), 215 tūkstošus kilometru gari dzelzceļi un 41 tūkstoti gari iekšējie ūdensceļi. Ceram, ka līdz 2020. gadam saziņa starp dalībvalstīm dubultosies. Vienota Eiropa nav iespējama bez saskaņota un efektīva Eiropas transporta tīkla (TEN-T). Pamatojoties uz attiecīgo ES līgumu, ieguldījums TEN-T sasniegs apmēram 500 miljardus eiro. Tāpēc ir svarīgi nodrošināt Eiropas sadarbību un rūpīgi izvēlēties prioritāros projektus. TEN-T ir paredzēts, lai līdz 2020. gadam savienotu sauszemes, jūras un gaisa transporta tīklus visā Eiropā. Galvenais mērķis ir nodrošināt ātru un vienkāršu cilvēku un preču kustību starp dalībvalstīm. Eiropas standartiem atbilstošs autoceļš savieno Lietuvas lielāko ostu Klaipēdu ar Viļņu, no kurienes dzelzceļa līnija ved uz Maskavu un Austrumiem. Ja vēlamies, lai osta saglabā konkurētspēju, ir nepieciešams modernizēt tās pašreizējo infrastruktūru un novērst birokrātiju. Dzelzceļi un iekšējie ūdensceļi jo īpaši jāizmanto

pāravadājumiem lielā attālumā, bet autoceļi — pāravadājumiem nelielā attālumā. Lielākas pūles jāvelta kravu tranzīta un iekšējo ūdensceļu transporta attīstīšanai, kas ir daudz rentablāks un energoefektīvāks, videi nekaitīgāks un drošāks. Vissvarīgākā ir pasažieru drošība un aizsardzība. Finanšu krīze ir ietekmējusi transporta politiku. Tomēr TEN-T var izmantot, lai radītu darbavietas un ievērotu sociālo un ekonomisko kohēziju. „Eiropa 2020” stratēģijā ir atzīta transporta politikas nozīme Eiropas ekonomikā. Brīva cilvēku un preču kustība ir ES būtība. Tā ir iespējama tika labā Eiropas transporta tīklā.

Ziņojums: Evgeni Kirilov (A7-0055/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka, lai izietu no pašreizējās krīzes, ir nepieciešams atrast veidus, kā paātrināt atbalsta programmu īstenošanu, lai Savienības piešķirtie līdzekļi, kas īpaši paredzēti pilsoņu atbalstam, un jo sevišķi bezdarbniekiem, tiktu pilnībā izmantoti. Šī priekšlikuma nolūks ir veikt virkni regulējošas izmaiņas, lai vienkāršotu kohēzijas politikas īstenošanas noteikumus un palielinātu priekšfinansējumu (avansa maksājumus) Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) un Eiropas Sociālā fonda (ESF) programmās. Ekonomiskās prognozes paredz lielu ES izaugsmes kritumu par 1,1 % 2010. gadā. Šajā sakarā ziņojumā ir atainota reakcija uz finanšu krīzi un tās sociāli ekonomisko rezonansi. Tāpēc es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi panākt lielāku pārredzamību un vienkāršot noteikumus, kas reglamentē kohēzijas politiku. Tam būs pozitīva ietekme uz programmu īstenošanas gaitu, jo īpaši, piedāvājot valsts, reģionālām, un vietējām iestādēm skaidrākus un mazāk birokrātiskus noteikumus, kas ļauj programmas elastīgāk pielāgot jauno problēmu risināšanai.

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Pagājušajā gadā Komisija iesniedza priekšlikumu, ar kuru groza Struktūrfondu regulu (Regula (EK) Nr. 1083/2006), lai sniegtu dalībvalstīm, kuras smagi skārusi ekonomikas krīze, finansiālus stimulus. Viens no Komisijas priekšlikumā paredzētajiem pasākumiem bija līdzfinansējuma mazināšana, ieviešot pagaidu iespēju dalībvalstīm, kurām ir naudas plūsmas grūtības, pieprasīt 100 % kompensāciju pasākumu finansēšanai Eiropas Sociālā fonda ietvaros.

Padome noraidīja šo priekšlikumu, tomēr piekrita pagarināt aprēķināšanas termiņu attiecībā uz to gada budžeta saistību automātisko atcelšanu, kas attiecas uz 2007. gada kopējām iemaksām, lai uzlabotu atsevišķām darbības programmām piešķirto līdzekļu apgušanu.

Uzskatu, ka referenta piedāvātais pagaidu pasākums par 2007. finanšu gada apropriāciju pārdali palīdzības fondiem Eiropas Sociālā fonda ietvaros, kas bija nepieciešams pēc saistību atcelšanas, ir pamatots, ņemot vērā Lisabonas līguma stāšanos spēkā, kas nepieļauj Regulas (EK) Nr. 1083/2006 93. panta 1. punkta piemērošanu tā pašreizējā redakcijā.

Alfredo Antonozzi (PPE), rakstiski. – (IT) Eiropas Reģionālās attīstības fonds, Eiropas Sociālais fonds un Kohēzijas fonds ir pierādījuši, ka tie ir efektīvi un ļoti noderīgi teritoriālās attīstības problēmu un ekonomikas krīzes, kura jau kādu laiku nomoka Eiropu un visu pasauli, radīto seku likvidēšanas instrumenti. Šajā sakarā es atbalstu priekšlikumus, lai vienkāršotu fondu saistību atcelšanas kārtību un tādā veidā sekmētu maksājumu izmaksu saņēmējiem dažādu programmu īstenošanas laikā, izmantojot minētos fondus. Bez tam esmu par to, lai tiktu nodrošināts papildu priekšfinansējums krīzē vismagāk cietušajām dalībvalstīm 2010. gadam.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Es, kā šī ziņojuma referente no Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgie demokrāti), aicināju kolēģus balsot par šo tekstu. Attiecībā uz šajā ziņojumā ietvertajiem vienkāršojumiem, esmu pārliecināta, ka tie ir ļoti vajadzīgi. Tas ir liels solis uz priekšu: jāsniedz mazāk informācijas, lielāka elastība attiecībā uz ienākumus veicinošiem projektiem, mazāks Komisijas pārbaužu skaits attiecībā uz vides projektiem, kuru vērtība ir 25 līdz 50 miljoni eiro, utt.

Runājot par finansiālo aspektu, es tomēr aicināju pievērst lielāku vērību sākotnējam priekšlikumam. Tā patiešām nebija laba doma apšaubīt līdzfinansēšanas izdevumu principu un īstenot projektus, kurus pilnībā finansē Eiropas Sociālais fonds (ESF), kā to ierosināja Komisija. Lai līdzsvarotu izdevumus ilgtermiņā, atsevišķām dalībvalstīm nāktos saskarties ar nopietnām finansiālām grūtībām. Parlaments atrada kompromisu, ļaujot mums palīdzēt valstīm, kuras krīze skārusi vismagāk, un izvairīties no saistību atcelšanas attiecībā uz 2007. gadu.

Ar šo balsojumu mēs sniegsim lielu atbalstu ES fondu atbalsta saņēmējiem, kā arī departamentiem, kas to ierosināja. Tomēr neaizmirsīsim, ka attiecībā uz vienkāršošanu vēl ir daudz darāmā.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Jāuzsver, ka spiediens uz nacionālajiem finanšu resursiem turpina pieaugt un rada nepieciešamību veikt nākamās darbības, lai mazinātu šo spiedienu, labāk izmantojot ES finansējumu, mobilizējot un paātrināti apgūstot visus pieejamos fondus, lai izietu no krīzes, jo īpaši

izmantojot Eiropas Sociālo fondu (ESF) strauju atveseļošanas pasākumu kopumam, kā paredzēts minētajā paziņojumā. Sevišķi svarīgi, lai tiktu izrādīti lielāki centieni veicināt ES finansējuma pārvaldību, lai paātrinātu finansējuma plūsmu pie izmaksu saņēmējiem, kurus ekonomiskā lejupslīde ir skārusi vissmagāk. Svarīgi ir sasniegt galveno mērķi pilnveidot līdzfinansētos ieguldījumus dalībvalstīs un reģionos un palielināt finansējuma ietekmi uz ekonomiku kopumā, jo īpaši uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un nodarbinātību. Mazie un vidējie uzņēmumi ir Eiropas ekonomikas virzītājspēks un galvenie ilgtspējīgas izaugsmes veicinātāji, jo rada daudz kvalitatīvas darba vietas. Turpmāka kohēzijas politiku regulējošo noteikumu vienkāršošana un precizēšana nenoliedzami pozitīvi ietekmēs programmu īstenošanas gaitu, jo īpaši tāpēc, ka valsts, reģionālajām un vietējām iestādēm tiks piedāvāti skaidrāki un mazāk birokrātiski noteikumi, kas ļaus programmas elastīgāk pielāgot jauno problēmu risināšanai.

David Casa (PPE), rakstiski. – Ziņojums attiecas uz dažu Eiropas Savienības vissvarīgāko fondu finanšu pārvaldību. To vidū ir Eiropas Reģionālās attīstības fonds, Eiropas Sociālais fonds un Kohēzijas fonds. Pēc rūpīgas regulas priekšlikuma (COM(2009)0384), kā arī EK Līguma 161. panta analīzes papildus citiem dokumentiem, es sliecos atbalstīt referenta nostāju un tāpēc balsoju par šo ziņojumu.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Regulas grozījums par Struktūrfondu un Kohēzijas fondu izmantošanu ir pasākums, kura mērķis ir atbalstīt ES dalībvalstis pašreizējās krīzes laikā. Grozījums atbilst dalībvalstu prasībām līdzekļu pārvaldības vienkāršošanai.

Domāju, ka jaunie noteikumi vienlaikus palīdzēs mazināt risku zaudēt līdzekļus, ja tie netiek pietiekami ātri izlietoti, piedāvājot ilgāku laika posmu projektiem, kuri vēl nav apstiprināti vai īstenoti paredzētajā termiņā.

Es arī ceru, ka šie vienkāršotie noteikumi stāsies spēkā pēc iespējas ātrāk, lai dalībvalstis un jo īpaši reģioni, kuri varētu būt ieguvēji no piedāvātās ES finansējuma iespējas, kā arī valsts iestādes šajos reģionos, turpinātu ieguldīt Eiropas projektos, neskatoties uz budžeta ierobežojumiem.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Demokrātiskās kustības delegācija atzinīgi vērtē ziņojuma pieņemšanu, ar kuru atļauj dažu Eiropas Reģionālās attīstības fonda, Eiropas Sociālā fonda un Kohēzijas fonda darbības noteikumu vienkāršošanu. Kļūstot pielaidīgākiem attiecībā uz līdzekļu apguves galīgajiem termiņiem, tiek sperts liels solis uz priekšu. Pašreizējie noteikumi paredz, ka atbalsts jāizmanto divu gadu laikā pēc tā iegūšanas pretējā gadījumā tas ir jāatdod. Jaunie noteikumi nosaka, ka reģioni un dalībvalstis nezaudēs 2007. gadā projektus, kuru īstenošana ir aizkavējusies, piešķirtos līdzekļus. Turpmāk attiecībā uz vides projektiem, kuru kopsumma ir mazāka nekā 50 miljoni eiro, dalībvalstīm vairs nebūs jāiesniedz īpašs pieteikums apstiprinājuma saņemšanai no Eiropas Komisijas. Papildu avansa maksājumi 2010. gadā tiks piešķirti tām dalībvalstīm, kuras ekonomikas un finanšu krīze skārusi vissmagāk. Atsevišķu noteikumu vienkāršošana atvieglos arī darbības programmu pārskatīšanu to īstenošanas laikā un ļaus mums labāk reaģēt krīzes situācijās. Piemēram, reģioni, kurus skāra vētra „Hynthia”, varēs izmantot jaunus, elastīgus noteikumus, lai palīdzētu šīs katastrofas upuriem.

Robert Dušek (S&D), rakstiski. – (CS) Komisija ir iesniegusi ierosināto Struktūrfondu regulas grozījumu, kura mērķis ir sniegt nepieciešamos ekonomiskos stimulus dalībvalstīm, kuras nopietni skārusi finanšu krīze. Ar grozījumu tiek ieviesta tā saucamā atbalsta robežvērtība. 50 miljonu eiro robežvērtību piemēros pašreizējo 25 miljonu eiro vietā. Arī lielos projektus vajadzētu pasargāt no automātiskās saistību atcelšanas. Atsevišķām dalībvalstīm vajadzētu arī atļaut pieprasīt 100 % kompensāciju darba tirgū veikto pasākumu izdevumu finansēšanai Eiropas Sociālā fonda ietvaros. Ja no plānotā budžeta viedokļa ir iespējams sākt finansēšanu bez kopīgas dalības nepieciešamības, ko es ļoti apšaubu, tad vienīgais pareizais un iespējamais veids ir salīdzināt visus noteikumus un kārtību pēc viena kritērija. Ir pilnīgi nepieņemami, ka atsevišķas valstis dēvē par „valstīm, kuras krīze skārusi vissmagāk” un tādēļ tās atbrīvo no noteikumu pildīšanas. Ja pastāv izņēmumi, tad tie jāpiemēro vienādi it visiem! ES nav pārdabiska būtne, kas spēj novērst dažādas finanšu krīzes sekas dalībvalstu vietā. Ekonomikas ir savstarpēji saistītas un ekonomikas pārvaldības sekas skar abas puses. No mūsu puses nebūtu pareizi nepieļaut izņēmumus, lai sodītu dalībvalstis, kuras cenšas stimulēt savu ekonomiku un negaida palīdzību no ES. Pat krīzes laikā cinīsimies par vienādiem nosacījumiem līdzvērtīgās situācijās! Ziņojumā šis aspekts ir ņemts vērā, un tāpēc es atbalstu tā pieņemšanu.

Ioan Enciu (S&D), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju Kirilov kunga ziņojuma pieņemšanu, kuru es atbalstīju ar savu balsojumu. Domāju, ka šī ziņojuma pieņemšana tik drīz pēc Komisijas paziņojuma dos labumu, jo tajā paredzētie pasākumi paātrinās finansēšanas procesu, palīdzot atbalstīt ekonomikas atveseļošanu reģionos, kuros tā ir noteikti vajadzīga pašreizējās krīzes laikā. Ziņojums ir daļa no pamatnostādnēm, kuras izstrādāja Padome par grozījumiem attiecībā uz noteikumiem par ESF līdzfinansēto programmu finanšu pārvaldību, kā arī attiecībā uz noteikumiem par to programmu īstenošanu, ar kurām paredzēts veicināt, vienkāršot un

precizēt kohēzijas politiku reglamentējošos noteikumus. Rumānijas gadījumā tas nozīmē avansa maksājumu apmēra palielinājumu Eiropas Sociālajam fondam un Kohēzijas fondam un vairāk laika Eiropas līdzekļu apguvei, „atceļot saistības”, lai dalībvalstis varētu atkārtoti izmantot līdzekļus programmas ietvaros. Citi grozījumi ietver to pasākumu vienkāršošanu un precizēšanu, kas nepieciešami, lai apgūtu Struktūrfondus, gan finansējuma pieteikumu iesniegšanas posmā, gan sastādot gada pārskatu par programmas īstenošanu. Pastāv arī vienošanās par vienotu robežvērtību 50 miljoni eiro, kas noteikta lielākajiem projektiem, kādus varēs pieteikt finansējumam no vairākām Eiropas programmām.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1083/2006 par vispārīgiem noteikumiem par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu attiecībā uz dažu prasību vienkāršošanu un attiecībā uz dažiem noteikumiem par finanšu pārvaldību. Nopietnā un nepieredzētā pašreizējās ekonomikas un finanšu krīzes ietekme uz dalībvalstu budžetiem nozīmē, ka kohēzijas politikas pārvaldība ir jāvienkāršo un jāpalielina avansa maksājumi. Neskatoties uz sarežģīto situāciju, šie pasākumi radīs iespēju uzturēt pastāvīgu skaidras naudas plūsmu, lai nodrošinātu maksājumu izmaksu saņēmējiem programmu īstenošanas laikā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Manuprāt, ES kohēzijas politika ir centrālais faktors solidaritātes principa attīstībā un īstenošanā starp dalībvalstīm, kuru aizstāv Eiropas Savienība. Tādēļ un jo īpaši krīzes laikā, kad šie līdzekļi var palīdzēt mazināt ietekmi, kādu izjuta trūcīgākie reģioni, ir svarīgi uzlabot pašreizējo kohēzijas politikas struktūru, lai līdzekļus varētu piešķirt efektīvāk un īsā laikā varētu radīt efektīvākus rezultātus.

Turklāt instrumentiem jābūt elastīgākiem, jo nelokāmi instrumenti, kurus nav iespējams pielāgot neparedzētiem apstākļiem, piemēram, krīzei, grauj Eiropas Savienības ekonomikas attīstību. Svarīgi ir arī nodrošināt, ka dalībvalstis pienācīgi izlieto saskaņā ar kohēzijas politiku piešķirtos līdzekļus un efektīvi izmanto pieejamos resursus. Tāpēc es uzskatu, ka ir būtiski pārdomāt ne tikai Savienības kohēzijas politikas struktūru, bet arī pieejamos kontroles mehānismus, kā arī sodu veidus, kādus var izmantot gadījumā, ja dalībvalstis nepilda saistības.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Šis priekšlikuma mērķis ir sniegt papildu ekonomiskos stimulus dažām dalībvalstīm, kuras ir nopietni skārusi ekonomikas krīze. Priekšlikums tika piedāvāts pēc Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna, kura kontekstā jau 2009. gadā tika grozīti minētās pamatregulas īstenošanas noteikumi, lai varētu panākt lielāku avansa maksājumu elastību. Komisijas priekšlikuma galvenā komponenta mērķis ir pievērsties finanšu krīzes sekām. Kā risinājums tika ierosināts ieviest uz laiku izvēles iespējas, lai tām dalībvalstīm, kam radušās grūtības ar skaidras naudas plūsmu, būtu iespēja pieprasīt 100 % kompensāciju darba tirgus pasākumu finansēšanai Eiropas Sociālā fonda ietvaros, t.i., atkāpjoties no līdzfinansēšanas principa. Ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā ir saistītas izmaiņas likumdošanas procedūrā. Piekrišanas procedūras vietā, kad Parlaments varēja tikai teikt „jā” vai „nē”, tas tagad var pilnībā noteikt teksta saturu parastajā likumdošanas procedūrā. Šī iemesla dēļ es balsoju par šo priekšlikumu, un cerams, ka Komisija sagatavos atbilstošu priekšlikumu par budžeta grozīšanu, lai to izskatītu un pieņemtu budžeta lēmējietāde.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Komisijas priekšlikums paredz ieviest uz laiku izvēles iespējas dalībvalstīm, kurām ir grūtības ar skaidras naudas plūsmu, vērsties pēc palīdzības, lai finansētu nepieciešamos izaugsmes un nodarbinātības veicināšanas pasākumus, kas paredzēti cīņai ar krīzi un kuru īstenošanai var saņemt finansējumu no Eiropas Sociālā fonda. Tas ļaus dalībvalstīm lūgt Komisijai 100 % kompensācijas par 2009. un 2010. gadu, lai valsts līdzfinansējums šajā laika posmā nebūtu nepieciešams.

Tas ir pasākums, kuru mēs atbalstījām, lai būtu iespējams pilnībā izmantot ES līdzekļus laikā, kad tie ir visvairāk vajadzīgi. Padomes nostāja ir atšķirīga un tā uzsver, ka „krīzē vismagāk cietušajām dalībvalstīm [...] ir jāpiešķir papildu priekšfinansējums”.

Dokumentā, par kuru balso Parlaments, ir atbalstīta Padomes nostāja, kura, mūsdiā, ir neskaidra un mazāk labvēlīga dalībvalstīm, kuras krīze skārusi vismagāk. Tomēr mēs domājam, ka „pagarināt aprēķināšanas termiņu attiecībā uz to gada budžeta saistību automātisko atcelšanu, kas attiecas uz 2007. gada kopējām iemaksām, lai uzlabotu atsevišķām darbības programmām piešķirto līdzekļu apgušanu” ir pozitīvs risinājums.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Galvenās problēmas, ar kādām Eiropas Savienībai nācās saskarties ekonomikas un finanšu krīzes dēļ, veicināja dažu tādu prioritāru darbību ieviešanu, kas palīdzēs nacionālajām ekonomikām pielāgoties situācijai, kas izveidojās krīzes rezultātā. Es balsoju par ziņojumu, jo pilnībā atbalstu papildu finansiālu stimulu sniegšanu dalībvalstīm, kuras smagi skārusi ekonomikas krīze, kā arī ar finanšu pārvaldību saistīto aspektu vienkāršošanu. Visas valstis būs ieguvējas, ja tiks atlikta saistību atcelšana, savukārt valstis, kuru stāvoklis ir pavisam smags, iegūs no papildu avansa maksājumiem. Šīs valstis

ir Igaunija, Ungārija, Rumānija, Latvija un Lietuva. Turpmākai noteikumu precizēšanai par kohēzijas politiku un procedūru vienkāršošanai būs pozitīva ietekme uz programmas īstenošanas gaitu. Šis solis ir jo īpaši svarīgs tāpēc, ka kohēzijas politika ir visspēcīgākais instruments attiecībā uz atbalsta piešķiršanu reālajai ekonomikai.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Piekļuves vienkāršošana Eiropas Reģionālās attīstības fondam, Eiropas Sociālajam fondam un Kohēzijas fondam ir būtisks atbalsts dalībvalstīm, kuras pašreizējā ekonomikas krīze ir skārusi vismagāk. Tā kā mēs noskaidrojām finanšu krīzes radīto zaudējumu apmēru reālajai ekonomikai un darba tirgum, mums jāveic pasākumi, lai uzlabotu piekļuvi Savienības finansēšanas instrumentiem. Ir jābūt pastāvīgai līdzekļu plūsmai, lai nodrošinātu maksājumu izmaksu saņēmējiem programmu īstenošanas laikā.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Krīzes laikā ES vēlreiz parādīja savu patieso dabu. Kad austrumu ES dalībvalstīm nācās salt gāzes strīda laikā ar Krieviju, tika izrādīta ļoti vāja solidaritāte. Tagad, kad tas sāk skart seno jautājumu par eiro — ES simbolu —, pēkšņi kaut kas ir iespējams. Pat ES subsidijas tika atbilstoši pielāgotas. Lai arī iespējamā 100 % kompensācija par 2009. un 2010. gadu darba tirgus politikas pasākumu finansēšanai neveicināja tālāku izglītošanos un augstas kvalitātes stažēšanās vietas tādā apmērā, kādā mēs vēlētos, tā noteikti ir svarīga pašreizējā situācijā. Visām dalībvalstīm būtu jāgūst labums no budžeta saistību atcelšanas un valstīm ar vislielākajām grūtībām būtu jāsaņem papildu avansa maksājumi. Likt naudu caurā makā bez papildu pasākumiem ir bīstami. Tāpēc es neatbalstīju šo priekšlikumu.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Ņemot vērā ekonomikas un finanšu krīzi, optimāli jāizmanto pasākumi, kas vienkāršo atsevišķas procedūras, lai piekļūtu Eiropas līdzekļiem. Šo pasākumu vidū ir:

- papildu finansējuma piešķiršana avansa maksājuma veidā 2010. gadam krīzes skartajām dalībvalstīm, ar ko tiek nodrošināta pastāvīga skaidras naudas plūsma un veicināti maksājumi izmaksu saņēmējiem programmu īstenošanas laikā;

- aprēķināšanas termiņu pagarināšana attiecībā uz to gada budžeta saistību automātisko atcelšanu, kas attiecas uz 2007. gada kopējām iemaksām, lai uzlabotu atsevišķām darbības programmām piešķirto līdzekļu apgūšanu un nodrošinātu adekvātu atbalstu tām iniciatīvām, kas nāk par labu darbavietu saglabāšanai un radīšanai;

- dalībvalstis, kuras saņēma palīdzību 2009. gadā saskaņā ar tiesību aktiem, kas paredz iespēju sniegt vidēja termiņa finansālu palīdzību attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm, 2010. gadā noteiktos apstākļos var saņemt 2 % no Kohēzijas fonda ieguldījuma un 4 % no ESF ieguldījuma darbības programmā.

Šie pasākumi veicinās elastīga, ietveroša darba tirgus attīstību un lielāku ES finansējuma radīto pozitīvo ietekmi uz ekonomiku kopumā, bet jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kā arī darba tirgum.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju pret šo ziņojumu, jo Verts/ALE grupa iesniedza sešus grozījumus un tie visi tika noraidīti.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo priekšlikumu, jo uzskatu, ka šis ir ļoti svarīgs jautājums Portugālei un jo īpaši Portugāles attālākajiem reģioniem, kuri ir vissliktāk aizsargāti pret pašreizējo krīzi, jo krīzes ietekme tur jūtama daudz spēcīgāk un ir daudz grūtāk no tās izkļūt.

Lai arī kopumā es piekrītu priekšlikuma saturam, tomēr vēlos izcelt tās grūtības, ar kādām saskaras reģionālās un vietējās lēmējietādes, lai piekļūtu līdzekļiem, kas tām ļautu nodrošināt savu finansējuma daļu ES subsidēto projektu finansēšanai. Jutos vilies par to, ka Padome bloķēja iespēju palielināt ES līdzfinansējuma daļu līdz 100 % — pat ne uz laiku un avansa maksājuma veidā, kas tiktu atlīdzināts turpmākajos programmu gados.

Kompromisa risinājums, lai arī ne pats labākais, paredz, ka attiecībā uz ES līdzekļiem 2007. gadam, kas netika apgūti programmās, kuras darbību sāka pārāk lēni, izņēmuma kārtā tiks pagarināts to izlietošanas termiņš pirms saistību atcelšanas.

Mēs visi zinām par sarežģītajiem lēmumiem, kādi šobrīd jāpieņem ģimenēm un uzņēmumiem, un cik nozīmīgi šobrīd plānotie pasākumi varētu būt ekonomikas atveseļošanai, kura, cerams, būs strauja un ilgtspējīga.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Globālā finanšu krīze ir skārusi visas ES dalībvalstis. Man šķiet, ka Baltijas valstis ir saņēmušas vismagāko triecienu. Finanšu krīzes dēļ tika veikti ļoti nopietni pasākumi un tika zaudētas darba vietas. Tomēr mums ir unikāla iespēja pārvērst krīzi par iespēju. Mēs vēlētos radīt daudzsoļošu nākotni jaunajiem lietuviešiem Lietuvā un novērst aizvien pieaugošo „kvalificētu speciālistu aizplūšanu uz ārzemēm”. Šis uzdevums nav izpildāms bez ES Struktūrfondiem un Kohēzijas fondiem, jo

īpaši bez Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF). Struktūrfondi veido lielu daļu ES finansējuma: 277 miljardi eiro tika piešķirti 2007.-2013. gada budžetam. ERAF stimulē ekonomikas attīstību un atveseļošanu ne tik turīgās ES daļās. Tas palīdz finansēt tādus pasākumus, kā, piemēram, industriālo teritoriju atjaunošanu, kuras ietekmējusi pilsētu un ciemu samazināšanās. ERAF palīdz svarīgām reģionālām programmām, piemēram, Baltijas jūras reģiona programmai, lai stiprinātu reģionālo identitāti un atzīšanu. Kohēzijas fondam ir būtiska loma atšķirību mazināšanā starp ES dalībvalstīm, jo īpaši attiecībā uz vidi un Eiropas transporta tīklu. Pašlaik (2007.-2013. gadā) Eiropas Sociālais fonds būtiski palīdz uzņēmumiem un darba ņēmējiem pielāgoties jaunajiem tirgus apstākļiem un atbalsta jauninājumus darba vietās, mūžizglītību un lielāku mobilitāti. Lietuvas ESF programma risina darbaspēka trūkuma problēmu, mobilizējot cilvēkresursus, uzlabojot prasmes un paaugstinot kvalifikācijas līmeņus. Kopš iestāšanās ES Lietuva ir piedzīvojusi masveida „kvalificētu speciālistu aizplūšanu uz ārzemēm”. Vislabākais veids, kā ar to cīnīties, ir ieguldīt ES Struktūrfondu līdzekļus jaunajos speciālistos.

Rezolūcijas priekšlikums: (B7-0221/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo rezolūciju, kuru iesniedza Komiteju priekšsēdētāju konference, kas pieprasa Komisijai iesniegt jaunus priekšlikumus tiem dokumentiem, kas vēl nebija pieņemti Parlamentā laikā, kad stājās spēkā Lisabonas līgums, un kuru procedūra jau ir zaudējusi spēku.

Kā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinuma attiecībā uz „Priekšlikumu Padomes ieteikumam par pasākumiem, lai cīnītos pret neurodeģeneratīvajām slimībām un jo īpaši Alzheimeru slimību, kopīgi plānojot pētniecības darbības” referente es atbalstu Komiteju priekšsēdētāju konferences Eiropas Komisijai sniegto aicinājumu iesniegt jaunu priekšlikumu par šiem dokumentiem, lai Parlaments saņemtu konsultācijas, kas atbilst tā institucionālajai lomai, kas arī ir piešķirta saskaņā ar jaunā Līguma noteikumiem.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Ar šo rezolūciju Eiropas Parlaments tieši pievēršas vissvarīgākajām Eiropas Savienības politikām. Tas ievieš juridiskās izmaiņas, kas vajadzīgas, lai Parlaments vienādi spēlētu savu lomu institucionālajā un starptautiskajā mērogā. Beidzot Eiropas Parlaments var pilnībā garantēt, ka tiek aizstāvētas ES pilsoņu intereses, un tāpēc es balsoju par šo rezolūciju.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Lisabonas līgums nepārprotami piešķir Parlamentam jaunus pienākumus un jaunas pilnvaras. Līdz ar tā stāšanos spēkā 2009. gada 1. decembrī, izmaiņas attieksies uz daudziem Komisijas priekšlikumiem, kas iesniegti saskaņā ar līgumiem, bet šajā datumā vēl nebija pieņemti (dažādos posmos leģislatīvā vai neleģislatīvā procesā). Atsevišķos gadījumos būs atšķirības lēmumu pieņemšanas procedūras līmenī vai nu tāpēc, ka parastās likumdošanas procedūras darbības joma ir būtiski paplašināta, vai arī tāpēc, ka piemērojama jauna apstiprināšanas procedūra attiecībā uz starptautisko nolīgumu slēgšanu. Citos gadījumos izmaiņas ir tikai tiesiskajā pamatā. Komisija cenšas tās oficiāli mainīt ar „omnibusa” priekšlikuma starpniecību. Tomēr ir daži priekšlikumi (kas ietilpa bijušajā trešajā pilārā), kuros ir būtiski mainīts tiesiskais regulējums, un tāpēc tie ir zaudējuši spēku un ir jāaizstāj ar jauniem. Kā Šengenas *acquis* piemērošanas novērtēšanas mehānisma izveides iniciatīvas referents, es aicinu Komisiju pēc iespējas ātrāk iesniegt jaunus priekšlikumus. Tāpēc es atbalstu šo Parlamenta rezolūcijas priekšlikumu.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekmi uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām. Jaunā līguma stāšanās spēkā nozīmē to, ka jādēfinē no jauna dažādu nepieņemtu dokumentu tiesiskais pamats. Komisijai un Padomei ir steidzami jāveic nepieciešamās izmaiņas, ievērojot jauno tiesisko regulējumu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā tika izveidota ne tikai jauna institucionālā sistēma un jauna likumdošanas hierarhija, bet ir nepieciešama arī īpaša piesardzība attiecībā uz lēmumu pieņemšanas procedūrām, kuras spēkā stāšanās datumā vēl nebija pabeigtas. Šajos gadījumos mainījās tiesiskais pamats, līdz ar to arī saistītās procedūras, kas pilnībā pamato to pārskatīšanu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Lisabonas līgums piešķir Parlamentam jaunus pienākumus un jaunas pilnvaras. Līdz ar tā stāšanos spēkā 2009. gada 1. decembrī izmaiņas attieksies uz daudziem Komisijas priekšlikumiem, kas iesniegti saskaņā ar līgumiem, bet šajā datumā vēl nebija pieņemti. Atsevišķos gadījumos būs atšķirības lēmumu pieņemšanas procedūras līmenī vai nu tāpēc, ka parastās likumdošanas procedūras darbības joma ir būtiski paplašināta, vai arī tāpēc, ka piemērojama jauna apstiprināšanas procedūra attiecībā uz starptautisko nolīgumu slēgšanu. Citos gadījumos izmaiņas ir tikai tiesiskajā pamatā. Komisija cenšas tās oficiāli mainīt ar „omnibusa” priekšlikuma starpniecību. Tomēr ir daži priekšlikumi (kas ietilpa

bijušajā trešajā pīlārā), kuros ir būtiski mainīts tiesiskais regulējums un tāpēc tie ir zaudējuši spēku un ir jāaizstāj ar jauniem. Tāpēc es balsoju par šo Eiropas Parlamenta rezolūciju.

Eleni Theocharous (PPE), rakstiski. – Es balsoju pret rezolūcijas priekšlikumu par Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekmi uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām, jo tas ietver noteikumu par tā saukto „tiešo tirdzniecību” starp ES un okupēto Kipras Republikas daļu.

Šī noteikuma tiesiskais pamats ir pilnīgi nepareizs, jo Eiropas Komisija izvēlējās Līguma 133. pantu — šobrīd pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā tas ir 207. panta 2. punkts —, kas attiecas uz jautājumiem par trešām valstīm. Šāds tiesiskais pamats neatbilst 10. protokolam par Kipru, kurā skaidri noteikts, ka Kipras Republika iestājas ES kā vienota vesela teritorija, turku okupācijas dēļ atliekot Savienības *acquis* ieviešanu salas ziemeļu daļā. Tagadējais noteikuma tiesiskais pamats aizskar ES dalībvalsts, Kipras Republikas, suverenitāti un teritoriālo integritāti, kā arī tas nesaskan ar ES principiem un vērtībām, uz kuru pamata tā tika dibināta un kuras Eiropas Parlamentam kā Eiropas demokrātijas paraugam vajadzētu respektēt un veicināt.

Ziņojums: József Szájer (A7-0110/2010)

Alfredo Antoniazzi (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par Szájer kunga ziņojumu, kuram es vēlētos pateikties par izcilo analīzi, kas tika veikta, ņemot vērā ar Lisabonas līguma ieviestās izmaiņas.

Pieņemot, ka „deleģētiem aktiem” likumdošanas procedūrā būs plaša un daudzveidīga ietekme, es domāju, ka Parlamenta vēlme šiem deleģētajiem aktiem piemērot īpašus un skaidrus nosacījumus, lai nodrošinātu, ka šis Parlaments veic šādu aktu īsti demokrātisku kontroli, ir īpaši slavējama. Domāju, ka tas radīs arī nepieciešamību pārbaudīt praksē, kā jaunā sistēma darbojas, lai veiktu tajā nepieciešamās izmaiņas.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Lisabonas līgums pievēršas demokrātijas trūkuma jautājumam, pastiprinot gan Eiropas Parlamenta, gan valstu parlamentu pilnvaras. Jaunā instrumenta shēma ļauj likumdevējam deleģēt Komisijai daļu no savām pilnvarām (Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pants) ar noteikumu, ka tas ir vispārēji piemērojams akts, kuru izmanto, lai papildinātu vai grozītu leģislatīva akta daļu, kuru likumdevējs neuzskata par būtisku. Tā varēs ātrāk un vienkāršāk novērst nepilnības vai regulēt vai precizēt detalizētākus leģislatīvā akta aspektus, izvairoties no pārmērīgi sarežģītas un ilgstošas likumdošanas procedūras, kura sabiedrībai radīja negatīvas sekas. Tiek garantēti šādi aspekti: deleģēšanu var atsaukt jebkurā laikā un ir nepieciešama iepriekšēja Parlamenta (un Padomes) piekrišana pirms to tiesību aktu stāšanās spēkā, kurus Komisija apstiprinājusi saskaņā ar deleģētajām pilnvarām. Es atbalstu šo jauninājumu, kas aizstās vispārzināmo „komitoloģijas” sistēmu, taču šobrīd mums steidzami ir jānosaka, kā šī deleģēšana tiks veikta, tās apmērs, mērķis, izmantojamās darba metodes un nosacījumi, uz kuru pamata likumdevējs var veikt kontroli.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Lisabonas līguma stāšanās spēkā prasa precizēt atsevišķas tā normas, jo īpaši normas ar tiesisko un procesuālo saturu, piemēram, tās, kuras nosaka likumdošanas procedūru, normu hierarhiju un iestāžu pilnvaras. Līguma 290. panta 1. punkts paredz, ka ar leģislatīvu aktu Komisijai var deleģēt pilnvaras pieņemt vispārēji piemērojamus neleģislatīvus aktus, lai papildinātu vai grozītu nebūtiskus leģislatīva akta elementus. Komisija šīs pilnvaras īsteno ar īpaši paturētām tiesībām un būtiski ierobežo šādu aktu darbības jomu. Tomēr šāda tiesību detalizēšana, kas noteikta Līgumā, ir būtiska, lai nepieļautu pārāk atšķirīgas interpretācijas, kuras apdraud ES tiesību konsekvenci. Lai arī šādi tiesību akti dalībvalstīs ir izplatīti, to nevarētu teikt par iepriekš minētajiem aktiem. Komisijas un dalībvalstu valdību likumība nav vienāda, un tāpēc likumdošanas pilnvaru deleģēšana Komisijai prasa lielāku rūpību un uzmanību un šī iespēja jāizmanto atturīgi. Es piekrītu, ka likumdošanas pilnvaru deleģēšanas izmantošanai būtu jābūt iespēja pieņemt vienkāršus un pieejamus tiesību aktus, tādējādi veicinot juridisko noteiktību, deleģēto pilnvaru efektīvu izmantošanu un uzraudzību.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. panta 1. punktu, likumdevējs var deleģēt Komisijai noteikta apmēra pilnvaras, ar kurām Komisija var tikai papildināt vai grozīt leģislatīvu aktu. „Deleģētie akti”, kurus atbilstoši pieņēmusi Komisija, ir vispārēji piemērojami neleģislatīvi akti. Referents iestājas par stingrāku Komisijas uzraudzību attiecībā uz tai deleģēto pilnvaru izmantošanu. Šī iemesla dēļ es balsoju par ziņojuma pieņemšanu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par Szájer kunga ziņojumu par likumdošanas pilnvaru deleģēšanu un par Speroni kunga ziņojumu par Ransdorf kunga imunitāti. To pieņēma ar lielu balsu vairākumu.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – (SV) Es balsoju par ziņojumu par likumdošanas pilnvaru deleģēšanu. Lisabonas līguma 290. pants ļauj Parlamentam celt iebildumus vai atsaukt Komisijas veikto leģislatīvo aktu grozījumus un papildinājumus. Taču tam ir nepieciešams absolūts balsu vairākums, citiem vārdiem, ievēlēto Eiropas Parlamenta deputātu balsu vairākums. Ņemot vērā deputātu prombūtni, parasti tie ir 60 % no balsotājiem. Iepriekš to varēja darīt tikai Padome, ar noteikumu, ka tika iegūts kvalificēts balsu vairākums. Komisijas ekspertu grupām, kuras ir rūpīgi izvēlētas no dalībvalstīm, ir liela ietekme uz likumdošanas pilnvaru deleģēšanu. Kā piemēru var minēt to, ka ar ekspertu grupas starpniecību Komisija atļāva izmantot jauna veida ģenētiski modificēto kukurūzu, par spīti tam, ka Parlaments un Padome bija pret to. Vēl viens piemērs ir sākotnējā Pakalpojumu direktīva, kurā Padome un Parlaments izdzēsa punktu, kas noteica, ka ir aizliegts pieprasīt pastāvīgu pārstāvi jeb arodbiedrības pārstāvi darbinieku pārcelšanas gadījumā. Komisija tomēr nostājās pret to un izstrādāja pamatnostādnes, ar kurām noteica, ka ir jābūt pastāvīgam pārstāvim. Komisija vēlas aizsargāt savu neatkarību un turpināt izmantot ekspertu grupas (COM(2009)0673). Referents *Szájer* kungs noraida gan valstu ekspertu grupas, gan valstu iestāžu iesaistīšanu. Es tam nepiekrītu.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Lisabonas līgums mainīja bijušo komitoloģijas sistēmu, atsaucoties uz jauniem tiesiskajiem instrumentiem, piemēram, deleģētiem aktiem un īstenošanas aktiem. Līdz ar jaunā Līguma stāšanās spēkā Parlaments kopā ar Padomi uzņemas likumdevēja lomu.

Paredzot Līgumā iespēju deleģēt Komisijai pilnvaras pieņemt neleģislatīvus aktus, lai papildinātu leģislatīvus aktus, tiek sperts solis uz priekšu tādā ziņā, ka tas nostāda abas iestādes līdzvērtīgā situācijā. Šis ziņojums sniedz precizējumu par nosacījumiem, uz kuru pamata Parlaments un Padome var deleģēt pilnvaras Komisijai saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu. Dokuments uzsver likumdevēja brīvības principa nozīmību attiecībā uz tā pilnvaru deleģēšanu Komisijai, kas ir nozīmīgs likumdošanas uzlabošanas rīks.

Ziņojums atbalsta nepieciešamību izvairīties no papildu saistību uzlikšanas likumdevējam papildus tām, kuras jau ir paredzētas Līgumā. Likumdevējam jāļauj Komisijai efektīvi īstenot tai uzticētās pilnvaras un pienācīgi jāuzrauga to izmantošana. Iepriekš minēto iemeslu dēļ un ņemot vērā to, ka galvenajai prioritātei jābūt *acquis* pielāgošanai jomās, uz kurām pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā neattiecās koplēmuma procedūra, es balsoju par šo dokumentu.

Ziņojums: Peter van Dalen (A7-0114/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Eiropas jūras transporta konkurētspēju vajadzētu paturēt kā vienu no stratēģiskajiem Eiropas Savienības jūras transporta politikas mērķiem. Lai sasniegtu šo mērķi, mums vajadzētu nodrošināt nepieciešamo atbalstu inovācijām, zinātniskajai izpētei un tās attīstībai, kas varētu paātrināt jūras ostu infrastruktūras modernizēšanu un nodrošināt jaunāko tehnoloģiju pielietojumu kuģu būves nozarē. Administratīvā sloga un birokrātijas mazināšana veicinātu privātā un valsts sektora ieguldījumus jūras ostu un kuģniecības nozarēs. Eiropas transporta tīkla attīstība, jūras maģistrāļu nodrošināšana un transporta veidu intermodalitātes attīstība palīdzētu radīt Eiropas jūras transporta sistēmu, kura ir konkurētspējīga un spējīga pieņemt jauninājumus. Mums ir jāpievēršas arī ar Eiropas Savienības karogu kuģojošām apkalpēm piemēroto nodokļu sakārtošanas jautājumam.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Eiropas Savienības jūras teritorija ir visplašākā visā pasaulē. Jūras ekonomika dod darbu pieciem miljoniem iedzīvotāju, savukārt 5 % no ES IKP sastāda nozares un pakalpojumi, kas tieši saistīti ar šo sektoru. Dati un fakti nenoliedzami norāda, ka jūras ekonomika nodrošina daudz darba vietas un izaugsmi dalībvalstīs, jo īpaši ņemot vērā tās starptautisko mērogu, ar ko ir saistīts spiediens, kas jāiztur globālās konkurences ziņā.

Šajā sakarībā ziņojums piedāvā daudz pozitīvu aspektu attiecībā uz nepieciešamību pēc stimuliem jūras nozarē valsts līmenī un pēc lielākas regulējuma saskaņošanas ES līmenī. Ar to varētu uzsākt birokrātijas mazināšanu, kas palīdzēs palielināt visas nozares konkurētspēju. Es piekrītu ziņojuma pieejai un tāpēc es balsoju par to.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Demokrātiskās kustības delegācija atzinīgi vērtē ES jūras transporta stratēģisko mērķu pieņemšanu 2018. gada perspektīvā. Pieņemtā rezolūcija jo īpaši aicina uzlabot jūras profesionāļu prasmes, paaugstinot profesionālo kvalifikāciju, un saskaņot apmācības Eiropā. Patiešām ir svarīgi piedāvāt jūrasbraucējiem mūžizglītību un pārkvalifikāciju visos līmeņos — gan tiem, kas strādā krastā, gan tiem, kas strādā uz kuģiem. Paturot to prātā, dalībvalstīm nekavējoties jāratificē Starptautiskās Darba organizācijas 2006. gada Konvencija par darbu jūrniecībā. Lai jūras transports joprojām būtu viens no vismazāk piesārņojošiem transporta veidiem, ir jāpanāk ievērojams progress kuģniecības radīto sēra

oksīda, slāpekļa oksīda, makrodaļiņu (PM10) un CO₂ emisiju samazināšanā. Tāpēc Demokrātiskās kustības Eiropas Parlamenta deputāti pauž nožēlu par Komisijas atteikumu iekļaut jūrniecības nozari ES emisiju tirdzniecības sistēmās. Mums vajadzētu turpināt darbu šajā virzienā un, lai to varētu paveikt, Starptautiskajai jūras organizācijai (SJO) ir jānosaka emisiju samazinājumu mērķi, kas piemērojami visās dalībvalstīs un kas ļautu mums izvairīties no konkurences izkropļošanas ar trešo valstu flotēm.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Komisija ir iesniegusi paziņojumu par stratēģiskajiem mērķiem un ieteikumiem ES jūras transporta politikai 2018. gada perspektīvā. Komisijas priekšlikumā ir ietverti daudzi jautājumi, kas ir saistīti ar ES jūras transporta politiku, piedāvājot jūras transporta nozares ieinteresētajām pusēm plašu kompetenci un iniciatīvas, lai realizētu stratēģiskos mērķus un ieteikumus, kas tajā paredzēti.

Galvenie jautājumi, kuriem Komisija pievēršas savā priekšlikumā, ir: (i) Eiropas jūras pārvadājumu nozīme un konkurētspēja globālajā tirgū; (ii) nodarbinātības iespējas jūras nozarē; (iii) Eiropas jūras pārvadājumu kvalitāte; (iv) starptautiskā sadarbība; (v) Eiropas jūras transports kā Eiropas ekonomikas daļa un ekonomikas integrācijas dzinējspēks; un (vi) Eiropa kā pasaules līderis jūras izpētes un jauninājumu jomā.

Ņemot vērā Portugāles ģeogrāfisko stāvokli un jūras stratēģisko nozīmi, šī tēma mūsu valstij ir ļoti svarīga un centieni attīstīt „jūras ekonomiku” ir pelnījuši mūsu atbalstu un saistību uzņemšanos.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas jūras nozare sniedz skaidru un būtiski svarīgu ieguldījumu gan Savienības iekšējā ekonomikā, gan tās transporta sistēmā. Tāpēc Eiropas jūras transporta nozares interesēm ir jāpiešķir liela prioritāte, veidojot Eiropas vispārējo transporta politiku. Jāsaprot, ka Eiropas jūras nozare galvenokārt darbojas un konkurē globālā tirgū. Jūras transporta nozarē ir vērojamas lielas problēmas saistībā ar vidi. Galvenais uzdevums ir ievērojami uzlabot jūras kuģu radītājus vides prasību ievērošanas jomā un samazināt SO_x, NO_x, makrodaļiņu un CO₂ emisiju. Saistībā ar šo es vēlētos uzsvērt, ka ir ļoti svarīgi pasaules mērogā panākt vienošanos šajā jautājumā, lai novērstu karoga valsts maiņu par labu tām valstīm, kas nepiedalās šo nosacījumu pildīšanā. Kas attiecas uz drošību, vēlētos izcelt to, ka dalībvalstis tiek aicinātas ātri un pareizi īstenot tiesību aktus, jo īpaši Parīzes Saprašanās memorandu (attiecībā uz pārbaudēm, lai novērstu risku). Tas ļaus izvairīties no nevajadzīgām pārbaudēm, palielinās uzraudzības efektivitāti un samazinās birokrātiskās prasības tiem, kuri tiks pakļauti pārbaudēm.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Aicinājums samazināt kuģu un ostu infrastruktūru radīto oglekļa emisiju apjomu, uzlabot jūrnieku materiāli tehnisko bāzi, aicinājums samazināt sēra oksīdu, slāpekļa oksīdu, makrodaļiņu (PM10) un CO₂ emisijas vai pat izveidot jūrniecības radīto emisiju kontroles zonas ir pasākumi, kuriem varētu būt pozitīvs iznākums atkarībā no tā, kā tie tiek piemēroti. Taču brīvas un neizkropļotas konkurences pastāvīgā dominēšana un jūrnieku tiesību pakļaušana konkurētspējai nozīmē to, ka šis ziņojums nostājas pret jūrnieku interesēm un nozares vispārējām interesēm. Šī iemesla dēļ es balsoju pret šo tekstu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Pieņemot šo ziņojumu, tiek noteikti Savienības jūras transporta politikas pastāvēšanai nepieciešamie mērķi. Šis transporta veids ir pietuvojies centrālajai pozīcijai, jo tas ir viens no videi nekaitīgākajiem transporta veidiem un tam ir liels piesārņojuma samazināšanas potenciāls. Jūras transporta nozarei ir svarīga nozīme Eiropas ekonomikā saistībā ne tikai ar pasažieru, izejvielu, preču un enerģijas produktu pārvadāšanu, bet arī ar plaša spektra darbībām jūrniecības jomā, piemēram, kuģniecības nozari, loģistiku, izpēti, tūrismu, zvejniecību un akvakultūru, kas ir tikai daži piemēri.

Raúl Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par *Van Dalen* kunga ziņojumu par jūras transporta stratēģiju 2018. gada perspektīvā, lai gan mūsu grozījums par jūras transporta iekļaušanu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā (ETS) tika noraidīts ar lielu balsu vairākumu (balsojums pēc saraksta).

Vilja Savisaar (ALDE), rakstiski. – (ET) Eiropas jūras transporta nozares nākotnei ir ļoti liela nozīme Eiropas Savienībā no ekonomiskā, sociālā, kā arī vides viedokļa. Balsojums, kas notika šodien, noteica Eiropas jūras transporta stratēģiju 2018. gada perspektīvā, un tam būs tieša ietekme uz 41 % no flotēm, kuras pieder Eiropai, un netieša ietekme uz visas pasaules jūras transporta nozari. Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa atbalstīja šo ziņojumu, jo tas pamatā atbilst cerētajam, un mūsu priekšlikumi uzlabojumiem saņēma atbalstu. Mūsaprāt, nākotnē jūras transporta nozarē vajadzētu dominēt šādiem atslēgvārdiem: efektivitāte, nekaitīgums videi un vienādi tirgus nosacījumi. Tāpēc ir svarīgi, lai ziņojumā, kuru šodien pieņem, visas dalībvalstis tiktu aicinātas ratificēt Starptautiskās Jūras organizācijas konvenciju, lai nodrošinātu labākus apstākļus jūrniekiem un kuģu īpašniekiem, kā arī videi. Visbeidzot, es pateicos referentam par veiksmīgo sadarbību un atklātumu ziņojuma sastādīšanas laikā.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Nav nekādu šaubu, ka jūras transportam Eiropā ir priekšrocības konkurētspējas ziņā, tomēr darāmā vēl ir daudz, lai veicinātu intermodalitāti un komodalitāti, kas ietver arī jūras transporta pozīcijas maiņu kā patiesi konkurētspējīgu alternatīvu.

Jūras nozare saskaras ar vairākām grūtībām, kuras var pārvērsties par unikālām iespējām, ja pratīsim tās izmantot, ieguldot jauno speciālistu apmācībā, lai aizpildītu profesionālu darbinieku trūkumu nozarē. Tehnoloģiskā attīstība un nevajadzīgo birokrātisko prasību samazināšana, lai piesaistītu ieguldījumus ostu nozarei, arī ir prioritāri jautājumi.

Jātiecas arī pēc drošākas un tīrākas kuģošanas, samazinot siltumnīcefekta gāzu emisijas un efektīvi reaģējot uz pirātisma darbībām. Spiedienu, kas apdraud Eiropas jūras flotes pozīciju un kas pamatā izriet no trešām valstīm, kurās nozarei tiek piešķirts valsts atbalsts, vajadzētu pārvaldīt ar sistēmas palīdzību, kura jāizstrādā Pasaules Tirdzniecības organizācijai.

Eiropas infrastruktūra un ostu jauda ir pelnījusi to, ka tās tiek attīstītas, kā tas notiek ar jūras maģistrālēm, kas ir ļoti svarīgi dienvidu un perifērijas valstīm, piemēram, Portugālei, un visattālākajiem reģioniem, piemēram, Madeirai.

Šodien pieņemtais ziņojums ietver šīs pamatnostādnes vispārējā ziņā un tāpēc ieguva manu atbalstu.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Vairāk nekā 80 % no pasaules tirdzniecības notiek jūrā un jūras transports joprojām ir un paliek starptautiskās tirdzniecības mugurkauls. ES ir vislielākā globālā eksportētāja un otra lielākā importētāja. Tāpēc kuģniecība un tamlīdzīgi pakalpojumi ir būtiski, ja vēlamies, lai Eiropas uzņēmumi konkurētu pasaules mērogā. Piekrastes kuģniecība ir svarīga Eiropas transporta ķēdē, pārveidojot Eiropā 40 % kravu. Katru gadu vairāk nekā 400 miljoni pasažieru izmanto Eiropas ostas un tāpēc jūras transports tieši ietekmē Eiropas pilsoņu dzīvi. Eiropas Parlaments ir viens no jūras politikas aizstāvjiem ES. ES jūras transporta politika atbalsta arī citas politikas, jo īpaši integrēto jūras politiku. Pasaules finanšu krīze ietekmēja arī jūras transporta nozari. Tāpēc pašlaik mums patiešām vajadzētu atbrīvot Eiropas jūrniecības ekonomisko potenciālu, lai stimulētu ekonomisko izaugsmi un sociālo un vides stabilitāti. Eiropas kuģniecības ilgtermiņa konkurētspēja ir ES jūras politikas pamatā. Šī stratēģija veicina drošu, tīru un efektīvu kuģniecību un darbavietu radīšanu Eiropas jūras politikas regulētajā nozarē. Stratēģiska vīzija, kurā tiek ņemta vērā kuģniecības, ostu un tamlīdzīgu nozaru attīstība, ir svarīga ES jūras politikas vienkāršošanai, lai tā spētu stāties pretī nākotnes problēmām, piemēram, cīnīties ar pirātismu un mazināt kuģniecības ietekmi uz vidi. Ir svarīgi izveidot integrētu starpnozaru pieeju, kurā ietilptu zivsaimniecības, transporta, vides, enerģijas, rūpniecības un zinātniskās izpētes politika. Laiks, kad Eiropas teritorijā esošās kaimiņvalstis savā starpā konkurēja, ir pagājis. Tas attiecas gan uz Lietuvu, gan arī uz pārējo Eiropu.

Dominique Vlasto (PPE), rakstiski. – (FR) Es atzinīgi vērtēju šī ziņojuma pieņemšanu, ar kuru apvienoti daži no maniem priekšlikumiem jūras transporta politikas un ar to saistīto nozaru nākotnei gan saistībā ar kuģu būvi, tūrismu, gan zivsaimniecību. Manuprāt, bija svarīgi vēlreiz apstiprināt drošības nepieciešamību kā jūras transporta priekšnoteikumu un, neraugoties uz sarežģīto ekonomisko situāciju, uzsvērt nepieciešamību ievērot augstos jūras un piekrastes vides aizsardzības standartus. Paredzamais preču un pasažieru apjoma palielinājums, visstingrākie vides standarti un nepieciešamība veicināt intermodalitāti un transporta veidu maiņas nosaka to, ka ir nepieciešama ostu infrastruktūru modernizācija. Šādiem strukturāliem pasākumiem ir nepieciešams ievērojams ieguldījums apvienojumā ar pārredzamiem un godīgiem finansēšanas noteikumiem, lai atbalstītu jauninājumus un palielinātu Eiropas ostu konkurētspēju. Visbeidzot, es priecājos, ka mūsu stratēģijā parādās sociālā aspekta iezīmes un ka tā jo īpaši uzsver nodarbinātību, apmācību, jūras profesionāļu prasmju uzlabošanu un jūrnieku darba apstākļu uzlabošanu gan krastā, gan uz kuģiem.

Ziņojums: Helga Trüpel (A7-0028/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) „Europeana”, Eiropas digitālā bibliotēka, ir vienīgais, tiešais, daudzvalodu portāls, kurš ir veltīts Eiropas kultūras mantojumam. Nākotnē tas lielam skaitam lasītāju piedāvās piekļuvi retiem un veciem dokumentiem no Eiropas mantojuma, kuriem ir grūti piekļūt to uzglabāšanas veida dēļ.

Rezolūcijas priekšlikumā, par kuru šodien balsojām, es lūdzu Eiropas Komisiju uzsākt īpašu kampaņu plašsaziņas līdzekļos un tiešsaistē, kas paredzēta studentiem un skolotājiem un kura pievēršas šī portāla piedāvāto digitālo resursu izmantošanai izglītības nolūkā, lai palielinātu informētību par Europeana tīmekļa vietni. Europeana portālam vajadzētu kļūt par vienu no atsaucēs punktiem izglītības un pētniecības mērķiem, tas varētu tuvināt Eiropas jauniešu kultūras mantojumam un palīdzēt radīt starpkultūru vienotību ES.

Šajā rezolūcijas priekšlikumā Eiropas Parlaments mudina dalībvalstis sniegt vienādu ieguldījumu *Europeana* projekta saturā un veicināt darbu iesniegšanu bibliotēkās un valsts kultūras iestādēs, lai visi eiropieši varētu pilnībā piekļūt savam kultūras mantojumam.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) *Europeana*, Eiropas digitālā bibliotēka, ir apņēmusies īstenot milzīgu mērķi, proti, digitalizēt visus Eiropas darbus, lai tie būtu pieejami sabiedrībai. Tas ir ilgtermiņa uzdevums, kuram nepieciešama cieša uzraudzība un nosakāms progress. Pašiniciatīvas ziņojumā ir noteikts mērķis līdz 2015. gadam nodrošināt piekļuvi 15 miljoniem darbu, kā arī iespēju ikvienam piekļūt tīmekļa vietnei visās Eiropas Savienības valodās.

Šis Eiropas projekts ir svarīgs: tas ir ieguldījums mūsu kopīgā mantojuma popularizēšanā, tā ietekmē uz visu pasauli un novērš privāto monopolu rašanos. Tāpēc es apņēmiņi balsoju par šo lielo projektu.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – Es atbalstīju ziņojumu, jo uzskatu, ka piekļuvei kultūras un izglītības informācijai ir jādod prioritāte, lai uzlabotu izglītības un dzīves standartus Eiropā. Ņemot vērā labumu, ko visiem ES iedzīvotājiem sniedz piekļuve „*Europeana*” bibliotēkai, vajadzētu pēc iespējas drīz nodrošināt tās pieejamību visās oficiālajās valodās. Arī personām ar invaliditāti jāgūst labums no digitālās tehnoloģijas un ir jābūt vienkāršāk pieejamai izglītībai un informācijai, izmantojot pieejamus formātus un pielāgotas tehnoloģijas. Jāuzlabo „*Europeana*” pieejamība, nodrošinot bezmaksas piekļuvi skolēniem, studentiem un pasniedzējiem vidusskolās, universitātēs un citās izglītības iestādēs. Tāpēc ir svarīgi garantēt un vienkāršot vispārējo piekļuvi Eiropas kultūras mantojumam un nodrošināt, ka tas tiek popularizēts un saglabāts nākamajām paaudzēm.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Eiropas Savienības dalībvalstu mākslas un kultūras mantojuma apkopošana un saglabāšana, izveidojot multivides platformu, kurā apkopot attēlus, audio un video materiālus, lai izveidotu resursu, kas vienlaikus ir bibliotēka, muzejs un arhīvs: tas ir *Europeana* projekta mērķis, kura ietvaros kopš tā uzsākšanas 2008. gadā Eiropas mākslas mantojums pašlaik tiek ievietots tiešsaistē, pateicoties vairāk nekā 1 000 kultūras iestāžu ieguldījumam.

Lai arī tam joprojām ir daži vājie punkti, tostarp paša projekta reklamēšana un informētības veicināšana par to, „nezināmu autoru” darbu vai ar autortiesībām aizsargātu darbu ievietošana tiešsaistē un daži pieejamo objektu un materiālu trūkumi, *Europeana* tomēr izmanto jauna veida tehnoloģijas, lai datorizētu Eiropas kultūras mantojumu lielā mērogā, piesaistot ne tikai ES resursus, bet arī valstu un privātos resursus.

Katras dalībvalsts mākslas atmiņu, izpausmju un kultūras īpatnību saglabāšana ir svarīga, lai nodrošinātu, ka nākamām paaudzēm ir spēcīga savas identitātes izjūta. Šī iemesla dēļ es balsoju par šo ziņojuma projektu.

Ioan Enciu (S&D), rakstiski. – (RO) Pēc balsošanas par ziņojumu „*Europeana* — nākamie soļi” es kā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinuma referents atzinīgi vērtēju to, ka šis ziņojums ir pabeigts un ceru, ka Komisija pieņems ziņojumā minētos ieteikumus. Debatēs par ziņojumu Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejā tika apspriests plašs jautājumu loks, piemēram, IT struktūra, *Europeana.eu* vietnes pārvaldība, brīva piekļuve bibliotēkas informācijai, nepieciešamība standartizēt digitalizācijas procedūras un tīmekļa vietnes informācijas nesēju nodrošinājuma problēma. Daži no šiem jautājumiem tika iekļauti arī galvenās komitejas — Kultūras un izglītības komitejas — ziņojumā, kas dod man cerību, ka mēs esam veiksmīgi izstrādājuši visaptverošu ziņojumu.

Tomēr es domāju, ka jāturpina apspriest atsevišķus jautājumus, kas pilnībā netika pieņemti, piemēram, vietnes pārvaldība, finansēšanas veidi un galvenokārt vietnes sistematizēšana vienotas datubāzes, nevis portāla veidā. Es ceru, ka mūsu minētie ieteikumi kopā ar Komisijas pārdomām par iepriekš minētajiem jautājumiem, pārvērtīsies veiksmīgā projektā. *Europeana* varētu kļūt par Eiropas Savienībai veiksmīgu projektu, ja vien tā pamatā ir ES vērtības un ideāli un ja tā ir galvenā vieta, kur atrast Eiropas kultūras informāciju.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu „*Europeana* — nākamie soļi”, kurā visas ES dalībvalstis tiek mudinātas būt aktīvākām, piedāvājot pieejai nacionālo bibliotēku un kultūras iestāžu krājumus, lai visi eiropieši varētu pilnībā piekļūt savam kultūras mantojumam. Mērķis saglabāt vietnē vairāk nekā 15 miljonus darbu īsā laikā varētu palīdzēt aizsargāt Eiropas kultūras mantojumu, lai nākamās paaudzes varētu apvienot kopīgo Eiropas atmiņu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Pat laikos, kad šķelšanās un naidīgums starp Eiropas valstīm bija visvairāk jūtams, Eiropas kultūra un zinātne vienmēr ir spējusi pārkāpt šīs robežas un izplesties visā reģionā, kurā tagad atrodas Savienība, un pat vēl aiz tās robežām. Šajā sakarā vēlētos izcelt universitāšu nozīmi. Tā kā universitātēm bija reliģioza izcelsme, tām bija izšķiroša nozīme šķirto pušu atkalapvienošanā, no kā izveidojās

respublica christiana, un tās neļāva aizmirst par tiem, kas spēja pārvarēt šķelšanos un likt sadzirdēt savas idejas kontinentā un pēc tam visā pasaulē. Kā portugālis un tādas valodas un kultūras pēctecis, kura ir izplatījusies visā pasaulē, es atbalstu centienus padarīt Eiropas kultūru un zinātņi pamanāmāku un pieejamu visiem, kas vēlas to baudīt. Šajā sakarā *Europeana* ir vislabāko Eiropas tradīcijas pēctece. Es ceru, ka projekts būs ilgtspējīgs un ka mana valsts atbilstoši tās tieksmei uz universālismu apņēmiņi sniegs savu ieguldījumu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) *Europeana* tika atklāta 2008. gada novembrī un tās mērķis ir padarīt visiem pieejamu Eiropas kultūras un zinātnisko mantojumu internetā. Šobrīd *Europeana* piedāvā 6 miljonus digitalizētu darbu katalogu un mērķis ir sasniegt 10 miljonus darbu līdz 2010. gada jūnijam. Projekta otrajā fāzē paredzēta pilnībā funkcionējošas *Europeana.eu* palaišana 2011. gadā, kura pēc rakstura būs daudzvalodīgāka un kurai būs semantiska tīmekļa iezīmes. *Europeana* vietnē ir pieejami tikai 5 % no visām digitālajām grāmatām un gandrīz puse no šīm grāmatām nāk no Francijas, pēc tam seko Vācija (16 %), Nīderlande (8 %) un Apvienotā Karaliste (8 %). No visām pārējām valstīm katrā ir devusi 5 % vai mazāk. Vēlams lielāks dalībvalstu ieguldījums. Es atbalstu aicinājumu, lai dažādu digitalizētu vienību krājums *Europeana* tiktu palielināts vismaz līdz 15 miljoniem līdz 2015. gadam. Es piekrītu, ka īpaša uzmanība jāpievērš tiem darbiem, kas ir trausli un kuri drīzumā varētu vairs nebūt, te cita starpā jāmin audiovizuālie materiāli. Jāmeklē risinājumi, kā iekļaut ar autortiesībām aizsargātu materiālu — gan pašreizējos darbus, gan arī nesenās pagātnes darbus.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Eiropas kultūras mantojuma — sākot ar literāriem darbiem un beidzot ar citiem kultūrā un zinātnē nozīmīgiem materiāliem — digitālās bibliotēkas, muzeja un arhīva izveide ir nozīmīgs ieguvums izglītības, pētniecības un kultūras jomās. Lai sasniegtu mērķi būt noderīgi visai sabiedrībai un būt pieejamai ne tikai Eiropā, bet arī visā pārējā pasaulē, ir svarīgi, lai *Europeana* nodrošinātu brīvu publisko piekļuvi materiālam, kuram ir iespējams piekļūt. Svarīgi arī neaizmirst par to, lai piekļuve būtu tādos formātos un informācijas nesējos, kas nodrošina piekļuvi personām ar invaliditāti.

Tomēr pieņemtajā rezolūcijā ir vairāki neskaidri aspekti, savukārt citi nav pietiekami izstrādāti. Nav skaidrs, kā tiks noteikts, kāds kultūras un zinātnes saturs tiks iekļauts *Europeana* un kurš to darīs, kā arī nav zināms, kā to administrēs; šie jautājumi ir svarīgi, izvērtējot, kādā mērā tiks nodrošināta atbilstoša Eiropas kultūras mantojuma daudzveidības atspoguļošana.

Šaubas ir par to, kā darbosies ziņojumā ierosinātā publiskā un privātā sektora partnerība un kā notiks ar *Europeana* saistīto kultūras iestāžu vispārējā finansēšana. Mēs domājam, ka kultūras un zinātnes mantojums pieder ikvienam un tam jābūt brīvi pieejamam visiem iedzīvotājiem, to nevajadzētu uztvert kā pārdodamu preci.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Mums vajadzētu visiem eiropiešiem nodrošināt pieeju Eiropas mākslas un kultūras dārgumiem, kas veido viņu kultūras mantojumu. Ar šādu domu, neraugoties uz dažām sākotnējām grūtībām, *Europeana*, apbrīnojama digitālā bibliotēka, kurā šobrīd ir iekļauti gandrīz 6 miljoni digitalizētu darbu, tika atklāta 2008. gadā. Šodien mums ir jāuzlabo *Europeana* saturs, vienlaikus nodrošinot intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanu. Visbeidzot, es pati piešķiru īpašu nozīmi uzlabojumiem, kas tiek veikti, lai veicinātu piekļuvi šim rīkam personām ar invaliditāti, tāpēc dalībvalstīm vajadzētu nodrošināt pilnīgu bezmaksas piekļuvi Eiropas kolektīvajām zināšanām, izmantojot pieejamus formātus un pielāgotas tehnoloģijas.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), rakstiski. – (RO) *Europeana* projekts, Eiropas Savienības digitālā bibliotēka, ir jāatbalsta, jo tā ir iniciatīva, kuras nolūks ir radīt Eiropas kultūras forumu, nodrošinot Eiropas iedzīvotājiem plašu piekļuvi Eiropas kultūras mantojumam. Lai arī projekts tika uzsākts 2008. gada novembrī, diemžēl tas neprogresē, pirmkārt, autortiesību radīto šķēršļu dēļ, kā arī samazinātā finansējuma dēļ. Šodien pieņemtā Eiropas Parlamenta ziņojuma galīgā versija ietver noderīgus ieteikumus saistībā ar šī projekta pārvaldību nākotnē. Pirmkārt, jāpārskata finansējuma veids, pievēršot uzmanību publiskā un privātā sektora partnerībai un dalībvalstu ieguldījumiem, kas pašlaik ir ļoti nekonsekventi. Otrkārt, šis ziņojums ļauj izcelt to, ka patiesie rezultāti ir sasniedzami ne tikai ar literāro darbu liela mēroga digitalizāciju, bet arī atrodot tūlītējus risinājumus, kas ļauj izmantot ar autortiesībām aizsargātus darbus. Šis ziņojums ir svarīgs ieguldījums jau esošajā sistēmā saistībā ar ierosinātajiem noteikumiem par darbu skatīšanu internetā, kurai jābūt bez maksas, savukārt darbu lejupielādei jāparedz pieņemama maksa.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas kultūras mantojuma izplatīšana ir ieguvums vairākās nozarēs, jo īpaši izglītības, zinātnes, pētniecības un tūrisma nozarē. Tomēr mantojuma izplatīšana nemaz tik labi nenotiek un ir dalībvalstu starpā valda lielas atšķirības saistībā ar to kultūras mantojuma digitalizāciju, lai veicinātu piekļuvi tam. Lai panāktu strauju jauno tehnoloģiju pieņemšanu, ar kurām ātri apkopot visas Eiropas kultūras

mantojumu augstas kvalitātes digitālajos formātos, ir vajadzīgi kopīgi centieni. Šie centieni ir vajadzīgi tādēļ, lai šo mantojumu izplatītu visā pasaulē, tādējādi palīdzot citām tautām piekļūt Eiropas kultūras bagātībām.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) *Europeana* digitālajā bibliotēkā var piekļūt apmēram miljonam grāmatu, karšu un fotogrāfiju no ES dalībvalstīm. Tas, ka komercfirmas ievērojami vairāk izmanto *Google* grāmatu meklēšanas rīku un ka tas ir progresējis attīstībā, ir tikai loģiski un ir saistīts ar lielāku *Google* grāmatu meklēšanas rīka popularitāti. Lai panāktu lielāku *Europeana* progresu un panāktu, ka digitālā bibliotēka ir plašāk zināma, vispirms mums ir jāiesaista projektā vairāk universitāšu un iestāžu. Tikai tad varam sākt runāt par lielākiem finanšu resursiem. Pat tad, ja *Europeana* ir svarīga Eiropas kultūras mantojumam un zināšanām, vienošanās iespējāmība par līdzekļu palielināšanu — kuri pie tam jānodrošina no ekonomiskās attīstības līdzekļiem —, ir ierobežota, jo īpaši finanšu krīzes laikā un ņemot vērā to, ka miljardi aiziet palīdzības sniegšanai Grieķijai. Tāpēc es atturējos no balsošanas.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (LT) ES moto „Vienoti dažādībā” ir ļoti atbilstošs *Europeana* projektam. Es balsoju par šo ziņojumu, jo šis ir pirmais nopietnais mēģinājums parādīt visas Eiropas kultūras mantojumu digitālā formātā. Eiropai pieder viens no lielākajiem kultūras mantojumiem, kuram, manuprāt, ir jābūt pieejamam plašam sabiedrības lokam. Tas ir nožēlojami, ka ne visas ES valstis ir vienlīdz aktīvas sava kultūras mantojuma nodošanā virtuālajai videi. Jo īpaši tas attiecas uz jaunajām ES dalībvalstīm. Jānorāda arī uz citām vēl neatrisinātām problēmām: projekta finansēšana, publiskā un privāta sektora sadarbība un, pats galvenais, autortiesību aizsardzības jautājums. Tās jāšķirsināt pēc iespējas ātrāk, lai Eiropas un visas pasaules iedzīvotāji varētu piekļūt Eiropas kultūras mantojumam. Es ceru, ka mūsu pieņemtais ziņojums paātrinās *Europeana* projekta īstenošanu.

Georgios Papanikolaou (PPE), rakstiski. – (EL) Pozitīvais balsojums par *Europeana* programmu nozīmē, ka centieni digitalizēt dalībvalstu kultūras mantojumu tiek atbalstīti. Tomēr ir ļoti svarīgi atzīmēt, ka mērķis ir aizsargāt darbu elektronisko formātu *per se*, neļaujot lietotājiem tos pārveidot. Īsumā, mērķis nav izstrādāt vēl vienu Interneta meklētājprogrammu, bet gan izstrādāt tīmekļa vietni, kura vienlaikus būs muzejs, bibliotēka un zinātnisku zināšanu avots. Taču kultūras mantojuma digitalizācija nav iespējama bez dalībvalstu un valsts aģentūru palīdzības. Diemžēl pašlaik 47 % no *Europeana* satura nāk no Francijas, kamēr valstis, kurām vajadzētu piedalīties ar apjomīgu kultūras mantojumu, piemēram, Grieķija, ir pārstāvētas tikai ar trūcīgu digitalizēto datņu procentu. Bez tam īpaša uzmanība jāpievērš intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībai. Digitalizācija nozīmē iedzīvotāju brīvu piekļuvi zināšanām un zinātnei, tā nekādā gadījumā nenožīmē jaunu elektroniskā pirātisma un bezatbildības sfēru.

Robert Rochefort (ALDE), rakstiski. – (FR) Tas bija 2000. gadā, kad aizsākās ideja par Eiropas virtuālās bibliotēkas izveidošanu. Mērķis bija ievietot tiešsaistē Eiropas kultūras mantojumu, lai tas būtu pieejamāks ikvienam. Ikviens, kas domā par *Europeana*, domā par „kultūru”. Pašlaik *Europeana* nodrošina piekļuvi ar vienu datora peles klikšķi septiņiem miljoniem „digitalizētu darbu” (t.i., attēliem, tekstiem, skaņas un video materiāliem) — gan pasaulslaveniem darbiem, gan maziem apslēptiem dārgumiem. Vairāk nekā 1 000 kultūras iestāžu to nodrošina ar saturu un to vidū ir galerijas, arhīvu centri, bibliotēkas un muzeji (tostarp *Rijksmuseum*, Britu bibliotēka un Luvra). Projekts nepavisam nav pabeigts. Jaunā *Europeana* versija, kas šobrīd ir izstrādes posmā, tiks palaista šajā gadā ar mērķi līdz jūnijam sasniegt vairāk nekā 10 miljonus digitalizēto darbu lielu apjomu. Lai to sasniegtu, vēl ir jāpārvar vairākas nopietnas problēmas. To vidū ir satura paplašināšana ilgtermiņā, ar autortiesībām aizsargātu darbu iekļaušana lielākā apmērā, vairs neizdodamu un nezināmu autoru darbu jautājuma risināšana, jaunu finansēšanas veidu meklēšana, piekļuves iespēju uzlabošana personām ar invaliditāti, daudzvalodu pakalpojuma nodrošināšana un visi jautājumi, kas rūpīgi iestrādāti tekstā, par kuru balsojām un kuru es tādēļ atbalstīju.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Kā Kultūras un izglītības komitejas locekle es apstiprināju ziņojumu „*Europeana* — nākamie soļi”. *Europeana*, apvienojot Eiropas nacionālo digitālo bibliotēku resursus, ir kļuvusi par piekļuves vietu cilvēces kultūras un zinātnes mantojumam. Projektu atbalstīja Polijas bibliotekāru asociācija. Projekta efektīvai īstenošanai ir vajadzīgi stabili finanšu resursi, kas garantēs nacionālo bibliotēku dalību un vispārēju piekļuvi *Europeana* resursiem. Pašlaik tikai 5 % no visa Eiropas kultūras mantojuma ir pieejami digitālā formātā. Gandrīz puse (47 %) no tā nāk no Francijas, 6 % no Vācijas un 5 % no Nīderlandes un Apvienotās Karalistes. Projekts paredz, ka no 2010. gada jūnija būs pieejami 10 miljoni digitalizēto darbu un 15 miljoni — 2011. gadā. Lai tas būtu iespējams, ir nepieciešams palielināt kultūras priekšmetu digitalizācijas finansējumu, vienlaikus nodrošinot ciešu sadarbību starp tiesību turētājiem, kultūras iestādēm un valsts un privāto sektoru. Lai pēc iespējas vairāk cilvēku varētu izmantot *Europeana*, materiāliem jābūt pieejamiem visās oficiālajās Eiropas Savienības valodās. Ir vajadzīga informācijas kampaņa, lai palielinātu informētību par *Europeana*. Portāla izveidē jāņem vērā arī invalīdu vajadzības, nodrošinot viņiem pilnīgu piekļuvi Eiropas kolektīvajām zināšanām. Šajā sakarā Eiropas Komisijai un individuālajiem izdevējiem

vajadzētu nodrošināt, ka personām ar invaliditāti tiek piedāvātas digitālo darbu īpašās versijas, piemēram, audio lasījumi.

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), rakstiski. – (PL) Es domāju, ka *Europeana* multivides Interneta bibliotēkas atvēršana ir ļoti nozīmīgs solis Eiropas un pasaules kultūras mantojuma digitalizācijas procesā. Tāpēc es atbalstīju *Trüpel* kundzes ziņojumu.

Projekts ļauj piekļūt vairāk nekā četrarpus miljoniem grāmatu, filmu, karšu, žurnālu, fotogrāfiju un mūzikas ierakstu, un tas ir arhīvs, kurā nākamajām paaudzēm glabājas pirmo reizi uz papīra, audekla vai pergamenta uzrakstīts materiāls. Tas ir ļoti vērtīgs gan parastiem pilsoņiem, gan pētniekiem, jo vienkāršo piekļuvi reti un grūti sasniedzamiem darbiem.

Galvenais *Europeana* turpmākās attīstības šķērslis ir dažādu autortiesību noteikumu pastāvēšana dažādās dalībvalstīs. Mums jācenšas saskaņot tiesību aktus, lai iedzīvotāji varētu piekļūt pēc iespējas vairāk darbiem, vienlaikus nodrošinot arī taisnīgus darījumus ar autoriem. Projekta panākumi lielā mērā būs atkarīgi no dalībvalstu apņemšanās nepārtraukti ieguldīt finanšu līdzekļus.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es atturējos no balsošanas par alternatīvo rezolūciju „*Europeana* — nākamie soļi”, jo šo rezolūciju iesniedza Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti), neskatoties un balsojumu, kas notika komitejā.

Jaunā rezolūcija ietver lielu daļu no sākotnējās rezolūcijas un tāpēc ietver grozījumus, kurus es iesniedzu un kuri tika pieņemti, bet jaunā teksta mērķis, galvenokārt, ir liegt iedzīvotājiem iespēju pievienot saturu *Europeana* ar īpašas vietnes starpniecību un veikt izpēti ar Web 2.0 rīkiem, kas ir izstrādes stadijā.

Tāpēc es šo priekšlikumu neatbalstīju gan tā formas, gan satura dēļ.

Ziņojums: Marit Paulsen (A7-0053/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo tas mudina Eiropas Komisiju izvērtēt dzīvnieku labturības rīcības plānu, kas pašlaik ir spēkā (2006.–2010. gads) un sastādīt jaunu rīcības plānu 2011.–2015. gadam. Šajā ziņojumā ir iekļauts arī noteikums par mērķtiecīgākas uzraudzības sistēmas izveidi un efektīvākiem sodiem dzīvnieku īpašniekiem, kuri neievēro tiesību aktos noteiktās dzīvnieku labturības prasības, un par Eiropas lauksaimnieku ražošanas izmaksu pieauguma, kas saistīts ar dzīvnieku labturības standartu paaugstināšanu, kompensāciju; tajā ir arī ierosināts iekļaut dzīvnieku labturības pasākumiem paredzētos finanšu līdzekļus jaunās kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmās pēc 2013. gada. Nākamajam rīcības plānam jāpievēršas vispārīgām Eiropas tiesību aktam par dzīvnieku labturību, Eiropas centram dzīvnieku labturībai un dzīvnieku veselībai, spēkā esošo tiesību aktu labākai īstenošanai, saistībai starp dzīvnieku veselību un sabiedrības veselību un jaunajām tehnoloģijām.

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es domāju, ka ar rīcības plāna 2006.–2010. gadam īstenošanu tika panākts progress attiecībā uz dzīvnieku labklājību, jo vairums no šajā plānā paredzētajiem pasākumiem tika īstenoti apmierinošā līmenī.

Kā tās komitejas locekle, kura uzrauga sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma jautājumus, es īpaši atzinīgi vērtēju pasākumus, kas tika veikti, lai mazinātu dzīvnieku barībā esošo antibiotiku radīto kaitīgo ietekmi uz cilvēku veselību, un sekoja to aizliegumam 2006. gadā. Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

Taču es vēlos uzsvērt, ka iecerētajam rīcības plānam vajadzētu ietvert vairāk pasākumus, kas paredzēti ES lauksaimnieku atbalstīšanai un spēkā esošo noteikumu par dzīvnieku pārvadāšu dalībvalstīs uzlabošanai.

Liam Aylward (ALDE), rakstiski. – (GA) Es balsoju par ziņojumu par dzīvnieku labturības rīcības plānu laikposmam no 2006. līdz 2010. gadam. Dzīvnieku un mājlopu veselība ir svarīga Eiropas iedzīvotājiem, Eiropas lauksaimniecības nozarei un Eiropas ekonomikai.

Es atbalstu ziņojuma ieteikumu, ka rīcības plānā jābūt lielākam uzsvaram uz to tiesību aktu īstenošanu, kas jau ir pieņemti. Protams, ka Eiropas noteikumu un sodu sistēmas īstenošana attiecībā uz dzīvnieku labturību ir jāuzlabo, lai nodrošinātu, ka Eiropas Savienībā pastāv apmierinoši dzīvnieku labturības obligātie standarti. Eiropas ražotājiem un lauksaimniekiem ir augsti standarti. Es piekrītu arī ziņojumā izteiktajam apgalvojumam, ka ir jānodrošina, lai dzīvnieku produkti, piemēram, gaļa, kas tiek ieviesta Eiropas Savienībā, atbilstu vienādiem dzīvnieku labturības nosacījumiem, lai veidotos godīga konkurence un vienlīdzīgas iespējas visiem tirgus dalībniekiem.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo īstenot Eiropas dzīvnieku labturības politiku un tiesību aktus ir svarīgi, lai izveidotu vienotus ES dzīvnieku labturības standartus. Laba dzīvnieku veselība un laba lopkopība ir svarīga ne tikai dzīvnieku labturībai, bet arī visas sabiedrības veselībai. Tā kā saskaņā ar ES tiesību aktiem visi dzīvnieki tiek uzskatīti par jutīgām būtnēm, mums jānosaka stingrākas dzīvnieku labturības pārbaudes un stingri jāievēro dzīvnieku aizsardzības standarti. Diemžēl Komisija vēl nav sagatavojusi konkrētu stratēģiju par dzīvnieku labturības standartiem un vienīgais tās izstrādātais dokuments ir 2009. gada oktobrī iesniegtais ziņojums. Es piekrītu Eiropas Parlamenta aicinājumam Komisijai sagatavot jaunu rīcības plānu laikposmam no 2011. līdz 2015. gadam un piešķirt nepieciešamo finansējumu. Eiropas Savienības budžetā ir jāparedz pietiekamas apropriācijas, lai Komisija varētu veikt uzraudzību, nepieciešamības gadījumā atbalstīt ražotājus un palielināt ražotāju konkurētspēju, kas mazinājusies līdz ar jaunu un mainīgu dzīvnieku labturības standartu pieņemšanu. Dalībvalstīm jānodrošina, ka visi ES dzīvnieku labturības noteikumu pārkāpumi tiek efektīvi sodīti. Tikai šādā veidā, pastiprinot dzīvnieku aizsardzības tiesību aktus un to īstenošanu, mēs varam nodrošināt dzīvnieku aizsardzību un izvairīties no tā, ka dzīvnieku produkti, kas neatbilst vispārējos tiesību aktos paredzētajiem nosacījumiem, tiek piedāvāti iekšējā tirgū.

Louis Bontes (NI), rakstiski. – (NL) Lai arī Nīderlandes Brīvības partija (PVV) atbalsta dzīvnieku labturību, tas tomēr ir jautājums, kas jārisina dalībvalstīm, nevis ES.

Robert Dušek (S&D), rakstiski. – (CS) Eiropā bija un joprojām ir aktīva vēlme un sena tradīcija pienācīgi izturēties pret dzīvniekiem. Laba mājlopu veselība un augstas kvalitātes lopkopība ir fundamentāli svarīga sabiedrības veselībai. Stingri standarti, salīdzinot ar pārējo pasaules daļu, ir daļa no Eiropas lauksaimnieku raksturīgām iezīmēm, tāpat kā, piemēram, Eiropas lauksaimniecības produktu kvalitāte. Šo iemeslu dēļ mums jāpieliek visas pūles, lai radītu tiesisko sistēmu, kas noteiktu obligātos standartus, kas ir spēkā visā ES attiecībā uz visiem mājlopu lopkopības veidiem. Tikai tādā veidā iekšējā tirgū būs iespējama brīva un godīga ekonomiskā konkurence. Tāpat ir nepieciešams pieprasīt obligāto standartu ieviešanu pasaules tirgū, lai nepieļautu, ka mājlopu audzētāji no Eiropas pārceltos ārpus ES uz reģioniem, kur ir zemāki standarti. Es atbalstu referentes ierosinājumu, ka ražošanas izmaksu pieaugums, kas saistīts ar dzīvnieku labturības standartu paaugstināšanu, jākompensē atbalsta ietvaros saskaņā ar nākotnes KLP. Tomēr jāatzīst, ka nav noticis tālāks progress satelītsistēmas izstrādē mājlopu pārvadāšanas uzraudzīšanai, kā arī ļoti žēl, ka atsevišķi Eiropas lauksaimnieki neievēro apstiprinātos standartus, jo īpaši cūku audzēšanā. Jāpatur prātā, ka augstākiem standartiem nepieciešami lielāki finansiālie izdevumi, tāpēc standartus ievērojošie un atbildīgie lauksaimnieki cieš tirgū bezatbildīgo lauksaimnieku rīcības dēļ. Šo iemeslu dēļ ir svarīgi ieviest adekvātu sankciju iespēju ES noteikumu pārkāpuma gadījumā.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par dzīvnieku labturības rīcības plāna laikposmam no 2006. līdz 2010. gadam izvērtēšanu, kurā ir ierosināts, ka jāparedz mērķtiecīgākas uzraudzības sistēma un efektīvāki sodi dzīvnieku īpašniekiem, kuri neievēro likumā noteiktās dzīvnieku labturības prasības. Svarīgi, lai Eiropas lauksaimniekiem saskaņā ar jauno lauksaimniecības politiku tiktu izmaksātas kompensācijas par ražošanas izmaksu pieaugumu, kas saistīts ar dzīvnieku labturības standartu paaugstināšanu.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson un Marita Ulvskog (S&D), rakstiski. – (SV) Pēc nelielas šaubīšanās mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti, izvēlējamies balsot par šo ziņojumu par dzīvnieku labturību Eiropā. Mēs labprātāk izvēlētos visaptverošāku pieeju Eiropas dzīvnieku labturībai un mēs nevēlamies, ka aizsardzība tiek formulēta veidā, kas traucētu dalībvalstīm noteikt augstākus standartus nekā paredzēts ES noteikumos. Tomēr, mēs izlēmām uzskatīt ziņojumu par daļu no procesa, kas pakāpeniski ļaus sasniegt šos standartus, un tāpēc balsojam par šo ziņojumu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Es piekrītu Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgie demokrāti) ēnu referentei Jeggie kundzei par to, ka dzīvnieku labturībai ir nepieciešama saskaņotāka pieeja, bet tas nenozīmē, ka ir nepieciešams ieviest papildu normatīvos aktus. Bez tam, nenoniecino dzīvnieku labturības jautājumu, vēlos piezīmēt, ka pārāk daudz noteikumu un standartu galu galā varētu negatīvi ietekmēt tirgu.

Nedrīkst aizmirst, ka, jo vairāk standartu, jo grūtāk ražotājiem tos izpildīt un jo vairāk mazinās Eiropas lopkopības konkurētspēja. Turklāt pārmērīgas dzīvnieku aizsardzības dēļ nevajadzētu aizmirst par citām vērtībām, kuras ir vienlīdz svarīgas un kuras nevajadzētu zaudēt, piemēram, ekonomiskā konkurētspēja, aramzemes un lopkopības ilgtspējība un pat atsevišķas nacionālās tradīcijas.

No otras puses, tomēr jāaizsargā cilvēku veselība no dzīvnieku pārnēsātajām slimībām (savvaļas dzīvnieki, lolojumdzīvnieki vai dzīvnieki, kas paredzēti cilvēku patēriņam), un tam ir nepieciešams zinātnisks pētījums, lai parādītu, kā labāk regulēt un aizsargāt sabiedrības veselību.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Dzīvnieku labturības augstais līmenis no audzēšanas līdz nokaušanai var uzlabot produkta nekaitīgumu un kvalitāti. Eiropas standarti šajā jomā ir vieni no visaugstākajiem visā pasaulē. Tomēr atbilstība šiem standartiem nedrīkst nostādīt Eiropas ražotājus neizdevīgākā stāvoklī Eiropas tirgū. Patiesība ir tāda, ka šie standarti ES lauksaimniekiem rada darbības, finansiālās un administratīvās izmaksas. Līdzvērtīgi standarti ir nepieciešami, lai panāktu godīgu konkurenci ar ražotājiem ārpus Savienības. Tāpēc Eiropas lauksaimniekiem ir jākompensē ražošanas izmaksu pieaugums, kas saistīts ar dzīvnieku labturības standartu paaugstināšanu. Šīs kompensācijas finansējumu jāveido no jaunās kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām pēc 2013. gada. Es vēlos uzsvērt, ka līdzās Eiropas dzīvnieku aizsardzības politikai jāpastāv arī saskaņotai tirdzniecības politikai. Es vēlos izcelt to, ka dzīvnieku labturības jautājumi nav ietverti ne 2004. gada jūlija pamat nolīgumā, ne arī kādā citā svarīgā Pasaules tirdzniecības organizācijas (PTO) Dohas sarunu kārtas dokumentā. Nav vērts papildus ieviest dzīvnieku labturības standartus, kuri negatīvi ietekmē ražotāju konkurētspēju, kamēr tiem nav pievienojušies mūsu tirdzniecības partneri PTO.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Pieņemtajā ziņojumā ir vairāki pozitīvi aspekti: pirmkārt, nepieciešamība regulēt importu un nodrošināt, ka visi no trešām valstīm ievestie dzīvnieki un gaļa atbilst tādām pašām labturības prasībām, kādas piemēro ES; otrkārt, nepieciešamība atbilstoši segt papildu izdevumus, kas izriet no dzīvnieku labturības veicināšanas; treškārt, daudzu mazo un vidējo ražotāju ierobežotās investēšanas spējas atzīšana, kam kaitē negodīgā pārtikas piegādes ķēdes darbība; un visbeidzot priekšlikums radīt stimulus reģionālai dzīvnieku audzēšanai, tirgošanai un nokaušanai, lai likvidētu nepieciešamību audzēšanai un nokaušanai paredzētos dzīvniekus pārvadāt lielos attālumos. Diemžēl ziņojumā netiek atzīts, ka pašreizējā kopējā lauksaimniecības politika (KLP) veicina un atbalsta intensīvās ražošanas modeļus, kuri bieži vien nav savienojami ar dzīvnieku labturību un veselību. Ziņojuma izstrādē varēja un vajadzēja iet vēl tālāk un kritizēt pašreizējo KLP, noņemot tās produktivitāti un sniedzot argumentus par labu jaunai lauksaimniecības politikai. Turklāt ziņojumā minētie ierosinājumi ir nereāli un grūti izpildāmi, piemēram, satelītsistēmas izstrāde dzīvnieku pārvadāšanas uzraudzībai.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Man ir divi komentāri attiecībā uz šo ziņojumu. Pat tad, ja referentes paustais viedoklis ne visur ir loģisks, var pamanīt, ka šajā Parlamentā beidzot sāk apzināties vairākas problēmas. Likumīgu noteikumu noteikšana mūsu ražotājiem un audzētājiem viņiem ir kā sods pasaules ļoti brīvajā tirdzniecības sistēmā, kurā PTO sociālās, vides vai citas problēmas uzskata par beztarifu barjerām tirdzniecībai. Vai man jāatgādina, ka šis pats Parlaments vienmēr ir piešķīris prioritāti tirdzniecībai un ka tāpēc tas ir kopīgi atbildīgs par šo situāciju? Vēl esmu pārsteigts par to, ka nekas netika minēts par Komisijas noteikto tiesību aktu stingrības mazināšanu, jo īpaši attiecībā uz bioloģisko ražošanu, kas ietekmē ne tikai produktu kvalitāti, bet arī dzīvnieku labturību un cilvēku veselību. Otrkārt, ir pienācis laiks atzīt, ka cieņa pret, es citēju, „tradīcijām, it īpaši saistībā ar reliģiskiem rituāliem un kultūras tradīcijām”, var būt pretrunā šiem standartiem, kurus jūs prasāt aizstāvēt, un pretrunā īstām Eiropas tradīcijām un praksei. Ir nepieņemami, ka ārvalstīs ar šādu pamatojumu varētu neatlaidīgi pieprasīt ieviest nežēlīgas nokaušanas metodes un pat ieteikt pārkāpt ES noteikumus šajā jomā.

Dan Jørgensen (S&D), rakstiski. – (DA) Dānijas sociāldemokrāti balsoja par ziņojumu par dzīvnieku labturību ES. Mēs atbalstām visaptverošu dzīvnieku labturības politiku, kas palielina apmēru, kādā tiek ņemta vērā dzīvnieku labturība saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 13. pantu — iespējams, pozitīvu stimulu sistēmas veidā. Tomēr mēs neatbalstām automātisku jaunu līdzekļu piešķiršanu Eiropas lauksaimniecības nozarei tikai tāpēc, ka dzīvnieku labturības nodrošināšanas dēļ tai rodas finansiāli zaudējumi.

Jarosław Kalinowski (PPE), rakstiski. – (PL) Es domāju, ka dzīvnieku labturība ir prioritāte, kurai ir milzīga ietekme uz sabiedrības veselību un Eiropas ekonomiku. Ir svarīgi šajā nozarē strauji un efektīvi īstenot atbilstošus tiesību aktus, kā arī izveidot iestādi, kura koordinēs dzīvnieku labturību. Pašlaik spēkā esošais Kopienas rīcības plāns ir īstenots apmierinošā līmenī, tomēr nākotnē būs nepieciešams pievērst lielāku uzmanību dzīvnieku pārvadāšanas un uzraudzības jautājumam. Mums jācenšas mazināt atšķirības starp pašreizējiem dzīvnieku labturības standartu līmeņiem dažādās Savienības valstīs, jo šobrīd pastāv būtiskas atšķirības dzīvnieku dzīves apstākļos un mājlopu tirgos situācija kļūst aizvien nestabilāka.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju to, ka Eiropa šajā jomā ir sasniegusi vienu no augstākajiem līmeņiem pasaulē. Stingrākas uzraudzības sistēmas izveidošana un efektīvāki sodi dzīvnieku īpašniekiem, kas neievēro tiesību aktos noteiktās labturības prasības, ir svarīgi, bet tā kā šādi pasākumi rada lielākas izmaksas lauksaimniekiem, mēs esam par kompensācijām, kuras ir iekļautas šajā plānā un jaunajās kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmās pēc 2013. gada. Jāuzsver, ka reizē ar šo plānu, ES vajadzētu noteikt stingrus un atbilstoši definētus noteikumus citām valstīm, kuras neievēro šos standartus, kā rezultātā veidojas negodīga konkurence attiecībā pret ES lauksaimniekiem.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Vairākus gadus ES cenšas izstrādāt standartizētas direktīvas par jautājumiem, kas attiecas uz lopkopību. Īpašs progress ir panākts intensīvās lopkopības jomā, taču darāmā vēl ir daudz. Jebkurā gadījumā, ir jēga turpināt īstenot rīcības plānu, jo īpaši saistībā ar spēkā esošo tiesību aktu īstenošanu. Šajā sakarā noteikti vēlreiz jāpiemin problēma ar suņiem, kuri tiek ievesti no austrumiem, jo saistībā ar šo jautājumu esošajos noteikumos vēl nav aizlāpīti visi robi. Slimi un novārtā pamesti dzīvnieki, kas parasti ir pārāk agri nošķirti no mātes, tiek pārvesti uz rietumiem visnozēlojamākos apstākļos, lai šeit tos pārdotu par lielu naudu. Šo ziņojumu vajadzētu uztvert kā pozitīvu soli pareizajā virzienā un tāpēc es balsoju par to.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), rakstiski. – (DA) Es balsoju par Eiropas Parlamenta pašiniciatīvas ziņojumu par dzīvnieku labturības rīcības plāna izvērtēšanu (*Paulsen* kundzes ziņojums), jo es pilnībā atbalstu mērķi uzlabot dzīvnieku labturību ES.

Tomēr no ziņojuma nav saprotams, vai ES gatavojas izveidot maksimāli saskaņotus noteikumus šajā jomā. Es nekādā gadījumā neatbalstītu nevienu no turpmākiem priekšlikumiem, kas traucētu dalībvalstīm noteikt labākus obligātos dzīvnieku labturības standartus nekā standarti, par kādiem mēs varam vienoties ES līmenī.

Gluži pretēji, es uzskatu, ka nepārtraukti tiecoties pēc labākas dzīvnieku labturības ir ļoti svarīgi, lai dalībvalstis varētu rādīt piemēru šajā jomā.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – (SV) Es balsoju par *Paulsen* kundzes ziņojumu par dzīvnieku labturības tiesību aktiem. Tomēr es vēlētos uzsvērt to, ka šajos tiesību aktos ir svarīgi noteikt obligātos standartus. Dalībvalstīm un reģioniem jānodrošina iespēja īstenot daudz tālājošākus dzīvnieku labturības tiesību aktus.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Ziņojums, par kuru mēs šodien balsojam, objektīvi un kritiski izvērtē dzīvnieku labturības rīcības plāna laikposmam no 2006. līdz 2010. gadam rezultātus un paredz reālus un vajadzīgus izaugsmes mērķus — progresu ziņā — pārtikas ražošanai un patēriņam Eiropas Savienībā. Es vēlētos izcelt vienu aspektu, un tā ir izpratne par to, ka labākas kvalitātes produkti palielina ražošanas izmaksas, jo īpaši pirmapstrādātājiem, kas parasti nenožīmē palielinātu komerciālo pieprasījumu, jo tikai neliela daļa patērētāju izvēlēšies dārgākus produktus.

Tāpēc ziņojumā ir uzsvērtā nepieciešamība kompensēt šiem ražotājiem ieguldītās pūles. Jāpiemin arī iecere noteikt, ka noteikumi, kurus piemēro ES, būtu attiecināmi arī uz produktiem no trešām valstīm, jo tas nodrošinātu godīgu un līdzsvarotu konkurenci tirdzniecībā. Visbeidzot, man šķiet svarīgi izteikt atbalstu Eiropas koordinācijas iestādes izveidošanai un vispārēju un kopīgu tiesību aktu pieņemšanai, lai saskaņotu labāko praksi un izveidotu uzraudzības mehānismus.

Daniël van der Stoep (NI), rakstiski. – (NL) Lai arī Nīderlandes Brīvības partija (PVV) atbalsta dzīvnieku labturību, šis jautājums jārisina dalībvalstīm, nevis ES.

Artur Zasada (PPE), rakstiski. – (PL) Šodien mēs pieņemām svarīgu rezolūciju, kura izvērtē Eiropas Komisijas dzīvnieku labturības rīcības plānu laikposmam no 2006. līdz 2010. gadam. Augstie dzīvnieku veselības standarti ir nepieciešami ne tikai ētiskas dabas apsvērumu dēļ, bet tie ir saistīti arī ar dzīvnieku produktu nekaitīgumu un kvalitāti, kas neapšaubāmi radīs pozitīvu, uzticamu Eiropas lauksaimniecības zīmolu.

Ziņojums: Stéphane Le Foll (A7-0060/2010)

Richard Ashworth (ECR), rakstiski. – Kaut arī mēs atbalstām Eiropas mežu apsaimniekošanas un aizsardzības pasākumus, mēs esam pret tādas jaunas mežsaimniecības politikas izveidi, kuras rezultātā šajā nozarē noteicēja būtu Eiropas Savienība. Šis ziņojums arī atsaucas uz augsnes aizsardzības direktīvu, bet pret šo tiesību aktu iebilst Britu Konservatīvo partijas delegācija, norādot, ka augsnes jautājumus visveiksmīgāk var risināt dalībvalstis, jo Apvienotās Karalistes lauksaimnieki negūs nekādu labumu no tā, ka visiem zemes apgabaliem — no Somijas ziemeļiem līdz Grieķijas dienvidiem — piemēros vienādus noteikumus. Jau šobrīd Apvienotās Karalistes lauksaimnieki ievēro ļoti augstus augsnes apstrādes brīvprātīgos standartus un turpina tos uzlabot. Eiropas Komisijas ierosinātajā augsnes aizsardzības direktīvā tika ietverti daudzi nepatīkami aspekti, kas tikai radītu vēl vairāk noteikumu, lielākas izmaksas un mazāku elastīgumu Lielbritānijas lauksaimniekiem, kuri, mūsdiā, labāk par Eiropas birokrātiem zina, kā apsaimniekot savu zemi.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Manuprāt, ziņojumam par ES lauksaimniecību un klimata pārmaiņām ir būtisks pozitīvais aspekts — tas apvieno vides aizsardzību un stiprākas Eiropas lauksaimniecības nozares

veicināšanu. Lauksaimniecības sektoram patiešām ir apņēmīgi jāvirzās videi draudzīgāku un ilgtspējīgāku ražošanas līdzekļu virzienā.

Tomēr šie mērķi pavisam noteikti nedrīkst būt sākums ES lauksaimniecības vājināšanai. Lai to nodrošinātu, mums ir jāpanāk resursu labāka izmantošana un produktu izsekojamība. Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu, jo tajā ir ņemts vērā šis līdzsvars.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – Es šo ziņojumu pilnībā atbalstīju. Gaidāmajai KLP reformai būs jāņem vērā daudzi jautājumi, tajā skaitā arī klimata pārmaiņas. Jau šobrīd ir skaidrs, ka klimata pārmaiņas negatīvi ietekmēs Eiropas lauksaimniecību, īpaši dienvidu un dienvidaustrumu reģionus. Tāpēc jaunajai KLP būs jāņem vērā arvien stingrākā sabiedrības prasība pēc ilgtspējīgākas lauksaimniecības politikas. Pagaidām KLP vides jautājumi netiek risināti saskaņoti. KLP vidēja termiņa pārbaudē nav pietiekami apzināti jaunie pārbaudījumi, piemēram, klimata pārmaiņas, ūdens apsaimniekošana, atjaunīgie enerģijas avoti un bioloģiskā daudzveidība. Esmu pārliecināts, ka KLP ir jāpārveido par lauksaimniecības, pārtikas un vides politiku, kurā ir taisnīgākas un ilgtspējīgākas lauksaimnieku atbalsta sistēmas, tajā pašā laikā nodrošinot lauku apvidu uzturēšanu, bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu, oglekļa uztveršanu un nodrošinātību ar pārtiku.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), rakstiski. – (FR) Kopējā lauksaimniecības politika nākamajos gados būs galvenā joma cīņā pret klimata pārmaiņām. *Le Foll* kunga sniegtais ziņojums klimata pārmaiņu jautājumu pārdomāti novieto KLP uzmanības centrā.

Klimata pārmaiņu ietekme uz lauksaimniecības nozari ir divkārša. Šī nozare pirmā cieš no sausuma un dabas katastrofu pieaugošā skaita. Tomēr tā arī rada 9% no visām Eiropas siltumnīcefekta gāzu emisijām. Eiropas Parlaments parāda, ka ir iespējams rīkoties pareizi.

Lauksaimniecībā izmantotais slāpekļa mēslojums ir būtisks CO₂ radītājs. Izmantojot to mērķtiecīgāk, veicinot no organiskajiem atkritumiem iegūtu mēslojumu lietošanu un uzsverot bioloģiskās lauksaimniecības priekšrocības, mēs krasi samazināsim siltumnīcefekta gāzu emisijas. No dzīvnieku izkārnījumiem iegūstamais metāns arī ir atjaunīgās enerģijas avots. Turklāt gan Eiropas meži, gan augsne ir lieliskas CO₂ krātuves.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienība ir pasaulē lielākā lauksaimniecības produktu importētāja, tomēr es arī atbalstu to, ka tiek veicināta iekšējā ražošana ar minimālu klimata pārmaiņu ietekmi. Eiropas Parlamentā trešdien apspriestā ziņojuma secinājumos skaidri parādās tas, ka lauksaimniecības produktu imports no trešajām valstīm atstāj daudz sliktāku ietekmi uz vidi nekā iekšējā ražošana, kam tiek piemēroti stingrāki noteikumi attiecībā uz oglekļa dioksīda emisiju samazināšanu, tādējādi veicinot klimata pārmaiņas.

Lauksaimniecība bija un būs galvenais pārtikas avots visā pasaulē. Saskaņā ar ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas teikto nākamajos 40 gados lauksaimniecības produkcijai jāpieaug par 70%, lai apmierinātu pasaules iedzīvotāju vajadzības. Eiropas Savienībai ir jārada jauna politika vai steidzami jāīsteno esošās politikas, lai novērstu ilgtermiņa krīzi. Šīs politikas jāpapildina ar ambicioziem mērķiem samazināt oglekļa dioksīda emisijas, tādējādi radot pretēju ietekmi uz vidi, jo mēs virzāmies pa burvju loku. Pēc ekspertu domām, lauksaimniecība, kurā neņem vērā tās ietekmi uz vidi, izraisīs globālo sasīlšanu, kas radīs lielas problēmas, pat runājot par lauksaimniecības pastāvēšanu ilgtermiņā.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas lauksaimniecība ir apņēmusies sasniegt 2020. gadam noteiktos Eiropas Savienības klimata pārmaiņu mazināšanas mērķus. Paaugstinot ES lauksaimniecības efektivitāti, pastāvīgi ieviešot jauninājumus, izmantojot tādas jaunas tehnoloģijas kā oglekļa uzkrāšana augsnē un attīstot enerģijas ražošanu no ilgtspējīgiem atjaunīgajiem enerģijas avotiem, ES samazinās siltumnīcefekta gāzu emisijas. Tāpēc jauninājumiem ir milzīga nozīme, lai samazinātu lauksaimniecības ietekmi uz klimata pārmaiņām un to sekām vidē. Es aicinu izmantot lauksaimniecībai paredzēto Eiropas fondu līdzekļus metožu izstrādei, lai pielāgotu šo nozari cīņai pret klimata pārmaiņām. Izmantojot lauksaimniecību cīņā pret klimata pārmaiņām, ir jāņem vērā ES lauksaimniecības un pārtikas nozares konkurētspēja pasaules tirgū, tāpēc ir jārod risinājumi, kas tradicionālajai lauksaimniecībai ļautu veicināt vides ilgtspējīgu pārvaldību, tajā pašā laikā to pasargājot no spekulācijām saistībā ar pārtikas produktiem preču tirgū un starptautiskās tirdzniecības protekcionismu.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Eiropas Parlamenta Demokrātiskās kustības delegācija atzinīgi novērtē ziņojuma „Par ES lauksaimniecību un klimata pārmaiņām” apstiprināšanu. Tā uzslavē faktu, ka uzsvars tiek likts uz jaunajiem pārbaudījumiem, ar kuriem būs jāsaskaras kopējai lauksaimniecības politikai — klimata pārmaiņām, ūdens apsaimniekošanu, atjaunīgās enerģijas un bioloģiskās daudzveidības jautājumiem, augsnes apstrādi (oglekļa uztveršanu, ūdens un minerālvielu noturēšanas spēju, bioloģisko

dzīves ciklu un tā tālāk). Demokrātiskās kustības delegācija arī vēlējās panākt vienotas Eiropas mežsaimniecības politikas izveidi, lai ar tās palīdzību veicinātu mežu ilgtspējīgu apsaimniekošanu un audzēšanu, kā arī gūtu lielāku atdevi no ieguldījumiem mežrūpniecībā un tās ekonomiskajā attīstībā. Šie visi ir svarīgi jautājumi. Tie būs jāiekļauj lauksaimniecības nākotnes politikā.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu „Par ES lauksaimniecību un klimata pārmaiņām”, jo tas ierosina konkrētus pasākumus, kas var palīdzēt padarīt lauksaimniecību ilgtspējīgāku. Lauksaimniecība ir viena no jomām, kuru visvairāk ietekmē klimata pārmaiņas, turklāt tā ir arī viena no lielākajām CO₂ emisiju radītājām. Gaidāmajam kopējās lauksaimniecības politikas pārskatam jāveicina tādu pasākumu izveide, kas ļauj Eiropas lauksaimniecībai veiksmīgāk pielāgoties klimata pārmaiņu sekām, tajā pašā laikā veicinot to samazināšanos.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson un Marita Ulvskog (S&D), rakstiski. – (SV) Mēs — Zviedrijas sociāldemokrāti — balsojam pret to ziņojuma daļu, kurā aicināts izveidot vienotu ES mežsaimniecības politiku. Mēs uzskatām, ka dalībvalstīm arī turpmāk pašām būtu jālemj par savu mežsaimniecības politiku.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Šobrīd lauksaimniecības nozare rada 9,3% no kopējām Eiropas Savienības CO₂ emisijām, turpretī 1990. gadā tie bija 11%. Tiek novērots nemainīgs un arvien lielāks siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājums, un lauksaimniecība ir sniegusi pozitīvu ieguldījumu, lai sasniegtu Eiropas Savienības noteikto mazāka emisiju apjoma mērķi.

Vēlos arī uzsvērt — kaut arī rūpes par vidi attiecībā uz lauksaimniecības nozari ir pamatotas un nepieciešamas, tās ir atbilstoši jāizvērtē, ņemot vērā šo priekšlikumu ietekmi uz lauksaimniecības ilgtspējību un ražīgumu. Šī iemesla dēļ kopējās lauksaimniecības politikas reformai ir rūpīgi jāizvērtē lauksaimniecības un vides aizsardzības savstarpējā atbilstība, neaizmirstot, ka, neskaitot šo negatīvo ietekmi uz vidi (kā sekas lielākoties ir CO₂ emisijas), lauksaimniecība sniedz izšķirošu ieguldījumu dabas resursu saglabāšanā un pārvaldīšanā, ekoloģiskajā izaugsmē un ainavas un bioloģiskās daudzveidības pārvaldīšanā. Šīs lauksaimniecības blakus parādības ir pienācīgi jāņem vērā jebkurā priekšlikumā, lai novērtētu lauksaimniecības un vides savstarpējo saistību.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Lauksaimniecība ir tieši saistīta ar klimata pārmaiņām, jo tā rada daļu no siltumnīcefekta gāzu emisijām, bet tajā pašā laikā to ietekmē klimata pārmaiņas. Klimata pārmaiņu negatīvā ietekme jau ir jūtama sausuma un augsnes erozijas veidā, kas rada milzīgas problēmas, it sevišķi dienvidu dalībvalstīs. Tomēr lauksaimniecība var arī palīdzēt cīņā pret klimata pārmaiņām, un tai ir liels potenciāls nodrošināt ilgtspējīgu attīstību. Līdz ar to KLP pienākums ir atbalstīt tādu lauksaimniecības praksi, kas ļauj samazināt emisijas un/vai uzlabot oglekļa fiksāciju, jo lauksaimniecība un mežsaimniecība ir divas galvenās ekonomikas nozares, kuras spēj nodrošināt cilvēku rīcības radītā CO₂ uztveršanu un tā uzglabāšanu un uzkrāšanu augsnē. Mums ir jāiet ilgtspējīgākas lauksaimniecības virzienā, kas nozīmē lielāku efektivitāti. Saskaņā ar Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas pētījumiem laika posmā no šī brīža līdz 2050. gadam pārtikas ražošanas apjomam pasaulē jāpieaug par 70 %, lai pabarotu pasaules iedzīvotājus, kuru skaits palielinās. Mums būs jāražo vairāk, bet ilgtspējīgi, un šim nolūkam būs nepieciešama lielāka efektivitāte, labāko metožu un prakšu piemērošana un lielākas investīcijas šīs nozares zinātniskajiem pētījumiem.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Klimata pārmaiņu ietekmes uz lauksaimniecību ņemšana vērā ir svarīgs jautājums, tāpat ir svarīgi un pilnīgi pamatoti nepieciešams lauksaimniecību padarīt savienojamāku ar tādu dabas un kultūras vērtību saglabāšanu kā augsne, ainavas un bioloģiskā daudzveidība. Tomēr šo bažu dēļ mēs nedrīkstam aizmirst, ka lauksaimniecības galvenais mērķis ir ražot pārtiku, un tās nedrīkst būt par iemeslu veikt grozījumus kopējā lauksaimniecības politikā (KLP), kas pasliktina jau tā nopietno un nepieņemamo dažādu valstu — gan dalībvalstu, piemēram, Portugāles, gan trešo valstu — atkarību no pārtikas. Tāda atkarība apdraud pārtikas suverenitāti un šo valstu iedzīvotāju drošību, atsaucoties uz neaizskaramo „ES lauksaimniecības un pārtikas nozares konkurētspēju pasaules tirgū”. Būtu bijis svarīgi, ja šajā ziņojumā pāris teikumi būtu veltīti nepieciešamībai pārtraukt izmantot pārāk intensīvas lauksaimniecības modeli, kurš ir pamatā nākamajām KLP reformām, un tā traģiskās sociālās un vides sekas — diemžēl tas netika pieminēts. Vēl būtu bijis svarīgi ziņojumā izvairīties no jebkādam neskaidrībām laikā, kad saskaramies ar Eiropas Komisijas centieniem uzspiest starptautisko agrorūpniecības uzņēmumu intereses attiecībā uz ģenētiski modificētu graudaugu izplatīšanu.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es atbalstīju sava franču kolēģa, sociālista *Le Foll* kunga ziņojumu, jo tas aizstāv ieceri, ka Eiropas lauksaimniecībai jāturpina pielāgoties — kā tā jau ir sākusi darīt — pašreizējām klimata pārmaiņu sekām un jāsigatavojas nākotnē gaidāmajām šo pārmaiņu sekām daudzos Eiropas Savienības

reģionos. Patiesībā lauksaimniecība ir ārkārtīgi svarīga cīņā pret globālo sasilšanu. Tā ir svarīga, runājot par nodrošinātību ar pārtiku un ilgstspējības attīstīšanu. Tādēļ KLP pēc 2013. gada ir obligāti jāintegrē šis klimata jautājums, sniedzot risinājumus un atbalstu siltumnīcefekta gāzu samazināšanā, veicinot oglekļa uzkrāšanu augsnē, attīstot enerģijas ražošanu no ilgstspējīgiem atjaunīgiem avotiem un maksimāli palielinot fotosintēzes funkciju.

Dan Jørgensen (S&D), rakstiski. – (DA) Dānijas sociāldemokrāti balsoja par šo ziņojumu (A7-0060/2010) „Par lauksaimniecību un klimata pārmaiņām”. Mēs atbalstām vērienīgo lauksaimniecības politiku, kas Eiropas lauksaimniecības nozari iesaista cīņā pret klimata pārmaiņām, tomēr mēs neatbalstām jaunu līdzekļu piešķiršanu Eiropas lauksaimniecības politikai.

Jarosław Kalinowski (PPE), rakstiski. – (PL) Runājot par klimata pārmaiņām, pret lauksaimniecību nevajadzētu izturēties kā pret kaitīgu tautsaimniecības nozari. Tieši pretēji — tā būtu jāuztver ne tikai kā nozare, kurai piemīt labākās iespējas, lai pielāgotos ekosistēmu pārmaiņām, bet arī kā nozare, kas pozitīvā veidā ļauj efektīvi cīnīties pret globālās sasilšanas kaitīgajām sekām. Šodien, salīdzinot ar iepriekšējām desmitgadēm, lauksaimniecībā ir vērojams nozīmīgs CO₂ emisiju samazinājums. Investīcijas lauku attīstībā un arī KLP otrajā pilārā veicinās lauksaimnieku labāku izglītību, lauku saimniecību tehnoloģisko modernizāciju, kā arī atbilstošu uzraudzību un vides kontroli un bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu. Lauku saimniecību atbilstošas pārvaldības rezultātā tiks panākta oglekļa uztveršana un lielāka nodrošinātība ar pārtiku. Inovatīvi pētījumi un atbilstošas investīcijas KLP ietvaros lauksaimniecībai palīdzēs kļūt par spēcīgu instrumentu cīņā pret klimata pārmaiņām un atmosfēras piesārņojumu.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Šis ziņojums atbalsta produktīvismu un liberālismu, kas ir pretrunā ar vispārējām interesēm. Tas ir atkarīgs no cieņas pret cilvēku un mūsu ekosistēmām. Arī produktīvisms un kapitālisms ar to nav savienojams. Tomēr šajām ķēdēm (kaut arī tās ziņojumā nav šādi dēvētas) dotā priekšroka, atjaunojamiem enerģijas avotiem piešķirtā prioritāte, dārgu apūdeņošanas sistēmu kritika un pat klimata pārmaiņu seku mazināšanas pasākumu raksturošana kā „sabiedriskais labums” ir pārāk liela piekāpšanās mūsu argumentiem, lai tos ignorētu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Klimata pārmaiņas pakāpeniski ir kļuvušas par realitāti, kas ES politikā mums visiem būs jāuztver kā prioritāte. Klimata pārmaiņas kaitē lauksaimniecībai, un tas saskaņā ar nesen publicētajiem ziņojumiem norāda uz ļoti nepatīkamu situāciju šajā nozarē. Acīmredzot no klimata pārmaiņām galu galā visvairāk cietīs dalībvalstis Eiropas dienvidos. Kopējai lauksaimniecības politikai, reaģējot uz klimata pārmaiņām, ir jāīsteno nepieciešamie pasākumi, kas veicina resursu labāku pārvaldību. Ūdens resursu optimizācija, graudaugu šķirņu izvēle atbilstoši to izturībai pret klimata pārmaiņām un slimībām, augsnes aizsardzība pret eroziju, ganību saglabāšana, apmežošanas pasākumu pastiprināšana, piesārņotās augsnes attīrīšana, mežu apsaimniekošana, lai ierobežotu ugunsgrēku draudus, un jaunizveidota slimību uzraudzība un kontrole — tie visi ir ārkārtīgi svarīgi pasākumi, lai Eiropas lauksaimniecību pielāgotu globālās sasilšanas sekām. Lauksaimnieki arvien vairāk būs atkarīgi no klimatiskajiem apstākļiem, tāpēc mēs atbalstām jebkādas pasākumus, kas šo problēmu varētu atrisināt.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka lauksaimniecība ir ražošanas nozare, kuru ietekmē klimata pārmaiņu sekas un kas ir pakļauta to radītajam spiedienam. Tomēr tajā pašā laikā tā tiek tieši saistīta ar klimata pārmaiņu seku mazināšanas mērķiem — neatkarīgi no tā, vai tā ir palīdzība siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanā, ūdens resursu pienācīgas apsaimniekošanas saglabāšanā un nodrošināšanā vai atjaunojamo enerģijas avotu ilgtspējīgas ražošanas veicināšana un decentralizēšana. Saistībā ar iepriekšminēto Austrumeiropas valstis, kurās ir augsti attīstīta lauksaimniecība, var gūt lielu labumu no biodegvielas ražošanas attīstīšanas, tādējādi veicinot ieņēmumu palielināšanos lauku apvidos un „zaļo” darbavietu radīšanu (piemēram, ir paredzēts, ka lauksaimniecības nozarē līdz 2020. gadam atjaunojamo enerģijas avotu jomā tiks radīti 750 000 darbavietu).

Frédérique Ries (ALDE), rakstiski. – (FR) Atzinīgi tiek novērtētas visas iniciatīvas, kas ir vērstas uz globālās sasilšanas mazināšanu. Tas ir kā turpinājums vakardienas notikumiem Eiropas Parlamentā, kur no galvenajām Eiropas pilsētām ievēlētie 1500 ierēdņi apņēmas līdz 2020. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas vairāk nekā par 20%. Šodien atbalsts *Le Foll* kunga ziņojumam par Eiropas lauksaimniecības pielāgošanu klimata pārmaiņām iet roku rokā ar šo pieeju. Neaizmirsīsim, ka lauksaimniecības sektors rada gandrīz 10% no visām CO₂ emisijām. Lauksaimniecība var gūt lielu labumu, iepriekš paredzot klimata pārmaiņu kaitīgās sekas attiecībā uz applūdušajiem apvidiem, lauksaimniecībā izmantojamo zemju platību samazināšanos, atmežošanu un neparedzamiem ieņēmumiem. Tāpēc ir jābalstās uz lauksaimniecības ilgtspējības aspektu. Mēslojuma un pesticīdu saprātīgas izmantošanas veicināšana apvienojumā ar daudzveidīgu lauksaimniecisko ražošanu un lopkopību lauksaimniekiem nodrošinās lielāku autonomiju un labāku kapitāla bāzi. Protams,

Eiropas lauksaimniecībai ir jābūt galvenajai cīnītājai pret klimata pārmaiņām. Ir vairākas iespējas — oglekli saistošo ekosistēmu izmantošana, atjaunojamās enerģijas piegāde un jaunu apūdeņošanas metožu izveidošana. Atliek tikai šīs ieceres pārvērst konkrētā politikā un ietvert reformētajā 2013. gada KLP.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – (SV) Es balsoju pret šo ziņojumu. Tas bija tādēļ, ka *Le Foll* kungs aizstāv vienotu mežsaimniecības politiku. Mežsaimniecības politika ir nacionāls jautājums — starp ES dalībvalstīm pastāv milzīga atšķirības. Es arī uzskatu, ka brīžos, kad nepastāv pārrobežu vides jautājumi, nav atbilstoši par lauksaimniecības politiku lemt Savienības līmenī, it sevišķi pēc ES paplašināšanās līdz 27 dalībvalstīm. Tomēr, kamēr pastāvēs ES kopējā lauksaimniecības politika, es vēlos, lai lēmumi būtu pēc iespējas labāki, skaidri risinot klimata pārmaiņu jautājumu. Izsaku lielu atbalstu *Le Foll* kunga priekšlikumiem klimata draudu risināšanā, kas mūsdienās ir galvenais jautājums, bet ieteikums izveidot vienotu mežsaimniecības politiku ir nevietā.

József Szájer (PPE), rakstiski. – Ņemiet vērā: ar šo es kā PPE grupas galvenais virzītājspēks paziņoju, ka PPE grupas sākotnējā iecere bija balsot pret 18. punkta 2. apakšpunktu (balsošana pēc saraksta). Grupa pieļāva tehnisku kļūdu.

Marc Tarabella (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju par *Stéphane Le Foll* ziņojumu. Es to darīju tāpēc, ka esmu pārliecināts par lauksaimniecības nozīmi globālās sasilšanas problēmu risināšanā. Mūsu lauksaimniecība palīdzēs Eiropas Savienībai sasniegt savu emisiju mazināšanas mērķi. Es atzinīgi vērtēju 18. un 20. punkta pieņemšanu attiecībā uz augsnes kvalitātes ievērošanu un uzlabošanu ar oglekļa fiksācijas un biomasas izmantošanas apkurē palīdzību, kas varētu pamatīgi samazināt klimata pārmaiņu kaitīgo ietekmi. Man ir liela pārliecība, ka laika gaitā KLP kļūs vēl ilgtspējīgāka. Es atbalstu videi draudzīgu kopējo lauksaimniecības politiku!

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Klimata pārmaiņas var ietekmēt lauksaimniecību — var rasties ūdens trūkums, jaunas slimības, var pārkarst mājlopi. Lauksaimniecība var palīdzēt samazināt klimata pārmaiņas, bet tai ir jābūt gatavai piemēroties globālās sasilšanas ietekmei. Kopējai lauksaimniecības politikai (KLP) ir jāapzinās globālās sasilšanas ietekme un jāisteno pasākumi, lai samazinātu klimata pārmaiņas. To var izdarīt, veicinot tīras un atjaunojamās enerģijas izmantošanu, nodrošinot oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu un ierobežojot siltumnīcefekta gāzu emisiju apjomu. Tomēr vēl nav skaidrības par to, cik lielas izmaksas radīs KLP pielāgošana un klimata pārmaiņu samazināšana. Ir jāveic pamatīga saimnieciskā ieguvuma analīze. Klimata pārmaiņas ir reāls drauds, bet īstermiņā ir nepieciešama efektīvāka resursu apsaimniekošana. ES paplašināšanās lielā mērā ietekmēja ES lauksaimniecību. 6 miljoniem ES lauksaimnieku pievienojās vēl 7 miljoni. Lauku apvidi veido 90% ES teritorijas, un vairāk nekā puse no tiem ir saistīti ar lauksaimniecību. Šis fakts pats par sevi uzsver lauksaimniecības nozīmīgumu attiecībā uz ES dabisko vidi. 2010. gada februārī notikušajā Varšavas konferencē Lietuva un vēl astoņas ES dalībvalstis parakstīja deklarāciju par jauno KLP, tādējādi norādot uz turpmāku savstarpējo solidaritāti un pieklājību. Mēs nedrīkstam iedalīt Eiropu „jaunajās” un „vecajās” dalībvalstīs; mums ir jāizrāda solidaritāte. Lai Eiropas lauksaimniekiem pēc 2013. gada nodrošinātu stabilus un godīgus ienākumus un samazinātu klimata pārmaiņas, mums ir nepieciešama stipra Eiropas lauksaimniecības politika.

Ziņojums: Herbert Dorfmann (A7-0056/2010)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo lielisko itālieša *Dorfmann* kunga ziņojumu par Eiropas Komisijas uzsākto procesu, lai pārskatītu statusa „lauksaimniecības apgabals, kurā ir nelabvēlīgi dabas apstākļi” piešķiršanas kritērijus un līdz ar to arī kompensācijas pabalstu pastāvīgu nelabvēlīgu dabas apstākļu apgabalos (ICHN). It sevišķi būtu jāuzsver šī ziņojuma 18. panta nozīme, kurā noraidīts atbalsts Eiropas Komisijas ierosinātajiem kritērijiem: tas „uzsver, ka galīgo atzinumu par izvēlēto teritoriālo pamatvienību, Komisijas ierosinātajiem kritērijiem un robežlielumiem var sniegt tikai tad, kad būs pieejamas dalībvalstu sīki izstrādātās kartes[...]”.

Liam Aylward (ALDE), rakstiski. – (GA) Es balsoju par *Dorfmann* kunga ziņojumu „Par lauksaimniecības apgabaliem, kuros ir nelabvēlīgi dabas apstākļi (mazāk labvēlīgi apgabali)”.

Īrijā aptuveni 75% lauksaimniecībā izmantoto zemju ir klasificēti kā nelabvēlīgu dabas apstākļu apgabali, un pašreizējais modelis sniedz atbalstu aptuveni 100 000 lauksaimnieku ģimenēm. Šis modelis ir nepieciešams, lai saglabātu lauku apvidu dzīvotspēju un attīstību un novērstu lauksaimniecības zemju neapstrādāšanu, kā arī aizsargātu bioloģisko daudzveidību un vidi. Ar pareizu finansējumu šis modelis var sniegt ienākumu atbalstu lauksaimniekiem, kuri apstrādā zemes platības, kurās ir nelabvēlīgi apstākļi.

Tā kā zemes apsaimniekošanu Īrijā apgrūtinā auksti un mitri klimatiskie apstākļi, ir patīkami redzēt, ka ziņojums norāda uz sarežģījumiem, kas ir saistīti ar neapstrādājamas un mitras augsnes apsaimniekošanu. Es arī atzinīgi vērtēju „augšnes apstrādājamības dienu” pieminēšanu, kas palīdzētu ņemt vērā augsnes veidu un klimata savstarpējo iedarbību.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Es uzskatu, ka vienotie kritēriji vienkāršos maksājumu shēmas piemērošanu tiem apgabaliem visā Eiropas Savienībā, kuros ir nelabvēlīgi dabas apstākļi, nodrošinot labāku pārredzamību un vienādu attieksmi pret šo atbalsta shēmu saņēmējiem.

Ir ārkārtīgi svarīgi šo atbalstu novirzīt tiem apgabaliem, kuri visvairāk cieš no lauksaimniecības zemes neapstrādāšanas. Tajā pašā laikā turpmāk minētie kritēriji ir jāuzskata par daļu no šī uzdevuma: nedrīkst rasties nekādas papildu izmaksas un ir jāņem vērā, kā robežu noteikšanas radītās pārmaiņas ietekmēs reģionus, kuru tautsaimniecībā lauksaimniecībai ir galvenā loma. Šajā sakarā es domāju, ka šos pasākumus var ieviest tajos apgabalos, kurus ietekmētu ar robežu noteikšanu saistītās pārmaiņas, kas ir vērstas uz lauksaimniecības nozares konkurētspējas palielināšanu un dažādības veicināšanu.

Robert Dušek (S&D), rakstiski. – (CS) Ziņojuma par atbalstu nelabvēlīgajiem lauku reģioniem mērķis ir no jauna klasificēt ES nelabvēlīgos apvidus un reformēt to finansiālo un strukturālo atbalstu. Agrāk dalībvalstis vairāk nekā pusi no visām ES lauksaimniecībā izmantojamām zemes platībām klasificēja kā nelabvēlīgas, tāpēc ir svarīgi šādiem apgabaliem no jauna noteikt piemērojamus jēdzienus un noteikumus. Eiropas Lauksaimniecības fonda atbalsts lauku attīstībai ļauj dalībvalstīm, īstenojot vides un lauku apvidu uzlabojumus, veikt maksājumus par kalnu apgabaliem, kuros ir nelabvēlīgi dabas apstākļi, kā arī par citiem apgabaliem, kuros ir nelabvēlīgi dabas apstākļi. Pateicoties lauksaimniecības zemes pastāvīgai lietošanai, šiem maksājumiem būtu jāveicina lauku apvidus saglabāšana un ilgtspējīgu lauksaimniecības sistēmu atbalsts un būtu jākompensē lauksaimniekiem radītie papildu izdevumi un negūtie ienākumi. Pētījumi ir pierādījuši, ka dalībvalstis zemes apgabalus, kuros pagaidām ir nelabvēlīgi dabas apstākļi, klasificē, pamatojoties uz dažādiem kritērijiem, kā rezultātā dažādās dalībvalstīs var rasties atšķirīgs piešķirto maksājumu apjoms. Tāpēc es atbalstu referenta ierosinājumu pirms maksājumu uzsākšanas ļaut dalībvalstīm pārskatīt jaunus kritērijus. Tomēr šim mērķim būtu jānosaka gala termiņš, jo dažu dalībvalstu vienaldzība var lielā mērā aizkavēt visu reformas gaitu, kas ne tikai negatīvi ietekmētu maksājumus no šiem fondiem, bet arī pašās dalībvalstīs veicinātu neskaidru juridisko vidi. Es atbalstu visu ziņojumu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Atbalsts mazāk labvēlīgajiem apgabaliem ir būtiska kopējās lauksaimniecības politikas otrā pīlāra (lauku attīstības politikas) sastāvdaļa, jo ir tikai dabiski, ka apgabalus, kuros ir nelabvēlīgi dabas apstākļi, atbalsta īpaši instrumenti un politika.

Šajā paziņojumā Komisija atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1698/2005 50. panta 3. punktam ierosina „citā mazāk labvēlīgus apgabalus” klasificēt atbilstoši objektīviem kritērijiem. Šim nolūkam tā ierosina astoņus augsnes un klimata kritērijus, kas līdz noteiktam robežlielumam liecina par nopietniem traucējumiem Eiropas lauksaimniecībai: tie ir klimata kritēriji (ilgstošā zema temperatūra vai pārmērīgs karstums), biofizikālie kritēriji (slikta augsnes drenāža; akmeņaina, smilšaina vai mālaina augsne; neliels sakņošanās dziļums; sāļaina augsne) un ģeogrāfiskie kritēriji (apgabali, kuros ir ļoti nelabvēlīgs mitruma līdzsvars vai stāvas nogāzes). Šī objektīvo kritēriju izveide ir pozitīva, bet tie ir jāpārbauda praktiski, lai pārliecinātos par to uzticamību un pielāgošanās spēju reālām situācijām un katras dabas teritorijas īpatnībām.

Vēl ir jāapsver pārejas perioda izveide, ko piemērotu tiem apgabaliem, kas saskaņā ar šo klasifikāciju zaudētu mazāk labvēlīga apgabala statusu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Atbalsts mazāk labvēlīgiem lauku apgabaliem ir būtiska lauku attīstības politikas sastāvdaļa. Es atbalstu atbilstošu kompensācijas maksājumu piešķiršanu mazāk labvēlīgiem apgabaliem un ilgtspējīgas lauksaimniecības īstenošanu, kas nodrošina sabiedrisku labumu, piemēram, ainavas, ūdens un gaisa kvalitāti, un bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu. Šis atbalsts ļauj īstenot sociālo un teritoriālo kohēziju, saglabājot lauku apvidus un piešķirot tiem svarīgu ekonomiskās un dabiskās nozīmes statusu. Šis ziņojums apskata kritērijus attiecībā uz „citiem apgabaliem, kuros ir nelabvēlīgi dabas apstākļi” atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1698/2005 50. panta 3. punktam. Ekspertu grupa noskaidroja astoņus augsnes un klimata kritērijus, kas līdz noteiktam robežlielumam liecina par nopietniem traucējumiem Eiropas lauksaimniecībai. Es piekrītu, ka ir jāņem vērā arī tāds ģeogrāfiskais kritērijs kā „izolācija”, kas arī tiek uztverts kā nelabvēlīgi dabas apstākļi. Es ceru, ka dalībvalstis varēs piemērot objektīvus augsnes kritērijus, kurus ir paredzēts piemērot teritorijai, nosakot apgabalus, kuros ir nelabvēlīgi dabas apstākļi.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ir labi, ka tiek uzskatīts, ka „maksājumiem par mazāk labvēlīgiem apgabaliem jābūt saistītiem ar aktīvu zemes apsaimniekošanu” un ka „stingri un pilnībā biofizikāli kritēriji

var nebūt piemēroti". Mēs arī par vērtīgu uzskatām ģeogrāfiskā kritērija „izolācija” ietveršanu un apgalvojumu, ka „varētu būt nepieciešama pieņemto kritēriju kumulatīva izmantošana”. Tomēr šie aspekti ir pretrunā ar ziņojumā ietvertajiem, it sevišķi ar „pārejas perioda” noteikšanu jauno kritēriju pieņemšanai, citiem vārdiem sakot — Komisijas ierosināto jauno kritēriju bezierunu pieņemšanu. Mēs esam pilnīgi pret jauno kritēriju ietveršanu kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) turpmākajā izstrādē, par ko arī šeit tika runāts, tādējādi saglabājot šo politiku lauku attīstības jomā ar līdzfinansējumu; citiem vārdiem sakot, — dalībvalstīm saglabājot citu klasificēšanas veidu. Komisijas priekšlikums, ja to ieviešis, ārkārtīgi kaitēs dienvidu valstu, it sevišķi Portugāles, interesēm. Tāpēc mēs brīdinām par nepieciešamību KLP izveides laikā labot šo priekšlikumu un parādīt un novērtēt ne tikai biofizikālo kritēriju, bet arī sociāli ekonomisko kritēriju izmantošanu, piemēram, IKP uz cilvēku, ieņēmumus uz vienu nodarbināto ģimenē un pārtuksnešošanās rādītājus.

Lorenzo Fontana (EFD), rakstiski. — (IT) Šajā ziņojumā uzsvērtā jaunās kopējās lauksaimniecības politikas nozīme visās dalībvalstīs. To apgabalu aizsargāšana, kuros ir nelabvēlīgi dabas apstākļi, būs viens no šīs politikas galvenajiem uzdevumiem, ko īsteno ES un tās dalībvalstis, līdz ar to īstenojot subsidiaritāti praksē. ES Komisijai šī subsidiaritāte ir jāņem vērā, runājot par tādu kritēriju izveidi, kas aizsargās šos apgabalus. Komisija nedrīkst atstāt novārtā faktu, ka to apgabalu atveseļošanās, kuros ir nelabvēlīgi dabas apstākļi, sniegs materiālu palīdzību lauku saimniecībām, kuras cieš no pašreizējās lielās krīzes, un palīdzēs saglabāt vidi labā stāvoklī. Ļaujiet atgādināt, ka tam visam ir jābūt iespējamam ne tikai teorētiski, bet arī praktiski, šo apgabalu aizsardzībai un atjaunošanai piešķirot attiecīgos līdzekļus. To darot, mēs varētu atgūties un stimulēt lauksaimniecības saimniecisko attīstību visās jomās, kurās ir izaugsmes iespējas, un radīt ķēdes reakciju tādos tirgos kā reģionam raksturīgo pārtikas produktu lauksaimnieciskā ražošana, tostarp aizsargājot ainavu un vidi. Es pateicos *Dorfmann* kungam un sveicu viņu ar šo lielisko ziņojumu.

Jarosław Kalinowski (PPE), rakstiski. — (PL) Lai panāktu godīgus un visiem Eiropas Savienības lauksaimniekiem vienlīdzīgus nosacījumus — tam, bez šaubām, būtu jābūt galvenajam kopējās lauksaimniecības politikas mērķim —, būtu jārūpējas arī apgabaliem, kuros ir nelabvēlīgi dabas apstākļi. Lai harmonizētu tiesību aktus, kas nosaka, kuri apgabali ir tiesīgi saņemt maksājumus, vispirms ir svarīgi harmonizēt šādu apgabalu kritēriju klasificēšanu. Šo mērķi nebūs iespējams sasniegt bez ciešas valstu sadarbības. Ziņojuma autora ierosinātais pragmatisms, kas atsevišķām valstīm ļauj noteikt biofizikālos kritērijus, var radīt draudus kā centieni uzspiest noteiktas valstu intereses. Tomēr, kamēr Komisija rūpēsies par to, lai nodrošinātu Eiropas tiesiskā pamata nosacījumu ievērošanu, šim risinājumam būtu ievērojami jāuzlabo attiecīgo apgabalu objektīva klasificēšana.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. — (PT) Ņemot vērā, ka vairāk nekā pusi no lauksaimniecībā izmantojamām platībām dalībvalstīs ir klasificējušas kā mazāk labvēlīgus apgabalus (54%) — vadoties pēc to orogrāfijas, klimatiskajiem apstākļiem vai mazāk labvēlīgiem apgabaliem —, un ka šādi pasākumi ir svarīgi lauku attīstībai, mēs secinām, ka atbalstam mazāk labvēlīgiem apgabaliem jābūt dalībvalstu prioritātei. Šī iemesla dēļ tādas visaptverošas stratēģijas sagatavošana attiecībā uz mazāk labvēlīgiem apgabaliem, kas atbilst dažādu reģionu vietējām vajadzībām, samazinās pašreizējās atšķirības starp dalībvalstīm, kas attiecas uz tām piešķirto atbalstu. Tāpēc, precīzi klasificējot apgabalus, kuros ir nelabvēlīgi dabas apstākļi, būs iespējams iegūt pietiekami daudz līdzekļu, lai šos apgabalus varētu izmantot un lai uzlabotu lauksaimnieciskās ražošanas produktivitāti.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. — (DE) Nav šaubu, ka lauku saimniecībām attālākos reģionos finansiāls atbalsts ir īpaši nepieciešams. Bieži vien mazajām kalnu lauku saimniecībām ir jācīnās par izdzīvošanu, jo tām gandrīz nav iespējams ātri reaģēt uz jaunajām tirgus prasībām. Tieši mazajās saimniecībās trūkst darbinieku, lai tās varētu saglabāt savu konkurētspēju. Rezultātā, tikai no uzņēmējdarbības viedokļa, viņi atrodas daudz sarežģītākā situācijā nekā lielie lauksaimniecības uzņēmumi, kuri darbojas atklātos apgabalos. Pēdējos gados bankrotējušo lauku saimniecību lielais skaits un nepilnas slodzes lauksaimnieku skaita pieaugums skaidri parāda, ka ES subsīdiu politika pārāk daudz koncentrējas uz intensīvu lopkopību un tamlīdzīgi. Lai ES dalībvalstis saglabātu savu nelielo neatkarību, ir pēdējais laiks atkārtoti nacionalizēt savas lauksaimniecības piešķirtās subsīdijas. Domājot par godīgākiem kompensāciju maksājumiem, es balsoju par šo ziņojumu.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. — (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, kas risina problēmas, ar ko saskaras daudzu ES dalībvalstu lauksaimnieki. Es vēlos īpaši uzsvērt komitejā iesniegtā grozījuma nozīmīgumu un vēlos pateikties saviem kolēģiem, kas to atbalstīja. Minētā grozījuma mērķis ir nodrošināt, ka veids, kā tiek klasificēti apgabali, kuros ir nelabvēlīgi dabas apstākļi, tiek balstīts uz viendabīgām ekoloģiskām zonām, nevis uz LAU 2. līmeni, kā tas ir šobrīd. Es arī vēlos uzsvērt, ka, manuprāt, Komisijas nākamajā priekšlikumā nevajadzētu ietvert elastīgus noteikumus, kas ļauj lauksaimniekiem piešķirt atbalstu par apgabaliem, kuros ir nelabvēlīgi dabas apstākļi un kuri ir sadalīti mazākās administratīvās platībās, kas neatbilst noteiktajiem kritērijiem.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Atbalsts lauku apgabaliem, kuros ir nelabvēlīgi dabas apstākļi, ir viena no svarīgākajām kopējās lauksaimniecības politikas otrā pīlāra sastāvdaļām. Turklāt ziņojums paredz subsidiāru piešķiršanu šiem reģioniem ne tikai attiecībā uz pārtikas ražošanu, bet arī makroekonomikas ietvaros. Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju (A7-0056/2010), jo kopējās lauksaimniecības politikas otrais pīlārs, proti, lauku attīstības politika, ir ārkārtīgi svarīgs, lai uzlabotu pašas KLP efektivitāti un arī veicinātu to apgabalu apsaimniekošanu, kuros ir nelabvēlīgi dabas apstākļi. Referenta izveidotais dokuments ir ļoti nepieciešams ne tikai mums, bet arī visai Eiropas Savienībai. Mums ir jābūt informētiem par zemes apgabaliem, kurus no īpašniekiem neatkarīgu iemeslu dēļ nevar efektīvi vai veiksmīgi izmantot. Es piekritu referenta 2005. gadā uzsāktā pārskata novērtējumam attiecībā uz mazāk labvēlīgu apgabalu klasificēšanas kritērijiem. Iepriekšējie šo apgabalu atbalsta kritēriji ir jāpārveido tā, lai tie pareizi atspoguļotu faktiskos nelabvēlīgos apstākļus. Būtu arī jāatceras, ka ir apgabali, uz kuriem attiecas īpaši kritēriji, bet kuros nelabvēlīgie dabas apstākļi efektīvu risinājumu izmantošanas rezultātā tika likvidēti. Tieši dalībvalstīm būtu jāatbild par mazāk labvēlīgu apgabalu klasificēšanu un finansiālā atbalsta pasākumiem, un attīstības programmām. Protams, visu pasākumu pamatā ir jābūt ES pamatnoteikumiem.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es, tāpat kā manis pārstāvētā grupa, balsoju par šo ziņojumu.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – (SV) Es atturējos/balsoju pret *Dorfmann* kunga ziņojumu. Manas nostājas iemesls ir redzams ziņojumā. ES ir pārāk liels reģions, lai spētu efektīvi pārvaldīt atbalstu lauksaimniecības apgabaliem, kuros ir nelabvēlīgi dabas apstākļi. ES lauku apvidi ir ļoti atšķirīgi. Tas attiecas uz kultivētajiem graudaugiem, augsnes mitruma līmeni, augsnes veidu kombinācijām un klimatiskajiem apstākļiem. Klimata pārmaiņas īpaši sarežģī subsidiāru piešķiršanai paredzēto kritēriju saraksta un fiksētu normu izveidi. ES no dalībvalstīm ir pieprasījusi sīki izstrādātas kartes, bet tikai dažas valstis tās ir iesniegušas. Viens piemērs, ko uzsvēra Revīzijas palātas ziņojums, ir Spānija, kas maksā 16 eiro par hektāru, kamēr Malta maksā 250 eiro par hektāru apgabaliem ar līdzīgiem dabas apstākļiem. Kopējo lauksaimniecības politiku izveidoja laikā, kad EK/ES bija sešas dalībvalstis. Šodien situācija ir pilnīgi citādāka un pat sarežģītāka. Atbalstam lauksaimniecībai būtu jāpaliek dalībvalstu ziņā. Tās pārzina vietējos apstākļus. Mēs pašreiz esam nonākuši eiro krīzes vidus posmā. Vienotā valūta kavē procentu un valūtu piemērošanu dažādiem apstākļiem eiro zonā. Vienotā lauksaimniecības politika ir visām 27 dalībvalstīm vienādi neatbilstoša.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Šajā paziņojumā Komisija ir centusies panākt stingrāku un vienlīdzīgāku kritēriju izveidi, lai piešķirtu atbalstu lauksaimniecībā izmantojamiem apgabaliem, kuros ir nelabvēlīgi dabas apstākļi. Tā arī centās izlabot kompensāciju nevienlīdzīgo sadali starp dalībvalstīm, kas rada atšķirības, it sevišķi klasificējot tā saucamos „vidējos mazāk labvēlīgos apgabalus (MLA)”.

Šie maksājumi ir būtiski, lai saglabātu nodarbinātību un lauku kopienas, lai turpmāk apsaimniekotu lauksaimniecībā izmantojamus apgabalus un aizsargātu bioloģisko daudzveidību un kultūrainavu.

Kopumā šis ziņojums mani apmierina, jo īpaši Reģionālās attīstības komitejas viedoklis, kas cenšas aizsargāt attālāko reģionu intereses, jo salas Komisijas paziņojumā nav ietvertas.

Saskaņā ar subsidiaritātes principu, man liekas loģiski, ka, klasificējot vidējos mazāk labvēlīgos apgabalus, dalībvalstis drīkstēs ņemt vērā ne tikai biofizikālos kritērijus, bet arī citus, piemēram, vai attiecīgais apgabals atrodas uz salas vai attālākā reģionā.

Man arī liekas svarīgi tas, ka ikvienam reģionam, kurš zaudē savu statusu kā „apgabals, kurā ir nelabvēlīgi dabas apstākļi”, būtu jāgūst labums no pārejas perioda, ļaujot samazināt subsidiāru zaudēšanas sekas.

Mums tagad ir jānodrošina, lai, vispārīgi pārskatot kopējās lauksaimniecības politiku, lauksaimniekiem paredzētās jaunās atbalsta metodes ir konsekventi pārdomātas un ka starp lauksaimniecības un kohēzijas politiku ir labāka koordinācija.

Ziņojums: Pilar del Castillo Vera (A7-0066/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ziņojumu „Par jaunu Eiropas digitālo programmu — 2015.eu,” jo uzskatu, ka Eiropai ir jābūt galvenajai informācijas un sakaru tehnoloģiju nozares jauninājumu veicināšanā. Tāpēc mums šim mērķim ir jāpalielina investīcijas. Diemžēl šobrīd, spriežot pēc vairākiem rādītājiem, Eiropa riskē atpalikt no Āzijas, piemēram, runājot par datu pārsūtīšanas vidējo ātrumu vai to, ka — kaut arī platjoslas sakaru pakalpojumi ir pieejami vairāk nekā 90% Eiropas Savienības iedzīvotāju

— tos izmanto tikai 50% mājsaimniecību. Komisijai ir jārada skaidra, vērienīga programma attiecībā uz šo nozari, kas ietvertu vairāk nekā tikai redzējumu vai perspektīvas. Ir risinājumi, kas mums ir jāatbalsta, piemēram, atvērtā pirmkoda programmu lietošana, kas ar atklātu ieguldījumu palīdzību paātrinātu programmatūru jauninājumus un samazinātu to uzņēmumu izmaksas, kas izmanto šīs programmas. Tajā pašā laikā mums ir jāpieņem pasākumi, kas ir vērsti uz birokrātijas samazināšanu ES pamatprogrammā un mūsu globālās konkurētspējas paaugstināšanu.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) *del Castillo Vera* kundzes patstāvīgais ziņojums ir vērienīgs, runājot par Eiropas digitālo stratēģiju. Šis ziņojums atsaucas uz visu ES pilsoņu pieeju internetam. Šajā sakarā tiek ieteikts pusei Eiropas iedzīvotāju nodrošināt pieeju platjoslas pakalpojumiem līdz 2015. gadam, bet visiem iedzīvotājiem — līdz 2020. gadam. Interneta plašo lietošanu atbalsta priekšlikumi par to, kādi likumi būtu jāizstrādā attiecībā uz patērētājiem un drošību, kā arī par nepieciešamību sabiedriskos pakalpojumus padarīt digitāli pieejamus. Turklāt šī programma ļaus atbalstīt un izstrādāt inovatīvus pētījumus, tādējādi uzlabojot zināšanas un veicinot pieeju kultūras mantojumam. Šo visu iemeslu dēļ es balsoju par šo ziņojumu.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu. Esmu pārliecināts, ka Eiropa baudīs digitālās revolūcijas augļus tikai tad, ja jaunajā digitālajā sabiedrībā iesaistīsies visi iedzīvotāji un viņiem būs nodrošinātas iespējas tajā pilnvērtīgi piedalīties. Saistībā ar to būs daudzi pārbaudījumi, piemēram, apņemšanās veikt ilgtermiņa ieguldījumus, valdību pārliecinātība apņēmīgāk pāriet uz e-pārvaldi un iedzīvotāju uzticība digitālajiem pakalpojumiem. Lai sasniegtu šos mērķus, ir nepieciešams līdz 2015. gadam uz pusi samazināt digitālās prasmes un kompetences līmeņa atšķirības. Es īpaši atbalstu priekšlikumus līdz 2015. gadam pamatskolās un vidusskolās nodrošināt ātrdarbīgu interneta pieslēgumu, bet visiem darbaspējas vecuma pieaugušajiem — iespēju apgūt IST. Lai radītu konkurētspējīgu digitālo programmu, mums ir jāsāk ar cilvēkiem.

Regina Bastos (PPE), rakstiski. – (PT) Informācijas un sakaru tehnoloģijas (IST) ir viena no jomām, kas pēdējās desmitgadēs ir visvairāk attīstījusies un ir ienākusi ikvienā dzīves jomā. Pastāvīgu pārmaiņu un pieaugošās konkurences apstākļos IST var būt spēcīgs instruments, lai palīdzētu veicināt ilgtspējīgu attīstību, kā arī cīnītos ar nabadzību un sociālajām un ekonomiskajām nevienlīdzībām. Ikvienu indivīda rīcībā vajadzētu nodrošināt attiecīgu kompetenci un vispārpieejamu piekļuvi ātrdarbīgam internetam, un ir nepieciešams skaidrs tiesiskais regulējums, kas aizsargā tiesības un kas piedāvā nepieciešamo uzticamību un drošību. Ziņojumā „Par jaunu Eiropas digitālo programmu — 2015.eu”, kuru es balsojumā atbalstīju, demonstrēta vēlme sadarboties ar Komisiju, lai radītu vispārīgu stratēģisko priekšlikumu un rīcības plānu 2015. gadam. Šim nolūkam līdz 2013. gadam ikvienā ES mājsaimniecībā vajadzētu būt pieejamam platjoslas interneta pieslēgumam par konkurētspējīgu cenu; īpaša uzmanība ir jāpievērš lauku apvidiem, industriālo pārmaiņu skartajām teritorijām un reģioniem ar smagiem un ilglaicīgiem dabiskiem vai demogrāfiskiem trūkumiem, it sevišķi attālajos reģionos; un visbeidzot ir svarīgi nodrošināt lietotājiem ar invaliditāti pieeju līmenī, kas ir līdzvērtīgs tam, kas ir pieejams citiem lietotājiem.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Viens no vērienīgākajiem, bet nerealizētajiem Lisabonas stratēģijas mērķiem bija padarīt Eiropu par konkurētspējīgāko un dinamiskāko uz zināšanām balstīto sabiedrību pasaulē. Mērķis, kas ir 2015.eu programmas — ES 2020. gada stratēģijas papildinājuma — pieņemšanas pamatā, ir ES programmas centrā novietot cilvēku, gan kā pilsoni, gan kā patērētāju un tas ir vērsts uz to, lai nodrošinātu to, ka visi dalībvalstu pilsoņi varētu izmantot atbilstošās IT iespējas, lai piekļūtu galvenajiem informācijas veidiem un mūsdienās pieejamajām sakaru tehnoloģijām. Lai nodrošinātu ģimeņu, studentu, uzņēmumu un Eiropas dalībvalstu valdību datorpratību, tiks atbalstītas dažādas stratēģijas, kas risinās digitālo tiesību jautājumu, un arī ieviešs infrastruktūru, lai uzlabotu un paplašinātu platjoslas pakalpojumus, it sevišķi lauku apvidos.

Tā kā es stingri uzskatu, ka apmācībai nākotnē ir obligāti jāiet roku rokā ar datorapmācības paplašināšanu un IT prasmju savietojamību, es atbalstu šo ziņojumu.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atbalstu šo lielisko *del Castillo Vera* kundzes ziņojumu par digitālo programmu. Es piekrītu, ka ES ir jābūt galvenajai informācijas un sakaru tehnoloģiju radīšanā un piemērošanā, tādējādi saviem pilsoņiem un uzņēmumiem radot pievienoto vērtību. Es arī piekrītu, ka tā būs šīs digitālās revolūcijas augļi tikai tad, ja dalībai jaunajā digitālajā sabiedrībā būs mobilizēti visi Eiropas iedzīvotāji, dodot viņiem iespējas tajā pilnvērtīgi piedalīties. Es atzinīgi vērtēju mērķi ikvienam Eiropas pilsonim visā ES teritorijā, tajā skaitā attālākajos reģionos, nodrošināt platjoslas pieslēgumu. Es arī atbalstu ierosinājumu ieviest digitālo prasmju pamatus izglītības sistēmās, sākot jau pirmsskolas līmenī vienlaikus ar svešvalodu apguvi, lai cik vien iespējams agrīnā vecumā attīstītu attiecīgās prasmes. Es pilsoņiem un uzņēmējiem uzsvērtu, ka potenciāli vērtīga iedzīvotājiem un uzņēmumiem varētu būt publisko pakalpojumu (e-pārvalde)

digitalizēšana, kas iedzīvotājiem garantētu efektīvākus un individualizētākus pakalpojumus. Es arī vēlētos uzsvērt to, ka elektroniskās iepirkuma sistēmas (būvdarbu valsts līgumi) izmantošana veicina labāku pārredzamību un konkurenci, tostarp ir pieejama lielāka izvēle, augstāka kvalitāte un zemākas cenas.

Lara Comi (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par šo ziņojumu, atbalstot gan tā būtību, gan saturu. Es uzskatu, ka ar šī ziņojuma pieņemšanu Eiropas Parlaments raida skaidru politiskās līderības signālu, izveidojot digitālo programmu — saskaņotu un visaptverošu Eiropas plānu, kas ir būtisks solis Eiropas nākotnē.

No vienas puses, digitālās jomas attīstība piedāvā milzīgas izaugsmes iespējas, bet, no otras puses, tā ietver lielas sociālās pārmaiņas, kas būtiski ietekmēs pilsoņu attieksmi. Svarīgi ir nodrošināt, ka šīs pārmaiņas rada demokrātiskāku, atvērtāku un integrētāku Eiropas sabiedrību, kā arī labklājīgu, konkurētspējīgu un uz zināšanām balstītu tautsaimniecību nākotnē. Tas var notikt tikai tad, ja — kā tika uzsvērts ziņojumā — „politikas darbībā galvenā uzmanība tiks pievērsta cilvēka vajadzībām”.

Ir svarīgi koncentrēties uz platjoslas pieslēgumu paplašināšanu un digitālo tehnoloģiju ieviešanu galvenajos tirgus sektoros, piemēram, enerģētikas, transporta un veselības. Tomēr šai politikas darbībai ir jārada atbilstošas garantijas, lai izvairītos no arvien lielākās plaisas starp lielajiem uzņēmumiem un MVU; valsts iestādēm un privāto sektoru; blīvi apdzīvotiem reģioniem un lauku, salu un kalnu apvidiem; nacionālo un pārrobežu elektronisko komerciju.

Ioan Enciu (S&D), rakstiski. – (RO) Es novērtēju *del Castillo Vera* kundzes pūliņus un arī manu kolēģu veikto ieguldījumu šī ziņojuma izveidē. Digitālās programmas un IST vienotā tirgus attīstība ir mūsu un prezidentvalsts prioritāte. Es atbalstu uzsvaru, kas ir likts uz jauniešu digitālo prasmju veicināšanu, jo viņi jaunās tehnoloģijas izmanto visvairāk, un tāpēc tas ir jādara droši un efektīvi.

Es vēlos pateikties saviem kolēģiem par manas rīcības atbalstīšanu, kad es lūdzu Komisiju izveidot jaunu tiešsaistes uzņēmumu veicināšanas plānu un nodrošināt aprikojumu, it sevišķi tiem cilvēkiem, kuri nesen ir zaudējuši darbu. Esmu pārliecināts, ka manu kolēģu un mans balsojums nozīmēs, ka turpmāk pieeja Eiropas digitalizācijai būs pilnīgāka un efektīvāka. Es ceru, ka Komisija mūs atbalstīs saistībā ar skaidru noteikumu izveidi šajā jomā gan ES, gan dalībvalstu līmenī.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) „Digitālā programma” kļūst arvien svarīgāka, un no tās mūsu sabiedrība nevarēs izvairīties. Tehnoloģiju attīstība, it sevišķi runājot par tiešsaistē pieejamo informāciju, saturu un zināšanām, ir bijusi ārkārtīgi ātra, un desmit gadus „digitālā ainava” ir krasī mainījusies, veicinot plašu pieeju internetam un mobilajiem sakariem. Tāpēc ir svarīgi domāt par nākotni un izveidot digitālās programmas stratēģiju, nosakot konkrētus mērķus un pievēršot īpašu uzmanību jautājumiem, kas ir saistīti ar patērētāju tiesībām uz privātuma un personas datu aizsardzību, kā arī autortiesībām un cīņu pret pirātismu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Informācijas un sakaru tehnoloģijas (IST) ir labklājīgas un konkurētspējīgas tautsaimniecības sastāvdaļa un palīdz nostiprināt videi draudzīgāku, demokrātiskāku, atvērtāku un integrētāku sabiedrību. IST sniedz efektīvu palīdzību ilgtspējīgai attīstībai un tādējādi veicina ES 2020. gada stratēģijas mērķu sasniegšanu. Starp dalībvalstīm un to iekšienē ir lielas atšķirības attiecībā uz pašreizējo iespēju sabiedrībai piekļūt platjoslas tīklam. Mums ir steidzami jāizveido vienotais digitālais tirgus pakalpojumiem, kas novērstu sadrumstalotu noteikumu izveidi un veicinātu digitālo pakalpojumu un e-komercijas brīvu apgrozību. Ir jāizveido vērienīga digitālā programma un rīcības plāns, kas Eiropu padarītu par atvērtu un labklājīgu digitālo sabiedrību, kurā visiem iedzīvotājiem ir tiek sniegta pieeja ekonomikas, sociālajai un kultūras jomai, īpašu uzmanību pievēršot lauku apvidiem. Es vēlos uzsvērt, cik svarīgi ir censties visiem iedzīvotājiem un patērētājiem nodrošināt visuresošu piekļuvi ātrdarbīgiem fiksētās un mobilās platjoslas pakalpojumiem. Lai nodrošinātu, ka visiem ES pilsoņiem līdz 2013. gadam par konkurētspējīgu cenu ir pieejams platjoslas interneta pieslēgums, būtu jāizmanto dalībvalstu un Eiropas līdzekļi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Lai arī šis ziņojums izveidots iekšējā tirgus ietvaros, tajā ir ietverti diezgan daudzi pozitīvi fakti, kurus atbalsta Eiropas Savienība. Mēs apzināmies ziņojumā iekļautās Eiropas digitālās programmas sniegtās priekšrocības, it sevišķi nodrošināt „kultūras produktu pieejamību visiem pilsoņiem”, garantēt „lietotājiem invalīdiem piekļuvi tādā pašā līmenī kā citiem lietotājiem”, gatavību „veikt lielākus ieguldījumus atvērtā pirmkoda programmatūras izmantošanā ES” un apliecinājums, ka „īpaša uzmanība būtu jāvelta lauku apvidiem, teritorijām, kuras ietekmē rūpniecības pārveide, reģioniem, kuriem raksturīgi skarbi un pastāvīgi nelabvēlīgi dabas apstākļi vai demogrāfiskas problēmas, it sevišķi attālākiem reģioniem”. Atbalstīsim šos priekšlikumus!

Tomēr mēs uzskatām, ka progresīvā digitālā programma neatbalsta zināšanu, izglītības un pētījumu komercializēšanu. Tāpēc mēs neatbalstām pozitīvo mērķu mazināšanu attiecībā uz nesekmīgām un variācijām par Eiropas vienoto tirgu.

„Veiksmīgi funkcionējoša” iekšējā tirgus stiprināšana un veicināšana to nepadara par „uz patērētājiem orientētu” un nerada „zemākas cenas”, par ko mūs cenšas pārliecināt. Daudzos gadījumos dažādu Eiropas Savienības darbību rezultātā ir pierādījies pretējais. Tāpēc mēs atturējamies.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), rakstiski. – (RO) Ir vairāk jākoncentrējas uz jaunas digitālās programmas — 2015.eu — izveidi, kam vajadzētu būt konkurētspējīgākai un inovatīvākai nekā nesen uzsāktajai i2010 stratēģijai, sevišķi ņemot vērā izglītības un kultūras aspektus. Tādēļ, kā Kultūras un izglītības komitejas viedokli pārstāvošā referente, es atbalstīju šo ziņojumu, it sevišķi tos punktus, kas attiecas uz informācijas un tehnoloģiju lomu jauniešu apmācībā un viņu sagatavošanā darba tirgum. Iesniegtajā un pieņemtajā tekstā es uzsvēru gan to, cik svarīgi ir bērniem jau sākumskolā iegūt pamatzināšanas par IST, gan arī to, kādu pievienoto vērtību mūsu sabiedrībai var sniegt tiešsaistes apmācība, kas nepārtraukti attīstās. Tāpat es atzinīgi vērtēju faktu, ka jaunieši ir tā iedzīvotāju daļa, kas visātrāk apgūst IST. Patiesībā ir jākoncentrējas uz šo jomu, jo tā var sniegt svarīgu ieguldījumu ES bezdarba līmeņa mazināšanā atbilstoši ES 2020. gada stratēģijas mērķiem. Visbeidzot, es no jauna apstiprināju nepieciešamību izstrādāt Eiropas projektu kā daļu no 2015.eu programmas, kuras ieviešana garantē tās augstu līmeni, tajā pašā laikā nodrošinot, ka tiek sasniegts tai raksturīgais kultūras mērķis.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju šī ziņojuma pieņemšanu, jo tas palīdzēs izveidot visaptverošu 2015. gada stratēģijas priekšlikumu attiecībā uz informācijas un sakaru tehnoloģijām (IST). Es uzskatu, ka ekonomikas krīzes pārvarēšana ir lielā mērā atkarīga no šī priekšlikuma spējas veicināt IST plašu un efektīvu ieviešanu uzņēmējdarbības nozarē. MVU var darboties kā Eiropas ekonomikas atveseļošanas veicinātāji. Patiesībā Eiropas Komisijai nākotnē būtu jāstiprina pasākumi, kas atbalsta mazos un vidējos uzņēmumus IST rīku izmantošanā, lai celtu to ražīgumu. Es šodien izmantoju savu balsi, lai atbalstītu šī ziņojuma priekšlikumu nākt klajā ar digitālu plānu tiešsaistes komercdarbības veicināšanai, kura galvenais mērķis ir alternatīvu risinājumu piedāvāšana tiem cilvēkiem, kas zaudējuši darbu pašreizējās krīzes apstākļos. Šādu iniciatīvu varētu īstenot, piedāvājot bezmaksas interneta pieslēgumu un konsultācijas.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Jauna Eiropas digitālā programma ir svarīga, lai īstenotu digitālo revolūciju, no kuras iegūtu visa Eiropas sabiedrība. Tomēr, lai šī revolūcija notiku, tajā ir jāiesaistās visiem pilsoņiem; tas ir nepieciešams, lai viņi kļūtu par daļu no jaunās digitālās sabiedrības. Lai tā kļūtu par realitāti, ir nepieciešamas lielas investīcijas, kas samazinātu pašreizējo ES digitālo plaisu. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka informēta un izglītota sabiedrība palielina Eiropas potenciālu.

Miroslav Mikolášik (PPE), rakstiski. – (SK) Informācijas un telekomunikāciju tehnoloģiju pilnīga izmantošana ir priekšnosacījums, lai panāktu konkurētspējīgāku Eiropu un ilgtspējīgāku izaugsmi.

ES būtu jānodrošina šo tehnoloģiju attīstība un piemērošana, un jāļauj visiem ES pilsoņiem iekļauties jaunajā digitālajā sabiedrībā ar augstas kvalitātes, ātrdarbīgu interneta pieslēgumu par pieņemamām cenām. Diemžēl daudzu dalībvalstu telekomunikāciju tirgi joprojām nav sasnieguši pietiekami atvērtus konkurences līmeņus, tāpēc IST augstās cenas attur patērētājus un māsasaimniecības no to lietošanas un attiecīgo digitālo prasmju apgūšanas.

Tāpēc es uzskatu, ka ir būtiski jāveicina vienotā tirgus integrācija un vispārējā liberalizācija un jālikvidē šķēršļi, kas kavē pārrobežu nodrošinājumu ar telekomunikāciju pakalpojumiem.

Tajā pašā laikā es atbalstu labāka tiesiskā regulējuma izveidi jaunajai digitālajai telpai, kas nodrošinās pilsoņu pamattiesību un intelektuālā īpašuma aizsardzību, kā arī novērsīs datornoziedzumu veikšanu, bērnu pornogrāfijas izplatīšanu un citus noziedzumus internetā.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Paredzams, ka līdz 2013. gadam ikvienā ES māsasaimniecībā būs platjoslas interneta pieslēgums par konkurētspējīgu cenu. Papildus Eiropa plāno kļūt par mobilāko kontinentu pasaulē, runājot par interneta pieslēgumu līdz 2015. gadam. Es atbalstu šos pasākumus un tāpēc balsoju par šo ziņojumu.

Georgios Papanikolaou (PPE), rakstiski. – (EL) Jaunā Eiropas digitālā programma ir vērienīga programma, kuras mērķis ir paplašināt jauno tehnoloģiju izmantošanu un dalībvalstīm nodrošināt ātrdarbīgus interneta pieslēgumus, tāpēc es balsoju „par”. Tomēr, neraugoties uz tajā izteiktajiem paziņojumiem, piemēram, par mobilo savienojuma pieaugošo ātrumu un pilsoņu iepazīstināšanu ar jaunajām tehnoloģijām, liekas, ka

vairākus mērķus būs ārkārtīgi grūti sasniegt. Piemēram, kaut arī mērķis līdz 2015. gadam visas Eiropas Savienības skolas aprīkot ar ātrdarbīgu interneta pieslēgumu ir ļoti vēlams, to būs grūti sasniegt objektīvu iemeslu dēļ (piemēram, attālajās kalnu un salu valstīs ir grūti nekavējoties panākt lielu ātrumu). Rezultātā jaunajai Eiropas digitālajai programmai vajadzētu būt balstītai uz vairākām koordinētām rīcībām un iniciatīvām, piemēram, dāsnāku ES finansējumu, lai nodrošinātu labāku pieeju internetam pat tiem skolēniem, kuri dzīvo ģeogrāfiski nelabvēlīgos reģionos.

Aldo Patriciello (PPE), rakstiski. – (IT) Eiropa globālā mērogā turpina izvirzīties vadībā progresējošu informācijas un sakaru tehnoloģiju (IST) jomā. Vispasaules tīmeklis, GSM standarts mobilajiem telefoniem, MPEG standarts digitālajam saturam un ADSL tehnoloģijas Eiropas izgudrojumiem. Būtisks politikas mērķis ir saglabāt šo vadošo pozīciju un to padarīt par konkurētspējīgu priekšrocību.

Pēdējos četros gados IST politika ir apstiprinājusi šo tehnoloģiju kā vadošā spēka Eiropas ekonomikas un sociālajā modernizācijā nozīmīgumu un ir veicinājusi Eiropas elastīgumu krīzes laikā. Visas Savienības dalībvalstis ir izstrādājušas IST politiku un uzskata, ka šīs tehnoloģijas dod svarīgu ieguldījumu iekšzemes izaugsmē un nodarbinātībā atjaunotās Lisabonas stratēģijas ietvaros.

Neraugoties uz to, 21. gadsimta pirmajā desmitgadē ES atpaliek IST pētījumu un inovāciju jomā. Tāpēc Savienība ir uzsākusi vērienīgas pētījumu programmas, kas ir paredzētas digitālās plaissamazināšanai un tālredzīgu pētījumu un rīcības izveides atbalstīšanai. Tāpēc es vēlreiz skaidri atkārtošu, ka es pilnībā atbalstu šīs darbības un stingri uzskatu, ka Eiropa vēlreiz var kļūt par līderi un galveno virzītājspēku šajā ārkārtīgi svarīgajā nozarē.

Teresa Riera Madurell (S&D), rakstiski. – (ES) Es balsoju par šo Parlamenta patstāvīgo ziņojumu, ņemot vērā digitālās programmas nozīmi Eiropas tehnoloģiskās līderības veicināšanā. Informācijas un sakaru tehnoloģijas (IST) šajā ekonomikas atveseļošanās laikā ir galvenais izaugsmes faktors, un tās ir arī svarīgas, lai panāktu ilgtspējīgu izaugsmi un cīnītos pret sociālo atstumtību. Ziņojums atbalsta digitālās programmas ministru deklarācijā minētos galvenos punktus, kurus 18. un 19. aprīlī apstiprināja Telekomunikāciju ministru neformālajā sanāksmē Granadā. Parlaments atkārtoti pauz nepieciešamību ES radīt stabilas, ātras un efektīvas infrastruktūras un mudina pieņemt tādus pasākumus, kas ļauj panākt visu pilsoņu pilnīgu pieeju platjoslas sakaru pārklājumam. Lai digitālā revolūcija gūtu panākumus, tajā ir jāpiedalās visiem pilsoņiem. Tomēr, lai šie panākumi kļūtu par realitāti, nedrīkst nepievērst uzmanību tādām aspektam kā interneta drošība. Tāpēc pieņemtajam ziņojumam ir ne tikai jānodrošina datorprasmju apguve visiem pilsoņiem, bet arī jāuzsver nepieciešamība pastiprināt interneta drošību un pilsoņtiesību ievērošanu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par šo rezolūciju, jo tajā nebija iekļauti nekādi kaitējoši grozījumi.

Ziņojums: Bogusław Liberadzki (A7-0099/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), rakstiski. – (FR) Kā jau mana poļu kolēģa Liberadzki kunga lieliskajā ziņojumā ir minēts, es balsoju par ieteikumu par 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprinājumu, ko sniedz Komisijai. Esmu gandarīts, ka ir uzsāktas noteiktas ieceres, kurām esmu ļoti pieķēries: iestāžu konferences organizēšana, kas ietver visas iesaistītās puses, it sevišķi valstu parlamentus un valstu revīzijas iestādes, kuru mērķis ir reformēt budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru; saīsināt termiņus tā, lai par budžeta izpildi balsotu pirms tā gada, kas ir pēc kontroles gada; un Eiropas Revīzijas palātas aicinājums izveidot vienotu viedokli („vienotās revīzijas” noteikums) par pamata darījumu uzticamību un regularitāti saskaņā ar Līgumu. Turklāt mums ir jāvienkāršo Eiropas līdzekļu piešķiršanas nosacījumi, jo daudzas kļūdas rodas procedūru sarežģītības dēļ, ko bieži vien vairo nacionālās peripetijas. Visbeidzot, runājot par Eiropas pētniecības iestāžu revīziju, esmu gandarīts, ka Eiropas Parlaments ir atbalstījis ziņojumu, ko mēs nosūtījām Komisijai, lai tā pārāk stingri un bieži vien nepamatoti neapšaubu finansējumu saistībā ar starptautiskajiem revīzijas standartiem.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprinājumā ir noticis progress, tomēr tādās jomās kā struktūrfondi un Kohēzijas fonds, lauku attīstība, zinātniskie pētījumi, enerģētika un transports joprojām pastāv liels skaits kļūdu. Nepareizi izmaksātie līdzekļi veido 11%. To veicināja sarežģītie noteikumi, kas dalībvalstīm ir stingri jāievēro. Tāpēc, apstiprinot nākamā gada budžeta izpildi, īpaša uzmanība būtu jāpievērš šo noteikumu vienkāršošanai, nepareizi izmaksātu līdzekļu atgūšanas mehānisma uzlabošanai un efektīvāku uzraudzības un kontroles sistēmu ieviešanai. Līdzko šie pasākumi būs īstenoti, ES budžeta izpildes apstiprināšana, visticamāk, uzlabosies, tiks nodrošināta efektīvāka budžeta izpildes kontrole un dalībvalstu īstenojamiem projektiem būs lielāka pievienotā vērtība, attīstot dažādas ekonomikas nozares un citas jomas.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Līguma par Eiropas Savienības darbību 317. pants nosaka, ka Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm atbild par ES budžeta izpildi un ka Revīzijas palāta Parlamentam un Padomei iesniedz deklarāciju par pārskatu ticamību, kā arī par notikušo darījumu likumību un pareizību <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=REPORT&reference=A7-2010-0099&language=LV> „\”_part2_def4”. Lai veicinātu pārredzamību, es par būtisku uzskatu iespēju Eiropas Parlamentam pārbaudīt šīs atskaites un sīki izanalizēt Savienības budžeta izpildi. Es piekrišu referentam un rezolūcijām par budžeta izpildes apstiprināšanu, ja tajās tiek pievērsta uzmanība tam, ka, lai katra dalībvalsts uzņemtos atbildību par saņemto ES līdzekļu pārvaldību, atbilstīgajā politiskajā līmenī steidzami jāievieš dalībvalstu deklarācijas, kas aptvertu visus ES līdzekļus, kuriem piemēro dalītu pārvaldību. Tas ir īpaši svarīgi, ja saprotam, ka dalībvalstis pārvalda 80% ES izdevumu. Visbeidzot es vēlētos pieminēt Revīzijas palātas pozitīvo viedokli par pārskatiem, kas Eiropas sabiedrībai atkārtoti apliecina, ka Savienības budžets tiek atbilstoši un rūpīgi pārvaldīts, neraugoties uz to, ka joprojām pastāv atsevišķas problēmas, kuras šis ziņojums sīki analizē.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Šis dažādu ES institūciju sniegtais, no gandrīz 40 ziņojumiem sastāvošais pārskats par 2008. gada ES budžeta izpildi ir smags. Savā 15. darbības gadā Eiropas Revīzijas palāta nav spējusi apstiprināt Eiropas Komisijas budžeta izpildi, jo tajā ir daudz kļūdu un nepamatotu izdevumu. Tomēr Eiropas Parlaments budžeta izpildi apstiprina, ņemot vērā tā pārvaldību. Komisija slēpjas aiz dalībvalstu atbildības, kurām ir jāpārvalda 80% izdevumu, it sevišķi lauksaimniecībai un reģionālajai attīstībai paredzēto izdevumu. Tomēr problēmas abās šajās jomās samazinās, turpretim tās pieaug Briseles tieši pārvaldīto subsīdiju gadījumā. Situācija attiecībā uz pirmspievienošanās palīdzību Turcijai ir īpaši nopietna un satraucoša. Šeit netiek minēts decentralizēto iestāžu pieaugošais skaits un tam sekojošās paviršās valsts iepirkumu procedūras, personāla atlases un darbā pieņemšanas pavirša pārvaldība, pirms attiecīgajām juridiskajām saistībām uzņemtās budžeta saistības un pārmērīgi daudzās uzraudzības padomes, kas strauji palielina administrācijas izmaksas un galu galā nespēj pienācīgi plānot savas nereti neskaidrās darbības un līdz ar to arī savu budžetu. Tas ir tik izplatīts, ka vienā no saviem ziņojumiem *Mathieu* kundze aicināja vispārīgi novērtēt to lietderīgumu. Tāpēc mēs balsojam pret lielāko daļu budžeta izpildes apstiprināšanas teksta.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), rakstiski. – (RO) Balsojums par budžeta izpildes apstiprināšanu nenozīmē, ka situācija ir pilnīgi ideāla. Manuprāt, situācija attīstās pareizajā virzienā, tomēr tas notiek pārāk lēni. Kļūdu skaits ir samazinājies, bet mēs vēl neesam sasnieguši „pieļaujamo kļūdas līmeni”. Es vēlos uzsvērt dalībvalstu pārvaldības deklarāciju obligātu nepieciešamību — kā Parlaments to jau vairākkārt pieprasīja. Es neatbalstu luksofora sistēmas (sarkana, dzeltena un zaļa krāsa) piemērošanu tikai Rumānijai un Bulgārijai, jo tas varētu būt diskriminējošs pasākums. Arī daudzās citās dalībvalstīs ir trūkumi, un būtu jāpiemēro kopēji pārraudzības noteikumi.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Revīzijas palātai un visām struktūrām ar šādu funkciju ir jāveic visu to Eiropas iestāžu rūpīga revīzija, kuras ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Ir jāpārbauda, vai Savienības līdzekļi tiek pareizi izlietoti, vai šīs iestādes pilda tām noteiktos uzdevumus un vai nenotiek līdzekļu izšķērdēšana. Mēs varam teikt, ka parasti — ar ļoti nedaudziem izņēmumiem, spriežot pēc revīzijām — attiecīgās iestādes sev pieejamos līdzekļus izlieto pienācīgi un pilda tām noteiktos uzdevumus. Tāpēc es balsoju par ziņojumu „Par Komisiju un izpildaģentūrām”.

Georgios Papanikolaou (PPE), rakstiski. – (EL) *Liberadzki* kunga ziņojums „Par Eiropas Savienības 2008. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, III iedaļa — Komisija un izpildaģentūras” parāda ļoti negatīvu nostāju attiecībā uz virkni jautājumu saistībā ar Grieķiju — no manipulācijām ar finanšu statistiku līdz neskaidrām apsūdzībām par vispārēju korupciju šajā valstī. Mūsu parlamentārā grupa lūdz veikt atsevišķu balsojumu saskaņā ar daļēja balsojuma procedūru par atsevišķām norādēm, kas aizvairo Grieķiju. Tā kā tas nebija iespējams, es balsoju pret visu *Liberadzki* kunga ziņojumu.

Alf Svensson (PPE), rakstiski. – (SV) Es 5. maijā balsoju par *Liberadzki* kunga ziņojumu „Par Eiropas Savienības 2008. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, III iedaļa — Komisija un izpildaģentūras”. Tomēr es balsoju par to, ka tiek dzēsts 376. punkts, kas ierosina samazināt Turcijai piešķirto pirmspievienošanās palīdzību līdz 2006. gada līmenim, un 378. punkts, kurā Eiropas Parlaments aicina Komisiju grozīt pirmspievienošanās palīdzības instrumenta mērķus, piemēram, izmantojot īpašus dalības veidus. Es tā darīju, jo neuzskatu, ka ziņojumam par Komisijas budžeta izpildes apstiprināšanu būtu jāapšauba pievienošanās process un kandidātvalstu pievienošanās izredzes. Es stingri uzskatu, ka, līdzko būs sākusies pievienošanās sarunas, neatkarīgi no iesaistītajām kandidātvalstīm, tās būtu jāturpina pozitīvā veidā, turpmāk nesarežģējot un neaizkavējot ES paplašināšanās procesu.

Ziņojums: Inès Ayala Sender (A7-0063/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), rakstiski. – (FR) Kā jau manas lieliskās kolēģes un spēņu kaimiņienes Ayala Sender kundzes ļoti labajā ziņojumā tika ierosināts, es balsoju par septīto, astoto, devīto un desmito Eiropas Attīstības fonda (EAF) 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu. Es bez iebildumiem atbalstu EAF iekļaušanu budžetā, un, kad pienāks īstais laiks, Savienībai būs jāizveido pašai savs instruments, ko piemērot attīstības jomā. Attiecībā uz Eiropas Investīciju bankas (EIB) pārvaldīto ieguldījumu mehānismu — EAF finansētu riska instrumentu, kas paredzēts, lai veicinātu privātos ieguldījumus sarežģītos ekonomiskos un politiskos apstākļos ĀKK valstīs, — man ir divējādas izjūtas par to, ka EIB kā daļa no budžeta izpildes apstiprināšanas procedūras būs jāiesniedz ziņojums, bet par šo jautājumu vēl notiks diskusijas, it sevišķi tāpēc, ka Parlaments cer, ka Savienība kļūs par EIB akcionāru.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir ārkārtīgi svarīgi būt atbildīgiem sabiedrības priekšā, un tāpēc viņiem būtu jāsniedz objektīvas un detalizētas atskaites par publisko līdzekļu izlietojumu. Kaut arī Revīzijas palāta uzskata, ka ieņēmumos un saistībās būtiskas kļūdas nav konstatētas, tā tomēr pauž bažas par augsto skaitliski neizmērāmo kļūdu līmeni saistībās, kas attiecas uz budžeta atbalstu, un par augsto kļūdu līmeni maksājumos. Es, tāpat kā referente, paužu nožēlu par to, ka Revīzijas palāta nav varējusi iegūt visu vajadzīgo informāciju un dokumentāciju par desmit maksājumiem, kas veikti starptautiskām organizācijām, un ka tādējādi tā nevar paust viedokli par izdevumu pareizību, kuri sasniedz 190 miljonus eiro jeb 6,7% no gada izdevumiem. Tāpēc es aicinu Eiropas Attīstības fondu atrisināt visus šos jautājumus attiecībā uz nākamo finanšu gadu (2009. gadu).

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Revīzijas palātai un visām struktūrām ar šādu funkciju ir jāveic visu to Eiropas iestāžu rūpīga revīzija, kuras ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Ir jāpārbauda, vai Savienības līdzekļi tiek pareizi izlietoti, vai šīs iestādes pilda tām noteiktos uzdevumus un vai nenotiek līdzekļu izšķērdēšana. Mēs varam teikt, ka parasti — ar ļoti nedaudziem izņēmumiem, spriežot pēc revīzijām — attiecīgās iestādes sev pieejamos līdzekļus izlieto pienācīgi un pilda tām noteiktos uzdevumus. Tāpēc es balsoju par ziņojumu „Par septīto, astoto, devīto un desmito Eiropas Attīstības fondu”.

Ziņojums: Bart Staes (A7-0095/2010)

Liam Aylward un Pat the Cope Gallagher (ALDE), rakstiski. – (GA) Parlamenta locekļi Pat ‘the Cope’ Gallagher un Liam Aylward balsoja par ziņojumu „Par Eiropas Parlamenta 2008. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu”, un abi atbalsta ziņojuma priekšlikumus attiecībā uz pārredzamības un atbildības uzlabošanu. Šī pārredzamība un atbildība ir nepieciešama, lai Eiropas Parlaments veiksmīgi funkcionētu un lai veicinātu Eiropas Savienības labu pārvaldību.

Gallagher un Ayl kungi īpašu atbalstu izsaka grozījumiem, kas cenšas panākt lielāku pārredzamību un kas ierosināja padarīt sabiedrībai pieejamus Iekšējās revīzijas dienesta izstrādātos ziņojumus. Viņi arī atbalsta ierosinājumus attiecībā uz Eiropas Savienības nodokļu maksātāju informēšanu par to, kā Parlaments izlietojis publiskos līdzekļus.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir ārkārtīgi svarīgi būt atbildīgiem sabiedrības priekšā, un tāpēc viņiem būtu jāsniedz objektīvas un detalizētas atskaites par publisko līdzekļu izlietojumu. Šajā ziņojumā vispusīgi analizēta Parlamenta budžeta situācija, pievēršot uzmanību atsevišķiem jautājumiem, kuri ir steidzami jāpārskata. Vēlos piebilst, ka referents pauž bažas par to, ka Parlamenta telpās joprojām notiek sīkie noziegumi un, lai samazinātu sīko noziegumu skaitu, prasa ģenerālsekretāram pievērst īpašu uzmanību šim jautājumam. Kaut arī šis punkts var likties neikdienišķs, patiesībā tas ir ārkārtīgi svarīgs visiem tiem, kas katru dienu izmanto Eiropas Parlamenta telpas. Visbeidzot, vērsīšu uzmanību uz Revīzijas palātas pozitīvo viedokli attiecībā uz pārskatiem, kas Eiropas sabiedrībai atkārtoti apliecina, ka Savienības budžets tiek atbilstoši un rūpīgi pārvaldīts.

Dan Jørgensen un Christel Schaldemose (S&D), rakstiski. – (DA) Eiropas Parlaments ir nobalsojis par sava 2008. gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu. Vēl nekad iepriekš tas netika darīts tik pamatīgi un kritiski. Tā ir patiesa gan pārredzamības, gan kontroles uzvara, un atbilst tradicionālajam dāņu priekšstatam par labu praksi. Ziņojumā par budžeta izpildes apstiprināšanu ir ietverti vairāki kritiski punkti, kuri aicina nostiprināt pašreizējās procedūras un prakses. To starpā ir minēta lielāka skaidrība un atklātība attiecībā uz papildus līdzekļu izmantošanu un finanšu sistēmas dalībnieku pārskatatbildību Parlamentā. Mēs to, protams, atbalstām un tāpēc balsojam par budžeta izpildes apstiprināšanu un par visu rezolūciju. Eiropas Parlamentam sava budžeta izpilde ir jāapstiprina katru gadu, un tieši tāpēc ir nepieciešami kritiskie pārskati. Ziņojums, protams, ir daudzu kompromisu rezultāts, bet būtībā tas ir īpaši kritisks, tajā pašā laikā norādot pareizo

virzienu attiecībā uz budžeta izpildes apstiprināšanas procedūrām nākotnē. Turklāt daudzas Parlamenta grupas šo kritisko ziņojumu atbalstīja.

Astrid Lulling (PPE), rakstiski. – (FR) Mans skepticisms jeb pretējā nostāja attiecībā uz dažiem *Staes* kunga ziņojumā iekļautās rezolūcijas apgalvojumiem nedrīkst aizēnot manu atbalstu Eiropas Parlamenta 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanai. Nepietiek ar apgalvojumu, ka Strasbūras ēkas remontdarbu izmaksas pēc 2008. gada augustā notikušās nelaimes nebūtu jāsedz Eiropas nodokļu maksātājiem.

Patiesībā Eiropas Parlamentam ir juridisks pienākums sekot līdzi un pievērst uzmanību tam piederušo ēku stāvoklim un rūpēties par tām.

Turklāt, lai atgūtu pēc šīs katastrofas radītās izmaksas, ir uzsāktas attiecīgās tiesas prāvas.

Visbeidzot, es gribētu redzēt spēcīgu un objektīvu situācijas pārskatu par Parlamenta locekļu pensiju fondu stāvokli, lai izvairītos no to demagoģijas.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Revīzijas palātai un visām struktūrām ar šādu funkciju ir jāveic visu to Eiropas iestāžu rūpīga revīzija, kuras ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Ir jāpārbauda, vai Savienības līdzekļi tiek pareizi izlietoti, vai šīs iestādes pilda tām noteiktos uzdevumus un vai nenotiek līdzekļu izšķērdēšana. Mēs varam teikt, ka parasti — ar ļoti nedaudziem izņēmumiem, spriežot pēc revīzijām — attiecīgās iestādes sev pieejamos līdzekļus izlieto pienācīgi un pilda tām noteiktos uzdevumus. Tāpēc es balsoju par ziņojumu „Par Eiropas Savienības vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, I iedaļa — Eiropas Parlaments”.

Raúl Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Mēs šajā balsojumā atbalstījām referentu *Staes* kungu, kaut arī zaudējām vienu galveno grozījumu — 22. grozījumu par publisko līdzekļu izlietojuma pārredzamību, ko aizstāv šis referents.

Ziņojums: Ryszard Czarnecki (A7-0080/2010)

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir ārkārtīgi svarīgi būt atbildīgiem sabiedrības priekšā, un tāpēc viņiem būtu jāsniedz objektīvas un detalizētas atskaites par publisko līdzekļu izlietojumu. Revīzijas palāta savā gada pārskatā norādīja, ka revīzijā nav konstatētas nozīmīgas nepilnības, par kurām būtu jāizsaka Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komisijas (EESK) piezīmes. Tomēr Revīzijas palāta norāda uz vairākām jomām, kurās ir novēroti uzlabojumi, piemēram, ceļa izdevumu atmaksāšana EESK locekļiem, nosakot, ka tie nedrīkst pārsniegt patiesos ceļa izdevumus, kā arī, ka EESK dod saviem darbiniekiem finansiālu priekšrocību, ko citas iestādes nedara, un tas rada lielākas izmaksas. Es atzinīgi vērtēju EESK darbības pārskatu un to, ka tajā ir detalizēti aprakstīti pasākumi, kas veikti saistībā ar iepriekšējiem Parlamenta lēmumiem par budžeta izpildes apstiprināšanu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Revīzijas palātai un visām struktūrām ar šādu funkciju ir jāveic visu to Eiropas iestāžu rūpīga revīzija, kuras ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Ir jāpārbauda, vai Savienības līdzekļi tiek pareizi izlietoti, vai šīs iestādes pilda tām noteiktos uzdevumus un vai nenotiek līdzekļu izšķērdēšana. Mēs varam teikt, ka parasti — ar ļoti nedaudziem izņēmumiem, spriežot pēc revīzijām — attiecīgās iestādes sev pieejamos līdzekļus izlieto pienācīgi un pilda tām noteiktos uzdevumus. Tāpēc es balsoju par ziņojumu „Par Eiropas Savienības 2008. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, VI iedaļa — Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja”.

Ziņojums: Ryszard Czarnecki (A7-0082/2010)

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Es uzskatu, ka ierēdņiem ir ārkārtīgi svarīgi būt atbildīgiem sabiedrības priekšā, un tāpēc viņiem būtu jāsniedz objektīvas un detalizētas atskaites par sev pieejamo publisko līdzekļu izlietojumu. Šajā kategorijā ietilpst Parlamenta veiktā iesniegto pārskatu izvērtēšana un to izpildes apstiprināšana. Es ar gandarījumu atzīmēju, ka Revīzijas palāta norādīja, ka revīzijā netika izvirzīti būtiski iebildumi pret Reģionu komiteju. Es piekrītu referenta atzinīgajam to uzlabojumu novērtējumam, kas konstatēti Reģionu komitejas iekšējās kontroles jomā, jo īpaši galveno administratīvo, darbības un finanšu procedūru uzskaitījumam. Visbeidzot es ar gandarījumu atzīmēju Reģionu komitejas kvalitatīvo gada darbības pārskatu, jo īpaši to, ka tajā ir sīki aprakstīti pasākumi, kas veikti saistībā ar iepriekšējiem Parlamenta un Revīzijas palātas lēmumiem par budžeta izpildes apstiprināšanu, un uzsverta šo lēmumu nozīme.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Revīzijas palātai un visām struktūrām ar šādu funkciju ir jāveic visu to Eiropas iestāžu rūpīga revīzija, kuras ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Ir jāpārbauda, vai Savienības līdzekļi tiek pareizi izlietoti, vai šīs iestādes pilda tām noteiktos uzdevumus un vai nenotiek līdzekļu izšķērdēšana. Mēs varam teikt, ka parasti — ar ļoti nedaudziem izņēmumiem, spriežot pēc revīzijām — attiecīgās iestādes sev pieejamos līdzekļus izlieto pienācīgi un pilda tām noteiktos uzdevumus. Tāpēc es balsoju par ziņojumu „Par Eiropas Savienības 2008. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, VII iedaļa — Reģionu komiteja.

Ziņojums: Véronique Mathieu (A7-0074/2010)

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Ārējo aģentūru skaita pieaugumam ir bijusi svarīga loma tehnisko un administratīvo spēju koncentrēšanā, kas atbalsta lēmumu pieņemšanu Komisijā. Arī tas, ka iestādes ir „izkaisītas” pa visu Eiropu, ļauj tām izveidot patiešām ciešas saiknes ar sabiedrību, uzlabojot savu atpazīstamību un leģitimitāti. Lai gan pieaugošais aģentūru skaits kopumā ir vērtējams pozitīvi, patiesībā tas rada problēmas saistībā ar to darbības uzraudzību un izvērtēšanu. Tieši šā iemesla dēļ pēc Komisijas 2008. gada 11. marta paziņojuma „Eiropas aģentūras — turpmākā virzība” pieņemšanas Parlaments, Padome un Komisija atsāka projektu par vienotu pamatprincipu noteikšanu attiecībā uz aģentūrām un 2009. gadā izveidoja iestāžu darba grupu. Es uzskatu, ka šai darba grupai būs ļoti būtiska loma, vairākās aģentūrās novēršot Revīzijas palātas identificētās problēmas, no kurām daudzas ir kopīgas problēmas, un nosakot vienotus pamatprincipus, lai nākotnē būtu iespējams labāk pārvaldīt finanses un budžetu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Revīzijas palātai un visām struktūrām ar šādu funkciju ir jāveic visu to Eiropas iestāžu rūpīga revīzija, kuras ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Ir jāpārbauda, vai Savienības līdzekļi tiek pareizi izlietoti, vai šīs iestādes pilda tām noteiktos uzdevumus un vai nenotiek līdzekļu izšķērdēšana. Mēs varam teikt, ka parasti — ar ļoti nedaudziem izņēmumiem, spriežot pēc revīzijām — attiecīgās iestādes sev pieejamos līdzekļus izlieto pienācīgi un pilda tām noteiktos uzdevumus. Tāpēc es balsoju par ziņojumu „Par ES aģentūru darbību, finanšu pārvaldību un kontroli”.

Ziņojums: Véronique Mathieu (A7-0075/2010)

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Revīzijas palāta savā ziņojumā par Eiropas Policijas akadēmijas 2008. finanšu gada pārskatiem ir pievienojusi papildinājumu savam atzinumam par pārskatu ticamību, tomēr skaidri nekvalificējot to kā piezīmi, un ir iekļāvusi atzinumu ar piezīmi par pakārtoto darījumu likumību un pareizību. Turklāt kopumā Akadēmijas atbildes uz Revīzijas palātas komentāriem atkal ir nepietiekamas un tās ierosinātie korigējošie pasākumi — pārāk vispārēji un nenoteikti, lai budžeta izpildes apstiprinātājiestāde varētu pienācīgi novērtēt, vai Akadēmija patiešām spēj turpmāk uzlabot darbību. Turklāt pastāv neskaitāmas strukturālas problēmas un pārkāpumi saistībā ar Akadēmiju, kas sīki izklāstīti šajā ziņojumā. Tieši šā iemesla dēļ es piekrītu referentes ziņojumā paustajam nodomam atlikt lēmuma pieņemšanu par apstiprinājuma sniegšanu Eiropas Policijas akadēmijas direktoram attiecībā uz Akadēmijas 2008. finanšu gada budžeta izpildi.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Revīzijas palātai un visām struktūrām ar šādu funkciju ir jāveic visu to Eiropas iestāžu rūpīga revīzija, kuras ir atkarīgas no Eiropas Savienības budžeta. Ir jāpārbauda, vai Savienības līdzekļi tiek pareizi izlietoti, vai šīs iestādes pilda tām noteiktos uzdevumus un vai nenotiek līdzekļu izšķērdēšana. Mēs varam teikt, ka parasti — ar ļoti nedaudziem izņēmumiem, spriežot pēc revīzijām — attiecīgās iestādes sev pieejamos līdzekļus izlieto pienācīgi un pilda tām noteiktos uzdevumus. Tāpēc es balsoju par ziņojumu „Par Eiropas Policijas akadēmiju”.

Ziņojums: José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A7-0111/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) 1999. gadā izveidoto Eiropas Savienības un Latīņamerikas un Karību jūras reģiona stratēģisko partnerattiecību nostiprināšanai ir jābūt Eiropas Savienības ārpolitikas prioritātei. Lai gan pēdējo 10 gadu laikā ES un Latīņamerikas reģionu stratēģiskajās partnerattiecībās ir panākti ievērojami rezultāti, tomēr ir jāveic turpmāki pasākumi. Partnerattiecību galīgais mērķis ir 2015. gadā izveidot Eiropas un Latīņamerikas reģionu vispusīgu sadarbības telpu politiskajā, ekonomikas, tirdzniecības, sociālajā un kultūras jomā, tādējādi nodrošinot abu reģionu ilgtspējīgu attīstību.

Šodienas balsojums nozīmē, ka Eiropas Parlaments nākotnē atbalstīs Eiropas un Latīņamerikas Miera un drošības hartas pieņemšanu, kurā, pamatojoties uz ANO Statūtiem un saistītajiem starptautiskajiem tiesību aktiem, iekļaus kopīgas politikas un drošības rīcības stratēģijas un vadlīnijas.

Es arī uzskatu, ka cīņai pret klimata pārmaiņām, kas vissmagāk ietekmē pasaules nabadzīgākos iedzīvotājus, jābūt vienam no galvenajiem ES un Latīņamerikas valstu stratēģijas uzdevumiem. Abām pusēm ir ļoti jācenšas panākt kopīgu nostāju sarunās, kas ir daļa no diskusijām, kuru noslēgumā šā gada beigās Mehiko notiks ANO Konference par klimata izmaiņām.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Pēc savas iniciatīvas sagatavotajā ziņojumā par ES stratēģiju attiecībām ar Latīņameriku ir ietverta pieeja, ko ES veicina starptautiskajās attiecībās. Patiešām, šajā tekstā ir saskaņotas ekonomiskās, sociālās, politiskās un institucionālās dimensijas, lai nodrošinātu, ka tirdzniecība starp šīm divām ģeogrāfiskajām teritorijām ir izdevīga arī visnelabvēlīgākajā situācijā esošajiem iedzīvotājiem un veicina ilgtspējīgu šā subkontinenta attīstību. Turklāt ziņojumā sniegti ieteikumi saskaņot finanšu noteikumus, lai visā pasaulē ieviestu lielāku atbildību šajā jomā. Tāpēc es noteikti balsoju par šo ziņojumu.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Šodien Eiropas Parlamenta plenārsēdē pieņemta rezolūcija ir svarīga zīme, kas liecina, ka ES ļoti labi apzinās savu lomu pasaulē. Latīņamerika ir daudzu Eiropas tūristu iemīļots galamērķis, bet tā Eiropai nozīmē daudz vairāk nekā tikai to. Demokrātijas jomā Latīņamerika var neatbilst Eiropas standartiem un principiem.

Nesen Eiropas Parlamentā norisinājās debates saistībā ar rezolūciju par rupjiem cilvēktiesību pārkāpumiem Kubā. Situācija beidzās ar to cilvēku nāvi, kuri bija izmantojuši savas tiesības uz izpausmes brīvību. Šādas traģiskas situācijas nedrīkst atkārtoties! Tomēr Eiropas Savienības pieredze rāda, ka attiecības, kas veidotas laika gaitā un kuru pamatā ir draudzība un diplomātija, ir produktīvākas ilgtermiņā.

Ievērojot konstruktīvu pieeju, Eiropas Savienība varēs kļūt par veiksmīgu demokrātijas principu eksportētāju, kāda tā vēlas būt. Latīņamerika ir milzīgs kontinents, ko nevar ignorēt ne no ekonomiskās, ne no sociālās perspektīvas. Faktiski Eiropas Investīciju banka jau ilgu laiku darbojas Dienvidamerikā, piedāvājot ilgtermiņa ieguldījumu iespējas, kas ir ievērojamas cienīga zīme. Šodien pieņemta rezolūcija ir daļa no skaidra uzdevuma, kas dots ES Augstajam pārstāvim par to, kā attiekties pret attiecībām ar Latīņameriku.

Corina Crețu (S&D), rakstiski. – (RO) Es atbalstu rezolūcijā pausto domu par abu kontinentu valstu nostāju saskaņotības uzlabošanu attiecībā uz Tūkstošgades attīstības mērķu (TAM) īstenošanu, jo īpaši, ņemot vērā šā gada septembrī paredzēto TAM augstākā līmeņa sanāksmi. Mums ir jārod kopēja valoda, jo vairāk tāpēc, ka mums īpaši labi neveicas 2015. gadam ierosināto mērķu sasniegšana, sevišķi nabadzības apkarošana. Sevišķi jau pasaules ekonomikas lejupslīdes laikā ieguldījumi jākoncentrē nabadzīgākās valstīs un neaizsargātākām iedzīvotāju grupām, lai tās varētu gūt labumu no jaunām darba vietām un apstākļiem, kas nepieciešami sociālajai integrācijai.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par ES stratēģiju attiecībām ar Latīņameriku, kurā tiek runāts par šo abu reģionu pilnīgām stratēģiskām partnerattiecībām. Es vēlētos uzsvērt, cik svarīgs ir ieteikums saskaņot abu reģionu nostājas attiecībā uz sarunām par ANO Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Es piekrītu referenta viedoklim, ka ir nepieciešams izveidot dziļākas un ciešākas reģionālās sadarbības saiknes starp Eiropas Savienību un Latīņameriku. Tomēr es uzskatu, ka ES ir jāpievērš īpaša uzmanība vienai no Latīņamerikas valstīm tās milzīgā iedzīvotāju skaita, ekonomikas potenciāla un reģiona līderes statusa dēļ. Protams, es runāju par lielāko portugāļu valodā runājošo valsti pasaulē — Brazīliju. Komisijas 30. maija paziņojumā COM (2007) 281 skaidri ir atzīts, ka „ES un Brazīlijas dialoga iespējas netika pilnībā izmantotas, un to īstenoja galvenokārt ES un Mercosur dialoga ietvaros. Brazīlija būs pēdējā BRICS valsts, kas tiekas ar ES augstākā līmeņa sanāksmē. Ir laiks piešķirt Brazīlijai stratēģiskā partnera, kā arī lielākā Latīņamerikas ekonomikas dalībnieka un reģiona līdera statusu.” Lai gan Eiropas iestādes pilda savu uzdevumu, Eiropas Parlaments pretojas attiecību veidošanai ar šo svarīgo valsti citādi kā tikai Mercosur ietvaros, tādējādi šī valsts ir vienīgā no BRICS valstīm (Brazīlija, Krievija, Indija un Ķīna), kurā Eiropas Savienībai nav atsevišķas parlamentārās delegācijas. Ir steidzami jānovērš šī anahroniskā un nožēlojamā situācija.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Reģionu stratēģiskās partnerattiecības saliedē ES un Latīņamerikas koordināciju starptautiskos forumos un iestādēs, un, izstrādājot kopīgu darba kārtību, būtu jāturpina saskaņot nostājas globāli svarīgos jautājumos, ņemot vērā abu pušu intereses un apsvērumus. Tāpēc es balsoju par Komisijas paziņojumu „Eiropas Savienība un Latīņamerika: globālo procesu dalībnieku partnerība”, ko pieņēma, lai izstrādātu darbības priekšlikumus, kuru mērķis ir panākt pilnvērtīgas abu reģionu stratēģiskās partnerattiecības.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā nav apspriestas reālas problēmas, kas pastāv Latīņamerikā, un tajā nav izklāstīti būtiskie jautājumi, kas būtu jāiekļauj ES stratēģijā attiecībā ar Latīņameriku.

Piemēram, tajā nav minēta neviena ekonomikas vai sociālā problēma, ko radīs brīvās tirdzniecības nolīgumu parakstīšana, un tā pieņem attiecību normalizēšanu ar Hondurasu kā neapstrīdamu faktu, ignorējot *coup d'état* un vēl nesenās slepkavības, kuru upuri bija *coup* pretošanās kustības biedri. Tajā ir ignorēta situācija Kolumbijā: paramilitāristu noziegumi, arodbiedrību locekļu un politiķu vajāšana nav pieminēšanas vērtas problēmas. No otras puses, tajā ir kritizēta Bolīvija un Venecuēla, lai arī šīs valstis nav konkrēti norādītas.

Tomēr tajā nav pieminēta ne Amerikas Savienoto Valstu Ceturtās flotes pārdislocēšana reģionā, ne Amerikas Savienoto Valstu plāns izmantot septiņas Kolumbijas militārās bāzes, ne arī intervences operācijas, kas tiek veiktas no militārajām bāzēm ES un NATO valstu teritorijās.

Diemžēl vairums mūsu priekšlikumu iepriekšminētajos jautājumos tika noraidīti, tāpēc galu galā mēs balsojam pret šo rezolūciju.

Erminia Mazzoni (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par ziņojumu, bet izdaru vienu atrunu, kas ir arī cerība, proti, ka mēs atradīsim risinājumu sarežģītajai *tango bond* situācijai, kas pār Argentīnu met tik lielu ēnu.

Apnēmība veicināt attiecības ar Latīņamerikas valstīm varētu brūgēt ceļu uz visas Eiropas ieguldītāju tiesību problēmas atrisināšanu atbilstošā veidā.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Šis augstprātīgais teksts nav pieņemams. Tas apstiprina brīvās tirdzniecības nolīgumu sarunu atsākšanu ar Centrālamerikas valstīm, Kolumbiju un Peru. Šīs sarunas rada kaitējumu gan no ekonomiskās un sociālās perspektīvas, gan no demokrātijas perspektīvas. Kā mēs varam risināt sarunas ar *Porfirio Lobo Sosa* pučistu valdību Hondurasā un pēc tam apgalvot, ka esam tiesiskuma un cilvēktiesību aizstāvji? Kā mēs varam risināt divpusējās sarunas ar despotisko *Alvaro Uribe* un *Alan García* valdību un ņemt vērā pārējo suverēno valstu — Andu kopienas valstu, Bolīvijas un Ekvadoras — viedokli? Es balsoju pret šo tekstu, kas ir pretrunā ar demokrātijas un humānisma principiem.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Mūsaprāt, fakts, ka ES ir Latīņamerikas galvenais ieguldītājs un otrais lielākais tirdzniecības partneris, kā arī galvenais attīstības palīdzības sniedzējs, ir pietiekams iemesls, lai pieņemtu skaidru un pienācīgi definētu stratēģiju attiecībā starp ES un Latīņameriku. Mēs atbalstām skaidru vadlīniju noteikšanu par vislabāko sadarbības veidu, lai veicinātu politisko stabilitāti, cīnītos pret klimata pārmaiņām, pārvaldītu migrantu plūsmas un novērstu dabas katastrofas. Haiti traģēdija pierādīja, ka ES palīdzība nebija tik efektīva kā pārējo valstu iejaukšanās. Tāpēc mēs apgalvojam, ka ES ir jāuzlabo sava rīcība starptautiskā mērogā. Attiecīgā gadījumā tai ir starptautiskajā politikā jāiesaistās konsekvētākā un efektīvākā veidā. Šim uzlabojumam jānotiek nākamajā augstākā līmeņa sanāksmē, kas notiks 18. maijā Madridē un kurā aktīvi jāpiedalās Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos/Eiropas Komisijas prezidenta vietniecei.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Es nevarēju balsot par šo tekstu, jo viens no stratēģisko partnerattiecību mērķiem ir noslēgt apakšreģionālus partnerattiecību nolīgumus ar Centrālameriku, Peru, Kolumbiju un *Mercosur* valstīm, neraugoties uz *coup d'état* Hondurasā un nelikumīgo valdību, ko *Porfirio Lobo* pēc tam izveidoja. ES nevar pret valdībām, kas piedalījušās *coup d'état*, attiekties tāpat kā pret vēlētām valdībām. Tāpat arī, nospraužot mērķi izveidot Eiropas un Latīņamerikas reģionu vispusīgu partnerattiecību telpu, nav ņemtas vērā reģionālās atšķirības. Pašreizējie starp ES un Peru un Kolumbiju noslēgto asociācijas nolīgumu noteikumi ir līdzīgi brīvās tirdzniecības nolīgumu noteikumiem, un no tiem labumu negūs nedz Eiropas, nedz Latīņamerikas iedzīvotāji. Es arī neatbalstu iespēju uzsākt trīspusēju politisko dialogu (piemēram, ES, Latīņamerikas un Amerikas Savienoto Valstu dialogu). Šādam dialogam jau pastāv daudzpusējas organizācijas, piemēram, ANO. Tas ietver arī Eiropas un Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu fonda izveidi. Es neiebilstu pret šādu koncepciju, ja referents neierosinātu to veidot, izmantojot publisko un privāto kapitālu, kas skaidri atver durvis starptautisku uzņēmumu dibināšanai.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Vispusīgajā ziņojumā par Latīņameriku ievērota racionāla pieeja, paredzot attiecību attīstīšanu starp ES un Dienvidamerikas valstīm, izmantojot stratēģiskās partnerattiecības. Šī Eiropas un Latīņamerikas telpas izveide var sniegt ne tikai pozitīvus ekonomiskus rezultātus, bet arī stiprināt ES ārvalstu politikas veidotājas lomu, jo īpaši attiecībā uz Amerikas Savienotajām Valstīm. Diemžēl ziņojumā ir iekļauti arī daži punkti un formulējumi, kas norāda uz dažu šā Parlamenta deputātu centieniem, kas gandrīz līdzinās misionāru pūliņiem un kurus varētu uzskatīt par pārmērīgu iejaukšanos Dienvidamerikas valstu iekšlietās. Nav nedz vajadzīgs, nedz jēgpilni sākt norādīt, kā šīm valstīm būtu jāveido sava ekonomika

vai izglītības un zinātnes politika, vai kādai būtu jābūt to ārpolitikai. Piemēram, ir absurdi aicināt Latīņamerikas valstis ieviest dzimumaudzināšanu. Tāpēc es atturējos piedalīties galīgajā balsojumā.

Justas Vincas Paleckis (S&D), rakstiski. – (LT) Eiropas Savienība ir Latīņamerikas partneris. Kopā mums ir jāpieņem pasākumi pārbaudījumi un jāatrisina globālās problēmas. Tādas problēmas kā ekonomikas un finanšu krīze, klimata pārmaiņas, draudi drošībai, cīņa pret terorismu, narkotiku tirdzniecība un organizētā noziedzība. Kopā mums ir jāsaglabā vide un dabas resursi un jāapkarot nabadzība, nevienlīdzība un migrācija. Es balsoju par šo ziņojumu, jo tajā ir ierosināti piemēroti pasākumi nabadzības apkarošanai reģionā: izglītība un atšķirību samazināšana starp reģiona bagātākajām un nabadzīgākajām valstīm. ES ir Solidaritātes fonds, un tā veicina arī ieguldījumu projektus, turpretī Latīņamerikai nav šādu iespēju. Es piekritu referentam, ka šis reģions kļūs stiprāks, ja Latīņamerika sekos ES integrācijas modelim. Turklāt tas uzlabos šā reģiona iedzīvotāju drošību un pārticību.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es atturējos piedalīties galīgajā balsojumā par šo ziņojumu. Lai gan ziņojums nekādā ziņā nav viss, ko mēs varētu pieņemt kā labu ieguldījumu gaidāmajā ES un Latīņamerikas augstākā līmeņa sanāksmē Madridē, mums ir izdevies saglabāt dažus svarīgus aspektus un nobalsot par to iekļaušanu tekstā. Neapmierinošā ziņojuma vidū ar zaļu krāsu iezīmētas šādas vietas: 359 deputātiem balsojot „par”, 235 deputātiem balsojot „pret” un 17 deputātiem atturoties, tekstā tika saglabāts punkts par Amerikas Cilvēktiesību tiesas nolēmumu par sieviešu slepkavībām (*Campo Algodonero* lieta Meksikā), mums izdevās panākt, ka tekstā tika iekļauts punkts par to, ka Eiropas ieguldījumu fonds īpaši būtu jāizmanto projektiem, kas veicina klimata pārmaiņu apkarošanu, piemēram, vietējā sabiedriskā transporta, elektromobiļu un *Yasuni-ITT* projektam Ekvadorā („Nafta paliek pazemē”). Kopumā tika pieņemti 10 no 16 zaļajiem/EBTA grozījumiem. Diemžēl netika pieņemti grozījumi, kuros bija īpaši norādīts uz nesen noslēgtajiem brīvās tirdzniecības nolīgumiem un apspriežamajiem asociācijas nolīgumiem un kuri brīdināja par risku vēl vairāk pavājināt pašlaik jau tā vājos reģionālās integrācijas centienus. Visbeidzot tika noraidīti arī tie mūsu grozījumi, kas paredzēja pakāpeniski izbeigt lielos projektus enerģētikas jomā, kuri nodara būtisku kaitējumu videi.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, (PPE), rakstiski. – (ES) Paturot prātā faktu, ka dažas frāzes, ko 34. punktā iekļāva ar Attīstības komitejas atzinumu, ir tik divdomīgas, ka tās iespējams interpretēt kā atbalstu tādām pretīgām darbībām kā aborti, Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) Spānijas delegācija ir lūgusi grupu par šo punktu balsot atsevišķi, lai būtu pilnīgi skaidrs, ka tā iestājas pret ikvienu iniciatīvu, kuras mērķis ir ierobežot visneaizsargātāko neatņemamās tiesības.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienība un Latīņamerika jau gadiem ilgi attīsta stipras stratēģiskās partnerattiecības. Savienība ir Latīņamerikas galvenais ieguldītājs, otrs lielākais tirdzniecības partneris un galvenais attīstības palīdzības sniedzējs. Galīgais mērķis ir līdz 2015. gadam izveidot Eiropas un Latīņamerikas reģionu vispusīgu sadarbības telpu politiskajā, ekonomikas, tirdzniecības, sociālajā un kultūras jomā, kuras nolūks ir nodrošināt abu reģionu ilgtspējīgu attīstību.

Šajā saistībā es, pirmkārt, vēlētos uzsvērt, cik svarīga ir sarunu atsākšana par ES un *Mercosur* valstu asociācijas nolīgumu, kas noteikti būs visambiciozākais nolīgums, kāds jebkad noslēgts starp diviem reģioniem. Es arī priecājos par tirdzniecības partnerattiecību nolīgumiem starp Eiropas Savienību un Centrālameriku un Andu kopienу, kā arī par esošo asociācijas nolīgumu padziļināšanu ar Meksiku un Čīli.

Tomēr diemžēl šie nolīgumi varētu iespaidot ES iekšējo ražošanu tajos sektoros, kuros ir pastāvīgas problēmas, jo īpaši attālākajos reģionos. Diemžēl Savienības līmenī nav rasta arī iespēja šiem reģioniem izmaksāt atbilstošu kompensāciju. Es balsoju par šo ziņojumu tāpēc, ka es uzskatu, ka partnerattiecības starp šiem diviem pasaules reģioniem ir būtiski svarīgas, jo tās abām pusēm radīs priekšrocības politikas, ekonomikas un sociālajā jomā.

Kopīgas [atsauces tekstā: kopīgs rezolūcijas priekšlikums] rezolūcijas priekšlikums (RC-B7-0233/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Rezolūcija, par kuru šodien notika balsošana, pauž Eiropas Parlamenta bažas par Kanādas iestāžu lēmumu saglabāt vīzu režīmu Rumānijas, Bulgārijas un Čehijas Republikas pilsoņiem un aicina šo režīmu atcelt, cik drīz vien iespējams.

Vīzu režīma saglabāšana šo dalībvalstu pilsoņiem ir pretrunā ar brīvas pārvietošanās principu un rada nepamatotas neatbilstības un nevienlīdzību. Pret Eiropas Savienības pilsoņiem jānodrošina vienāda un taisnīga attieksme.

Lai gan ES un Kanādas augsta līmeņa sanāksmē, kas notika Prāgā 2009. gadā, partneri vēlreiz apstiprināja savu kopējo mērķi pilnībā nodrošināt personu brīvu pārvietošanos starp ES un Kanādu, tagad jau ir 2010. gads, un nekas nav izmainījies.

Es stingri ticu, ka tuvākajā nākotnē Kanādas iestādes darīs visu iespējamo, lai atceltu vīzu režīmu ar minētajām valstīm. Kopā ar citiem Eiropas Parlamenta deputātiem es turpināšu jau iesāktu darbu, lai nodrošinātu, ka Rumānijas, Bulgārijas un Čehijas pilsoņi var brīvi ceļot, cik drīz vien iespējams.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo rezolūciju, jo es ticu, ka notiekošās sarunas par visaptverošu ekonomikas un tirdzniecības nolīgumu varētu stiprināt ES un Kanādas attiecības. Tiek sagaidīts, ka gaidāmajā ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksmē uzmanība tiks koncentrēta uz abu partneru politisko partnerattiecību stiprināšanu, jo īpaši pievēršoties tādiem kopīgiem uzdevumiem kā sarunas par visaptverošu ekonomiskās tirdzniecības nolīgumu, ārpolitika un drošība, saskaņota reaģēšana uz finanšu un ekonomikas krīzi, kā arī uz klimata pārmaiņām un jautājumiem enerģētikas jomā. Tā kā ES un Kanāda ir apņēmušās izveidot drošu un ilgtspējīgu globālu ekonomiku ar zemu oglekļa emisiju, arī ieguldīt līdzekļus tīrās enerģijas tehnoloģijās un ieņemt vadošo lomu videi draudzīgu darba vietu izveidē, lai uzlabotu spēju pielāgoties klimata pārmaiņām.

Corina Crețu (S&D), rakstiski. – (RO) Trīs ES dalībvalstu pilsoņiem joprojām ir nepieciešamas vīzas iebraukšanai Kanādā. Rumānijas un Bulgārijas pilsoņiem ir pievienojušies čehi, kuriem atjaunoja vīzu režīmu lielā romu pieplūduma dēļ. Šajā situācijā ir vajadzīga ciešāka sadarbība, no vienas puses, starp ES dalībvalstīm, lai atrisinātu romu kopienas problēmas, un, no otras puses, starp dalībvalstīm un Kanādu, lai izveidotu pēc iespējas efektīvāku un caurspīdīgāku sistēmu informācijas sniegšanai par vīzu piešķiršanas nosacījumiem, lai samazinātu atteikto vīzu skaitu. Tajā pašā laikā jāpārskata Kanādas patvēruma piešķiršanas sistēma. Faktiski šajā ziņā rezolūcija ir vērtīga tādēļ, ka tā tiešā veidā pieprasa, lai Kanādas iestādes veiktu pasākumus vīzu režīma atcelšanai.

Ioan Enciu (S&D), rakstiski. – (RO) Kanāda ir viens no Eiropas Savienības senākajiem partneriem, un šā gada augstākā līmeņa sanāksme ir svarīga tādēļ, lai šī ciešā divpusējā sadarbība turpinātos un nostiprinātos ikvienā jomā. Es balsoju par kopīgo rezolūciju, jo tā kodolīgi un objektīvi atspoguļo mūsu turpmākās sadarbības lieliskās izredzes.

Savstarpīguma garantēšana divpusējās attiecībās ir viens no Eiropas Savienības pamatprincipiem. Es ceru, ka tuvākajā nākotnē Kanāda atcels vīzu režīmu Rumānijas, Čehijas Republikas un Bulgārijas pilsoņiem, tādā veidā nodrošinot taisnīgu un vienlīdzīgu attieksmi pret visiem Eiropas Savienības pilsoņiem. Tajā pašā laikā es vēlos paust atzinību pasākumiem, kas veikti līdz šim, lai parakstītu ES un Kanādas tirdzniecības nolīgumu, un es ceru, ka šā gada sanāksme radīs vajadzīgo impulsu šā līguma parakstīšanai.

Paturot prātā pašreizējo ekonomisko situāciju un klimata stāvokli, man jāuzsver vajadzība cieši sadarboties, lai noteiktu alternatīvas tradicionālajiem energoresursiem, respektējot ikvienas valsts īpatnības, jo gan ES, gan Kanāda piedalās zemas oglekļa emisijas tehnoloģiju izstrādē un izmantošanā. Tajā pašā laikā sadarbība jāveicina arī enerģētikas, klimata un jūras sektoros Arktikas reģionā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Vēsturisku un ar kultūru saistītu iemeslu dēļ, ņemot vērā etnisko un politisko radniecību un to, ka mūsu civilizācijām ir kopīgas vērtības un izcelsme, Kanāda Eiropas Savienībai ir uzticams un svarīgs partneris. Visaptverošs ekonomikas un tirdzniecības nolīgums ar Kanādu varētu sniegt būtisku ieguldījumu jau tā lielisko attiecību padziļināšanā starp ES un Kanādu. Lai gan šajās attiecībās ir radušās grūtības, jo īpaši saistībā ar zvejniecību, drošību un imigrāciju, ES un Kanādas attiecības ir stabilas un izdevīgas abiem partneriem. Es ceru, ka šīs uzticības pilnās attiecības būs ilgas un ka abās Ziemeļatlantijas valstīs saglabāsies miers un valdīs pārticība!

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es ievēroju, ka Kanādas un Eiropas Savienības partnerattiecības ir vienas no visnenākajām un ciešākajām un aizsākās 1959. gadā, un ka pašreiz notiekošo sarunu par visaptverošu ekonomikas un tirdzniecības nolīgumu mērķis ir vēl vairāk stiprināt ES un Kanādas attiecības. Es vēlos uzsvērt, ka 2010. gadā Kanāda bija G8 grupas prezidējošā valsts un tajā notiks nākamā G20 augstākā līmeņa sanāksme. Tāpēc es ļoti priecājos par Komisijas paziņojumu, kurā progress sarunās par visaptverošu ekonomikas un tirdzniecības nolīgumu tiek saukts par būtisku ES un Kanādas ekonomiskajām attiecībām. Šajā saistībā es uzskatu, ka ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksme Briselē 2010. gada 5. maijā ir laba iespēja paātrināt šīs sarunas. Sevišķi atzinīgi es vērtēju nodomu īstenot būtiskas reformas Kanādas zivsaimniecības pārvaldības sistēmā, iesaistot arī Ziemeļrietumu Atlantijas zvejniecības organizāciju.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Šis teksts ļoti atbalsta sarunas, ko Komisija uzsāka, lai noslēgtu vispārēju ekonomikas un tirdzniecības nolīgumu starp ES un Kanādu. Šis nolīgums tiks apspriests aiz Eiropas pilsoņu mugurām, neraugoties uz faktu, ka tas būtiski iespaidos to ikdienu šādās jomās: sabiedrisko pakalpojumu pārtraukšana, ieguldītāju tiesības aizsargāt savu peļņu, kas ir svarīgākas nekā valstu tiesības aizsargāt vispārējās intereses, darba ņēmēju tiesību samazināšana un piekļuves ierobežošana veselības aprūpes pakalpojumiem, ūdenim, izglītībai un kultūrai. Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti), Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa, Eiropas Konservatīvo un reformistu grupa un Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa ierosina atbalstīt un pat paātrināt šo politiku un šo acīmredzamo demokrātijas noliegšanu. Es esmu pilnīgi pret to.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Kanādas partnerattiecībām ar ES ir sena vēsture. Tāpēc ir dabiski, ka laika gaitā šīs attiecības ir padziļinājušās un uzlabojušās. Šajā augstākā līmeņa sanāksmē pret visaptverošo ekonomikas un tirdzniecības nolīgumu attieksies ļoti īpašā veidā, cerot, ka šīs sarunas būs veiksmīgas, jo šis nolīgums ir būtisks ES un Kanādas ekonomiskajām attiecībām. Tomēr ES un Kanādas attiecībās pastāv arī citi svarīgi jautājumi, piemēram, Savienības atbalsts, jo īpaši Haiti, ar zvejniecību saistītie jautājumi un bažas par vidi. Mēs nevaram aizmirst, ka saskaņā ar Lisabonas līgumu Parlamentam ir jaunas pilnvaras attiecībā uz starptautisku nolīgumu apspriešanu. Parlamentam tagad ir jāpiedalās visos sarunu posmos.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Es nobalsoju par kopīgo priekšlikumu rezolūcijai par ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksmi, kas notiek šodien, jo es uzskatu, ka ir svarīgi ne tikai saglabāt attiecības augstākajā līmenī, bet arī padziļināt un uzlabot tās. Šajā saistībā īpaši būtu jāuzsver arī plānotā vienotā rīcība bankas nodevas jeb finanšu darījuma nodokļa ieviešanai pasaules līmenī.

Raúl Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Rezolūcija tika pieņemta ar lielu balsu vairākumu. Es atturējos piedalīties balsošanā 6. punkta formulējuma dēļ par romu tautu, kas attaisno Kanādas ierobežojošo vīzu politiku attiecībā pret Bulgāriju, Rumāniju un Čehijas Republiku. Tomēr Verts/ALE veiksmīgi panāca šāda teksta iekļaušanu rezolūcijā par zilajām tunzivīm un CITES: „pauz savu neapmierinātību par Kanādas valdības nostāju pēdējā CITES pušu konferencē attiecībā uz CITES 1. papildinājuma attiecināšanu uz zilajām tunzivīm”.

Alf Svensson (PPE), rakstiski. – (SV) Kad Eiropas Parlaments balsoja par rezolūciju, ar kuru noteica prioritātes gaidāmajai ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksmei, es biju viens no mazākuma, kas balsoja pret šo priekšlikumu. Teksts lielākoties ir pamatots, bet tajā ir divi punkti, kurus es vienkārši nevaru atbalstīt. 2. punktā ir noteikts, ka vienam no prioritārajiem tematiem, kas jāapspriež augstākā līmeņa sanāksmē, būtu jābūt „bankas nodevas vai darījuma nodokļa ieviešanai pasaules līmenī”. Es noteikti iebilstu pret starptautisko darījumu aplikšanu ar šāda veida nodevu vai nodokli. Manuprāt, ekonomikas jomā ir daudzi citi jautājumi, kam sanāksmē būtu jāpiešķir prioritāte.

Turklāt es bažījos par 6. punkta formulējumu, kas nosaka, ka Parlaments „ņem vērā, ka Kanādas valdība ievieša vīzas prasību Čehijas pilsoņiem, reaģējot uz romu milzīgu pieplūdumu Kanādā”. Tas var būt iemesls, kāpēc Kanāda tā darīja, bet, manuprāt, tas nav iemesls mums, eiropiešiem, to atbalstīt vai pieminēt ES tekstā. Tā kā šie divi fragmenti tika iekļauti rezolūcijā un vairākums diemžēl neatbalstīja lūgumu tos svītrot, es balsoju pret šo rezolūciju kopumā.

Rezolūcijas priekšlikums (B7-0243/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Šodienas balsojumā Eiropas Parlaments parādīja, ka tas ir gatavs parakstīt jaunu nolīgumu par finanšu ziņojumapmaiņas datu apstrādi un nodošanu Teroristu finansēšanas izsekošanas programmas ietvaros. Tas arī vairākkārt atkārtoja, ka ikvienam jaunam nolīgumam šajā jomā ir pilnībā jāatbilst regulējumam, kas ieviests ar Lisabonas līgumu.

Cīņa pret terorismu joprojām ir ES prioritāte, un produktīva sadarbība ar Amerikas Savienotajām Valstīm, kas ietver tādus pasākumus kā datu un informācijas apmaiņa, ir svarīgs nosacījums teroristu uzbrukumu novēršanai nākotnē.

Es uzskatu, ka ir būtiski, lai šī datu apmaiņa notiktu tikai attiecībā uz to informāciju, kas tiek pieprasīta terorisma apkarošanai, un liela datu apjoma nosūtīšana ir atkāpšanās no principiem, kuri ir ES tiesību aktu un prakses pamatā. Tāpēc es izmantoju šodienas rezolūciju, lai lūgtu Komisiju un Padomi skaidri un atbilstošā veidā šo jautājumu aktualizēt sarunās ar ASV, kam jānotiek tuvākajā nākotnē, un kopā ar ASV partneriem izpētīt iespējas pārredzamas un juridiski pārdomātas procedūras izveidei atļaut veikt attiecīgu datu nodošanu un izgūšanu.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par kopīgo rezolūciju par SWIFT, kas attiecas uz Eiropas banku datu nodošanu Amerikas Savienotajām Valstīm cīņai pret terorismu. Pēc brīdinājumiem, ko Eiropas Parlaments izteica pirms dažām nedēļām, sarunu process tagad ir ievirzījies pareizajā gultnē. Tagad tajā piedalās Eiropas Parlaments saskaņā ar Lisabonas līgumā noteiktajām procedūrām. Mērķis ir panākt pienācīgu līdzsvaru starp līdzpilsoņu efektīvu aizsardzību pret terorisma draudiem un individuālo tiesību ievērošanu. Manuprāt, sarunu pilnvaras, ko Parlaments šodien sniedza Padomei, atbalsta šo viedokli.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – Es atbalstīju rezolūciju, jo ir svarīgi, lai būtu nolīgums, kas gan Eiropai, gan Amerikas Savienotajām Valstīm palīdzētu cīnīties pret terorismu, lai rūpētos par pilsoņu drošību, nemazinot tiesiskumu. Tomēr ES ir jānosaka vispārīgi pamatprincipi savai sadarbībai ar ASV terorisma apkarošanas nolūkos. Tāpēc Komisijas un Padomes pienākums ir izpētīt veidus, kā izveidot pārredzamu un juridiski pārdomātu procedūru nolūkā atļaut attiecīgu datu nodošanu un izgūšanu, kā arī īstenot un uzraudzīt datu apmaiņu. Šādi pasākumi ir jāveic pilnīgā saskaņā ar nepieciešamības un proporcionalitātes principiem un pilnībā ievērojot ES tiesību aktiem atbilstošas prasības attiecībā uz pamattiesībām, kas ļautu pilnā apjomā piemērot attiecīgos Eiropas tiesību aktus.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), rakstiski. – (LT) Mums ir jātiecas uzlabot transatlantijas sadarbību tieslietu, brīvības un drošības jomā saistībā ar cilvēktiesību un pilsoņu brīvību ievērošanu. Personas datu aizsardzības sistēma jāīsteno caurspīdīgā un nekļūdīgā veidā. Eiropas tiesiskās prasības par taisnīgu, samērīgu un likumīgu personas datu apstrādi ir ārkārtīgi svarīgas, un tās vienmēr jāievēro. Pašlaik precīzu datu apmaiņa nav iespējama. Risinājumiem vajadzētu paredzēt pārsūtāmo datu jomas ierobežošanu un sarakstu izveidi gan par datu veidiem, kurus izraudzītie pakalpojumu sniedzēji var filtrēt un iegūt, gan datu veidiem, kurus var iekļaut sūtījumā. Tāpēc ir īpaši svarīgi mudināt Padomi un Komisiju izpētīt veidus, kā izveidot pārredzamu un juridiski pārdomātu procedūru nolūkā atļaut attiecīgu datu nodošanu un izgūšanu, kā arī īstenot un uzraudzīt datu apmaiņu. Ikvienā ES un ASV nolīgumā jāparedz stingri īstenošanas un pārraudzības aizsargpasākumi attiecībā uz to, kā ik dienu tiek veikta nolīgumam atbilstošo datu ieguve, piekļuve tiem un to izmantošana ASV iestādēs. Šo pasākumu īstenošana būtu jāuzrauga attiecīgai ES ieceltai iestādei.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Tā kā Rumānija ir nacionāla valsts, tā ir atbalstījusi SWIFT nolīguma pieņemšanu. Tomēr Eiropas Parlaments uzskatīja, ka nolīguma pirmā redakcija, par kuru vienojās Komisijas un ASV valdības pārstāvji, bija pretrunā ar Eiropas pilsoņu tiesībām, jo tā paredzēja liela apjoma datu apstrādi, nevis tikai atsevišķos gadījumos, kad radušās aizdomas. Ir svarīgi, lai jaunajā nolīgumā, kuru ES un ASV kongresa pārstāvji nesen apsprieda Vašingtonā, Eiropas Parlamenta bažas būtu ņemtas vērā. Vienmēr pastāv iespējamība, ka arī jaunā nolīguma redakcija tiks noraidīta, ja arī tā būs pretrunā ar Eiropas Cilvēktiesību hartu.

Eiropas Parlaments apzinās, ka šis nolīgums ir svarīgs arī Eiropas sabiedrībai. Rezultātā kļūst skaidrs, ka Parlamenta deputātu iebildumi attiecas nevis uz nolīguma formu, bet gan uz tā saturu. Stājoties spēkā Lisabonas Līgumam, Eiropas Parlaments ir ieguvis lielākas lēmumu pieņemšanas pilnvaras. Ir normāli, ka šī institūcija īsteno pati savas prerogatīvas un pārrauga Eiropas Savienības pilsoņu intereses. Tomēr, ciktāl nākamajā nolīguma redakcijā būs saglabāts Eiropas tiesību aktos pausto viedokļu gars, šis nolīgums tiks pieņemts. Tāpat kā iepriekš, cīņa pret terorismu un aizdomīgu bankas darījumu ātra atklāšana ir ES prioritāšu saraksta augšgalā.

Françoise Castex (S&D), rakstiski. – (FR) Pēc tam, kad 2010. gada februārī Eiropas Parlaments noraidīja SWIFT nolīgumu, Eiropas Savienībai un Amerikas Savienotajām Valstīm ir jāvienojas par jaunu nolīgumu par bankas datu nodošanu saistībā ar cīņu pret terorismu. Februārī, noraidot nolīgumu, Parlamenta deputāti atteicās pieļaut, ka turpinās masveida, nekontrolēta datu nodošana ASV Valsts kases departamentam. Šodien es balsoju par šo rezolūciju, lai ietekmētu jaunās pilnvaras, kas būs Eiropas Savienībai jaunā nolīguma apspriešanai ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Būtībā mēs lūdzam pārskatīt personas datu lielapjoma pārsūtīšanu, lai tiktu nosūtīti konkrēti dati, nodrošināta tiesiskā aizsardzība, dati tiktu glabāti pēc iespējas īsāku laiku un datu apmaiņa būtu savstarpīga. Personas datu aizsardzības jautājums Eiropas Parlamentam ir svarīgs. Tāpēc mēs esam bijuši ļoti piesardzīgi attiecībā uz aviopasažieru datu nodošanu. Mēs pilnībā aizsargāsim savu pilsoņu pamattiesības.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es atbalstīju rezolūciju par jauno Komisijas ieteikumu Padomei atļaut sākt sarunas ar Amerikas Savienotajām Valstīm par finanšu ziņojumapmaiņas datu nodošanu terorisma apkarošanai. Saskaņā ar jaunajiem Lisabonas Līguma noteikumiem 2009. gada novembrī parakstītais pagaidu nolīgums starp Eiropas Savienību un ASV bija jāapstiprina Eiropas Parlamentam. Es balsoju pret šo nolīgumu, ko Parlaments noraidīja, bažījoties par Eiropas pilsoņu un uzņēmumu tiesībām uz privātumu, ko apdraudēja nereglamentēti liela apjoma datu koplietošanas pasākumi. Terorisms ir noteikti jāapkaro, bet izmantotie

līdzekļi nedrīkst radīt nedrošu vidi attiecībā uz pilsoņu tiesību ievērošanu, kas tieši ir teroristu uzbrukumu galvenais nolūks. Ikviens jauns nolīgums ir jāpakārto tādiem pamatprincipiem kā, piemēram, stingra datu apmaiņas ierobežošana, atļaujot to tikai terorisma apkarošanas nolūkos, un Eiropas iestādei ir jānodrošina tiesiskā uzraudzība un ES tiesību aktos noteikto pamattiesību prasību ievērošana. Nolīguma termiņam ir jābūt ierobežotam, un jābūt iespējai to nekavējoties pārtraukt, ja netiek izpildītas kādas saistības.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es balsoju pret šo konkrēto rezolūcijas priekšlikumu, jo tas neaizliedz masveida datu apmaiņu ar ASV un citām valstīm saistībā ar tā saucamo cīņu pret terorismu. Tas arī neveicina nepieciešamību ES un ASV noslēgt starptautiski saistošu nolīgumu par tiesisko regulējumu informācijas apmaiņai, lai īstenotu tiesību aktus. Visbeidzot, tā kā Eiropas Parlamentam būs jāapstiprina izstrādātais projekts, ir nepieļaujami, ka bez tā pilnīgas un objektīvas līdzdalības sākas pat neoficiālas sarunas.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju pret ES un ASV parakstīto pagaidu nolīgumu par Eiropas pilsoņu finanšu datu apstrādi un nodošanu ne tikai tāpēc, ka tas acīmredzami ir slikts, jo tajā nav ievēroti nepieciešamības un proporcionālītātes principi, kā arī tas apdraud Eiropas pilsoņu finanšu datu integritāti un drošību, bet arī tāpēc, ka Parlamentam bija liegta iespēja pienācīgi īstenot savas prerogatīvas. Es uzskatu, ka ir jāuzlabo transatlantijas sadarbība visās attiecīgajās jomās, jo īpaši brīvības, drošības un tiesiskuma jomā, bet tas var notikt vienīgi tad, ja pilnībā tiek ievēroti tādi pamatprincipi kā proporcionālītātes, nepieciešamības un savstarpīguma princips. Šādos apstākļos man ir jāizsaka atzinība gan Komisijai, gan Padomei par to jauno nostāju attiecībā uz sadarbību ar Parlamentu. Es ceru, ka kopā mums izdosies noteikt pamatprincipus, kam jāvirza un jāatvieglo turpmākā sadarbība starp ES un Amerikas Savienotajām Valstīm cīņā pret terorismu. Es ar nepacietību gaidu secinājumus pēc Parlamenta delegācijas Vašingtonā vizītes un ceru, ka arī mēs šeit varēsim būt liecinieki jaunas nodaļas atvēršanai mūsu sadarbības grāmatā.

Ioan Enciu (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo rezolūciju un vēlos atkārtoti uzsvērt, ka ES un ASV sadarbība cīņā pret terorismu, tāpat kā konkrēta ES un ASV nolīguma parakstīšana šajā jomā, ir būtiski svarīga. Parlamentam ir nepārtraukti jākontrolē šā nolīguma izstrādes gaita. Ikvienā sarunu un nolīguma parakstīšanas stadijā Padomei un Komisijai par visu ir jāinformē Eiropas likumdevējs. Eiropas Parlaments vairākkārt ir paudis savu nostāju šajā jautājumā.

Vēl cits būtisks rezolūcijas aspekts ir tas, ka saskaņā ar to ikviens datu nodošanas pieprasījums jāapstiprina Eiropas tiesu iestādei. Datu nodošanai jābūt pamatotai un jānotiek caurspīdīgā veidā. Jāgarantē pilsoņu tiesības, piemēram, piekļūt, grozīt un dzēst datus, kā arī saņemt kompensāciju un kaitējuma atlīdzību gadījumā, ja ir pārkāpts to privātums.

Es vēlos uzsvērt vajadzību rast risinājumu datu nodošanas ierobežošanai, atļaujot nodot datus tikai par tām personām, kuras tiek turētas aizdomās par terorismu. Ir svarīgi, lai nolīgumā būtu ievērots savstarpīguma un proporcionālītātes princips un to varētu nekavējoties pārtraukt gadījumā, ja netiek pildītas saistības. Es stingri ticu, ka TI Padome ņems vērā šajā rezolūcijā sniegtos ieteikumus.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo rezolūciju, jo es uzskatu, ka ikvienā ES un ASV nolīgumā jāparedz stingri īstenošanas un pārraudzības aizsargpasākumi, kas jāuzrauga attiecīgai ES ieceltai iestādei. Vienīgi šādā veidā ir iespējams, veicot šo datu nodošanu, nepieļaut atkāpes no ES tiesību aktu un prakses pamatprincipiem.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Cīņā pret terorismu būtiska ir starptautiska tiesu sadarbība un transatlantijas sadarbība. Tāpēc būtu jāveicina ilgtermiņa nolīguma noslēgšana starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm attiecībā uz terorisma finansēšanas novēršanu. Tomēr šāds nolīgums nevar apdraudēt fizisko un juridisko personu darījumu privātumu. Šā iemesla dēļ Eiropas tiesiskās prasības par taisnīgu, samērīgu un likumīgu personas datu apstrādi ir ārkārtīgi svarīgas un tās vienmēr jāievēro.

ES ir jānosaka pamatprincipi, kas reglamentētu vispārējās sadarbības veidus ar ASV terorisma apkarošanas nolūkos un mehānismus informācijas nodošanai par tiem ES pilsoņu darījumiem, kuri uzskatāmi par aizdomīgiem vai neparastiem. Ir jāparaksta ES un ASV tiesu sadarbības nolīgums, kas attiektos uz terorisma finansēšanas novēršanu, nodrošinot, ka personas datu nodošanā tiek ievērotas Eiropas pilsoņu un uzņēmumu tiesības un brīvības un aizsargāta to drošība, nevajadzīgi neapdraudot to darījumu privātumu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Saskaņā ar ASV un ES parakstītā pagaidu nolīguma noteikumiem es atzinu nepieciešamību pēc transatlantijas sadarbības cīņā pret starptautisko noziedzību un terorismu. Es uzsvēru, ka šīs sadarbības pamatā jābūt savstarpējai uzticībai un savstarpīguma, proporcionālītātes un pilsoņu tiesību ievērošanas principiem. Tomēr nevajadzētu neievērot drošību, tai būtu jābūt saderīgai ar tiesībām, brīvībām un garantijām. Nav pieļaujams, ka policija Portugālē var piekļūt personas

datiem vienīgi, pamatojoties uz tiesas orderi, bet milzīgu datu apjomu var nosūtīt interpretēšanai un analīzei ASV policijai bez tiesas kontroles. Tāpēc es balsoju pret pagaidu nolīgumu. Tomēr šajā jaunajā rezolūcijas priekšlikumā Komisijai un Padomei ir jauna nostāja attiecībā uz sadarbību ar Parlamentu. Es ceru, ka turpmākā ES un ASV sadarbība cīņā pret terorismu pamatosies uz proporcionalitātes, nepieciešamības un savstarpīguma principiem.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Pēc ES SWIFT nolīguma ar ASV projekta noraidīšanas, mēs esam saņēmuši rezolūciju, kas ir pelnījusi visbargāko kritiku, jo tā pieļauj ideju par liela apjoma datu apmaiņu tā sauktās „terorisma apkarošanas” jomā. Daudzi speciālisti ir norādījuši, ka šāds nolīgums neaizsargā tiesības, brīvības un garantijas. Šis tā sauktais „SWIFT nolīgums” un pamatnolīgums par datu aizsardzību un koplietošanu nevis garantē drošību, bet gan apdraud to.

ES un ASV attiecībās pastāv atšķirīga izpratne par datu aizsardzību, pilnvarām, tiesību aktiem un privātumu. Pirms jaunu pilnvaru piešķiršanas Komisijai šie jautājumi ir jānoskaidro.

Tomēr šā Parlamenta deputātu vairākums Komisijai piešķir pilnīgu rīcības brīvību, nosakot tikai tādus neskaidrus ierobežojumus kā „proporcionalitāte” un „savstarpīgums”. Tas atver īstu Pandoras lādi attiecībā uz brīvību un veicina funkciju atņemšanu dalībvalstīm, piemēram, saistībā ar lēmumu pieņemšanu par savu pilsoņu datu nodošanu, kas tagad tiek noteikta Eiropas „publiskai tiesu iestādei”.

Liela apjoma datu uzglabāšanas un nodošanas gadījumā nav iespējama nedz „proporcionalitāte”, nedz „savstarpīgums”, jo tā ietver nekontrolējamas briesmas, jo īpaši saistībā ar to, kam būs piekļuve šiem datiem, kā tos izmantos un kādam nolūkam.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju par to, lai tiktu palielinātas Eiropas Komisijas pilnvaras ar ASV iestādēm apspriest SWIFT jautājumu. Patiešām, mums ir jāsaņem garantijas, ka tiks svītrotas divas svarīgas atrunas — jautājums par liela apjoma datu nodošanu un Eiropas pilsoņu iespēju lūgt tiesisko aizsardzību Amerikas Savienotajās Valstīs. Tāpēc es uzskatu, ka pirms šo pilnvaru piešķiršanas tās ir būtiski jāmaina, citādi pēc sarunu pabeigšanas es atkal būšu spiesta balsot pret šo nolīgumu, kā es to darīju arī iepriekš.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret šo tekstu, kurā ir atbalstīta iespējamība noslēgt nolīgumu starp Eiropu un Amerikas Savienotajām Valstīm par SWIFT datu nodošanu. Pašreizējos apstākļos nav iespējams filtrēt datus, kas tiks nosūtīti ASV iestādēm. Tādējādi ASV iestādēm būs piekļuve daudziem privātiem datiem, kas tiks nosūtīti steidzamā kārtā teroristu uzbrukuma draudu dēļ, kas, lai arī patiesi, tomēr tiks izmantoti valdības nolūkiem. Turklāt šis teksts neparedz savstarpīgumu no ASV puses — tajā tikai padevēji „norādīts”, ka tas būtu normāli. Ir pilnīgi nepieļaujami, ka Eiropa kļūst atkarīga no Amerikas Savienotajām Valstīm. Eiropai vēl nekad nav bijusi labāka iespēja aizstāvēt savu neatkarību no Amerikas Savienotajām Valstīm.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) ES, tāpat kā pārējai pasaulei, ir svarīgi cīnīties pret terorismu. Lai šī cīņa būtu veiksmīga, ir svarīgi visi mehānismi, kas var palīdzēt atklāt iespējamus uzbrukumus. SWIFT nolīgums ir ļoti spēcīgs instruments cīņā pret terorismu, jo tas sniedz piekļuvi iekšējai finanšu informācijai par summām, kas tiek nosūtītas starp valstīm. Šā nolīguma atkārtota apspriešana ar Amerikas Savienotajām Valstīm ir unikāla iespēja ES sniegt efektīvu ieguldījumu jaunu teroristu un iespējamu uzbrukumu atklāšanā. Pašlaik ASV ļoti vēlas sadarboties: tā veicina tāda nolīguma izstrādi, kas efektīvi aizsargātu pārsūtītos datus un paredzētu maksimāli iespējamu savstarpīgumu.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Es balsoju pret šo kopīgo rezolūciju Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas, Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas, Eiropas Tautas partijas grupas un Eiropas Konservatīvo un reformistu grupas vārdā, jo šis teksts atbalsta iespējamību panākt vienošanos starp 27 dalībvalstīm un Amerikas Savienotajām Valstīm par bankas datu nodošanu terorisma apkarošanas vārdā. Pašreizējos apstākļos Amerikas Savienoto Valstu iestādēm būtu piekļuve liela apjoma privātu datu par miljoniem eiropiešu. Es domāju, ka Amerikas Savienoto Valstu lūgums ir nepieņemams un apdraud Eiropas pilsoņu brīvības un tiesības. Ar šo priekšlikumu viskonservatīvākie spēki cenšas nodot mūs ASV interešu labā visos iespējamajos veidos, nedomājot par pilsoņu drošību un privātumu. Eiropas Parlaments nevar pieļaut, ka terorisma apkarošanas nolūkos tiek pārkāptas eiropiešu pilsoņu tiesības un brīvības.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Priekšlikums rezolūcijai par sarunām saistībā ar jaunu SWIFT nolīgumu ietver daudzus sīki izstrādātus priekšlikumus par to, kā nākotnē iespējams uzlabot datu aizsardzību saistībā ar finanšu ziņojumapmaiņas datu sniegšanu Amerikas Savienotajām Valstīm. Tas ir pat ļoti vēlams. Tomēr rezolūcijā nav pieminēts jautājums par to, vai patiešām ir nepieciešama šāda masveida iejaukšanās privātumā.

Tas vienkārši tiek pieņemts. Tomēr nav skaidrs, vai mēs šādā veidā efektīvi spēsim apkarot šo parādību. Nav skaidrs arī, kā praksē tiks īstenotas prasības uzlabot datu aizsardzību. No iepriekšējās pieredzes un kopīgas prakses mēs zinām, ka šie dati tiek izmantoti, cik plaši vien iespējams, un bieži vien arī peļņas gūšanai. Tāpēc es principiāli noraidu ļoti personisku datu nodošanu un tārad balsoju pret šo rezolūcijas priekšlikumu.

Georgios Papanikolaou (PPE), rakstiski. – (EL) Es šodien balsojumā paudu atbalstu Parlamenta rezolūcijai, kuru atbalstīja arī vairums politisko grupu un kurā iekļauti Parlamenta nosacījumi jaunā SWIFT nolīguma ratifikācijai un jauna sarunu raunda sākšanai ar ASV. Parlamenta uzdevums ir noteikt elastīgus noteikumus transatlantijas sadarbības veicināšanai, kas palīdzēs apkarot terorismu un izveidot datu pārraides sistēmu, kurai Savienības pilsoņi varētu uzticēties. Sarunu punkts, ar kuru saistīts paaugstināts risks un kuram jāpievērš īpaša uzmanība, ir nosūtīto datu apjoma samazināšana. Lai to panāktu, jaunajā nolīgumā vajadzēs iekļaut dažādas garantijas, kuru nolūks būs nodrošināt atbilstību Eiropas tiesību aktiem, kas aizsargā Eiropas pilsoņu personas datus. Turklāt rezolūcijā ir norādīts, ka ir svarīgi ES pilsoņiem nodrošināt labāku pārsūdzības mehānismu, lai tie efektīvāk varētu aizstāvēt savas tiesības.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es atturējos piedalīties balsošanā par SWIFT rezolūciju (TFTP). Tomēr to pieņēma ar ļoti lielu balsu vairākumu (nenotika balsošana pēc saraksta). Mūsu grupa atturējās, jo tika noraidīti galvenie mūsu ierosinātie grozījumi, proti, 8. grozījums par to, lai datu nosūtīšanai būtu nepieciešama tiesas atļauja, un 9. grozījums, kurā tika lūgts Teroristu finansēšanas izsekošanas programmas (TFTP) vajadzībām izmantot savstarpējās juridiskās palīdzības nolīgumu (MLAA). Tika noraidīti arī citi svarīgi Verts/ALE ierosinātie grozījumi par terorisma ASV definīcijas aizstāšanu ar ES definīciju, aizliegumu datus tālāk nodot trešajām valstīm vai iestādēm un datu glabāšanas perioda ierobežojumiem. Tomēr, paturot prātā ES un ASV sarunas par jaunu TFTP nolīgumu pēc iepriekšējā nolīguma noraidīšanas (pozitīva atzinuma procedūra) pagājušajā februārī, rezolūciju var uzskatīt par diezgan spēcīgu vēstījumu, pat ja, mūsdiā, šodien pieņemtais teksts ir solis atpakaļ salīdzinājumā ar rezolūciju, ko Parlaments pieņēma pagājušajā septembrī.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Cīņa pret terorismu un tā finansēšanu ir neizbēgama realitāte, un tai jāvelta visa uzmanība, tāpēc transatlantijas sadarbība ir obligāta. Iepriekšējā priekšlikumā Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu nolīgumam par datu apstrādi un nodošanu trūka proporcionalitātes, savstarpīguma un caurspīdīguma.

Šajā rezolūcijas priekšlikumā tiek pieprasīts pieņemt kopīgu „teroristu darbības” definīciju un izskaidrot „neiegūto datu” principu. Vairākkārt ir norādīts, ka ir jāizmanto nepieciešamības princips, lai ierobežotu informācijas apmaiņu, to atļaujot vienīgi attiecībā uz konkrētajam nolūkam nepieciešamo laika periodu.

Tagad tiek ierosinātas vairākas garantijas, kuru pamatā ir Eiropas likumdošanas prakse un kuras tāpēc nodrošina labāku aizsardzību pilsoņu pamattiesībām. Ir veikti pasākumi ne tikai, lai visā datu apstrādes procesā aizsargātu diskriminācijas aizlieguma principu, bet arī, lai izveidotu Eiropas iestādi, kas spētu saņemt Amerikas Savienoto Valstu pieprasījumus un pārraudzīt to izpildi. Es balsoju par šo rezolūcijas priekšlikumu, jo es saprotu, ka ir ielikti pamati, lai varētu sākt sarunas, kas veicinātu saskaņota nolīguma panākšanu starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm.

Rezolūcijas priekšlikums: (B7-0244/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – Es atbalstu šo rezolūciju. Mūsu digitālajā laikmetā datu aizsardzība, tiesības izvēlēties informāciju, personas tiesības un privātās dzīves neaizskaramība ir kļuvas par vērtībām, kurām ir aizvien lielāka loma, un tāpēc tās ir jāaizsargā īpaši rūpīgi. Lai atbilstošā veidā aizsargātu šīs tiesības, būtu jānodrošina, lai ikviena personas datu nodošana no ES un tās dalībvalstīm trešajām valstīm drošības nolūkos pamatotos uz starptautiskiem nolīgumiem, kuriem būtu tiesību aktu statuss. Turklāt PDR datu izmantošanas pamatā būtu jābūt vienotam principu kopumam, kas kalpotu par pamatu nolīgumiem ar trešajām valstīm un kam jābūt saskaņā ar Eiropas datu aizsardzības standartiem.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Es piekrītu šajā Eiropas Parlamenta priekšlikumā izklāstītajiem ierosinājumiem, ka pirms jauna tiesiska pasākuma noteikšanas mums ir jāizvērtē tā iespajds uz privātumu, pamatojoties uz proporcionalitāti, jo ir būtiski izvērtēt, vai esošie tiesiskie pasākumi ir nepietiekami. Tehnoloģija un mobilitāte ir būtiskas mūsdienu pasaules iezīmes, tādēļ personas tiesības un tiesības uz privātumu ir kļuvas par vērtībām, kuras mums jānodrošina un rūpīgi jāašargā. Es piekrītu Parlamenta lūgumam pārskatīt pasākumus saistībā ar papildu informāciju par pasažieri (API) un pasažieru datu reģistru (PDR); apkarojot noziedzību, mums tajā pašā laikā ir jānodrošina, lai esošie pasākumi būtu proporcionāli un nepārkāptu cilvēku pamattiesības. Tādējādi pasažieru datu nodošanai jāatbilst ES datu aizsardzības

standartiem, un dati jāizmanto vienīgi saistībā ar konkrētiem noziegumiem vai šādu noziegumu izdarīšanas iespējamību. Pieņemot, ka pasažieru datu reģistra dati tiek izmantoti drošības nolūkos, ar ES noslēgtajos starptautiskajos nolīgumos ir jāparedz datu nodošanas nosacījumi, nodrošinot juridisko noteiktību ES pilsoņiem un aviosabiedrībām. Jaunos ES nolīgumos mums arī jānosaka atbilstoši pārraudzības un kontroles pasākumi, kas mums palīdzētu koordinēt pasažieru datu reģistru datu nodošanu un izmantošanu.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Pēdējo gadu laikā pastāvīgas bažas ir radījusi nepieciešamība panākt līdzsvarotu nolīgumu ar Amerikas Savienotajām Valstīm par pasažieru datu reģistra (PDR) datiem. Pašreizējā sarunu stadija joprojām neatspoguļo patiesu tiesisko aizsardzību datiem Amerikas Savienotajās Valstīs, jo šos datus var glabāt gadiem ilgi pēc drošības pārbaužu pabeigšanas un tiesiskā aizsardzība netiek nodrošināta personām, kas nav ASV pilsoņi. Nolīgumi, kas noslēgti ar Austrāliju un Kanādu, ir pieņemamāki tāpēc, ka tajos vairāk ir ievērots proporcionalitātes princips, jo tiesu iestādes ierobežo piekļuvi datiem, kontrolējot atļauto datu veidu, laiku un apjomu. Vienīgi, ievērojot sistemātisku pieeju un nosakot vispārīgus principus un normas attiecībā uz PDR datu izmantošanu, mēs varam izkļūt no šā strupceļa un turpināt virzību uz starptautisku nolīgumu noslēgšanu šajā jomā – vai nu ar šīm trīs valstīm, vai, saņemot līdzīgus pieprasījumus, kas drīz sekos. Es atbalstu kopīgo priekšlikumu atlikt balsošanu par Parlamenta piekrišanu, cerot, ka pēc nedaudz ilgāka laika sarunas varētu kļūdēt bažas, ko Parlaments vienmēr ir paudis.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Debates par to, vai aviosabiedrībām ir jānodod transatlantijas reisu pasažieru dati, vienmēr ir bijis sāpīgs jautājums Eiropas Savienības attiecībās ar Amerikas Savienotajām Valstīm, Austrāliju un Kanādu, un tas ietver vienu no mūsu laiku dilemmām.

No vienas puses, neviens nešaubās, ka ir jāaizsargā katra pilsoņa datu privātums un konfidencialitāte. No otras puses, reti kurš noliegs, ka mēs dzīvojam laikā, kad, ņemot vērā draudus cilvēku drošībai, ir nepieciešama nevis tikai labāka informācijas apmaiņa starp policijas iestādēm, apkarojot noziedzību, bet tā ir arī labāk jāapstrādā, lai tā būtu piemērotāka cīņā pret organizēto noziedzību, jo īpaši terorismu. Es ceru, ka pēc tam, kad Eiropas Parlaments uz laiku atlika šo procesu, būs iespējams taisnīgi līdzsvarot šīs vērtības.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Pašreizējā stadijā sarunās par datu nodošanu Amerikas Savienotajās Valstīs joprojām nav nodrošināta efektīva datu tiesiskā aizsardzība, jo šos datus var glabāt gadiem ilgi pēc drošības pārbaužu pabeigšanas un tiesiskā aizsardzība netiek nodrošināta personām, kas nav ASV pilsoņi. Tāpēc es atbalstu kopīgo priekšlikumu atlikt balsošanu par Parlamenta piekrišanu, cerot, ka pēc nedaudz ilgāka laika sarunas varētu kļūdēt bažas, ko Parlaments vienmēr ir paudis.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es atbalstīju šo rezolūciju, lai parādītu savas bažas attiecībā uz PDR datu (kas pamatā ir tīri komerciāli) izmantošanu, kas tiks apspriesta sarunās par nolīgumiem ar Amerikas Savienotajām Valstīm un Austrāliju (noziedzības apkarošanas nolūkos). Patiešām, es uzskatu, ka pirms nolīguma parakstīšanas par datu nodošanu trešajām pusēm būtu ieteicams vispirms pievērsties šā tipa nolīgumu vispārēja regulējuma izstrādei — noteikt obligātos nosacījumus, piemēram, tiesiskus ierobežojumus, stabilu tiesisko pamatu, datu aizsardzības prasības un ierobežotu datu glabāšanas periodu. Mums ir arī jāaizstāv Eiropas pilsoņu tiesības pieprasīt, lai tiek svītroti nepareizi dati, un jāpanāk savstarpīgums, lai Eiropas iestādes varētu piekļūt savu partneru datiem. Tāpēc es ceru, ka šīs diskusijas turpināsies.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es balsošu par šo tekstu. Tajā ir ierosināts noraidīt pašreizējos nolīgumus ar Amerikas Savienotajām Valstīm un Austrāliju par Eiropas aviopasažieru PDR datu nodošanu. Šo datu nosūtīšana grauj Eiropas pilsoņu pārvietošanās brīvību. Grupai, kuras biedrs es esmu, ir pieredze šajā jomā: vienam no darbiniekiem, aktīvam cilvēktiesību aizstāvim, ir pilnībā liegts ierasties Amerikas Savienotajās Valstīs vai lidot pāri tās teritorijai pēc tam, kad viņu iekļāva iespējamo teroristu melnajā sarakstā. Šī ir patvaļīga brīvības ierobežošana, kādai mūs pakļauj šāda tipa nolīgumi. Terora akti patiešām notiek. Tie ir jāapkaro. Tomēr tos nedrīkst izmantot kā aizbildinājumu pamatbrīvību apspiešanai.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Pasažieru datu reģistrs (PDR) ir vēl viens ierocis cīņā pret terorismu. Saskaņā ar Lisabonas Līgumu Parlaments vēlreiz tiek lūgts piedalīties sarunās par jauno PDR nolīgumu starp ES, ASV, Austrāliju un Kanādu. Tā kā ES ļoti atbalsta cīņu pret terorismu, tā ir gatava vienoties par jebkādu nolīgumu, kas var būt efektīvs šajā cīņā. Tomēr Savienība neapdraudēs pilsoņu brīvības un pamattiesības.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Saistībā ar SWIFT nolīgumu minēto iemeslu dēļ es iebilstu pret datu nodošanu, jo īpaši, ja īsti nav iespējams pierādīt, ka šie dati tiks izmantoti konstruktīvā veidā, vai ja nevar izslēgt to ļaunprātīgu izmantošanu. Rezolūcijas priekšlikumā ir sīki norādīti iespējamie apdraudējumi un ieteikts atlikt balsošanu par piekrišanu nolīgumiem ar ASV un Austrāliju par pasažieru datu reģistra datiem. Šā iemesla dēļ es balsoju par šo priekšlikumu.

Georgios Papanikolaou (PPE), rakstiski. – (EL) Šķiet, ka vislabākais risinājums ir vienota parauga izveide pasažieru reģistram, kas tiks piemērots PDR nolīgumos ar visām ieinteresētajām valstīm, un balsojuma atlikšana par nolīguma ar ASV un Austrāliju apstiprināšanu. Zem spiediena formulēta pieeja, kas varētu negatīvi iespaidot PDR nolīgumus ar ASV un Austrāliju, apstādinātu datu plūsmu, un tā rezultātā var tikt atņemtas nosēšanās tiesības, kas aviosabiedrībām radītu katastrofālas sekas. Kopīgās rezolūcijas priekšlikumā, ko šodien apsprieda visas Parlamenta grupas un par kuru nobalsoju arī es, pareizi ir norādīts, ka PDR nolīgumos ir jāņem vērā obligātās specifikācijas, kas nav apspriežamas. Galvenais mērķis ir pasažieru drošība, bet to nav iespējams panākt, neievērojot privātumu un neaizsargājot personas datus. Datu vākšanas ierobežošana, kam vienmēr jābūt saskaņā ar proporcionalitātes un nepieciešamības principu, ir būtiski svarīga pasažieru datu nosūtīšanai.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par šo rezolūciju. PDR rezolūcija tika pieņemta ar ļoti lielu balsu vairākumu un mūsu atbalstu. Tajā tiek aicināts balsot par pasažieru datu reģistra (PDR) nolīgumu ar ASV, Kanādu un Austrāliju, līdz ir panāktas visstiprākās garantijas datu aizsardzībai, noteikts datu glabāšanas periods, nolūka ierobežojumi, veikta parlamentārā izpēte, nodrošināta tiesas kontrole, piekļuves tiesības un tiesiskā aizsardzība.

Rezolūcijas priekšlikums (RC-B7-0238/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – Es patiešām atbalstu šo rezolūciju, jo tā radīja daudzas bažas gan Eiropas Parlamentā, gan ārpus tā. Cianīds ir atzīts par ļoti toksisku ķīmisku vielu, ko izmanto zelta ieguves rūpniecībā un uzskata par galveno piesārņotāju un kas var atstāt katastrofālu un neatgriezenisku ietekmi uz cilvēka veselību un vidi. Šī ķīmiskā viela ir izraisījusi lielāko ekoloģisko katastrofu Centrāleiropas vēsturē. Diemžēl ES līmenī nav pieņemti skaidri noteikumi, un cianīdu turpina izmantot zelta ieguvē, ļoti apdraudot strādniekus un vidi. Es uzskatu, ka tikai pilnīgs aizliegums izmantot cianīdu kalnrūpniecībā var aizsargāt mūsu ūdens resursus un ekosistēmas no cianīda piesārņojuma.

Elena Băsescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es neesmu ne Parlamenta deputāte no Ungārijas, kas aizstāv šīs valsts intereses un tāpēc atbalsta Áder kungu, ne arī strādāju nevalstiskajā organizācijā. Es esmu Parlamenta deputāte no Rumānijas un aizstāvu savas valsts intereses.

Es uzskatu par savu pienākumu lūgt veikt pētījumu par šīs tehnoloģijas izmantošanas ietekmi, pirms pieprasu aizliegt izmantot cianīda tehnoloģijas kalnrūpniecībā.

Tiem, kas šo rezolūciju iesniedza apspriešanai, bija pienākums piedāvāt alternatīvu tehnoloģiju, kas būtu ekonomiski iespējama un mazāk toksiska nekā tā, kuru tie ir pieprasījuši pilnībā aizliegt.

Pēc paziņojuma, ko Eiropas Komisijas pārstāve, Cecilia Malmström kundze, izdarīja pirms divām nedēļām vietējo kopienu pārstāvju (tostarp Rošia Montanā apgabala pilsētu mēru) sapulcē, es esmu izdarījusi secinājumu, ka pirms šīs tehnoloģijas pilnīgas aizliegšanas ir jāveic padziļināts pētījums un jāpārbauda visas esošās iespējas.

Pirms lēmuma pieņemšanas mums ir jāapsver visi šie aspekti: vides aizsardzība, darba vietu radīšana, ieguldījumu piesaistīšana, kā arī kalnrūpniecībai alternatīva nodarbošanās veida trūkums visa reģiona iedzīvotājiem.

Visbeidzot es balsoju pret šo rezolūciju un iesniedzu divus grozījumus, jo šī rezolūcija atspoguļo vienas partijas viedokli un intereses.

.

George Becali (NI), rakstiski. – (RO) Es atbalstu grozījumus, kuru mērķis ir svītrot 4. punktu, kas ietverts rezolūcijas projektā, par kuru šodien notika balsojums. Tāpēc es balsoju par šiem grozījumiem. Tomēr es balsoju pret rezolūcijas projektu vairāku iemeslu dēļ. Mēs nevaram lūgt Eiropas Komisijai aizliegt dažām dalībvalstīm, piemēram, Rumānijai, kam ir lielākie neizmantotie resursi, zelta ieguvē izmantot cianīda tehnoloģiju. Rošia Montanā projekts ir pelnījis saņemt atbalstu, paturot prātā tā ekonomisko un sociālo ietekmi un to, ka tas pilnībā atbilst ierobežojumiem, kuru nolūks ir aizsargāt vidi un arheoloģisko atradumu vietas. Es atbalstu iespējas, ko sniedz šis apgabals par spīti visām tā problēmām. Es stingri ticu, ka atbildīgās valsts iestādes vienosies par licences maksu, kas var atdzīvināt un aizsargāt Rošia Montanā apgabalu ar tā zelta atradnēm. Tā kā Rumānija ir dalībvalsts, tā ir tiesīga izmantot savas atradnes drošos apstākļos, nodrošinot vides aizsardzību, bet tomēr gūstot ekonomisku un sociālu labumu proporcionāli dabas resursiem, kas tai ir.

Jean- Luc Bennahmias (ALDE), rakstiski. – (FR) Cianīds ir ārkārtīgi bīstama ķīmiskā viela, ko izmanto kalnrūpniecībā, neraugoties uz apdraudējumu, ko tā rada videi un cilvēku veselībai. Pirms desmit gadiem vairāk nekā 100 000 kubikmetri ar cianīdu piesārņota ūdens nejauši izplūda upju sistēmā no zelta raktuves tvertnes Rumānijā. Šī izplūde izraisīja vienu no pašām lielākajām vides katastrofām Centrāleiropā. Vairākus gadus toksiskas vielas ir apdraudējušas ekoloģisko līdzsvaru, pārtikas ķēdi un cilvēka pamatvajadzības pēc šo upju ūdens. Nav līdzekļu, lai aizkavētu šādas katastrofas atkārtošanos. Eiropā vairākos kalnrūpniecības projektos izmanto cianīdu. Jebkurā brīdī var notikt jauna katastrofa. Tas vienkārši ir laika un cilvēku neuzmanības jautājums. Cianīda izmantošanai kalnrūpniecībā ir vajadzīgi nedaudzi strādnieki, bet tas rada reālus vides katastrofas draudus. Eiropas vides aizsardzības tiesību aktos ir noteikts piesardzības princips, un tiek pieprasīts nepieļaut un uzraudzīt ūdens piesārņojumu. Tāpēc es balsoju par Parlamenta rezolūciju, kurā tas aicina pilnībā aizliegt cianīda izmantošanu ES zelta raktuvēs.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es apstiprinu šo konkrēto rezolūcijas priekšlikumu un balsoju par to, jo jautājums par cianīda izmantošanu kalnrūpniecības tehnoloģijās ir ārkārtīgi nopietns un ir nepieciešama steidzama un apņēmīga rīcība bez izlocīšanās. Līdz šim Komisijas pieeja šiem jautājumiem ir bijusi ļoti vienaldzīga, un tā ir tūlīt jāmaina. Šī problēma skar daudzas valstis, Eiropas pilsoņu veselību un vides aizsardzību. Gadījumi un sekas, kas radušies, kalnrūpniecībā izmantojot cianīdu, piemēram, Rumānijā un citās valstīs, ir pienācīgi dokumentēti un ārkārtīgi satraucoši. Kad es jautāju Komisijai par nesen pieņemto lēmumu Bulgārijā izveidot zelta raktuves, kurās tiks izmantotas cianīda tehnoloģijas, Komisijas atbilde tikai vēl vairāk palielināja manas bailes. Diemžēl pašlaik šķiet, ka Ziemeļgrieķijā trīs ieguldījumu programmās ārvalstu uzņēmumi drīkst lietot cianīdu. Visbeidzot Komisijai būtu jāierosina ES nākamo sešu gadu laikā pilnīgi aizliegt izmantot cianīdu, lai šis aizliegums varētu stāties spēkā, vēlākais, līdz 2012. gada beigām. Pie tam visām dalībvalstīm būtu jāapņemas aizliegt izmantot cianīdu, kā nesen to izdarīja Ungārija.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Eiropas Parlaments ir pieņēmis rezolūciju par vispārēju aizliegumu kalnrūpniecībā izmantot cianīdu, kas stātos spēkā līdz 2011. gada beigām. Cianīda piesārņojumam ir starptautiska mēroga sekas, tādēļ aizliegums jāpieņem Eiropas līmenī. Piemēram, 2000. gada janvārī vairāk nekā 100 000 kubikmetri ar cianīdu piesārņota ūdens izplūda no zelta raktuves Rumānijā un piesārņoja upes un strautus Rumānijā, Ungārijā, Serbijā un Bulgārijā. Mēs ceram, ka dalībvalstis beigs atbalstīt kalnrūpniecības projektus, kuros izmanto cianīda tehnoloģijas. Tajā pašā laikā Komisijai šajos apgabalos būs jāstimulē rūpniecības atkārtota attīstīšanās, piešķirot finansiālu atbalstu videi draudzīgu aizvietošanu izmantošanai, atjaunojamās enerģijas ražošanai un tūrismam.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt un Cecilia Wikström (ALDE), rakstiski. – (SV) Zviedrijas zelta ieguves rūpniecībā cianīdu izmanto slēgtās sistēmās videi draudzīgā un ilgtspējīgā veidā. Līdz izplūšanai no sistēmas tā daudzumu samazina, un ar labākās pieejamās tehnoloģijas palīdzību nosaka robežvērtības, kas ir krietni zemākas nekā starptautiski atļautais drošais līmenis. Augsti drošības standarti nepieļauj cianīda ietekmi uz vidi. Šīs raktuves palīdz nodrošināt nodarbinātību reti apdzīvotās vietās, jo vēl nav izdevies izstrādāt alternatīvu tehnoloģiju. Pētniecība un attīstība būtu jāveicina arī šajā jomā, bet pašreizējā situācijā aizliegums būtu katastrofāls gan no sociālās, gan no ekonomiskās perspektīvas.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson and Marita Ulvskog (S&D), rakstiski. – (SV) Mēs, sociāldemokrāti, strādājam plašā mērogā, lai pakāpeniski izbeigtu kaitīgu vielu lietošanu pārtikā, vidē, ražošanā u. c. Cianīds ir viena no šīm kaitīgajām vielām, un saprotamu iemeslu dēļ darbs ar cianīdu tiek reglamentēts. Zviedrijā darbs ar cianīdu kalnrūpniecībā notiek slēgtā procesā, un zināmā mērā to uzskata par drošu. Citās ES daļās darbs ar šo vielu netiek tik stingri kontrolēts.

Mēs izvēlamies atturēties piedalīties galīgajā balsošanā, jo mēs nevaram atbalstīt nepārdomātu, pilnīgu aizliegumu, kas kaitētu kalnrūpniecībai arī tajās valstīs, kurās darbu ar cianīdu uzskata par drošu. Tomēr mēs vēlamies, lai Komisija nekavējoties rīkojas, lai panāktu, ka procesi, kas ietver cianīda izmantošanu, ir droši, lai nodrošinātu, ka visās dalībvalstīs šie procesi ir slēgti, un lai ilgtermiņā pakāpeniski izbeigtu cianīda lietošanu, nosakot aizliegumu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Cianīda īpašā toksiskuma dēļ un, ņemot vērā tā lietošanas ietekmi kalnrūpniecībā gan uz cilvēkiem, kas to lieto, gan uz faunu un floru raktuvju apkārtnē, ir jāveic pasākumi, lai aizliegtu to izmantot kalnrūpniecībā, jo pastāv bailes, ka piesārņojuma gadījumu skaits varētu palielināties, kam būtu katastrofālas sekas gan uz cilvēkiem, gan uz vidi. Tomēr, ņemot vērā pašreizējās kalnrūpniecības vajadzības, šis aizliegums nevar būt tūlītējs, tāpēc ir jāizpēta un jāievieš pasākumi, lai līdz minimumam samazinātu cianīda lietošanas ietekmi uz vidi.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo rezolūciju tāpēc, ka tajā ir ierosināts līdz 2011. gada beigām noteikt vispārēju aizliegumu cianīda izmantošanai kalnrūpniecībā Eiropas Savienībā un tāpēc, ka es saprotu, ka pašlaik aizliegums ir vienīgais drošais veids, kā aizsargāt mūsu ūdens resursus un ekosistēmas no piesārņojuma, ko rada cianīda izmantošana raktuvēs. Es vēlos uzsvērt nepieciešamību noteikt pienākumu attiecīgajiem uzņēmumiem apdrošināties, lai segtu kaitējuma atlīdzību un visas izmaksas saistībā ar pasākumiem stāvokļa izlabošanai, lai katastrofas vai nepareizas darbības gadījumā piesārņotajā vietā atjaunotu sākotnējo ekoloģisko un ķīmisko stāvokli.

Françoise Grossetête (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo tekstu un esmu apmierināts ar balsojuma iznākumu, jo cianīds ir ārkārtīgi toksiska ķīmiskā viela, kas var atstāt katastrofālu un neatgriezenisku ietekmi uz vidi un cilvēka veselību. Saskaņā ar Ūdens pamatdirektīvu cianīds ir arī klasificēts kā būtisks piesārņotājs.

Vai man kādam ir jāatgādina, ka 2000. gada janvārī vairāk nekā 100 000 kubikmetri ar cianīdu piesārņota ūdens izplūda no zelta raktuves *Baia Mare*, Rumānijā, un piesārņoja Somesas, Tisas un Donavas upi? Tas nogalināja zivis un dzīvos organismus, un Rumānijā, Ungārijā, Serbijā un Bulgārijā tika paliekoši piesārņots dzeramais ūdens.

Vai man kādam ir jāatgādina, ka šo incidentu tā postošās ietekmes uz vidi dēļ dēvē par „otru Černobiļu”?

Ja mēs vienkāršā kopīgā rezolūcijas priekšlikumā nepieņemsim stingru nostāju par labu pilnīgam aizliegumam Eiropas Savienībā izmantot cianīda kalnrūpniecības tehnoloģijas, tad vēstījums, ko mēs sūtām Eiropas Komisijai, zaudē jēgu.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), rakstiski. – (RO) Dažreiz vides, dabas mantojuma un cilvēku labklājības aizsardzība kopumā kļūst svarīgāka pat par ekonomiskām un partiju atbalstītāju interesēm. Tas ir šīs rezolūcijas uzmanības centrā.

Šodien Eiropas Parlamentam ir izdevies parādīt, ka tas pirmām kārtām aizstāv vispārējās cilvēku intereses un labklājību. Cianīda tehnoloģiju izmantošana kalnrūpniecībā rada riskus, ko mēs nedrīkstam pieļaut, jo sekas ir neatgriezeniskas.

Tomēr es atbalstu ideju par rūpniecības pārveidošanas veicināšanu apgabalos, kur ir aizliegts kalnrūpniecībā izmantot cianīda tehnoloģijas, sniedzot pietiekamu finansiālo atbalstu „tīrajiem” rūpniecības sektoriem, kā arī atjaunojamās enerģijas ražošanai un tūrismam.

Tunne Kelam (PPE), rakstiski. – Es balsoju par šo rezolūciju, jo es uzskatu, ka Eiropā būtu jāaizliedz kalnrūpniecībā izmantot cianīdu. Cianīds ir ļoti toksiska ķīmiskā viela, ko izmanto zelta ieguves rūpniecībā. Tas nopietni apdraud vidi un cilvēku veselību. Pagātnē smagās katastrofas ir pierādījušas, ka cianīda piesārņojums var atstāt neatgriezenisku ietekmi gan uz vidi, gan uz cilvēka veselību. Šajā saistībā es noteikti atbalstu šāda veida kalnrūpniecības aizliegšanu visīsākajā iespējamajā termiņā, lai nodrošinātu, ka ne šodien, ne turpmāk neviens netiek pakļauts cianīda kalnrūpniecības tehnoloģiju postošajai ietekmei.

Marian-Jean Marinescu (PPE), rakstiski. – (RO) Vairāku iemeslu dēļ es balsoju pret rezolūciju par aizlieguma kalnrūpniecībā izmantot cianīdu noteikšanu līdz 2011. gada beigām. Pašreizējo to kalnrūpniecības projektu apturēšana, kuros izmanto cianīda tehnoloģijas, būtu smags trieciens gan tām dalībvalstīm, kuras izmanto šo tehnoloģiju (Somija, Zviedrija, Spānija, Bulgārija un Grieķija), gan tām dalībvalstīm, kas ražo cianīdu (Beļģija, Apvienotā Karaliste, Čehijas Republika un Vācija). Eiropa kļūtu 100 % atkarīga no ievestā zelta — metāla, ko izmanto Eiropas dārgmetālu nozarē, kā arī elektronikas sektorā. Aptuveni 87 % no saražotā cianīda izmanto citās rūpniecības nozarēs, kas nav kalnrūpniecība, piemēram, vitamīnu, rotaslietu, adhezīvu, datoru elektronisko komponentu, ugunsizturīgu izolācijas materiālu, kosmētikas, neilona, krāsu, zāļu u. c. ražošanā. Šajā tautsaimniecības nozarē izmanto tehnoloģijas, kas apdraud cilvēku veselību un vidi. Cianīda tehnoloģija ir tikai viena no tām. Ir pieņemti noteikumi un standarti, kas atļauj šādas darbības veikt drošos apstākļos, lai nepieļautu nekādu kaitīgu ietekmi. Šis princips attiecas arī uz kalnrūpniecības tehnoloģiju. Spēkā ir tiesību akti, kas ir jāievēro. Mums nav tiesību aizliegt, bet mums ir tiesības aizsargāt.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) ES savā Ūdens pamatdirektīvā ir ļoti skaidri formulējusi mērķus attiecībā uz ūdens resursu kvalitāti, un tajos nedrīkst būt nekādas ķīmiskās vielas. Lai sasniegtu šos mērķus, ir būtiski aizliegt kalnrūpniecībā izmantot cianīda tehnoloģijas. Mums šī metode ir jāaizstāj ar videi draudzīgām alternatīvām, jo cianīda kalnrūpniecības tehnoloģijas pēdējo 25 gadu laikā ir izraisījušas vairāk nekā 30 nopietnas katastrofas.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju pret šo rezolūciju, jo 2006. gada direktīva, kas ir spēkā, paredz maksimālu aizsardzību videi un cilvēka veselībai attiecībā uz cianīda tehnoloģiju izmantošanu kalnrūpniecībā. Ņemot vērā direktīvas stingros noteikumus par kalnrūpniecības atkritumiem un dzīvotspējīgu alternatīvu trūkumu, nav vajadzības noteikt vispārēju aizliegumu cianīda tehnoloģiju izmantošanai zelta ieguvē.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par šo galīgo tekstu. Kopīgo rezolūcijas priekšlikumu pieņēma, izdarot tikai vienu nelielu, pozitīvu papildinājumu (mudinot pārveidot ražošanu apgabalos, kur tiek aizliegts kalnrūpniecībā izmantot cianīdu). Balsojot pēc saraksta (161/416), noraidīja centienus prasību „noteikt vispārīgu aizliegumu” aizstāt ar vienkāršu ietekmes novērtēšanu, kā arī grozījumu, kas paredzēja vienkārši „izskatīt” aizlieguma noteikšanu (balsošana pēc saraksta: 246/337). Noraidīja arī grozījumu, ko mēs ierosinājām kopā ar S&D un GUE/NGL grupām un kas paredzēja „ierosināt aizlieguma noteikšanu”, norādot tā spēkā stāšanās dienu (balsošana pēc saraksta: 274/309). Galīgo rezolūciju pieņēma ar 524/54/13 balsīm (ALDE grupa atturējās, jo netika pieņemtas izmaiņas, kas paredzēja veikt ietekmes novērtējumu).

Alf Svensson (PPE), rakstiski. – (SV) Vakardienas balsojumā Eiropas Parlamentā par vispārēju aizliegumu Eiropas Savienībā kalnrūpniecībā izmantot cianīdu es, tāpat kā daudzi citi Zviedrijas deputāti, balsoju pret šo rezolūcijas priekšlikumu. Cianīds ir toksisks, un ir ārkārtīgi svarīgi tā izmantošanā ievērot noteiktās vides aizsardzības vadlīnijas un izskalošanu veikt slēgtā procesā. Eiropā tā ir standarta prakse un samazina bīstamu emisijas gadījumu risku. Vispārējs aizliegums kalnrūpniecībā izmantot cianīdu nozīmētu, ka Eiropā, tostarp Zviedrijā, būtu jāslēdz zelta raktuves. Manuprāt, vispārējs aizliegums kalnrūpniecībā izmantot cianīdu nebūtu ieteicams, līdz mums būs tāda alternatīva skalošanai, izmantojot cianīdu, kas būtu iespējama tehniski, ekonomiski un, ņemot vērā ietekmi uz vidi. Tāpēc es balsoju pret šo kopīgas rezolūcijas priekšlikumu.

15. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

SĒDI VADA J. BUZEK

Priekšsēdētājs

16. Priekšsēdētāja paziņojumi

Priekšsēdētājs. - Mūs ir apbēdinājušas ziņas par Somijas starptautisko cilvēktiesību novērotāja *Jyri Antero Jaakola* slepkavību Meksikā. Viņš un Meksikas cilvēktiesību aktīvists *Betty Cariño Trujillo*, kas viņu pavadīja, tika noslepkavoti misijas laikā, kurā tie novēroja, kā Meksikā tiek ievērotas cilvēktiesības. Eiropas Parlamenta vārdā es izsaku līdzjūtību upuru ģimenēm. Diemžēl mūsu pasaulē joprojām tiek piedzīvoti tādi zaudējumi kā šis.

Es esmu pārliecināts, ka jūs zināt, ka pagājušajā nedēļā es biju oficiālā vizītē ASV. Es oficiāli atklāju Parlamenta jauno sadarbības biroju Amerikas Savienoto Valstu Kongresā Vašingtonā. Man bija arī daudzas svarīgas sarunas, kurām vajadzētu veicināt ciešāku sadarbību, jo īpaši ekonomikas jomā, starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm. Mēs runājam arī par stratēģiskajām partnerattiecībām un par izmaiņām Eiropas Savienībā pēc Lisabonas Līguma stāšanās spēkā. Mēs sagaidām, ka sadarbība ar Amerikas Savienotajām Valstīm būs vienlīdzīga.

Šo svētdien, 9. maijā, ir Šūmana deklarācijas sešdesmitā gadadiena. Atzīmējot šo notikumu, sestdien, 8. maijā, Briselē un svētdien Strasbūrā Eiropas Parlaments atvērs savas durvis visiem interesentiem. Arī Luksemburgā notiks ceremonijas par godu šim notikumam. Strasbūrā apmeklētāju vidū būs arī Komisijas priekšsēdētāja vietniece un Vācijas Eiropas lietu ministrs. Arī es tur būšu un vēlos jūs visus aicināt šo svētdien četros dienā ierasties Strasbūrā.

17. Līgumu grozīšana – pārejas pasākumi attiecībā uz Eiropas Parlamenta sastāvu – Lēmums nesusaukt Konventu, lai grozītu Līgumus saistībā ar pārejas pasākumiem attiecībā uz Eiropas Parlamenta sastāvu (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir kopīgās debates par šādiem jautājumiem:

– *Méndez de Vigo* kunga Konstitucionālo jautājumu komitejas vārdā sagatavotais ziņojums par projektu protokolam, ar ko groza Protokolu Nr. 36 par pārejas noteikumiem attiecībā uz Eiropas Parlamenta sastāvu

līdz 2009.–2014. gada sasaukuma beigām: Eiropas Parlamenta atzinums (ES līguma 48. panta 3. punkts) [17196/2009 - C7-0001/2010 – 2009/0813(NLE)] (A7-0115/2010), un

– Méndez de Vigo kunga Konstitucionālo jautājumu komitejas vārdā sagatavotais ziņojums par ieteikumu par Eiropadomes priekšlikumu nēsāukt Konventu, lai grozītu Līgumu pārejas noteikumus attiecībā uz Eiropas Parlamenta sastāvu [17196/2009 - C7-0002/2010 – 2009/0814(NLE)] (A7-0116/2010).

Íñigo Méndez de Vigo, referents. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos sākt savu runu, citējot Rilki: "Herr, es ist Zeit. Der Sommer war sehr groß...". Rilke bija mūsu nesen mirušā kolēģa Dimitris Tsatsos mīļākais dzejnieks. Pirms kāda laika, 1997. gada 19. novembrī, Dimitris Tsatsos un man bija tas gods iesniegt Eiropas Parlamentam ziņojumu par Amsterdamas līgumu.

Tieši šajā ziņojumā par Amsterdamas līgumu mēs izteicām priekšlikumu jebkādos grozījumus Līgumos vispirms apspriest Konventā.

Mēs to nosaucām par Kopienas metodi. Tieši šī metode, kas paredz Konventa sasaukšanu, tika izmantota, lai sagatavotu Pamattiesību hartu un, vissvarīgākais, Konstitucionālo līgumu.

Es vēlos pieminēt Dimitris Tsatsos jo īpaši šodien, kad mēs stāvam uz sliekšņa, lai veiktu pirmās reformas Lisabonas līgumā, kas saskaņā ar jaunāko analīzi ir tas Konstitucionālais līgums, par kuru mēs, priekšsēdētāja kungs, tik smagi cīnījāmies.

Šīs pirmās reformas, kas ietvers Lisabonas līguma Protokola (Nr. 36) grozīšanu, jāveic sakarā ar izveidojušos anomāliju, jo laikā, kad pagājušā gada jūnijā notika šī Parlamenta vēlēšanas, Lisabonas līgums mums visiem zināmu peripetiju dēļ nebija stājies spēkā.

Tādēļ pēdējās Parlamenta vēlēšanas tika organizētas saskaņā ar tajā brīdī spēkā esošo Nicas līgumu, un minētajā Nicas līgumā paredzētais deputātu skaits ir 736 pretstatā 751 deputātam, kā paredzēts Lisabonas līgumā.

Priekšsēdētāja kungs, lai situāciju sarežģītu vēl vairāk, 1976. gada aktā noteikts, ka Eiropas Parlamenta deputāta mandāts ilgst piecus gadus. Tas nozīmē, ka tagad mēs nevaram vienkārši pāriet uz Lisabonas līgumā paredzēto deputātu skaitu, t.i., 751, ņemot vērā, ka saskaņā ar Lisabonas līgumu viena valsts zaudēs trīs jau ievēlētos deputātus, kuri minētā iemesla dēļ nevar pamest Parlamentu šā sasaukuma laikā.

Priekšsēdētāja kungs, šis ir iemesls, kādēļ Protokols (Nr. 36) ir jāgroza, lai Lisabonas vienošanās varētu stāties spēkā, un kādēļ šā sasaukuma laikā, no 2009. līdz 2014. gadam, pēc Protokola (Nr. 36) grozījumu stāšanās spēkā šajā Parlamentā izņēmuma kārtā būs 754 deputāti.

Priekšsēdētāja kungs, šis ir iemesls, kādēļ Eiropadome nosūtīja jums vēstuli, lūdzot Parlamentu saskaņā ar ES līguma 48. panta 2. punktu sniegt savu atzinumu par diviem jautājumiem.

Pirmais jautājums ir par to, vai jāsauc Konvents, lai sagatavotu Protokola (Nr. 36) grozījumus. Otrais jautājums ir par to, vai valstu un valdību vadītāji var sasaukt starpvaldību konferenci, lai grozītu Protokolu (Nr. 36).

Abi jautājumi ir savstarpēji saistīti, lai arī tie ir aplūkoti divos dažādos ziņojumos. Es sākšu ar starpvaldību konferences sasaukšanu. Kā jau teicu, runa ir par Lisabonas līguma īstenošanas politisko rezultātu un ārkārtas rakstura pagaidu risinājumu, kas darbosies tikai līdz šā sasaukuma beigām. Tādēļ šī starpvaldību konference apspriedīs vienīgi jautājumu, par kuru jau ir panākta vienošanās, proti, kā sadalīt šos 18 deputātus starp 12 valstīm.

Tātad debašu nebūs, priekšsēdētāja kungs. Es uzskatu, ka starpvaldību konferenci var sasaukt ļoti ātri un šī jautājuma nokārtošanai tai var pietikt ar vienu rītu, ņemot vērā, ka politiskais lēmums jau ir pieņemts.

Šī iemesla dēļ es aicināšu balsot par starpvaldību konferences sasaukšanu un saku, ka, pēc manām domām, nav nepieciešams sasaukt Konventu jautājumā, kas jau ir izlemts. Mēs atbalstām starpvaldību konferences sasaukšanu; mēs esam pret Konventa sasaukšanu.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos izteikt savu prieku par to, ka Eiropas Parlaments ar mana dārgā kolēģa un drauga Íñigo Méndez de Vigo aizgādību piekrit Eiropadomes viedoklim, uzskatot, ka nav nepieciešams sasaukt Konventu, lai īstenotu ierosinātās izmaiņas Lisabonas līguma Protokolā (Nr. 36), jo šīs izmaiņas ir nelielas, tomēr būtiskas, lai līdz nākamajām vēlēšanām nodrošinātu šajā zālē deputātu klātbūtni tādā skaitā, kādā tiem būtu jābūt, ja Lisabonas līgums būtu bijis spēkā.

Šis konkrētais gadījums ir diezgan paradokssāls, jo gan *Méndez de Vigo* kungs, gan es pats piedalījāties Konventā, kas sagatavoja Konstitūciju Eiropai. Šajā gadījumā mērķis ir pacensties un izvairīties no šīs procedūras, jo mums jāapspriež ļoti nelielas, patiesībā tikai formālas izmaiņas Lisabonas līgumā.

Es priecājos, ka tad, ja Parlaments pieņems *Méndez de Vigo* kunga izvirzīto priekšlikumu, un pēc starpvaldību konferences un atbilstošo ratifikācijas procedūru pabeigšanas Eiropas Savienības dalībvalstu 27 parlamentos darbu pēc iespējas drīzāk uzsāks vēl 18 Eiropas Parlamenta deputāti no 12 valstīm — Apvienotās Karalistes, Slovēnijas, Polijas, Nīderlandes, Maltas, Latvijas, Itālijas, Bulgārijas, Zviedrijas, Francijas, Austrijas un Spānijas.

Tādējādi šo valstu pilsoņi iegūs vēl labāku pārstāvību Eiropas Parlamentā. Šī iemesla dēļ es priecājos, ka *Méndez de Vigo* kungs ir uzrakstījis šo ziņojumu un Konstitucionālo jautājumu komiteja ir to pieņēmusi viņa piedāvātajā formā. Es arī ceru, ka tas gūs plašu atbalstu šajā plenārsēdē un mēs pēc iespējas drīzāk redzēsim šeit, Parlamentā, trūkstošos 18 deputātus un ka to nodrošinās Lisabonas līgums.

Maroš Šefčovič, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties *Méndez de Vigo* kungam par izcilo ziņojumu. Turklāt es ar prieku varu informēt Eiropas Parlamentu, ka Komisija ir pieņēmusi pozitīvu atzinumu par starpvaldību konferences sarīkošanu, lai apspriestu nepieciešamās izmaiņas Līgumā vēl 18 deputātu apstiprināšanai.

Eiropadome pēc Spānijas valdības priekšlikuma lūdza Komisiju sniegt atzinumu, un, tā kā Spānijas valdības priekšlikums atspoguļo jau iepriekš panākto politisko vienošanos bez vilcināšanās papildināt Eiropas Parlamentu ar 18 deputātiem, Komisija ir ieteikusi pēc iespējas drīzāk sarīkot starpvaldību konferenci.

Saskaņā ar Spānijas priekšlikumu Komisija savā atzinumā arī uzsvēra, ka starpvaldību konferencei jārisina vienīgi jautājums par papildu deputātiem. Es ļoti priecājos redzēt, ka *Méndez de Vigo* kunga ziņojums guva spēcīgu vairākuma atbalstu Konstitucionālo jautājumu komitejā, un mēs ceram, ka tas pats notiks arī Parlamenta rītdienas sēdē.

Es arī vēlos Komisijas vārdā izteikt cerības, ka starpvaldību konference, kas apspriedīs ierobežotās izmaiņas Līgumā, spēs ātri vienoties un dalībvalstu ratifikācija ļaus 18 papildu deputātiem saņemt mandātus pēc iespējas drīzāk.

Carlo Casini, PPE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es runāšu ļoti īsi, jo komiteja, ko es vadu, ir panākusi ļoti visaptverošu vienošanos, kas atbilst jau iepriekš teiktajam, tādēļ nav vajadzības stiept garumā šīs debates.

Problēma, kas ir radusies un tika apspriesta komitejā, ir saistīta galvenokārt ar šādiem aspektiem: gan 1976. gada Vēlēšanu aktā, gan Lisabonas līgumā noteikts, ka šī Parlamenta deputātus tiešās vēlēšanās ievēl dažādu valstu iedzīvotāji. Problēma rodas gadījumos, kad vēlēšanu sistēma, kas tika izmantota, lai ievēlētu šā sasaukuma Eiropas Parlamenta deputātus, nepieļauj tādu kandidātu iekļūšanu Parlamentā, kuri nesaņēma pietiekami daudz balsu, lai iegūtu vietu Parlamentā, tomēr balsu skaits ir pietiekams, lai viņi varētu kļūt par deputātiem vēlāk.

Dažas vēlēšanu sistēmas pieļauj šādu iespēju, bet citās tas, šķiet, nav iespējams. Tādēļ, ja vien mēs negribam būtiski novilcināt deputātu uzņemšanu Parlamentā, mums būtu izņēmuma kārtā jāpiemēro pagaidu sistēmas deputātu iecelšanai, kā to ir paredzējusi Padome.

Pēc ilgstošām diskusijām mana komiteja secināja, ka šī būtu taisnīga pieeja. Tādēļ mēs atbalstām iepriekš paustos viedokļus. Man jāsaka, ka es personīgi iesniedzu priekšlikumu grozījumiem par novērotāju iecelšanu uz pārejas periodu līdz jaunu deputātu ievēlēšanai šajā Parlamentā. Lai gan šie grozījumi joprojām tiek apspriesti, mums būs jābalso pret tiem, neskatoties uz to, ka es pats tos iesniedzu, jo kompromisa grozījumi nodrošinās ātru, tūlītēju deputātu uzņemšanu Parlamentā.

Ramón Jáuregui Atondo, S&D grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikt, ka lēmums, kas mums jāpieņem šajā jautājumā, nav viegls. Pirmkārt, mēs pārskatām Līgumu. Drīz pēc tā stāšanās spēkā mēs pirmo reizi ierosinām pārskatīt Līgumu. Tas nav nekāds nieks.

Otrkārt, mūs tomēr vada vēlme atjaunot un apstiprināt to 18 deputātu tiesības, kuriem būtu tiesības saņemt deputāta pilnvaras, ja Līgums būtu ticis apstiprināts pirms vēlēšanām, un dot viņiem iespēju realizēt šīs tiesības. Vēl jo vairāk, mēs ļaujam 12 valstīm, kurām ir tiesības pārkārtot savas pozīcijas šajā Parlamentā, jo tām ir vienošanās ar visu Eiropas Savienību par to pārstāvības paplašināšanu, realizēt šīs tiesības. Tas arī ir viss, par ko mums jālemj, bet tas ir svarīgs jautājums.

Taču pašā Līgumā ir noteikts, ka tā grozīšanai jāsauc Konvents. Padome visnotaļ pamatoti vaicā mums, vai ir nepieciešams sasaukt Konventu, lai ratificētu vienošanos, kas ir panākta ar visām ES dalībvalstīm. Parlaments atbild, ka tas nav nepieciešams. Šajā gadījumā tas nav vajadzīgs.

Tādēļ Parlaments pilnvaro Padomi sasaukt starpvaldību konferenci un pārskatīt Līgumu, radot iespējamību, ka visas 27 valstis ratificēs grozījumus, un tādējādi ļaujot 18 deputātiem ierasties šeit un 12 iesaistītajām valstīm sasniegt pilna līmeņa pārstāvību Parlamentā.

Tas ir jautājums, kas mums ir jārisina, tomēr ir kāda problēma. Vispirms es gribētu atzīt, ka mums radās zināmas grūtības, lemjot par to, vai papildu deputātiem noteikti jābūt ievēlētiem tiešās vēlēšanās vai arī viņus var ievēlēt kādā citā veidā.

Es uzskatu, ka šī problēma, kas ir radusies un kuru ir reāli jāapspriež un jāizklāsta, ir tikusi apmierinoši atrisināta. Es vēlos pateikties ne tikai ziņojuma referentam *Méndez de Vigo* kungam, bet arī *Duff* kungam par to, ka mēs esam spējuši panākt vienošanos starp trim grupām, ko es uzskatu par ļoti svarīgu.

Mēs sakām: jā, lai Līgums tiek pārskatīts, taču bez Konventa, lai šīs tiesības uz apstiprinājumu jau varētu sākt realizēt. Tomēr vienlaikus Parlaments atgādinās valstu parlamentiem, ka tiem ir jānosūta deputāti, kas tika ievēlēti Eiropas Parlamentā tiešās vēlēšanās, un ka mēs šeit, Parlamentā, gatavojamies pārskatīt Eiropas vēlēšanu sistēmu, lai Eiropas vēlēšanu modeļa vajadzībām izveidotu vienotu pārnacionālu sistēmu deputātu ievēlēšanai.

Es priecājos, ka šie divi apsvērumi ir ļāvuši panākt līdzsvaru un šis jautājums var atkal tikt izskatīts.

Andrew Duff, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, protams, mums iesniegtais priekšlikums tika sagatavots pirms Līguma stāšanās spēkā. Ja šis priekšlikums būtu izteikts, kad Līgums jau būtu stājies spēkā, mēs to nebūtu pieņēmuši.

Parlaments nevar pieņemt Francijas vēlmi iecelt Parlamentā divus deputātus no *Assemblée Nationale*. Un ja mēs būtu vienojušies par to pēc Līguma stāšanās spēkā, — ja vien šis priekšlikums nebūtu iesniegts pirms tā stāšanās spēkā, — mēs arī būtu pārkāpuši Līgumu, jo šajā priekšlikumā nav ievērots degresīvās proporcionalitātes princips.

Mēs piekrītam pagaidu risinājumam, taču domstarpības ir diezgan sekmīgi atklājušas problēmas saistībā ar Parlamenta sastāvu un vēlēšanu procedūru. Es priecājos, ka visas mūsu grupas tagad ir vienojušās par nepieciešamību veikt būtiskas reformas vēlēšanu procedūrā un Parlaments drīz iesniegs priekšlikumus, kuru izskatīšanai būs jāsauc starpvaldību konference, ko pilnībā un pienācīgi sagatavos Konvents, kurā piedalīsies valstu parlamenti, kas nodrošinās plašas konsultācijas un iesaistīs valstu politiskās partijas, lai laikus atrisinātu šo jautājumu pēc būtības līdz 2014. gadam.

Es esmu ārkārtīgi pateicīgs saviem kolēģiem un citu grupu koordinatoriem par konstruktīvajām sarunām, kas ir noslēgušās ar ciešu apņemšanos veikt Parlamenta vēlēšanu procedūru reformu.

Gerald Häfner, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mums ir liela vienprātība šajā jautājumā. Mēs ar nepacietību gaidām Parlamenta paplašināšanu un 18 jauno deputātu ierašanos. Tagad mēs gribam radīt nosacījumus tam, lai viņi varētu nākt un strādāt kopā ar mums.

Ir tikai viena neliela atšķirība uzskatos, kas patiesībā ir ļoti liela, jo attiecas uz mūsu darba pamatiem, tai skaitā mūsu izpratni par demokrātijas principu un mūsu atzinīgo vērtējumu par šo Parlamentu. Tā attiecas uz jautājumu par to, kurš izlemj, kas kļūs par jaunajiem deputātiem. Mums tas nav otršķirīgs jautājums, tas ir nozīmīgs jautājums. Saskaņā ar Līgumu Eiropas Parlamenta deputātus „ievēl uz pieciem gadiem vispārējās tiešās vēlēšanās brīvā un aizklātā balsojumā.” Viņus ievēl pilsoņi. No 12 valstīm tā ir noticis 11 valstīs.

Viena valsts tagad apgalvo, ka tas nav iespējams un viņi atsūtīs mums deputātus, ko tās pilsoņi ir ievēlējuši pavisam citā amatā. Šāda attieksme pret Parlamentu vai pilsoņu tiesībām vēlē un demokrātijas principu mums nelielas pieņemama.

Mēs varētu atteikties no Konventa sasaukšanas, ja tas būtu tikai tehnisks jautājums; citiem vārdiem, ja mēs būtu vienojušies par Līgumu ievērošanas principu. Taču šobrīd pastāv risks, ka Līgums var sabrukt. Atļaujiet mums uzstāt uz Konventa sasaukšanu, jo tā ir lieliska metode, kā ārpus valdību līmeņa panākt vienprātību Eiropā tieši šāda veida jautājumos.

Ashley Fox, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu un tā secinājumus par to, ka nav nepieciešams sasaukt Konstitucionālo konventu. Šāds Konvents tikai izšķiestu laiku un nodokļu

maksātāju naudu. Mani vēlētāji nūdien neatbalsta tāda Konventa rīkošanu, kas neapšaubāmi apspriestu turpmāku politisku integrāciju. Tik tiešām, Lielbritānijā valda viedoklis, ka politiskās savienības veidošanā jau ir aiziets par tālu.

Lai gan es atzinīgi vērtēju noteikumus, kas ļaus 18 papildu deputātiem ieņemt savas vietas Eiropas Parlamentā, es nedomāju, ka viņiem būtu jāpiešķir novērotāju statuss līdz brīdim, kamēr pārejas noteikumi stāsies spēkā. Šāda rīcība dos viņiem tiesības pieprasīt algas un izdevumu kompensācijas, pirms viņi vēl ir ieguvuši tiesības balsot, un es uzskatu, ka tas nav pareizi un šis ir principa jautājums.

Laikā, kad gandrīz visās dalībvalstīs tiek plānoti apjomīgi valsts izdevumu samazinājumi, šim Parlamentam būtu jārada piemērs. Ar budžeta naudu mums vienmēr būtu jārikojas taupīgi. Mana grupa balsos pret šo ziņojumu, jo tajā ir ignorēts šis svarīgais princips.

Søren Bo Søndergaard, GUE/NGL grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, mums ir domstarpības daudzos jautājumos, kas skar ES. Mums neapšaubāmi ir domstarpības arī daudzos jautājumos, kas skar Eiropas Parlamentu. Tomēr es uzskatu, ka pastāv liela vienprātība par to, ka leģitimitāti Eiropas Parlamentam piešķir fakts, ka to ievēl pilsoņi demokrātiskās un tiešās vēlēšanās. Bet šodien mēs apspriežam priekšlikumu, kas liek mums atskārst, ka tas var mainīties. Ir iesniegts priekšlikums, kura dēļ mēs varam nonākt situācijā, kad turpmākos piecus gadus lēmumus šajā Parlamentā pieņems cilvēki, kas ir nevis tikuši ievēlēti demokrātiskā ceļā, bet gan iecelti. Man liekas, ka tā ir ļoti negatīva tendence. Es arī uzskatu, ka tā ir ļoti nelabvēlīga tendence.

Tas, protams, ir pretrunā ar Līgumu, tādēļ mums būs jāpārskata Līgums. Taču tas ir arī pretrunā ar to, kā mēs rīkojamies praksē. Kad Rumānija un Bulgārija 2007. gadā pievienojās Eiropas Savienībai, vai mēs viņiem teicām, ka viņiem nav jāriko vēlēšanas? Vai mēs teicām, ka deputāti no šīm valstīm varētu divarpus gadus sēdēt Parlamentā bez vēlēšanu sarīkošanas? Nē, mēs likām viņiem sarīkot vēlēšanas, un tieši tāpat mums būtu jārikojas attiecībā uz jaunajiem deputātiem. Tas būtu jādara arī tad, ja vēlēšanas būtu jāorganizē tikai vienā valstī, piemēram, Francijā.

Morten Messerschmidt, EFD grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, mēs šobrīd atrodamies diezgan dīvainā situācijā. Gadiem ilgi mēs esam dzirdējuši, ka Lisabonas līgums būs tas instruments, kas nodrošinās demokrātiju, pārredzamību un pilsoņu ietekmi uz likumdošanu Eiropas Savienībā. Taču viena no pirmajām lietām, ko Eiropas Parlaments gatavojas darīt pēc tam, kad tas gadiem ilgi ir to stāstījis pilsoņiem, ir teikt „nē” tiešām vēlēšanām, „nē” Konventa rīkošanai un „nē” visiem tiem instrumentiem, ko mēs iepriekš minējām, lai pārliecinātu pilsoņus par šī Līguma nepieciešamību. Šī tiešām ir diezgan dīvaina situācija.

Protams, mūsu visloģiskākā rīcība būtu nopietni izturēties pret saviem solījumiem vēlētājiem, nopietni uztvert faktu, ka šajā Parlamentā būtu jāstrādā cilvēkiem, kas savus mandātus ir saņēmuši no tautas tiešās vēlēšanās, un nopietni uztvert to, ka ne jau valdības, bet gan vēlēti pārstāvji groza Līgumus. Abi šie pamatelementi un, starp citu, arī galvenie solījumi tiks iznīcināti, ja pieņemsim abus ziņojumus. Visa ideja, patiesībā visa argumentācija par labu Lisabonas līgumam – viss, kam bija jāpārliecina pilsoņus piešķirt ES vēl plašākas pilnvaras, – tieši tam mēs šobrīd pagriežam muguru, kad jau esam dabūjuši to, ko gribējām. Tādēļ man tāpat kā iepriekšējam runātājam ir jāsaka, ka mana grupa nevar atbalstīt šos ziņojumus.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es uzreiz sāksu runāt par lietu. *Méndez de Vigo* kunga ziņojuma 2. punktā pamatoti uzsvērts, ka viens no Padomes priekšlikumiem ir pilnīgā pretrunā ar 1976. gada aktu. Tas attiecas uz Eiropas Parlamenta deputātu iecelšanu, ko veiktu valstu parlamenti, lai gan saskaņā ar 1976. gada aktu šie deputāti jāievēl tiešās vispārējās vēlēšanās.

Visu cieņu referentam, tomēr man jāatzīst, ka diemžēl viņš nav pievērsis lielāku uzmanību šim jautājumam un nav 5. punktā paredzējis stingrāku un skaidrāku risinājumu, kas nepieļautu tik lielu kompromisu. Ievērot nosacījumu par vēlēšanām nemaz nav tik neiespējami. Ja dalībvalstis nevēlas rīkot papildvēlēšanas, tās varētu vienkārši ņemt par pamatu 2009. gadā notikušo vēlēšanu rezultātus un proporcionāli piemērot tos jaunajam Eiropas Parlamentu deputātu skaitam, kas tām ir tikko ticis piešķirts.

Jebkuri citi risinājumi ir nedemokrātiski, jo īpaši manā valstī — Francijā, kur valsts parlaments tiek iecelts neproporcionāli, neizmantojot proporcionalitātes principu. Faktiski tā būtu valdības veikta iecelšana, kas ir pretrunā ar Līgumu būtību.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Joprojām nav skaidrs, kā Padome varēja tik vieglprātīgi attiekties pret šo jautājumu. Es ceru, ka šī nelaimīgā aizķeršanās neradīs turpmākas problēmas un nemazinās ticību mūsu iestādēm un mūsu projektam. Es jums minēju konkrētu piemēru. Itālijai ir jāievēl viens Eiropas Parlamenta deputāts iespējamās papildvēlēšanās, bet vai mums būtu vairāk jāuztraucas par to,

ka šajās vēlēšanās visdrīzāk piedalīsies ne vairāk kā 5 % no elektorāta, vai jāizmanto iepriekšējo, 2009. gada vēlēšanu rezultāti, lai apstiprinātu Eiropas Parlamenta deputāta ievēlēšanu, ja viņš jebkurā gadījumā ir ticis ievēlēts tiešās vispārējās vēlēšanās?

Mums nekādā gadījumā nevajadzētu situāciju padarīt vēl sliktāku. Nekad iepriekš Eiropai nav bijis tik svarīgi izvairīties no institucionāliem šķēršļiem un kavējumiem integrācijas procesā. Arī es vēlos uzsvērt, cik svarīgi ir tas, lai visi 18 deputāti sāktu strādāt Eiropas Parlamentā vienlaicīgi un netiktu izjaukti valstu pārstāvības trauslais līdzsvars Parlamentā. Es atkārtoju — šis jautājums ir nekavējoties jāatrisina. Tas būtu neiedomājami, ja jaunie deputāti netiktu ievēlēti Parlamentā līdz 2009.–2014. gada sasaukuma beigām.

Tādēļ mums steidzami jāpieņem minētais ieteikums un ziņojums, lai varētu veikt grozījumus Lisabonas līguma Protokolā Nr. 36 bez Konventa sasaukšanas, tomēr tieši sasaucot starpvaldību konferenci, kā to ierosinājis referents. Tik tiešām, mums jāizvēlas visātrākais ceļš, jo pagaidām mēs neko daudz nevaram apspriest. Tā vietā mums jāpāršķir jauna lappuse un ar jaunu sparū jāsāk konstruktīvs darbs, atstājot pagātnē šo diemžēl ļoti negatīvo epizodi.

SĒDI VADA: R. ANGELILLI

Priekšsēdētāja vietniece

Matthias Groote (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlētos pateikties referentam, Méndez de Vigo kungam. Es neredzu vajadzību sasaukt Konventu. Šis ir jautājums par vienu konkrētu aspektu, kas jāprecizē. Kopš 1979. gada Eiropas Parlaments ir ticis ievēlēts tiešās un aizklātās vēlēšanās, un tā tam būtu jānotiek arī turpmāk. Mēs un Padome rīkotos gudri, ja pēc iespējas ātrāk atrisinātu šo problēmu starpvaldību konferencē, jo 16 no 18 dalībvalstīm valda neziņa, un tas ir diezgan nepieļaujami. Tagad bumba atkal ir Padomes laukumā pusē. Es aicinātu Padomi nepiekāpties šajā jautājumā tikai tāpēc, ka viena dalībvalsts nav spējusi atrast skaidrus noteikumus, jo tā gaidīja, ka Lisabonas līgums stāsies spēkā agrāk. Es priecājos, ka mēs esam panākuši šī Līguma pieņemšanu, bet tagad mums ir jāpilda savi mājasdarbi.

I. Méndez de Vigo ziņojums ir labs pamats šī procesa stiprināšanai. Tomēr būtu labāk, ja Padome neļautos kārdinājumam piekrist, ka deputātus uz Eiropas Parlamentu nosūta valsts parlaments. Tas radītu precedentu, un es to nevēlos pieņemt. Tādēļ es pilnībā atbalstu referentu ar nosacījumu, ka uz Eiropas Parlamentu netiek sūtīti deputāti no valstu parlamenti.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, Francija ir vienīgā dalībvalsts, kas nerēķinājās ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā un atsakās ņemt vērā 2009. gada jūnija Eiropas Parlamenta vēlēšanu rezultātus. Akceptējot trešo variantu — Francijas izņēmumu — iecelt divus jaunus Eiropas Parlamenta deputātus, mēs tiekam lūgti apstiprināt arī rīcību, ar kuru tiktu nopietni pārkāpti ES primārie tiesību akti, proti, Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšana tiešās vispārējās vēlēšanās, kas ir bijusi mūsu leģitimitātes pamatā jau 31 gadu.

Vai mēs piekritīsim Padomes lēmumam, pakļaujoties spiedienam no vienas dalībvalsts, kas izrāda zināmu necieņu pret Eiropas Savienību un Eiropas pilsoņiem? Mūsu Parlaments nedrīkst sankcionēt tik nopietnu Eiropas demokrātijas principa pārkāpumu. Mums jāatsakās apdraudēt mūsu leģitimitāti un ticību mums kā Eiropas sabiedrības vēlētiem pārstāvjiem. Tie ir Eiropas pilsoņi, kas izvēlas, kurš viņus pārstāvēs Eiropas Parlamentā, nevis dalībvalstu valdības.

Francijas izņēmums attaisno mūsu prasību Parlamentam iesaistīties, ja tiks sarīkots Konvents par Līgumu grozīšanu, un noraidīt starpvaldību konferences sasaukšanu.

Trevor Colman (EFD). – Priekšsēdētājas kundze, Lisabonas līguma novēlota ratifikācija nozīmēja, ka amatā tika iecelti 736 Eiropas Parlamenta deputāti, nevis 751, kā tas tiek ierosināts tagad. Deputātu skaits tiks palielināts, sadalot 18 deputātu vietas starp 12 dalībvalstīm un atņemot trīs vietas Vācijai, taču tas nevar notikt, jo priekšlaicīgi pārtraukt triju Vācijas deputātu pilnvaras ir nelikumīgi.

Situāciju vēl vairāk sarežģī tas, ka Līgumā noteikts, ka kopējais Eiropas Parlamenta deputātu skaits nedrīkst pārsniegt 751. Lai uzņemtu 18 papildu deputātus, Vācijai nezaudējot trīs deputātu vietas, būtu jāgroza Lisabonas līguma Protokols Nr. 36. Šajā nolūkā būtu jāsauc Konvents, kas sagatavotu priekšlikumus par vienošanos starp Dalībvalstīm, kas būtu jāiekļauj Līgumā, izdarot tajā grozījumus. Ja tas netiks izdarīts, ikviens lēmums, ko šis Parlaments pieņems 754 deputātu sastāvā, būs nelikumīgs, jo noteiktais limits — 751 deputāts — būs pārsniegts par trim deputātiem.

Parlamentam ir iesniegts priekšlikums atrisināt šo problēmu, sasaucot starpvaldību konferenci, tomēr tie ir būtiski grozījumi Lisabonas līgumā, ko jāraticificē visās dalībvalstīs, paredzot iespēju atsevišķās valstīs rīkot referendumus. Es aicinu Eiropas Parlamentu balsot pret šo priekšlikumu.

Rafał Trzaskowski (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, es kategoriski nepiekrītu iepriekšējam runātājam. Parlamentam bija jāatbild uz jautājumu par to, vai mums būtu vai nebūtu jāsasauca Konvents, lai izņemtu attiecīgo jautājumu, un mēs esam pieņēmuši lēmumu to nenasaukt, taču rīkojamies šādi, izrādot cieņu šim tiesību aktam — šim jaunajam tiesību aktam, kas patiesībā pastiprina visu mūsu pieņemto lēmumu legitimitāti. Tas acīmredzami nerada precedentu nākotnei, jo visu patiesi svarīgo jautājumu izlemšanai saistībā ar izmaiņām Līgumā, piemēram, attiecībā uz vēlēšanu procedūru, būs jāsasauca Konvents.

Ļaujiet man izteikt pateicību *Íñigo Méndez de Vigo* un koordinatoriem par šī lēmuma pieņemšanu. Tas nebija viegli. Mums radās problēmas ar 18 papildu deputātu nosaukšanu, jo dažas dalībvalstis nemaz nebija izplānojušas procedūru, taču mēs nolēmām, ka pārstāvība ir vissvarīgākais aspekts, ka tas ir princips, kas mums ir jāievēro, un ka Parlamentā pēc iespējas ātrāk jānodrošina līdzsvarota pārstāvība. Tieši tāpēc mēs izvēlējāmies pragmatisku risinājumu, aicinot dalībvalstis pēc iespējas ātrāk pabeigt to vēlēšanu procedūras, protams, ar nosacījumu, ka visi deputāti, kas pievienosies mums Eiropas Parlamentā, būs ievēlēti tiešās vēlēšanās.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Jautājums par papildu Eiropas Parlamenta deputātu iecelšanu nav jauns. Atcerēsimies, ka mūsu kolēģi *Severin* kungs un *Lamassoure* kungs jau strādāja pie tā iepriekšējā sasaukuma laikā. Tad kā gan lai nebrīnās par to, ka viena valsts — Francija, ko es pārstāvu, nemaz nav gatavojusies divu jaunu Eiropas Parlamenta deputātu iecelšanai? Vai gan tā nevarēja pamatoti pieņemt, ka kādu dienu Lisabonas līgums tomēr stāsies spēkā un radīsies jautājums par jaunu deputātu iecelšanu? Ar ko gan ir izskaidrojama šāda netālredzība, šāda vieglprātīga attieksme?

Piedāvājot Francijai iespēju saskaņā ar Protokola Nr. 36 projektu iecelt Eiropas Parlamenta deputātus no valsts parlamenta un tādējādi ļaujot tai samērā lēti glābt savu reputāciju, mēs patiesībā riskējam pārkāpt pamatnoteikumu, kas paredz, ka Eiropas Parlamenta deputātus jāievēl tiešās vispārējās vēlēšanās. Tas ir pretrunā ar 1976. gada aktu par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu tiešās vispārējās vēlēšanās un iedragās paša Eiropas Parlamenta legitimitāti un ticību šai iestādei.

No otras puses, 11 citu dalībvalstu vēlētajiem pārstāvjiem, kas ir tikuši pienācīgi ievēlēti, nav jāmaksā par tik amatierisku attieksmi. Kas attiecas uz viņiem un viņu valstīm, šī situācija ir vienkārši pārāk ieilgusi, un būtu tikai pareizi, ja šie vēlētie pārstāvji varētu mums pievienoties un sākt darbu pēc iespējas drīzāk. Tādēļ mēs uzskatām, ka šis jautājums būtu jāatrisina, sarīkojot starpvaldību konferenci, kas varētu ātri apstiprināt šo deputātu iecelšanu.

Tomēr mums jāuzstāj, ka Francijai jāpilda savas saistības, kā to jau ir izdarījuši tās partneri Eiropā. Eiropas Parlamentā, kas pulcē Eiropas tautu pārstāvjus, šādi izņēmumi nav pieļaujami. Par spīti visam, šīs debates tomēr nāks par labu, jo tās skaidri parādīja nepieciešamību parūpēties par to, lai nākotnē tiktu izstrādāta vienota kārtība Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanai tiešās vispārējās vēlēšanās. Savukārt lai veiktu šādas reformas, būs jāsasauca Konvents. Es atkārtoju: noteicošajai balsij Eiropas Parlamentā jāpieder pilsoņiem, nevis valdībām.

Zita Gurmai (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, es gribētu pateikties *Íñigo Méndez de Vigo* par lieliski padarītu darbu un izteikt pateicību par sadarbību arī visiem citiem deputātiem, kas piedalījās. Pēc daudzu gadu darba un nopietnām problēmām ar ratifikāciju Lisabonas līgums beidzot ir stājies spēkā. Tas nodrošina Eiropas Parlamenta lomas pastiprināšanu, kas bija tik ļoti nepieciešama.

Mums ir jāizturas pret šo iespēju nopietni un savā rīcībā jābalstās uz šīm īstenotajām institucionālajām reformām. Mums jākoncentrējas uz progresīvu lēmumu pieņemšanu visu Eiropas pilsoņu interesēs. Mums nebūtu jāvelta tik daudz laika administratīviem jautājumiem. Es esmu no tiem cilvēkiem, kas pieņem lēmumus ātri un efektīvi, bet tie ir labi lēmumi. Eiropas pilsoņi pamatoti sagaida, ka mēs veiksīm savu darbu efektīvi un pārredzami.

Es pilnībā respektēju līdzsvaru un labu sadarbību starp Eiropas iestādēm, lai gan esmu pārliecināts, ka piedāvātais kompromiss atspoguļo dzīvotspējīgu risinājumu. Tādā veidā mēs varam veikt savu darbu daudz efektīvāk. Tādējādi mēs nostiprināsim Eiropas Parlamentu un izdarīsim lielu pakalpojumu Eiropas pilsoņiem.

Pēdējais, bet ne vismazsvarīgākais apsvēruma ir tas, ka es personiski pazīstu dažus no saviem nākamajiem jau ievēlētajiem kolēģiem un, jo drīzāk viņi sāks strādāt, jo labāk. Es cieši ticu, ka viņu pieredze kļūs par mūsu iestāžu pievienoto vērtību.

Constance Le Grip (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, arī es gribēju sekot citu runātāju piemēram un pateikties mūsu kolēģim *Méndez de Vigo* kungam. Viņš ir paveicis lielisku darbu reizēm sakaitētos un vienmēr satraucošos apstākļos. Debates Konstitucionālo jautājumu komitejā turpinājās ilgi atbilstoši izaicinājumam un atbilstoši sasprindzinājumam un nozīmībai, ar kādu Eiropas Parlamenta deputāti, protams, un pilnīgi pamatoti, attiecas pret šo svarīgo jautājumu, kas tieši ietekmēs viņus pašus, proti, mūsu Parlamenta sastāvu un deputātu iecelšanas metodes.

Vēlreiz jāsaka, ka ziņotājs ir spējis apkopot dažkārt atšķirīgos viedokļus un pienesumus un sniegt to kopsavilkumu pēc manām domām ārkārtīgi līdzsvarotā tekstā. Es vēlētos par to izteikt viņam pateicību. Es uzskatu, ka ieteikumus, kas ir iekļauti šajos divos ziņojumos — gan tajā par starpvaldību konferences sasaukšanu, gan tajā par pārejas noteikumiem attiecībā uz mūsu Parlamenta sastāvu, — raksturo realistiskums, pragmatisms un efektivitāte. Es uzskatu, ka šajā un arī citos jautājumos mums galvenajos virzienos ir izdevies paveikt to, ko mūsu līdzpilsoņi sagaida no Eiropas.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, arī es vēlētos sirsnīgi pateikties referentam un visiem ēnu referentiem. Kā Parlamentam mums šodien ir jāraida skaidrs signāls par to, cik ļoti mēs gaidām jaunos deputātus šeit, Parlamentā, un ka Padome tiešām ir bijusi nolaidīga. Parlamentā būtu vēlreiz jāuzsver, ka mums jāpaveic ļoti skaidrs uzdevums pēc iespējas ātrāk atrast risinājumu, lai brīvās vēlēšanās ievēlētu deputāti, faktiski 18 no viņiem, varētu sākt savu darbu pēc iespējas drīzāk.

Kā Parlamentam mums ir ne tikai ļoti vispārīgais uzdevums pēc iespējas labāk pārstāvēt iedzīvotājus, bet arī uzdevums pēc iespējas efektīvāk un lietderīgāk darboties komitejās, un, lai to paveiktu, mēs ceram izmantot arī to kolēģu pieredzi un zināšanas, kuri lielākoties jau ir tikuši pienācīgi ievēlēti brīvās vēlēšanās. Būdam austrietis, es ar nepacietību gaidu, kad šeit ieradīsies *Joe Weidenholzer*, un es ceru, ka mēs pēc iespējas drīzāk varēsim viņu sveikt šeit kā Eiropas Parlamenta deputātu.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, vēl nav īsti nožuvusi tinte uz neveiksmīgā Lisabonas līguma, kad jau ir ierosināti nākamie grozījumi, un haoss attiecībā uz jaunajiem deputātiem — ļaudis tos sauc par rēgu deputātiem — ir pilnīgs. Cita starpā, to, protams, ir izraisījušas mūsu atšķirīgās vēlēšanu sistēmas, radot problēmas saistībā ar demokrātiju. Piemēram, Francijā, kur kandidāti piedalās vēlēšanās reģionālā līmenī un nav nekādu sarakstu, nav lielu grūtību ļaut deputātiem pārvēlēties augšup. Mums būtu skaidri jāizsaka atbalsts vēlēšanām, nevis parlamenta veiktai deputātu izvēlei.

Otrkārt, būtu arī ļoti loģiski — un tieši to pilsoņi sagaida —, ja mēs sniegtu konkrētu informāciju par deputātu darbu un ienākumiem novērošanas periodā. Šī „rēgu” situācija nekādā ziņā nestiprinās pilsoņu uzticību ES. Mums arī pēc iespējas drīzāk jāsniedz paskaidrojumi par to, kad jaunajiem deputātiem būtu jāierodas un kādam jābūt viņu statusam. Turklāt joprojām nav skaidrs, vai Lisabonas līgums tiks pārskatīts, kas būtu vēlamā, un kāda ir situācija saistībā ar Horvātijas uzņemšanu. Pilsoņi gaida, ka Padome ātri atrisinās šo jautājumu.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Eiropas Parlamenta sastāvs ir mainījies saskaņā ar Lisabonas līguma noteikumiem. Lai gan tas stājās spēkā pirms sešiem mēnešiem, starpvaldību konference šo izmaiņu īstenošanai joprojām nav sasaukta. Dalībvalstīm jāratificē īpašs protokols par papildu Eiropas Parlamenta deputātu skaitu. Tas ir liels pasākums, tomēr tas nemaina faktu, ka Līgums jāīsteno pilnībā un bez kavēšanās. Es piekrītu nostājai, ko šajā jautājumā ir paudis referents.

Jāatceras, ka tās dalībvalstis, kuru valsts delegācijas ir palielinājušas saskaņā ar Līguma noteikumiem, ir ieinteresētas, lai to jaunie deputāti varētu sākt pārstāvēt savu elektorātu pēc iespējas drīzāk. Tas atbilst demokrātijas pamatprincipiem, kas kalpo par Eiropas Savienības pamatu. Ir svarīgi, lai visi papildu deputāti sāktu darbu Parlamentā vienlaicīgi un mūsu iestāde izvairītos no pārmetumiem par neatbilstošu darbību.

Milan Zver (PPE). – (SL) Arī es gribētu pievienoties tiem deputātiem, kas vēlas uzsvērt, ka Eiropas Parlamentam jānodrošina pilnīga pārstāvība un pēc iespējas drīzāk jāsāk darboties pilnā deputātu sastāvā. Es uzskatu, ka mēs joprojām neesam pilnībā pārstāvēti, ņemot vērā grozījumus Lisabonas līgumā, kas ir mūsu konstitūcija. Es arī domāju, ka starpvaldību konference būtu pareizais virziens, kādā mums jārikojas, un visātrākais veids, kādā mēs varēsim nostiprināt savu tiesisko pamatu un ļaut Eiropas Parlamentam panākt pilnīgu pārstāvību. Es vēlētos apsveikt referentu *Méndez de Vigo* kungu, kurš ir pētījis tiesiskos pamatus, un es uzskatu, ka tie ir patiešām labi izklāstīti šodienas rezolūcijā. Bez tam es pievienojos arī tiem deputātiem,

kas ar nepacietību gaida, kad varēs sveikt jaunus Eiropas Parlamenta deputātus, jo es domāju, ka mums viņi ir nepieciešami. Bet tiem no jums, kas paši savās vēlēšanās, pēdējās Eiropas Parlamenta vēlēšanās neparedzēja, ka vajadzēs iecelt vai, pareizāk sakot, ievēlēt papildu deputātus, jums es saku, ka Parlaments nezaudēs savu leģitimitāti tikai tāpēc, ka divi deputāti nāks no valstu parlamentiem.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, tāpat kā citi kolēģi, es uzskatu, ka cilvēkiem, kas ir ievēlēti Eiropas Parlamentā, ir tādas pašas tiesības ieņemt savas vietas kā tiem 736 deputātiem, kas ir stājušies amatā pēdējos 12 mēnešos. Tā ir īstermiņa problēma, kas prasa īstermiņa risinājumu, jo pēc četriem gadiem viss būs nokārtojies un darbs ritēs normāli.

Es arī uzskatu, ka nav pareizi vainot dalībvalstis par paredzamo pasākumu neveikšanu pirms 12 mēnešiem, jo pirms 12 mēnešiem bija liela iespējamība, ka Lisabonas līgums netiks ratificēts, un katrā ziņā tā uzskatīja daudzi cilvēki gan manā, gan citās valstīs. Bet tagad, kad viss ir ticis ratificēts, ir svarīgi ļaut ievēlētajiem cilvēkiem sākt strādāt, lai viņi varētu sniegt Parlamentam savu pienesumu un mēs varētu turpināt strādāt līdz nākamajām vēlēšanām pēc četriem gadiem, kad viss būs, kā mēdz teikt, „tip-top”.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, es tikai gribu piebilst, ka es piekrītu tiem godātajiem deputātiem, kuri savās runās uzsvēra, cik svarīgi ir nokārtot šo neatrisināto jautājumu attiecībā uz Lisabonas līgumu, proti, par 18 Eiropas Parlamenta deputātiem, kuriem vēl jāierodas Parlamentā, jo pēdējās vēlēšanas notika īsi pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā.

Tādēļ ir vērts grozīt Protokolu (Nr. 36). Es arī pilnībā piekrītu tiem, kas uzskata, ka to būtu jāpaveic, cik drīz vien iespējams, un pēc iespējas ātrāk jānovērš situācija, kad Parlamentā trūkst 18 deputātu, kas pārstāv 12 dalībvalstu pilsoņus. Tādēļ pēdējā analizē es piekrītu Méndez de Vigo kungam, kurš ierosina, ka nav nepieciešams sasaukt Konventu, ka pēc iespējas drīzāk jāsasauca starpvaldību konference, ka 27 dalībvalstu parlamentiem jāratificē lēmums, cik drīz vien iespējams, un ka iznākumā 18 minētie deputāti ieradīsies Parlamentā, kur tiem būtu bijis jābūt jau kopš šī sasaukuma sākuma.

Maroš Šefčovič, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētājas kundze, es uzskatu, ka šīs debates skaidri parādīja, ka mēs cenšamies atrisināt izņēmuma situāciju, ka mēs meklējam praktisku risinājumu un ka tas ir pagaidu risinājums. Tādēļ es ļoti atzinīgi vērtēju Méndez de Vigo kunga pragmatisko pieeju un, kā es saprotu no debatēm, tā arī gūst ļoti lielu atbalstu šeit plenārsēdē. Es domāju, ka ir ļoti skaidrs, ka mūsu kopīgais mērķis ir pēc iespējas drīzāk sagaidīt 18 jaunus deputātus.

Atgriežoties pie Komisijas nostājas, es domāju, ka mums tika uzdoti ļoti konkrēti jautājumi par to, kā šīs izmaiņas būtu jāīsteno un ar kādiem instrumentiem. Komisija ir ļoti skaidri piekritusi starpvaldību konferences rīkošanai, ņemot vērā apspriežamo izmaiņu apjomu un raksturu.

Runājot par kārtību, kādā tiks izraudzīti papildu deputāti, esmu pārliecināts, ka šis jautājums tiks apspriests starpvaldību konferencē, bet atļaujiet man piebilst: kad Eiropadome izskatīja šo jautājumu, man liekas, ka bija diezgan skaidrs, ka Padome centās panākt līdzsvaru — līdzsvaru starp dabisko vēlmi panākt, lai papildu deputāti tiktu izraudzīti veidā, kas būtu pēc iespējas tuvāk Eiropas Parlamenta vēlēšanām, un nepieciešamību respektēt valstu konstitucionālās normas; šī iemesla dēļ tika piedāvāti trīs varianti, kas atbilst pašreizējai reālajai situācijai, kura, protams, normalizēsies nākamajās vēlēšanās.

Noslēgumā atļaujiet man atzinīgi vērtēt iekšējās pārdomas Eiropas Parlamentā par iespējamām izmaiņām Eiropas Parlamenta vēlēšanās nākotnē, taču es uzskatu, ka šie ir divi dažādi jautājumi un tādiem tiem arī jāpaliek. Šodien mēs diskutējam par to, kā paplašināt Eiropas Parlamentu ar 18 papildu deputātiem. Nākamreiz mēs apspriedīsim iespējamās izmaiņas vēlēšanās.

Íñigo Méndez de Vigo, referents. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, ja cilvēki ar tik dažādiem un krasi atšķirīgiem viedokļiem kā Mauro kungs, Gollnisch kungs un Colman kungs ir nonākuši pie secinājuma, ka vēlēšanu procedūra un sistēmās deputātu ievēlēšanai Eiropas Parlamentā ir problēmas, tas nozīmē, ka mums ir vajadzīga vienota vēlēšanu procedūra.

Šāds mandāts bija paredzēts jau Romas Līgumos. Tādēļ mēs, koordinatori, — un es gribētu izmantot šo iespēju lai izteiktu viņiem visiem pateicību, jo īpaši Jáuregui kungam un Duff kungam — esam vienojušies par Grozījumu Nr. 2, kas tiks nodots balsošanai rīt. Es ceru, ka Parlaments atbalstīs šo grozījumu, it īpaši tādēļ, lai mēs varētu ātri atrisināt šo jautājumu par vienotu vēlēšanu procedūru Eiropas Parlamenta vēlēšanās. Man šķiet, ka tādā veidā mēs pieliktu punktu šim jautājumam.

Trzaskowski kungs savā runā norādīja uz nepieciešamās pārstāvības nodrošināšanu šajā Parlamentā, to uzsvēra arī vairums runātāju, tostarp Padomes priekšsēdētāja vietnieks M. Šefčovič un citi.

Es piekritu. Mēs to esam pateikuši ziņojuma 1. punktā, norādot, ka 18 deputātiem jāsāk īstenot savas pilnvaras *en bloc*, lai nodrošinātu pienācīgo pārstāvību.

Lai šie deputāti varētu sākt darbu *en bloc*, lai tiktu īstenots tiesību akts, kas nodrošinās politisko taisnīgumu, proti, Lisabonas līgums, mums jābūt praktiskiem, jo ārkārtas rakstura pagaidu situācija, dāmas un kungi, prasa arī ārkārtas rakstura pagaidu risinājumus.

Tieši šī iemesla dēļ, un es to neslēpju, es neatbalstu iespēju uzņemt šajā Parlamentā deputātus, kas netika ievēlēti 2009. gadā, un, starp citu, es šo nostāju skaidri izteicu ziņojuma 2. punktā. Tomēr, ja man jāizvēlas starp to un 18 deputātu neuzņemšanu vai praktiska risinājuma atrašanu un 18 deputātu pievienošanos mums, kas nozīmē, ka mēs ievērosim Lisabonas līgumu, es aicinu Parlamentu, kā es jau aicināju to savā ziņojumā, izvēlēties šo risinājumu — pragmatisku pagaidu risinājumu, kuram, priekšsēdētājas kundze, pirmām kārtām jābūt taisnīgam risinājumam.

Es vēlos pateikties visiem par sadarbību un viņu interesanto pienesumu šim ziņojumam.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks ceturtdien, 2010. gada 6. maijā, plkst. 11.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

John Attard-Montalto (S&D), rakstiski. – Man neliekas taisnīgi, ka tās valstis, kurām ir piešķirtas papildu vietas Eiropas Parlamentā, vēl nav tajā pārstāvētas. Es runāju ne tikai Maltas vārdā, kurai ir tikusi piešķirta sestā deputāta vieta, bet arī par visām citām valstīm, kas atrodas tādā pašā situācijā. Nevar noliegt faktu, ka pastāv tiesiski un konstitucionāli ierobežojumi, kas jāpārvar, lai jaunie Eiropas Parlamenta deputāti varētu likumīgi stāties amatā. No otras puses, laiks, kas ir pagājis kopš Eiropas Parlamenta vēlēšanām 2009. gada jūnijā, liecina, ka ES ir kļuvusi par smagnēju organizāciju, kurai vajadzīgi mēneši, ja ne gadi, lai īstenotu dažus no nosacījumiem, kas iekļauti Lisabonas līgumā, kurš tika galīgi apstiprināts pirms nepilniem 6 mēnešiem. Papildus attiecīgo valstu nepilnīgai pārstāvībai ir vēl kāds aspekts, kam, manuprāt, būtu nekavējoties jāpievērš uzmanība. Es runāju par cilvēka faktoru. Astonpadsmit nākamajiem deputātiem šis noteikti ir ļoti grūts dzīves posms, it īpaši no psiholoģiskā viedokļa. Esmu pārliecināts, ka starp mums nav neviena Eiropas Parlamenta deputāta, kurš neizprastu šo astonpadsmit politiķu grūto stāvokli.

Krzysztof Lisek (PPE), rakstiski. – (PL) Pēc manām domām, Eiropas Parlamenta pienākums ir pēc iespējas ātrāk pieņemt lēmumu šajā jautājumā, lai mūsu nākamie kolēģi, kas ir tikusi ievēlēti demokrātiskās vēlēšanās, varētu stāties amatā. Tas ir ārkārtīgi svarīgi ne tikai viņu pašu labā, bet arī principa jautājums par cieņu pret lēmumiem, ko pieņēmuši viņu vēlētāji. Mēs nedrīkstam likt viņiem gaidīt vēl ilgāk.

Visi mūsu jaunie kolēģi būtu jāizraugās demokrātiskās vēlēšanās. Es apzinos, ka patlaban pastāv būtiskas atšķirības starp vēlēšanu noteikumiem dažādās dalībvalstīs. Tādēļ es vēlētos izteikt cerību, ka pašreizējā situācija motivēs mūs sākt dialogu par vēlēšanu procedūru saskaņošanu ES dalībvalstīs.

Indrek Tarand (Verts/ALE), rakstiski. – Mēs vēlētos pateikties referentam par izcilu darbu. Tomēr mēs esam vilušies par Francijas lēmumu mainīt Eiropas elektorāta sākotnējo gribu, iecelot jaunus Eiropas Parlamenta deputātus no Nacionālās asamblejas. *Ceterum censeo* — Francija ir nolēmusi pārdot Krievijai „Mistral” klases karakuģi; mēs uzskatām, ka tā rūgti nožēlos savu rīcību.

SĒDI VADA: J. BUZEK

priekšsēdētājs

18. Gatavošanās euro zonas valstu un valdību vadītāju augstākā līmeņa sanāksmei, kura notiks 2010. gada 7. maijā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par gatavošanos eiro zonas valstu un valdību vadītāju augstākā līmeņa sanāksmei, kas notiks 2010. gada 7. maijā.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Šonedēļ, 7. maijā, ir paredzēta eiro zonas valstu un valdību vadītāju augstākā līmeņa sanāksme, un šodienas debates Eiropas Parlamentā notiek saistībā ar šo svarīgo sanāksmi. Sanāksmes mērķis būs formalizēt panākto vienošanos par aizdevumiem Grieķijai, kā arī finanšu atbalsta pasākumus, lai šī eiro zonas valsts risinātu savu nopietno finansiālo situāciju

un izdarītu secinājumus, kas izriet no šīs situācijas un no šīs vienošanās attiecībā uz eiro zonas un visas Eiropas Savienības nākotni.

Valstu un valdību vadītāji piektdien gatavoja apstiprināt risinājumu finansiālajai situācijai, ko Eiropas Savienība ir nodevusi Grieķijai. Citiem vārdiem sakot, tā gatavoja formalizēt saistības — šajā posmā tās ir politiskas saistības —, ko Eiropas Savienības valstu un valdību vadītāji uzņēmās 11. februāra sanāksmē. Tās ir saistības Grieķijas atbalstam, lai risinātu tās ārkārtīgi smago finansiālo situāciju.

Tādēļ piektdien valstu un valdību vadītāji gatavoja Grieķijai iesniegt, izklāstīt un saskaņot 15 pārējo eiro zonas dalībvalstu vēlējumu, lai tā varētu saņemt šo palīdzību, šos aizdevumus, ja tās valdība būs pieņēmusi stingru ekonomikas un finanšu pielāgojumu programmu. Tās mērķis būs nodrošināt Grieķijas finansiālo stabilitāti un visas eiro zonas finansiālo stabilitāti, par ko notikusi politiska vienošanās ne tikai saistībā ar Grieķiju. Tā bija arī politiska vienošanās, ko Eiropas Savienības valstu un valdību vadītāji pauda 11. februāra rezolūcijā.

Runājot politiskā un vēsturiskā skatījumā, šis ir nopietns lēmums, jo tas ir būtisks uzticamībai eiro zonai un ārējai uzticamībai visai Eiropas Savienībai finansiālā ziņā. Tas ir svarīgs fiskālai konsolidācijai, kas paredzēta līgumos par Eiropas Savienību, fiskālai konsolidācijai eiro zonā un visā Eiropas Savienībā, un tas ir ļoti svarīgs, lai konsolidētu efektīvu un stabilu ekonomikas atveseļošanu Eiropas Savienībā.

Rehn kungs, kas ir šeit, mūsu vidū, šodien publicēja Komisijas prognozes 2010.–2011. gadam, kurās pausta pakāpeniska ekonomikas atveseļošanās Eiropas Savienībā. Komisijas prognozes apstiprina, ka Eiropas Savienībā notiek ekonomikas atveseļošanās un ka pēc lielākās Eiropas Savienības vēsturē pieredzētās recesijas visā Eiropas Savienībā ir prognozēta 1 % liela izaugsme 2010. gadā, tāpat šogad, un 1,75 % liela izaugsme 2011. gadā.

Tāpat ekonomikas recesija Eiropas Savienībā beigusies pagājušā gada trešajā kvartālā, un ekonomikas atveseļošanās ir sākusies. Nepārprotamu atbalstu šajā procesā devis Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns un dalībvalstu pieņemtie lēmumi, kuri paredzēja ieludināt dažādu valstu tautsaimniecībās lielas naudas summas no dalībvalstu budžetiem un no Eiropas Savienības budžeta, izmantojot Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu. Šis ir viens no skaidrojumiem, kādēļ — es vēlreiz atkārtošos — pēc vissmagākās Eiropas Savienības vēsturē pieredzētās recesijas mēs jau redzam ekonomikas atveseļošanu Eiropas Savienībā.

Šis ir Eiropas Komisijas prognozes, un lēmums piešķirt aizdevumu Grieķijai neapšaubāmi nodrošina efektīvu un ilgtspējīgu ekonomikas atveseļošanu eiro zonā un visā Eiropas Savienībā.

Mēs uzskatām, ka Eiropas Savienība pareizi reaģēja uz pašreizējo situāciju ekonomikā, darot visu, kas bija tās spēkos, lai paustu savu attieksmi. Mēs īpaši uzskatām, ka tā pareizi reaģēja uz ārkārtīgi nopietno finansiālo situāciju Grieķijā un pēdējos mēnešos veica skaidri saprotamus pasākumus jomā, ko mēs esam sākuši saukt par ekonomisko pārvaldību jeb Eiropas Savienības ekonomisko valdību. Ir veikti nepārprotami pasākumi tālākvirzībai. Varbūt dažreiz tie šķita lēni, pārāk lēni, tomēr jebkurā gadījumā tie bija droši un apņēmīgi soļi uz priekšu, kuru kulminācijas punkts būs piektdien Eiropas Savienības valstu un valdību vadītāju sanāksmē.

Mēs uzskatām, ka ekonomiskai pārvaldībai jeb Eiropas Savienības ekonomiskai valdībai vajadzīgi stabili pamati. Pirmkārt, ir jāatbild par esošajām saistībām, piemēram, parakstīto un ratificēto līgumu par Eiropas Savienību. Otrkārt, ir jāievēro solidaritātes princips, kas ir svarīgākais no Eiropas Savienības un visu politikas virzienu principiem. Treškārt, fiskālās konsolidācijas koordinācija, Eiropas Savienības ārējās pārstāvības koordinācija — piemēram, G20 sanāksmēs, kā arī koordinācija izaugsmei un izklūšanai no krīzes. Es esmu pārliecināts, ka tas tiks ierakstīts dokumentā, ko komisārs *Rehn* kungs gatavo par šo tematu un ko iesniegs Komisijai 12. maijā.

Visbeidzot es gribētu teikt, ka ekonomiskajai pārvaldībai, kas patlaban tiek veidota un attīstīta Eiropas Savienībā, kurai pamati tiek likti Eiropas Savienībā, vajadzīgi efektīvi instrumenti un sava veida uzraudzība. Es esmu pārliecināts, ka dokumentā, ko Eiropas Komisija patlaban gatavo, uz to būs norāde. Mums ir jāuzlabo valsts finanšu kvalitāte. Mums ir vajadzīga valsts finanšu sistēmas uzraudzība, Eiropā īstenota finanšu sistēmas uzraudzība, un tādēļ es gribētu aicināt Eiropas Parlamentu pēc iespējas drīz pieņemt dokumentu kopumu par finanšu uzraudzību. Šajā dokumentu kopumā jābūt iekļautām regulām un direktīvām, par kurām šeit un tagad notiek debates Parlamentā un par kurām turpmākajās dienās notiks debates attiecīgajā komitejā, bet pēc tam — attiecīgajā plenārsēdē.

Mums ir arī vajadzīga sistēma, kuras mērķis ir novērst iespējamās krīzes, un vēl mums ir vajadzīga — kā jau es teicu iepriekš — spēja paust vienprātīgu viedokli par Eiropas Savienības ārējo pārstāvību. To sakot, es nepārprotami domāju G20 sanāksmes. Es uzskatu, ka šie ir pasākumi ceļā uz Eiropas Savienības ekonomisku

valdību jeb ekonomisku pārvaldību; šajos pasākumos ietilpst arī palīdzība un aizdevumi Grieķijai, un tāpēc es uzskatu, ka Eiropas Savienība iet pareizā virzienā un ir nostiprinājusi šo virzienu.

Es esmu pārliecināts, ka valstu un valdību vadītāji pieņems šo dokumentu kopumu par finanšu palīdzības piešķiršanu Grieķijai, kas, īsumā sakot, ir saistības finansiālās stabilitātes, eiro zonas un visas Eiropas Savienības ekonomiskās stabilitātes nodrošināšanai, kā viņi minēja savā 11. februāra paziņojumā.

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Priekšsēdētāja kungs! Mani lūdza nākt klajā ar paziņojumu Parlamentā pirms eiro zonas valstu un valdību vadītāju piektdienas sanāksmes.

Ļaujiet man vispirms izteikt līdzjūtību šodien Atēnās notikušās vardarbības upuru ģimenēm. Mūsu demokrātiskās sabiedrībās dzīvojošo pilsoņu tiesības ir nepiekrīst un protestēt, bet nekas nevar attaisnot vardarbību.

Ļaujiet man teikt dažus vārdus par dokumentu kopumu finanšu palīdzības piešķiršanai Grieķijai, ko apstiprināja pagājušajā sestdienā. Pēc tam es pateikšu savas domas par to, kas būtu jādara, lai nepieļautu šāda veida krīzes atkārtosanos.

Grieķijas iestādes ir vienojušās par fiskālās konsolidācijas un strukturālās reformas daudzgadu programmu Grieķijai. Tās to sagatavoja kopā ar Komisiju, Eiropas Centrālo banku un Starptautisko Valūtas fondu.

Grieķijas valdība ir iesniegusi pārliecinošu un ticamu dokumentu kopumu, ar kura palīdzību tā nodrošinās ekonomikas stabilitāti un atjaunos uzticamību. Ir svarīgi, lai mēs atzītu premjerministra G. Papandreou un viņa valdības parādīto drosmi.

Grieķija ir apņēmusies veikt smagus pasākumus, bet mēs visi zinām, ka citu alternatīvu nav.

Pēc Komisijas un Eiropas Centrālās bankas ieteikuma Eiropas Savienība no savas puses ir aktivizējusi koordinētu mehānismu, lai palīdzētu Grieķijai. Tas ir bezprecedenta solidaritātes žests, kāds nekur citur pasaulē nav pieredzēts.

Šī būs izšķirīga palīdzība Grieķijai, lai nodrošinātu tās ekonomikas atgriešanos uz iepriekš nospraustā ceļa, un saglabās visas eiro zonas finansiālo stabilitāti.

Es gribu uzsvērt, ka Komisija ir nodrošinājusi, lai šis mehānisms, kamēr vien tas ir pamatots uz divpusējiem aizņēmumiem, būtu Eiropas mehānisms. Komisija palīdzēja to izveidot, un tai būs svarīga nozīme šī mehānisma vadībā un īstenošanā.

Komisija ir un būs galvenā iestāde, kas vērtēs Grieķijas atbilstību dokumentu kopuma nosacītībai. Komisija arī pārzinās divpusējos aizņēmumus no dalībvalstīm.

Līdz nākamās nedēļas beigām mums būs zināms, kuras dalībvalstis būs pabeigušas likumā paredzēto kārtību, lai Grieķijai piešķirtu divpusējo aizdevumu. Es esmu stingri pārliecināts, ka šis bezprecedenta 110 miljardu eiro lielais finansiālais atbalsts Grieķijai un pielāgojumu programma ir atbilstīga atbilde uz Grieķijas krīzi. Mums nav iemesla šaubīties, ka to stingri īsteno gan Grieķija, gan eiro zonas dalībvalstis.

Tāpat uzskata arī citas svarīgas personas. Es, piemēram, pamanīju atbalsta paziņojumu, ko tikko publicējuši bijušie, esošie un nākamie G20 finanšu ministru grupas priekšsēdētāji. Diemžēl šķiet, ka vēl ne visi tirgus dalībnieki ir pārliecināti. Mums jāpasaka skaļi un pārliecinoši, ka tiem, kas šaubās, nav taisnība. Pie šī izteikuma es pēc brīža vēl atgriezīšos.

Eiro zonas valstu un valdību vadītāju piektdienas sanāksmē mēs paraudzīsimies plašākā kontekstā uz šo rīcību un apsvērsim, kas jādara, lai šajā situācijā izdarītu pareizos secinājumus. Debates, protams, būs sākuma punkts, jo par lēmumiem vēl ir jādebatē, un tie ir galu galā jāpieņem kopā ar visām 27 dalībvalstīm — gan ar eiro zonas, gan pārējām Eiropas Savienības dalībvalstīm. Es pateikšu ļoti skaidri: lēmumu apspriešana un pieņemšana 27 dalībvalstu pulkā dod spēku.

Kaut arī mums ir jāpasteidzas ar likumā paredzētās kārtības gaitu, tomēr jāsaprot, ka 27 valstu kopējā rīcība, kam nekur visā pasaulē nav precedenta, garantē vislabāko iespējamo pamatu mūsu kopīgai nākotnei arvien vairāk savstarpēji sasaistītā pasaulē.

Es redzu divas galvenās pārdomu un rīcības līnijas — pirmā ir ekonomiskās pārvaldības likumu, arī Stabilitātes un izaugsmes pakta, pārvērtēšana. Otrā ir finanšu tirgu reforma.

Komisija saspringti strādā ar jautājumu par ekonomisko pārvaldību un nākamtrešdien ir gatava iesniegt savus priekšlikumus tās uzlabošanai. Ir jāapsver trīs galvenie pamatbloki. Pirmkārt, atbildība — mums jāpastiprina Stabilitātes un izaugsmes pakts un, galvenokārt, jāpārlicinās, vai dalībvalstis to ievēro. Ir nepārprotami jāpastiprina gan pakta preventīvā, gan korektīvā daļa. Es esmu gandarīts, ka vairums to, kas iepriekš apšaubīja vai pat ierosināja pavājināt paktu, tagad atbalsta to, ka ir vajadzīgi bargāki likumi un, vēl svarīgāk, to stingrāka ieviešana.

Otrkārt, savstarpēja atkarība — mēs visi šeit esam vienā laivā. Es uzskatu, ka krīze ir skaidri parādījusi, ka mums ir jārisina jautājums par līdzsvara trūkumu dalībvalstu starpā, īpaši eiro zonas dalībvalstu starpā. Tas ietver novirzes to konkurētspējā, jo šis ir viens no izšķirīgiem aspektiem, kas izraisa cita veida nelīdzsvarotību.

Tas, protams, nenozīmē, ka dažas valstis var kļūt mazāk konkurētspējīgas tādēļ, ka citas izskatās relatīvi konkurētspējīgākas. Mēs visi esam sāncenši pasaules tirgos. Mums jāpaaugstina mūsu vispārējā konkurētspēja līdzsvarotā un mīļdarbīgā veidā. Es arī uzskatu, ka mums ir jāpavēro arī citi nelīdzsvarotības cēloņi. Lai panāktu progresu, mēs ierosināsim pastiprināt uzraudzību un palielināt ekonomiskās politikas koordināciju. Es arī esmu gandarīts, ka šajā ziņā tagad es redzu lielāku dalībvalstu atvērtību.

Treškārt, saskaņotība — mums pašiem sev jāpavaicā, vai mūsu fiskālo likumu sistēma ir pilnībā pabeigta. Manuprāt, ir vērtīgi izveidot pastāvīgu rīcības mehānismu postošu situāciju gadījumos. Galu galā labāk ir būt drošībā nekā postā.

Es ceru, ka mēs varam izmantot šodienas debates un pajauties uz Parlamenta atbalstu reformu īstenošanā. Es uzskatu, ka saistībā ar Eiropas integrāciju no politiskā viedokļa mēs atrodamies vienā no tiem punktiem, no kura sāksies atkāpšanās, ja vien mēs tagad nepacelsim Eiropu. Mēs nevaram stāvēt dīkā. Šis ir ļoti īpašs brīdis Eiropā, kad katru dienu tiek pārbaudīta mūsu solidaritāte un mūsu atbildība. Es ceru, ka mūsu dalībvalstu vadītāji spēs pielāgoties šai situācijai, lai ne tikai palīdzētu citiem, bet uzņemtos atbildību par mūsu kopējo Eiropas projektu.

Paredzētās reformas tiks ieviestas saistībā ar jau notiekošajiem bezprecedenta pasākumiem. Nav apspriežams jautājums par to, vai deficīts un parādu līmenis dažās dalībvalstīs ir apņēmīgi jākorrigē, turklāt ātrāk nekā nolemts pirms krīzes.

Bet ir arī jāsaka, ka mēs nevaram ignorēt faktu, ka budžeta situācijas pasliktināšanās 2009. gadā notika galvenokārt automātisko stabilizatoru darbības dēļ, kas reaģēja uz ekonomiskās aktivitātes bezprecedenta samazināšanos, ko izraisīja finanšu krīze, kas nesākās Eiropā. Citiem vārdiem sakot, vispārējo situāciju eiro zonā izraisīja galvenokārt pretlejupslīdes politika, kas tika atbalstīta visā pasaulē.

Vienmēr ir bijis zināms, ka situācija vēlāk tiks koriģēta, un vairums eiro zonas valstu jau ir sākušas drosmīgas reformas, piemēram, savās pensiju sistēmās. Finanšu tirgus dalībniekiem ir jāparāda tāda pati atbildība, kādu ir parādījušas valdības. Tādēļ tikpat steidzami ir jāturpina nodrošināt ilgtspējīgu un atbildīgu finanšu nozari, kas darbojas ekonomikas un pilsoņu labā.

It jāatceras, ka tieši finanšu tirgus dalībnieki nosaka tirgus noskaņojumu. Psihologijai tirgos ir liela nozīme. Finanšu krīze radās īstermiņa risinājumu, procikliskuma un atbildības trūkuma dēļ. Tieši šie faktori mums ir steidzīgi jākorrigē.

Mums ir vajadzīgi spēcīgi un stabili Eiropas finanšu pakalpojumu tirgi, kuros veikt ieguldījumus nākotnes izaugsmei atbilstīgi redzējumam, kas pausts stratēģijā „Eiropa 2020”. Mums ir vajadzīga visu tirgus dalībnieku atbildīga attieksme. Mēs jau daudz esam paveikuši un turpinām strādāt ar finanšu tirgu reformu. Es palaujos uz Parlamentu, ka ar tā atbalstu tas visiem tiks izskaidrots.

Eiropas iestādes — Parlaments, Padome un Komisija — darbojas kopā, un tās jāuzlūko kā kopīgi strādājošas iestādes. Mēs esam noteikuši darba prioritātes attiecībā uz atbildīgo riska pārvaldību, drošākiem atvasināto finanšu instrumentu tirgiem, labāku finanšu uzraudzību, kā arī nodrošinājuši to, lai bankās būtu pietiekams kapitāla daudzums, kas segtu reālu zaudējumu risku. Šis darbs ir jāpateidzina.

Turpmākajās nedēļās mums vajadzēs pabeigt jau iesāktās reformas. Kā jau es Parlamentā teicu pirms divām nedēļām, es ceru, ka drīz būs izrāviens mūsu priekšlikumam attiecībā uz riska ieguldījumu fondiem un privāto kapitālu.

Es arī gribētu laikus vienoties par jaunu, efektīvu Eiropas uzraudzības sistēmu. Eiropas Sistēmiskā riska kolēģijai un trim uzraudzības iestādēm ir jāsāk strādāt 2011. gada sākumā.

Tomēr tās nedrīkst kļūt vienīgi par „papīra tīģeriem” — mums ir kopīga atbildība par to, lai nodrošinātu tām darbariskus darba veikšanai. Tajos ietilpst saistošu lēmumu pieņemšanas pilnvaras patiesi neatliekamu situāciju risināšanai, Eiropas tiesību aktu ieviešanai — es uzsveru — Eiropas tiesību aktu, ne tikai nacionālo tiesību aktu ieviešanai —, kā arī jebkādu strīdu risināšanai dalībvalstu uzraudzības kolēģijās. Ir pēdējais laiks pieņemt šos lēmumus un raudzīties, lai tie atbilstu noteiktajam mērķim.

Šajā gadā tiek sagatavoti vēl vairāki priekšlikumi, kas uzlabos noguldītāju un ieguldītāju aizsardzību, pastiprinās pasākumus pret tirgu ļaunprātīgu izmantošanu, turpinās uzlabot banku kapitāla kvalitāti un kvantitāti, kā arī apkaros pārmērīgi lielas parādsaistības.

Pēdējos trīs mēnešos un, paradoksāli, vēl šajā nedēļā situācija neatkarīgajos parādu tirgos ir radījusi jaunas bažas. Komisija jau strādā, lai pamatīgi pārbaudītu atvasināto finanšu instrumentu tirgus, lai palielinātu pārredzamību un drošumu tajos. Iesākumā mēs iesniegsim tiesību aktu, lai standartizētu piemērotus atvasināto finanšu instrumentu līgumus, izmantojot centrālu mijieskaita darījumu starpniekiestādi, kura tiek pienācīgi regulēta un uzraudzīta. Patlaban mēs arī apsveram, vai turpmāk ir jāpiemēro konkrēti pasākumi valstu atvasināto finanšu instrumentu tirgiem.

Krīze ir atkal uzskatāmi apliecinājusi kredītvērtējuma aģentūru nozīmi. Šīm aģentūrām ir galvenā loma finanšu tirgu darbībā, bet reitingi, šķiet, ir pārāk cikliski, pārāk atkarīgi no vispārējā noskaņojuma tirgū, nevis no pamatprincipiem — neskatoties uz to, vai noskaņojums tirgū ir pārāk optimistisks vai pārāk pesimistisks. Tā kā kredītvērtējuma aģentūrām ir svarīga nozīme un ietekme uz tirgiem, tās ir arī īpaši atbildīgas par to, lai vērtējumi būtu gan saprātīgi, gan aptveroši. Tādēļ Komisija 2008. gadā steidzīgi ierosināja jaunu tiesību aktu par šīm aģentūrām, kas stāsies spēkā pēc pāris mēnešiem.

Šie tiesību akti nodrošinās kredītvērtējuma aģentūru pārredzamāku darbību, liks tām publicēt izmantotās metodoloģijas un izvairīties no interešu konfliktiem. Tomēr šis darbs mums ir jāturpina. Lai šo Eiropas mēroga dimensijas dalībnieču uzraudzību pastiprinātu, Komisija uzskata, ka tām ir jāpiemēro nākamās Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes tieša uzraudzība, un tieši to mēs ierosināsim.

Mēs arī esam sākuši apsvērt, vai nebūtu jānosaka turpmāki pasākumi, lai īpaši nodrošinātu valstu parādu atbilstīgu novērtēšanu. Mums jāsakārto pašiem savas mājas un jāmudina to darīt arī citiem.

Komisija darīs visu nepieciešamo, lai finanšu tirgi nekļūtu par spēļu laukumiem spekulācijām. Brīvi tirgi ir pamats veiksmīgu tautsaimniecību darbībai, bet tajos ir vajadzīgi noteikumi, kas jāievēro, turklāt noteikumu ievērošanas prasībām jākļūst stingrākām, jo bezatbildīga attieksme apdraud to, ko nevar un ko nevajag apdraudēt.

Uzvedībai tirgū jābūt pamatotai ar saprātīgu un objektīvu analīzi, un finanšu dienestiem ir jāsaprot, ka tie ir pakalpojumu sniedzēji, nevis mērķi paši par sevi. Tie nedrīkst atrasties savrup no savas ekonomiskās un sabiedriskās funkcijas. Faktiski finanšu tirgus dalībnieki joprojām ir uzņēmēji, jo finanšu krīzes laikā regulatīvās iestādes un demokrātiskās iestādes — galu galā nodokļu maksātāji — stabilizēja tirgus.

Toreiz mēs rīkojāmies ātri, un tieši šī iemesla dēļ mēs rīkosimies ātri arī nākotnē. Līdz ar to vēstījumam no eiro zonas valstu un valdību vadītāju šīs piektdienas sanāksmes jābūt nepārprotamam, un tas arī būs nepārprotams, proti, mēs darīsim to, kas būs vajadzīgs, turklāt visās frontēs.

Priekšsēdētājs. – Mēs vēlētos pievienoties līdzjūtības apliecinājumiem, ko *Barroso* kungs izteica savā runā. Notikumi, par kuriem *Barroso* kungs runāja, notika šodien Grieķijā. Mēs ļoti ceram, ka strupceļš Grieķijā būs beidzies. Par nesenojām Grieķijas problēmām sāka bažīties un interesēties visi Eiropas Parlamenta deputāti.

Joseph Daul, PPE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mēs Eiropā patlaban piedzīvojam īpaši smagu laiku — nopietna krīzes situācija Grieķijā, krīzes seku ietekme uz iedzīvotājiem, turklāt, kā jūs norādījāt, sekas ir traģiskas un dramatiskas, parādi krājas vairumam mūsu dalībvalstu, bet Eiropas reakcija, kaut arī tāda vismaz ir, ne vienmēr atbilst mūsu cerībām.

Eiropiešiem ir pienācis laiks izdarīt secinājumus, kas izriet no šiem notikumiem, un pieprasīt Eiropas pārvaldībai veikt radikālas reformas. Reformas, kas neļaus dalībvalstīm pieņemt pašām savus lēmumus par to budžeta prioritātēm, to fiskālajām prioritātēm un to sociālajām prioritātēm, ja tās nebūs apspriedušās ar saviem partneriem, ar kuriem tām galu galā tomēr ir kopīga valūta un vērtības, un tādēļ arī kopīgs liktenis. Reformas jāveic arī cilvēku prātos, lai mūsu partijas, mūsu ministri, mūsu vietējie kolēģi pārtrauc sistemātiski nomelnot Eiropā pieņemtos lēmumus, ja viņi paši ir bijuši līdzdalībnieki šo lēmumu pieņemšanā.

Vai mēs būtībā vēl aizvien varam pieprasīt saviem partneriem solidarizēties, sastopoties ar grūtībām, ja pilnībā ignorējam viņus tad, kad dzīve atkal sāk ritēt ierastajā gultnē? Vai mēs vēl aizvien varam pieprasīt būtisku palīdzību no saviem partneriem, ja nevaram nodrošināt absolūtu pārredzamību publisko kontu pārskatos? Visbeidzot, vai mēs varam turpināt neizpratnē brīnīties par cilvēku uzdotajiem jautājumiem, kad mēs pieprasām viņiem solidarizēties, ja daži no viņiem strādā 35 stundas nedēļā un aiziet pensijā pirms 60 gadu vecuma, bet citi strādā 48 stundas nedēļā un aiziet pensijā 67 gadu vecumā? Es domāju, ka nevaram. Tieši otrādi, es uzskatu, ka ir pienācis laiks uzdot reālus jautājumus un sniegt uz šiem jautājumiem patiesas atbildes.

Šīs atbildes lielākoties nav nacionālas, bet eiropeiskas — kā pasaule, kurā mēs dzīvojam. Šīm atbildēm nav jāizdabā plašām tautas masām, bet tajās jābūt atbildība un apzināšanās. Šīm atbildēm jābūt atbildīgām, mums tās jāsniedz bez vilcināšanās. Ja vilcināsimies atbildēt, tad citi mums piedēvēs savas izdomātās atbildes vēl ātrāk nekā spējam iedomāties. Mūsu tauta varēs mūs ne tikai apsūdzēt — un pareizi vien būs — par pienākumu neizpildi vai par patiesības noklusēšanu, bet tai vajadzēs sadzīvot ar lēmumiem, kas ir pat daudz smagāki nekā tie, kas jāpieņem šodien. Mums ļoti skaidri jāpieprasa izveidot ekonomisku Eiropu, sociālu Eiropu un fiskālu Eiropu. Lai izveidotu tādu Eiropu, mūsu valdībām — gan labējām, gan kreisām — jāveic ļoti praktiski pasākumi.

Vai šo argumentu sadzirdēs Padome? Vai mēs varēsim to pateikt tā, lai tas izskan skaļi un skaidri? Es uzdevu jautājumu *Verhofstadt* kungam, kam ir neliela pieredze darbā ar šo Padomi. Vai viņš uzskata, ka mums kopā ir iespējams iesaistīties diskusijās Padomē? Vai Komisija uzklausa šo argumentu? Es tā ceru un es ļoti lūdzu jūs, *Barroso* kungs — es lūdzu jūs kā līgumu uzraugu nodrošināt, lai dalībvalstis mūsu pieņemtos lēmumus piemēro labi un precīzi. Gribu piezīmēt, ka, piemēram, Pakalpojumu direktīvas piemērošana nepavisam nav apmierinoša. Attiecībā uz izaugsmi tā ir zaudēta iespēja, un turpmāk mēs to vairs nevarēsim pieļaut.

Dāmas un kungi! Es neesmu ideālists. Es sevi neuzskatu par naivu, bet es tiešām uzskatu, ka Eiropā ir pienācis brīdis, lai teiktu patiesību, tādēļ es ierosinu pieņemt šos izaicinājumus ar drosmi un atbildības sajūtu tieši tāpat, kā to pirms 60 gadiem darīja Eiropas tēvi — Eiropas dibinātāji *R. Schuman*, *A. De Gasperi*, *K. Adenauer* un citi —, kuri nešauboties pieņēma drosmīgus un it kā nereālus lēmumus. Mums jāseko viņu piemēram — viņi negaidīja, viņi nerīkoja referendumu. Viņi saņēma drosmi un reaģēja uz izšķirīgiem jautājumiem, kas bija radušies.

Dāmas un kungi! Ja vien mums būtu drosmē veikt pareizos pasākumus pašreizējās krīzes novēršanai, tad tā mums varētu dot labu pieredzi, bet, ja mēs izvairīsimies no vajadzīgo reformu veikšanas, krīze varētu radīt nopietnas sekas. Mums steidzami vajadzīga ekonomiskā un sociālā pārvaldība, mums steidzami jāpiemēro noteikumi par aplikšanu ar nodokļiem. Visbeidzot, mēs nedrīkstam radīt mākslīgu plaisu starp Eiropas dalībvalstīm un pārējām valstīm. Solidaritāte Eiropā attiecas uz visām 27 valstīm. Es aicinu Padomes locekļus uzlūkot Eiropu tādu, kāda tā patiesībā ir. Es aicinu jūs veikt pētījumus par to, kas ar mums notiktu, ja Francija un citas valstis rīt sastaptos ar tām pašām grūtībām kā tagad Grieķija. Kas tad notiks ar mūsu eiro? Ko mēs varēsim darīt mūsu Eiropas iedzīvotāju labā?

Pateicos par uzmanību. Eiropa ir mūsu kopējā atbildība, un laiks negaida.

Priekšsēdētājs. – Redzu, ka mūsu deputāts *Madlener* kungs ir lūdzis vārdu saskaņā ar zilās kartītes procedūru. Tomēr jūs jau esat runātāju sarakstā. Lūk, šeit — runātājs *Barry Madlener*. Es jums došu vārdu pēc pāris minūtēm. Es apsolu, jūs varēsiet runāt.

Maria Badia i Cutchet, S&D grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, vispirms ļaujiet man Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas vārdā izteikt dziļu solidaritāti ar Grieķijas tautu pēc šodien piedzīvotajiem nāves gadījumiem. Es arī gribētu aicināt, lai tiktu atjaunots miers, un pateikt grieķu tautai, ka mēs esam tautas pusē un atbalstām tās centienus šajā ilgajā un grūtajā pārbaudījumā, ar ko tai nākas saskarties.

Es īpaši gribētu uzrunāt premjerministru *Georgios Papandreou* un atbalstīt viņa stingrību, politisko drosmi un paveikto smago darbu, glābjot valsts nākotni.

Mēs ceram, ka turpmākajos mēnešos un gados Eiropas Savienība darīs visu iespējamo, lai atbalstītu vajadzīgos reformu procesus. Mēs vairs nevaram turpināt vienkārši spēlēt uzraudzības teātri. Eiropas Savienībai jāiesaistās reformu procesā un tas jāatbalsta. Ja reformu process būs veiksmīgs, veiksmē būs kopīga un vienotā Eiropā skars ikvienu, jo liktenis mums visiem ir kopīgs. Lai to panāktu, mums jāgādā par to, lai tiktu pienācīgi mobilizēti Eiropas un fiskālie instrumenti, kas varētu mums nodrošināt jebkādu palīdzību un atbalstu šajā grūtajā laikā.

Turklāt pēc Grieķijas krīzes, manuprāt, var secināt, ka dažas pēdējās nedēļas ir bijušas ļoti nozīmīgas. Mums jāpiemēro viss, ko esam iemācījušies, lai stiprinātu ekonomisko pārvaldību un veidotu nevis tikai monetāru, bet arī patiešām saimniecisku Eiropas Savienību. Tas, kas *Jacques Delors* laikā bija neiedomājams, tagad ir kļuvis neizbēgams, un mums ir jāaug līdzīgu mūsu laika prasībām.

Lai sasniegtu visus šos ambiciozos mērķus, mums vispirms ir jāiemācās kopīgi strādāt. Stabilitātes un izaugsmes pakts ir viens no faktoriem, kas vislabāk ir parādījis, ka ir jākoordinē mūsu ekonomiskā politika. Koordinācijai jābūt aktīvai un efektīvai, un tai ir jāvērs uzmanību uz ilgtspējīgas un spēcīgas izaugsmes procesiem visās dalībvalstīs, kas nodrošina cilvēkiem darbu. Mēs ceram, ka Eiropas Komisija šai ziņā drīz iesniegs īsus priekšlikumus, kas sniedzas tālāk par represīvu loģiku. Mums jāiemācās celt un augt spēcīgiem kopā.

Barroso kungs, es ceru, ka jūs saprotat, ka ir maksimāli steidzami jāizmanto Komisijas ietekme, ko tā var realizēt šajā posmā.

Otrkārt, mums ir jāsaprot tie mehānismi, kas ir vajadzīgi krīzes pārvarēšanai. Ir pēdējais laiks, lai Padome apstiprinātu Eiropas finanšu stabilitātes mehānismu — priekšlikumu, ko martā pieņēma premjerministri un Eiropas Sociālistu partijas vadītāji. Mums jānosoda dažu finanšu aģentu agresīvā un spekulatīvā attieksme, bet mums ir arī jāsaprot, ka mēs esam izveidojuši tādu monetāro sistēmu, kas krīžu laikā neatbilst prasībām.

Treškārt, mums ir jāizstrādā jauna Eiropas solidaritātes koncepcija. Vai nu mēs virzāties pretī kopīgam liktenim, vai arī mums jāpadodas nacionālā savtīguma negatīvajai dinamikai un savstarpējai destruktīvai sacensībai. Mēs nevaram teikt, ka gribam dzīvot kopā un tai pašā laikā teikt, ka praksē mēs katrs gribam darboties patstāvīgi. Pašreizējā krīze ir izšķirīga pārbaude, un mums ir jāsaprot tās vispārējā nozīme.

Ceturtkārt, mums ir jāpiešķir pienācīga nozīme finanšu jomai. Turpmākajās nedēļās un mēnešos Parlamentam būs iespēja paust savu nostāju par virkni tādu ļoti svarīgu tiesību aktu priekšlikumu kā riska ieguldījumu fondi un finanšu uzraudzība.

Es aicinu visas iestādes atbalstīt mūsu atbildīgo pieeju, kas ļautu Eiropai ātri izveidot stabilu regulatīvo un uzraudzības sistēmu. Mēs ceram, ka, strādājot kopā, mēs varam arī izstrādāt nodokli par finanšu transakcijām, lai finanšu iestādes veiktu taisnīgas iemaksas saimnieciskajos izdevumos tāpat kā tās jāveic ikvienam no mums.

Grieķijas nākotne būs ļoti atkarīga no tās kaimiņu — mūsu — izaugsmes, jo mēs esam tās ekonomiskie partneri. Ja mēs nespēsim risināt problēmas, kas jau ir noteiktas 2020. gada stratēģijā, ja mēs nespēsim konkretizēt kopējo politisko darba kārtību un ja mūsu tautsaimniecības būs nolemtas lēnai izaugsmei un mazām nodarbinātības iespējām, mēs nespēsim novērst turpmākos triecienus, kas varētu būt vēl nopietnāki un grūtāk vadāmi.

Uz spēles ir likta mūsu kontinenta nākotne. Eiropas nākotne ir atkarīga no mūsu saprāta, mūsu solidaritātes un mūsu stingrības.

Guy Verhofstadt, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Ļaujiet man sākt savu runu ar to, ka es ceru, tāpat kā, es uzskatu, cer arī mani kolēģi deputāti un Komisijas priekšsēdētājs, ka mūsu ieviestā sistēma darbosies. Man bija šaubas jau pašā sākumā, un es kritizēju divpusējo aizdevumu sistēmu, bet tas nenozīmē, ka es necerēju, ka tā darbosies un apturēs spekulācijas pret eiro.

Dāmas un kungi! Mazpamazām sākās spekulācijas pret eiro un uzbrukums gan eiro, gan Grieķijai, gan tās finanšu stāvoklim. Šīs runas bija ļoti nopietnas, un tās plaši izplatījās. Es no savas puses ceru, ka šī sistēma, kad to oficiāli pieņems 7. maijā, spēš pilnībā sasniegt savu mērķi tā vienkāršā iemesla dēļ, ka mums nav cita instrumenta. Mums nav cita instrumenta. Tādēļ šai sistēmai ir jādarbojas un tā ir jāatbalsta.

Tomēr ir ļoti svarīgi — un šis ir manas runas otrais punkts — skaidri apzināties to, ka tuvākajā nākotnē nebūs iespējams piemērot šo instrumentu, kad vien tas ienāks prātā. Cik ātri vien iespējams, būs jāievieš strukturāls mehānisms. Varbūt ne pāris nākamajiem mēnešiem, bet noteikti pāris nākamajiem gadiem, jo mēs ar šādām situācijām vēl sastapsimies. Turklāt, ja mēs gribam izveidot piekļuvi strukturālajam mehānismam nākotnē, mums ir jāatceras viena lieta, proti, ir jāizdara secinājumi par to, kas ir noticis pēdējos piecos mēnešos. Mums bija vajadzīgi pieci mēneši, lai to ieviestu — trīs mēnešus mēs lēmām par tā principu, pēc tam divus mēnešus mēs lēmām par tā nosacījumiem. Kādēļ? Tādēļ, ka bija iesaistīta starpvaldību sistēma!

Es atkārtoti vēlreiz, es uzskatu, ka pirmie secinājumi, kas ir jāizdara nākotnes labā, ir tādi, ka mums ir jāpieņem Komisijas noteiktā Kopienas pieeja. Jo tā bija Komisija, kas ierosināja Eiropas aizdevumu — to varēja pieņemt

nekavējoties jau decembrī vai janvārī, un šodien mēs jau būtu jutuši tā ietekmi, kas būtu apturējusi šīs spekulācijas pret eiro.

Tādēļ es ceru, ka 7. maijā pirmais lēmums, izdarot pirmos secinājumus par to, kas ir noticis pēdējos piecos mēnešos, būs lūgums Komisijai — cerībā, ka instruments darbosies — ierosināt Eiropas aizdevumu, kas var nekavējoties apturēt spekulācijas pret eiro. Šāds ierosinājums nodrošinās pilnīgu uzticību Eiropas Savienībai, kā arī likviditāti. Starpvaldību sistēmā tāds nav pieļaujams, jo tur 16 valstīm jāpasaka „jā”, iespējams, 16 parlamentiem jāpasaka „jā” un tā tālāk.

Es arī ceru, ka, lai gan *Rehn* kungs jau sācis izteikt priekšlikumus, otrais secinājums, pie kā esam nonākuši, ir tāds, ka mums ir jāievieš virkne strukturālu reformu, proti, preventīvā daļa Stabilitātes un izaugsmes paktā — to ir ierosinājis *Rehn* kungs —, Eiropas monetārais fonds — strukturāls mehānisms, ko var izmantot nevilcinoties, un, treškārt, Eiropas Savienības stratēģija 2020. gadam, kas ir daudz spēcīgāka nekā tā stratēģija, kas ir mūsu rīcībā patlaban.

Vēl mums ir vajadzīga reforma kredītvērtējuma aģentūrām, kaut arī tās ir līdzīgas laika prognozēm — kad tās ir pārāk elastīgas, mēs gribam, lai tās būtu mazliet neelastīgākas; kad tās ir pārāk neelastīgas, mēs gribam, lai tās būtu mazliet elastīgākas. Tomēr Eiropas līmeņa iniciatīva noteikti ir laba un apsverama ideja.

Visbeidzot — šis ir mans pēdējais punkts, priekšsēdētāja kungs —, es aicinu prezidējošo valsti Spāniju nekavēties dot piekrišanu finanšu uzraudzībai. *Garrido* kungs, piedodiet, vainīgie neesam mēs, bet gan Padome! Vai gan man nav taisnība, sakot, ka Padome izmainīja Komisijas priekšlikumus? Es gan kritizēju dažus Komisijas priekšlikumus, bet darbs ar tiem tomēr virzījās daudz ātrāk nekā ar Padomes priekšlikumiem. Patlaban tie esam mēs, kas pārstrādā Komisijas darbu, un man jums ir kāds vērtīgs priekšlikums.

Ja jūs gribat, lai finanšu uzraudzību un priekšlikumus varētu piemērot pēc mēneša, tad Padomē un *ECOFIN* nekavējoties apstipriniet grozījumus, ko Parlaments gatavoja jums iesniegt pēc pāris dienām. Tos var apstiprināt īsā laikā un sākt finanšu uzraudzību. Es ceru, ka jūs varēsiet nodot šo informāciju saviem *ECOFIN* kolēģiem, kuri savā priekšlikumā ir vienīgi ieskicējuši finanšu uzraudzības sistēmu, ko Komisijas izveidoja, lai izvairītos no finanšu krīzēm.

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es turpināšu nedaudz līdzīgā garā kā *Verhofstadt* kungs. Ir skaidrs, ka mēs jau četrus mēnešus praktiski stāvam uz vietas. Ir skaidrs, ka mēs esam pieļāvuši kļūdas. Ir skaidrs, ka, stāvot uz vietas, mēs esam devuši pamudinājumu darbībām tirgos un izraisījuši spekulācijas. To vajadzētu atzīt vismaz tiem Padomes locekļiem, kas par to ir atbildīgi! Viņiem būtu jāsaka: „Mēs esam vainīgi! Tie bijām mēs! Tā ir mūsu vaina!” Vai tā bija *Merkel* kundze vai *Sarkozy* kungs, es nezinu, kā viņus sauc un ko viņi dzīvē dara, bet ikviens par to varēja izlasīt avīzēs. Tagad nekavējoties ir jārikojas. Šis ir pirmais punkts manā runā.

Otrkārt, es gribētu, lai vismaz viena lieta ir skaidra, proti, ir gandrīz neiespējami paveikt uzdevumu, ar ko saskaras *G. Papandreou* valdība. Es aicinu *ECOFIN*, kā arī valstu un valdību vadītājus apzināties, ka viņu valstis nebūtu spējīgas īstenot reformas. Cik daudz laika vajadzētu Francijai, lai veiktu reformas pensiju sistēmā? Cik daudz laika vajadzētu Vācijai, lai izveidotu pensiju sistēmu? Bet *Papandreou* kungam mēs prasām izmainīt visu trīs mēnešu laikā. Jūs taču esat traki!

To pierāda notikumi, kas patlaban notiek Grieķijā. Grieķijai vai, drīzāk, *Papandreou* kungam netiek dots laiks, lai Grieķijā panāktu vienprātību. Nevienš nesolidarizējas ar Grieķijas valsti. Šābrīža politika, kad katrs cīnās tikai par sevi, ir nožēlojama, un gadu desmitiem ilgā politiskā korupcija Grieķijā arī ir atbildīga par šo situāciju. Ir jārada kohēzija. Tā ir jārada, par to nevar izdot dekrētu!

Jūs redzēsiet, kas notiks Spānijā, ja viņiem radīsies problēmas, un kas notiks Portugālē, ja problēmas būs portugāļiem. *Barroso* kungs par to nedaudz zina, kopš viņš zaudēja vēlēšanās. Tādēļ — nē, viņš nekad nav zaudējis vēlēšanās — es uzskatu, ka mums vajadzīga atbildības sajūta un ka mēs nevaram prasīt neiespējamo. Manuprāt, agrāk teica tā: „Es gribu atpakaļ savu naudu”. Otrs to sadzirdēja. Tagad man radies iespaids, ka valdība saka: „Mēs gribam pelnīt uz Grieķijas rēķina”. Tur jau ir tā problēma — aizņemoties par 1,5 % vai 3 % un aizdodot Grieķijai par 3 %, 5 % vai 6 %, nauda tiek pelnīta uz Grieķijas rēķina. Tas ir nepieņemami!

Turklāt Eiropa var uzņemties iniciatīvu. *Verhofstadt* kungam ir taisnība, runājot par Eiropas Monetāro fondu, par Eiropas Investīciju fondu un Eiropas Solidaritātes fondu, lai savāktu Eiropas aizdevumu. Līgumos ir jāizdara grozījumi. Dāmas un kungi! Mums, šī Parlamenta deputātiem, ir iespēja uzņemties iniciatīvu, lai izdarītu grozījumus līgumos. Negaidīsim Padomi, tā nav spējīga pieņemt lēmumu. Uzņemsimies iniciatīvu — kopīgu šī Parlamenta iniciatīvu — izdarīt grozījumus līgumos, lai beidzot tiktu izveidots Eiropas Monetārais fonds, kas patiešām spēs apkarot spekulāciju. Mēs to varam izdarīt. Jā, mēs to varam. Izdarīsim to.

Tagad es gribētu runāt par to, kā tiek pārvaldīta situācija Grieķijā. Šim nolūkam es aicinu Komisiju iesaistīt notikumus Nodarbinātības ģenerāldirektorātu, lai mēs varētu arī novērtēt to, kas notiek Grieķijā. Es aicinu Padomi, lai tā uzdod Starptautiskajam Valūtas fondam iesaistīt notikumus Starptautisko Darba organizāciju situācijas pārvaldībai Grieķijā, jo runa ir par cilvēkiem. Runa ir par nodarbinātības problēmām, par darba ņēmējiem. Es uzskatu, ka runa nav tikai par finansēm, bet arī par drošību, un Starptautiskā Darba organizācija un Nodarbinātības ģenerāldirektorāts var dot pavēles. Nodarbinātības ģenerāldirektorāts var neitralizēt ārpriekšu, kas dažkārt raksturīgs tiem, kas pieņem lēmumus, pamatojoties uz tīri finansiāliem apsvērumiem.

Pēdējais punkts. Ir veids, kā nostiprināt Grieķijas budžetu, un tas ir vienkāršs, proti, Eiropas Savienībai būtu jāuzņemas iniciatīva atbruņot šo reģionu. Citiem vārdiem, politiska iniciatīva starp Grieķiju un Turciju par atbruņošanu. Citiem vārdiem, politiska iniciatīva atvilkt Krievijas karaspēku..., Grieķijas karaspēku..., Turcijas karaspēku — atvainojiet — atvilkt no Ziemeļkipras. Lai notiek atbruņošanās. Es pateikšu vienu lietu — cilvēki tomēr ir liekulīgi. Francija pēdējos mēnešos ir pārdevusi Grieķijai sešas fregates par 2,5 miljardiem eiro, helikopterus — par vairāk nekā 400 miljoniem eiro un dažus *Rafale* iznīcinātājus (viens *Rafale* iznīcinātājs maksā 100 miljonus eiro. Diemžēl manas spiegošanas darbības neļauj man teikt, vai tie bija 10, 20 vai 30 *Rafale* iznīcinātāji. Kopā tie izmaksā gandrīz 3 miljardus eiro. Tad nāk Vācija, kas pēdējos mēnešos Grieķijai ir pārdevusi sešas zemūdenes, kuras jāpiegādā turpmākajos gados. Tās maksā 1 miljardu eiro.

Tā tomēr ir pēdējā liekulība. Mēs dodam Grieķijai naudu, lai tā pirktu mūsu ieročus. Es aicinu Komisiju veikt izmeklēšanu Parlamentā un Padomē par visiem eiropiešu pārdotajiem ieročiem Grieķijai un Turcijai pēdējos gados. Lai būtu vismaz kaut kāda pārredzamība. Lai mēs zinātu! Lūk, ko es jums pateikšu. Ja mēs gribam rīkoties atbildīgi, tad mums Grieķijai jāgarantē tās teritoriālā integritāte. Grieķijai ir 100 000 karavīru, pat vairāk nekā 100 000! Vācijai ir 200 000 karavīru. Tas ir pilnīgs absurds — valstij, kurā ir 11 miljoni iedzīvotāju, ir 100 000 karavīru! Atstāsim to Grieķijas ziņā! Šajā sakarā tai ir efektīvāk jāsaņem algas, nevis jāsamazina algas tiem, kas pelna 1000 eiro. Mans lūgums Komisijai: esiet mazliet godīgāki.

(Aplausi)

Derk Jan Eppink, *ECR grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Es esmu antirevolucionārs kopš dzimšanas, tādēļ nerunāšu tik kaislīgi kā *Cohn-Bendit* kungs, bet tagad es saprotu, kādēļ 1968. gads bija viņa veiksmes gads; es gan varēju sekot šiem notikumiem vienīgi televīzijā, jo tai laikā biju bērns.

Dāmas un kungi! Es, tāpat kā Eiropas iedzīvotāji, esmu noraizējies par pašreizējiem notikumiem. Piemēram, noguldītāji un pensionāri vaicā, kurā virzienā mēs dodamies. Gan jautājums, gan raizes ir pamatotas. 110 miljardu eiro lieli līdzekļi ir milzīgs naudas daudzums.

Sākumā mēs runājām par 35 miljardiem, tad — par 60 miljardiem, bet tagad — par 110 miljardiem. Tā ir milzīga summa, un milzīgs ir arī taupības pasākumu kopums. Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst, ka Grieķija, kurā pensionēšanās vecums ir 53 gadi, pārāk ilgi ir dzīvojuši no kredītiem. Kas gan to negribētu? Jautājums ir, vai Grieķija izķepurosies. Tagad tur ir streiki, nemieri, vardarbība un tamlīdzīgi. Grieķijas problēma kļūst par Eiropas problēmu, par mūsu problēmu.

Atēnu problēma, *Cohn-Bendit* kungs, ietekmē holandiešus, flāmus, vāciešus — mūs visus, un problēmas izplatīšanās risks saglabājas. Es uzskatu, ka Grieķiju vajadzēja izslēgt no eiro zonas, kad tika atklāta budžeta izšķērdēšana. Mums vajadzēja noteikt izslēgšanas robežu, bet mēs to neizdarījām, un tagad mums ir jāturpina un bezcerīgi jācer uz veiksmi.

Mums ir arī jāpārraksta Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumi. Šis pakts nenodrošina ne stabilitāti, ne ekonomikas izaugsmi, vismaz ne tagad. Manuprāt, ir jāpastiprina uzraudzība, Eiropas Komisijai ir jāparāda lielāka drosme un rūpīgāk jāuzmana, kā tiek ievēroti pakta noteikumi. Pēdējos gados tas netika darīts.

Es tomēr uzskatu, ka mums arī ir nepieciešama izstāšanās procedūra tām valstīm, kas vairs nespēj sekmīgi darboties eiro zonā. Mums ir procedūra, lai izstātos no Eiropas Savienības, bet ne no eiro zonas, un es uzskatu, ka mums ir vajadzīga šī izvēle, lai valsts varētu ieviest un devalvēt savu valūtu un tādējādi atkal nostāties uz cietas zemes. Mums Lisabonas līgumā ir paredzēta procedūra dalībvalstīm, kas nolēmušas izstāties no Eiropas Savienības, bet kādēļ nav procedūras valsts izejai no eiro zonas?

Komisārs *Rehn* kungs pagājušajā reizē man teica, ka valsts izstāšanās no eiro zonas būtu pretrunā mūsu vēlmei panākt aizvien ciešāku savienību, bet Grieķija patlaban uzskatāmi parāda, kur ir šīs aizvien ciešākās savienības robežas. Mums pēkšņi ir vājš eiro un zems izaugsmes temps. Dāmas un kungi, mēs esam gūstekņi teorijai par aizvien ciešāku savienību. Mēs pieprasām izpirkšanas maksu Eiropas nodokļu maksātājiem, kas kļūst jo dienas, jo satrauktāki. Mēs to nedrīkstam aizmirst.

Lothar Bisky, GUE/NGL grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mums, protams, jāsniedz Grieķijai palīdzība. Tomēr tā sauktajai glābšanas operācijai ir arī daži absurdi aspekti. Tā kā Francija un Vācija rīkojas kā lielvaras, lēmuma pieņemšana par palīdzības pasākumiem kļūva dārga un ieilga.

Finanšu tirgos ar katru gadu tika atcelts arvien vairāk ierobežojumu, un tagad visi ir pārsteigti par dārdzību. Kas tagad maksās par politiskajām kļūdām? Strādnieki? Vienkāršie pilsoņi? Bankām nav uzlikti nekādi pienākumi. Nodokļu maksātājiem atkal ir jāsamaksā rēķini un jāatdod bankām nauda spekulācijām. Atkarīgajiem strādājošiem atkal ir jāsamierinās ar algu samazināšanu. Izpildot Starptautiskā Valūtas fonda pavēles, itin viss, kas atbilst demokrātiskam lēmumu pieņemšanas procesam, ir iznīcināts.

Saistībā ar naftas plankumu Meksikas līcī tiek pieprasīts piemērot principu „piesārņotājs maksā”. Es uzskatu, ka tas ir pareizi. Šaubu gadījumā ikvienam, kas meklē naudu vai zeltu, ir jābūt atbildīgam par radīto kaitējumu. Šobrīd — vismaz Vācijā — bankām nav pat jāatmaksā pārņemtie parādi, ar kuriem tās laimīgi spekulē pret eiro — jā, pret eiro. Turklāt tās turpina spekulēt, kaut arī mēs jau sen sakām, ka šajā lietā kaut kas ir jādara.

Mums jau ir iesniegti priekšlikumi, ko šajā lietā varētu darīt, proti, aizliegt tirgoties ar kredītu atvasinātajiem instrumentiem, ar aizņemtiem vērtspapīriem, ieviest finanšu tirgu darījumu nodokli, īpašu nodevu piemaksām finanšu nozarē, juridiski saistošu banku un apdrošināšanas nodevu. Protams, Grieķijai arī ir jāpaveic savs mājas darbs. Tāpat kā citām Eiropas Savienības dalībvalstīm, arī Grieķijai jāievieš īpašuma nodoklis, jācīnās pret korupciju un jāsamazina izdevumi par bruņojumu. Par to jau ļoti pārliecinoši izteicās *Cohn-Bendit* kungs. Tādēļ es apstiprinu viņa teikto un otrreiz to vairs nepieņemu.

Es varu saprast cilvēkus Atēnās, kas ir izgājuši ielās, lai protestētu. Tomēr es nespēju saprast vardarbības izpausmes. Es pievienojos visiem, kas ir izteikuši līdzjūtības apliecinājumus upuru piemiņai. Ar vardarbību tiks panākts pretējs rezultāts tam, ko grib protestētāji un demonstranti. Mums jāprasa pārtraukt vardarbības izpausmes.

Nikolaos Salavrakos, EFD grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es jums ļoti pateicos. Mēs mēģinām uzpūst skaitļus, bet ir labi zināms, ka tad, kad skaitļi izskatās labi, cilvēki ir nelaimīgi. Mums ir vajadzīgs līdzsvars; mums skaitļi ir jāizlīdzsvaro un jāuztur cilvēkos laimes sajūta.

Protestētāju neierastās rīcības dēļ Grieķija šodien sēro par trim upuriem. Triju darbinieku nāvi izraisīja strādnieku agresīvie protesti. Ekonomikas krīzes dēļ, kas pie mums atnāca no Atlantijas okeāna otras puses un kas šeit kļūst aizvien smagāka, visā Eiropā patlaban krājas nicinājums pret politiku un politiķiem.

Grieķijā sabiedrības vienkāršās tautas noskaņojums pret politiķiem ir ļoti negatīvs. Grieķijas parlamentā ir 300 deputātu, un es dzirdu, kā grieķu sabiedrība skandē: „Pakārt visus trīs simtus!” Ir pienākuši bīstami laiki. Es lasu, ka arī citās Eiropas Savienības dalībvalstīs ir tāds pats noskaņojums pret politiķiem. Mēs visi to zinām, un tikpat labi mēs zinām, ka mums ir jā saglabā demokrātija.

Apzinoties realitāti un zinot, ka man nav laika izvērst savu runu, es vēlos uzsvērt, ka nākotnes līderiem vajadzēs rīkoties daudz ātrāk, lai atrastu daudz ilglaicīgākus problēmu risinājumus daudz vairākām valstīm. Grieķija ir viena no tām. Tā ir aisberga redzamā daļa. Tomēr ir vēl citas dalībvalstis — gan eiro zonā, gan ārpus tās —, kas ir saskārušās ar ekonomiskām problēmām, kuras turpmākajos mēnešos saasināsies.

Priekšsēdētājs. – *Salavrakos* kungs, es jūs nepārtraucu tāpēc, ka esat grieķis, un jūsu teiktais mums visiem ir ļoti svarīgs.

Barry Madlener (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Es īpaši gribētu uzrunāt *Verhofstadt* kungu, *Daul* kungu un *Schulz* kungu — viņa gan šobrīd šeit nav, bet es vērsos pie viņa politiskās grupas — Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas —, jo viņi ir daļēji atbildīgi par problēmām. Viņi saka, ka ir vajadzīga solidaritāte. Ļaujiet man atgādināt, ka Grieķija jau gadiem ilgi ir bijusi Eiropas fondu līdzekļu lielākā neto saņēmējvalsts. Bet tā rezultātā ir izveidojusies valsts, kas šajā spēlē krāpjas. Jūs, sociālisti, bijāt ļoti gatavi tam, lai jūs paņemtu līdzī izbraucienā, jo jūs taču esat tādi eiropofili un tik ļoti alkstat Eiropas paplašināšanos. Tikai jūs pilnībā bijāt zaudējuši kritisku attieksmi, un iznākums ir tāds, ka mums tagad jātur rokās mazs bērniņš.

Es nezinu, vai jūs atceraties, ka Spānija — šī valsts sarakstā ir nākamā aiz Grieķijas — pēdējos 15 gados ir legalizējusi 2 miljonus nelegālo imigrantu. Jūs visi uzskatījāt, ka tas ir lieliski, bet tagad Spānijā ir 20 % bezdarbnieku, un tā, tāpat kā Portugālē, arī ir nonākusi dziļās grūtībās. Visās šajās valstīs ir sociālistu valdības, kuras jūs gadiem ilgi esat atbalstījuši ar līdzekļiem no Eiropas fondiem un kuras ir radījušas valstī jucekli, jo dzīvojušas pāri saviem līdzekļiem. Gadu no gada jūs esat noraudzījušies uz to, gadu no gada jūs esat atbalstījuši to, un tagad mums, iedzīvotājiem, par to ir jāmaksā. Jums par to vajadzētu dziļi kaunēties.

Vienīgais risinājums — es šeit vēl neesmu dzirdējis nevienu klātesošo kaut ko tādu pieminam — ir tāds, ka mums jābūt neiejūtīgiem pret grieķiem. Šai valstij ir jāatgriežas pie draugas, jo tās piederība eiro zonai vairs nav attaisnojama. Ja Spānija ir nākamā, tai vienkārši atkal ir jāievieš peseta tāpat kā Portugālei eskudo, un tad tās atkal varēs konkurēt. Šī Eiropa ir nepilnīga, un Ziemeļeiropas iedzīvotāji drīz atteiksies maksāt par jūsu kļūdām un par šo valstu nevīžīgajām sociālistu valdībām. Galu galā, es atkārtāju, visas sociālistu valstis — Grieķija, Spānija un Portugāle — ir saņēmušas Eiropas Savienības fondu līdzekļus. Imigrācija zēla un plauka, bet jūs skatījāties un nedarījāt neko.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, pateicos. Es gribētu pakomentēt to, ko iepriekš teica *Salavrakos* kungs par trim cilvēkiem — trim darbiniekiem —, kuri šodien gāja bojā Atēnās. Tam noteikti nav nekāda attaisnojuma. Šos cilvēkus nogalināja slepkavas, noziedznieki. Strādnieki Atēnās šodien piedalījās masveida miera gājienā. Viņi nevienu nenogalināja. Īstos noziedzniekus pirms neilga brīža nosodīja premjerministrs *Georgios Papandreou*, kā arī visas Parlamenta politiskās partijas. Būtu liela un bīstama kļūda sajaukt mierīgus protestus ar tādām krimināli sodāmām darbībām kā tām, ko noziedznieki veica Atēnās. Viņus nosoda ikviens, viņi nerunā grieķu strādnieku vārdā, un viņi nepauž mūsu pārliecību par to, ka, ja mēs kā nācija būsim vienota, mēs izvedīsim šo valsti no krīzes.

Priekšsēdētājs. – Es negribētu iesaistīties šajā diskusijā. Tomēr atļaujiet man pateikt, ka mēs visi šajā plenārsēžu zālē — visi Eiropas Parlamenta deputāti un es, esmu pārliecināts, arī Komisijas priekšsēdētājs un *López Garrido* kungs Padomes vārdā — vēlreiz gribētu apliecināt patiesu solidaritāti ar grieķu tautu. Grieķijas tauta ir mūsu draugs, un mēs zinām, cik liela atbildība gulstas uz abām pusēm, kas ir iesaistītas Grieķijā notiekošajā konfliktā. Tā ir liela atbildība.

Es jums visiem gribētu pastāstīt, ka arī es esmu izjutis šo atbildību — es to esmu izjutis no abām iesaistītajām pusēm. Es esmu bijis arodbiedrības biedrs un aktīvists daudzus gadus. Es esmu arī bijis valdības vadītājs, un es saprotu patlaban Grieķijā pastāvošo smago situāciju. Mēs visi gribam solidarizēties un izteikt dziļu līdzjūtību vispirms upuru ģimenēm un draugiem. Tas ir dabiski, ka mēs to darām, un mēs uzskatām, ka tas ir mūsu pienākums Eiropas Parlamentā. Es pateicos jums par šodien šeit, plenārsēžu zālē, notikušajām atbildīgajām debatēm.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs esam liecinieki nopietnai situācijai. Ir skaidri redzams, ka Eiropas Savienības — īpaši Vācijas — vadītāju starpā nav solidaritātes attiecībā uz vienošanos par situāciju Grieķijā. Viņi galvenokārt realizē valsts politisko kontroli, bet Grieķiju sociālā ziņā spiež atgriezties zemākā attīstības līmenī. Tādējādi tiek apšaubīti visi tie principi, ko viņi vienmēr ir sludinājuši par sociālo un ekonomisko kohēziju, konvergenci, solidaritāti un tā saukto Eiropas sociālo modeli.

Strādnieku un strādnieku šķiras cīņa Grieķijā labi parāda, ka nedrīkst Grieķijas valdībai pieprasīt, lai tā pakļauj riskam cilvēku pamattiesības. Tomēr tas tiek uzspiests apmaiņā pret aizdevumu, kura procentu likme ir noteikta augstāka, nekā to pieprasa pat Starptautiskais Valūtas fonds. Izskatās, ka eiro zonas vadītājiem trūkst mēra sajūtas. Viņi ir ieguvuši labumu no Grieķijas nestabilitātes, un tagad viņi uzspiež valsts iekšpolitikai savu absolūtas virskundzības impērisko nostāju apmaiņā pret aizdevumu, par kuru viņi saņems arī procentus.

Nākamajā samītā šis lēmums ir jāmaina. Vadītājiem ir jāizvēlas neatmaksājama dotācija no Eiropas Savienības budžeta — vai nu tā būtu ārkārtas dotācija, vai apmaksāta dotācija no nākamajiem Eiropas Savienības budžetiem. Bagātākajām eiro zonas valstīm reizi par visām reizēm jāpieņem ekonomiskās un sociālās kohēzijas princips.

SĒDI VADA: I. DURANT

Priekšsēdētāja vietniece

19. „Europe 2020” — jauna Eiropas stratēģija nodarbinātībai un izaugsmei (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir Padomes un Komisijas deklarācija par jauno Eiropas stratēģiju nodarbinātībai un izaugsmei „Eiropa 2020”.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, esmu gandarīts, ka varu apskatīt vienu no Padomei un Spānijas prezidentūrai vissvarīgākajiem jautājumiem — stratēģiju izaugsmei un kvalitatīvai nodarbinātībai „Eiropa 2020”.

Kā jau minēts, pašlaik esam vissmagākās krīzes pārvarēšanas procesā kopš pagājušā gadsimta trīsdesmitajiem gadiem, un ir jādara viss iespējamais, lai garantētu atlabšanu, kas atbilstoši Komisijas šodien prezentētajām prognozēm jau ir manāma Eiropas Savienībā, un vienlaikus mazinātu krīzes sociālās sekas.

Tomēr ne mazāk svarīgs kā šis īstermiņa darbs, ko veic dalībvalstu un Eiropas institūcijas, ir raudzīties tālāk par šo desmitgadi un nodrošināt mūsu sociālā modeļa — Eiropas sociālā modeļa, ilgtspējību. Stratēģijā „Eiropa 2020” ir ietverts divkārs izaicinājums.

Tas ir izaicinājums nenonākt atpakaļ krīzes situācijā, kas vēl nav pilnībā beigusies, bet vēl jo vairāk tas ir izaicinājums izstrādāt stratēģiju izaugsmei — tādu izaugsmes modeli, kas ir piemērots jaunajai situācijai. Nepieciešams, lai stratēģija izaugsmei būtu reāla un nodrošināma, un politiski un ekonomiski saistoša Eiropas Savienībā tuvākajos gados.

Kā zināms, diskusijas par stratēģiju „Eiropa 2020” neformāli sākās valstu vai valdību vadītāju starpā 11. februārī. Pēc tam martā stratēģija tika apspriesta Eiropas Padomē, kā arī daudzās Padomes struktūrvienībās, ko vadīja Spānijas valdība šajā sešu mēnešu periodā.

Martā Eiropas Padome akceptēja stratēģijas „Eiropa 2020” virzību, lai gan galīgais lēmums par tās ieviešanu tiks pieņemts Eiropas Padomē jūnijā, un noteica stratēģijas turpmākās izstrādes elementus, struktūru un pat ceļvedi.

Stratēģijā galvenā uzmanība tiks pievērsta šādiem Eiropai svarīgiem jautājumiem: zināšanas un jaunrade, ilgtspējīga ekonomika, ko pieprasījis Eiropas Parlaments, augsts nodarbinātības līmenis un sociālā integrācija.

No šiem pieciem mērķiem skaitliski definēta ir tikai nodarbinātība: 75 % vīriešu un sieviešu, kas iegulda 3 % no IKP pētniecībā un attīstībā, un „20/20/20” mērķi cīņai pret klimata pārmaiņām. Nav vēl skaitliski definēts mērķis izglītību pametušo personu skaita samazināšanai un iedzīvotāju daļas ar augstāko izglītību palielināšanai, ne arī izvirzīts mērķis sociālās integrācijas veicināšanai, un jo īpaši nabadzības mazināšanai.

Visi mērķi ir izstrādāti, pamatojoties uz Komisijas pieņemto paziņojumu, kas bija noteicošais faktors turpmāko lēmumu un secinājumu pieņemšanā Eiropas Padomes sēdē martā.

Pirmkārt, stratēģijas „Eiropa 2020” struktūrā ir dažas integrētās pamatnostādnes. Komisija ir tikko izvirzījusi priekšlikumu par galveno virzienu šīm integrētajām pamatnostādnēm — Spānijas prezidentūra ir apņēmusies strādāt visās Padomes galvenajās darbības jomās, lai Ekonomikas un finanšu lietu padome un Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju lietu padome var jūnijā attiecīgi informēt Eiropas Padomi — kā arī par nodarbinātības pamatnostādnēm, par kurām Eiropas Parlamentam vēl jāizsaka savs viedoklis.

Otrkārt, ir arī galvenie mērķi, kurus jau iepriekš minēju.

Treškārt, jaunajā stratēģijā ir kas jauns: atsevišķo valstu mērķi. Katrai dalībvalstij jāizvirza savi nacionālie mērķi, bet tiem jābūt dabiski integrētiem ar visas Eiropas mērķiem un Komisijai un Padomei tie jāatbalsta.

Ceturtkārt, tika runāts arī par tā sauktajiem kavēkļiem, kas raksturīgi izaugsmei valstu līmenī. Ir arī kas jauns saistībā ar Lisabonas stratēģiju: Spānijas prezidentūra galveno uzmanību pievērš tiem mērķiem, kas skar iekšējo tirgu.

Piektkārt, pastāv arī vēl Komisijas pašreiz izstrādātās vadošās iniciatīvas. Vēlamies, lai pirmās no tām tiktu īstenotas jau Spānijas prezidentūras laikā: Digitālā programma, kas tiks izskatīta Transporta, telekomunikāciju un enerģētikas padomē maijā pēc paziņojuma, ko Komisija ir apņēmusies publicēt 18. maijā.

Noslēgumā, priekšsēdētājas kundze, vēlos arī informēt, ka dažās Padomes struktūrvienībās notiks tematiskas debates par jauno stratēģiju un ka vēlamies, ja vien iespējams, lai šīs debates, piemēram, tuvākās debates Izglītības, jaunatnes lietu un kultūras padomē nākamajā nedēļā, būtu publiskas.

Vēlos uzsvērt, ka darbs, protams, jūnijā vēl netiks pabeigts. Jūnijā darbs ar stratēģiju „Eiropa 2020” tikai sāksies, bet tas vēl netiks pabeigts. Tā būs vēl arī jāievieš un jāpiemēro ar valstu reformu programmu palīdzību.

Visbeidzot vēlos teikt, ka no stratēģijas „pārvaldības” viedokļa, Eiropas Padomei būs svarīga loma. (Tai ir bijusi svarīga loma jau no paša sākuma, un šo domu vairākkārt ir atbalstījusi gan Spānijas prezidentūra, gan Eiropas Padomes priekšsēdētājs *Van Rompuy* kungs, kuram šajā procesā ir bijusi ļoti īpaša loma). Eiropas Padomei būs ļoti svarīga loma un tā uzņemsies veikt ļoti svarīgu uzdevumu šīs stratēģijas izstrādē un virzībā kopā ar Eiropas Komisiju. Tās būs divas noteicošās institūcijas šīs stratēģijas ieviešanā, kurā jau tagad ir paredzēti īpaši instrumenti, ko mēs visi vēlamies izmantot.

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Priekšsēdētājas kundze, Eiropai jāizdara radikāla izvēle. Ekonomikas un finanšu krīzes situācijā varam izmantot pieeju „izputini savu kaimiņu” jeb nostāju „katrs par sevi”, ar kuru mēs riskētu zaudēt visu pēdējos sešdesmit gados sasniegto. Vai arī varam efektīvi pastiprināt Eiropas sadarbību, izmantojot visus rīkus, kādi ir mūsu rīcībā.

Notikumi dažos pēdējos mēnešos — ilgstošā tirgus nepastāvība, nepieciešamība veikt papildu finanšu tirgus reformas un nepieciešamība apņēmīgi veikt atsevišķo valstu budžetu konsolidēšanu ir tikai vairojusi pārliecību par šādas izvēles nepieciešamību. Vairāk nekā jebkad jāuzsver vienotās Eiropas dimensijas nozīme un tieši to ar stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu palīdzību mums ir iespēja izdarīt.

Esmu uzaicināts šeit ar jums runāt par stratēģiju „Eiropa 2020”, bet nošķirti apskatīt šo pasākumu paketi gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei nav nozīmes, jo viens no galvenajiem secinājumiem, ko esam guvuši no pašlaik pieredzētās krīzes, ir tāds, ka mums jāstrādā visiem kopā visos līmeņos un visās jomās, lai novērstu nepilnības finanšu tirgu regulēšanas un pārraudzības sistēmā, lai atjaunotu makroekonomisko stabilitāti un stabilas valstu finanses, lai ieviestu strukturālās reformas, kas var izvest Eiropu uz ilgtspējīgas izaugsmes un nodarbinātības ceļu.

Visas trīs komponentes ir vienlīdz svarīgas — jāatrisina visās trīs, ja vēlamies sasniegt savus mērķus. Tam nepieciešama visaptveroša pieeja, finanšu tirgu reformas, uzlabota ekonomikas pārvaldība, „Eiropa 2020” ilgtspējīgai, integrējošai, gudrai izaugsmei un vadošas globālās reformas ar G20 starpniecību, jo daudziem šiem jautājumiem ir ārējā dimensija. Mums ir gudri jāizmanto visas sviras, kas ir mūsu rīcībā, apzinoties, ka katra no tām atsevišķi ietekmē visas pārējās. Īsumā apskatīšu lielāko daļu no tām. Neatgriezīšos vairs pie finansiāla rakstura jautājumiem, kurus tikko jau minēju savā iepriekšējā ziņojumā, bet sāksu ar G20.

G20 ir palīdzējis finanšu ekonomikas krīzes risināšanā, pārvaldības pilnveidošanā globālā līmenī. Eiropas Savienībai pienākas liela daļa nopelnu jauna impulsa piešķiršanā G20 un ideju sniegšanā tai. Šajā ziņā Komisija ir devusi īpašu ieguldījumu, nodrošinot, ka visu 27 dalībvalstu intereses tiek pienācīgi atspoguļotas mūsu darbā. Ieguldīsim daudz darbu, lai nodrošinātu, ka Eiropas Savienība saglabā savu vadošo lomu Toronto samītā jūnijā un Seulas samītā novembrī.

Galvenais uzdevums būs panākt, lai G20 pauž skaidru nostāju attiecībā uz krīzes pārvarēšanas stratēģiju, kas veicinātu atveseļošanos — tādu, kurā visām lielākajām ekonomikām jāpilda savs uzdevums. Pasaules mērogā jārīcina tās nelīdzsvarotības izpausmes, kas bija krīzes rašanās pamatā. Jānodrošina arī, lai globālās izaugsmes līdzsvara atjaunošanas slogu uzņemtos visas G20 dalībvalstis. Šajā aspektā liela nozīme ir izpratnes vairošanai par mūsu stratēģiju „Eiropa 2020” un uzlabotai ekonomiskās darbības koordinēšanai visā ES un jo īpaši eiro zonā. Svarīgi, lai Eiropai būtu saskaņota pieeja G20 samita jautājumiem.

Vēl viens uzdevums būs finanšu tirgus reformu tālāka virzība. Jāturpina izdarīt spiedienu uz mūsu starptautiskajiem partneriem, lai savlaicīgi un konsekventi tiktu īstenota esošo G20 saistību izpilde, ievērojot vienlīdzīgus spēles noteikumus.

Turklāt uzskatu, ka ir pienācis laiks G20 sniegt skaidru signālu par to, kā finanšu sektors var palīdzēt banku glābšanas finansēšanā. Mums jācenšas panākt saskaņotu un nelokāmu pieeju. Pārliecinoša būtu globāla vienošanās par banku stabilitātes nodokļiem, kas ir saistīti ar konkrētās rezolūcijās ietvertiem pasākumiem. Kā nesen ierosināja SVF, varētu tikt ieviests papildu nodoklis no finanšu darbībām vai peļņas. Debates būs ārkārtīgi smagas. Jāsaka, ka, spriežot pēc sagatavošanās darbiem, kas notiek sadarbībā ar mūsu G20 partneriem, šai idejai ir ļoti daudz oponentu, tomēr uzskatu, ka mums jācenšas to realizēt. Eiropas Savienības nostāja noteikti būs vispārpieņemamāka tad, ja runāsim vienā balsī un ja varēsim apgalvot, ka Eiropas Savienība jau ir paveikusi savu mājasdarbu.

Tieši tādēļ pirms Toronto sanāksmes mums jāmēģina panākt vienošanās par galvenos finanšu pakalpojumus regulējošo dokumentāciju, ko jau šopēcpusdien iepriekš minēju. Lai to panāktu, būs nepieciešama elastīga pieeja un radošs pragmatisms gan no šī Parlamenta, gan no Padomes puses.

Tāda arī ir stratēģijas „Eiropa 2020” būtība, kas tagad ir ietverta atbilstošā kontekstā kā tās visaptverošās pieejas sastāvdaļa, par ko es jau sākumā runāju. Kā zināms, galvenos stratēģijas „Eiropa 2020” elementus apstiprināja valstu un valdību vadītāji martā. Ir bijušas vairākas iespējas par tiem debatēt šajā Parlamentā. Pat pirms priekšlikuma izvirzīšanas Komisija par to ar jums apspriedās. Šobrīd mums šī stratēģija ir jāizstrādā detalizēti; visiem ir skaidrs, ka ir nepieciešams neatliekami rīkoties. Vairāk nekā jebkad, kā tika uzsvērts dažos ziņojumos iepriekšējo debašu laikā, viens no secinājumiem, ko esam guvuši no šīs finanšu krīzes un eiro zonas problēmām, ir saskaņoti un apņēmīgi turpināt strukturālo reformu.

Labāka mūsu ekonomiskās politikas saskaņošana ir stratēģijas „Eiropa 2020” centrālais jautājums. Pat pirms Grieķijas krīzes ierosinājām un piedāvājām ciešāku ekonomiskās politikas saskaņošanu. Tas ir viennozīmīgi nepieciešams, lai izvairītos no turpmākām krīzēm. Tas ir būtisks priekšnosacījums, ja vēlamies veiksmīgi pārvarēt krīzi, atjaunot izaugsmi, transformēt šo izaugsmi lielākā un labākā nodarbinātībā un, visbeidzot, nodrošināt ilgtspējīgu un integrējošu Eiropas nākotni.

Šobrīd lielākoties ir panākts konsenss par pieciem Komisijas piedāvātajiem mērķiem; skaitliskie rādītāji attiecībā uz mērķiem nodarbinātībai, pētniecībai un attīstībai, un cīņai pret klimata pārmaiņām jau ir fiksēti.

Par skaitliskajiem mērķlielumiem izglītības mērķim — samazināt izglītību pametušo personu skaitu un palielināt iedzīvotāju daļu ar augstāko vai ekvivalentu izglītību, vienošanās Eiropadomē tiks panākta 2010. gada jūnijā, ņemot vērā Komisijas priekšlikumu.

Nelokāmi centīšos arī panākt skaitlisko mērķlielumu ieviešanu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību. Vienkārši nevaram turpināt pieņemt ilgstoši bēdīgo situāciju, ka 80 miljoni iedzīvotāju Eiropas Savienībā dzīvo nabadzības riska apstākļos. Darbs ar šo jautājumu Padomē turpinās, un es darīšu visu, kas ir manos spēkos, lai pārliecinātu dalībvalstis par šī mērķa nozīmīgumu, zinot, ka šis Parlaments atbalsta mūsu apņēmību.

Programmai „Eiropa 2020” jābūt līdzsvarotai. Protams, nav iespējams panākt sociālo vienlīdzību bez konkurētspējīga tirgus, tomēr nevēlamies arī pieņemt ekonomiski efektīvu Eiropu, kurā nav taisnīguma.

Atsevišķo valstu mērķi ļaus labāk un efektīvāk pārraudzīt dalībvalstīs panākto progresu, nodrošināt, ka sasniedzam ES līmenī izvirzītos mērķus. Dalībvalstis pašlaik ir šādu nacionālo mērķu izstrādes procesā, kas notiek sadarbībā ar Komisiju. Ceru, ka par šiem mērķiem vienošanās tiks panākta Eiropadomes sēdē jūnijā, lai tūlīt pēc tam varētu tikt uzsākta to īstenošana.

Pagājušajā nedēļā Komisija sniedza savu priekšlikumu par integrētajām pamatnostādņēm. Tajā ir atspoguļotas stratēģijas „Eiropa 2020” prioritātes. Pamatnostādņu skaits ir vēl vairāk ierobežots nekā iepriekš — šobrīd mums ir 10 pretstatā 24 pamatnostādņēm, kas veicinās visu dažādo iesaistīto spēku līdzdalību šī instrumenta realizēšanā. Uzskatu, ka tas ir zināms progress.

Eiropadomei jūnija sēdē jāsniedz politisks atbalsts šo integrēto pamatnostādņu pamatprincipiem, bet tie, protams, tiks pieņemti tikai pēc apspriešanās ar jums — Eiropas Parlamenta deputātiem — kas, cerams, notiks pēc iespējas drīz.

Stratēģija „Eiropa 2020” nav tikai iedvesmojošs mērķu uzskaitījums, tā nav tikai redzējums — tā ir reformu programma. Pasākumi tiks veikti Eiropas līmenī, bet vienlīdz svarīgs ir fakts, ka reformas būs jāīsteno katrā no mūsu 27 dalībvalstīm, pilnībā respektējot subsidiaritātes principu. Noskaidrosim, kas darāms Eiropas līmenī un kas jāpaveic valstu līmenī. Ieviešana būs noteicošais faktors, kā norādīja godājamais Padomes pārstāvis *López Garrido* kungs; šobrīd dalībvalstu līmenī jau valda daudz lielāka izpratne par nepieciešamību stiprināt pārvaldību Eiropā. Ceru, ka dalībvalstis ir guvušas mācību no dažiem trūkumiem Lisabonas stratēģijā, kur faktiski daudzi no mērķiem, ja ne visi, bija pozitīvi un vērsti pareizajā virzienā, bet, būsīm atklāti, tie nebija izstrādāti ar pietiekamu līdzatbildības daļu un tie neizrādījās pietiekami spēcīgi šo programmu ieviešanas procesā. Tieši tādēļ mums jānovērš šādas nepilnības izpildē, kas dominēja Lisabonas stratēģijā. Šajā ziņā jums ir būtiska loma veiksmīgas stratēģijas „Eiropa 2020” ieviešanas nodrošināšanā.

Jums kā Eiropas Parlamenta deputātiem bez līdzdalības likumdošanā ir iespējams arī ļoti efektīvi mobilizēt savus līdzpilsoņus un — kādēļ gan ne — arī atsevišķu valstu parlamentus. Atļaušos teikt, ka ir būtiski svarīgi, kāda veida attiecības Eiropas Parlaments nodibina ar valstu parlamentiem. To nolūks ir nodrošināt, lai šīs reformas netiktu uztvertas tikai kā reformas, ko „viņi” Briselē vai dažkārt Strasbūrā ievieš, bet kā tādas, kas tiek ieviestas visos līmeņos Eiropas sabiedrībā. Jautājuma steidzamība, nepieciešamība veikt reformas jāapzinās ne tikai visiem galvenajiem sociāli ekonomiskajiem un politiskajiem spēkiem visos valdības līmeņos, bet arī sociālajiem partneriem. Uzskatu tos par ļoti nozīmīgiem dalībniekiem un ar prieku uzņemu visus premjerministra *L. Zapatero* paziņojumus attiecībā uz nepieciešamību iesaistīt šos sociālos partnerus. Tad mums jānodrošina stingrāka, integrēta pārvaldība, sasaistot kopā visus rīcības saskaņošanas instrumentus: vienlaicīga stratēģijas „Eiropa 2020” un Stabilitātes un izaugsmes pakta ziņošanas un novērtēšanas procesu īstenošana, lai apvienotu to līdzekļus un mērķus; Eiropas Sistēmisko risku komitejas darbs, lai nodrošinātu vispārējo finansiālo stabilitāti; strukturālās reformas; pasākumi konkurētspējas paaugstināšanai; makroekonomiskās pārmaiņas — tas viss tiek apvienots kopā, lai ļautu mums pārvarēt krīzi un neatgriezeniski izvestu mūs uz gudras, ilgtspējīgas un integrējošas izaugsmes ceļa.

Ja nopietni vēlamies ieviest ekonomisko pārvaldību, tas ir vienīgais ceļš, kā to panākt. Nevaram runāt par nopietnu ekonomisko pārvaldību Eiropas līmenī un vienlaicīgi nodalīt makroekonomiku no mikroekonomikas, nodalīt iekšējos aspektus no ārējiem.

Tādēļ dalībvalstīm un Eiropas institūcijām jāraugās uz šiem jautājumiem no visaptverošas pieejas skatupunkta un jāapvieno visi šie instrumenti — tas ir vienīgais veids, kā turklāt iedvest zināmu uzticību mūsu stratēģijai.

Runas sākumā pieminēju radikālu izvēli, un Komisija zina, pa kuru ceļu tā vēlas iet. Esmu pārliecināts, ka Parlaments piekrīt šai izvēlei — tā ir apņēmības, tā ir Eiropas izvēle, un es paļaujos uz jūsu atbalstu mūsu iesāktā darba turpināšanā.

Corien Wortmann-Kool, *PPE grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, priekšsēdētāj J. M. Barroso, López Garrido kungs, ir pareizi, ka šīs debates par stratēģiju „Eiropa 2020” seko debatēm par krīzi eiro zonā, un kritiskais jautājums katrā no šīm debatēm ir, kā stiprināt pārvaldību Eiropā. Jūs runājat par ekonomiskās politikas saskaņošanu, bet lielākā problēma ir, ka tā pārāk daudz tiek interpretēta kā brīvprātīga un dalībvalstis nav ievērojušas noslēgtās vienošanās. Tā tas nevar turpināties. Tas attiecas gan uz Stabilitātes un izaugsmes pakta, gan arī uz galveno mērķi, kas jāgūst no Lisabonas stratēģijas. Tādēļ stratēģijas „ES 2020” ieviešanas procesam jānoris citādi.

Mūsu grupa — Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti), cer ieraudzīt vērienīgu Komisijas apņemšanos īstenot ekonomisko pārvaldību līdz šīs 2020. gada stratēģijas ieviešanai. Jūnijā gaidām, ka Padome pieņems izšķirošu lēmumu un arī apņemsies īstenot vērienīgus mērķus attiecībā uz dalībvalstīm un stabilu pārvaldību Eiropā. Parlaments aicinās jūs to darīt, ja būs nepieciešams. Budžeta prognozēm par nākamo gadu jābūt izstrādātām saskaņā ar šo 2020. gada stratēģiju, un arī citos jautājumos šis Parlaments detalizēti izpildīs savu institucionālo uzdevumu ilgtspējīgas ekonomiskās izaugsmes un mūsu pilsoņu nodarbinātības interesēs.

Priekšsēdētājas kundze, nepastāvība eiro zonā ir papildu liecība tam, cik svarīgas ir stabilas publiskās finanses, lai nodrošinātu eiro stabilitāti, finansiālo un ekonomisko stabilitāti un novērstu šī sloga nodošanu tālāk nākamajām paaudzēm — mūsu bērniem. Līdz ar to publisko finanšu reforma ir svarīgs priekšnosacījums veiksmīgai stratēģijas „ES 2020” ieviešanai un mūsu konkurētspējas atjaunošanai. Tādēļ ir tik svarīgi jums, komisār O. Rehn, nākamajā nedēļā iesniegt savus priekšlikumus par Stabilitātes un izaugsmes pakta uzlabošanu. Ir būtiski stiprināt tā preventīvo ietekmi un dalībvalstīs būvēt ilgtspējīgas publiskās finanses uz stabilākiem pamatiem. Līdz ar to vēlos mūsu grupas vārdā iedrošināt jūs uzņemties atbildību, kas jums kā Komisijai pienākas un izvirzīt vērienīgus plānus. Varat rēķināties ar mūsu atbalstu.

Mums kā Parlamentam jāraugās, kā varam kopīgiem spēkiem aicināt Padomi piekrist Stabilitātes un izaugsmes pakta stiprināšanai. Apsveicami, ka Padome ir izveidojusi darba grupu. Ceru tomēr, ka Padome līdz gada beigām sniegs savu piekrišanu Eiropas Komisijas priekšlikumiem.

Mums ir pilnībā jāizmanto Lisabonas līguma piedāvātās iespējas, lai tuvākā nākotnē stiprinātu pārvaldību Eiropā. Nedrīkstam zaudēt laiku.

Pervenche Berès, *S&D grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, Komisijas priekšsēdētāj, Padomes priekšsēdētāju, saikne starp abām tikko notikušajām debatēm ir intelektuāli loģiska. Vai šai saiknei ir reāla nozīme praksē? Mums Eiropas Parlamenta Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupā par to ir zināmas šaubas, jo nesaskatām nekādu loģisku sakarību starp teksta variantu, ko mums iesniedza Komisija, un stratēģisko partnerību, ko vēlaties nodibināt jūlijā, nedodot Parlamentam iespēju sniegt detalizētu viedokli par „nodarbinātības” pamatnostādņēm.

Vai tiešām kāds uzskata, ka mēs uzņemsimies saistības nākamajos 10 gadus? Pirmkārt, neveicot analīzi par to, kā ir izdevusies Lisabonas stratēģija, jūs paziņojat: „Viss ir mainījies: līdzšinējo 27 pamatnostādņu vietā mums ir 10!” Vai tās ir pārmaiņas, Barroso kungs?

Loģiski būtu domāt, ka tad, ja vēlamies, lai 2020. gada stratēģija gūst panākumus, mums jāizvērtē, kur esam, pirms sākam raudzīties, uz kuriem ejam. Mums jāraugās arī, kurp vēlamies iet. Kur esam šodien, ir faktiski vismagākā krīze, kādu Eiropas Savienība kopā ir pieredzējusi kopš tās dibināšanas, nav bijis nopietnākas krīzes par šo. Šo faktu nevaram ignorēt. Mēs nevaram paļauties uz stratēģiju krīzes pārvarēšanai, jo tas nozīmētu uzdot valstu atbildīgajām iestādēm izvairīties no ekonomiskās atbildības, lai atļautu brīvu rīcību tirgum.

Nedrīkstam apsvērt šo stratēģiju, neizmantojot mūsu rīcībā jau esošos rīkus. Kā zināms, Barroso kungs, neesam tik bagāti, lai varētu to atļauties. Mums ir rīks, kura nosaukums ir Stabilitātes un izaugsmes pakts;

mums ir vēl viens rīks, ko sauc par finansiālo perspektīvu. Ja tie nebūs nepārprotami saistīti, mēs neko nesasniesim.

Turklāt paraugoties uz izejas punktu, rodas zināmas bažas. Pirmkārt, mūsu S&D grupa steidzamības kārtā pieprasa, lai dalībvalstis vairs netiktu pakļautas spekulācijām tirgos. Te runa nav par Grieķiju vai kādu citu dalībvalsti. Runa ir par domino efektu un par spekulācijas ierobežojumu trūkumu.

Tieši tādēļ mēs piedāvājam ieviest finansiālās stabilitātes mehānismu, ar kura palīdzību aizsargāt dalībvalstis no šādām spekulācijām, lai tās var darīt to, kas tām jādara — nokļūt atpakaļ uz atveseļošanās ceļa un tādā veidā aizsargāt sociālo modeli. Jo visi zina, visi ir atzinuši šīs krīzes laikā, ka mūsu sociālais modelis ir vislielākā vērtība, runājot par globalizāciju.

Ja jūsu stratēģijas 2020 rezultāts ir tāda budžeta konsolidācija, kas izjauc šo sociālo modeli, nākotnē Eiropa būs zaudētāja starptautiskajā konkurencē. Līdz ar to tā pazaudēs savu spēju stingri pārliecināt par šī modeļa, kurā mēs dzīvojam, pareizību, un mēs būsim atdevuši savu vietu citiem kontinentiem, ja vien nebūsim to jau zaudējuši par labu tirgū valdošajiem spēkiem. Tas nav mūsu nākotnes redzējums.

Lena Ek, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, jau vairākus mēnešus mums ir zināms, ka Grieķija ir ļoti smagā situācijā. Zinām, ka eiro vērtība mūsu acu priekšā strauji samazinās un ka valdības obligāciju iegādes un pārdošanas cenu starpības strauji palielinās. Nevienam vairs nevar apšaubīt, ka Eiropā valda nopietna krīze, tieši tajā brīdī, kad domājam, ka esam atguvušies.

Mums ir nopietni jārisina konkurētspējas, produktivitātes un ilgtspējīgas ekonomiskās izaugsmes jautājumi, taču Eiropas līderi joprojām ķīdojas par to, kā jārikojas. Pašlaik tam nav īstais brīdis. Nepieciešama reāla rīcība, un ir jārikojas tūlīt. Tā kā ir skaidri redzams, ka Padomē līdzīgi domājošo spiediens nedarbojas, ir nepieciešams noteikt saistošus mērķus un jaunus, caurredzamus līdzekļus detalizētai no dalībvalstīm saņemto ziņojumu pārbaudei. Mums fundamentāli jārespektē Stabilitātes un izaugsmes pakts un mums ir nepieciešami ticami un patiesi rādītāji, uz kuriem varam balstīties lēmumu pieņemšanā.

Lai izdarītu papildu spiedienu uz valdībām, struktūrfondiem un cita veida Eiropas atbalstam jābūt saskaņotam ar valdību spēju nodrošināt atbilstošos rādītājus. Sniegtu salīdzinājumu. Ja neliela lauksaimniecība pieļauj kļūdas pushektāra apjomā, tad lauksaimnieks vai lauksaimniece zaudē atbalstu visam, ko tas vai tā ir veikusi vairāku gadu garumā. Šāds salīdzinājums nepieciešams arī mums. Tieši tādēļ mūsu nostāja parlamentārās rezolūcijās ir tik nelokāma attiecībā uz pārvaldību.

Ir arī apkaunojoši tas, ka Komisija neizvirza priekšlikumus, kurus esam pārrunājuši jau gadiem ilgi. Lai radītu platformu izaugsmei nākotnē, stratēģiskās politikas programma jāiekļauj stratēģijā „ES 2020”. Sniegtu dažus piemērus. Esam pārrunājuši ekonomikas atveseļošanas plānu. Lielākā daļa no šī plāna nav ieviesta. Parlaments uzdeva izstrādāt plānu B, un tas ir iekļauts rezultātos, bet plāns B vēl praksē nedarbojas. Esam lēmuši par konkrētu plānu — jauno energotehnoloģiju plānu. Joprojām trūkst 50 % no finansējuma apstiprinātajam plānam, kas ir reāls stratēģisks rīks. Visekonomiskākais veids, kā samazināt siltumnīcas efektu izraisīto gāzu apjomus, ir turpināt ieviest energoefektivitātes stratēģiju. Tādēļ aicinu Komisiju un dalībvalstis ierindot energoefektivitātes jautājumus pašreizējās dienas kārtības pirmajā vietā.

Esošais tiesiskais regulējums ir jāpastiprina, jo tas nav pietiekams. Mums ir nepieciešams tik sen solītais Energoefektivitātes rīcības plāns. Enerģija ir nepieciešama infrastruktūras nodrošināšanai, enerģijas ekvivalents ātrgaitas vilcienu darbības nodrošināšanai, ir vajadzīgi jaudīgi elektrotīkli un progresīvo tehnoloģiju viedie tīkli, un naudas līdzekļu tam ir pietiekami.

Nepieciešams nodrošināt tehnisko jaunradi un ir arī jāveicina un jāpiedāvā dzimumu integrācija un stratēģija cīņai pret sociālo atstumtību. Pašreizējās krīzes kontekstā Komisijai jāizpilda savs pienākums un jāpabeidz kopā uzsāktais. Padomei jābūt drosmīgāka un jāpārstāj ķīdoties. Mēs piedāvāsim drosmīgu rezolūciju stratēģijas 2020 otrajā posmā.

Rebecca Harms, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, kad šī programma „Eiropa 2020” tiek piedāvāta kā lieliska stratēģija turpmākai krīzes pārvarēšanai, tas sāk jau atgādināt politisku provokāciju. Ir tikai nepieciešams paraudzīties uz iepriekšējo finanšu tirgu regulēšanas politiku, lai redzētu — ja vēlamies būt pietiekami atklāti, ka mēnešiem, drīzāk gan gadiem ilgi esam solījuši regulēt šos tirgus, kas ir kļuvuši nekontrolējami, tomēr līdz šim esam spējuši panākt tikai nelielu progresu. Runājot par Grieķiju, tagad esam spiesti paraudzīties uz sevi spoguļī.

No krīzes Grieķijā varam mācīties, ka līdz šim paveiktais ir bijis pilnībā neatbilstošs. Mūsu pilsoņi ir dzirdējuši, ka mēs paziņojam par banku glābšanu. Nelabprāt, bet viņi to pieņem. Tagad viņi par to maksā. Pateicoties

šiem pasākumiem, valstu budžeti jau tagad ir pārslogoti. Šobrīd mēs glābjam Grieķiju un neviens nešaubās, ka tas ir arī jādara. Tomēr tas būs vēl viens pārbaudījums valstu budžetiem daudzās Eiropas Savienības valstīs.

Bankas tagad ir ar pozitīvu bilanci un tomēr tās tiek slavētas, ja tās sāk brīvprātīgi nedaudz atbalstīt Grieķiju. *Barroso* kungs, Eiropas Savienības tirgū, kura dalībnieces ir 27 dalībvalstis, mums nav citas izvēles kā faktiski ieviest nodokli par finanšu darījumiem vai citu instrumentu, kas mazinātu spekulantu vēlmi gūt peļņu šajā reģionā. Mums tiešām nepieciešams instruments, ar kura palīdzību patiesi godīgi varam piespiest tos, kas gūst peļņu uz krīzes rēķina un veic spekulācijas par sliktu eiro, ieguldīt tajā, kas mums tagad jāfinansē. Par valstu budžeta finansēm — mēs nevaram turpināt vairs tādā pašā veidā, kā sākām.

Jūsu piedāvātajā dokumentā joprojām nesaskatu redzējumu par to, kas tagad notiks. Norāde uz faktu, ka šī problēma ir jāregulē globālā mērogā, ir pazīstama no debatēm par klimata pārmaiņām. Un tajā jomā jau daudzus gadus neesam panākuši nekādu progresu.

Manā skatījumā klimats ir otra lielākā problēma. Nekādā ziņā neesam šo krīzi jau pārvarējuši, bet grimstam aizvien dziļāk, jo neesam guvuši panākumus, veicot atbilstošus pasākumus. Faktiski uzskatu, ka jāizpēta, kādēļ šodien, īsi pirms šīm debatēm, kļūva skaidrs, ka *Connie Hedegaard* dara visu iespējamo Komisijā, lai panāktu minimālā Eiropas Savienības mērķa izpildi. Ja paraugāmies uz pašreizējo situāciju, ir pienācis pēdējais laiks palielināt mūsu mērķus līdz 30 %. Ja nepaaugstināsim šo mērķi, varam aizmirst par mūsu slaveno Eiropas emisijas kvotu tirdzniecību, piemēram. Ja CO₂ cena nav atbilstoši noteikta, jo mūsu mērķi ir pārāk vāji, tad esam karsti debatējuši gadiem, tomēr joprojām esam tālu no pašu nospraustā mērķa. Runājot par Eiropas ekonomikas transformāciju, lai padarītu to ilgtspējīgāku — kā norādīts Komisijas programmas virsrakstos, katrs no mums apgalvos, ka vēlas tajā iesaistīties. Tomēr, *Barroso* kungs, attiecībā uz šo programmu, jūsu vadītā Komisija joprojām nav paskaidrojusi, kā šos mērķus sasniegt Eiropas ekonomikas apstākļos. Kādus instrumentus un kādas stimulu programmas tam tiks izmantotas?

Ek kundze minēja dažas konkrētas jomas. Šīs programmas izstrādē vēl jāiegulda daudz darba. Balstoties uz dokumentu, kas pašlaik ir mūsu rokās, Eiropas Parlaments, pēc manām domām, vēl nevar apgalvot, ka pēc pieredzes ar Lisabonas stratēģiju šī šobrīd ir veiksmīga stratēģija. Šī stratēģija „Eiropa 2020” ir formulēta tā, lai mēs no neveiksmes ar Lisabonas stratēģiju nonāktu pie nākamās neveiksmes.

Michał Tomasz Kamiński, ECR grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, uzskatu, ka *Barroso* kungam tik tiešām šodien ir vissmagākā loma. Viņam ir jāpilda viens no visgrūtākajiem darbiem Eiropas Savienībā. *Barroso* kungam ir prasmīgi jāmanevrē starp šiem priekšlikumiem. Domāju, ka labākais no tiem ir stratēģija 2020, ko ir ierosinājusi Komisija. Esmu pārsteigts par tiem priekšlikumiem, kas ir izteikti šajā palātā, saskaņā ar kuriem veids, kā izlabot pašreizējo ļoti smago situāciju, ir atkārtot mūsu jau pieļautās kļūdas.

Vēlos teikt, ka 18 gadus no savas dzīves esmu pavadījis valstī, ko sauca par Polijas Tautas Republiku, kurā pastāvēja Iekšējās tirdzniecības ministrija un veikalu plaukti bija tukši. Bija Iekšējās tirdzniecības ministrija, bet pašas iekšējās tirdzniecības nebija. Šodien un visus iepriekšējos 20 gadus, pateicoties Dievam, Polijā vairs nepastāv Iekšējās tirdzniecības ministrija, toties ir iekšējā tirdzniecība.

Vēlos teikt, ka līdzeklis pašreizējās krīzes pārvarēšanai noteikti nav regulējuma pastiprināšana, ne arī augstāki nodokļi vai vairāk intervences. Es, protams, fanātiski nepaļaujos uz brīvo tirgu. Uzskatu, ka valsts loma ir izlabot tirgus mehānismus, tomēr tas jāveic ļoti uzmanīgi. Ja vēlamies runāt godīgi par attīstību Eiropā, atcerēsimies, kā balsojām par Pakalpojumu direktīvu iepriekšējā parlamentārā periodā. Atcerēsimies, kas notika ar Pakalpojumu direktīvu šajā palātā. Jo bez brīvas personu, pakalpojumu un kapitāla plūsmas Eiropa nespēs efektīvi konkurēt ar pārējiem pasaules kontinentiem.

Šodien šeit mēs dzirdam, ka nevaram konkurēt ar citiem politiski un ekonomiski integrētiem reģioniem, tomēr ir skaidrs, ka tikai mēs paši piespiežam mūsu kontinenta uzņēmējus pārcelties uz citurieni, nosakot pārmērīgi stingru regulējumu un radot tiem pārāk lielu slogu. Tādēļ pajautāsim sev, ko vēl mēs varam darīt stratēģijas 2020 atbalstam, jo citas mums nav, un šī krīze mums, protams, ir jāpārvar.

Nav šaubu arī par to, ka mums jāpalīdz Grieķijai. Mums, poļiem, kurus es šeit pārstāvu, vārdam „solidaritāte” ir liela nozīme. Tādēļ šodien mums jāizrāda sava solidaritāte ar Grieķiju. Vēlos uzsvērt vēlreiz, ka mums jādara viss iespējamais Eiropas atveseļošanai no ekonomikas krīzes, jo tā nav tikai problēma, ar ko sastopas miljoniem ģimeņu, bet tas ir arī jautājums par ticību mūsu nākotnei. Man ir ticība Eiropas nākotnei, un es arī ticu mūsu panākumiem.

Gabriele Zimmer, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, ja salīdzinu debates par iepriekšējo darba kārtības jautājumu ar šīm debatēm, tad ir skaidrs, ka runājam par divām paralēlām pasaulēm. No vienas puses, mums ir Eiropas Savienība, kurā tādas valstis kā Grieķija, Itālija, Spānija un Portugāle ir nonākušas dziļā krīzē, un ir arī citas valstis, piemēram, Vācija un Francija, kam ir bloķējoša nostāja, bet, no otras puses, mums ir Eiropas Savienība, kurai ir izstrādāta stratēģija, kas nekādā veidā neatbilst šiem izaicinājumiem.

Pieņemot šo stratēģiju, neesam ne definējuši jaunu virzienu Eiropas Savienības attīstībai, ne arī snieguši atbildes uz jautājumiem par instrumentiem, kas praksē nedarbojas. Tāpat neesam centušies noskaidrot kompetences sadali starp dalībvalstīm un Eiropas Savienību vai attiecības starp eiro zonu un tām Eiropas Savienības valstīm, kas nav eiro zonas dalībnieces. Neesam iekļāvuši nevienu no jautājumiem, kas radušies dažos pēdējos gados saistībā ar Lisabonas stratēģiju, un neesam snieguši nekādas tālredzīgas atbildes. Neesam nodrošinājuši skaidrību par Eiropas Savienības turpmāko attīstību. Tas, protams, rada augstāku lielākajai daļai nesaskaņu, ko pašlaik jūtam.

Attiecībā uz diskusiju par Eiropas ekonomisko pārvaldību un arī par Eiropas kopējo valūtas fondu nevaram vienkārši izturēties tā, it kā būtu iespējams turpināt tādā pat veidā, izmantojot šo stratēģiju. Pirms runājam par stratēģijas „Eiropa 2020” ieviešanu, ir steidzami nepieciešams apturēt tās virzību un vēltīt vairāk laika lēmumu pieņemšanas procesam, un ir arī jāveic to izaicinājumu analīze, ar kuriem pašlaik sastopamies. Šajā procesā jāiesaista pilsoniskā sabiedrība un, kas vissvarīgākais, Parlaments daudz lielākā apjomā nekā tas tika darījis iepriekš. Pretējā gadījumā virzāties pretī katastrofai ar plati atvērtām acīm!

Godfrey Bloom, *EFD grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, žēl, ka Barroso kungs jau ir pametis Parlamenta palātu. Domāju, ka viņš tik daudz šovakar būtu varējis no manis mācīties!

Vēlos visiem dot padomu neuztraukties tik daudz par ES 2020. gadā, jo, man drīzāk šķiet, ka tās vairs te nebūs! Tai būs tāds pats liktenis kā Padomju Savienībai, kurai tā tik ļoti līdzinās, un tādu pašu iemeslu dēļ: tā ir centralizēta; korumpēta; tā ir nedemokrātiska un nekompetenta; to vada amorāla lielo uzņēmumu un birokrātisku naudasmaisu alianse; to sponsorē eko-fašistiska programma, kas balstīta uz izkropļotiem pseidozinātniskiem faktiem ar nosaukumu „klimata pārmaiņas”.

Ikreiz, kad Eiropas iedzīvotājiem rodas iespēja balsot referendumā, tie to noraida. Britiem, protams, nav tikusi dota iespēja teikt savu vārdu, pateicoties to trīs vienīgo partiju krāpšanai, kam manā valstī ir piekļuve debatēm televīzijā un kuru līdzdalībnieks ir ES korumpēts sabiedriskais raidkanāls, kas pazīstams kā BBC.

ES jau tagad sāk izjukt. Tas, ko redzam Grieķijā šodien, izplatīsies visās Vidusjūras reģiona valstīs ātrāk nekā spējam iedomāties, un pēc tam sasniegs Ziemeļeiropas valstis, kas ir atstātas, lai par visu norēķinātos. Mūsu bērni un mazbērni nevarēs teikt par mums neko labu, jo tiem būs jāuzlasa lauskas no šī vispārējā jūklā, no kura varējām pilnībā izvairīties!

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, gudra, ilgtspējīga izaugsme, akcionisms, reformas, ekonomikas pārvaldība — daudz skaistu vārdu un ceļu mērķu. Tomēr man šajā ziņā ir pāris jautājumu, kas dod man iemeslu bažīties. Vai pasludinātā jaunā stratēģija necietīs līdzīgu likteni kā iepriekš izstrādātā? Kā varam iesaistīt reģionālās un vietējās pašvaldības, lai šī stratēģija patiešām izdotos, un, jo īpaši, kā vēl vairāk varam veicināt un pārraudzīt valstu budžetu restruktūrizāciju? Tomēr, izmantojot mūsu modeļa risinājumus, jābūt uzmanīgiem, lai nodrošinātu, ka centrālistiska Eiropas pārvaldības forma neieklūst pa aizmugurējām durvīm un neiznīcina pēdējās valstu suverenitātes iezīmes.

Suverenitāte nozīmē arī atbildības uzņemšanos, un tāpat arī atbildību par nepareizu finanšu politiku. Dažām dalībvalstīm ir nepieņemami dzīvot pāri saviem līdzekļiem uz citu dalībvalstu rēķina. Protams, ka mums jāizrāda solidaritāte, bet tā nedrīkst būt vērsta tikai vienā virzienā. Centrāla ekonomikas pārvaldība no Briseles, kas diktē Eiropas standarta līmeni, noteikti nav pareizais ceļš, ko izvēlēties.

Gunnar Hökmark (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, uzskatu, ka ir svarīgi runāt par labu pārvaldību tajā ziņā, ka, protams, ir svarīgi, lai mēs visi piespiestu sevi ieviest nepieciešamās reformas, tomēr neaizmirsīsim, ka galvenā labā pārvaldība, kas ir mūsu rokās, ir nodrošināt, lai Eiropas Savienība darītu to, kas Eiropas Savienībai ir jā dara.

Šajā ziņā mums ir daži trūkumi; veids, kā esam atbalstījuši Stabilitātes un izaugsmes paktu, ir viens no tiem. Neaizmirsīsim, ka, pirms sākam veidot jaunus noteikumus, jāievēro visbūtiskākie noteikumi, tomēr vēlos arī norādīt uz ko citu. Attiecībā uz finanšu tirgiem; parunāsim par finanšu tirgiem kā ekonomikas sastāvdaļu, nevis kā atsevišķu sektoru, jo nekad neiegūsim investīcijas un jaunas darba vietas, ja uzskatīsim, ka tas ir nodalāms jautājums.

Biju nedaudz uztraukts, kad ievēroju Bāzeles II Komitejas priekšsēdētāju izsakām pieņemumu, ka jaunās kapitāla prasību normas ieviešanas rezultātā ekonomikas izaugsme samazināsies par 1 %. Tas ir pārāk zems kompetences līmenis. Kapitāla prasību palielināšana var radīt investīciju samazinājumu, un tas mums patiešām nav vajadzīgs, ja vēlamies radīt jaunu ticību Eiropas ekonomikai, vienlaicīgi pārvarot radušos budžeta deficītus.

Vēlos norādīt uz vienu no pasākumiem, ko varam veikt visi kopā, tas ir, radīt uz zināšanām balstītu ekonomiku. Paradoksāli, ka, jo vairāk mūsu sabiedrība un ekonomika kļūst par ekonomiku, kas balstīta uz zināšanām, jo mazāks kļūst iekšējais tirgus, jo iekšējā tirgus tiesiskais regulējums bija paredzēts rūpniecībai un pagātnes ekonomikai, bet mazāk — pakalpojumu sektoram, kurā tas jāattīsta tālāk attiecībā uz pakalpojumu direktīvu. Vēlos arī teikt, ka mums būtu jāievieš reforma, saskaņā ar kuru Eiropas universitātes kļūst neatkarīgākas un eiropeiskākas, atvērtas studentiem un zinātniekiem, un rada dinamisku attīstību uz zināšanām balstītā sabiedrībā.

Ieviesīsim galvenokārt tos pasākumus, ko Eiropas līmenī varam veikt visi kopā. Tā ir vislabākā pārvaldība Eiropā, kādu varam sasniegt.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, esmu no tās pašas dalībvalsts, no kuras iepriekšējais runātājs, bet mana politiskā platforma ir kreisā. Par to liecina arī priekšlikumi, par kuriem mēs — sociāldemokrāti, esam atbildīgi.

Mēs izprotam pasaulē izveidojušos situāciju. Izprotam arī situāciju Grieķijā: ielu grautiņi, gaidāmais vispārējais streiks, izmisums, dusmas par tirgus spēlēšanos ar visām pasaules valstīm. To, protams, ir saasinājušas galvenās eiro zonas dalībvalstis pēc neveiksmes ar vienu no dalībvalstīm — Grieķiju. Tomēr krīzes var izplatīties. Šie ir bīstami laiki visām valstīm. Tikai dažas valstis var rēķināties, ka paliks neskartas. Šī iesaistīta daļa mums visiem uzmanība jākoncentrē uz krīzes pārvarēšanu un labu priekšlikumu piedāvāšanu. Tomēr jāizvēlas tāds ceļš, kas paredz ne tikai īstermiņa risinājumus un panākumus, un tāda ugunsgrēka dzēšanu, kas pēc tam atkal uzliesmo no jauna un nodedzina ievērojamu daļu visapkārt.

Pirmkārt, jāiegulda investīcijas tādos projektos, kas uzturēs pieprasījumu augstā līmenī. Pirms jūnijā gaidāmā samita bažas manī rada tas, vai neizvēlamies to ceļu, par kādu runāja iepriekšējais runātājs. Svarīgi, lai samits sniegtu skaidru apņemšanos neatstāt Eiropu palēninātās darbības režīmā. Svarīgi uzturēt patēriņu augstā līmenī un veicināt investīcijas. Jāpanāk bezdarba līmeņa samazināšanās sieviešu, vīriešu, jauniešu un vecāku cilvēku vidū. Es personiski esmu ļoti neapmierināta ar fiktīvo vienlīdzību, ko iepriekšējā Padome prezentēja pēc sēdes.

Otrkārt, mums jāsāk mainīties un jākļūst par klimata pārmaiņu jomā izglītotu sabiedrību. Katrā krīzē viennozīmīgi ir arī izaugsmes iespējas: izvēlēties citu ceļu, mainīt dzīvi. Komisijai ir ārkārtīgi svarīgi ļaut *Hedegaard* kundzei rīcības brīvību faktiski kļūt par klimata pārmaiņu politiķi, kas var palīdzēt mainīt Eiropu gaidāmajā sanāksmē *Cancún*.

Trešais punkts manā runā attiecas uz finanšu tirgiem. Dažas nedēļas iepriekš Finanšu, ekonomikas un sociālās krīzes īpašajā komitejā pie mums vizītē ieradās profesors no Amerikas, kurš šo jautājumu formulēja šādi: Savienotajās Valstīs mēs apgalvojam, ka nevaram regulēt finanšu tirgu tādēļ, ka to nedara Eiropā. Mums tas ir jādara, bet trūkst drosmes. Ko tādā gadījumā lai jūs Eiropā teiktu? Jūs, savukārt, sakāt, ka nevarat regulēt finanšu tirgu tādēļ, ka to nedara Savienotajās Valstīs. Tādā veidā mēs turpinām tālāk, mēģinot tenisa bumbiņu no vienas laukuma puses uz otru. Šādā politikā ir arī uzvarētāji, tomēr ir arī daudz zaudētāju. Tieši tādēļ mums ir vajadzīga drosmē, lai Eiropā mainītu šādu nostāju.

SĒDI VADA: L. ROUČEK

Priekšsēdētāja vietnieks

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, no savas ekonomiskās pieredzes raugoties, zinu, ka stratēģijas ir vienīgi tik vērtīgas, cik vērtīgi ir konkrētie ieviešanas pasākumi un līdzekļi to pārraudzībai. Šajā ziņā Komisijai atbilde vēl tikai jāsniedz. Klausāties šeit par mērķiem, ko varam detalizēti identificēt, dzirdam par cēliem nodomiem, bet gandrīz neko nedzirdam par to, kā šie mērķi tiks sasniegti konkrētos termiņos.

Biju pieņēmis, ka finanšu un ekonomikas krīze — lielākā, kādu pēc Otrā Pasaules kara esam pieredzējuši un kas tagad ir kļuvusi smagāka, pateicoties papildu problēmai, ko radījusi valstu budžetu parādu krīze, — būs Komisijas izskatāmo jautājumu saraksta augšgalā. Pēc manām domām, tas būtu bijis loģiskais sākumpunkts, jo, pateicoties abām krīzēm, situācija ir ievērojami mainījusies.

Ja neapstāsimies tikai pie cēliem nodomiem, bet arī vēlēsimies kaut ko sasniegt nākamajos desmit gados, tad mums konkrētos termiņos jāatrisina vairāki jautājumi.

Pirmkārt, jāpārskata mūsu finanses — ne tikai ES, bet katrā dalībvalstī saskaņā ar vienotiem kritērijiem, lai zinātu, kāds ir patiesais stāvoklis, kāda ir mūsu finansiālā izvēles brīvība un kādus pasākumus mēs faktiski varam atļauties veikt.

Otrkārt, jāizstrādā krīzes novēršanas mehānisms, lai novērstu atkārtotu līdzsvara zaudēšanu nākotnē, ja tirgos rodas jauni satricinājumi.

Treškārt, jāpilnveido iekšējais tirgus attiecībā uz jomām, kur tas vēl nav pilnīgs — šajā ziņā ceru sagaidīt daudz no *Monti* kunga ziņojuma, tostarp attiecībā uz pakalpojumu tirgiem.

Ceturtkārt, pārliecinoši jāizplāno, kā papildināsim vienoto monetāro politiku ar vienotu, savstarpēji cieši saistītu ekonomikas un finanšu politiku un pat fiskālo politiku.

Piektkārt, ļoti detalizēti jāizplāno, kā varam aizstāt divergenci, ko esam ievērojuši dalībvalstu starpā, ar pieaugošu konvergenci, koncentrējot uzmanību uz ekonomikas projektiem, kam ir patiesi eiropeisks raksturs. Tādu ir ļoti daudz: enerģētikas politika, energoapgādes starpsavienojumi, ātrvilcienu un sauszemes ceļu tīkli, navigācijas sistēmas un daudz tamlīdzīgu projektu.

Emilie Turunen (Verts/ALE). - (DA) Priekšsēdētāja kungs, sākumā vēlos teikt, ka darbs ar šo ES 2020 stratēģiju ir ļoti svarīgs, jo ir nopietni jāapsver, kā Eiropā sevi turpmāk uzturēsim. Nopietni jāapsver, ar ko nākotnē nodarbosies tie 23 miljoni Eiropas pilsoņu, kas šobrīd ir bezdarbnieki. Tomēr kopumā mēs Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupā domājam, ka stratēģijai trūkst konkrētu mērķu vairākās tādās svarīgās jomās, kuru uzdevums ir pārvērst sociālas Eiropas projektu par galveno prioritāti nākamo 10 gadu laikā.

Pirmkārt, mēs neredzam nevienu skaidri formulētu mērķi jauniešu bezdarba mazināšanai, tas visās dalībvalstīs ir bistami augsts. Pirmie soļi šajā jomā varētu būt Eiropas jaunatnes garantiju ieviešana, kas dotu jauniešiem iespēju nostiprināties darba tirgū. Otrkārt, jānodrošina, lai tiktu izstrādāti konkrēti mērķi cīņai pret nabadzību. Domāju, ka tas ir apkaunojums Eiropas dalībvalstīm, ja tās pasaules visbagātākajā reģionā nespēj vienoties par konkrētiem mērķiem cīņai pret nabadzību. Vieni apgalvo, ka viņiem nepatīk definējums. Šiem cilvēkiem vēlos teikt, ka nevajadzētu ļaut tehniskām detaļām radīt šķēršļus. Citi apgalvo, ka līgumos tam nav atbilstoša tiesiskā pamatojuma. Šiem cilvēkiem vēlos teikt, ka mums ir jaunais Lisabonas līgums.

Treškārt, konsekventi jāstrādā, lai izveidotu saistošu nodarbinātības plānu. Investīcijas zaļajos projektos jāsaista ar jaunu darba vietu radīšanu. Jāpār kvalificē un no jauna jāapmāca darbaspēks tā, lai tas varētu uzņemties veikt šos darbus. Visbeidzot, ES valstu vai valdību vadītājiem jānodrošina, lai tām būtu skaidrs mērķis izveidot tādu sociālu Eiropu, kurā vienlīdz vērienīgi tiek domāts par nodarbinātību un sociālo apdrošināšanu un kur darbība tiek koncentrēta ne tikai uz radāmo darba vietu skaitu, bet arī uz to kvalitāti. „ES 2020” vēl neatbilst šiem parametriem, tādēļ mums vēl jāiegulda daudz darba.

Malcolm Harbour (ECR). - Priekšsēdētāja kungs, vēlos runāt par vērienīguma trūkumu, ko šajā „ES 2020” stratēģijā saskatu attiecībā uz veidu, kādā varam izmantot pašreiz pieejamos instrumentus — vienoto tirgu, lai panāktu tās efektīvu piemērošanu, un jaunu darba vietu un iespēju radīšanu: tieši tas, par ko jau runāja *Turunen* kundze. Nepietiek ar to vien — un to es saku Priekšsēdētājam un Padomei, ja Komisārs mani dzird — ierindot vienoto tirgu un tā sasniegumus kategorijā „Trūkstošie posmi un šķēršļi”. Tas ir kas daudz svarīgāks, kolēģi. Tāpat ir vienkārši nepietiekami apgalvot, ka Komisija ierosinās pasākumus; tas ir Komisijas un dalībvalstu kopīgais projekts.

Komiteja, ko pārstāvu, Iekšējā tirgus komiteja, šonedēļ ar lielu balsu vairākumu pieņēma ziņojumu, kurā ir izklāstītas patiešām vērienīgas idejas par kopīgiem pasākumiem vienotā tirgus pilnveidošanai. Jūs to saņemsiet nākamajā nedēļā saistībā ar profesora *Monti* ziņojumu. Paraudzīsimies uz dažām fundamentālām izmaiņām abās pusēs. Mēs vēlamies izstrādāt vienotā tirgus aktu, kas ir skaidru politisko mērķu kopums vienotā tirgus pilnveidošanai, un vēlamies arī izstrādāt publiskā iepirkuma dokumentu — līdz šim pilnībā neizmantotu rīku jaunrades un zaļo tehnoloģiju mērķu sasniegšanai. Šajā dokumentā tas pat gandrīz nav pieminēts. Kādēļ gan mēs runājam par šiem citiem mērķiem situācijā, ja neesam pavirzījušies uz priekšu ar jau esošajiem?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Priekšsēdētāja kungs, šī stratēģija nesniedz risinājumu tām nopietnajām problēmām, ar kurām pašreiz saskaramies, un vēl mazāk tai ekonomiskajai un sociālajai katastrofai, ko brīvās konkurences politika izraisa atsevišķās dalībvalstīs ar trauslāku ekonomiku. Ir kļūdaini neatlaidīgi pieprasīt tādas politikas ieviešanu, kas ir identiska liberālajai Lisabonas stratēģijai, kurā 10 gadu iepriekš paziņotie mērķi pilnai nodarbinātībai un nabadzības izskaušanai tika atstumti nomaļus, un tā vietā prioritāte

tika piešķirta ekonomisko un finansiālo grupu interesēm, kas tām noteikti bija ieguvums, bet tika izcīnīts uz stāvokļa pasliktināšanās rēķina sociālajā un nodarbinātības jomā.

Paraugieties tikai uz Stabilitātes pakta aklas kritēriju piemērošanas un liberalizācijas un privatizācijas piemēriem stratēģisko publisko pakalpojumu sektoros, tostarp finanšu pakalpojumu, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu sektorā! Paraugieties, kas notiek darbaspēka jomā, kurā darba drošība samazinās un bezdarba līmenis palielinās, kurš jau tagad ir pārsniedzis 23 miljonus, kam var pieskaitīt 85 miljonus nabadzībā nonākušo personu!

Pretēji tam, ko mums cenšas ieskaidrot, visi rādītāji liecina, ka, ja turpinām sekot līdz šim ievērotajām stratēģijām, ekonomiskās izaugsmes tempi būs ļoti zemi un pat zemāki nekā citos pasaules reģionos, kas nozīmē tikai to, ka bezdarbs kļūs arvien lielāks, drošība darba vietās samazināsies un darbs būs sliktāk apmaksāts, un nabadzība un sociālā atstumtība kļūs lielāka. Diemžēl Savienības budžetā nepieciešamība pēc ekonomiskās un sociālās kohēzijas ir atstāta bez ievērības, kā to parādīja gadījums ar Grieķiju.

Līdz ar to ir pienācis laiks novērtēt un atzīt līdz šim ievērotās politikas sekas. Ir laiks piešķirt prioritāti sociālajai ilgtspējībai. Ir laiks pielikt punktu finanšu spekulācijām un finanšu dominējošai lomai ekonomikā. Ir laiks pārtraukt Stabilitātes pakta darbību un piešķirt Eiropas Centrālajai bankai citas funkcijas, noteikt efektīvus kontroles mehānismus attiecībā uz finanšu sektoru un piešķirt prioritāti patiesam progresā un sociālās attīstības paktam.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, fakts, ka esam šeit un izskatām šīs stratēģijas „Eiropa 2020” saturu, kamēr Atēnās mirst strādājošie un valsts, nācija atrodas bezdibēna malā, atklāj diezgan izteiksmīgu vai, atļaušos pat teikt —, grotesku, Eiropas politisko ainu.

Pilnas ievēribas cienīgs ir fakts, ka šādā situācijā Komisija neuzskata, ka tai būtu pietiekami nopietni jāparaugās uz sevi, jo nebūt nav tā, it kā tā nesaprastu, ka šī krīze, kas atsevišķos aspektos pašlaik ir sasniegusi, atļaušos teikt, dramatiskus apmērus, ir daudzu nopietnu kļūdu rezultāts, kā parādīja Lisabonas stratēģijas neveiksme. Daudz kļūdu un viens atbildētājs uz apsūdzēto sola: eiro.

Jūs šeit ierodaties un apgalvojat visos savos ziņojumos, ka Grieķija ir tikai atsevišķs gadījums, bet vai to pašu apgalvosiet tad, kad radīsies (lai gan, cerams, ka tas nenotiks) vēl kāda līdzīga situācija, piemēram, Spānijā: vai tas būs vēl viens atsevišķs gadījums? Mēs šeit jau esam nedaudz noguruši, dzirdot šo atsevišķo gadījumu attaisnojumu: vispārējā krīze arī bija atsevišķs gadījums. Grūti ticēt un vēl grūtāk pieņemt to, ko Komisija saka situācijā, kad Eiropas Savienība vēl nav izlēmusi sakārtot Eiropas bankas un pateikt noguldītājiem, ražotājiem un reālajai ekonomikai, cik daudz naudas vēl atrodas Eiropas bankās, lai izstrādātu stratēģiju.

Mums jāpatur prātā šie apsvērumi un jāatceras, ka nopietnai stratēģijai jābūt balstītai uz reālu ekonomiku, mazo un vidējo uzņēmumu sistēmu un, protams, tai arī jāpiešķir atbildīga loma strādājošiem, ļaujot viņiem iesaistīties.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vislielākā problēma ES, bez šaubām, ir bezdarbs. Šīnī situācijā tomēr nevaram vainot strādājošos, sīksaimniekus vai uzņēmējus. Vienīgais vainīgais ir tā politiskā un ekonomiskā filozofija, ko multinacionālo uzņēmumu puse izmanto pret strādājošiem, sīksaimniekiem un maziem vietējiem uzņēmumiem. Multinacionālie uzņēmumi, kas ir bez noteiktām saknēm un orientēti tikai uz peļņas gūšanu, vēlas sagrābt lauvas tiesu no peļņas, vienlaicīgi ieguldot pēc iespējas mazāk publisko izdevumu finansēšanā.

Ikviens stratēģisks lēmums par labu vietējām interesēm ir pozitīvs Eiropas Savienības dalībvalstīm un ikviens lēmums, kas atbalsta multinacionālo uzņēmumu hegemoniju, ir slikts. Nacionālistiskie spēki vēlas pārtraukt multinacionālo uzņēmumu ekonomisko monopolu un atgriezties Eiropā pie sīksaimniecībām un ģimenes uzņēmumiem, lai ar to palīdzību samazinātu bezdarbu visā Eiropas Savienībā.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs un Komisijas priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētājs tikko minēja, ka šādos laikos nedrīkstam izmantot pieeju „katrs par sevi”, bet pirmkārt ir nepieciešama laba sadarbība un izšķirīga rīcība. Tā ir patiesība. Līdz ar to ir arī nepieciešama rīcības stratēģija. Tomēr mana pārliecība ir, ka šis projekts 2020, un, jo īpaši, veids, kādā mums tas šeit jāapspriež un jāprecizē, neliecina par īstu stratēģiju. Tas vairāk līdzinās uz papīra izklāstītām pārdomām, kas šobrīd, izdarot spiedienu uz deputātiem, tagad tiek „bīdītas” uz priekšu kā ātri īstenojama procedūra. Apšaubāms, vai tādā veidā ir iespējams izvairīties no Barroso kunga atbilstoši aprakstītajām problēmām. Piemēram, viņš teica, ka vislielākā problēma ar Lisabonas stratēģiju ir bijis fakts, ka netika iesaistītas tās puses,

kuru intereses tā skar, ka tajā nebija līdzdalībnieku un ka tādēļ tās neiesaistījās tās īstenošanā. Tieši tas arī notika.

Ja tā tomēr notika, tad jaunajai stratēģijai jāizmanto pietiekami daudz laika, lai mierīgi strādātu un ieinteresētās puses patiešām tiktu iesaistītas, lai pēc tam varētu šo stratēģiju ar tām mierīgi apspriest. Saprotu, ka šobrīd, kad finanšu krīze un problēmas Grieķijā katru dienu mūs pārsteidz ar jaunām problēmām, vairs nevaram to atrisināt šādā veidā. Par to es arī Komisiju nekritizēju. Mana kritika ir vērsta uz to, ka mēs kā Parlaments ļaujam, ka mums tiek diktēts veids, kādā risināt šo programmu.

Komisiju priekšsēdētāju konferencē esam vairākkārt pauduši vēlmi nedaudz rūpīgāk saplānot darba grafiku, lai varētu pamatīgāk veikt šo darbu. Tā vietā process tiek paātrināts un šodien mēs jau debatējam un vēlreiz maijā par to debatēsim pusi no sēdes, bet pēc tam jūnijā priekšlikums jau tiks iesniegts Padomē un process būs beidzies. Neesiet, lūdzu, pārsteigti, ja pašas beigās nebūs ievērojamu izmaiņu saistībā ar veiktajiem pasākumiem. Tas mani nepārsteigtu, jo šādi izmaiņas nevar panākt. Ir nepieciešams veikt pamatīgu analīzi, nevis sniegt virspusējus secinājumus, pie kādiem Klimata politikas komisāre iepriekšējās dienās ir nonākusi un kas ir deducēti no krīzes situācijas un fakta, ka šobrīd CO₂ emisijas apjoms ir samazinājies, lai pierādītu, ka varam tagad censties sasniegt 30 % vai 40 %.

Krīzes apstākļi nedrīkst kalpot kā standarts! Standarts jāizvēlas no tālejošas perspektīvas viedokļa! Ir rūpīgi jāizanalizē situācija un jāsniedz detalizēti apsvērumi par to, kādus secinājumus varam iegūt no jaunrades, ekonomiskās attīstības, inovācijām un pētījumiem. Tomēr praksē mēs tā, protams, nedarīsim.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Pateicos jums, *López Garrido* kungs, kā personai, kas var nodot šo ziņu tālāk komisāru kolēģijas priekšsēdētājam.

Ceru, ka jūsu vārdiem sekos rīcība un ka jūnijā mēs ieraudzīsim pavisam atšķirīgu Padomi atšķirībā no tās, ko redzējām pavasarī. Tas ir tādēļ, ka jūsu vārdi, kurus atbalstu no sākuma līdz beigām, nepārlicina mani no jauna un arī neklieš manas bažas redzēt Padomi, kas ir pilnībā apātiska, šaubu pilna, kas dažkārt pat rada tādus jautājumus, kas izraisa bailes, piemēram, par to, ka mērķi, mūsu lielie politiskie, izskatītie mērķi nav ieteicami un pat nav iespējami.

Pateicos, *López Garrido* kungs, ceru, ka Spānijas prezidentūra palīdzēs novērst šīs neskaidrības, jo esmu pārliecināts, ka zināmā brīdī šis tiks uzskatīts par nozīmīgu periodu Eiropas vēsturē. Šis ir apjukuma pilns laiks, kad dienas kārtībā nonāk vislielākie izaicinājumi par to, vai vēlamies lielāku vai mazāku Eiropas ietekmi.

Tāds ir stratēģijas „Eiropa 2020” mērķis. Vai pēc 10 gadiem mēs būsim vairāk vai mazāk vienoti? Vai uzvaru būs guvuši tie, kas uzskata, ka jāstrādā visiem kopā, lai pārvarētu ekonomiskās un sociālās problēmas, vai arī tiek, kas virzās atpakaļ un ir apmierināti ar nacionālismu un pat pašu būtiskāko elementu iznīcināšanu, ko esam uzbūvējuši pēdējos 40 gados? Vai arī vairāk atbalstīsim viens otru? Vai viens ar otru būsim gatavi pieņemt mērķus solidaritātes veidošanai, dalīties daudz vienlīdzīgāk, radīt lielāku labklājību un sadalīt to daudz vienlīdzīgāk, vai arī atstāsim to visu tirgus pārraudzībā?

Neuzskatu, kā izteicās daži mani kolēģi, ka šāda situācija ir izveidojusies tādēļ, ka Eiropas ietekme būtu bijusi pārāk liela, ka būtu bijis pārāk daudz regulējuma vai par daudz sociālā taisnīguma. Tieši pretēji, šajā krīzē vainojams Eiropas ietekmes trūkums, regulējuma trūkums.

Tādēļ vēlos izteikt divus lūgumus, *López Garrido* kungs: saglabājiēt mērķus cīņai pret nabadzību un mērķus labākas izglītības veicināšanai, kas atrodami Komisijas tekstā, bet ne Padomes tekstā, un sasaistiet Parlamentu ar tautas balsi, lai Eiropas programma sakristu ar tautas programmu, nevis lai tā būtu tehnokrātu vai tā saukto „tirgu” programma, kas bieži vien ir arī spekulantu programma.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, problēmas, kas skar Grieķiju, skar mūs visus, tostarp valstis ārpus eiro zonas. Šodien Eiropai ir nepieciešams būt vienotai un īstenot stingrus pasākumus, nevis turpmāku šķelšanos. Tādēļ, komisāra kungs, situācija, ka 11 valstis piektdien nebūs pārstāvētas, ir lielā mērā neapmierinoša. Tika teikts, ka mums Eiropā ir kopīgi mērķi, bet diemžēl šobrīd tā nav.

Finanšu tirgu pārraudzība, protams, ir jāpastiprina, kā arī ir jāpastiprina stingrāks regulējums. To arī es kā liberālis spēju saprast un pieņemt, tomēr tam jānotiek līdzsvaroti un tam jābūt koordinētam globālā līmenī.

Izmantosim stingrus un enerģiskus pasākumus, ja tas būs nepieciešams, tomēr nevajadzētu rīkoties, panikas vadītiem. Jārīkojas pēc iespējas saskaņā ar veselo saprātu, lai neradītu vēl lielāku kaitējumu ekonomikas atveseļošanās procesam, kas, par spīti visam un par spīti situācijai Grieķijā, ir skaidri pamanāms.

Klausoties *Bloom* kungā, biju patiešām aizkaitināts. Šobrīd viņa šeit nav, bet salīdzināt Eiropas Savienību ar Padomju Savienību ir apvainojoši visiem tiem, kas cieta no padomju tirānijas un tiem miljoniem, kas tajā aizgāja bojā. Uzskatu, ka *Bloom* kungam būtu jāatvainojas visiem tiem cilvēkiem, ko viņš šādi apvainoja.

Lajos Bokros (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, kad Spānijas premjerministrs *José Luis Rodríguez Zapatero* ievadīja Spānijas prezidentūru Strasbūrā, viņš teica runu par stratēģiju „Eiropa 2020”, iepriekš neminēdams ne vārda par to, kādēļ Lisabonas stratēģija cieta neveiksmi. Pēc tam uzdevu viņam šādu jautājumu: kā gan ir iespējams piedāvāt jaunu stratēģiju, neanalizējot iepriekšējās stratēģijas neizdošanos?

Šobrīd man nav citas izvēles kā atkārtot šo pašu jautājumu, jo jaunajā dokumentā nav neviena vārda par to, kādēļ radās šāda neveiksme. *Garrido* kungs, vai varat, lūdzu, atbildēt uz manu jautājumu: kā ir iespējams pieņemt jaunu, ļoti vērienīgu mērķu kopumu, vispirms neizanalizējot Lisabonas stratēģijas neveiksmes iemeslus?

Cornelis de Jong (GUE/NGL). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, aicinu Komisiju un Padomi būt drosmīgiem un izdarīt skaidru izvēli. Pirmkārt, jāizvēlas demokrātija. Kā gan Padome plāno pieņemt lēmumus, kas noteiks sociāli ekonomisko politiku dalībvalstīs desmit gadu periodā, ja balsotājiem nav iespēju izteikt savu viedokli par tiem šajā laikā, šo desmit gadu periodā? Piemēram, tas nozīmēs, ka aizejošam Nīderlandes premjerministram būs iespējams pieņemt lēmumus desmit gadiem, un tas vienkārši nav pieņemams.

Otrkārt, darbam jābūt pietiekami apmaksātam darbam. Mērķis par 75 % nodarbinātību izklausās labi, bet Eiropai nav vajadzīgs vairāk nabadzīgu strādājošo. Kā Padome faktiski definē nodarbinātību?

Treškārt, jāizvēlas atbilstoši budžeta tēriņi. Kā Komisija var piedāvāt budžetu 2011. gadam, solot ne vairāk kā 5,8 % lielu izaugsmi, kamēr stratēģijā „Eiropa 2020” ļoti ir uzsvērti stingras ekonomiskās politikas pasākumi.

Ceturtkārt, jāizvēlas sociāls iekšējais tirgus. Vai Komisija un Padome piekrīt Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejai, kas ierosināja ieviest vairāk sociālās ētikas iekšējā tirgū un to, ka konkursa procedūrās vairāk uzmanības tiks pievērsts kvalitātei un sociālajam taisnīgumam?

Piektkārt, jāizvēlas nabadzības mazināšana. Runājot par nabadzības mazināšanu, Padomes mērķis ir panākt tikai ekonomisko izaugsmi. Pēdējos gados ekonomiskā izaugsme galvenokārt ir novedusi pie tā, ka vadībai maksā vislielākās algas, bet nabadzīgākie kļūst vēl nabadzīgāki. Kādus pasākumus veiksiet, piemēram, lai nodrošinātu, ka vislielāko algu saņēmēji un bankas, un nevis nabadzīgākie, norēķinās par krīzes radītajiem zaudējumiem?

Mara Bizzotto (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, konstruktīvai nodarbinātības jautājumu risināšanai kalpo šādi trīs atslēgvārdi: reaģēt, attīstīties, aizsargāt.

Reaģēt: tas nozīmē atteikties no svinīgajiem eiro propagandas toņiem, lai veiktu praktiskus pasākumus to problēmu novēršanai, kas nomāc ES pilsoņus, nodrošināt tiešu saikni starp apmācību un tirgus un teritoriālajām prasībām un mainīt jauniešos uzverti par fiziska darba profesijām.

Attīstīties: tas nozīmē izveidot stratēģiju „ES 2020” kā pozitīvu uzņēmumu un strādājošo prasību sintēzi par labu darba tirgum, kur darba līgumos ietvertais elastīgums un sociālā drošība būtu kā reakcija uz tirgus pieprasījuma nestabilitāti.

Aizsargāt: tas nozīmē dot darbu tiem, kas to ir zaudējuši, galvenokārt mūsu pilsoņiem, tādēļ dalībvalstīm jānosaka tāda imigrācijas politika, ka saskanētu ar faktiskajām imigrācijas prasībām, un, ņemot vērā 23 miljonu lielo bezdarbnieku skaitu, tām būtu jāapsver imigrācijas apturēšana dažu gadu garumā no valstīm ārpus ES. Nezinu citu veidu, kā aizsargāt mūsu darba vietas, mūsu sociālo sistēmu. Mums nepieciešams pragmatisms, drosme un decentralizācija.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Ilgtspējīgai ekonomiskai izaugsmei nepieciešamas arī lielas, stabilas investīcijas transporta sektorā. Transporta sektors veido 10 % no Eiropas Savienības IKP un nodrošina vairāk nekā 10 miljonu darba vietu.

Izmantošu šo izdevību, lai aicinātu Eiropas Komisiju un Padomi, izstrādājot stratēģiju „ES 2020” galīgajā variantā, ņemt vērā arī turpmāk nosauktos ļoti būtiskos faktorus saistībā ar transporta sektoru: pētniecības, attīstības un jaunrades veicināšana „zaļā” transporta ieviešanai; ES transporta sistēmas dekarbonizācijas mērķa konsolidēšana, izmantojot alternatīvos resursus, elektroautomobiļus, ITS, attīstīta sistēma satiksmes

pārvaldībai, iekļaujot arī aviācijas sektoru; dažādu infrastruktūras veidu koordinācijas pilnveidošanā, lai uzlabotu vides aizsardzību, strādājošo sociālos apstākļus un pasažieru drošību un aizsardzību.

Vēlos uzvērt šādus pavisam būtiskus aspektus konkrētās jomās: steidzamā nepieciešamība ieviest Eiropas vienoto gaisa telpu aviācijas sektorā, steidzamā nepieciešamība ieviest sadarbību dzelzceļa sektorā, sauszemes ceļu infrastruktūras un drošības uz Eiropas ceļiem palielināšana un uzlabošana sauszemes transporta sektorā, komodalitātes ieviešana iekšzemes ostās un „jūras lielceļu” tīkla paplašināšana jūras un upju transporta sektorā, kā arī steidzama nepieciešamība pēc ilgtspējīgas mobilitātes attīstības pilsētās.

Eiropas Komisijai jāņem vērā visi šie, ar mobilitāti saistītie aspekti, kam jāklūst par vienu no noteicošajiem faktoriem stratēģijā „ES 2020”. Pietiekami labi koordinēta transporta sektora attīstība ir būtiska ilgtspējīgas attīstības nodrošināšanai un stabila darba vietu saglabāšanai, un radīšanai.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Pateicos, priekšsēdētāja kungs. Kā Grieķijas pārstāvis sākšu, paužot nožēlu saistībā ar traģiskajiem notikumiem, kas norisinājās manā valstī un noveda pie trīs pilsoņu bojāejas, kuri tika iesprostoti bankas ēkā laikā, kad ekstrēmisti noskaņoti elementi to aizdedzināja lielas, pilnībā miermīlīgas demonstrācijas laikā.

Vēlos izmantot šo traģisko notikumu, jo zinu, ka visa Eiropa un Eiropas plašsaziņas līdzekļi šodien seko līdzi Grieķijai, un lūgt savus kolēģus deputātus būt atbildīgiem, nopietniem, solidāriem un, kas vissvarīgākais, cieņas pilniem pret valsti, kas nonākusi tik smagā situācijā. Es saku to tādēļ, ka baidos, vai rīt daži lielākie Eiropas laikraksti zināmās galvaspilsētās, pamatojoties tieši uz šiem traģiskajiem notikumiem, neapgalvos, ka to bailes un šaubas par Grieķijas spēju un apņemšanos īstenot tos ārkārtīgi grūtos lēmumus, ko tā uzņēmusies finanšu reformas veikšanai, ir pamatotas.

Tas ir tādēļ, ka nākamajā dienā pēc vienošanās pagājušajā svētdienā sākās tieši tas pats, par ko dzirdam jau kopš 11. februāra — virkne komentāru par Grieķijas veikto pasākumu neefektivitāti un Grieķijas parāda pārstrukturēšanas izredzēm, ar minējumiem par to, vai valsts varētu pamest eiro zonu un, protams, ar jauniem tirgu uzbrukumiem gan Grieķijas, gan Portugāles un Spānijas valsts parādzīmēm.

Ņemot vērā, ka debatējam arī par stratēģijas 2020 izredzēm, domāju par to, kurp tas var aizvest. Kurp mēs dodamies, ņemot vērā valstu ekonomikas pilnīgo atkarību no tirgus krīzes, tādu kredītreitinga aģentūru vērtējumiem, kas ne par ko neatbild un kuru sniegtiem vērtējumi, pareizi vai nepareizi, par uzņēmumiem vai valstīm, jo īpaši eiro zonas valstīm, nerada nekādas sekas un nav pakļauti nekādi kontrolei?

(Aplausi)

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) Pēdējos divos gados esam sastapušies ar vissmagāko globālo ekonomikas krīzi. Tādēļ ir būtiski svarīgi rīkoties daudz mērķtiecīgāk, lai sekmētu konkurētspēju, produktivitāti un ekonomiskās izaugsmes potenciālu.

Stratēģijā iestrādātajiem mērķiem jābūt realistiskiem. Tieši tādēļ tie jādefinē ciešā kopsakarībā ar dalībvalstu nacionālajiem mērķiem, kas arī ir definēti atbilstoši katras dalībvalsts prioritātēm un konkrētām īpašībām. Tādēļ ir apsveicama doma, ka Kopienas līmenī pieņemtie mērķi jāsadala vairākos nacionālos mērķos.

Parlamenta rezolūcijā lūdzu Komisiju piedāvāt jaunus pasākumus, piemēram, iespējamu sankciju piemērošanu dalībvalstīm, kas neīsteno šo stratēģiju, un atvieglojumu piešķiršanu tām, kas īsteno. Finansējums no Eiropas Savienības līdzekļiem jāpiešķir ne tikai atkarībā no sasniegtajiem rezultātiem, bet arī no to atbilstības stratēģijas mērķiem. Tomēr nedrīkstam ignorēt kohēzijas politikas nozīmi Eiropas Savienības ekonomisko un attīstības mērķu sasniegšanā.

Līdz ar to mums ir detalizēti jāanalizē Komisijas priekšlikumi, jo, piemēram, priekšlikums automātiski apturēt struktūrfondu darbību attiecībā uz dalībvalstīm ar lielu budžeta deficītu būtu nereāls pasākums un pilnībā nesaskanētu ar kohēzijas politikas mērķiem, jo īpaši tiem, kuru uzdevums ir likvidēt atšķirības starp dalībvalstīm.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Iedzīvotāju skaita ziņā Eiropas Savienība ir lielākā ģeopolitiskā vienība pasaulē. Līdz šim mūsu panākumi, pret kuriem pašreizējā krīzes periodā izturamies ar lielu pazemību, ir balstīti uz dalībvalstu ekonomiku spēju attīstīt to jaudu, jo īpaši jaunrades un eksporta jomā.

Tas ir īpaši skaidrs ne tikai attiecībā pret tādiem konkurentiem kā ASV un Japāna, bet arī Ķīna, Indija un Brazīlija. Šajā ziņā uzskatu, ka galvenais ir saglabāt stratēģisko uzmanību galvenokārt uz ekonomisko

izaugsmi un darba vietu radīšanu. Tādēļ sociālās problēmas un klimata pārmaiņas nedrīkst novērst uzmanību no galvenajiem mērķiem.

Vienlaikus jāatceras, ka būtisks priekšnoteikums gudrai un ilgtspējīgai izaugsmei mūsu dalībvalstīs un to reģionos un pašvaldībās ir nepietiekama infrastruktūra, gan no transporta, gan vides perspektīvas. Šis faktors stratēģijā „Eiropa 2020” netiek pietiekami ņemts vērā, un līdz ar to tajā pilnībā trūkst būtiskākā darbības virziena — investīciju turpināšanas un stabilizēšanas infrastruktūras attīstībā, jo īpaši valstīs un reģionos, kuros tā pašlaik ir nepietiekami attīstīta.

Joe Higgins (GUE/NGL). - Priekšsēdētāja kungs, ES Komisijas galvenā stratēģija Eiropai līdz 2010. gadam ir paļauties uz neoliberālo kapitālismu un tirgus sistēmu — citiem vārdiem runājot, tieši tie paši faktori, kas ierāvuši pasauli pašreizējā ekonomiskajā haosā un skaidri parādās Komisijas un ES valdību reakcijā uz finanšu krīzi Grieķijā: kaunpilna kapitulācija finanšu tirgu lielo spekulantu un augļotāju priekšā; pieprasot, lai Grieķijas strādājošo, pensionāru un nabadzīgo slāņi ievērojami pazemina savu pakalpojumu un dzīves līmeni, lai piepildītu šo finanšu tirgu neremdināmo alkatību, kuri nav nekādi „visvarenie dievi”, kā plašsaziņas līdzekļu komentētāji liek mums ticēt, bet investīciju bankas, drošības fondu turētāji, obligāciju īpašnieki un tamlīdzīgi parazītiski veidojumi, kas cenšas iegūt milzīgu peļņu, veicot tišas spekulācijas, lai radītu finansiālo nestabilitāti un tad to izmantotu strādājošo apspiešanai. Vai tādu Eiropu vēlamies redzēt 2020. gadā?

Nožēlojami dzirdēt *Barroso* kungu lūdzot viņus uzņemties atbildību: tikpat labi varat lūgt haizivij atteikties no alkām pēc asinīm! Grieķijas strādājošo cīņa pret tiem jāatbalsta strādājošiem visā Eiropā. Jāpārtrauc šī tirgus diktatūra! To nepaveiks neizglītoti cilvēki, kas dedzina bankas, bet gan ilgstoša un masveidīga strādājošo mobilizācija un streiki, un šīs slimību apsēstās sistēmas aizstāšana ar demokrātiska sociālisma un patiesi cilvēcīgas sabiedrības radīšana līdz 2020. gadam.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Pilnībā cienot iesniegtos dokumentus, nav noliedzama to līdzība piecgažu plāniem, kam bija jārada labklājība Austrumu bloka valstīs. Tie pat tika iesākti ar atzinumu, ka iepriekšējā stratēģija vairāku iemeslu dēļ nav bijusi veiksmīga.

Pēc tam tajos tika izklāstīti drosmīgi mērķi un mēģināts pārliecināt cilvēkus, ka šoreiz viss tiešām būs labāk. Tomēr izrādījās, ka arī tā nebija labāka. Stratēģijas nāca un gāja, bet ekonomika sabruka. Šajās stratēģijās netika respektēti ekonomiskās dzīves pamatlikumi. Šodien Eiropa zaudē enerģiju, neskatoties uz to, ka tajā ir procentuāli augstāka izglītoto cilvēku daļa nekā veiksmīgākās valstīs, piemēram, Ķīnā vai Indijā. Kādēļ tā notiek? Tādēļ, ka tā reaģē uz ikvienu jaunu problēmu tādā pat veidā kā Eiropas Padome vai Komisija, nodibinot vēl vienu jaunu atbildīgo institūciju vai pārvaldi. Lielākā daļa izglītoto eiropiešu tad pazūd dažādo organizāciju iekšienē, un šie miljoni izglītoto cilvēku, kas vienlaikus varētu strādāt radoši citās jomās, piemēram, jaunrades un attīstības jomā ražošanas sektorā, tikai pārvieto dokumentus birojos un izšķērdē kopējos resursus.

Dāmas un kungi, ja tiešām vēlamies strādāt sekmīgāk, vispirms ir jāvienkāršo līdzāspastāvēšanas un uzņēmējdarbības noteikumi un jāsamazina administratīvais slogs. Mums jārada vairāk vietas cilvēku neatkarības, uzņēmējdarbības un radītspējas izmantošanai un jānovirza naudas līdzekļi, ko pašlaik tērējam administrācijai, jaunrades un attīstības progresam un atbalstam ražošanas sektorā.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mūsu mērķi ir vienota Eiropas sabiedrība, uzticama politiska savienība, ilgtspējīga izaugsme, ilgtspējīga nodarbinātība un jaunrade, sociālā kohēzija un ilgtspējīga konkurence.

„Eiropa 2020” nav mūsu mērķis. Stratēģijai „Eiropa 2020” jākalpo kā instrumentam mūsu mērķu sasniegšanai. Tai jāklūst par mūsu Robēra Šūmaņa 2010. gada deklarāciju un tai jābūt tikpat reālai kāda tā bija 1950. gada 9. maijā. „Eiropa 2020” nedrīkst tikt deģenerēta līdz nesasniedzamu nākotnes vēlmju kopumam vai līdz atkritumu tvertnei, kas pilna neatrisinātu jautājumu, problēmu un veltīga darba. Tai jābūt taustāmam, finansējamam, ilgtspējīgam instrumentam, kas sniedz pienācīgu atbildi šai krīzei, un tai jābūt motivējošam, pārbaudāmam Eiropas Savienības projektam, ko varam sankcionēt. Stratēģijai „Eiropa 2020” jāiekustina konkrēti projekti izaugsmes, nodarbinātības, pētniecības, jaunrades un ilgtspējīgas konkurētspējas nodrošināšanai.

Mums jāpārskata savas finanses visās dalībvalstīs un Eiropas Savienībā, lai visgodīgāk varētu noteikt sākumpunktu mūsu turpmākiem plāniem, un arī lai zinātu, ko ir nepieciešams finansēt un kādiem nolūkiem līdzekļi nepieciešami. Nepieciešams arī veikt stratēģijas „Eiropa 2020” atbilstības pārbaudi atsevišķo valstu politikai budžeta, nodokļu, pētniecības, enerģētikas, jaunrades un sociālo lietu jomā. Pilnībā jāatbalsta *Rehn* kunga piedāvātie pasākumi.

Stratēģijai „Eiropa 2020” jābūt jaunas, kopējās politiskās gribas izpausmei un mūsu atbildei uz diemžēl pieaugošo nacionālismu, egoismu un protekcionismu. Pilnveidosim iekšējo tirgu un kopā ar monetāro savienību izveidosim spēcīgu ekonomisko savienību, kas ir uzticamas politiskās savienības sastāvdaļa. Tieši tas mums nepieciešams, ne vairāk un ne mazāk.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, jāatzīstas, ka man ir zināmas bažas par jūnijā gaidāmo samitu, jo neredzu neko jaunu debatēs, kas varētu vērst par labu Padomes pavasarī sniegtās rekomendācijas. Šīs rekomendācijas jau bija neapmierinošas, jo tajās nemaz nebija kritikas par Lisabonas stratēģijas ierobežojumiem un sekām, ko radīja dažu vissvarīgāko tajā laikā izstrādāto politisko un kultūras plānu neveiksmīgā ieviešana.

Tās ir neapmierinošas arī tādēļ, ka tajās tiek ignorēta šī krīze: 10 punkti ir izklāstīti vispārējā veidā bez loģiskas sakarības starp tiem; tie ir arī labu nodomu kopums, kas tomēr neveido politiku. Un mēs joprojām esam tajā pašā pozīcijā. Es arī neredzu reālu vēlmi noteikt prioritātes. Eiropas problēma ir tās konkurētspējas līmenis globālajā sistēmā. Tādēļ tā nevar neņemt vērā sociālo kohēziju, vienu no būtiskākajiem konkurētspējas faktoriem. Bez kohēzijas neviena valsts — kur nu vēl starpnacionāla valstu grupa, nespēj noturēties pasaules tirgū, jo tajā rastos iekšējie konflikti, kas izraisītu tās konkurētspējas samazināšanos ar katru dienu.

No otras puses, ir arī jaunrades problēma: nepietiek tikai ar tās pieminēšanu vien; mums jānosaka konkrēti mērķi, kas rekomendācijās nav izvirzīti, pamatojoties uz resursu apjomu, kas piešķirti jaunradei gan produktu, gan procesu izstrādes ziņā. Tikai kvalitāte gan pilsoniskajā dzīvē un darbā, gan, no otras puses, preču un pakalpojumu ražošanā var atkal radīt Eiropai konkurētspējīgu pamatu pēc ļoti nopietnajām šīs krīzes sekām. Visbeidzot, vēlos papildināt, ka ir vēl viens jautājums, kurš nekad netiek pieminēts: varam censties sasniegt vērienīgus mērķus tad, ja esam politiski integrēti. Dalībvalstis par to nerunā, tās šo tēmu ir slēgušas: atbaidošais Grieķijas krīzes pārvaldības veids to pierāda.

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Esmu no dalībvalsts, kurā līdz 28 vai 29 gadu vecumam dzīvoju sistēmā, kas balstīta uz centralizēto plānošanu, kurā dzīve tika regulēta ar piegādu plāniem, un visi piegādu plāni vienmēr tika aizstāti ar jauniem plāniem, jo iepriekšējie plāni nekad netika izpildīti. Tādēļ, lūdzu, piedodiet, ka, iespējams, esmu nedaudz jūtīgs vai pārāk jūtīgs, ja runa ir par plānošanu, kā Eiropa izskatīsies 2020. gadā, un, ja šo visnotaļ interesanto debašu laikā nepievēršam uzmanību vai pievēršam pārāk maz uzmanības tam, kas notiek šodien ne vien Grieķijā, bet visā eiro zonā. Visu pēcpusdienu ļoti uzmanīgi klausījos debatēs šajā palātā un dzirdēju aicinājumus radīt lielāku Eiropas ietekmi, lielāku centralizāciju, vairāk centralizētas kontroles. Šobrīd un šajās debatēs vēlos atbildēt, ka nepieciešams mazāk centralizācijas, nepieciešama lielāka palāvēība uz tirgu un lielāks tirgus un vairāk tirgus mehānismu, jo tas, kas faktiski notiek šodien ne tikai ES un ne tikai eiro zonā, bet arī Savienotajās Valstīs un citās šādās valstīs, ir neticamas valsts intervences radītas neveiksmes gadījums.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, mani kolēģi deputāti šeit pārdomāja, kādēļ Lisabonas Programma cieta neveiksmi, un vai mums nevajadzētu sākt ar šīs neveiksmes analīzi, lai zinātu, kādus soļus spert turpmāk.

Pēc manām domām, Lisabonas Programmas problēma bija tāda, ka tā nebija nekas vairāk kā uzpūsts simbols un kas netika praksē ieviesta vispār. Beigās konstatējām, no vienas puses, ka pastāv teorija — Lisabonas Programma, par kuru visi runāja, un no otras puses, ka pastāv prakse, kurai ar to nebija nekāda sakara.

Tādēļ, pēc manām domām, balstoties uz šo pieredzi, stratēģijai „Eiropa 2020” jāklūst par jaunu programmu, ko var virzīt uz priekšu tikai tādā gadījumā, ja pastāv atbilstoša apņemšanās tā izpildei — vēlos uzsvērt, atbilstoša apņemšanās no visu iesaistīto institūciju puses: Eiropas politiskajām institūcijām un atsevišķo valstu politiskajām institūcijām.

Jārada iespēja šādu apņemšanos pārbaudīt un novērtēt; tai jābūt tādai, par kuru saņemam pilnu informāciju, un jābūt tūlītējai iespējai to koriģēt, ja apņemšanās netiek izpildīta neveiksmes gadījumos. Tas ir tādēļ, lai mēs neatrastos situācijā, kurā valda ārkārtēji apstākļi. Vai nu mēs visi saprotam, ka šī kopīgā projekta virzībai ir nepieciešami šie instrumenti, vai arī drīz atradīsimies līdzīgā situācijā.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, galvenā Lisabonas stratēģijas tēma bija konkurētspēja, un tā ir stipri vienpusēja ekonomiska stratēģija, kas, protams, daļēji ir cietusi neveiksmi. Tādēļ tagad priecājos, ka stratēģijas „ES 2020” tēma ir ilgtspējība. Tā ir pareizā darbības stratēģija un paredz arī labāku līdzsvaru starp ekonomiskajām, sociālajām un vides pārmaiņām un vajadzībām.

Ilgtspējības trūkums ir tāds, ka šis ir ļoti vispārīgs jēdziens, kam var arī trūkt satura. Tādēļ mums tas jākonkretizē. Šajā ziņā Komisijas dokuments ir daudz par vāju, jo trūkst daudzu posmu, lai tas būtu pilnībā pabeigts. Pareizā pieeja ir resursu ziņā efektīva Eiropa — mums ir nepietiekamas enerģijas rezerves un nepietiekamas materiālās rezerves, tomēr, lai nonāktu līdz resursu efektivitātei mūsu ražošanā un patēriņā, trūkst mērķu un instrumentu. Šajā ziņā ceru, ka līdz jūnijam mūsu rīcībā jau būs kas reālāks un ka zināsim precīzi, kāds katram no mums ir uzdevums — kāds ir Komisijas uzdevums, kāds ir Parlamenta uzdevums un kāds ir dalībvalstu uzdevums.

Saistībā ar šo resursu ziņā efektīvo Eiropu vide šķiet nedaudz aizmirsta, jo gaiss, ūdens, zeme un arī ekosistēmas ir resursi. Šis aspekts ir ticis pilnībā aizmirsts. Tādēļ vēlos dzirdēt vairāk no Vides, sabiedrības veselības un pārtikas drošības komitejas par to, ko vēlamies sasniegt šajā jomā. Bioloģiskās daudzveidības stratēģija ir cietusi neveiksmi. Ir arī, protams, izstrādāta jauna, kas darbotos līdz 2020. gadam, un šajā stratēģijā jāņem vērā arī šis jautājums.

Par klimata aizsardzību ir runāts vairākkārt. Uzskatu, ka jāpalielina emisijas samazināšanas mērķis no 20 % līdz 30 %, un mums nepieciešami obligāti piemērojamie energoefektivitātes mērķi. Ar to joprojām nepietiek — tiem jābūt arī juridiski saistošiem.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, stratēģijai „Eiropa 2020”, ko pārrunājam, pirmkārt ir ideoloģiska dimensija. Tajā pausti vairāki apsveicami mērķi, piemēram, ES pilsoņu darbaspēka līdzdalības un augstākās izglītības diplomu iegūšanas pieaugums par 40 %, kā arī palielināts izdevumu apjoms jaunradei. Tomēr interesanti, ka valstīm, kas nerasniedz mērķi ieviest tik burvīgas idejas, nav paredzētas nekādas sankcijas. Kādam var rasties iespaids, ka stratēģijas autori nepievērš ne mazāko uzmanību nopietnajai krīzei Grieķijā, vai tam, kas var drīz notikt Spānijā un Portugālē — notikumi, kas var izraisīt ne tikai eiro zonas sairšanu, bet arī Eiropas Savienības izjukšanu.

Eiropai tik dramatiskā brīdī konsekventi tiek izvirzīta rekomendācija samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas apjomu par 30 %, kas, piemēram, spēj sagraut Centrālās un Austrumeiropas valstu ekonomikas, tostarp Polijas ekonomiku. Šis valstis var arī daudz zaudēt kohēzijas politikai noteikto ierobežojumu rezultātā. Ir vairākas pazīmes, ka utopiskajam un sociālistiskajam projektam 2020 liktenis būs tāds pats liktenis kā Lisabonas stratēģijai. Cerēsim, ka līdz tam brīdim tas nepaspēs nodarīt lielus zaudējumus.

Danuta Maria Hübner (PPE). - Priekšsēdētāja kungs, lai jebkura stratēģija būtu veiksmīga, pēc manām domām, būtiski svarīgi ir izveidot spēcīgu saikni starp tās mērķiem un pieejamiem politikas instrumentiem, un es saskatu četrus galvenos politikas rīkus kā „ES 2020” stratēģijas izpildes mehānismus.

Pirmkārt, vissvarīgākais ir tāds iekšējā tirgus regulējums, kas veicina konkurētspēju un ekonomisko dinamismu un atzīst no ekonomiskās integrācijas izrietošās sociālās saistības; un šajā jautājumā vēlos stingri atbalstīt *Malcolm Harbour* teikto.

Otrkārt, svarīgas ir kapitālās investīcijas transporta, enerģētikas un telekomunikāciju infrastruktūrā. Mums nepieciešami vēl nepieredzēta apjoma kapitālieguldījumi. Tādēļ jāmobilizē gan publiskais, gan privātais finansējums; jo īpaši ir stipri jāveicina publiskā/privātā partnerība, lai pārvarētu šķēršļus izaugsmes finansēšanai, ko radījuši valstu budžetu deficīta un parāda pārņēmēji.

Treškārt, svarīgs ir publiskais finansējums no Eiropas budžeta līdzekļiem. Tā kā ES mērķi galvenokārt ir horizontāli, nevis vērsti uz sektoriem, ES budžeta izdevumiem jābalstās uz integrētu pieeju attīstībai apvienojumā ar uzlabotiem finanšu un vadības instrumentiem un jāveicina mūsu ekonomiku atvēršana konkurencei globālā mērogā.

Ceturtkārt, svarīga ir valstu budžetu saskaņošana prioritārajās jomās, izmantojot atvērto saskaņošanas metodi. Tomēr šīs metodes neobligātie mehānismi — pat tad, ja tos uzlabo — diemžēl var mūs tikai nedaudz pavirzīt pretī jau pieņemtajiem „ES 2020” mērķiem, tāpat tie var kalpot tikai kā palāginstrumenti.

Saskaņošanai Eiropas līmenī jābūt vērstai uz jomām, kurās jau ir vai var attīstīties patiesi eiropiska pievienotā vērtība un kur tā neapdraudēs konkurenci. Pieejamie politiskie rīki jāizmanto tādā veidā, kas garantē izvairīšanos no slazda, ko rada tradicionālās sektoru rūpnieciskās politikas virzītais spēcīgas intervences radīšanas modelis. Tas var apdraudēt investīciju un uzņēmējdarbības pievilcību Eiropā, samazinot tās izaugsmes potenciālu. „ES 2020” jābūt izaugsmes un darba vietu radīšana stratēģijai, jo nav citu iespēju.

Kader Arif (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs piedzīvojam vēl līdz šim nepieredzētu finanšu, ekonomikas un sociālo krīzi. Tā ir smagi skārusi mūsu kontinentu un tās tautas, tā rada lielas sociālās un cilvēciskās grūtības, un diemžēl Grieķija tam ir skarbs un apkaunojošs piemērs.

Bezdarbs pastāvīgi aug. Jau miljoniem eiropiešu ir bez darba, un šis skaitlis aug no dienas dienā. Reakcijai jābūt politiskai, spēcīgai, ātrai un saskaņotai, un tajā jāņem vērā smagā vides krīze, ko piedzīvojam un kas no mums prasa jaunu attīstības modeli.

Šīs dažādās krīzes rada mūsu pilsoņos lielas gaidas un cerības, uz kurām stratēģijai „Eiropa 2020” būtu bijis jāsniedz atbilde. Tomēr šo neparastā mēroga pārmaiņu priekšā šī atbilde diemžēl nav īstenojusies. Eiropas Padomes martā noteiktās pamatnostādnes nepilda savu uzdevumu. Nav ne apņēmības, ne vērienīguma, bet, diemžēl, tas mani vairs pat nepārsteidz.

Visur jūs, Padomes un Komisijas deputāti, kā arī jūs, komisāri, lielāties par mūsu politikas konsekveni. Tomēr man ir radies iespaids, ka tā ir tikai jumta koncepcija, lai slēptu jūsu rīcības trūkumu. Jums nav konsekventas stratēģijas, kurā būtu apvienota ekonomiskā, sociālā, tirdzniecības, rūpnieciskā, lauksaimnieciskā vai pētniecības politika, kas garantētu ilgtspējīgu un godīgu attīstību.

Turklāt nekur nav redzama ar Eiropas tirdzniecības ārējo dimensiju saistīta rīcība, vai arī tā paslēpta zem neaizskaramās liberālās „globālās Eiropas” dogmas. Mēs vēlamies, lai tirdzniecība būtu atbilstošs instruments, kas palīdz radīt darba vietas un izaugsmi, lai cīnītos pret nabadzību un veicinātu nodarbinātību.

Tomēr jūs cenšaties sasniegt — ne tehnisku, bet politisku iemeslu dēļ — citu mērķi: jūs cenšaties samazināt izmaksas un darba algas, cenšaties noslēgt divpusējas brīvās tirdzniecības vienošanās par sliktu daudzpusējiem līgumiem, līdz ar to radot sociālo un fiskālo dempingu. Šī politika ir atbildīga par to, ka tiek zaudēts pārāk daudz darba vietu, par pārāk lielu dislokāciju skaitu un sociālo zaudējumu apjomu, lai tā varētu turpināties.

Nobeigumā gribu izteikt cerību, ka Komisija un Padome atdzīvinās Eiropas garu un atteiksies no nacionālām savtīgām interesēm, lai Eiropa būtu kā reģions, kur plaukst ne tikai labklājība, bet arī solidaritāte. Tādā veidā tiks nodrošināts, ka ne tikai tās pilsoņiem, bet arī visai pārējai pasaulei tiek atklāts citādāks Eiropas tēls: tāda ir galvenā Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas izstrādātās rezolūcijas koncepcija.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, nav gandrīz nekādas nozīmes komentēt labo un kreiso politisko spārnu pārstāvju šajā Parlamentā izteiktās piezīmes, jo tās faktiski ir nesvarīgas šajā nopietnajā Parlamentā, ko uztur Eiropas attīstībā ieinteresētie politiskie spēki. Tomēr, ja stratēģija „ES 2020” šobrīd tiek salīdzināta ar komunisma piec gadu plānu, tad mums šiem cilvēkiem jāiesaka atvērt ekonomiskās politikas mācību grāmatu un izlasīt tās vēsturi. Tad tie redzēs atšķirību.

Tie, kas atrodas tālākajā kreisajā spārnā, nevis tie saprātīgie spēki, kas atrodas šajā zālē nedaudz pa kreisi no mums, šobrīd apgalvo, ka Eiropai būtu vairāk vai mazāk jāatgriežas pie komunisma laikiem. Diemžēl daļa Eiropas ir pieredzējusi komunismu un mēs visi zinām, kas no tā iznāca. Varam vēlēties daudz ko, bet svarīgi ir, lai mūsu pilsoņi dzīvotu cilvēka cienīgu dzīvi labklājībā, kur tie var baudīt izglītību un citus sabiedrības sniegtos pakalpojumus.

Līdz ar to ir nepieciešams, lai arī mēs kā politiska sistēma apsvērtu, kā vislabāk varam izmantot esošos resursus. Tas vienkārši ir šī plāna realizācijas jautājums. Ikvienu ģimene un ikvienu pašvaldība apsver, ko tai darīt ar saviem resursiem, lai pārliecinātos, ka pēc zināma laika tā panāks progresu. Tā ir saprātīga rīcība.

Līdz šim tikai tirgus ekonomika, ar robežām, ne jau neierobežots tirgus, ir spējusi ilgtermiņā reāli nodrošināt šos pakalpojumus. Līdz ar to ir saprātīgi Eiropas līmenī apsvērt, kā varam sakārtot šo tirgus ekonomiku Eiropā. Domāšana tikai un vienīgi šauri nacionālās robežās vairs netiek uzskatīta par veiksmīgu stratēģiju un tā ir lemta neveiksmei. Līdz ar to mums jāapsver, kā varam likt šim Eiropas tirgum kalpot cilvēkiem. Jautājums nav par konkurētspēju kā tādu, bet par Eiropas konkurētspējas nodrošināšanu, lai cilvēkiem būtu iespējams sniegt pakalpojumus. Tas viss attiecinās uz šīm debatēm.

Daudzi kolēģi deputāti jau runā par sīkākām detaļām. Es, savukārt, vēlos aprobežoties ar šiem vispārīgajiem apgalvojumiem. Tomēr tiem, kas atrodas galējās pozīcijās, man reizi pa reizei nāksies atkārtot: pārdomājiet, ko sakāt, bet, kas vissvarīgākais, lasiet vēstures grāmatas!

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Pašlaik bezdarba līmenis Eiropas Savienībā ir sasniedzis 10 %, turpretī bezdarbs jauniešu vidū sasniedzis 20 %. Šogad nebija iemesla svinībām 1. maijā, kas ir Starptautiskā strādnieku diena, jo 23 miljoni Eiropas Savienībā ir bez darba.

Mums skaidri jānosaka tie sektori ES, kuriem nepieciešamas investīcijas, lai radītu darba vietas. Tikai izglītība ļaus mums nodrošināt jauniešus ar prasmēm, kas tiem ir nepieciešamas darba iegūšanai un apmierinošu

dzīves apstākļu radīšanai. Investīcijas lauksaimniecībā arī nodrošinās to, ka Eiropas Savienība spēj sevi apgādāt ar pirmās nepieciešamības precēm pārtikas un biodegvielas jomā.

Investīcijas infrastruktūrā ir būtiski nepieciešamas. Šogad pārskatām *TEN-T* prioritāros projektus. ES nepieciešams ātrgaitas dzelzceļa transporta tīkls, kas apkalpotu visu Eiropas Savienības galvaspilsētas un Eiropas lielākās pilsētas. Tai arī jāmodernizē sauszemes ceļu infrastruktūra, ostas un lidostas. Uzskatu, ka Eiropas Savienības prioritāte ir ieguldīt transporta infrastruktūras attīstībā Austrumeiropā. Tas ir vienīgais veids, kā nodrošināt patiešām efektīva iekšējā tirgus darbību. Tomēr visiem šiem projektiem nepieciešami finanšu līdzekļi daudzu miljardu eiro kopsummā, kas tiks atgūti valstu budžetos nodokļu un nodevu veidā, un jo īpaši radot jaunas darba vietas un ekonomisko attīstību.

Turklāt investīcijas enerģētikas infrastruktūrā, energoefektivitātē un atjaunojamos energoresursos samazinās ES enerģētisko atkarību un līdz 2030. gadam radīs 2,7 miljonus jaunu darba vietu. Tomēr tā vietā, lai ieguldītu „Progresīvo pilsētu” iniciatīvā, redzam, ka vairāk nekā 150 miljoni eiro no Eiropas Ekonomiskā atveseļošanās plāna paliek neiztērēti. Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais punkts ir, ka Eiropas Savienībai jāiegulda pētniecībā un ilgtspējīgā Eiropas rūpnieciskā sektora attīstībā.

Priekšsēdētāja kungs, vēlos pabeigt ar lūgumu Komisijai un Padomei izveidot jaunu Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondam līdzīgu instrumentu publiskā sektora strādājošo atbalstam, kas ir zaudējuši darbu šīs ekonomikas krīzes dēļ.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Dāmas un kungi, domāju, ka mēs visi zinām, cik liels risks mūs sagaida nākotnē. Mums jāformulē tāda kopējā dalībvalstu un Eiropas Savienības institūciju stratēģija, kas nodrošinās, ka tiek atrisinātas šīs krīzes radītās sekas, vienlaikus veicinot Savienības un visu tās dalībvalstu konkurētspēju globālajā ekonomiskajā vidē un attīstīties tā, lai nodrošinātu vides ilgtspējību, lai visi Savienības pilsoņi pat īstermiņā uzreiz sajustu, ka viņu dzīves līmenis ir cēlies.

Tomēr vēlos izteikt divas piezīmes par jauno stratēģiju, kas, pēc manām domām, aptver būtiskāko, tomēr ir svarīgi pieminēt divus punktus. Pirmkārt, ir pamatota zināma uzmanība un piesardzība attiecībā uz skaitliskiem mērķlielumiem. Tiem jābūt vērienīgiem, tomēr realistiskiem un sasniedzamiem, pievēršot uzmanību katras dalībvalsts sākumpunktam un kapacitātei. Nabadzība Apvienotajā Karalistē nozīmē ko vienu, bet Bulgārijā pavisam ko citu. Mūsu izglītības sistēmas atšķiras. Rodas jautājums, piemēram, vai visur ir vērts palielināt universitātes izglītību ieguvušo proporciju līdz 40 %, vai šādi vienkārši nepalielinām universitāti beigušo bezdarbnieku skaitu. Tomēr uzskatu, ka mērķos jāiekļauj arodizglītības uzlabošana.

Otra piezīme ir, ka stratēģijai būtu jāstiprina ES iekšējā kohēzija, citiem vārdiem — konverģence. Piekritu, ka galvenajiem sektoriem jāsaņem palīdzība, jo tie ir Eiropas ekonomikas dzinējspēki. Vienlaikus jāatceras, ka iekšējās atšķirības 27 dalībvalstu starpā, kas atrodas dažādās attīstības pakāpēs, tikai paplašināsies, ja mēģināsim ieviest vienpusīgu ekonomiskās attīstības politiku, kurā tiek uzsvērta konkurētspēja, neņemot vērā dalībvalstu atšķirīgās īpašības. Bez iekšējās kohēzijas nevar būt nekādas ārējās konkurētspējas. Tuvināšanās ar nepietiekami attīstītajiem reģioniem nozīmētu plašākus tirgus, efektīvu pieprasījumu un inovatīvu potenciālu visai Savienībai, vienlaikus samazinot nepieciešamību pēc sociālās aprūpes. Mazāk attīstītajiem reģioniem jāizstrādā shēma, kas ļautu tiem izmantot iekšējā tirgus sniegto iespēju priekšrocības. Ar laiku tādā veidā visi kļūtu konkurētspējīgi, izmantojot pašiem savu potenciālu. Ceru, ka jaunajā stratēģijā atradīsim vietu kohēzijas politikai.

Radvilē Morkūnaitē-Mikulēnienē (PPE). – (LT) Šodien apspriežam to Eiropas Savienību, kādu mēs to vēlētos redzēt pēc desmit gadiem. Pašlaik bezdarbs, jo īpaši jauniešu vidū, ir viena no lielākajām problēmām Eiropas Savienībā, un, diemžēl, tas mums liek runāt par šodienas jauniešiem kā par zaudēto paaudzi. Runājam par jaunu darba vietu radīšanu, vides aizsardzību, runājam par jaunatnes iniciatīvu veicināšanu, par atbalstu izglītības sistēmai, par daudziem citiem svarīgiem elementiem, tomēr lielākoties mēs par to runājam, it kā tie būtu atsevišķi jautājumi un kopainu nesaskatām. Diemžēl, izlasot pašreizējos priekšlikumus par ES stratēģiju „Eiropa 2020”, man ir sajūta, ka tā atkal var palikt tika tukšu vārdu līmenī, ja neņemsim vērā to cilvēku viedokli, kam šī stratēģija būs jāievieš, citiem vārdiem — jauniešu viedokli. Vēlos, lai stratēģija „Eiropa 2020” būtu saikne starp ekonomiku un ekoloģiju, ko ieviest palīdzēs tieši jaunatne, lai tā kļūtu par izdevību jaunatnei piedāvāt savas zināšanas un radīt Eiropas Savienības nākotni. Tā kā es pārstāvu tos pašus jauniešus, kas ievieš šo stratēģiju, vēlos piedāvāt dažus konkrētus priekšlikumus. Pirmkārt, ļaujiet mums veicināt „zaļo” darba vietu radīšanu, tas ir, ļaujiet mums radīt iespējas sniegt lielāku atbalstu tiem uzņēmumiem, kas rada „zaļās” darba vietas un nodarbina jauniešus, neatkarīgi no tā, vai tas notiek lauksaimniecības, ražošanas vai transporta un pakalpojumu sektoros. Otrkārt, ļaujiet mums vēlt vairāk uzmanības aktivitātēm vides jomā, vai, precīzāk — vides izglītībai, gan integrējot to vides programmās, gan piedāvājot kā jaunu

mācību priekšmetu. Kad būsīm veikuši šos pasākumus, piesaistīsim vairāk jauniešu dalībai „zaļās” ekonomikas radīšanā: tādu jauniešu, kuriem ir pietiekamas zināšanas, prasmes un, domāju, arī apņemšanās. Vēlos, lai šeit, Eiropas Parlamentā, tiešām skanētu mazāk skepticisma un mazāk nepamatotu salīdzinājumu, piemēram tādu, kādus dzirdējām vakar, turpretī būtu vairāk apņemšanās, optimisma un vienotības.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Noteikti ticu, ka „Eiropa 2020” radīs ekonomiski spēcīgāku un daudz inovatīvāku Eiropu. Esmu arī pārliecināts, ka mēs veiksmīgi pārvarēsim pašreizējo ekonomikas un finanšu krīzi, jo mums ir milzīgs potenciāls inovatīva darba tirgus, kā arī dabas resursu jomā. Darbs, ko Komisija ir ieguldījusi, lai sniegtu šo paziņojumu, ir apsveicams.

Tomēr uzskatu, ka man ir pienākums ierosināt diskusiju par kohēzijas politiku un paust neapmierinātību par to, ka ceļš uz Lisabonas stratēģijas ieviešanu ir mainījies virzienā. Ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas sasniegšanā iesaistītie faktori nav saistīti ar progresīvu, ilgtspējīgu un integrāciju veicinošu izaugsmi. Pilsoņi ar mūsu un mūsu ievēlēto pārstāvju starpniecību pauž viedokli, ka tiem joprojām nepieciešamas investīcijas infrastruktūrā, pieeja pakalpojumiem un visu reģionu attīstība neatkarīgi no to izolētības pakāpes.

Prioritātes, kas noteiktas periodā no 2007.–2013. gadam, ir parādījušas, cik liela ir nepieciešamība uzlabot infrastruktūru un atbalstīt ekonomisko konkurētspēju konverģences reģionos. Ekonomiku savstarpējā atkarība parāda nepieciešamību sasniegt kohēziju un nodrošināt [....]

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, vai varu sākt, no šīs Eiropas Parlamenta tribīnes izsakot līdzjūtību par tiem trim manas valsts iedzīvotājiem, kas incidentos Atēnās šodien tika nogalināti. Man patiešām žēl, ka nedzirdējām nevienu līdzjūtības apliecinājumu Komisijas vārdā no priekšsēdētāja Barroso kunga. Ceru, ka Rehn kungs, kurš viņu pārstāv, izlabos šo situāciju savā otrajā ziņojumā.

Otrkārt, vēlos teikt, ka Komisijai jārikojas tagad, tādēļ ka, jo ilgāk atliksiet risinājuma atrašanu tām problēmām, ar kurām Eiropa šodien sastopas, un tostarp arī Grieķijas problēmu, jo vairāk apdraudēsiet 2020. gada mērķu izpildi. Mērķi 2020. gadam izriet no mērķiem 2010. gadam. Ņemot vērā pasākumus, ko tā ir spiesta īstenot, Grieķija nespēs neko ieguldīt šo mērķu sasniegšanā.

Jums jāsniedz atbalsts Grieķijai, jo pretējā gadījumā 40 % plānoto universitātes beidzēju nebūs darba. Padomājiet par to, un rīkojieties nekavējot.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Pateicos, priekšsēdētāja kungs. Barroso kungs runāja par pasākumiem, kādi mums jāveic saistībā ar stratēģiju „Eiropa 2020”, tomēr pēc tam viņš atstāja šo palātu. Šobrīd viņš palaidīs garām vienu no vissvarīgākajiem pasākumiem. Tādēļ uzrunāšu Spānijas prezidentūru un pateikšos pašreizējam Padomes priekšsēdētājam par to, ka viņi ir palikuši šeit un seko līdzī debatēm līdz to noslēgumam.

Viens no vissvarīgākajiem pasākumiem, kas jāveic stratēģijas „Eiropa 2020” kontekstā, ir ilgtspējīgas izaugsmes izmantošana „zaļās” nodarbinātības potenciāla apgūšanai. Nepieciešama visaptveroša iniciatīva, lai radītu šīs potenciālās „zaļās” darba vietas. Šajā sakarā jānodrošina, lai tiktu ņemta vērā arī pārkvalifikācija un strādājošo tiesības un lai tiktu ieviesta arī apmācības un padziļinātās apmācības iniciatīva. Zinu, ka Spānijas un Beļģijas prezidentūras strādā ar šo jautājumu, un vēlos izteikt jums skaidru atbalstu, turpinot šo darbu, lai varētu piedāvāt šādu Padomes iniciatīvu jau līdz gada beigām.

John Bufton (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, diskutējam par stratēģiju „Eiropa 2020”, kas būs pēc 10 gadiem, bet varbūt mums vajadzētu pārdomāt to, kas noticis pēdējās 10 stundās. Man bija ļoti skumji, uzzinot par bojāejas gadījumiem Grieķijā, tas tiešām ir skumji. Jūtu līdzī šīm ģimenēm un vēlos paust līdzjūtību to nelaimīgo ģimenēm un draugiem, kas ir gājuši bojā. Tomēr pirms dažām nedēļām Parlamentā es brīdināju par iedzīvotāju nemieriem saistībā ar situāciju eiro zonā un problēmu, ar kādu tā šobrīd saskaras.

Uzskatu, ka šim Parlamentam, Komisijai un Padomei ir laiks mosties un saskatīt faktu, ka eiro zonā ir trūkumi: tā nedarbojas. Esam liecinieki problēmām Grieķijā. Uzskatu, ka varam pāriet pie Spānijas, un, pirms tiek zaudēts vēl vairāk dzīvību, vai nav pienācis laiks izrādīt zināmu godīgumu un tiešām paskatīties uz situāciju saistībā ar eiro zonas valstīm un atzīt, ka tajā ir trūkumi?

Piotr Borys (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, ES ekonomika joprojām ir visspēcīgākā, tomēr šī „eldorado” nepastāvēs mūžīgi. Šī krīze un traģiskie notikumi Grieķijā ir parādījuši, ka mums jau šodien jāizdara zināmi secinājumi no vērienīgās stratēģijas „Eiropa 2020” viedokļa. Atšķirībā no Lisabonas stratēģijas mums nepieciešama drosme un konsekvence stratēģijas „Eiropa 2020” ieviešanā. Tas, vai mēs īstenošim iespēju

nākamajām paaudzēm dzīvot harmoniskā un bagātā Eiropā, vai arī atstāsim viņus dzīvot Eiropā, kurā valda krīze, ir atkarīgs no mums.

Šodien 30 % eiropiešu nav profesionālās kvalifikācijas. Tas izskaidro vērienīgos plānus, kas saistīti ar izglītību: samazināt priekšlaicīgi skolu pametušo daļu līdz 10 % un 16 miljoniem personu iegūt augstāko izglītību. Tādēļ manū lūgumu ir iespējams formulēt īsi, pasakot, ka šodien ļoti apzinīgi un ātri jācenšas atrisināt lielos izaicinājumus izglītības jomā. Aicinu visas ES institūcijas un dalībvalstis rīkoties saskaņoti un ļoti konsekventi.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Žēl, ka Komisijas priekšsēdētājs nepalika šeit — pat ja viņam ir veicami svarīgi uzdevumi, lai gan, pēc manām domām, „Eiropa 2020” ir ārkārtīgi svarīgs stratēģisks dokuments, un nezinu, kas šobrīd priekšsēdētājam varētu būt vēl svarīgāks.

Klausoties šajās debatēs, kas norisinājušās šeit visā politiskajā spektrā, tomēr ir skaidrs, ka šis dokuments nav radījis lielu entuziasmu Eiropas Parlamentā. Objektīvi jānorāda, ka situācija Eiropā šī dokumenta plānošanas laikā ir ļoti komplicēta un ka dokuments jāraida uz tādas krīzes fona, kas ir viena no vissmagākajām cilvēces atmiņā. Pēc manām domām, viens no vissvarīgākajiem jautājumiem, kas šai stratēģijai ir jāatrisina, ir ekonomiski visneaizsargātāko indivīdu aizsardzība, kas dzīvoja smagos apstākļos jau pirms krīzes un kas turpina dzīvot šādos apstākļos arī šodien un nav izraisījuši šo krīzi.

Tādēļ uzskatu — un tas ir konkrēts ierosinājums saistībā ar šo dokumentu, ka būtu pozitīvi pamatnostādni, kas attiecas uz nabadzības un sociālās atstumtības jomu, klasificēt kā vienu no galvenajām, lai tā nebūtu otršķirīga pamatnostādne, kas ir piemērojama tikai nodarbinātības sfērai, bet gan būtu starpsektoru pamatnostādne, kas attiecas uz visām svarīgajām jomām.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Eiropas nākotnes stratēģija ir balstīta uz divām vērtību sistēmām, un es vēlos pievērst uzmanību faktam, ka šīs abas vērtību sistēmas ir samierināmas tikai ar lielām grūtībām, ja tas vispār ir iespējams, tādēļ mums jāizvēlas viena no tām. Vienas šīs vērtību sistēmas atslēgvārdi ir konkurētspēja, izaugsme, globalizācija, turpretī otras — ilgtspējība. Runāju par ilgtspēju vides aizsardzības nozīmē. Zinām, ka piespiedu izaugsmei un globalizācijai ir postoša ietekme uz vidi. Te runa nevar būt par ilgtspēju. Mēs runājam par ilgtspēju sociālā nozīmē. Starp citu, tie indivīdi, kas vada sīksaimniecības, mazos un vidējos uzņēmumus, kas nespēj izturēt pārkarsušo konkurenci un globalizāciju, samazina, zaudē savu konkurētspēju un nonāk nabadzībā. Tas ir pretēji ilgtspējai sociālā nozīmē. Mans elektorāts un es uzskatu, ka no abām šīm vērtību sistēmām mums jāizvēlas ilgtspēja.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, vēlos sākt, atbildot uz tiešo jautājumu, ko man uzdeva *Bokros* kungs. Šo tēmu pieminēja arī *Cofferati* kungs, kura pašlaik nav klāt, un *P. del Castillo* kundze, kuras arī nav šobrīd klāt. Arī citi to ir pieminējuši.

Kādēļ Lisabonas stratēģija cieta neveiksmi? Šis ir tiešais jautājums, ko uzdeva *Bokros* kungs.

Noteikti uzskatu, ka tam ir vairāki iemesli, un būtu nedaudz pārspīlēti un augstprātīgi censties vienkāršot šo situāciju. Tomēr, ja man būtu jāizvēlas viens no iemesliem, lai izskaidrotu Lisabonas stratēģijas panākumu trūkumu, domāju, ka vispilnīgākais iemesls tam ir, ka Eiropas Savienība, kas pieņēma vienotā tirgus koncepciju laikā, kad tā pieņēma kopējo valūtu, nespēja nepieciešamo soli ekonomiskas savienības izveides virzienā. Šāds solis netika sperts.

Māstrihtas Līgums paredzēja ekonomisku un monetāru savienību. Mēs esam palikuši monetārajā savienībā un neesam pārgājuši uz ekonomisku savienību.

Tieši tādēļ uzskatu, ka stratēģijai „Eiropa 2020” jāklūst par Savienības jauna posma sastāvdaļu, kas ir solis uz priekšu ekonomiskas savienības virzienā. Šī ekonomiskā savienība galvenokārt nozīmē ekonomisku un sociālu Savienības pārvaldību.

Fundamentāls šīs ekonomiskās savienības elements ir stratēģija izaugsmei un augstas kvalitātes nodarbinātības radīšanai, kas būtībā arī ir šo debašu mērķis. Tās ir debātes, kas man šķita ļoti interesantas un ārkārtīgi bagātīgas dažādu ideju ieguldījuma ziņā, un tām arī ir jauna, svarīga dimensija, kādas nebija Lisabonas stratēģijā vai kura tajā nebija tik svarīga. Piemēram, tehnoloģiskā dimensija vai sociālā dimensija, kuru pieminēja *Cofferati* kungs, *Cercas* kungs un *Arif* kungs, kā arī dimensija cīņai pret klimata pārmaiņām, kas to saista ar *Schroeder* kundzes teikto.

Tomēr nav iespējams sasniegt ekonomisku savienību, vienkārši izstrādājot stratēģiju izaugsmei un kvalitatīvai nodarbinātībai. Tas vēl nav viss. Tādā veidā varētu atbildēt uz *Harms* kundzes, kuras pašlaik nav klāt, uzdoto jautājumu.

Turklāt mums nepieciešams vēl kaut kas, ar ko komisārs *Rehn* kungs pašlaik nodarbojas un ko es jau agrāk pieminēju — viņš uzstāsies debatēs nākamais.. Mums nepieciešama ekonomiskās politikas, nodarbinātības politikas un sociālās politikas saskaņošana, kas Eiropā nav veikta un netika veikta saistībā ar Lisabonas stratēģiju.

To darīt mums liek arī Lisabonas līgums. Līguma par Eiropas Savienības darbību 5. pants norāda, ka dalībvalstīm jānodrošina, ka tām ir pienākums, kas ir obligāts, nodrošināt to ekonomiskās politikas un nodarbinātības politikas koordināciju. Tās var arī, ja vēlas, un pēc manām domām, tām vajadzētu koordinēt arī sociālo politiku.

Papildu izaugsmes un darba vietu radīšanas stratēģijai, kā arī ekonomiskās un nodarbinātības politikas koordinācijai nepieciešama kopēja Eiropas finanšu tirgu pārraudzība. Tā ir pārraudzības pakete, ko iepriekš minēju un par kuru saņēmu atbildi no *Verhofstadt* kunga. Priecājos, ka viņš piekrīt tam, ka Eiropas Parlaments pēc iespējas ātrāk pieņem savu pozīciju par finanšu pārraudzības paketi.

Turklāt gribu arī atgādināt, ko *Barroso* kungs īpaši uzsvēra savā runā: mums nepieciešama ārējā dimensija. Eiropas ekonomiskajai savienībai nepieciešama ārējā dimensija, vienota ārējā pozīcija — konkrēti G20 sanāksmē. Atsaucos uz *Barroso* kunga teikto, kam es gandrīz pilnībā piekrītu.

Ekonomiskajai savienībai ir nepieciešamas arī pārvaldības institūcijas: Eiropas Padome, kas nosaka stratēģiskos virzienus, Komisija, kas pārrauga un izpilda stratēģiju, un stratēģijas likumdošanas institūcijas: Padome un Eiropas Parlaments.

Turklāt ir nepieciešami instrumenti šīs stratēģijas stimulēšanai, piemēram, struktūrfondu un Eiropas Fondu pilnvarojums stratēģijas virzībai — kas tāds līdz šim netika praktizēts vai vismaz lielā mērā netika praktizēts Lisabonas stratēģijas ieviešanas gados.

Kas pašlaik Eiropas Savienībā, pēc manām domām, jau notiek: tiek sperts solis tālāk uz nākamo posmu — 21. gadsimtam atbilstošo posmu. Šis posms ir globalizācijas laiks, kas ir atbilstošs ekonomiskās savienības veidošanai. Ne tikai iekšējā tirgus vai monetārās savienības, bet arī ekonomiskās savienības veidošanai. Mums jāiet pa šādu ceļu un tas jādara konsekventi, veidojot starpinstitucionālo dialogu, tādu, kāds šopēcpusdien šeit norisinājās, un mums tas jāveido pēc iespējas ātrāk.

Uzskatu, ka tieši to Eiropas tauta no mums visiem pieprasa.

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

Olli Rehn, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze, vēlos šovakar jums pateikties par ārkārtīgi bagātīgajām un atbildīgajām debatēm un vēlos arī labot vienu *Barroso* kungam veltītu apsūdzību. Viņš izteica līdzjūtību Komisijas vārdā. Vēlos viņam šodien pievienoties un izteikt savu līdzjūtību vardarbības upuriem Atēnās. Nesaskaņas demokrātijas apstākļos ir normāla parādība, bet vardarbības izmantošana nekad nav pieņemama.

Ilgtermiņa izaugsme un darba vietu radīšana tik tiešām ir centrālais stratēģijas „Eiropa 2020” jautājums, un es vēlos teikt dažus vārdus par finansiālo stabilitāti, kas ir nepieciešamais priekšnosacījums, lai atgrieztos pie ilgtspējīgas izaugsmes un stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem. Varat to dēvēt par „Eiropu 2010”, jo šī saikne mums ir nepieciešama, lai gūtu panākumus ar „Eiropu 2020”.

Eiropa zonas dalībvalstu lēmums, kas tika pieņemts pagājušā svētdienā, lai iedarbinātu saskaņotas un zināmiem nosacījumiem pakļautas finansiālās palīdzības piešķiršanas mehānismu Grieķijai, nebija viegls, bet nepieciešams lēmums. Tas bija atbildīgi un pareizi. Komisijas uzdevums šobrīd ir nodrošināt, lai abpusēji iesāktais darbs tiktu pietiekami labi koordinēts un lai tā nosacījumi tiktu sistemātiski un enerģiski piemēroti.

Grieķijai piešķirtais finansiālais atbalsts ļauj tai atvilkt elpu un atjaunot tās publisko finanšu, kā arī tās vispārējās ekonomiskās konkurētspējas ilgtspējību. Tas nepieciešams ne vien Grieķijas labā, bet arī, lai nosargātu finansiālo stabilitāti Eiropā, lai izvairītos no tā, ka Grieķijā uzliesmojusī zāle aizdedzina mežu arī visā Eiropā. Finansiālā stabilitāte ir nepieciešama Eiropas ekonomiskās atveseļošanās turpināšanai, lai atgūtu tās ilgtspējīgu izaugsmi un radītu jaunas darba vietas.

Dāži no jums pieminēja domino efektu un bažas saistībā ar citām eiropa zonas valstīm vai Eiropas Savienību. Nevienam nevar noliegt, ka pēdējās dienās un nedēļās finanšu tirgos ir valdījusi zināma spriedze, tomēr, kā visos finanšu tirgos, tā ir tikusi ievērojami pārspīlēta. Visas eiropa zonas valstis veic pasākumus savu publisko finanšu konsolidācijai, ne tikai Portugāle un Spānija.

Grieķija ir vienreizējs un īpašs gadījums eiro zonā, bet tagad arī Eiropas Savienībā. Tieši eiro zonas dalībvalstis kopā ar Komisiju, ECB un SVF risina Grieķijas jautājumu. Esmu drošs, ka mēs gūsim panākumus un pārvarēsim šos grūtus izaicinājumus.

Mums arī jāgūst mācība no šīs krīzes — tas ir svarīgi stratēģijas „Eiropa 2020” ekonomiskās pārvaldības īstenošanai. Jaunākās pārmaiņas Eiropas ekonomikā, ne tikai tās, kas saistītas ar Grieķiju, ir parādījušas, ka ir radusies neatliekama un pat steidzama vajadzība uzlabot ekonomisko pārvaldību Eiropā. Nākamajā nedēļā Komisija sniegs konkrētus priekšlikumus par to, kā varam stiprināt ekonomiskās politikas koordināciju un dalībvalstu budžetu uzraudzību Eiropas Savienībā.

Ekonomikas un monetārajā savienībā „M” ir bijis daudz spēcīgāks par „E”. Pienācis laiks iedzīvināt „E”. Tāda bija arī Ekonomikas un monetārās savienības dibinātāju pamatideja. Mūsu vadošais princips ir tāds, ka preventīvie pasākumi vienmēr ir efektīvāki nekā korigējošie pasākumi, un līdz ar to savus priekšlikumus izvirzīsim, pamatojoties uz preventīvo, kā arī, protams, uz korigējošo pasākumu uzlabošanu. Galvenie mūsu priekšlikumus veidojošie bloki ir trīskārtīgi:

Pirmkārt, nepieciešams uzlabot Stabilitātes un izaugsmes paktu, gan tā preventīvos, gan korigējošos līdzekļus. Mums nepieciešama sistemātiskāka un enerģiskāka preventīvā budžetu uzraudzība, lai tādi gadījumi kā Grieķijā nekad vairs neatkārtotos.

Otrkārt, nepieciešams darīt daudz vairāk par budžetu uzraudzību. Mums jārisina makroekonomiskā līdzsvara trūkuma un konkurētspējas diverģences problēma, un tādēļ ir nepieciešams uzlabot gan konkurētspēju, kas steidzami nepieciešama daudzām valstīm, gan iekšējo pieprasījumu, kur tas ir nepieciešams un iespējams.

Trešais bloks ir krīzes atrisināšanas mehānisms. Grieķijai piemērotais finansiālais mehānisms kalpo kā tūlītēja nepieciešamība pašreizējiem mērķiem. Tomēr ir skaidrs un nepieciešams, ka jāizveido pastāvīgs krīzes atrisināšanas mehānisms ar stingri integrētu nosacītību un arī ar nevēlamām sekām gadījumā, ja to izmanto. Priekšsēdētājs Barroso kungs jau šodien iepriekš sacīja, ka labāk ir laikus parūpēties par drošību nekā vēlāk nožēlot un nodrošināt, lai mēs būtu arī aprikti ar vajadzīgajiem līdzekļiem, lai stātos pretī vissliktākajam scenārijam.

Noslēgumā vēlos teikt, ka paļaujos uz jūsu atbalstu. Paļaujos uz Eiropas Parlamenta atbalstu ekonomiskās pārvaldības stiprināšanā Eiropā. Aicinu arī eiro zonas dalībvalstu un valdību vadītājus piektdien, kā arī vispārīgi visu Eiropas Padomi atbalstīt mūsu priekšlikumus un ātri virzīties uz priekšu, nekavējoties efektīvi ieviest šos priekšlikumus realitātē. Kādēļ? Tas ir tādēļ, ka nevaram izšķiest mums dārgo laiku un tā vietā aicinu visus pieņemt lēmumus pēc iespējas ātrāk, lai stratēģija „Eiropa 2020” gūtu panākumus un radītu reālu pamatu ilgtspējīgai izaugsmei un darba vietu izveidošanai Eiropā. Tieši to mūsu pilsoņi no mums gaida.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks otrajā sesijas daļā maijā.

(Sēdi uz piecām minūtēm pārtrauca tehnisku iemeslu dēļ)

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), rakstiski. – (LT) Eiropa piedzīvo smagu periodu, ko izraisījusi globālā krīze, panāktā atveseļošanās joprojām ir trausla un dalībvalstis maksā atšķirīgas cenas, lai pārvarētu šo krīzi. Eiropas Savienībai nepieciešama jauna stratēģija, kuras mērķis būtu radīt jaunas darba vietas, ieguldīt izglītībā, nosargāt mūžizglītības iespējas un uzlabot dzīves apstākļus. Vēlos pievērst jūsu uzmanību vienai no vissvarīgākajām Komisijas saistībām mazināt nabadzību Eiropā un uzlabot sociālo integrāciju. Vēlos tomēr uzsvērt, ka, cenšoties izpildīt šīs saistības, mums jāveic konkrēti pasākumi, piemēram, obligāto minimālo standartu un minimālā algas līmeņa nostiprināšana visā ES, kā arī ir nepieciešams izstrādāt papildu pasākumus, lai nodrošinātu vismazāk aizsargātās sociālās grupas. Vēlos arī uzsvērt, ka jaunajā stratēģijā izvirzītie mērķi ir kopējais visas Eiropas mērķis un ka mums jācenšas panākt tā sasniegšanu gan valstu, gan ES līmenī. Tādēļ aicinu Komisiju turpināt ar dalībvalstīm iesāktu dialogu, lai valstu lēmumi atbilstu ES pamatmērķiem, jo tikai tādā gadījumā mūsu stratēģija sniegs reālus rezultātus tā vietā, lai tā būtu tikai skaistu lozungu kopums.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Ir pilnībā nepieciešams, lai gan kopējā lauksaimniecības politika, gan kohēzijas politika saskanētu ar Eiropas stratēģiju nodarbinātībai un ekonomiskajai izaugsmei. Uzskatu, ka KLP jāpiedāvā tūlītēji risinājumi tās ietekmes novēršanai, ko ekonomikas krīze radījusi lauksaimniecības uzņēmumiem, piemēram, lauksaimnieku kredītu nepieejamība, ierobežoti lauksaimniecību ienākumi un augošais bezdarbs lauku reģionos. Tai arī jāturpina piedāvāt risinājumus draudiem, ko rada

atteikšanās no lauksaimniecības zemēm, lauku iedzīvotāju skaita samazināšanās un lauku iedzīvotāju novecošanās Eiropas Savienībā, lai nodrošinātu lauku kopienu ilgtermiņa ilgtspējību Eiropas Savienībā.

Atgādināšu arī, ka šo izaicinājumu kontekstā pēc 2013. gada KLP jāsniedz pārliecinošs signāls un atbildes uz jautājumiem gan par lauku kopienām, gan plašāku sabiedrību, izmantojot stabilu, ilgtspējīgu, pietiekami labi finansētu, uzticamu un daudzfunkcionālu pārtikas ražošanas politiku. Vēlos uzsvērt steidzamo nepieciešamību lauku reģionos piesaistīt turpmākās jauniešu paaudzes un piedāvāt jaunas, alternatīvas ekonomiskās iespējas, lai nodrošinātu ilgtspējīgu lauku reģionu apdzīvotību. Uzskatu arī, ka jāatrisina bezdarba problēma laukos, piedāvājot diversifikācijas iespējas un jaunus ienākumu avotus.

Ioan Enciu (S&D), rakstiski. – Vēlos pateikties Komisijai un Padomei par to sniegtajiem ziņojumiem saistībā ar jauno Eiropas stratēģiju darba vietu radīšanai un izaugsmei. Uzskatu, ka jaunu mērķu nospraušana enerģētikā būs noteicošais faktors resursu ziņā efektīvākas Eiropas sasniegšanā līdz 2020. gadam. Vēlos uzsvērt Komisijai, ka dažām dalībvalstīm būs nepieciešams īpašs atbalsts, lai tās varētu attīstīties un ieviest atjaunojamo resursu tehnoloģijas, un sasniegt 20 % plānoto rādītāju enerģijas ražošanai no atjaunojamiem resursiem. Vēlos uzsvērt pozitīvo ietekmi, ko radīja atbalsts Digitālās programmas iniciatīvām, kas ir vadošo iniciatīvu jaunu prasmju un darba vietu radīšanai sastāvdaļa, un vēlos arī, lai Komisija piedāvā konkrētus tiesību aktu priekšlikumus tiešsaistes vides attīstības jautājumu risināšanai, kurā tiktu radītas iespējas, gan finansiālās, gan administratīvās, tiešsaistes uzņēmējdarbības un e-komercijas veicināšanai. Runājot par pētniecību un jaunradi Eiropā, apsveicama ir komisāres M. Geoghegan-Quinn atbilde saistībā ar nepieciešamību uzlabot pētniecības infrastruktūru jaunajās dalībvalstīs. Pētniecības institūti un zinātnieki gaida no Komisijas un Padomes ātru, saskaņotu rīcību šī jautājuma risināšanā, lai tiem tiktu piešķirtas vienlīdzīgas iespējas piedalīties pamatprogrammu īstenošanā.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Dziļā krīze, kādā šo kontinentu ir ievadis Eiropā valdošais neoliberālisms, ir licis stratēģijas 2020 autoriem savus mērķus apvīt ar sociālo un vides retoriku — propagandu, kas tiek pārpilnīgi izplatīta. Diemžēl no šīs retorikas ir pazuduši tādi mērķi kā „pilna nodarbinātība” un „nabadzības izskaušana”, kas bija atrodami tās priekšgājējā — Lisabonas stratēģijā. Mums tomēr ir zināms, ka stratēģijā „Eiropa 2020” paredzētie instrumenti neliek šaubīties par to, ka šī ir veca stratēģija, kuras mērķis ir attaisnot veco politiku un padarīt iespējamu tās realizāciju ar labi zināmām sekām. Visbeidzot, pieaugoša elastība un noteikumu atcelšana darba tirgū, prioritātes piešķiršana iekšējā tirgus padziļināšanai, vēl vairāku ekonomikas sektoru liberalizācija un privatizācija, kā arī liberalizācija un noteikumu atcelšana iekšējā tirdzniecībā bija visi tie instrumenti, kas radīja pašreizējo situāciju. Turpināt izmantot šādus instrumentus nav nekas cits kā „centieni bankrotēt” un turpināt iet ekonomiskās, sociālās un vides katastrofas virzienā. Vairāk nekā 20 miljoni bezdarbnieku tiek izmantoti turpmākai darbaspēka devalvēšanai attiecībā uz atlikušajiem strādājošiem, kā rezultātā plaši izplaties darba drošības trūkums, pagaidu nodarbinātība un strukturālais bezdarbs. Noslēgumā vēlos teikt, ka ikviena lielšanās ar „sociālu tirgus ekonomiku” nenožīmē neko vairāk kā visu sociālās dzīves, dabas un dabas resursu komercializāciju.

Edit Herczog (S&D), rakstiski. – (HU) Eiropas Savienības ekonomiskā izaugsme ir apstājusies un bezdarbs pārsniedzis 10 %. Tas nozīmē, ka mums jāizplāno tāda stratēģija ilgtspējībai izaugsmei un darba vietu radīšanai, kas spēs atdzīvīnāt Savienību. Tas atkarīgs no Savienības spējas atjaunot, nostādīt ekonomiku uz jauniem pamatiem un no tā, vai tās iedzīvotāji spēs dzīvot saskaņā ar jauno domāšanas veidu. Šāda atjaunošana var tikt ieviesta Eiropas Savienībā ar inovāciju un pētniecības un attīstības palīdzību. Savu iedzīvotāju nākotnes interesēs Eiropas Savienība strādā ar izaugsmes stratēģiju 2020, kas balstīta uz inovācijām un pētniecību, un attīstību un var garantēt ilgstošu ekonomisko izaugsmi, un nodrošināt tās iedzīvotājiem jaunas darba vietas.

Bez resursiem pētniecība un attīstība nespēj radīt tai nepieciešamo finansiālo platformu, un līdz ar to pilnībā izmantot inovāciju sniegtās iespējas. Jaunrade ir iespējama tikai partnersadarbības, kopīga atbalsta rezultātā. Resursi tiek iegūti no šādām trim jomām: ES, dalībvalstis un privātais sektors. Jaunradei uzņēmumu līmenī nepieciešami atbilstošie cilvēkresursi. To ir iespējams sasniegt augstas kvalitātes izglītības un apmācības ceļā, kas tiek sasniegta koordinētas vadības rezultātā dalībvalstu līmenī. Universitātēm nepieciešams atbalsts, lai radītu jaunos zinātniekus, kas spēs nepārtraukti nodrošināt MVU ar jaunrades iespējām. Izglītībā divas galvenās tendences, kas aptver inovatīvas iespējas ir digitalizācija un energopatēriņa samazināšana.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), rakstiski. – (RO) Ekonomikas krīzes eskalācija Grieķijā līdz ar stabila bezdarba līmeņa sasniegšanu 10 % apjomā Eiropas Savienībā liek nekavējoties ieviest stratēģiju „Eiropa 2020”. Centieniem sasniegt šos mērķus jābūt balstītiem uz ticamu, konsolidētu rīcību, kuras mērķis ir pārvarēt krīzi, vienlaikus saglabājot nodarbinātību kā vienu no galvenajiem jautājumiem šajā programmā. Visi piekrīt, ka ES nepieciešams augsti kvalificēts darbaspēks to izaicinājumu pārvarēšanā, ar kādiem tā šobrīd un turpmāk

saskarsies, lai radītu konkurētspējīgāku un ilgtspējīgu ekonomiku. Tomēr ar skaistiem paziņojumiem vien nepietiek, lai atrisinātu pašreizējās problēmas. Tieši tādēļ vēlos jums atgādināt, ka steidzami nepieciešams investēt ne tikai atbilstošu prasmju apguvē, bet arī izglītības sistēmās, lai tās saskaņotu ar tirgus prasībām. Dalībvalstīm aktīvi jādarbojas, lai izpildītu tās saistības, ko tās ir uzņēmušās Eiropas Padomē. Tām arī jāveic nepieciešamie pasākumi, lai palīdzētu ES pārvarēt pašreizējo krīzi un stiprinātu ekonomisko izaugsmi.

Tunne Kelam (PPE), rakstiski. – Vissvarīgākā tēma diskusijā par stratēģiju „Eiropa 2020” ir vajadzību un ilgtspējības izaicinājums. Lisabonas stratēģija neapšaubāmi nav izpildīta un šobrīd mums jābūt realistiskiem par to, vai „Eiropa 2020” ir izpildāma. Lai „Eiropa 2020” būtu veiksmīga, ir būtiski svarīgi, lai dalībvalstis, ES institūcijas un visas sabiedrības ieinteresētās puses strādātu kopā tās ieviešanā. Lejupvērstai pieejai jābūt ar augšupvērstu pieeju. Jāizvēlas reāli atskaites punkti nodarbinātības palielināšanai, jo īpaši jaunatnes nodarbinātības jomā. Izglītības sistēmas Eiropā vairāk jāorientē uz pētniecību un jaunradi; neizbēgami nepieciešamas lielākas investīcijas izglītībā. Starp darba tirgu un izglītību jābūt ciešāka saikne. Nopietni jārisina mūžizglītības un daudzpusīgās izglītības koncepcija. Stingri aizstāvu arodizglītības sistēmu uzlabošanu un atbalstu nepieciešamību šajā jautājuma daudz ciešāk sadarboties ar privāto sektoru. Aizvien pieaugošās konkurences apstākļos pasaulē Eiropai nepieciešami vērienīgi mērķi un apņemšanās visos līmeņos. Pretējā gadījumā mēs atkal nonāksim pie stratēģijas, kas vairāk atgādina Padomju Savienības piecguadu plānus. Pārliecinotai Eiropas stratēģijai spēcīgākas Eiropas izveidei jābūt par vadošu stratēģiju globālā līmenī.

Ádám Kósa (PPE), rakstiski. – (HU) Integrētas ekonomiskās un nodarbinātības pamatnostādnes ir galvenās „ES 2020” stratēģijas komponentes. Attiecībā uz nodarbinātības direktīvu priekšlikumiem uzskatu par svarīgu pieminēt, ka integrējošu izaugsmi var sasniegt vienīgi tad, ja tiek investēts cilvēkos. Ilgāks dzīves periods vēl nenozīmē ilgāku produktīvo karjeru. Investīcijas veselībā ir īpaši būtiskas Ungārijas gadījumā, kur iedzīvotāji mirst daudz agrākā vecumā nekā Rietumeiropā, turpretī dzimstības līmenis tajā samazinās. Jāsaglabā atbilstošās spējas pat lielākā vecumā, un to ir iespējams panākt tikai, radot modernāku un pieejamāku veselības aprūpes sistēmu. Citiem vārdiem sakot, vairāk uzmanības jāvelta darba vietu pieejamībai pieaugošam vecāku iedzīvotāju skaitam, kas joprojām ir ekonomiski aktīvi. Tas nāktu par labu arī jaunākiem indivīdiem ar īpašām vajadzībām. Tādēļ veselība ir īpaša prioritāte (piemēram, darba apstākļu uzlabošana, sekmīgāka rehabilitācija, labas veselības saglabāšanas veicināšana utt.). Tas, starp citu, ir minēts 8. pamatnostādnē (ieguldījumi cilvēkresursu attīstībā), lai gan īpaša neuzsverot vai nenorādot konkrētas detaļas. Pasaulē norisinās vairākas debates par veselības aprūpi Eiropā un tām nav vienotas pieejas. Mums tomēr jāsaprot, ka, lai nodrošinātu Eiropas konkurētspēju ilgākā termiņā, jābūt līdzsvaram starp atkarības līmeni un veselīgu un aktīvāko iedzīvotāju daļu. Lūdzu, lai Eiropas institūcijas apsver to savā stratēģijā un tās īstenošanas gaitā.

Iosif Matula (PPE), rakstiski. – (RO) Atbalstu stratēģiju „Eiropa 2020”, kas veicina tādu ekonomisko izaugsmi, kas ir progresīva (balstīta uz zināšanām un jaunradi), videi draudzīga un veicina sociālo integrāciju. Vēlos, lai šī stratēģija tiktu ieviesta, radot labi apmaksātas darba vietas un iedzīvotāju dzīves līmeņa pieaugumu. Ja vēlamies redzēt stipru, līdzsvarotu Eiropu, lielā mērā uzmanība jāpievērš ekonomiskajai attīstībai jauno dalībvalstu reģionos, lai samazinātu esošās atšķirības. Sprotams, ka prioritāte ir atbilstošas infrastruktūras izveidošana.

Vēlos uzsvērt simboliskās iniciatīvas „Jaunatne kustībā” ieviešanas nozīmīgumu. Jāpalielina finansējums tām Eiropas programmām, kuru mērķis ir nodrošināt, ka visu veidu izglītība konsekventi tiek saglabāta modernā līmenī, un veicināt skolotāju, studentu un zinātnieku mobilitāti. Izglītības kvalitātei Eiropas skolās un mūsu universitātēs jāpaaugstina, lai to saglabātu atbilstošu darba tirgus prasībām. Jāizmanto atbilstoša politika un finanses, lai veicinātu svešvalodu apguvi, multidisciplināritāti, divkāršu specializāciju universitātēs, kas ir svarīgi zinātnisko pētījumu un jaunrades darba izpildes ziņā, kā arī jauniešu iespēju palielināšanu darba tirgū. Apsveicams ir arī fakts, ka stratēģija 2020 piedāvā „Jaunatnes nodarbinātības programmu” Eiropas līmenī.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Lisabonas stratēģijas vēsture ir pierādījusi, ka ar skaistām idejām un principiem vien nepietiek: galvenā darbība ir ieviest piedāvātos pasākumus. Diemžēl ekonomikas un finanšu krīze sakrita ar Lisabonas stratēģijas beigām. Neskatoties uz to, uzskatu, ka būtu nepareizi visu atbildību par šīs programmas neveiksmi uzvelt krīzei, nemēģinot ieraudzīt, kur ieviešanas gaitā Eiropas Savienība ir pieļāvusi kļūdas. Gūtā mācība, iespējams, mūs labāk sagatavos nākamās stratēģijas „ES 2020” ieviešanai.

Uzskatu, ka mūsu rīcībā ir svarīgi Kopienas instrumenti jaunu stratēģiju ieviešanai, kur galvenokārt minama kohēzijas politika. Jāuzsver tomēr, ka nevaram atteikties no kohēzijas politikas mērķiem, lai pārdalītu finansējumu tādēļ, lai panāktu stratēģijas „ES 2020” ieviešanu. Tā būtu kļūda, kas radītu smagas sekas dalībvalstīm, kurām šis finansējums ir nepieciešams, lai pārvarētu atšķirības attīstībā, kas tās šķir no citām dalībvalstīm. Tās rezultātā kohēzijas princips ciestu neveiksmi Eiropas līmenī.

Kristiina Ojuland (ALDE), rakstiski. – (ET) Priekšsēdētāja kungs, ir lielā mērā apsveicami, ka Komisija ir izklāstījusi uz nākotni vērsto stratēģiju „Eiropa 2020”: stratēģiju gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei, jo jau pārāk ilgus gadus daudzas Eiropas valstis, strukturējot savu ekonomiku un finanses, ir izmantojušas principu „pēc mums kaut zemestrīce”. Neskatoties uz Komisijas slavējamo darbu stratēģijas izstrādē, tā mani pārsteidz ar savu naivumu. Komisijas ziņojumā par šo stratēģiju radīta „zaļās”, vienlīdzīgas Eiropas aina, kas balstīta uz sociālu tirgus ekonomiku, skaidri nepasakot, kādi resursi tiks izmantoti tās īstenošanai. Padomju Savienībā bija pierasts noteiktos laika posmos solīt komunisma iestāšanos pēc desmit gadiem, neatkarīgi no faktiskās realitātes. Gribētos cerēt, ka pēc deklaratīvās Lisabonas stratēģijas sagrāves Komisija nevēlēsies piedāvāt vēl vienu tukšu utopiju, ar ko varētu maldināt Eiropas iedzīvotājus. Šodien mums nav vajadzīgi sapņi, bet konkrēta rīcība, lai glābtu Eiropas ekonomiku no lejupslīdes. Ir laiks Eiropā uzsākt nopietnas strukturālas reformas, jo īpaši sociālās politikas jomā, jo pašreizējais sociālās labklājības modelis vairs nav ilgtspējīgs.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Minimālā ES nabadzības līmeņa samazinājuma sasniegšana par 25 % līdz 2020. gadam ir cieši saistīta ar nodarbinātības līmeņa paaugstināšanu līdz 75 %. Skaitliskā mērķlieluma ieviešana nabadzības mazināšanai ir problemātiska. Nabadzība ietver ekonomiskos, sociālos, kultūras un izglītības aspektus, kas nozīmē to, ka piedāvātā mērķa sasniegšanai kvalitatīvie mērķi ir vairāk nepieciešami nekā kvantitatīvie.

Rumānijā oficiālie dati, kas publicēti 2010. gada martā, parāda, ka nodarbinātības līmenis ir daudz zemāks nekā stratēģijā „ES 2020” paredzētais minimālais līmenis (50 % pretstatā 75 %), turpinot pastāvēt pašreizējā ekonomiskā klimata radītai lejupejošai spirālei. Sievietēm, personām, kas vecākas par 45 gadiem un jauniešiem joprojām ir lielas grūtības atrast darbu. Grūti ticēt, ka Rumānija spēs sasniegt šo mērķi līdz 2020. gadam.

Mums jāatrod atbildes uz jautājumiem saistībā ar visa potenciālā darbaspēka ieguldījumu un mūsu zināšanām par dažādām sabiedrības grupām: sievietēm un vīriešiem, jauniešiem, vecākiem iedzīvotājiem un migrantiem darba tirgū. Citi jautājumi ir saistīti ar to, kā varam samazināt bezdarbu jauniešu vidū un kā varam efektīvi palielināt sieviešu līdzdalību darba tirgū, paplašinot viņu iesaistīšanās perspektīvas katrā uzņēmējdarbības sektorā. Ja mums neizdosies sniegt skaidru atbildi uz šiem jautājumiem, abus mērķus, kas saistīti ar nodarbinātības izaugsmi un nabadzības līmeņa samazināšanu, sagaida tas pats liktenis kā Lisabonas stratēģiju.

Georgios Stavrakakis (S&D), rakstiski. – (EL) Vēlos teikt, ka esmu apmierināts ar martā notikušās Padomes sēdes secinājumiem, jo tajos tiek atzinīgi novērtēta kohēzijas politikas nozīme stratēģijā „Eiropa 2020”, tādēļ pārvarēta ievērojama plaisa, kas pastāvēja Komisijas sākotnējā tekstā, kurā nebija nevienas atsauces uz kohēzijas politiku vispār. Turklāt gan Barroso kungs, gan komisārs Hahn kungs atzinīgi novērtēja būtiski svarīgo kohēzijas politikas ieguldījumu šīs stratēģijas sasniegšanas virzienā. Kohēzijas politika ir devusi izšķirošu ieguldījumu konkurētspējas un nodarbinātības uzlabošanā, jo īpaši ar „iezīmēšanas” procesa palīdzību, un mums jāizmanto viss, kas šīs programmas ietvaros ir ticis sasniegts. Tas tomēr nenozīmē, ka kohēzijas politika tiks reducēta vienkāršā instrumentā, kas paredzēts stratēģijas „Eiropa 2020” ieviešanai. Tās potenciāls ir daudz lielāks. Kā reāla solidaritātes principa izpausme vietējā un reģionālā līmenī tā garantē attīstības iniciatīvu iespējamību un garantē, ka stratēģija „Eiropa 2020” kalpos par ES vispārējo mērķi kohēzijas stiprināšanai visās trīs dimensijās — ekonomiskajā, sociālajā un teritoriālajā, un tā netiks ierobežota ar vienpusēju ekonomisko attīstību. Visbeidzot, mums jāizmanto kohēzijas politikas potenciāls, lai izvairītos no vairāku Eiropas politiku mērķu un finansējuma pārklāšanās.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), rakstiski. – (HU) Stratēģijai „ES 2020” jāveicina „zaļā revolūcija” Eiropas ekonomikā, energoefektīva, videi draudzīga un ilgtspējīga ekonomiskā pārstrukturizācija un „zaļās” inovācijas. Tomēr attīstība nedrīkst nozīmēt tikai to Eiropas reģionu atbalstīšanu, kuru rezultāti jau ir virs vidējā līmeņa. Tā vietā mums lielākā daļa attīstības jākoncentrē uz vismazāk attīstīto un neprivilēģēto reģionu atbalstīšanu. Joprojām pastāv milzīgas atšķirības starp Austrumu un Rietumu Eiropu ekonomiskās efektivitātes ziņā. Piemēram, Bulgārijā ir nepieciešams trīs reizes vairāk enerģijas, lai saražotu vienu IKP vienību nekā Vācijā, tādēļ, ja enerģijas cenas aug, valsts konkurētspēja turpinās samazināties.

Veicinot zaļo pārstrukturizāciju ekonomikā, Eiropas Savienība nedrīkst aizmirst par jau ieviesto kopienas politiku, kas ir izmēģināta un pārbaudīta, piemēram, kopējā lauksaimniecības politika un kohēzijas politika. Kopējā lauksaimniecības politika būs nepieciešama arī vides aizsardzībai un cīņai pret klimata pārmaiņām izvirzīto mērķu sasniegšanai. Vislabākie Eiropas lauku ekonomikas virzītāji ir paši lauksaimnieciskie ražotāji. Stratēģija „ES 2020” arī nevar gūt panākumus bez kohēzijas politikas. Kohēzijas politika apgādā ar visu ES ekonomiskās attīstības politikai nepieciešamo instrumentu kopumu un elastību. Izmantojot kohēzijas politikas instrumentus, varam veicināt mērķu sasniegšanu jebkurā konkrētā jomā. Piemēram, varam pavirzīt

uz priekšu atjaunojamo enerģijas resursu izstrādi, uzlabot enerģijas un resursu izmantošanas efektivitāti un atbalstīt „zaļo” jaunradi.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Ir pagājuši desmit gadi, kopš tika pieņemta Lisabonas stratēģija, un lielākā daļa tās mērķu joprojām nav izpildīti. Esmu galvenokārt nobažījies par vājo ekonomisko izaugsmi, jo tai ir izšķiroša loma pārējo mērķu sasniegšanā, un par faktu, ka tikai divos no stratēģijas pastāvēšanas desmit gadiem izaugsme pārsniedz 3 %.

Lisabonas stratēģijai bija stingri raksturīgs vērienīgums, bet tai pietrūka rīcības stingrības, jo tā bija balstīta uz neobligātiem tiesību aktiem un atvērto koordinācijas metodi. Tāpat kā nodarbinātības uzdevumos, arī jaunajā stratēģijā „Eiropa 2020” ir ietverti mērķi saistībā ar izglītību, vidi, nabadzības apkarošanu un ieguldījumiem jaunradē. Gan jaunie uzdevumi, gan to izpildei paredzētie instrumenti ir dalībvalstu rokās, tādēļ, ņemot vērā krīzi un apņemšanos izpildīt stabilitātes un izaugsmes plānus (SIP), mums nepieciešami labāki pārvaldības mehānismi un reāla ekonomiskā un budžeta koordinācija starp valstīm. Šī programma radīta ekonomiskās nedrošības un augsta bezdarba līmeņa periodā, kura samazināšana ir tūlītēja prioritāte. Komisijai jāsež pie stūres un jāvada šis process. Spēcīga ekonomiskā izaugsme ir būtiski svarīga SIP ieviešanā un to ir iespējams veicināt ar reformu un investīciju palīdzību, kas ir stratēģijas „Eiropa 2020” pamatkonceptija.

Iuliu Winkler (PPE), rakstiski. – (HU) Uzskatu, ka mums nepieciešami drosmīgi sapņi: dokuments „Eiropa 2020” jāizvērs visās sadarbības jomās Eiropas Savienības ietvaros un tam jāklūst par Eiropas vidējā un ilgtermiņa stratēģiju. Lai tā tomēr būtu veiksmīga, Eiropas iedzīvotājiem jābūt solidāriem. Saskaņā ar Lisabonas līgumu jaunā stratēģija tiek gatavota, ņemot vērā visu paplašinātās Eiropas Savienības 27 dalībvalstu ieguldījumu, lai mūsu pilsoņi jūt, ka tie piedalās kopējā Eiropas darbā. Ungāru balsotāji Rumānijā cer, ka ES izrādīs šādu solidaritāti, atrodot ātru risinājumu, kas ļaus Dienvidu un Centrāleiropas reģioniem atkal darboties ar pilnu jaudu. Stratēģijai jārisina ne tikai tādi jautājumi kā mūsu valstu attīstība ilgākā intervālā, iekšējais tirgus, lauksaimniecības un MVU izaugsme, bet arī tik jutīgi jautājumi kā sociālais tirgus, demogrāfiskie izaicinājumi, vienlīdzīgas iespējas darba tirgū, Eiropas sistēmu un tīklu savienošana visos dzīves aspektos. Stratēģijai „Eiropa 2020” jāklūst par paātrinājuma un konverģences stratēģiju.

Artur Zasada (PPE), rakstiski. – (PL) Debašu laikā par stratēģiju „Eiropa 2020” mēs nedrīkstam neievērot tik svarīgu un nozīmīgu jautājumu kā transports. Transporta sektors saražo aptuveni 10 % no Eiropas Savienības IKP un nodrošina vairāk nekā 10 miljonus darba vietu. Tam ir arī ievērojama loma Eiropas iekšējā tirgus un personu un preču brīvās kustības tiesību kontekstā. Pēc manām domām, dzelzceļa transporta jautājums jārisina apņēmīgi un ātri. Esmu pārliecināts, ka varam paplašināt Eiropas dzelzceļa koridora tīklu līdz 2020. gadam. Uzskatu, ka, sākot no 2014. gada, viss ritošais sastāvs un jaunie dzelzceļa transporta savienojumi jāapņir ar Eiropas Dzelzceļa satiksmes vadības sistēmai atbilstošām iekārtām.

20. Nolīgums par Eiropas Savienības pievienošanos Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai (debates)

Priekšsēdētāja. – Turpinām sēdi.

Nākamais punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi attiecībā uz Nolīgumu par ES pievienošanos Eiropas Cilvēktiesību aizsardzības konvencijai (2010/2647(RSP)).

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, šodien Atēnās trīs cilvēki zaudēja savas pirmās cilvēktiesības: tiesības uz dzīvību. Šīs sekas izraisīja vardarbīga rīcība, kuru mēs pilnībā un kategoriski nosodām. Līdzīgi kā Parlamenta priekšsēdētājs savā paziņojumā, arī Spānijas prezidentūra vēlas Padomes vārdā izteikt līdzjūtību vardarbības upuru ģimenēs locekļiem.

Mēs runājam par cilvēktiesībām, par pievienošanos Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai, un, kā jau es minēju, vienas no šīm tiesībām ir tiesības uz dzīvību un fizisko neaizskaramību.

Cilvēktiesības un cilvēku brīvības ir Eiropas Savienības pamats, un dokumentos, kas pieņemti tās pastāvēšanas laikā, vienmēr ir bijušas atsauces uz šīm tiesībām un pamatbrīvībām. Spilgtākais apliecinājums tam ir Lisabonas līgums.

Pirmo reizi Eiropas vēsturē Lisabonas līgumā ir iekļauta tiesiski saistoša Eiropas Savienības iedzīvotāju Pamattiesību harta. Līguma noteikumi arī norāda iestādēm, ka ES kļūs par Eiropas Cilvēktiesību aizsardzības konvencijas dalībnieci.

Tādējādi mēs patlaban piedzīvojam kulmināciju Eiropas Savienības politiskajai, kultūras un tiesiskajai virzībai cilvēktiesību aizsardzības virzienā, kuru Eiropas Savienība izvirza savu politisko jomu, darbību un būtības centrā.

Šai sakarā mēs uzskatām, ka ļoti svarīgi ir tas, ka Eiropas Savienība jau ir sākusi šo procesu, kas nodrošina iespēju parakstīt Eiropas Cilvēktiesību un pamattiesību aizsardzības konvenciju, kad pienāks īstais brīdis. Šis process cita starpā paredz Strasbūras Cilvēktiesību tiesas jurisdikcijas atzīšanu un labāku tiesību aizsardzības garantiju nodrošināšanu iedzīvotājiem. Tas paredz arī to, ka savā ziņā tiks satuvinātas Eiropas atšķirīgās tiesību normas cilvēktiesību un cilvēku brīvību jomā. Tiks satuvinātas normas, kas iekļautas valsts tiesību aktos (garantijas, ko nodrošina katra Eiropas valsts, katra valsts, kurā valda demokrātija un kurā ievēro un aizstāv cilvēktiesības), Eiropas Savienības tiesību aktos un Eiropas Cilvēktiesību aizsardzības konvencijā, kura ir viens no tādiem tiesību aktiem, kura dalībvalstis ir ne tikai Eiropas Savienības valstis, bet arī tādas Eiropas valstis, kas neietilpst ES.

Tādējādi patlaban esam liecinieki šo tiesību aktu konverģences procesam, kura galīgā izpausme būs tas, ka Eiropas Savienība parakstīs šo konvenciju.

17. martā Komisija ierosināja uzsākt sarunas par ES pievienošanos Konvencijas dalībvalstīm. Kopš tā laika Padome ir darījusi visu iespējamo, lai paātrinātu debates par sarunu mandātu. Padomē ir izveidota darba grupa, kas ciešā sadarbībā ar Eiropas Komisiju vada šīs debates.

Padome ir ņēmusi vērā visas pilnvaras, kuras iekļautas 8. protokolā, kas ir tiesiskais atsaucē dokumentu šajā jautājumā, piemēram, ES iespējamo dalību šīs Eiropas konvencijas kontroles institūcijās un nepieciešamību neietekmēt ES kompetenci un tās iestāžu pilnvaras. Tā ir apsvērusi arī nepieciešamību iecelt kādu Eiropas Savienības tiesnesi par tiesnesi Eiropas Cilvēktiesību tiesā, kā arī Eiropas Parlamenta dalību Eiropas Padomes Parlamentārajā asamblejā un ES dalību Ministru komitejā, kad tā veic funkcijas, kas saistītas ar Eiropas Cilvēktiesību konvencijas piemērošanu.

Padome ir arī rūpīgi sekojusi debatēm un uzklaušanās, kas Parlamentā notika šī gada martā, un tā lielā mērā ir ņēmusi vērā viedokļus, ko Parlaments pauž *Ramón Jáuregui Atondo*, *Kinga Gál* un *Cristian Dan Preda* izstrādātajā ziņojuma projektā. Spānijas prezidentūras prognozes un Padomes nostāja ir tāda, ka mandāts sarunu uzsākšanai ar Eiropadomi, kura izstrāde ir laiktīlīgā, tehniskā un sarežģītā, tiks pieņemts jau 2010. gada pirmajā pusē.

Viviane Reding, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētājas kundze, mans kolēģis *Olli Rehn* jau pauž Komisijas nostāju un līdzjūtības apliecinājumus saistībā ar skumjajiem notikumiem Grieķijā, tāpēc es pievērsšos tikai jautājumam par to, kā mēs varam virzīt uz priekšu savu darbu, jo tas būs svarīgākais priekšnoteikums, lai mēs pabeigtu pamattiesību aizsardzības sistēmas izveidi ES. Lisabonas līgumā noteiktā ES pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību konvencijai nav iespējams risinājums. Prezidentūras pārstāvis jau tikko pareizi norādīja, ka šī pievienošanās ir mērķis, kas mums jāsasniedz. Tomēr šī pievienošanās ir tikai viens no četriem vērienīgas un visaptverošas Eiropas Savienības līmeņa pamattiesību politikas elementiem.

Pirmkārt, līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā Pamattiesību harta ir ieguvusi tiesiski saistoša dokumenta statusu, un šī tiesiski saistošā harta ir mūsdienīgākā pamattiesību kodifikācija pasaulē, ja to vērtējam, ņemot vērā tādus aspektus kā politiskā apņemšanās aizsargāt pamattiesības, skaidrība un tiesiskā noteiktība, turklāt tajā ir iekļautas visas Konvencijā noteiktās tiesības. Hartā minēto tiesību nozīme un darbības joma ir tāda pati kā Konvencijā noteikto tiesību nozīme un darbības joma, taču ar šo hartu ir sperts solis uz priekšu. Tajā ir iekļauta, piemēram, tā dēvētā pamattiesību trešā paaudze: datu aizsardzība, garantijas bioētikas un labas un pārredzamas pārvaldības jomā. Hartā noteiktajam aizsardzības līmenim vienmēr ir jābūt vismaz tikpat augstam kā Konvencijā noteiktajam aizsardzības līmenim. Bet daudzos gadījumos harta nodrošina augstāku aizsardzības līmeni.

Otrkārt, šīs politikas elements ir pamattiesību virzīšana par Stokholmas programmas prioritāti, nosakot stratēģiskās pamatnostādnes brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveidei Eiropā.

Treškārt, ir runa par jauna portfeļa (tiesiskums, pamattiesības un pilsoniskums) izveidi, un šis portfelis apliecina, cik lielu nozīmi Komisija piešķir darbību stiprināšanai šajā jomā.

Ceturtkārt, šī politika paredz ES pievienošanos Konvencijai. Pievienošanās nodrošinās, ka ikviens, kas uzskata, ka kāda Eiropas Savienības iestāde vai struktūra attiecībā uz viņu ir pārkāpusi Konvencijas noteikumus, varēs iesniegt sūdzību pret ES Strasbūras tiesā saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem, kuri attiecas uz sūdzībām, ko iesniedz pret dalībvalstīm. No politiskā viedokļa pievienošanās nozīmēs to, ka Eiropas Savienība vēlreiz apstiprina, cik liela nozīme Konvencijā noteiktajai cilvēktiesību aizsardzības sistēmai ir bijusi Eiropā (plašākā

Eiropas daļā, ne tikai Eiropas Savienībā), bet, pievienojoties šai konvencijai, Eiropas Savienība arī dos savu artavu Strasbūras sistēmas stiprināšanā. Strasbūras sistēma ir ārējās tiesas kontroles sistēma pamattiesību jomā, jo, parakstot Konvenciju, mēs pilnīgi un oficiāli pakļaujam savu tiesisko kārtību šai kontrolei. Tas, protams, gan ES teritorijā, gan ārpus tās veicinās ticību ES stingrajai apņēmībai aizsargāt iedzīvotāju pamattiesības.

Līdz marta vidum Komisija bija piedāvājusi Padomei sarunu mandātu. Lisabonas līguma 8. protokols nosaka, ka nolīgumā attiecībā uz pievienošanos ir jāparedz noteiktas materiāltiesiskās garantijas, jo mums ir jāsaglabā ES tiesību sistēmas īpašās iezīmes, un Padomei iesniegtajā Komisijas ieteikumā šīs prasības tika pilnībā ņemtas vērā. Vēlos pieminēt tikai divas no šīm prasībām.

Ir skaidrs, ka pievienošanās nedrīkst ietekmēt līgumos noteikto ES kompetenci un pilnvaras, un pievienošanās nolīgumā būs jāiekļauj noteikums, kas to skaidri nosaka. Eiropas Savienības pievienošanās nedrīkst ietekmēt arī atsevišķu dalībvalstu situāciju attiecībā uz Eiropas Cilvēktiesību tiesu, Konvencijas protokoliem vai atrunām. Tāpēc sarunu gaitā ir jānodrošina, lai pievienošanās nolīgumā pienākumi atbilstīgi Konvencijas materiālajām tiesību normām tiktu noteikti tikai attiecībā uz ES iestāžu vai struktūru pieņemtajiem tiesību aktiem un pasākumiem.

Patlaban Komisijas mērķis ir nodrošināt pakāpenisku Eiropas Savienības iekļaušanu Konvencijas sistēmā. Tādēļ pievienošanās procesā, domājams, tiks saglabātas šīs sistēmas materiālo un procesuālo tiesību normu iezīmes. Tomēr šim pievienošanās procesam ir jāatbilst divām prasībām. Pirmkārt, kā es jau minēju, ir jāsaglabā Eiropas Savienības tiesību sistēmas īpašās iezīmes. Būtisks jautājums ir Eiropas Kopienų Tiesas un tās prerogatīvu aizsargāšana pēc pievienošanās. Patlaban tiek apspriesti interesanti priekšlikumi, kuri paredz Eiropas Kopienų Tiesas iesaistīšanu tajos gadījumos, kad Strasbūras tiesā ir ierosināta lieta par kāda ES tiesību akta atbilstību, bet nav iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu. Šos priekšlikumus, iespējams, var izstrādāt tā, lai nebūtu nepieciešami grozījumi līgumā, un tie ir rūpīgi jāizanalizē un jāapspriež Padomes darba grupā. Zinu, ka Spānijas prezidentūra dara visu, lai šīs sarunas virzītos uz priekšu.

Otrkārt, ir svarīgi risināt jautājumu par to, ka ES kā atsevišķa juridiska vienība, kurai ir piešķirtas autonomas pilnvaras, līdztekus dalībvalstīm kļūs par līgumslēdzēju pusi mehānismā, kas sākotnēji nebija paredzēts šādam mērķim (tas bija paredzēts dalībvalstīm), un ka tāpēc ir nepieciešami daži tehniski un procesuāli Konvencijas pielāgojumi attiecībā uz ES tiesību sistēmas īpašo dabu. To vidū ir arī tā dēvētais „līdzatbildētāja mehānisms”.

Īpaši svarīgi ir ņemt vērā to, ka dalībvalstis ES tiesību normas īsteno decentralizēti. Saskaņā ar šo mehānismu ES iegūs tiesības kā līdzatbildētāja iesaistīties to lietu tiesvedībā, kas ierosinātas pret kādu dalībvalsti, ja vien attiecīgā lieta attiecas uz ES tiesību normām.

Saistībā ar institucionālo jomu es vēlētos uzsvērt arī Komisijas nostāju, kas paredz, ka Eiropas Savienībai ir jābūt pārstāvētai Konvencijas struktūrās kā līdztiesīgai dalībniecei līdztekus citu līgumslēdzēju pušu pārstāvjiem. Piemēram, saskaņā ar vienu no Konvencijas pamatprincipiem katru līgumslēdzēju pusi pārstāv ievēlēts tiesnesis. Šis princips nodrošina, ka Eiropas Cilvēktiesību tiesā ir pārstāvētas visas tiesību sistēmas. Tas atspoguļo arī Konvencijā noteikto kolektīvo garantiju sistēmu, kurā ir jāpiedalās visām līgumslēdzējām pusēm, un tas nozīmē, ka mums ir nepieciešams pastāvīgs un pilntiesīgs ES ievēlēts tiesnesis, kuram ir tāds pats statuss un tādi paši pienākumi kā viņa līdziniekiem un kuram ir tiesības iesaistīties visu lietu izskatīšanā.

Tiesnesis, kas iesaistās tikai to lietu izskatīšanā, kas ierosinātas pret ES vai saistītas ar ES tiesībām, nav pieņemams risinājums. Arī šī tiesneša ievēlēšanai ir jāpiemēro Konvencijā noteiktā standarta procedūra. Saskaņā ar šo procedūru Eiropas Padomes Parlamentārā asambleja šādu tiesnesi ievēl no trīs Eiropas Savienības izvirzītiem kandidātiem. Mēs uzskatām, ka Parlamentārās asamblejas sesijās, kurās tiek ievēlēti Strasbūras tiesas tiesneši, ir jāļauj piedalīties atbilstošam Eiropas Parlamenta deputātu skaitam.

Vēlos pateikties *AFCO* un *LIBE* komiteju referentiem — *Jáuregui* kungam un *Gál* kundzei — par lielisko sadarbību šajā jautājumā, un uzklausišana, ko *AFCO* komiteja organizēja 18. martā, patiešām bija ļoti noderīga. Priecājos arī par to, ka Spānijas prezidentūra šo jautājumu ir izvirzījusi par nozīmīgu prioritāti. Tāpēc esmu pārliecināta, ka sarunas par pievienošanos mēs varēsim uzsākt pēc vasaras beigām. Es nodrošināšu, lai Komisija, būdama ES sarunu vedēja, informētu Parlamentu par visām sarunu procesa norisēm.

Priekšsēdētājās kundze, es domāju, ka tādā dienā kā šī būtu lieki uzsvērt to, cik svarīgi ir aizsargāt pamattiesības Eiropā un cik liela nozīme ir šo pamattiesību iekļaušanai visos tiesību aktos, kurus ierosinām. Esmu pārliecināta, ka ES nebūs grūti izpildīt Konvencijas standartus un ka pievienošanās Konvencijai noteikti veicinās pamattiesību aizsardzību Eiropā, proti, nodrošinās labāku aizsardzību ikvienam Eiropas iedzīvotājam.

Marietta Giannakou, PPE grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es pilnībā atbalstu viedokli, ko Spānijas prezidentūras vārdā pauda *López Garrido* kungs, un arī *Reding* kundzes teikto, un es vēlos apsveikt *Jáuregui Atondo* kungu un *Gál* kundzi par sagatavotajiem ziņojumiem un darbu, ko viņi ir ieguldījuši.

ES, pievienojoties Eiropas Padomes konvencijai un tās protokoliem, tiks īstenots Lisabonas līgums un uzlabota iedzīvotāju aizsardzība cilvēktiesību jomā. Pievienošanās rezultātā tiks izveidota Eiropas mēroga pamatbrīvību un cilvēktiesību aizsardzības sistēma, uz kuru attiecas Strasbūras Eiropas Cilvēktiesību tiesas prakse. Papildus ārējai aizsardzībai Eiropas Savienības ieguvums būs arī starptautiska ārējās aizsardzības aģentūra, un tādējādi tiks vairotā trešo valstu uzticība ES, kura trešām valstīm bieži izvirza prasību bilaterālajās attiecībās ievērot Eiropas Cilvēktiesību konvenciju.

Priekšsēdētājas kundze, šodien, kad debatējam par cilvēktiesībām un pamatbrīvībām, manas valsts galvaspilsētā Atēnās demonstrācijās, kas vērstas pret pasākumiem, ko valdība veic, reaģējot uz ekonomikas krīzi, ekstrēmi un galēji noskaņoti indivīdi noslepkavoja trīs iedzīvotājus, trīs darba ņēmējus. Vēlos ne tikai paust nožēlu un apliecināt, cik ļoti mani tas sāpina, bet savu kolēģu — Grieķijas galveno opozīcijas pārstāvi — vārdā es vēlos arī norādīt, ka mūsu politiskā frakcija ir apņēmusies rīkoties, lai aizsargātu demokrātiju un nodrošinātu sekmīgu iestāžu darbību.

Mēs protam novērtēt finansiālos līdzekļus, ko šajā kritiskajā brīdī mums ir piešķīruši mūsu partneri un Starptautiskais Valūtas fonds, un mēs esam stingri apņēmusies palīdzēt īstenot reformas, kas nepieciešamas, lai mūsu valsts varētu izkļūt no šīs krīzes. Mēs esam atbildīga partija, un tāpēc mēs centīsimies nodrošināt mieru un aizsargāt Grieķijas iedzīvotāju vienotību, vērsoties pret ekstrēmi noskaņotajiem indivīdiem, kas apdraud mūsu demokrātiju.

Ramón Jáuregui Atondo, S&D grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, ja tas, par ko šodien debatējam, man būtu jāraksturo vienā teikumā, es Eiropas sabiedrībai skaidri un gaiši teiktu, ka pirmo reizi viņu rīcībā būs tiesa, kas nodrošinās viņu cilvēktiesību un pamattiesību ievērošanu saistībā ar Eiropas Savienības darbībām un tām viņu pašu valstu darbībām, kas attiecas uz ES tiesību normu īstenošanu.

Būtībā Eiropas iedzīvotāju rīcībā būs jauna tiesa, Strasbūras tiesa, kas garantēs ES tiesību normu ievērošanu un to, ka, piemērojot šīs tiesību normas dalībvalstīs, tiek nodrošinātas tās minimālās garantijas, kas ir Eiropas idejas pamatā. Šīs minimālās garantijas ir Eiropas integrācijas procesa nepārtrauktās vēsturiskās attīstības daļa. Šī attīstība ir vēsta uz civilizētu integrāciju, kuras pamatā ir cilvēku cieņas — iedzīvotāju cieņas — ideja, un tās izpausme ir demokrātija, tiesiskums un labklājības valsts, kurā valda tiesiskums un tiek ievērotas cilvēktiesības.

Lisabonas līgums ir devis Eiropas Savienībai iespēju piešķirt oficiālu statusu Hartai, kura, kā jau *Reding* kundze minēja, ir visu laiku pilnīgākā harta pamattiesību jomā, un šis līgums nosaka, ka mums ir jābūt pārstāvētiem Strasbūras tiesā.

Lūk, par ko mēs grasāmies pieņemt lēmumu. Zinu, ka pastāv vairāki tehniski sarežģījumi, bet es tikai vēlos norādīt, cik svarīga nozīme ir bijusi Komisijas ātrajai un efektīvajai rīcībai, izstrādājot īpašu mandātu, kas dod mums iespēju virzīties uz priekšu šajās sarunās.

Es vēlos apsveikt jūs, *Reding* kundze, par paveikto darbu, kas, es vēlreiz atkārtosu, ir bijis ātrs un efektīvs, un es vēlos apsveikt arī Spānijas prezidentūru. Vēlos paziņot, ka nākamajā sesijas sanāksmē mēs pieņemsim Parlamenta ziņojumu par šo jautājumu, un es aicinu jūs īstenot pārraudzību un sniegt informāciju un atbalstu šajās sarunās, kuras ir sarežģītas, bet Eiropai ļoti nozīmīgas.

Cecilia Wikström, ALDE grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, jautājums par ES pievienošanos Eiropas konvencijai ir apspriests jau ilgu laiku. Tagad mums ir tiesiskais pamats šīs pievienošanās īstenošanai dzīvē. Mēs visi varam par to priecāties. ES pievienošanās Eiropas konvencijai nodrošinās, ka tiek papildināta un stiprināta pamattiesību aizsardzība, ka mūsu dalībvalstu iedzīvotāji ir labāk aizsargāti attiecībā uz ES darbībām un ka tiek saskaņota abu Eiropas tiesu — Hāgas un Strasbūras tiesas — prakse pamattiesību jomā.

Pēc pievienošanās Eiropas konvencijai uz ES iestādēm attieksies Eiropas Cilvēktiesību tiesas tiesvedība. Tādējādi tiks nodrošināta neatkarīga ārējā pārraudzība attiecībā uz to, kā ES ievēro cilvēku pamattiesības un pamatbrīvības.

Tas ir ļoti nozīmīgs solis. Ļoti viegli varam ļauties maldīgai domai, ka Eiropā nepastāv tādi cilvēktiesību pārkāpumi, kādi ir sastopami citās pasaules daļās. Mēs esam Eiropas Savienības dalībvalstis un mums ir likumi, statūti un dziļi iesakņojušās Eiropas vērtības, kas sargā mūsu tiesības. Lisabonas līguma sākumā norādīts, ka vārda brīvība, preses brīvība un reliģiskās pārliecības brīvība ir Eiropas brīvības, kuras bez

izņēmuma ir jāievēro visā ES. Tomēr ne vienmēr tā notiek, jo dažās ES dalībvalstīs pamattiesības netiek ievērotas. Diemžēl arī tas ir tiesa, ka mēs šeit, Parlamentā, neko nedarām un ļaujām tam notikt.

Kad ES būs pievienojusies šai Eiropas konvencijai, lai stiprinātu un papildinātu iedzīvotāju brīvības un tiesības, svarīgs mūsu, Parlamenta, uzdevums būs izdot tādas tiesību aktus un īstenot tādas rīcības, kas ir saskaņā ar šīs konvencijas noteikumiem. Mūsu dalībvalstīs vēl ir daudz darāmā, lai nodrošinātu mūsu pašu pagalma tīrību un skaistos vārdus, kas atspoguļo mūsu kopējās vērtības, pārvērstu īstenībā.

Heidi Hautala, Verts/ALE grupas vārdā. – (FI) Priekšsēdētājas kundze, ir ļoti svarīgi, lai mēs uzskatītu, ka cilvēktiesības pašas par sevi ir vērtība, lai gan tām piemīt arī praktiska vērtība, kuru es apjaušu, kad kā Cilvēktiesību apakškomitejas vadītāja runāju ar trešo valstu pārstāvjiem.

Šodien es runāju ar dažiem Marokas parlamenta deputātiem. Man prieks, ka varu viņiem teikt, ka Eiropas Savienība uzsver cilvēktiesību nozīmību arī attiecībā uz savām darbībām, nevis tikai cenšas mācīt citiem to, cik cilvēktiesības ir nozīmīgas. Šādi mēs varam skaidrot trešo valstu pārstāvjiem, ka Eiropas Savienības pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību konvencijai patiešām nozīmē to, ka mūsu darbības tiek pakļautas ārējai kontrolei, kā jau šodien tika norādīts. Es varu teikt arī to, ka pirmo reizi mums ir komisārs, kas tiesību jautājumu kontekstā atbild konkrēti par šiem aspektiem.

Es vēl os norādīt, ka Eiropas Savienības pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību konvencijai neapšaubāmi neatrisinās Eiropas Cilvēktiesību tiesas pārmērīgā noslogojuma problēmu. Mums ir jādomā, kā mēs varētu risināt šo problēmu, kas radusies lielā neizskatīto lietu skaita dēļ.

Es arī vēl os ieteikt, lai ES pieņem lēmumu pievienoties arī šiem daudzajiem lietderīgajiem papildu protokoliem, kuri attiecas uz tādiem jautājumiem kā vērsšanās pret spīdzināšanu, cīņa pret rasismu vai tiesību aktu efektivitātes uzlabošana.

Zbigniew Ziobro, ECR grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, tam, ka Eiropas Savienība parakstīs nolīgumu par pievienošanos Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību konvencijai, šķiet, būs ierobežota ietekme, jo šī konvencija Eiropā jau ilgu laiku ir atzīta par cilvēktiesību aizsardzības standartu. Šo statusu tā ir iemantojusi gan Eiropas tiesībās, gan atsevišķu dalībvalstu politikas nozarēs.

Tomēr jānorāda, ka konkurence starp Eiropas Kopienų Tiesu un Eiropas Cilvēktiesību tiesu nolēmumu pieņemšanas jomā varēti radīt arī dažas problēmas. Tāpēc šis jautājums ir ļoti rūpīgi jāizanalizē, lai vēlāk netiktu pieļautas kļūdas, kuras pēc tam būs jālabo.

Jādomā, ka Eiropas Cilvēktiesību tiesa izvērtēs Eiropas Kopienų Tiesas pieņemtos nolēmumus un sniegto ES tiesību normu interpretāciju. Šādi Eiropas Cilvēktiesību tiesa iegūs ievērojamu jurisdikciju pār ES iestādēm. Ņemot to vērā, ir jāapsver visas šāda nolēmuma juridiskās sekas, lai nepieļautu pārsteidzīgu rīcību. Ir jāapsver arī jautājums par reformām abu nozīmīgo Eiropas tiesu darbībā.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Būdamā juriste, kas risina cilvēktiesību jautājumus, es nespēju saprast, kādu papildu labumu Eiropas iedzīvotāju cilvēktiesību aizsardzības jomā dos Eiropas Savienības pievienošanās tai pašai cilvēktiesību konvencijai, kurai visas Eiropas valstis jau ir pievienojušās. Ļaujiet man izskaidrot jums dažas sakarības, jo, manuprāt, tie mūsu kolēģi, kas nav juristi, ir būtiski maldināti. Situācija ir šāda. Ir kāds patiesi nozīmīgs cilvēktiesību aizsardzības dokuments, kuru pazīstam kā Eiropas Cilvēktiesību konvenciju. Šo konvenciju nav pieņēmusi Eiropas Savienība, bet gan tās šķietamā dubultniece — Eiropas Padome.

Ja kāda valsts pārkāpj kāda sava iedzīvotāja tiesības, kuras izklāstītas un noteiktas Konvencijā, tad šis iedzīvotājs ir tiesīgs vērsties Eiropas Cilvēktiesību tiesā Strasbūrā, lai iegūtu tiesisko aizsardzību vai panāktu, ka attiecīgā valsts viņa vai viņas tiesības ievēro. Šī iespēja, kā zināms, patlaban ir pieejama visiem Eiropas Savienības iedzīvotājiem. Šaubos, vai mūsu vidū atrastos kāds deputāts, kam nebūtu zināms gadījums, kad kāds viņa valsts iedzīvotājs ir draudējis vērsties Strasbūras tiesā, pēc tam to izdarījis un uzvarējis prāvā pret attiecīgo dalībvalsti. Tāpēc es vēl os saprast, ko jaunu ieviesīs šī pievienošanās, kādu papildu labumu tā dos, ja neņemam vērā to, ka kāds Eiropas Savienības tikla pārstāvis, kas kļūš par tiesnesi Strasbūrā, iegūs labi apmaksātu darbu?

Kinga Gál (PPE). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, ministra kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, mūsu šodienas debates ir viens no nozīmīgajiem notikumiem Eiropas Savienības dzīvē. Mēs šodien šeit diskutējam par kaut ko tādu, kas pirms vairākiem gadiem šķita neiespējams: par Komisijas mandātu sarunās par ES pievienošanos Eiropas Cilvēktiesību konvencijai. Šogad aprit 60 gadi, kopš šī konvencija ir ratificēta, un šo 60 gadu laikā tā ir ļāvusi daudziem iedzīvotājiem noticēt, ka taisnību ir iespējams atrast pat tad, ja jāvēršas pret savu valsti. Kā komisāre Reding jau minēja, kopš decembra Eiropas Savienības Pamattiesību harta ir

tiesiski saistošs dokuments. Šis fakts ir cieši saistīts ar šīm debatēm, un tāpēc tas ir atkal un atkal jāuzsver. Šī harta ir viens no mūsdienīgākajiem dokumentiem pamattiesību aizsardzības jomā.

Konvencija stiprina hartu un harta papildina konvenciju. Kopš decembra Lisabonas līgums nosaka, ka ES ir jāpievienojas Cilvēktiesību konvencijai. Tāpēc mums ir jācenšas nodrošināt pēc iespējas veiksmīgāku īstenošanu. Būtiskākais jautājums ir par to, kādu papildu labumu šī pievienošanās Konvencijai dos ES iedzīvotāju ikdienas dzīvē. Mans ziņojums par pievienošanos Konvencijai tika gatavots, ņemot vērā šos apsvērumus, un to vienprātīgi apstiprināja Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja. Tāpēc es vēlos lūgt Padomei un Komisijai sarunu laikā darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka pievienošanās Konvencijai patiešām dod labumu, papildu labumu ES iedzīvotājiem, nesaistot ar to pārāk lielas cerības.

Sarunu laikā ir jāprecizē arī vairāki jautājumi. Viens no šiem būtiskajiem jautājumiem ir tiesu savstarpējās attiecības. Priekšnoteikums ir arī tas, ka vispirms ir pilnībā jāizmanto visi iekšējie tiesiskās aizsardzības līdzekļi. Tajā pašā laikā es uzskatu, ka sarunās ir svarīgi ņemt vērā to, ka vienlaikus ar ES pievienošanos Konvencijai notiks reformas Strasbūras Eiropas Cilvēktiesību tiesas darbībā. ES pievienošanās Konvencijai būs vēl nebijis eksperiments, bet tā nedrīkst apdraudēt nevienu no tiem mehānismiem, kuri cilvēktiesību īstenošanas jomā jau darbojas. Pievienošanās konvencijai var būt veiksmīga tikai tad, ja tā patiesi stiprina jau funkcionējošas iestādes un nodrošina to pieejamību iedzīvotājiem. Mums ir jā rūpējas, lai šis process netiktu apdraudēts, un ir jābūt drošiem, ka entuziasma uzplūdos līdz ar vannas ūdeni neizgāžam arī bērnu, kā trāpīgi teikts kādā ungāru parunā. Es uzskatu, ka šis ir ļoti nozīmīgs brīdis un ka mēs esam uz pareizā ceļa. Es aicinu Komisiju un Padomi definēt savu mandātu un vadīt gaidāmās sarunas tā, lai stiprinātu iepriekš minēto.

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

Gál, kundze, vēlos pateikt, ka jūs esat pirmā Ungārijas deputāte, ko redzu, kopš uzzinājām, ka mūsu kolēģis un draugs *Pál Schmitt* ir ievēlēts par Ungārijas parlamenta priekšsēdētāju. Es vēlos norādīt, ka mums noteikti pietrūks mūsu drauga *Schmitt* kunga, un es lūdzu jūs oficiāli nodot viņam mūsu apsveikumus. Esmu pārliecināts, ka viņš paveiks lielisku darbu, vadot savas valsts parlamentu.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Lai gan visas dalībvalstis Konvenciju ir parakstījušas, ES kā vienota veseluma pievienošanās Konvencijai ne vien radīs jaunu dimensiju ES cilvēktiesību aizsardzības jomā, bet tas būs arī, es uzsveru, tiesiskais un politiskais signāls ES un Eiropas attiecību stiprināšanai. Vēlos paust atbalstu arī domai, ka līdztekus jautājumam par ES pievienošanos Cilvēktiesību un pamattiesību aizsardzības konvencijai nopietni ir jāapsver arī tādu tiesību aktu pieņemšana plašā mērogā, kas reglamentē sociālo tiesību jomu — pārskatītas Eiropas Sociālās hartas pieņemšana Eiropas līmenī, neapšaubāmi, būtu pasākums, kas Eiropas Savienībai kā vienotam veselumam ir nepieciešams.

ES pievienošanās konvencijai aktualizē arī jautājumu par ES politisko pārstāvniecību Eiropas Padomes struktūrās. Iedzīvotāji uzskata, ka arī Eiropas Parlamentam būtu aktīvi jāiesaistās šajā procesā. Būtībā es piekrišu šim viedoklim, komisāres kundze, bet baidos, ka šis process, tostarp atsevišķi tā elementi, nepavisam nebūs vienkāršs. Patlaban arī es esmu entuziastiski noskaņota, un Padome, protams, ir pelnījusi pateicību arī par ļoti labi paveikto darbu, tomēr mums jābūt gataviem uz to, ka šis process būs ļoti sarežģīts un ka mums joprojām vēl ir daudz darāmā šajā jomā.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, cilvēktiesību ievērošana ir Eiropas Savienības pamats. Patiesībā tā ir viens no būtiskākajiem šī dibinājuma aspektiem. Vienīgi man šķiet, ka mēs cenšamies nodrošināt šīs cilvēktiesības tikai mūsu iedzīvotājiem. *Beňová* kundze un *Wikström* kundze par to jau runāja. Tomēr man šķiet, ka mēs nepievēršam pienācīgu vērību tam, par ko runāja *Hautala* kundze, proti, centieniem veicināt cilvēktiesību ievērošanu ārpus ES. Manuprāt, Eiropas Savienībai trūkst apņēmības šajā jomā.

Es ar cerībām gaidu Eiropas Savienības pievienošanos Konvencijai, jo tā būs iespēja nodrošināt Eiropas Savienībā zināmu konsekvenci tiesību sistēmā un cilvēktiesību aizsardzības jomā. Vienmēr jāpatur prātā, ka, radot jaunas tiesības, nedrīkst ierobežot citas brīvības. Par šo jautājumu, protams, varētu diskutēt tiesību zinātnes filozofi un teorētiķi, taču šī tiesību un brīvību savstarpējā mijiedarbība patiešām pastāv. Gan likumdevējiem, gan vēlākā posmā arī tiesnešiem, kas likumus īsteno, tas ir jāapzinās.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Lisabonas līguma 6. pantā noteikts, ka ES pievienojas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību konvencijai, tādējādi stiprinot ES pamattiesību sistēmu. Eiropas Cilvēktiesību konvencijai ir ārkārtīgi liela nozīme, nodrošinot cilvēktiesību un pamatbrīvību

aizsardzību Eiropā. Mūsu pievienošanās šai tiesību sistēmai stiprinās ES iedzīvotāju pamattiesības, jo iedzīvotājiem būs pieejami jauni tiesiskās aizsardzības līdzekļi gadījumos, kad viņi uzskatīs, ka viņu pamattiesības ir pārkāptas.

Manuprāt, ES pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību konvencijai ir atzinīgi vērtējams pasākums, jo tā veidos izpratni par pamattiesību nozīmību ES un lieliski vairo uzticību Eiropas Savienībai ārējo attiecību jomā.

Rafał Trzaskowski (PPE). - Priekšsēdētāja kungs, vispirms vēlos pateikties gan mūsu referentiem *Kinga Gál* un *Ramón Jáuregui Atondo*, gan Komisijai un prezidentūrai.

(ES) Liels paldies, ka esat paveikuši šo ļoti grūto, bet nepieciešamo darbu.

Apspiežot jautājumu par ES pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību konvencijai (Eiropas Savienībā mēs to, šķiet, esam darījuši pēdējos 10 gadus), diezgan bieži tika paustas bažas par to, ka starp Eiropas Cilvēktiesību tiesu un Eiropas Kopienu Tiesu veidosies konkurence, ka radīsies problēmas saistībā ar to jurisdikciju un ka varētu tikt apšaubīta Eiropas Kopienas Tiesas autonomija.

Bet, manuprāt, ar savu darbu mēs esam panākuši to, ka virzāmies uz situāciju, kurā abas šīs tiesas viena otru papildina. Mēs centāties darīt visu, lai nepieļautu hierarhijas dalīšanu, bet faktiski ir notikusi šo divu cilvēktiesību aizsardzības sistēmu savstarpēja papildināšana. Pēdējā laika tendences liecina, ka EKT un Strasbūras tiesa ņem vērā viena otras praksi, tāpēc es uzskatu, ka abas sistēmas pastāv līdzās viena otrai, ka patiesībā nepastāv konkurence un ka lielākā daļā no iepriekš minētajām bažām ir klievētas.

Nesen pasludinātajā spriedumā *Bosphorus* lietā, kuru mēs visi ļoti labi zinām, Eiropas Cilvēktiesību tiesa norādīja, ka nav nepieciešams lietu pārskatīt, jo ES nodrošina pienācīgu cilvēktiesību aizsardzības līmeni. Rodas jautājums: kāpēc tad mums būtu jāpievienojas Konvencijai? Šo jautājumu uzdeva arī mūsu kolēģi šeit, Parlamentā, un es atbildu: jā, mums tas ir jādara. Kāpēc? Pievienošanās simboliskā nozīme ir nozīmīgs faktors, taču tas nav vienīgais iemesls. Mums tas ir jādara tāpēc, ka visa Eiropas Savienības cilvēktiesību aizsardzības sistēma iemantos uzticību to iedzīvotāju acīs, kuriem tiks nodrošināta aizsardzība arī pret ES darbībām, ne tikai pret dalībvalstu darbībām, kā ir patlaban. Papildu labumu mēs gūsim situācijās, kad nepastāv efektīva tiesas kontrole ne valsts, ne Kopienas līmenī, piemēram, gadījumos, kad pieteikuma iesniedzējam ir liegtas tiesības iesniegt prasības pieteikumu vai kad attiecīgo ES struktūru nevar iesūdzēt tiesā.

Mēs pievienojamies Konvencijai, lai nodrošinātu lielāku cilvēktiesību aizsardzības sistēmas saskaņotību, nevis lai mazinātu uzticību šai sistēmai. Mūsu mērķis ir lojalitāte, un tāpēc mēs postulējam, ka nevajadzētu iesniegt starpvalstu prasības pieteikumus par iespējamu saistību neizpildi, ja attiecīgais tiesību akts ietilpst ES tiesību darbības jomā. Mēs to postulējam, un mums ir jādara viss iespējamais, lai to iekļautu tiesību normās.

Visbeidzot es vēlos pateikt lielu paldies Komisijai par Cilvēktiesību ģenerāldirektorāta izveidi. Atceros, ka studiju laikā lasīju *Joseph Weiler* rakstus par cilvēktiesību aizsardzību. Viņš bija nonācis pie secinājuma, ka nav svarīgi, kā tiek izteikta vēlme pievienoties Cilvēktiesību konvencijai vai kas tiek darīts, pievienojoties tai, jo to, vai šī pievienošanās būs sekmīga, nosaka tas, vai Komisija nodrošina īstenošanu un pārraudzību.

Beidzot, pateicoties jums, mums tas ir. Ceru, ka mēs virzīsimies uz priekšu un ka Eiropas Savienībā būs labāka cilvēktiesību aizsardzība nekā patlaban.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Esmu ļoti priecīgs, ka, pievienojoties būtiskākajam Eiropas cilvēktiesību aizsardzības pamatdokumentam, Eiropas Savienība sper vēl vienu soli pretī patiesi vienotas Eiropas izveidei un vairo uzticību sev attiecībā uz gadījumiem, kad tā vērsās pret cilvēktiesību pārkāpumiem trešās valstīs. Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst, ka cilvēktiesību aizsardzības jomā Eiropas Padome daudzējādā ziņā ir apsteigusi Eiropas Savienību. Tāpēc es mudinu Komisiju apsvērt iespēju pievienoties citām Eiropas Padomes konvencijām un sagatavot to Eiropas Padomē noslēgto starptautisko līgumu sarakstu, kuri palīdzētu mums paaugstināt ES tiesiskā regulējuma kvalitāti cilvēktiesību jomā, ja mēs tiem pievienotos.

Manuprāt, lai nodrošinātu, ka Eiropa patiešām kļūst par reģionu, kurā valda brīvība, drošība un tiesiskums, mums nāksies sadarboties ar Eiropas Padomi un pieņemt tās līdzšinējos sasniegumus cilvēktiesību jomā. No visiem šiem sasniegumiem īpaša uzmanība ir jāveltī Eiropas reģionālo vai minoritāšu valodu hartai un Vispārējai konvencijai par nacionālo minoritāšu aizsardzību, kurās izklāstīts to prasību minimums, kuras jāizpilda attiecībā uz vietējo nacionālo minoritāšu jautājumiem un kuru pamatā ir Eiropas vērtības, cieņa pret daudzveidību un Pamattiesību hartā izklāstītās tiesības. Visas Eiropas Savienības valstis ir Eiropas Padomes

dalībvalstis, un lielākā daļa no tām ir parakstījušas un ratificējušas minētos dokumentus. Būtu tikai loģiski, ja šīs jomas iekļaušana ES tiesību normās tiktu īstenota, pārņemot dokumentus plaši ratificētas konvencijas.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Lisabonas līguma stāšanās spēkā ir nodrošinājusi Eiropas Savienības pievienošanas Eiropas Cilvēktiesību un pamattiesību aizsardzības konvencijai. Faktiski Eiropas Cilvēktiesību tiesa Strasbūrā aizsargās pamattiesības un pamatbrīvības pret ES darbībām. Šis fakts ir jo īpaši svarīgs tāpēc, ka dalībvalstis ir nodevušas Eiropas Savienībai nozīmīgas pilnvaras. Vēlos uzsvērt, ka pievienošanās neietekmēs ES tiesību autonomijas principu, jo Eiropas Kopienas Tiesa, kas atrodas Luksemburgā, joprojām būs vienīgā augstākā tiesa attiecībā uz visiem jautājumiem, kas saistīti ar ES tiesībām.

Rumānija Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju parakstīja 1993. gadā. Svarīgi norādīt, ka saskaņā ar Rumānijas konstitūcijas 20. pantu starptautiskie noteikumi cilvēku pamattiesību jomā, kurus Rumānija ir parakstījusi, ir prioritāri pār valsts tiesību aktiem.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Komisāres kundze, tas, ka Eiropas Padomei ir mehānisms, kas savulaik tika izstrādāts un kas Eiropas Cilvēktiesību tiesas pārraudzībā ir darbojies jau vairākas desmitgades, un ka Eiropas Savienība tam pievienosies, ir ļoti nozīmīgs fakts. Es jau ilgu laiku esmu norādījusi uz kādu ļoti satraucošu atziņu, proti, ka Eiropas cilvēktiesību un minoritāšu aizsardzības jomā tieši Eiropas Padomei ir funkcionējoša cilvēktiesību un minoritāšu aizsardzības sistēma, lai gan reālā politiskā ietekme Eiropā ir Eiropas Savienības rokās. Vēlos vērst uzmanību uz lielisko ziņojumu, ko sagatavoja referente *Kinga Gál* un kurā ir norādīts, ka attiecīgās precedentu tiesības jeb tiesas prakse bieži vien nodrošina būtisku atbalstu minoritāšu tiesību aizsardzībai. Eiropas Savienība to nespēj piedāvāt. Vēlos papildināt arī *Sógor* kunga teikto. Šī pievienošanās varētu būt par precedentu tam, ka Eiropas Savienība pievienojas Eiropas Padomes Vispārējai konvencijai par nacionālo minoritāšu aizsardzību, jo 8,5 % ES iedzīvotāju pārstāv minoritātes un ES vispār nav nekādas minoritāšu aizsardzības sistēmas.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos apsveikt *Jáuregui* kungu par milzīgo darbu, ko viņš ir paveicis.

Šajā ziņojumā ir izskaidroti institucionālie un darbības aspekti, kas saistīti ar Eiropas Savienības pievienošanas Eiropas Cilvēktiesību un pamattiesību aizsardzības konvencijai.

Šobrīd ir apritējuši jau trīsdesmit gadi, kopš Eiropas Komisija un Parlaments pieņēma abas rezolūcijas, kurās tika lūgts, lai ES pievienojas Konvencijai. Tagad, kad ES struktūra ir kļuvusi sarežģītāka un tajā ir 27 dalībvalstis, neviens vairs neapšaubā šīs pievienošanās nepieciešamību. Vienošanās par šiem principiem ir politiskās kohēzijas un Eiropas Savienības identitātes pamatā, un, ja šajā ziņā kaut kas nav kārtībā, tad rodas politiskas un arī ekonomiskas problēmas.

Lai tiktu nodrošināta visu cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzība jebkuros apstākļos un bez vilcināšanās, ir jāiegulda darbs demokrātijas stiprināšanā un attīstības veicināšanā un ir pilnīgi jāizskauž visa veida vardarbība, svešas gribas uzspiešana vai totalitārisms. Neaizmirsīsim, ka tieši šāds bija Eiropas Savienības projekta galvenais mērķis. Šajā virzienā mums ir jāiet, un es aicinu Komisiju un Padomi strādāt, lai mēs šo mērķi sasniegtu.

Priekšsēdētāja kungs, es vēlos arī nodot sveicienus un paust līdzjūtības apliecinājumus bojā gājušo Grieķijas iedzīvotāju ģimenes locekļiem.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija ir viens no Eiropas vērtību teorijas pamatelementiem, kas aizsargā personas tiesības un cilvēktiesības. No vērtību aspekta raugoties, šis ir Eiropas Savienības izveides pamats.

Daudzus gadus Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir ļoti labi veikusi savus pienākumus, aizstāvēt vājos un apspiestos. Tomēr pēdējā laikā ir izdoti vairāki nolēmumi, kas liek šaubīties, vai Eiropas Cilvēktiesību tiesa pareizi izprot personu brīvības principu. Pagājušajā gadā visu Eiropu pāršalca diskusijas un iebildumi saistībā ar spriedumu, kas aizliedza krustu novietošanu sabiedriskās vietās.

Manuprāt, īstenojot Lisabonas līgumā noteikto pievienošanas Konvencijai, Eiropas Savienībai ir jāuzsāk arī diskusijas un debates, kas vērstas uz rūpīgu šī jautājuma pārdomāšanu, lai nekad vairs nepieļautu šāda veida personu brīvības kropļojumus un nepareizu izpratni par cilvēktiesībām.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlaments daudzkārt ir pieņēmis rezolūcijas, kurās nosodīti cilvēktiesību un cilvēku brīvību pārkāpumi dažādās pasaules vietās. Tomēr jānorāda, ka mēs nespējam novērst acīmredzamus šo pamattiesību pārkāpumus pašas Eiropas Savienības dalībvalstīs.

Vēlos minēt konkrētu piemēru. Nesen Lietuvas Galvenā dienesta ētikas komisija sodīja Polijas minoritāšu vadoni un Eiropas Parlamenta deputātu *Tomaševski* kungu par to, ka viņš uzdeva *Barroso* kungam jautājumu par minoritāšu tiesību aizsardzību. Šis ir ļoti neparasts un acīmredzami skandalozs gadījums. Vēlos uzdot šādu jautājumu: vai pievienošanās Vispārējai konvencijai kaut ko mainīs? Eiropas Savienībai būtu jāizstrādā daudz augstāki standarti šajā jomā par Vispārējo konvenciju noteiktajiem. Ir pienācis laiks pielikt punktu šāda diskriminācijai Eiropas Savienības dalībvalstīs.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, arī es vispirms vēlos paust visdziļāko nožēlu par to, ka Grieķijā miermīlīgās demonstrācijās, kurās iedzīvotāji cīnās par labāku nākotni, šodien gājuši bojā trīs Grieķijas iedzīvotāji. Konkrēti cilvēki no malas, konkrēti cilvēki, kuru rīcība nav savienojama ar demokrātijas principiem un ir nosodāma, atņēma šiem iedzīvotājiem dzīvību.

Traģiska ironija, ka tieši šodien mēs diskutējam par to, ka pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību konvencijai stiprinās un uzlabos Eiropas iedzīvotāju cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzību.

Lai cik efektīvi strādātu Strasbūras tiesa, mums ir jāapzinās, ka mērķi stiprināt Eiropas ideju, ieceri izveidot Eiropu, kurā ciena vērtības, antropocentrisku Eiropu, mēs sasniegsim tikai tad, ja par svarīgāko prioritāti izvirzīsim solidaritāti: solidaritāti dalībvalstu starpā, solidaritāti nāciju starpā, solidaritāti, kas Grieķijā mums patlaban ir tik ļoti nepieciešama.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, gandrīz visi deputāti, kas uzstājās, atbalstīja Eiropas Savienības pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai, un mēs viņiem pilnīgi piekrītam.

Vēlos pievērsties tām divām runām, kurās, šķiet, tika pausta atturīga attieksme vai iebildumi pret šo procesu, uzskatot to vai nu par draudu ES kompetencei, kā norādīja *Ziobro* kungs, vai par nevajadzīgu procesu, kā norādīja *Morvai* kundze.

Vēlos komentēt abas šīs runas un sniegt konkrētas atbildes saistībā ar tām. Attiecībā uz *Ziobro* kunga argumentu jānorāda, ka Strasbūras tiesa neietekmēs ES kompetenci. Tāds nav tās mērķis, turklāt ES kompetence ir noteikta Lisabonas līguma 8. protokolā. Ir pilnīgi skaidrs, ka pievienošanās neietekmēs ES iestāžu kompetenci vai pilnvaras. Šajā ziņā problēmu nav.

Papildus jautājumam par „līdzatbildētāja” mehānismu (proti, Eiropas Savienības iesaistīšanos tiesvedībā kopā ar dalībvalsti), ko paredzēts piemērot gadījumos, kad Strasbūras tiesā ir iesniegta prasība pret kādu dalībvalsti, darba grupā tiek apspriests arī jautājums par to, ka pirms vērsšanās Eiropas Cilvēktiesību tiesā ir jāizmanto visi Luksemburgas tiesas tiesiskās aizsardzības līdzekļi.

Šis ir viens no jautājumiem, kuru darba grupa patlaban tehniskā līmenī risina, tā lai nebūtu nekādu šaubu par to, ka Eiropas Cilvēktiesību tiesa neapdraud ES kompetenci un ka tā vienīgi lemj, vai Eiropas Cilvēktiesību aizsardzības konvencija ir pārkāpta vai nē.

Otrs arguments, kuru minēja *Morvai* kundze, bija šāds: „Man jau ir tiesības iebilst pret lēmumu, ko pieņēmusi kāda manas valsts iestāde, un man jau ir tiesības vērsties Eiropas Cilvēktiesību tiesā. Kāpēc nepieciešama ES pievienošanās?” Manuprāt, atbilde ir acīmredzama: tāpēc, ka Eiropas Savienībai ir tādas kompetences, kādu dalībvalstīm nav. Eiropas Savienībai ne tikai ir kompetence noteiktās jomās, bet tā savas kompetences jomas ir arī paplašinājusi.

Eiropas Savienība ir kļuvusi par struktūru, kas lēmumus, no juridiskā viedokļa raugoties, pieņem direktīvu, regulu un lēmumu veidā, un pastāv iespēja, ka tie varētu būt pretrunā ar Eiropas Cilvēktiesību aizsardzības konvenciju. Tāpēc Eiropas Savienības virzība arvien ietekmīgākas struktūras virzienā nosaka to, ka arī Eiropas Savienībai, tāpat kā dalībvalstīm, kas ir parakstījušas Eiropas Cilvēktiesību aizsardzības konvenciju un pakļāvušās Strasbūras tiesas jurisdikcijai, ir šai jurisdikcijai jāpakļaujas. Un tāpēc šāda rīcība ir noteikta Lisabonas līgumā.

Turklāt Eiropas Cilvēktiesību tiesas vēsturei un tās praksei ir bijusi ļoti labvēlīga ietekme uz cilvēktiesībām Eiropā. Eiropas Cilvēktiesību aizsardzības konvencija, uz kuru pamatojoties, šī tiesa pieņem lēmumus, ir diezgan sena (to pieņēma 1950. gadā), un, tāpat kā Romas Līgums, šī konvencija ir parakstīta Romā. Laika gaitā tai ir pievienoti vairāki protokoli. Konvencija ir veca, tomēr saistībā ar to ir izveidojusies apjomīga tiesas prakse, kura ir kļuvusi par dalībvalstu konstitucionālo tiesu un augstāko tiesu praksi. Šī konvencija ir bijusi sava veida vispārēja doktrīna, kas būtībā ir doktrīna, kuru Luksemburgas tiesa un Strasbūras tiesa kopīgi vēlas noteikt par pamatu cilvēktiesību jautājumu interpretēšanai nākotnē.

Tāpēc mēs uzskatām, ka Eiropas Savienības pievienošanās šai konvencijai ir pilnīgi pamatota. Turklāt mēs uzskatām, ka šī konvencija aizsargās ne tikai dalībvalstu iedzīvotājus, bet arī iedzīvotājus, kuri ierodas ES no valstīm, kas nav Eiropas Savienības sastāvā, un kuriem ir ārvalstu rezidenta statuss, jo Eiropas Cilvēktiesību aizsardzības konvencija aizsargā ikvienu, uz kuru attiecas attiecīgās dalībvalsts jurisdikcija, un turpmāk aizsargās ikvienu, uz kuru attiecas jurisdikcija, ko ietekmē Eiropas Savienības pieņemtie lēmumi. Ja ES parakstīs šo konvenciju, aizsargāti tiks ne tikai dalībvalstu valstspiederīgie, bet arī tie indivīdi, kas nav dalībvalstu valstspiederīgie.

Vēlos norādīt, ka mēs priecājamies par vienprātību, kas valda attiecībā uz to, cik svarīga ir virzība uz priekšu saistībā ar Eiropas Komisijas iesniegto mandātu, un par to, ka notiks Parlamenta sēde par šo jautājumu, kā minēja *Jáuregui* kungs, un es vēlos izmantot iespēju un apsveikt *Jáuregui* kungu un citus šī ziņojuma referentus — *Gál* kundzi un *Preda* kungu. Vēlos norādīt arī to, ka Spānijas prezidentūra plāno, ka Eiropas Savienības Padomes Tieslietu un iekšlietu ministru padome šo mandātu, kas balstīts uz tekstu, ko iesniedza Komisija, kurai, kā mēs noprotam, ir jāuzņemas atbildība par tā apspriešanu ar Eiropas Padomi, varētu pieņemt 4. jūnijā.

Viviane Reding, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms vēlos norādīt, ka pilnībā piekritu tam, ko Spānijas prezidentūra teica, atbildot uz dažiem parlamentāriešu jautājumiem. Es neatkārtosos, jo mana atbilde būtu tieši tāda pati.

Es tikai vēlētos pateikties tiem deputātiem, kuri savās uzrunās uzsvēra to, cik liela nozīme ir pamattiesībām, kuras ir mūsu ES pamats. Šo pamattiesību stiprināšana ikviena iedzīvotāja labā var nozīmēt tikai to, ka mēs uzlabojam vērtības, kuras uzskatām par mūsu Eiropas patiesajām vērtībām.

Vēlos īpaši pateikties abiem referentiem, kuri ir paveikuši ļoti nozīmīgu darbu, lai panāktu, ka Parlaments atbalsta pamatmandātu, taču, kā jau šeit, Parlamentā, ir norādīts, pamatmandāts ir tikai sākums, mums priekšā vēl ir sarunu risināšana. Šīs sarunas noteikti būs ilgas, un kad tās būs pabeigtas, būs jāsāk ratifikācijas process.

Tāpēc, priekšsēdētāja kungs, es paredzu, ka man ļoti bieži nāksies atgriezties šeit, Parlamentā, (ar prieku, protams), lai ziņotu par to, kā mums sokas, kāda ir procesa attīstība, kādas ir problēmas un kādi ir to risinājumi. Esmu pārliecināta, ka Parlamenta deputāti palīdzēs mums sasniegt kopējo mērķi — Eiropu, kurā vērtības un tiesības tur augstā cieņā.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Philip Claeys (NI), rakstiski. – (NL) Mums kā Eiropas Parlamenta pārstāvjiem ir jābūt drošiem, ka ES pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību konvencijai neveicinās pašreizējo tendenci, ka Eiropas Kopienas Tiesas un Eiropas Cilvēktiesību tiesas tiesneši anulē demokrātiskā ceļā pieņemtus dalībvalstu lēmumus, piemēram, patvēruma un imigrācijas jomā. Es varētu minēt vairākus nesenus gadījumus, kas to apliecina. Tiesneši, kas nav vēlēti un kuri tāpēc neviena priekšā nav atbildīgi, arvien biežāk ietekmē dalībvalstu likumdošanas un izpildes pilnvaras. Šī ir nevēlama tendence, un tā vairo demokrātijas deficītu Eiropas Savienībā.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), rakstiski. – (PL) Priekšlikums par Eiropas Savienības pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību un pamattiesību konvencijai Eiropas Parlamentā tiek apspriests jau ilgi. Lisabonas līgums, kas nodrošina tiesisko pamatu šajā jautājumā, dod iespēju sākt sarunas. Šis ir ļoti nozīmīgs solis, kas paver iespējas efektīvākai Eiropas Savienības iedzīvotāju pamattiesību īstenošanai.

Tomēr mums ir jāapzinās, ka, pirms ES kļūst par Konvencijas dalībnieci, mums vēl ir daudz darāmā. Rodas daudzi juridiskas dabas jautājumi, uz kuriem sarunu laikā būs jārod atbildes. Minēšu dažus no šiem jautājumiem. Vai ES ir jāpievienojas tikai pašai Konvencijai vai arī tās protokolliem? Kā risināt jautājumu par ES pārstāvniecību Eiropas Padomes struktūrās? Pēdējais un svarīgākais jautājums: kādām jābūt abu tiesu — Eiropas Kopienas Tiesas, kas atrodas Luksemburgā, un Cilvēktiesību tiesas, kas atrodas Strasbūrā, — attiecībām?

Neaizmirsīsim, ka Eiropas Savienības tiesību sistēmas pamatprincips ir EKT ekskluzīvā jurisdikcija interpretēt ES tiesību aktus. Es priecājos, ka nesen izveidotā Komisija jautājumu par pievienošanās Konvencijai ir uzskatījusi par prioritāti un ka tā ir sagatavojusi ieteikumu sākt sarunas. Patlaban svarīgākais uzdevums ir panākt dalībvalstu vienošanos par pamatjautājumiem, lai sarunas varētu raiti virzīties uz priekšu.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Pievienojoties Eiropas Cilvēktiesību un pamattiesību aizsardzības konvencijai, ES rada sev vairākas problēmas. Ar to es domāju, piemēram, iespējamo Konvencijas noteikumu

pārkāpumu Itālijā, kad tā īstenoja Āfrikas bēgļu piespiedu repatriāciju. Minētajā gadījumā tika piesaukta Ženēvas konvencija par bēgļu statusu, lai gan bēgļu aizsardzība cita starpā skaidri attiecas uz vajāšanu politisku vai reliģisku apsvērumu dēļ. Mūsdienās sastopam galvenokārt ekonomiskos migrantus. Vai mēs vēlamies dot viņiem iespēju nonākt pie mums pa citu ceļu?

Būtībā nesekmīgā integrācijas politika, ko esam īstenojuši pēdējās desmitgadēs, mums atspēlējās. Eiropas Cilvēktiesību tiesa, iespējams, uzspiedīs Eiropai mināretus un burkas. Daži šādi tiesas procesi jau norit. Vai varbūt, gluži pretēji, krucifikss pazudīs no skolu sienām un, iespējams, pēc tam arī no pirmās palīdzības aptieciņām, zīmogiem, ģerboņiem un valstu karogiem? Patiesībā reliģiskās pārliecības brīvības principu bija paredzēts izmantot pret valsti, kas aizliedz publisku reliģijas praktizēšanu. Nav pieļaujams, ka pamatiedzīvotājiem ir jānoliedz savs Rietumu mantojums tikai tāpēc, ka dažiem indivīdiem ir tiesības justies labi. Domājams, ka arī datu saglabāšana būs pretrunā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamattiesību aizsardzības konvenciju. Rodas jautājums, vai pašreizējais plāns nepieļaut bērnu pornogrāfiju internetā būs saskaņā ar Konvenciju, jo īpaši tāpēc, ka izklaides industrija interneta blokus izmanto kā iespēju instalēt autortiesību filtrus, turklāt lielākā daļa tīmekļa vietņu ir reģistrētas ASV un tāpēc uz tām neattiecas ES tiesību akti. Nepareizā izmantojuma problēmas sakne jau netiek iznīcināta.

Cristian Dan Preda (PPE), rakstiski. – (RO) Es kā Ārlietu komitejas referente jautājumos, kas saistīti ar ES pievienošanos Eiropas Cilvēktiesību konvencijai, tāpat kā citi kolēģi uzdevu sev jautājumu, kāds mums no šāda lēmuma labums. Manuprāt, atbilde ir šāda. Pievienošanās Eiropas Savienībā nodrošina papildu ārējo kontroli tiesību ievērošanas jomā. Tādējādi tiek stiprināta sabiedriskā kārtība Eiropā, kura, kā mēs visi zinām, ir balstīta uz cilvēktiesībām, demokrātiju un tiesiskumu. Visbeidzot, pievienošanās vairo uzticību Eiropas Savienībai ārējās attiecībās.

Tomēr mums ir jāapzinās, ka joprojām nav rastas atbildes uz daudziem jautājumiem. Kam mēs pievienosimies — tikai Konvencijai vai arī tās papildu protokolliem? Kādā veidā Es tiks pārstāvēta Konvencijas struktūrās? Kāda būs Parlamenta loma, ieceļot ES tiesnesi Eiropas Cilvēktiesību tiesā? Es cieši ticu, ka tuvākajā laikā uz visiem šiem jautājumiem tiks rastas atbildes.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Eiropā joprojām nav efektīvas cilvēktiesību aizsardzības sistēmas. Eiropas Cilvēktiesību konvencija ir svarīgākais cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības dokuments Eiropā. Īpaši nozīmīgs šis dokuments ir manas valsts iedzīvotājiem, jo labējo spēku valdības ir atņēmušas viņiem iespēju saņemt to pamattiesību aizsardzību, kuras nodrošina ES Pamattiesību harta. Eiropas Cilvēktiesību tiesa (ECT) Strasbūrā, kas uzrauga Konvencijas īstenošanu, kopš tās dibināšanas ir izskatījusi vairāk nekā 100 000 lietu. Gadu no gada izskatāmo lietu skaits būtiski pieaug. 2009. gadā tiesai tika iesniegtas gandrīz 60 000 sūdzības, proti, par 20 % vairāk nekā 2008. gadā. Dalībvalstis nesteidzas ar ECT spriedumu atzīšanu. Ja dalībvalstis to ātri un efektīvi izdarītu, sūdzību skaits, neapšaubāmi, saruktu. ES pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību konvencijai būs papildu stimuls veicināt to lēmumu efektīvu īstenošanu, kurus pieņēmusi ECT — iestāde, kas aizsargā iedzīvotāju tiesības un nodrošina viņiem iespēju meklēt taisnību. Nākotnē ECT uzdevums būs uzraudzīt tiesību aktu atbilstību Konvencijas noteikumiem. Šajā ziņā ECT lēmumiem būtu jāizpaužas arī ES politikā. Iespējams, ka tad arī Polijas labējie spēki cita starpā sapratīs, ka valstij ir jānodrošina reliģiskā neitralitāte valsts izglītības iestādēs, jo mācību stundās ir jāpiedalās visiem neatkarīgi no viņu reliģiskās piederības (no Tiesas sprieduma lietā *Lautsi* pret Itāliju).

21. Elektriskie automobiļi (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par elektriskajiem automobiļiem.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, komisāra kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs! Kā jūs zināt, globālā ekonomikas un finanšu krīze ir nopietni skārusi Eiropas rūpniecību kopumā, un šajos īpaši sarežģītajos apstākļos, ko piedzīvo visas ekonomikas nozares, tostarp rūpniecības nozare, mēs uzskatām, ka Eiropas galvenā prioritāte ir izaugsmes un nodarbinātības atjaunošana.

Šodien Komisijas prognozēs mēs dzirdējam labas ziņas par atgūšanās procesu, kas noris visā Eiropas Savienībā. Lai gan šī atgūšanās ir neliela, tā tomēr ir un paliek atgūšanās, un īpaši tas jāattiecina uz rūpniecisko darbību.

Mēs uzskatām, un es šajā ziņā noteikti esmu vienprātis ar Komisijas priekšsēdētāja vietnieku, jo mēs apspriedām šo jautājumu, un viņš mums piekrīt, ka rūpniecība ir neaizstājams Eiropas ekonomikas izaugsmes un atveseļošanas dzinējspēks, un tādai tai arī jābūt. Tādēļ mums jāatbalsta Eiropas rūpniecība.

Es atkārtošu, ka Eiropas rūpniecība var būt ekonomikas galvenais virzītājspēks, un, lai tas tā būtu, mums pašreizējos sarežģītajos ekonomiskajos apstākļos vispirms jāaizsargā mūsu rūpnieciskā struktūra un pēc tam jāuzlabo Eiropas rūpniecības konkurētspēja. Citiem vārdiem sakot, Eiropas rūpniecībai jāatgūst līderpozīcija un konkurētspēja pasaules tirgū; tai jāatbalsta jauninājumu ieviešana un jauno tehnoloģiju izstrādāšana. Šajā ziņā, tāpat kā daudzās citās jomās, Eiropas nākotnes un Eiropas pieejas vārdā ir ļoti svarīgi reaģēt uz šīm problēmām.

Rūpniecības nozarē mums īpaši jāizceļ sektori, kuros ir vislielākās ietekmes un izaugsmes iespējas. Viens no tiem noteikti ir transportlīdzekļu sektors, kurā ir lielas iespējas nodot tehnoloģiju citām darbībām un kuram ir ietekme uz nodarbinātību, eksporta spēju un izaugsmes potenciāls. Tāpēc mums ir svarīgi pievērsties transportlīdzekļu sektoram, kurā saskaņā ar Komisijas aplēsēm tieši vai netieši nodarbināti 12 miljoni cilvēku un kas ir galvenais privātais ieguldītājs pētniecībā, attīstībā un jauninājumos, ieguldot 20 miljardus eiro gadā.

Eiropas transportlīdzekļu parkā, kurā līdz 2030. gadam varētu būt 270 miljoni transportlīdzekļu, ir kāds transportlīdzekļu veids, kuram jāpievērš uzmanība, lai sasniegtu manis pieminētos mērķus. Runa ir par elektriskajiem automobiļiem, kas ir viens no sākotnējiem šajā nozarē apsveramo novatorisko stratēģiju piemēriem.

Tāpēc Spānijas prezidentūra par galveno prioritāti savā dienas kārtībā ir izvirzījusi elektrisko automobiļu izstrādi, kā vēlamo alternatīvo transportlīdzekļu veidu, lai mazinātu transporta nozares atkarību no fosilajām degvielām, ko iegūst no naftas, un tādējādi noteikti un izlēmīgi virzītos energoefektīvas un ekoloģiski ilgtspējīgas transporta sistēmas virzienā. Padome uzskata, ka šajā nolūkā mums ir vajadzīga globāla stratēģija tehnoloģiju izstrādāšanai, tostarp elektrotehnoloģijas izstrādāšanai, kā šajā gadījumā.

Tāpēc Padome veicina debates par iespējamiem pasākumiem elektrisko automobiļu ražošanas veicināšanai Eiropas rūpniecībā, un mēs par to diskutējam neformālajā Konkurētspējas padomes sanāksmē, kas 8. un 9. februārī notika Sansebastiānā. Tās bija ļoti spraigas debates, kurās tika noteiktas trīs galvenās darbības jomas: pirmkārt, Eiropas tirgus vadošās nozīmes veicināšana elektrisko automobiļu un to akumulatoru ražošanā; otrkārt, atbalsta sniegšana, lai elektriskie automobiļi tiktu pieņemti kā transportlīdzekļu veids, kas ir līdzvērtīgs parastajiem automobiļiem, nostādot tos vienā līmenī vai cenšoties to sasniegt nākotnē, jo patlaban tie neatrodas vienā līmenī, un tas prasīs zināmu laiku; treškārt, apstākļu radīšana vienota tirgus izveidei elektrisko automobiļu jomā.

Tāpēc tika nolemts aicināt Eiropas Komisiju sagatavot rīcības plānu. Atbildot uz šo aicinājumu, Komisija, kā vēlāk pieminēs *Tajani* kungs, ir publicējusi 27. aprīļa paziņojumu attiecībā uz Eiropas stratēģiju par „tīriem” un energoefektīviem transportlīdzekļiem, kurā apspriestas elektrotehnoloģijas, citas alternatīvās tehnoloģijas šajā jomā un citi jautājumi. Mēs vēlētos, lai Konkurētspējas padomes maija sanāksmē tiktu izdarīti zināmi secinājumi par Komisijas 27. aprīļa paziņojumu, un tāds ir mūsu nolūks.

Rezumējot, mēs uzskatām, ka mums ir jāīsteno minētās stratēģijas mērķi un šajā stratēģijā ietvertie 2010.–2012. gada rīcības plāna mērķi, pārvēršot plašās darbības jomas 15 īpašos pasākumos, ko ierosināja arī Komisija, lai sagatavotu pamatu elektrisko automobiļu ieviešanai.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, *López Garrido* kungs! Kā tikko dzirdējām no Spānijas prezidentūras, dāmas un kungi, Komisija pagājušajā nedēļā pieņēma paziņojumu par „tīriem” un energoefektīviem transportlīdzekļiem, un pagājušajā nedēļā uzklaušanās laikā man bija tas gods iepazīstināt Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas locekļus ar šo dokumentu, kam ir prioritāra nozīme.

Paziņojumu veido divas galvenās daļas: pirmā daļa par tradicionālo iekšdedzes dzinēju uzlabošanu un otrā daļa, kuras mērķis ir izstrādāt rīcības plānu, lai veicinātu un vienkāršotu tādu progresīvo tehnoloģiju plašu izmantošanu, kas saistītas ar ļoti zema oglekļa emisiju satura transportlīdzekļiem, ar ūdeņradi darbināmiem transportlīdzekļiem, ar biodegvielu darbināmiem transportlīdzekļiem, hibrīdautomobiļiem un transportlīdzekļiem, kas darbināmi tikai ar elektroenerģiju. Tieši par elektriskajiem automobiļiem tiek runāts šīvakara debatēs un rezolūcijā, par kuru Parlaments gatavojas balsot rīt.

Visi, kas pievērsuši pastiprinātu uzmanību automobiļu ražošanas nozari ietekmējošām norisēm, man piekritīs, ka ir panākta nepieredzēta vienprātība par labu elektriskajiem automobiļiem. Izšķiroši brīži ir bijuši Ministru padomes sanāksme Sansebastiānā Spānijas prezidentūras vadībā, paziņojumi par dalībvalstu programmām attiecībā uz elektromobilitāti un auto izstādes ne tikai Eiropā, bet arī Detroitā un Pekinā.

Tagad mēs zinām, ka Eiropas automobiļu ražotāji 2011. gadā laidīs tirgū pirmos transportlīdzekļus, kas darbināmi tikai ar elektroenerģiju, un hibrīdautomobiļus ar uzlādējamiem akumulatoriem, vienlaikus turpinot

ražot modernākus parastos transportlīdzekļus ar augstu energoefektivitāti. Vēl būtiskāk ir tas, ka šie „tīrie” automobiļi ne vien piesaista uzmanību automobiļu tirdzniecības uzņēmumu izstādēs, bet tos nepacietīgi gaida arī Eiropas patērētāji, kas ir nepārprotami norādījuši, ka vēlas mazākus un videi nekaitīgākus automobiļus.

Es vēlētos īsumā iepazīstināt Parlamentu ar Komisijas stratēģijas saturu — stratēģijā ietverti vairāk nekā 40 konkrēti pasākumi, un es gribētu izmantot izdevību iepazīstināt jūs ar trīs pasākumiem, kurus ieinteresētās puses ir noteikušas par galvenajām prioritātēm, kurām Komisijai jāpievērš uzmanība, proti, standartizācija, finansiāla stimulēšana un pētniecība.

Elektrisko transportlīdzekļu standartizēšana ir ļoti būtiska, lai nodrošinātu, ka Eiropas iedzīvotāji var uzlādēt savu automobiļu akumulatorus, šķērsojot robežas; tā saucamā savietojamība ir pamatprasība, ja patērētājiem pilnībā jāpieņem jaunā tehnoloģija, un tādējādi tiks garantēta elektrisko automobiļu pārņemšana masu patēriņa tirgū.

Tāpēc paziņojumā paredzēts, ka Komisija strādās kopā ar Eiropas standartizācijas struktūrām, pamatojoties uz konsolidētu standartizācijas procesu, lai pieņemtu vienotu risinājumu attiecībā uz savietojamību, risinātu jautājumu, kas saistīts ar drošības apdraudējumu, un apsvērtu elektrisko transportlīdzekļu akumulatoru automatizētas uzlādes sistēmas izveidi. Standartā jāietver pašreizējie tehniskie risinājumi un, protams, jāgarantē drošība un patērētājiem pieņemama cena.

Es esmu pārliecināts, ka mums jāizmanto pašreizējais brīdis, lai izvēlētos patiesi vienotu Eiropas risinājumu, kura pamatā ir mūsu iekšējā tirgus principi. Ja mēs palaidīsim garām šo iespēju, mūsu tirgus daudzu gadu garumā varētu palikt sadrumstalots; tas ne vien negatīvi ietekmētu patērētājus un Eiropas uzņēmumus, bet arī nebūtu saprātīgi, ņemot vērā daudzās konkurējošās starptautiskās iniciatīvas.

Savukārt attiecībā uz finansiāliem pamudinājumiem, dāmas un kungi, vairākas dalībvalstis tos jau ir ieviesušas. Dažos gadījumos minētie pamudinājumi tieši attiecas uz elektriskajiem transportlīdzekļiem, bet citos tie saistīti ar zema CO₂ satura emisijām. Protams, Komisija negrasās piespiest dalībvalstis piedāvāt šādus pamudinājumus, bet tā vēlas koordinēt informācijas apmaiņu un ierosināt vairākas pamatnostādnes šajā jautājumā, lai nepieļautu tirgus sadrumstalošanos.

Trešais elements ir pētniecība — Komisija centīsies nodrošināt, lai Eiropas pētniecība sasniegtu mērķi attiecībā uz „tīru” un energoefektīvu transportu. Tā atbalstīs pētniecību visās minētajās tehnoloģiskajās jomās, vienlaikus pilnveidojot un vienkāršojot Eiropas subsīdiju saņemšanas procedūras.

Nobeigumā es uzsveršu šīs stratēģijas ietekmi; tā skar ne tikai automobiļu ražošanas nozari. Es atbalstu Spānijas prezidentūras viedokli, ka mūsu uzdevums ir pārbaudīt šo stratēģiju, kas ir ietverta Komisijas ierosinātajā un Padomes apstiprinātajā dokumentā „Eiropa 2020”, kurā rūpniecības un uzņēmumu politika ir izvirzīta stratēģijas centrā, lai izklūtu no krīzes, radītu labklājību mūsu sabiedrībā un veicinātu attīstību turpmākajos gados. Automobiļu ražošanas nozares vārdā veiktie pasākumi, lai nodrošinātu, ka tā patiesi spēj ieviest jauninājumus un arī konkurēt starptautiskajā tirgū, ir daļa no minētās stratēģijas, lai aizsargātu ne tikai rūpniecību, bet arī visus mazos un vidējos uzņēmumus, kas saistīti ar lielāko Eiropas nozari un kas patiesībā ir viens no šīs nozares pilāriem.

Tāpēc es uzskatu, ka darbs, ko mēs veicam, lai pavērtu nākotnes izredzes automobiļu ražošanas nozarei, ir slavējama iniciatīva, un esmu iepriecināts, ka Spānijas prezidentūra ir atzinīgi novērtējusi Komisijas paziņojumu. Komisija vēlas kopā ar Parlamentu un Padomi pārbaudīt stratēģiju, kas ļaus attīstīt Eiropas rūpniecību un Eiropas uzņēmējdarbības sistēmu, jo Lisabonas līgumā teikts un arī mēs esam pārliecināti, ka spēcīgs tirgus ir labākais līdzeklis stabilas sociālās politikas izveidei.

Mēs nevaram iedomāties, kā bez uzņēmējdarbības un rūpniecības varētu saglabāt darbavietas vai aizsargāt mūsu iedzīvotāju tiesības uz darbu.

Pilar del Castillo Vera, PPE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, López Garrido kungs! Mēs debatējam par jautājumu, par kuru kopumā valda liela vienprātība, tāpēc šīs nav debates, kurās viedokļi radikāli atšķiras; viedokļi drīzāk ir tikai dažādi. To apliecina dzirdētā López Garrido kunga runa un komisāra runa, un tas atspoguļojas rezolūcijā, par kuru Parlaments ar visu politisko grupu atbalstu balsos rīt.

Iepriekš tika minēts, ka pastāv vairākas problēmas, kas jāatrisina, lai elektriskie automobiļi būtu pilnībā efektīvi, un tagad mūsu uzdevums ir pēc iespējas ātrāk pievērsties minēto problēmu risināšanas iespējām, lai elektriskie automobiļi arī varētu kļūt par daļu no kopējā ilgtspējīgākā un efektīvākā enerģijas patēriņa projekta.

Šajā ziņā es vēlētos izcelt vienu iepriekšminēto jautājumu, kas ir arī ietverts rezolūcijā, — pētniecības jautājumu. Vēl aizvien pastāv vairākas būtiskas problēmas, kas saistītas ar akumulatoru un to uzlādes efektivitāti, kā arī problēmas saistībā ar standartizāciju, savietojamību un citas, kuru risināšana prasa laiku.

Lai šo jautājumu atrisinātu pēc iespējas ātrāk, es uzskatu, ka, tāpat kā daudzos ar enerģētiku un citiem jautājumiem saistītos aspektos, ir būtiski koncentrēt uzmanību uz pētniecību. No finansiālā viedokļa tas prasīs lielas pūles gan no Eiropas iestādēm, gan no dalībvalstu iestādēm.

Teresa Riera Madurell, S&D grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlētos savas grupas vārdā apsveikt Spānijas prezidentūru par pareizo izvēli, izvirzot elektriskos automobiļus par vienu no savām prioritātēm, un arī Komisiju un *Tajani* kungu par izaicinājuma pieņemšanu.

Tas tāpēc, dāmas un kungi, ka spēja ātri ienākt nozarē ar kvalitatīviem un standartizētiem produktiem noteiks, kas turpmāk ieņems līderpozīcijas konkurētspējīgā tirgū.

Mēs piekrītam, *Tajani* kungs, ka, lai gūtu sekmes, ir ļoti būtiski standartizēt infrastruktūru un uzlādēšanas metodes. Tomēr, kā jūs plānojat paātrināt šo standartizācijas procesu, lai nepieļautu, ka šis jautājums kavē elektrisko automobiļu ieviešanu Eiropas Savienībā? Mēs piekrītam, ka ir ļoti svarīgi atbalstīt pētniecību un attīstību, lai samazinātu izmaksas un uzlabotu efektivitāti, jo tehnoloģiju ziņā mēs patlaban jau esam ievērojami atkarīgi no ārējiem resursiem. Tāpat mums ir svarīgi zināt, kādi pasākumi tiks veikti Eiropas līmenī, lai veicinātu pētniecību, it īpaši akumulatoru jomā.

Nobeigumā es uzdošu jautājumu *Tajani* kungam. Komisija plāno pievērsties „tīru” dzinēju transportlīdzekļiem kopumā. Tomēr elektrodzinēju tehnoloģija ir attīstīta visvairāk. Ražotāji ir sagatavojuši plašu modeļu klāstu, un drīz tie tiks laisti tirgū. Vai jums nešķiet, ka elektriskos automobiļus Eiropā var ieviest daudz ātrāk nekā citus „tīro” dzinēju transportlīdzekļu veidus? Vai, jūsuprāt, tas ir nereāli, ka līdz 2015.–2020. gadam elektriskie automobiļi Eiropā būs plaši izplatīti?

Jorgo Chatzimarkakis, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Komisāra kungs, paldies par jūsu ziņojumu. Es ļoti priecājos par Spānijas prezidentūras iniciatīvu — un, cik es saprotu, tas ir īsti spāņu garā — pieņemt šo priekšlikumu kopumu un uzņemties vadību šajā jomā.

Nākotnē elektromobilitātei ir jāieņem ļoti nozīmīga vieta. Tomēr, kā zināms, mums vēl ir tāls ceļš ejams, līdz mēs sasniegsim vispārēju elektromobilitāti. Tādēļ mēs arī nedrīkstam pieļaut kļūdu, neierobežojot elektrisko automobiļu popularizēšanas pieaugumu, jo mēs nespējam apmierināt to prasības politiskā ziņā. Tāpēc mums nevajadzētu novērst uzmanību no tradicionālo transportlīdzekļu uzlabošanas, jo, iespējams, ka jēlnafta arī turpmāk vēl ilgi tiks izmantota, lai darbinātu mūsu transportlīdzekļus.

Tomēr izšķiroša nozīme ir šādiem aspektiem.

Pirmkārt, kā jūs un visi pārējie jau minējāt, mums ir vajadzīga Eiropas stratēģija standartu izstrādāšanai. Amerikas Savienotās Valstis un Ķīna kopīgi izstrādā konduktīvās uzlādes savienotājelementu. Šajā ziņā mēs nedrīkstam atpalikt. Mums ir jāieņem līderpozīcijas, un mēs nedrīkstam pieļaut, ka Eiropas augstprātība gūst virsroku. Vai francūži ir ātrāki, vai vācieši, vai spāņi? Mums ir jāapvienojas, un Komisijai šajā jomā ir jāuzņemas vadība. Mums ir jāizstrādā rentabli, augstas veiktspējas akumulatori.

Otrkārt, mums jāpaplašina tīkla infrastruktūras pārklājums attiecībā uz visām jomām. Tas nozīmē, ka mums ir mērķtiecīgāk jāizmanto attiecīgās subsīdiju piešķiršanas iespējas kohēzijas, reģionu un lauku rajonu attīstības aspektā. Iedzīvotājiem ir jābūt iespējai izmantot pārrobežu elektromobilitāti, pretējā gadījumā viņi neizmantos šādu transportlīdzekļu veidu.

Treškārt, mums ir jāņem vērā elektriskie automobiļi, veicot CO₂ emisiju aprēķinus. Automobiļu ražotāji, kuri patlaban veic aprēķinus attiecībā uz autoparku, vēl nevar tajos iekļaut elektriskos automobiļus. Mums ir jābūt iespējai rēķināties ar šiem automobiļiem nākotnē.

Ceturtkārt, mums ir jānodrošina nodokļu atvieglojumi elektriskajiem automobiļiem visā Eiropā. Tas it īpaši attiecas uz akumulatoriem, kas joprojām ir dārgākais elements. Mums ir jāveic pētījumi šajā jomā, bet mums ir arī jāsaprot nodokļi.

Michael Cramer, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Eiropas satiksme rada aptuveni 30 % CO₂ emisiju; lielāko daļu emisiju rada autotransports. Tāpēc darba kārtībā ir jautājums par izvairīšanos no emisiju radīšanas, pāreju uz „tīriem” dzinējiem un pašreizējo transportlīdzekļu veidu uzlabošanu. Mums jāatrod videi visnekaitīgākā transportlīdzekļu dzinēju tehnoloģija. Elektriskie

transportlīdzekļi ir vilcieni, tramvaji, autobusi, automobiļi un mopēdi. Tomēr pastāv priekšnoteikums, ka nav pieļaujama kodolenerģētikas atdzimšana, un tādēļ atjaunojamās enerģijas ražošana ir obligāts priekšnosacījums (*conditio sine qua non*). Turklāt visa ražošanas cikla rezultātam jābūt pozitīvam, izmantojot atkritumus un to pārstrādi. Tikai tad Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa varēs atbalstīt elektromobilitāti.

Pašreizējā autoparka aizstāšana ar elektriskajiem transportlīdzekļiem nepalīdzēs atrisināt satiksmes sastrēgumu problēmu un aizsargāt klimatu. Autotransportam ir pieci trūkumi: troksnis, piesārņojošie izmeši, satiksmes negadījumu skaits, izmaksas un tas, ka tie ir izmantojami tikai braukšanai pa ceļiem. Elektriskie automobiļi var atrisināt tikai emisiju problēmu. Tikai autoceļiem vien izmantotās zemes platības ir milzīgas. Piemēram, Vācija šajā jomā ir apņēmusies no 2020. gada samazināt līdz 30 hektāriem zemes platības, ko ik dienas pārklāj ar betonu un asfaltu. Šobrīd ik dienas tiek noasfaltēti 117 hektāri zemes. Tādēļ ir jāsamazina automobiļu skaits. Attiecībā uz pārējiem automobiļiem un arī vilcieniem, autobusi, tramvajiem un mopēdiem mums ir vajadzīga videi visnekaitīgākā tehnoloģija. Ja izrādīsies, ka tā ir elektromobilitāte, tad mums būs vajadzīga standartizācija Eiropas un starptautiskajā līmenī.

Zaļo grupa balsos par šo rezolūciju.

Edvard Kožušņik, ECR grupas vārdā. – (CS) Es esmu ilgstoši pētījis regulējuma un birokrātijas problēmu savā valstī. Vairums no jums, iespējams, mani pazīst, pateicoties manam ceļojumam ar velosipēdu no Prāgas līdz Eiropas Parlamentam Strasbūrā, kas attāluma ziņā ir 866 km. Tomēr vairums no jums nezina, ka Prāgā es braucu ar elektrisko velosipēdu. Es neesmu vides aizsardzības ekstrēmists. Es to izmantoju praktiskos nolūkos, jo tas man atmaksājas, ņemot vērā, ka Prāgas satiksmē es ar to varu pārvietoties ātrāk, turklāt uzvalkā. Manuprāt, tieši šādai ir jābūt pieejai jautājumā par elektrisko transportlīdzekļu standartizāciju.

Man ir tas gods uzstāties kā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas referentam saistībā ar Eiropas Parlamenta ziņojumu par standartizāciju un normalizāciju. Mēs rīkosim uzklaušanās šā gada jūnijā, piedaloties komisāram A. Tajani, un es priecājos, ka viņš šo jautājumu uzskata par svarīgu. Nenoliedzami, minētajā uzklaušanās būs lielākas iespējas diskutēt par šo jautājumu. Eiropai šodien vairāk nekā jebkad agrāk jābūt konkurētspējīgai, un tai vajadzīgas inovācijas. Tomēr standarti ir tikai viens no instrumentiem, kas var palīdzēt nozarei. Es piekřitu nozares pārstāvju uzskatam, ka Briseles regulas par elektrisko transportlīdzekļu ieviešanu ir „kapa zvans”. Vajadzību ieviest jauninājumus jānosaka nevis regulām, bet pieprasījumam. Ja jauninājumus izstrādā pēc rīkojuma, tad transportlīdzekļi būs nepieņemami dārgi, un neviens tos neiegādāsies. Starp citu, mans elektriskais velosipēds ir ražots Ķīnā.

Marisa Matias, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, López Garrido kungs! Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai mēs domātu par elektrisko transportlīdzekļu jautājumu un to pamatīgi apspriestu. Daudzi jautājumi, par kuriem es vēlējos runāt, jau tika pieminēti iepriekš. Tomēr es vēlos teikt, ka tas ir svarīgi, jo mums pašreizējā attīstības modeli jau sākumā jādomā par šo jautājumu, un jautājums par elektriskajiem automobiļiem ir ļoti būtisks, lai mums būtu iespēja pārdomāt šo modeli, vai nu mazinot atkarību no fosilajām degvielām, vai samazinot oglekļa dioksīda emisijas, kā tika pieminēts iepriekš, vai paaugstinot energoefektivitāti un uzlabojot iespēju izmantot enerģiju, kas iegūta no neatjaunojamiem avotiem.

Tomēr divi jautājumi man šķiet ļoti nozīmīgi. Mēs nevaram apsvērt nevienu no minētajām stratēģijām, ja vien tās vispirms nav ietvertas plašākā mobilitātes stratēģijā, kas aptver ne tikai autobūves nozari un ietver pārējos transportlīdzekļu veidus. Stratēģijai jābūt daudz plašākai, pretējā gadījumā mēs šo problēmu neatrisināsim. Otrs aspekts, kas arī ir diezgan svarīgs, ir tas, ka mums jāņem vērā pašreizējā krīze. Šajā krīzes situācijā mums jāizmanto iespēja, lai veiktu pārmaiņas darba tirgū un pārkvalificētu darbiniekus, tādējādi izvairoties no negatīvas sociālās ietekmes. Mēs vairs nevaram ilgāk atļauties nekādu negatīvu sociālu ietekmi, tāpēc es aicināju pieņemt un aplūkot šo stratēģiju integrētā veidā tā, kā mēs cenšamies to darīt rezolūcijas priekšlikumā, ko rīt mūsu grupa iesniegs Parlamentā.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Kad Henrijs Fords izgatavoja savu pirmo automobili, viņš teica: „Mans automobilis ir pieejams jebkurā krāsā, ja vien tā ir melna”. Kopš tā laika nekas nav īpaši mainījies. Ir pieejami visi automobiļu modeļi, ja vien tie ir videi nekaitīgi. Es neiebilstu pret prasību par nekaitīgumu videi, tomēr šobrīd tādu vidi, kā to interpretē kreisi noskaņotie politiķi, mēs nevaram atļauties. Patērētājs par to pārmaksā, un to padara neskaidru dažādās valsts dotācijas, taču, ja tiktu likvidētas visas subsīdijas, ko sagādā nodokļu maksātājs, vide kļūtu ļoti dārga un ekonomiski nerentabla. Tagad mēs Eiropas Savienībā vēlamies standartizētu elektrisko automobili.

Nīderlandes brīvības partijai nešķiet, ka tas ir jautājums, ar kuru jānodarbojas Eiropas Savienībai; drīzāk tas ir jautājums, kas jārisina nozarei. Turklāt patlaban elektriskie automobiļi ir nelietderīgi. Akumulatoru

darbmūžs joprojām ir pārāk ierobežots un tie satur ļoti kaitīgas vielas. Ja miljoniem cilvēku drīz sāks vakaros pieslēgt savus elektriskos automobiļus pie elektrības, lai uzlādētu akumulatorus, vienā mirklī tiks izsisti visi drošinātāji un pazudīs elektrība, jo elektrotīkli nespēs izturēt šādu slodzi. Turklāt elektriskajiem automobiļiem vajadzīgās papildu elektroenerģijas ražošanai būs vajadzīgas papildu elektrostacijas.

Īsumā šo iemeslu dēļ elektriskais automobilis ir nepieejams un piesārņojošs, rada pārāk lielu slodzi mūsu tīkla jaudai, un tas vispār nešķiet nekas īpašs, vai tas būtu melns vai nē. Tāpēc mēs nevēlamies elektrisko automobiļu standartizāciju Eiropas līmenī ne tagad, ne vēlāk.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Vispirms es gribētu jūs lūgt neņemt vērā neiedomājami mulķīgos komentārus, ko izteica iepriekšējā runātāja. Ņemot vērā iepriekšminēto, es vēlētos norādīt, ka, kā jau priekšsēdētājs teica, autobūves nozare ir Eiropas Savienības vissvarīgākā rūpniecības nozare, un arī turpmāk tā būs ļoti nozīmīga darba devējiem, darba ņēmējiem un darbavietu radīšanai. Es domāju, ka mums pēc iespējas ātrāk jāsāk izmantot elektriskos automobiļus, kā komisārs minēja iepriekš. Tāpēc mums tagad jāisteno rīcības plāns, ko jūs, komisāra kungs, iesniedzāt pirms nedēļas.

Es aplūkošu trīs prioritātes, kas ietvertas jūsu rīcības plānā. Pirmkārt, darba ņēmēji. Viņiem nepārprotami vajadzīga apmācība darbam ar jaunajām tehnoloģijām, un to mēs esam īpaši uzsvēruši savā rezolūcijā. Es īpaši jums uzsveru šo konkrēto jautājumu. Mēs aicinām izrādīt lielākus centienus attiecībā uz mācībām, it īpaši izmantojot Eiropas Sociālo fondu.

Otrkārt, komisāra kungs un priekšsēdētāja kungs, nākotnes transportlīdzekļi un, it īpaši, elektriskie akumulatori. Šis jautājums jau tika pieminēts, bet nebūs lieki to pieminēt vēlreiz. Mūsu kā Eiropas Savienības mērķis ir ieņemt līderpozīciju pasaulē un vismaz neatpalikt no Ķīnas. Ja mēs vēlamies to sasniegt, akumulatoru tehnoloģija ir jāizvirza par galveno prioritāti septītajā un astotajā pētniecības un attīstības pamatprogrammā. Šajā jomā ir jāveic zināma pārkārtošana, un mums tas ir īpaši jāuzsver.

Treškārt, akumulatoru uzlādes infrastruktūra. Pretēji tam, ko teica iepriekšējā runātāja, mums līdz nākamā gada beigām ir jāizstrādā Eiropas standarts, un tas ir ietverts jūsu plānā. Pretējā gadījumā mēs iestigsim sadrumstalotā tirgū. Komisāra kungs, priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mums ir vienreizēja iespēja spēcīgi stimulēt nodarbinātības palielināšanos Eiropā un nepieļaut, lai mūs pārpludina Ķīnā ražoti izstrādājumi vai rezerves daļas. Vēl nav par vēlu no tā izvairīties.

Judith A. Merkies (S&D). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, Valsts sekretāra kungs! Man ir daži jautājumi: tehnoloģija, neitralitāte, standartizācija, automatizētās mērierīces un izejvielas. Vispirms es vēlētos izteikt atzīnību Komisijai par pieņemto pieeju, kas ir neitrāla no tehnoloģiju viedokļa. Es to atbalstu, jo automobiļu energoefektivitāte ir jāregulē ar mērķtiecīgiem tiesību aktiem CO₂ emisiju jomā, un mums ir jāizvēlas videi nekaitīga tehnoloģija. Tehnoloģija radīsies pati no sevis. Parlamentā ir ierasts teikt komplimentus, un es ar prieku to daru, bet, ar jūsu atļauju, priekšsēdētāja kungs, es pietaupīšu uzslavas nākamajai reizei, jo, manuprāt, Komisija kavējas ar elektrisko automobiļu standartizēšanu. Jūs runājat par uzlādes saskarnēm, bet kopumā akumulatori pat nav pieminēti. Standarti būs pieejami tikai 2012. gadā un, iespējams, tos sāks piemērot tikai 2013. gadā. Vai es varētu ierosināt, lai jūs pacenstos paātrināt šo procesu?

Jūs vispār neesat pieminējis automobiļu automatizētās mērierīces, un tagad jūs runājat par automatizētu uzlādi. Vai es varu jūs lūgt nodrošināt, ka automatizētās mērierīces tiek ietvertas jūsu nākamajā paziņojumā, jo tas ir vienīgais iespējamais veids, kā pārvaldīt mobilitāti un vajadzības gadījumā iekasēt nodokli par elektroenerģiju. Tagad, runājot par izejvielām, jūs minējat visu iespēju spektru, bet, atklāti runājot, litijs nav plaši pieejams. Tādēļ es gribētu jūs lūgt pastiprināt centienus un veikt vairāk pētījumu, lai atrastu alternatīvu šai deficīta izejvielai.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Savienībai vajadzīga pētniecības, novatoriskas darbības un ieguldījumu apkopošanas koordinācija, lai stimulētu degvielu tehnoloģiju izstrādāšanu attiecībā uz elektriskajiem automobiļiem. Eiropas tirgū nāksies paātrināt infrastruktūras izveidošanu akumulatoru uzlādei un arī finansiāli stimulēt patērētājus iegādāties elektriskos automobiļus.

Transportlīdzekļu standartizācijai un to vispārējai funkcionēšanai Eiropas tirgū ir ļoti liela nozīme. Spānijas prezidentūra savās prioritātēs, it īpaši sanāksmē, kas notika Sansebastiānā šā gada februārī, skaidri norādīja, ka ir jāizstrādā vienota nostāja gan Eiropas, gan pasaules līmenī. Es ceru, ka Eiropas konstruktori palīdzēs realizēt „Stratēģijā 2020” ietvertās idejas, radot modernus risinājumus elektrisko automobiļu savienošanai ar automatizētās elektroapgādes tīkliem.

Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst, ka sagaidāmās pārmaiņas ir jāievieš līdzsvaroti, veicot piemērotus saskaņošanas pasākumus un izmantojot enerģijas avotus, kas jau tiek izmantoti autorūpniecībā, piemēram, propāns, butāns un dabasgāze, kuriem ir priekšrocības ekoloģiskā ziņā. Elektriskie automobiļi, to nozīme turpmākajā dekarbonizācijas procesā un to efektivitāte ir sīki jāizanalizē no oglekļa dioksīda emisiju viedokļa.

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētāja vietnieks

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Eiropas Savienība veic pasākumus, lai izstrādātu jaunu alternatīvu tradicionālajiem transportlīdzekļiem, proti, elektriskos automobiļus. Šajā ziņā es pateicos Spānijas prezidentūrai par šā svarīgā jautājuma iekļaušanu tās politiskajā darba kārtībā. Esmu pateicīgs arī komisāram A. Tajani par viņa ziņojumu.

Daudzas dalībvalstis veic ieguldījumus un iesaka šo „tīrās” tehnoloģijas veidu, bet Eiropai ir noteikti jāpārdomā infrastruktūra, drošības standartu definēšana, uzlādes sistēmas un savietojamība. Būtisks progress ir sasniegts automobiļu CO₂ emisiju samazināšanas ziņā, un es ceru, ka ar jauninājumu palīdzību elektriskie automobiļi drīz kļūs par plašai sabiedrībai pieejamiem transportlīdzekļiem.

Ja uzdevums ir panākt zemu oglekļa emisiju ekonomiku, ir ļoti svarīgi atbalstīt jaunās tehnoloģijas. Tomēr nekādas koncesijas nedrīkst sodīt tradicionālo automobiļu ražošanas nozari, kas ir devusi lielu ieguldījumu un turpina veicināt ilgtspējīgu mobilitāti.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Es atzinīgi vērtēju jaunāko paziņojumu par „tīriem” un ekonomiskiem transportlīdzekļiem. Elektrisko automobiļu ienākšana tirgū Eiropas rūpniecībai radītu konkurences priekšrocības. Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst, ka patlaban Eiropa automobiļu ražošanas nozarē ieņem vadošo pozīciju pasaulē, un mēs nedrīkstam pakļaut šo konkurētspējīgo priekšrocību apdraudējumam.

Tāpēc es aicinu Komisiju un dalībvalstis izstrādāt nosacījumus, kas vajadzīgi, lai radītu iekšējo tirgu elektrisko automobiļu jomā. Es gribētu arī brīdināt par to, ka dažādās dalībvalstīs ir jāsaskaņo standarti attiecībā uz akumulatoriem un saderīgiem uzlādes punktiem. Tāpat ir svarīgi radīt nodokļu atvieglojumus, piemērojot patērētājiem atbilstošu elektroenerģijas cenu. Vēl viens būtisks faktors būs elektroapgādes tīklu modernizēšana. Es aicinu veikt lielākus ieguldījumus automatizēto tīklu un akumulatoru tehnoloģijas pētniecībā un attīstībā, lai akumulatoros efektīvāk izmantotu izejmateriālus. Tāpēc es lūdzu veltīt visas pūles, lai saglabātu Eiropas vadošo pozīciju pasaulē automobiļu ražošanas nozarē.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Es arī vēlos pateikties Spānijas prezidentūrai un arī Komisijai par elektromobilitātes izvirzīšanu priekšplānā. Es arī uzskatu, ka mēs varam izmantot elektromobilitāti, lai atjaunotu mobilitātes ekonomiku Eiropā, un mums tas jādara, lai radītu vērtību un saglabātu darbavietas.

Tomēr, lietojot citu metaforu, mums jāspiež gāze grīdā, jo elektromobilitātes jautājums ietekmē daudzas politikas jomas. Protams, pastāv jautājums par standartizāciju un tehnoloģiju, bet ir arī jautājums par elektromobilitātes integrāciju visā transporta sistēmā, jo mums var būt vajadzīgi jauni mobilitātes veidi, it īpaši pilsētās. Enerģijai jābūt atjaunojamai, un mums vajadzīgi izejmateriāli, tādējādi tas ietekmē arī tirdzniecību. Tāpēc es vēlētos jūs lūgt, komisāra kungs, integrēt elektromobilitāti arī turpmākajos pasākumos, kas izriet no iniciatīvas „CARS 21”.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Vakar šajā sēžu zālē bija sapulcējušies mēri, kas parakstīja Mēru līgumu, lai sniegtu reālu ieguldījumu zemu CO₂ emisiju ekonomikā. Debašu laikā mani pārsteidza tas, ka viņi bija sagatavojušies konkrēti rīkoties mūsu iedzīvotāju labā un pildīt šīs saistības. Šobrīd elektriskais automobīlis ir lielisks paraugs. Kvalitātes ziņā Eiropai ir tradīcijas un laba reputācija. Tomēr globālā skatījumā, un te es gribētu jūs lūgt aplūkot datus par elektriskajiem automobiļiem attiecībā uz Ķīnu, mums patiesi ir jāpasteidzas, kā tas minēts Komisijas paziņojumā.

Mēri ierosināja ideju par „viedajām” pilsētām. Redzams, ka te ir iespēja spert lielu soli gan attiecībā uz elektriskajiem automobiļiem, gan uz transportu kopumā, it īpaši pilsētās. Šajā ziņā īpaši nozīmīga ir akumulatoru, uzlādes punktu u.c. standartizācija. Mana valsts, Nīderlande, ir izdarījusi izvēli. Mēs esam pateikuši „jā” Vācijas kontaktspraudnim. Tagad par to domā Eiropa, un kopā mēs izmantosim *Mennekes* sešpolu kontaktspraudni. Mums jāseko šim domāšanas veidam un jāapvieno mūsu labākās tehnoloģijas.

Man ir vēl divi jautājumi. Pirmkārt, mums nav piemērotas saziņas stratēģijas. Šis projekts jau no paša sākuma ir bijis lielisks līdzeklis, lai tuvinātu Eiropu tās pilsoņiem, un Eiropa šajā ziņā var radīt labāku tēlu. Ļaudis nenāks uz vēlēšanām, un ko Eiropa var darīt?

Patiesībā tas ir tā vērts, lai izmantotu „E” (Eiropas) kvalitātes zīmi — *European Electric*. Mums vajadzētu to attīstīt plašāk, tādējādi padarot šādus projektus redzamākus, un mēs šajā procesā iegūtu „E” garantijas. Mēs izstrādājam Eiropas projektu attiecībā uz darbavietu saglabāšanu un līderpozīciju ieņemšanu, tāpēc, iespējams, ka paziņojumā tas varētu būt izklāstīts nedaudz skaidrāk.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, *López Garrido* kungs, dāmas un kungi! *Tajani* kungs, paldies par jūsu ziņojumu. Elektrisko automobiļu projekts sākās 2006. gadā. Visas iestādes atzīst šo projektu par derīgu. Eiropas Parlaments puda savu nostāju šajā jautājumā 2008. gadā, Komisija publicēja paziņojumu par „viedajiem” automobiļiem 2006. gadā, un Komisija patlaban īsteno nopietnus un praktiskus pasākumus, lai tuvākajā laikā laistu klajā šos automobiļus. Es dzirdēju, ka premjerministrs *H. L. R. Zapatero*, iepazīstinot ar savu programmu, nepārprotami nosauca elektriskos automobiļus par Spānijas prezidentūras sešu mēnešu pilnvaru termiņa galveno prioritāti.

Es gribēju atgādināt, ka šādai atvērtībai jābūt saskaņā ar praktiskiem apsvērumiem attiecībā gan uz dzinējiem, gan aprīkojumu, gan uzlādes sistēmu — elementiem, kas vajadzīgi, lai elektriskie automobiļi varētu būt izmantojami šobrīd un nākotnē. Elektrisko automobiļu priekšrocība ir spēja viegli iekļauties satiksmē, un to ražošanai nav vajadzīga īpaša infrastruktūra, tāpēc es to uzskatu par stratēģiski svarīgu jautājumu. Jāpatur prātā arī tas — paturiet to prātā, komisāra kungs —, ka pastāv ūdeņraža degvielas šūnu prototipi, kas ir vienlīdz svarīgi.

Patlaban tirgū jau ir pieejami hibrīdautomobiļi, un hibrīdmodeļi ir gan elektriskajiem, gan ar ūdeņradi darbināmiem automobiļiem — ūdeņradis ar metānu, gan citiem ar tradicionālo dīzeļdegvielu vai benzīnu darbināmiem automobiļiem. Ideja par transportlīdzekļiem, kas darbojas ar alternatīvu degvielu, ir guvusi panākumus; to apliecina fakts, ka šo transportlīdzekļu tirgus daļa 2008. gadā gandrīz divkāršojās. Tomēr tā vēl arvien veido tikai 1,3 % no visiem reģistrētajiem transportlīdzekļiem. Mēs atrodamies uz pareizā ceļa, tomēr mums nav pārāk daudz laika jauninājumu ieviešanai, lai palīdzētu videi un darba tirgum.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, *Tajani* kungs! Šisdienas debašu kontekstā es vēlētos vērst uzmanību uz jauniem draudiem, kas parādījušies līdz ar elektrisko un hibrīdautomobiļu izplatību. Īsi sakot, pilsētas apstākļiem šie transportlīdzekļi ir pārāk klusi.

Paradoksāli, ka zema trokšņa līmenis, ko var uzskatīt par prioritāti, var radīt briesmas bērniem un gados veciem cilvēkiem, un it īpaši aklām cilvēkiem. Tāpēc mums jau tagad jādomā par to, kā izvairīties no hibrīdautomobiļu izraisītiem satiksmes negadījumiem, jo vienīgo skaņu rada tikai šo automobiļu riepas, braucot pa asfaltu. Tāpēc mums pēc iespējas ātrāk jāatbild uz šādiem jautājumiem. Vai šiem automobiļiem ir jārada trokšnis; ja jā, kāds trokšnis un cik skaļam tam jābūt? Vai mums jau tagad nevajadzētu paredzēt saistības ražotājiem izstrādāt sistēmas, kas brīdina par transportlīdzekļa tuvošanos, un iekļaut tās standartaprīkojumā?

Priekšsēdētājs. – Mums tagad jāsāk nepieteiktas uzstāšanās procedūra, un es izskaidrošu kritērijus, pēc kuriem es vadīšos, lai vēlāk neviens nevarētu uz mani dusmoties.

Mūsu darba kārtībā joprojām ir ļoti daudz jautājumu. Tāpēc es šoreiz došu vārdu pieciem deputātiem, un priekšroku es došu tiem, kas šodien vēl runājuši par šo jautājumu. Mana attieksme pret dažādām politiskajām grupām būs acīmredzami objektīva.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es runāšu ļoti īsi ne tikai tāpēc, kas es pilnībā piekrītu *Tajani* kunga un *López Garrido* kunga teiktajam. Patiesībā es pilnībā atteikšos no sagatavotās runas, jo jūs, *López Garrido* kungs, esat sācis debates, kas būtu jāizvērs visā Eiropas Savienībā.

Es paskaidrošu, ko es ar to domāju. Es atlikšu malā vides jautājumus attiecībā uz elektriskajiem automobiļiem, lai runātu par nodarbinātības problēmu. Jūs, tāpat kā *Tajani* kungs, minējāt, ka tad, ja Eiropa vēlas sevi aizsargāt no jaunattīstības valstīm un kļūt par atskaites punktu starptautiskā līmenī, tā nevar neņemt vērā pētniecību un jauninājumus.

Patiesībā šodien Eiropas Parlamentam ir jādiskutē par jautājumu attiecībā uz to, kādu Eiropu un kādas attiecības dalībvalstu starpā mēs vēlamies. Kad es, it īpaši manā komitejā, redzu tendenci, ka dalībvalstis konkurē savā starpā, mazinot nodokļu slogu, es saku, ka mēs bez šaubām nespējam saprast, kādai ir jābūt

Eiropai. Paldies jums, *López Garrido* kungs! Paldies jums, *Tajani* kungs! Pētniecība un jauninājumi var patiesi padarīt Eiropas Savienību par pasaules ekonomikas enerģijas avotu.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Autotransports ir atbildīgs par 28 % no visām piesārņotājvielu emisijām, ko rada nozares, uz kurām neattiecas ETS. Saskaņā ar pašreizējiem normatīvajiem noteikumiem automobiļu ražotāji līdz 2020. gadam drīkst ražot tikai tādus automobiļus, kuru radīto piesārņotājvielu emisiju līmenis ir mazāks par 120g CO₂/km. Turklāt automobiļu ražotāji var piedāvāt cenu atlaides pircējiem, kas maina savas vecās, videi kaitīgākās automašīnas pret transportlīdzekļiem, kas rada mazāk piesārņotājvielu emisiju.

Tādējādi Eiropas Savienībā 2009. gadā pieprasījums pēc hibrīdautomobiļiem vai elektriskajiem automobiļiem palielinājās par 7 %. Šie transportlīdzekļi ir īpaši piemēroti pilsētas satiksmei. Tas, cik plaši tiks izmantoti elektriskie vai hibrīdautomobiļi, ir atkarīgs no energoapgādes infrastruktūras pārklājuma. Šajā ziņā elektrisko transportlīdzekļu standartizācijai ir būtiska nozīme.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, ierobežojumi, kas saistīti ar elektriskajiem transportlīdzekļiem, piemēram, cita starpā, akumulatoru ražošanas radītais piesārņojums, grūtības piegādāt tādus stratēģiskus elementus kā litijs un ierobežotais transportlīdzekļu piedāvājums liek atturēties no komerciālu vai reklāmas risku uzņemšanās.

Tomēr šie transportlīdzekļi ir svarīga alternatīva, kurai, par spīti problēmām, ir jāvelta pienācīga uzmanība. Tomēr tie nekad nespēs aizvietot visus pašreizējos ar fosilo degvielu darbināmos transportlīdzekļus.

Tādējādi no automobiļiem atkarīgajai mūsdienu sabiedrībai tiek piespriests nosacīts sods. Tāpēc jau tagad ir jācenšas palielināt visu sabiedriskā un kolektīvā transporta veidu izmantošanu un padarīt tos visiem pieejamus, it īpaši tas attiecas uz transportlīdzekļiem, kas darbināmi ar elektroenerģiju: vilcieniem un metro vilcieniem, smagajiem un vieglajiem automobiļiem, ātrgaitas tramvajiem, trolejbusiem utt. Vidējā vai ilgākā laikposmā automobiļiem — pat elektriskajiem — būs papildinoša nozīme ģimeņu īpašo vajadzību apmierināšanā.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Elektriskos automobiļus uzskata par stingrijiem vides aizsardzības standartiem atbilstīgu transporta veidu, jo šie automobiļi nerada emisijas.

Daudzi automobiļu ražošanas uzņēmumi gan Eiropā, gan Āzijā jau ir pabeiguši šādu transportlīdzekļu izstrādi un gatavojas tos laist tirgū. Tomēr šo transportlīdzekļu plašāku izplatību kavē standartu trūkums universālu uzlādes staciju parametru noteikšanai un tas, ka nav aparatūras un programmatūras, ka ļautu efektīvi un ātri uzlādēt Eiropā ievestos dažādu ražotāju izgatavotos automobiļus pēc iespējas blīvākā šādu uzlādes staciju tīklā. Kamēr Eiropas Komisija pēta, apsver un veic sagatavošanās darbus, mūsu japāņu kolēģi jau strādā vaiga sviedros. Tokijā ir izveidota elektrisko transportlīdzekļu ražotāju federācija, kas jau gatavo vienotus standartus šiem automobiļiem un piedāvā sadarboties arī ar Eiropas ražotājiem.

Tāpēc es aicinu Komisiju pēc iespējas drīzāk apvienot spēkus ar japāņu ražotājiem, lai pēc iespējas ātrāk radītu apstākļus elektrisko transportlīdzekļu ieviešanai, un aktīvi veicināt pasaules mēroga standartu ieviešanu elektrisko transportlīdzekļu izmantošanā.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! „Eiropa 2020” un elektriskais automobilis. Jauninājumi un konkurētspēja nozīmē zināšanas. Daudzi reģioni jauninājumu politikas darbības un efektivitātes ziņā ir pārāki par valstīm, kuru sastāvā tie atrodas.

Būdama basku tautas pārstāve, es ar lepnumu varu jūs informēt, ka pirms pieciem gadiem mēs sākām veidot informācijas apmaiņas centru automobiļu ražošanas jomā (AIC — *Automotive intelligence centre*). Patlaban tajā darbojas vairāk nekā 50 uzņēmumu elektromobilitātes pētniecības, attīstības un jauninājumu ieviešanas jomā attiecībā uz visu Eiropas Savienību.

Basku zemē darbojas arī konsorcijs, kura pārstāvji ir snieguši Parlamentam ziņojumu par savu pieredzi — pilsētas apstākļiem paredzēto saliekamo elektromobili *Hiriko*. Runa ir par valsts un privāto partnerību un reģionālo atbalstu, tas nozīmēja, ka Spānija, kas līdz pēdējam brīdim nebija iesaistīta šajā pasākumā, varēja ietvert šos panākumus savā programmā un Basku zemē rīkot augstākā līmeņa tikšanos jauninājumu jomā.

Reģioniem un to zināšanām reizi par visām reizēm ir jāpiešķir centrālā nozīme, ja mēs vēlamies veidot līdzdalīgu un efektīvāku Eiropu. Tad būs vieglāk izpildīt uzdevumus, ko mēs šajā rezolūcijā — kuru mēs atbalstām — izvirzām nākotnē.

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu pateikties godātajiem deputātiem, kuri apsveica Spānijas prezidentūras un Padomes iniciatīvu atbalstīt elektrisko automobiļu izvirzīšanu par prioritāti prezidentūras programmā.

Es vēlētos pateikties arī referentiem, kas snieguši ieguldījumu rezolūcijas priekšlikuma sagatavošanā, par kuru mēs Parlamentā balsosim rīt; daži no referentiem izmantoja iespēju uzstāties. Tie bija *Riera* kundze, *del Castillo* kundze, *Cramer* kungs un *Matias* kungs. Esmu ļoti pateicīgs par viņu runām, kurās cita starpā tika paskaidrots, ka šis ir stratēģisks Eiropas Savienības mērķis, lai gan tajās izskanēja arī brīdinājums par sarežģījumiem, kas joprojām ir saistīti ar elektrisko automobiļu ražošanu un plašu masveida attīstību, kā arī par vajadzību spēt palauties uz visu politiski un ekonomiski ieinteresēto personu atbalstu. *Bilbao* kundze tikko pieminēja reģionus kā elektrisko automobiļu izstrādes galveno elementu.

Esmu pārliecināts, ka Eiropas Savienībai nākotnē ir jāņem vērā visi minētie faktori.

Tāpēc es gribētu uzsvērt to, kas, manuprāt, runā par labu elektriskajiem automobiļiem. Tomēr es nobeigumā minēšu arī grūtības vai šķēršļus, kas, manuprāt, mums jāpārvar.

Runājot par priekšrocībām, es uzskatu, ka saistībā ar elektriskajiem automobiļiem ir divi aspekti, kas sniedz ievērojamas priekšrocības. Viens no tiem ir tehnoloģija, bet otrs — enerģija.

Ciktāl tas attiecas uz tehnoloģiju, elektrisko automobiļu tehnoloģija jau pastāv. Tā jau darbojas. Patiesi, automobiļu ražotāji reklamē vairāk nekā 90 dažādu elektrisko automobiļu, kuri samērā drīz tiks laisti tirgū.

Tāpat mums vienlaikus jāpieņem, ka dažas no šīm tehnoloģijām ir jāizstrādā līdz pilnībai, jo tām joprojām ir daži ierobežojumi, piemēram, saistībā ar akumulatoriem, uzlādi vai *Zasada* kunga brīdinājumu attiecībā uz trokšņa neesamību, kas var radīt apdraudējumu gājējiem. Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi ņemt vērā viņa viedokli.

Turklāt elektrisko automobiļu ražošanas tehnoloģija ir visefektīvākā un labākā attiecībā uz vidi. Elektrisko automobiļu tehnoloģijas efektivitātes rādītājs var sasniegt 60 %, kamēr tradicionālo dzinēju efektivitāte ir tikai 20 %.

Turklāt, runājot par enerģiju, elektriskie automobiļi objektīvi palīdz mums sasniegt mērķus, kuri šovakar tika pieminēti, runājot par stratēģiju „Eiropa 2020” un cīņu pret klimata pārmaiņām, kas pazīstama kā 20/20/20 mērķi. Pateicoties uzglabāšanas jaudai, elektrisko transportlīdzekļu izstrādāšanas tehnoloģija palīdz mazināt vienu no atjaunojamo enerģijas avotu problēmām, negatīvajiem aspektiem vai nepilnībām. Elektriskie automobiļi palīdz atjaunojamajiem resursiem, kuru trūkums ir neregularitāte. Šo nepilnību kompensē elektrisko transportlīdzekļu īpašās iezīmes.

Turklāt tie arī veicina energodrošību. Piemēram, daudzām Eiropas valstīm nav naftas rezervju, un elektriskie automobiļi varētu kompensēt šo trūkumu un sniegt ieguldījumu, lai sasniegtu vēl kādu stratēģisku ES mērķi: censties panākt energodrošību, kas, kā esam pieredzējuši, dažreiz padara mūsu sabiedrību pārlieku neaizsargātu.

Visbeidzot, par spīti iepriekšminētajām priekšrocībām, elektriskie automobiļi noteikti liks mums mainīt daudzas ražošanas sistēmas un arī daudzas tehnoloģijas, ko es minēju iepriekš, cilvēku paradumus un elektroenerģijas sadales tīklus, un turklāt tie pat liks virzīties uz jaunu saziņas stratēģiju, kā to diezgan pamatoti uzsvēra *van Nistelrooij* kungs.

Citiem vārdiem sakot, elektriskajiem automobiļiem ir daudz priekšrocību, bet pastāv arī šķēršļi un sarežģījumi, un tas nepārprotami nozīmē, ka mums jāaplūko šis jautājums pozitīvā Eiropas redzējumā; tas nozīmē, ka Eiropas dalībvalstīm, Komisijai un Parlamentam, kas rīt balsos par vairākām rezolūcijām, ir jāpievērš tam īpaša uzmanība. Tāpēc ir ļoti svarīgi, lai minētās trīs Eiropas Savienības iestādes — Padome, Komisija un Eiropas Parlaments — kopīgi izstrādātu stratēģisko rīcību, kas tām jāpieņem attiecībā uz elektriskajiem automobiļiem.

Antonio Tajani, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es uzskatu, ka Spānijas prezidentūra ir pamatoti iekļāvusi elektrisko automobiļu stratēģiju plašā — plašākā — kontekstā, kas saistīts ne tikai ar elektriskajiem automobiļiem, bet arī ar automobiļu ražošanas nozares attīstību un aizsardzību Eiropas rūpniecības politikā. Šādi tā aplūko, kā rūpniecība, rūpnieciskā attīstība un darbavietu radīšana izskatīsies turpmākajos gadu desmitos.

Tāpēc šā lēmuma, kuru atbalsta Komisija, mērķis — izmantojot divpusēju stratēģiju, kas noteikti neizslēdz nopietnus centienus samazināt tradicionālo automobiļu radītās CO₂ emisijas — ir divas jomas: iekšdedzes dzinēju automobiļi, kuri jāuzlabo, un tehnoloģija, un pētniecība, jo, kā jau minēja *Bilbao Barandica* kundze un *Pallone* kungs, ja mēs vēlamies atrisināt problēmas pasaules tirgū, ir ļoti pareizi, ka mēs pievēršamies tehnoloģijai un pētniecībai. Mēs nevaram iedomāties konkurētspējīgu Eiropas automobiļu ražošanas nozari, ja netiek veikti noteikti pasākumi jauninājumu un pētniecības jomā — tāpēc šajā jomā tiek ļoti gaidītas Parlamenta iniciatīvas un atbalsts.

Elektrisko automobiļu izvēle nenozīmē, ka cita izvēle nav iespējama; es to saku *Cancian* kungam, kurš uzsvēra hibrīdaautomobiļu un ar ūdeņradi darbināmu automobiļu nozīmi. Elektriskie automobiļi ir svarīgi resursi, kas jau tiek plaši atbalstīti un ir sasnieguši pozitīvus rezultātus. Patiesībā tos izvēlas daudzas dalībvalstis. Tomēr, tā kā es esmu dzirdējis, ka daži deputāti iebilst pret elektrisko automobiļu principu, kas ir šīvakara debašu tēma, es atkārtošu, ka elektriskie automobiļi ir īpaša, bet ne vienīgā iespēja, jo mūsu mērķis ir padarīt Eiropas rūpniecību konkurētspējīgāku starptautiskajā tirgū un samazināt piesārņojumu un CO₂ emisijas transporta sistēmā, tostarp pilsētu transporta sistēmā. Es norādišu *van Nistelrooij* kungam, ka iepriekšējā Parlamenta pilnvaru laikā Eiropas Komisija iesniedza pilsētu rīcības plānu, kas šajā kontekstā piešķir elektriskajiem transportlīdzekļiem ļoti lielu nozīmi.

Protams, konkurētspējīga elektriskā automobiļa ražošanā jāiegulda liels darbs. Kāds izvirzīja jautājumu par standartizāciju — Komisijas dokumentā Savienības standartizācijas iestādēm 2010. gadā jau dots uzdevums līdz nākamajam gadam izstrādāt saskaņotu Eiropas standartu elektrisko automobiļu uzlādes sistēmām. Mēs jau esam atbildējuši uz šiem jautājumiem tieši tāpat kā mēs esam arī atbildējuši Kolēģijas apstiprinātajā dokumentā uz *Merkies* kundzes jautājumu attiecībā uz izejvielām. Viņa, tāpat kā pārējie deputāti, kas šajās debatēs runāja par akumulatoriem, izvirzīja jautājumu par litiju. Tieši tāpēc, ka Komisija apzinās šo problēmu, tā ir nolēmusi ietvert savā darba plānā — iepriekšējā sanāksmē mēs arī to pārrunājām ar *Merkies* kundzi — paziņojumu par problēmu, kas saistīta ar izejvielām, kas ir mūsu prioritāte.

Daži deputāti, piemēram, *Belet* kungs un *Matias* kundze, pieminēja nodarbinātības problēmu, bet daudzi citi deputāti runāja arī par darbinieku pārkvalificēšanu, jo, ja mēs vēlamies tādu rūpniecības sistēmu automobiļu ražošanas nozarē, kas ir ļoti novatoriska un vērsta ne vien uz elektriskajiem automobiļiem, bet arī uz pārveidotu iekšdedzes dzinēju — ne vien mazāk piesārņojošu iekšdedzes dzinēju, bet arī visu pārējo alternatīvu attīstību, tad mums jāpievērš uzmanība arī darbinieku pārkvalificēšanai, tāpēc, ka mūsu mērķis ir ievērot Lisabonas līgumu, kas uzskata tirgu par labāko līdzekli sociālās politikas radīšanai.

Tomēr dažu deputātu izvirzītie jautājumi jau ir izskatīti Komisijas paziņojumā, kurā skaidri norādīts, ka Komisija vēlas piešķirt Eiropas Sociālā fonda līdzekļus konkrētām iniciatīvām darbinieku pārkvalificēšanai un profesionālās kvalifikācijas celšanai, lai arī šie darbinieki varētu būt noderīgi, ieviešot šo jauninājumu, kas padarīs Eiropas rūpniecību konkurētspējīgāku.

Es uzskatu, ka Eiropai ir stratēģija. *Stassen* kundze iebilst pret elektriskajiem automobiļiem — tā ir iespēja, tomēr par to lems tikai vienīgi tirgus. Pastāv arī iespēja nepirkt elektriskos automobiļus, neviens neliek eiropiešiem tos iegādāties. Tomēr *Zasada* kungs norādīja uz vēl vienu problēmu, kas attiecas uz transporta drošību, — nav šaubu, ka, runājot par tirdzniecību, mums būs visos iespējamajos veidos jāizvērtē turpmākās problēmas, kas saistītas ar trokšņa piesārņojumu un piesārņotājiem, kā arī automobiļu ražošanas un nodošanas metāllūžņos kopējo ietekmi uz vidi. Mēs esam nepārprotami paskaidrojuši šo problēmu, un patiesībā mēs esam pārliecināti, ka elektriskie automobiļi mums ļaus panākt progresu drošības jomā. Tomēr mums ir jānodrošina noteiktas vadlīnijas ražotājiem šajā nozarē, lai patiesi būtu iespējams radīt nepiesārņojošu elektrisko automobili.

Es esmu centies atbildēt gandrīz uz visiem deputātu uzdotajiem jautājumiem, un es atbildēju arī *Lange* kungam, kurš pieminēja „CARS 21”. Komisijas apstiprinātā paziņojuma, kas pēc tam tika iesniegts Parlamentā un Padomē, pēdējās lappusēs ir skaidri norādīts, ka mēs ļoti vēlamies atjaunot augsta līmeņa darba grupu „CARS 21”. Minētā grupa deva īpašu izdevību strādāt kopā ar ieinteresētajām personām, un tā vajadzētu palikt arī turpmāk, it īpaši tāpēc, ka mēs — tāpat kā Spānijas prezidentūra un vairums deputātu, priekšsēdētāja kungs, kas šodien uzstājās — uzskatām, ka automobiļu ražošanas nozare ir īpaša vērtība, kas noteikti jāpielāgo un dažos gadījumos jāpārstrukturē, kuru noteikti vajadzēs modernizēt, bet kurai ir ļoti liels potenciāls, un tā ir kā dārgakmens Eiropas rūpniecības un uzņēmējdarbības kronī.

Tāpēc mēs visi esam apņēmušies nodrošināt — un šīvakara debates to pierāda —, ka šī rūpniecības nozare var kļūt konkurētspējīgāka. Mēs esam konkurētspējīgāki, ja mēs pievēršamies jauninājumiem un pētniecībai.

Es uzskatu, ka apņemšanās izvēlēties elektriskos automobiļus ir labs veids, kā nodrošināt Eiropas rūpniecības konkurētspēju pasaules tirgū.

Priekšsēdētājs. – Debašu noslēgumā informēšu, ka esmu saņēmis rezolūcijas⁽¹⁾ priekšlikumu, kuru iesniegušas sešas politiskās grupas saskaņā ar Reglamenta 115. panta 5. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks rīt.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elena Băsescu (PPE), rakstiski. – (RO) Ņemot vērā klimata pārmaiņas, „zaļie” automobiļi ir efektīvs oglekļa emisiju samazināšanas veids. Tomēr to izstrādāšana ir jāietver turpmākajā politikā attiecībā uz ilgtspējīgu mobilitāti. Rumānija elektriskos automobiļus iekšējā tirgū vēlas ieviest pakāpeniski. Paturot to prātā, premjerministrs *Emil Boc* nesen nolēma izveidot ministriju darba grupu, lai izstrādātu stratēģiju attiecībā uz elektrisko automobiļu ražošanu. Uzlādes stacijas, ko oficiāli ievieš līdz 2011. gada beigām, jau tiek uzstādītas un pārbaudītas tādās valstīs kā Dānija vai Izraēla. Turklāt Francijas, Spānijas un Īrijas valdības piešķir subsīdijas visiem, kas vēlas iegādāties šāda veida transportlīdzekļus. Pašlaik elektriskais automobilis maksā ļoti dārgi, jo to pamatā nosaka akumulatora cena.

Lai atbalstītu elektrisko automobiļu ražošanu Eiropas Savienībā, ir vajadzīga uzlādes infrastruktūras un tehnoloģiju standartizācija pārrobežu elektromobilitātes veicināšanai. Šajā saistībā Komisijas pienākums ir finansiāli atbalstīt dalībvalstis. „Zaļajiem” automobiļiem ir ievērojamas priekšrocības. Tie palīdz ierobežot klimata pārmaiņas, mazina Eiropas atkarību no naftas un palīdz sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus. Tādēļ es uzskatu, ka mums ir jāveicina elektrisko automobiļu izmantošana.

Sergio Berlato (PPE), rakstiski. – (IT) Aprīlī Komisija publicēja paziņojumu par „tīriem” un energoefektīviem transportlīdzekļiem, proti, Eiropas stratēģiju attiecībā uz tādu transportlīdzekļu izstrādāšanas un iespējami plašas izplatības veicināšanu, kas ir „tīri” un efektīvi zema oglekļa dioksīda satura emisiju un piesārņotājielu ziņā.

Saskaņā ar jaunākajiem aprēķiniem 2020. gadā elektriskie automobiļi veidos 1–2 % no tirgus; citiem vārdiem sakot, to būs mazāk nekā 4 % no visiem transportlīdzekļiem — skaidrs, ka vairumu transportlīdzekļu nākotnē turpinās darbināt iekšdedzes dzinēji, tāpēc tie drīzāk ir jāatbalsta, nevis jāsoda, jo attiecībā uz šiem transportlīdzekļiem tiek veikti uzlabojumi. Tādēļ es uzskatu, ka jāpievērš uzmanība noteiktiem faktoriem, kas interesē rūpniecības nozari Eiropā — infrastruktūras standartizācijas procesa vadība, it īpaši laika grafika ziņā attiecībā uz mūsu konkurentiem: Ķīnu, ASV, Japānu un Koreju, un tādu pasākumu izplatības novēršana, kuru mērķis ir stimulēt elektrisko automobiļu izmantošanu tādās jomās kā pieejamie līdzekļi, piekļuve pilsētām un valsts iepirkums.

Patiesībā, ja mēs tikai veicinām elektrisko automobiļu izmantošanu, mēs mazinām tradicionālo vai alternatīvo (metāna vai biogāzes) iekšdedzes dzinēju transportlīdzekļu plašu izmantošanu, tādējādi kropļojot iekšējo tirgu un ierobežojot automobiļu ražošanas nozares konkurētspēju.

António Fernando Correia De Campos (S&D), rakstiski. – (PT) Komisija ir tikko iesniegusi paziņojumu par „tīriem” un energoefektīviem transportlīdzekļiem, kurā pausts neitrāls viedoklis par elektriskajiem transportlīdzekļiem, neizvirzot par prioritāti nevienu no pieejamajām izvēlēm, vai tie būtu elektromobiļi, hibrīdaautomobiļi vai ar ūdeņradi darbināmi transportlīdzekļi. Tomēr pēc Padomes neoficiālās sanāksmes Sansebastiānā, kas notika februārī, tika panākta vienošanās, ka ES ir jāvada kopējā stratēģija attiecībā uz elektriskajiem automobiļiem. Tas nozīmē, ka Komisijai par prioritāti jānosaka to problēmu risināšana, kas joprojām kavē elektrisko transportlīdzekļu ražošanu, piemēram, akumulatoru izmaksas, vajadzība veikt vairāk pētījumu un pilnveidojumu, lai uzlabotu aprīkojumu, un, pats galvenais, elektrisko automobiļu un uzlādes punktu saskaņošana gan pasaules, gan Eiropas mērogā, lai nodrošinātu augstu konkurētspējas līmeni tirgū tā, lai elektriskie transportlīdzekļi var konkurēt ar tradicionālajiem iekšdedzes dzinēju automobiļiem vienlīdzīgos konkurences apstākļos. Es atgādināšu Komisijai, ka šajā nolūkā par prioritāti jānosaka finanšu resursi, it īpaši tāpēc, ka elektriskajiem automobiļiem ir papildu priekšrocība — lieliska energoresursu uzkrāšanas spēja, kas nav pārējiem izvēles veidiem un kas ir ļoti vajadzīga, lai mēs būtu neatkarīgi enerģētikas jomā.

(1) Sk. protokolu.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Elektrisko automobiļu izmantošana sniedz daudzas priekšrocības ilgtspējīgai mobilitātei. Mēs varam minēt vairākus no tiem: samazinātas oglekļa dioksīda emisijas un uzlabota gaisa kvalitāte, mazināta atkarība no importētajām fosilajām degvielām, un elektrisko automobiļu efektivitāte, kas ir lielāka salīdzinājumā ar pārējām transporta tehnoloģijām.

Pasaules mērogā ES konkurenti iegulda pētniecībā un jaunu tehnoloģiju attīstībā, lai mazinātu oglekļa emisijas, un ievieš programmas, lai atbalstītu pāreju uz videi nekaitīgiem transportlīdzekļiem. Lai ļautu Eiropas automobiļu ražošanas nozarei saglabāt konkurētspēju un nodrošinātu, ka tā ieņem nozīmīgu vietu „zaļo” tehnoloģiju jomā, Eiropas Savienībai ir jārada piemērota sistēma novatorisku tehnoloģiju veicināšanai, pētniecības veicināšanai un infrastruktūras izstrādāšanai, lai atbalstītu pāreju uz efektīvu ekonomiku, kuras pamatā ir zema oglekļa satura resursi un emisijas.

Es atbalstu Eiropas Komisijas pasākumus šajā jomā un atzinīgi vērtēju to, ka ir publicēts plāns, kura mērķis ir veicināt elektrisko automobiļu ātras uzlādes staciju Eiropas tīkla izveidi līdz 2011. gadam, kā arī tam piemērojamos vienotos tehniskos un drošības standartus.

Marian-Jean Marinescu (PPE), rakstiski. – (RO) Pāreja uz ilgtspējīgu, energoefektīvu transporta sistēmu ir kļuvusi par ES prioritāti, ņemot vērā klimata pārmaiņas un svārstīgās degvielas cenas. Elektrisko automobiļu izstrādāšana visā Eiropā, lai aizstātu parastos transportlīdzekļus, ir dzīvotspējīgs risinājums, kuram ir lielāks tirgus potenciāls. Lai sasniegtu šo mērķi, dalībvalstīm ir jāsaskaņo savas darbības, lai tās varētu lemt par Eiropas standartu, piemēram, par sistēmām, ko izmanto uzlādei un enerģijas uzkrāšanai, tostarp automatizētiem tīkliem, iebūvētām mērierīču sistēmām un savietojamību. Eiropas Savienībai ir stingrāk jāatbalsta pētniecība un jauninājumi, lai uzlabotu akumulatoru un dzinēju tehnoloģiju, kā arī stimulētu elektrisko transportlīdzekļu ražošanu. Es aicinu Eiropas Komisiju veikt konkrētus pasākumus, lai paredzētu pārmaiņas automobiļu nozarē un piegādes ķēdē, kā arī lai atbalstītu dalībvalstu politiku saskaņošanu šajā jomā. Eiropas Savienībai ir pienācis laiks palielināt konkurētspēju mobilitātes nozarē, samazinot izstrādes izdevumus ražotājiem un pakāpeniski samazinot autotransporta radītā CO₂ līmeni.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju Komisijas jaunāko stratēģiju par „tūriem” un energoefektīviem transportlīdzekļiem, un īpaši pievēršanos elektriskajiem automobiļiem, nevis biodegvielai attiecībā uz pāreju uz videi nekaitīgāku transportu. Tomēr, tāpat kā biodegvielu jomā pastāv strīdi un problēmas, arī elektrisko automobiļu jomā ir jāpārvar nopietnas problēmas, pirms šis transportlīdzekļu veids kļūst par reālu izvēles iespēju Eiropas iedzīvotājiem un pirms tas sniedz reālu ieguvumu vides jomā. Papildu pieprasījums attiecībā uz elektroenerģijas nodrošināšanu transportam ir jāapmierina, izmantojot zema oglekļa satura avotus, ja šie automobiļi var pilnībā realizēt savu vides aizsardzības potenciālu. Mani uztrauc tas, ka ES nespēs pietiekami izstrādāt šos avotus, lai tie apmierinātu pieprasījumu, kas palielināsies līdz ar elektrisko transportlīdzekļu intensīvāku izmantošanu. Tas ir jāapsver ES enerģētikas stratēģijā, virzoties uz zema oglekļa satura ekonomiku un mazāku atkarību no naftas, ko piegādā trešās valstis. Ir jāizveido arī standartizētu uzlādes punktu tīkls, un es aicinu Komisiju un dalībvalstis strādāt, lai izveidotu šādu standartizētu infrastruktūru, padarot elektriskos automobiļus dzīvotspējīgus, gan no patērētāju, gan no ražotāju viedokļa. Ja mēs varam pārvarēt minētās galvenās problēmas, mēs varam sagaidīt zema oglekļa satura un zema piesārņotājvielu līmeņa transportu un visus ar to saistītos ieguvumus videi un cilvēku veselībai.

22. Vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir vienas minūtes runas saskaņā ar Reglamenta 150. punktu.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šodien, 5. maijā, Itālijā atzīmē dienu, kas veltīta cīņai pret pedofiliju un bērnu pornogrāfiju.

Šis ir nopietnu pārdomu brīdis, kas ieviests ar 2009. gada lēmumu Nr. 41 par diemžēl plaši izplatītu un aizvien problemātiskāku parādību, jo mūsdienās pedofili nav padzīvojuši onkuliši, kas pievilina bērnus parkos, bet cilvēki, kas darbojas starptautiskās organizētās struktūrās un kas izmanto jaunākās mūsdienu tehnoloģijas, piemēram, internetu. Tāpēc mūsdienās jaunieši, zēni un meitenes vairs nevar būt drošībā pat savās mājās.

Tādēļ es ceru, ka arī Eiropas Savienība vēlēties veltīt kādu dienu šai nopietnajai tēmai, un tāpēc es esmu arī iesniedzis rakstisku paziņojumu, aicinot ieviest agrīnās brīdināšanas sistēmu, kas ļautu atsevišķu dalībvalstu policijas spēkiem organizēti sadarboties un apmainīties ar straujo informācijas plūsmu. Es ceru, ka Parlamenta vairākums minēto ierosinājumu novērtēs atzinīgi.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Pagājušajā nedēļā Eiropa zaudēja lielisku iespēju turpmākos divdesmit gadus ieņemt pasaules mēroga liderpozīcijas astrofizikas pētījumu jomā. Eiropas Dienvidu observatorija, pamatojoties uz ziņojumiem, kas nebūt nebija pārskatāmi, nolēma, ka Eiropas ārkārtīgi liela izmēra teleskops atradīsies Čīlē, nevis Kanāriju salās.

Tagad varam apsveikt Čīli, bet vienlaikus arī padomāt, vai Eiropā tika izdarīts viss iespējamais, lai Eiropas ierīce, pa kuru lēma Eiropas iestāde un kurai piešķirts Eiropas finansējums, kas ietver vairāk nekā viena miljarda eiro lielus ieguldījumus, tiktu izvietota Eiropā, nevis Amerikas kontinentā.

Eiropas Parlaments vienprātīgi atbalstīja tā izvietojumu *La Palma* salā, un es esmu par to pateicīgs, bet ko izdarīja Padome? Ko izdarīja Spānijas prezidentūra? Vai tā sarīkoja kādu sanākumi ar observatorijas pārstāvjiem? Vai tā tikās ar kādu no dalībvalstīm, kas atbild par lēmuma pieņemšanu attiecībā uz teleskopa atrašanās vietu? Vai tā patiešām atbalstīja Eiropas priekšlikumu?

Eiropieši, kas dzīvo *La Palma*, Kanāriju salās, un citviet Eiropā, gaida atbildes uz šiem jautājumiem. Šobrīd viņi ir pārliecināti, ka nav izdarīts viss, ko varēja izdarīt.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Mēs esam ierosinājuši rezolūciju, lai aizliegta izmantot kalnrūpniecībā cianīda tehnoloģiju, jo mūsu pienākums ir veikt visus drošības pasākumus, lai aizsargātu cilvēkus un vidi no ekoloģiskām katastrofām. Ja mēs spējam uzņemties vēsturiskas saistības attiecībā uz emisiju samazināšanu un noteikt toni visai pasaulei vides aizsardzības ziņā, kāpēc mēs nevaram vienkārši rīkoties, lai atbalstītu tīru vidi un izskaustu šo kaitīgo praksi no Eiropas Savienības.

Baia Mare katastrofa, kas pirms 10 gadiem notika Rumānijā, skāra trīs valstis un iznīcināja upju ekosistēmas simtiem kilometru attālumā un ir uzskatāma par līdzvērtīgu Černobiļas katastrofai. Tagad *Roșia Montană* Rumānijā atkal plāno izvērst jaunu kalnrūpniecības darbību, izmantojot cianīda tehnoloģijas.

Tāpēc es šodien vairāk nekā jebkad agrāk vēlos pateikties jums par balsojumu pret cianīda tehnoloģiju izmantošanu kalnrūpniecībā. Eiropas Savienības uzdevums ir palīdzēt cietušajiem reģioniem ilgtspējīgi attīstīties, izmantojot visu savu potenciālu.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE). – (RO) Ārkārtīgi sarežģītā situācija, kādā atrodas Grieķija, nemaz nerunājot par ļoti satraucošo informāciju attiecībā uz pārējām Eiropas Savienības dalībvalstīm, kurām ir nopietnas problēmas, parāda mums, ka, par spīti zināmajam progresam, vecākajās Eiropas Savienības dalībvalstīs, joprojām pastāv būtisks līdzsvara trūkums.

Diemžēl situācijā, kad dažas valstis saskaras ar budžeta ieņēmumu samazināšanos, rodas tūlītējs kārdinājums paaugstināt nodokļus un nodevas. Tieši tas notiek arī Rumānijā. Valdība patlaban apspriež vienotās ienākuma nodokļa likmes un PVN paaugstināšanu. Nepareizs ir uzskats, ka straujš nodokļu un nodevu palielinājums radīs vairāk naudas budžetā. Šādiem pasākumiem ir ārkārtīgi kaitīga ietekme uz ekonomiku gan vidējā, gan ilgākā laikposmā.

Diemžēl Eiropas Savienībai šķiet sarežģīti izstrādāt kopēju stratēģiju ekonomikas krīzes pārvarēšanai. Tomēr es uzskatu, ka ir vajadzīga labāka saziņa un sadarbība starp valstīm, kas izkluvušas no krīzes, izmantojot aktīvus un stimulējošus pasākumus, nevis paaugstinot nodokļus, un valstīm, kas izmisisīgi paaugstina nodokļus un nodevas, tādējādi riskējot iestīgt vēl dziļākā krīzē.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Finanšu spekulantu uzbrukumi eiro zonas visneaizsargātākajām un atkarīgākajām valstīm kļūst agresīvāki. Tas pats finanšu kapitāls, kas ir saņēmis triljoniem eiro no dalībvalstīm, tagad spekulē uz valsts finanšu nestabilitātes rēķina, ko radījuši šie pārvietojumi un perifēro valstu ekonomiskā atkarība. Šo atkarību ir radījusi monetārā un valūtas maiņas politika, ko īsteno Eiropas Centrālā banka, kas, izliekoties par neatkarīgu iestādi, kalpo lielajam kapitālam un lielākajām Eiropas valstīm, un šo atkarību saasina tirgus liberalizācija un brīva konkurence starptautiskajā tirdzniecībā.

Ņemot vērā iepriekšminēto, dalībvalstis un Eiropas Savienība tagad ir samērā skaidri parādījušas, ko nozīmē Eiropas solidaritāte: acu pievēršana uz finanšu kapitāla piesavināšanos, vajadzības gadījumā ar sociālajam teroram līdzvērtīgu pasākumu palīdzību liekot izlaupīto iztrūkumu segt strādniekiem un vienkāršajiem iedzīvotājiem. Tomēr strādniekus un vienkāršos iedzīvotājus nevarēs nospiest uz ceļiem, cenšoties viņiem iestāstīt, ka tas ir neizbēgami; tas tā nenotiks. To pierāda viņu cīņasspārs. Mēs apsveicam Grieķijas, Portugāles un citu valstu strādnieku drosmi un apņēmību.

Trevor Colman (EFD). – Priekšsēdētāja kungs! Tagad pēc traģiskajiem notikumiem ir kļuvis skaidrs, ka diemžēl Grieķijai tiks uzspiesti ārkārtīgi stingri taupības pasākumi, lai saglabātu eiro. Tas nav pareizi. Šādi

tiks sodīti vienkāršie, smagi strādājošie Grieķijas iedzīvotāji par vietējo politiku izšķērdību un šo pašu politiku vēlmi atbalstīt neveiksmei nolemto valūtas savienību.

Mēs Apvienotajā Karalistē atceramies mūsu izstāšanos 1992. gada septembrī no valūtas kursa mehānisma, VKM jeb, kā to nosauca Lielbritānijas politiķis *Norman Tebbit*, „mūžīgās lejupslīdes mehānisma”, jo dalība tajā Lielbritānijai bija postoša. Mēs no tā izglābamies, pateicoties Vācijas Centrālās bankas (*Bundesbank*) atteikumam atbalstīt sterliņu mārciņu.

Stingra audzināšana dara savu. Kamēr Grieķija paliks eiro zonā, tai nebūs izejas. Grieķi jāatbrīvo no eiro važām. Lai SVF dara savu darbu un skatās, cik ātri Grieķija atgūstas, tāpat kā atguvās Lielbritānija, izstājoties no VKM. Nelieciet Grieķijas iedzīvotājiem maksāt par ES lielvalsts nesasniedzamo godkārtīgo mērķi!

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es šodien gribētu runāt par lidojumu drošības tēmu. Pēdējo nedēļu laikā šī tēma mūs ir ļoti nodarbinājusi un ietekmējusi mūs visus.

Cilvēka dzīvība ir svarīgāka par jebkādu ekonomisko ieguvumu. Tieši tāpēc es esmu par lidojumu aizliegumu, ja pastāv kāds ārējs apdraudējums — piemēram, pelnu mākonis — pasažieru drošībai, jo būtu bezatbildīgi pakļaut riskam dzīvību. Es vēlos jums atgādināt divas līdzīgas katastrofas, kas notika 1982. un 1989. gadā, un iznīcinātājlidmašīnā atrastās pelnu mākoņa ietekmē izveidojušās stikla daļiņas.

Izmēģinājuma lidojumi ir veikti, bet izvērtēšana prasa laiku. Ir notikušas apspriedes ar ekspertiem, bet viņi nesniedz pārliecinošas atbildes, norādot kādu konkrētu virzienu. Lai kā, dzīvība ir pārāk dārga, lai ar to riskētu, tāpēc jāievieš efektīva un pieejama alternatīva aviācijai.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Es uzskatu, ka pārtikas piegādes ķēdes darbības uzlabošanai un optimālas pārredzamības sasniegšanai ir jāizveido vienots tiesiskais regulējums Kopienas līmenī, lai noteiktu termiņu, kas tiek izmantots tirdzniecības attiecībās starp pārtikas produktu piegādātājiem un mazumtirgotājiem, un efektīvāku veidu piegādātāju aizsardzībai pret konkurenci kropļojošiem nolīgumiem un praksi, kā arī maksājumu metodi un termiņu.

Es arī domāju, ka būtu lietderīgi pastiprināt atbilstību konkurences noteikumiem un nodrošināt to saskaņotu interpretēšanu visās dalībvalstīs. Ņemot vērā pašreizējās tirdzniecības attiecības piegādātāju un mazumtirgotāju starpā, es uzskatu, ka konkurences noteikumi ir jāizvērtē, tādējādi radot līdzsvaru starp Eiropas Savienības kopējo lauksaimniecības politiku un konkurences politiku. Tirgus uzraudzība varētu ietvert efektīvu pārredzamību attiecībā uz cenu noteikšanu un it īpaši attiecībā uz peļņas normu pārtikas ķēdē.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Parlamentā mēs vairākkārt esam izvirzījuši jautājumu par poļu minoritātes diskrimināciju Lietuvā, kur poļu tautības iedzīvotājiem neļauj rakstīt to uzvārdus oriģinālajā pierakstā, tiek slēgtas skolu klases, kurās mācības notiek poļu valodā, un padomju varas laikā atsavinātā zeme netiek atdota īpašniekiem tikai tāpēc, ka viņi ir poļi.

Nesen Lietuvas Valsts amatpersonu ētikas komisija sodīja poļu minoritātes līderi un Eiropas Parlamenta deputātu *Tomaševski* kungu par to, ka viņš šeit, Parlamentā, uzdeva jautājumu *Barroso* kungam par minoritāšu tiesību ievērošanu Lietuvā. Šādu skandaložu pasākumu kļūst arvien vairāk. Pirms vairākām dienām Lietuvas valodas inspekcija piemēroja lielu papildu naudas sodu *Salcininkai* pašvaldības vadītājam par divvalodu zīmju izmantošanu. Astoņdesmit procenti šā reģiona iedzīvotāju ir poļi.

Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlamentam ir laiks pārtraukt šādu skandaložu Lietuvas valdības rīcību. Mēs lepojamies, ka Savienības pamatu veido cilvēktiesības. Tas ir slikts pamats, ja mēs nespējam nodrošināt šo tiesību ievērošanu dalībvalstīs.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Miljoniem strādnieku kopā ar Grieķijas darbaļaužu fronti šodien streiko un iziet demonstrācijās pret barbariskajiem pasākumiem, ko uzspiež kapitālisms un ieviesusi Grieķijas valdība, Eiropas Savienība un SVF.

Tie nav nedz jauni, nedz pagaidu pasākumi. Tā ir kliegzoša kapitālistiskās attīstības piemērošana, kas izraisa krīzi. Šo pasākumu mērķis ir nodrošināt peļņu Grieķijas un Eiropas plutokrātijai un piemērot Māstrihtas līgumu. Tie ir iekļauti Lisabonas stratēģijā un stratēģijā „Eiropa 2020”, un tāpēc tie noved strupceļā.

Tomēr mēs sakām, ka tas nav vienpusējs pasākums, un risinājums pastāv. Risinājums ir no jauna izveidot darbaļaužu kustību un atbalstīt attīstību, kuras pamatā ir to iedzīvotāju vajadzības, kas rada labklājību. Risinājums ir nacionalizēt monopolus un dot varu tautai. Šo kustību nevar apturēt ne provokatori, ne

izspiedēji no Grieķijas valdības, ne asiņainie notikumi, kas šodien notika Atēnās un par kuriem mēs visi esam satriekti.

Mēs ticam, ka Grieķijas iedzīvotāji uzvarēs šajā cīņā.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Pirms dažām stundām es būtu teikusi, ka, par spīti kultūras emblēmu bezgaumīgai kropļošanai un rakstiem, kuru objektivitāte ir neskaidra un kas attiecas uz novecojušiem stereotipiem, lai gan Padome neuztvēra Grieķijas ekonomikas krīzi kā svarīgāko Eiropas jautājumu un Komisija to neizmantoja par Eiropas kohēzijas izmēģinājuma pārbaudi, Grieķijas iedzīvotāji, bija gatavi atbalstīt jauno sociālistu valdību cīņā par ekonomiku un sociālo atjaunotni.

Tagad, ņemot vērā dažu pēdējo stundu traģiskos notikumus Atēnās, kur radikālo ekonomikas pasākumu izraisītās vardarbības dēļ gāja bojā trīs cilvēki, es atgādināšu *Rasmussen* kunga teikto: Grieķijas valsts suverēnā kredītpēja ir pazemināta līdz nožēlojamam stāvoklim, un tā ir apsūdzība melīgajai politikai. Es uzskatu, ka Eiropas Parlamenta deputātiem ir steidzami jāpastiprina cīņa par kohēziju.

Es ceru, ka tas, kas šodien pirms dažām stundām notika Grieķijā, nevērsīsies plašumā, un es ceru, ka tas tieši pretēji iezīmēs sākumu vienprātīgiem centieniem veidot Eiropas identitāti, izmantojot solidaritāti un partnerību.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Pirms dažām dienām tika svinēta 1. maija kā Starptautiskās darbaļu dienas 120. gadadiena.

Tie ir 120 gadi, kuru laikā darbaļaudis visā pasaulē nepārtraukti, centīgi un varonīgi cīnījušies par savām tiesībām un darbaspēka emancipāciju, par sabiedrību, kurā darbaļaudis, kas vairs netiek ekspluatēti, pilnībā īsteno savas radošās spējas. Tie ir bijuši 120 gadi, kuru laikā strādnieki guvuši lielus sasniegumus, cietuši sāpīgas neveiksmes un izrādījuši sīkstus pretestību. Pirmais maijs un tā vispārējā devīze vēsturiski radās pēc nepieredzēti vardarbīgām represijām, kas prasīja daudzas cīņas, upurus un dzīvības. Tas tika nostiprināts ar katru soli, ko ļaudis spēra, iegūstot brīvību, un tas cieta un joprojām cieš neveiksmes ik reizi, kad vēstures apstākļi ļauj lielajam kapitālam doties uzbrukumā. Tas patlaban notiek Eiropas Savienībā, un to var novērot Grieķijā, Portugālē un daudzās citās valstīs.

Šīm cīņām ir jāpievērš uzmanība, un ir jāpārtrauc ekspluatācijas palielināšanās. Ir pienācis laiks izrādīt cieņu tiem, kas strādā un rada labklājību.

Alan Kelly (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos pievērst Parlamenta uzmanību ļoti steidzamam jautājumam. Pirms gada Bolīvijā tika nošauts īru jauniešs, ES pilsonis *Michael Dwyer*. Daudzi novērotāji uzskata, ka tā bija slepkavība. *Michael Dwyer* ģimene, kas šovakar kopā ar mums atrodas Parlamenta sēžu zālē, joprojām nav saņēmusi atbildi par to, kā un kādu iemeslu dēļ viņš ir miris.

Vienīgā oficiāli sniegtā informācija vēsta, ka viņš esot miris, būdams iesaistīts iespējamā sazvērēstībā, lai nogalinātu Bolīvijas prezidentu. Tas ir pārāk neraksturīgi kādam, kurš audzis mīlošā, gādīgā un politiski neitrālā ģimenē. Tomēr īstais jautājums ir par to, ka Bolīvijas varas iestāžu sniegtajai informācijai nevar uzticēties. Viņu sniegtās versijas par notikumu ir pretrunā viena otrai gan attiecībā uz tiesu ekspertīzes pierādījumiem, gan ballistikās ekspertīzes pierādījumiem, gan visiem viņu iesniegtajiem argumentiem.

Tāpēc es aicinu Parlamentu un Eiropas Savienības jauno Augsto pārstāvi ārlietās *Catherine Ashton* atbalstīt Īrijas valdības centienus, lai nekavējoties sāktu neatkarīgu izmeklēšanu. Es to daru ar visu Īrijas deputātu atbalstu, kuri tuvākajā laikā vērsīsies pie pārstāves rakstveidā.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Man jāvērs jūsu uzmanība uz problēmām manā valstī. Bulgāriju vada nekompetenta, toties populistiska valdība, izmantojot pagājušā gadsimta 30. gadiem raksturīgās metodes.

To apliecina fakts, ka šobrīd populārākais politiķis ir iekšlietu ministrs, kuram seko bijušais šīs ministrijas galvenais sekretārs, kas tagad ir premjerministrs. Pēc vēlēšanām simtiem opozīcijas pārstāvju tika atlaisti no darba politisku iemeslu dēļ. Tiek izdarīts spiediens uz galvenajiem plašsaziņas līdzekļiem. Politiķi tiek rupji un nelikumīgi aizturēti, vai arī tiem tiek izvirzītas smieklīgas apsūdzības.

Prokurori atklāti neievēro nevainības prezumpciju, bet ministri izdara spiedienu uz tiesu un pasludina spriedumus no televīzijas ekrāniem. Jaunais likums ļauj notiesāt, pamatojoties vienīgi uz informāciju, kas iegūta, noklausoties telefona sarunas, un anonīmu liecinieku sniegtajiem pierādījumiem. Tiek veikti pasākumi, lai izveidotu ārkārtas tiesu, ko oficiāli dēvē par specializēto tiesu. Pieaug bailes.

Gadiem ilgi Bulgārijai tika pieprasīts veltīt lielākas pūles cīņai pret noziedzību. Šobrīd šādi centieni notiek, bet cīņa pret noziedzību ir izvērtusies cīņā pret demokrātiju. Eiropas Parlaments jutīgi uztver pārkāpumus pret demokrātiju, brīvību un cilvēktiesībām visā pasaulē. Tam ir jāizrāda tikpat jutīga attieksme, ja šādi pārkāpumi notiek dalībvalstīs.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Finanšu krīze, bezdarbs un pieaugošais valsts budžeta deficīts un parāds šobrīd ir Eiropas dalībvalstu vislielākā problēma. Tomēr es gribētu pievērst uzmanību korupcijai, kas ir raksturīga Centrāleiropas valstīm, bet Ungārijā tā ir īpaši vērienīga, tā ir saasinājusi krīzi un novedusi mūsu valsti vēl lielākos parādos, jo tika ņemti papildu aizņēmumi. Iepriekšējā Ungārijas sociālistu valdība noveda Ungārijas tautsaimniecību neapskaužamā situācijā, jo neviens valsts ieguldījums vai valsts līgums neiztika bez korupcijas gan attiecībā uz autoceļu būvniecību, tiltu atjaunošanu, autostāvvietu izbūvi, veselības aprūpi, gan valsts finansējumu vai ES konkursiem. Mana partija *Jobbik* aicina jaunievēlēto Ungārijas valdību pieņemt un īstenot stingrus pret korupciju vērstus tiesību aktus, un, ņemot vērā krīzi, mēs mudinām visas ES dalībvalstis rīkoties līdzīgi. Mana partija *Jobbik* uzskata, ka politikā ir iespējams izskaust korupciju no politiskās dzīves.

Alexander Mirsky (S&D). – (LV) Paldies, priekšsēdētāj! 8. maijā Eiropa svin uzvaru pret nacismu, bet, kolēģi, man ir nepatīkama ziņa: šī gada 16. martā Latvijā ar varas klusu piekrišanu Waffen SS veterāni staigāja ar karogiem pa Rīgu un svinēja latviešu SS leģiona dibināšanas dienu. Jau divdesmit gadus mēs opozīcijā neko nevaram ar to izdarīt. Eiropas valstu vadītāji izliekas, ka nekas nenotiek. Latvijā SS soda vienības iznīcināja 130 ciemu un nogalināja vairāk nekā 150 tūkstošus iedzīvotāju Latvijā, Baltkrievijā, Polijā un Krievijā, bet šodien viņus piemin kā varoņus Latvijā. Bailīga klusēšana Eiropas Savienības dalībvalstīs ir noziegums pret miljoniem cilvēku, kuri gāja bojā Otrā Pasaules kara laikā. Tas ir ļoti svarīgi, paldies!

Iuliu Winkler (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Vēsture mums ir pierādījusi, ka krīze var radīt progresu. Spiediena rezultātā var rasties jaunas idejas, radot novatoriskus mehānismus nolūkā veicināt attīstību un izvairīties no kļūdām, kas izraisīja krīzi.

Es vēlētos uzsvērt divas šādas idejas, kas varētu radīt nozīmīgus instrumentus. Ja mēs vēlamies, lai ES arī turpmāk būtu nozīmīga pasaules mēroga dalībiece, ir jārada Eiropas Valūtas fonds un Eiropas Vērtējuma aģentūra. Lai gan šis uzdevums prasa lielas pūles no iestāžu puses, to vēl aizvien ir vērts uzņemties, ja mēs domājam par ilgtermiņa interesēm. Mēs visi varam saderēt uz to, ka nākotnē būs jaunas krīzes.

Eiropas sociālā tirgus ekonomika un vienotā valūta ir pasaules ekonomikas un pasaules finanšu sistēmas stūrakmeņi. „Eiropas SVF” izveide varētu īstenot Stabilitātes un izaugsmes paktu, un Eiropas Vērtējuma aģentūra varētu veikt novērtējumus, pamatojoties uz patiesu izpratni par Eiropas tautsaimniecībām. Abas idejas būtu nopietni jāapspiež, un, manuprāt, pozitīvs lēmums būtu gudrākais.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Mēs nesam bijām aculiecinieki labējo radikāļu satraucošajam pieaugumam un radikālākas ksenofobiskas un rasistiskas attieksmes pieņemšanai. Reģionālās vēlēšanas Itālijā un Francijā, kā arī Ungārijā ir apliecinājušas, ka ekstrēmistu grupas arvien sekmīgāk izplata bīstamas nacionālistiskas, Eiropai naidīgas un agresīvas idejas, kas vērstas gan pret mazākumtautībām, gan pret kaimiņvalstīm. Apvienotā Eiropā mēs neko tādu nevēlējamies redzēt, un mēs neuzskatām, ka tas ir risinājums Eiropas iedzīvotāju problēmām.

Es vēlos paust satraukumu par naidīgu ziņu izplatīšanu ārvalstu plašsaziņas līdzekļos attiecībā uz austrumeiropiešiem un it īpaši rumāņiem, kas jau ir pārņēmuši ekstrēmistu retoriku. Francijas televīzija apvaino rumāņus vispārīgi, bet Spānijas Tautas partijas kandidāts savā vēlēšanu kampaņas reklāmā Barselonas pašvaldības vēlēšanās izmanto saukli „Mēs negribam rumāņus!”.

Es vēlos izmantot šo iespēju, lai aicinātu visas atbildīgās Eiropas Parlamenta politiskās grupas apvienot spēkus un risināt šo bīstamo problēmu Eiropas Savienībā.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Vispirms es vēlos izteikt līdzjūtību ģimenēm, kuru piederīgie gāja bojā uzbrukumos, kas šodien notika Atēnās.

Atgriežoties pie jautājuma par klimata pārmaiņām, 35 000 pārstāvju no visām pasaules tautām, kuri tikās Cochabamba, Bolīvijā, runāja skaidru valodu. Viņi vēlējas, lai Meksikas konferencē mēs vienotos par juridiski saistošiem samazinājumiem attiecībā uz emisijām. Viņiem ir taisnība. Mēs vairs nevaram ilgāk atlikt šo lēmumu.

Eiropas Savienībai ir nekavējoties un oficiāli jāaņem lēmums līdz 2020. gadam samazināt emisiju daudzumu līdz 30 %. Tas mainīs sarunu dinamiku, jo tās patiesībā ir iestrēgušas, riskējot, ka lēmums par emisiju samazināšanu tiks atlikts apspriešanai pēc Meksikas konferences, nenorādot konkrētu datumu un konkrētu grafiku.

Mēs Parlamentā arī varam darīt vairāk. Eiropas Parlaments jau ir vienojies par 30 % emisiju samazinājumu līdz 2020. gadam. Mums jārada piemērs dalībvalstīm, samazinot mūsu ietekmi uz vidi par 50 %.

Mēs visi zinām, ka mūsu ikdienas darbā ir lielas iespējas taupīt elektroenerģiju un mazināt mūsu ietekmi uz vidi, un mēs to varam, un mums tas ir jādara.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlaments šodien ir apstiprinājis Komisijai 2008. gada budžeta izpildi. Pārņēmumu līmenis attiecībā uz izmaksātajiem ES līdzekļiem vēl nekad nav bijis tik zems kā šajā gadā.

Pēdējo trīs gadu laikā ir bijis iespējams uz pusi samazināt jomas, kurās pārņēmumu līmenis bija pārsniedzis 5 %, tādējādi pārsniedzot pieļaujamo robežu. Kohēzijas jomā vien vēl ir daudz trūkumu. Tieši šajā jomā turpmāk būs vajadzīgi lielāki centieni. Īpaši jāuzsver lauksaimniecības un dabas resursu joma. Pārņēmumu līmenis šajā jomā bija par 2 % zemāks, un tas nepārprotami bija „zaļajā” zonā. Uzraudzības un kontroles sistēmas ir efektīvas.

Tomēr šajā kontekstā es vēlētos pieminēt arī pirmspievienošanās atbalstu Turcijai, kas minēts ziņojumā par budžeta izpildi. Līdzekļu palielināšana Turcijai ir ļoti apšaubāma, ņemot vērā to, ka trūkst izmērāmu kritēriju. Nav pieņemams, ka ES līdzekļi tiek piešķirti trešām valstīm, neizmantojot noteiktus rādītājus. Ļoti būtiska ir maksājumu un līdzekļu izmantošanas tieša kontrole. Tikai tad atbalstam būs vēlams efekts.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 11. pantā par cilvēktiesībām noteiktas tiesības iestāties arodbiedrībās. Pagājušajā nedēļā Ungārijas Kara tiesa pretrunā šai tiesību normai piesprieda bargu sodu arodbiedrības vadītājam *Judit Szima*, kas pārstāv desmitiem tūkstošu policistu, par darbību, kas gan no nespeciālista viedokļa, gan no jurista profesionālā viedokļa bija tikai darba ņēmēju tiesību aizstāvēšana arodbiedrības darba ietvaros. Es uzsveru, ka tas nenotika kādā no jaunattīstības valstīm, bet vienā no Eiropas Savienības dalībvalstīm. Parlamentā un arī dažādās komitejās mēs nepārtraukti runājam par to, ka līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā ir palielinājušās Eiropas Savienības saistības cilvēktiesību jomā, un tiesību aizsardzība ir kļuvusi efektīvāka. Es lūdzu, lai *Judit Szima* lieta tiktu uzskatīta par izmēģinājumu, gadījuma izpēti, un mums ir uzmanīgi jāseko līdzi, kā saskaņā ar Eiropas tiesību aktiem cilvēktiesību jomā šo drosmīgo sievieti varētu aizstāvēt un viņa atgūtu cieņu un zaudēto darbu.

Adam Gierek (S&D). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Polijā maskētā veidā uzplaukst cilvēku tirdzniecība. Tas notiek tāpēc, ka liberālajam un nehumānajam tirgus likumam ir piešķirta absolūta prioritāte. Pēdējo gadu laikā bijušās Polijas Tautas Republikas aktīvu privatizācijas procesā vairāki valsts uzņēmumiem piederīgi dzīvokļi un veseli dzīvojamie rajoni ir pārdoti kopā ar visiem ģimeņiem.

Ģimeņi visbiežāk ir gados veci un nereti arī slimi cilvēki, kuriem netika dota iespēja izmantot pirmpirkuma tiesības. Paaugstināto īres maksu dēļ viņi ieslīgst parādos un bieži vien tiek izlikti no dzīvokļiem. Tiek pārkāptas cilvēka pamattiesības. Ir vajadzīgi atbilstīgi juridiskie un administratīvie instrumenti, kas ļautu ES dalībvalstu varas iestādēm efektīvi nodrošināt to ģimeņu aizsardzību, kas dzīvo privatizētos dzīvokļos, kas agrāk piederēja valsts uzņēmumiem. Lai palīdzētu nehumānās privatizācijas upuriem, ir arī steidzami vajadzīga atbalsta piešķiršana no valsts līdzekļiem.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Es uzstājos, lai atklāti runātu par netaisnību.

Godātie deputāti, nemaldināsim sevi, ka vienkāršie Grieķijas iedzīvotāji nav vainojami tajā, kas ir noticis Grieķijā. Pašreizējos notikumus šajā valstī un finanšu krīzi veicināja 14., 15. un 16. mēnešalga, kā arī pensijas un privilēģijas, kādus nav nevienā citā Eiropas Savienības dalībvalstī un par kurām mēs neko nezinām.

Grieķija pēdējos 10 gadus mēloja Eiropas Centrālajai Bankai par savas ekonomikas stāvokli. Tomēr tieši tagad Eiropas valstu vadītāji ir nobalsojuši par 110 miljardu eiro piešķiršanu Grieķijai kā atlīdzību par šiem meliem un krāpšanu. Tajā pašā laikā valstis, kuras ir spējušas priekšzīmīgi pārvaldīt savas finanses, piemēram, Bulgārija un Igaunija, tiks sodītas par šo krīzi, visticamāk, atliekot šo valstu iestāšanos eiro zonā.

Tā ir dubultstandartu piemērošana, kas nav eiro zonas vai Eiropas Savienības cienīgi. Tas ir taisnīgi, ka vainīgais saņem sodu, un eiro zonas vadošajām valstīm ir jāpieprasa, lai Grieķija izstājas no šīs zonas.

Priekšsēdētājs. Līdz ar to mēs pabeidzam šo darba kārtības punktu.

23. Mehānisko transportlīdzekļu grupālā atbrīvojuma regula (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir debates par šādiem jautājumiem:

– jautājums, uz kuru jāatbild mutiski un kuru par patērētāju interešu aizsardzību saistībā ar konkurences noteikumiem iekšējā tirgus transportlīdzekļu nozarē Komisijai Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas vārdā iesnieguši *Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyne Gebhardt, Cristian Silviu Buşoi, Adam Bielan, Heide Rühle* un *Kyriacos Triantaphyllides* (O-0044/201 – B7-0209/2010), un

– jautājums, uz kuru jāatbild mutiski un kuru par Mehānisko transportlīdzekļu grupālā atbrīvojuma regulu Komisijai Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā iesniegusi *Sharon Bowles* (O-0047/2010 – B7-0210/2010).

Theodor Dumitru Stolojan, aizstājot autori. – Priekšsēdētāja kungs! Šo jautājumu Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja ir iesniegusi tādēļ, ka tā ar interesi ir sekojusi Mehānisko transportlīdzekļu grupālā atbrīvojuma regulas pārskatīšanas procesam un ir nepieciešama rūpīga vairāku jautājumu apsvēršana.

Kā jūs zināt, grupālo atbrīvojumu regulas ir ļoti svarīgi uzņēmējdarbības instrumenti. Šo regulu pieņēma 2002. gadā. Tolaik Komisija uzskatīja, ka Eiropas automobiļu tirgū ir izveidojies oligopola stāvoklis, jo sešiem lielākajiem ražotājiem kopā piederēja 75 % tirgus. Šajā situācijā Komisija uzskatīja, ka mehānisko transportlīdzekļu nozarē nedrīkst piemērot Vispārējā vertikālā grupālā atbrīvojuma regulu, un tādēļ pieņēma īpašu regulu.

Šī regula zaudēs spēku 2010. gada 31. maijā. Pašlaik Komisija uzskata, ka jaunu transportlīdzekļu pārdošanas tirgos valda liela konkurence un koncentrācijas līmenis ir mazinājies. Šā novērtējuma rezultātā Komisija ierosina atzīt, ka jaunu automobiļu un saimnieciski izmantojamu transportlīdzekļu pārdošanai vairs nav nepieciešams īpašs grupālais atbrīvojums. Tā ierosina pieņemt īpašu grupālā atbrīvojuma regulu tikai attiecībā uz remonta un tehniskās apkopes pakalpojumiem un rezerves daļu izplatīšanu.

Parlamentā šī reforma izraisa bažas. Kā zināt, Eiropas Savienība pašlaik piedzīvo ārkārtēju finanšu un ekonomikas krīzi un augstu bezdarba līmeni. Eiropas automobiļu rūpniecība ir viena no Eiropas ekonomikas galvenajām nozarēm, tā veicina nodarbinātību, jauninājumus un konkurētspēju visā ekonomikā. Mēs uzskatām, ka ir nepieciešams radīt vispārējus nosacījumus, lai padarītu šo nozari ilgtspējīgu un ļautu tai saglabāt ekonomisko efektivitāti un saudzīgu attieksmi pret vidi.

Vienlaikus jārūpējas, lai šajā tirgū būtu nodrošināti labvēlīgi apstākļi mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka mazajiem un vidējiem uzņēmumiem ir būtiska loma kā darba devējiem un tuvākajiem pakalpojumu sniedzējiem. Tomēr vairāki mehānisko transportlīdzekļu tirgotāji un remonta pakalpojumu sniedzēji ir paiduši nopietnas bažas par jauno tiesisko regulējumu, apgalvojot, ka tas vēl vairāk izjauks spēku samēru starp ražotājiem un pārējiem automobiļu nozares ķēdes elementiem.

Komisār *Almunia*, šo iemeslu dēļ Ekonomikas un monetārā komiteja vēlas jums jautāt, pirmkārt, kādi tirgus analīzes rezultāti Komisijai lika secināt, ka sākotnējais tirgus pašlaik ir konkurētspējīgs un ka pēcpārdošanas tirgus joprojām ir nestabils?

Otrkārt, kā Komisija vērtē spēku samēru starp automobiļu ražotājiem un automobiļu tirgotājiem saistībā ar spēkā esošo Mehānisko transportlīdzekļu grupālā atbrīvojuma regulu un ierosināto tiesisko regulējumu? Vai iesaistītie dalībnieki atrodas vienkāršā vai kolektīvā dominējošā stāvoklī?

Treškārt, kā Komisija plāno uzraudzīt tirgus spējas attīstību sākotnējā un pēcpārdošanas tirgū? Kādus pasākumus Komisija ir paredzējusi veikt, ja tiek konstatēts, ka tieši sākotnējā tirgus konkurētspēja ir būtiski pasliktinājusies?

Ceturtkārt, kāda ir jaunā tiesiskā regulējuma sagaidāmā ietekme uz patērētājiem, jo īpaši attiecībā uz cenām un piedāvātajiem nosacījumiem?

Piektkārt, kurus viedokļus, kas no ieinteresētajām pusēm saņemti apspriežu laikā, Komisija plāno iekļaut galīgajā tiesiskajā regulējumā?

Un, visbeidzot, vai Komisija ir ar mieru ierosināt tiesību aktu saskaņošanu izplatīšanas jomā, piemēram, grozot direktīvu par tirdzniecības pārstāvjiem, lai nodrošinātu, ka uz visiem tirgotājiem attiecas vienādi augsta līgumiskā aizsardzība visās ES dalībvalstīs?

Malcolm Harbour, autors. – Priekšsēdētāja kungs! Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas vārdā izsaku lielu gandarījumu, ka varu šovakar šeit uzstāties, lai paustu mūsu viedokli minētajā jautājumā, un jo īpaši es vēlos pateikties par ciešo sadarbību mūsu kolēģiem Ekonomikas un monetārajā komitejā, kuriem, protams, ir vadošā loma ar konkurenci saistītos jautājumos, jo šī nepārprotami ir konkurences politikas daļa, kas skar arī patērētāju pamatintereses, un mēs no savas puses esam rūpējušies, lai vairāki ar patērētājiem saistītie elementi tiktu labi atspoguļoti.

Pirmkārt, es uzskatu, ka tie Komisijas priekšlikuma elementi, kas attiecas uz pārdošanas, pakalpojumu un remonta tirgu, labi atbilst patērētāju interesēm, kuras mēs esam apsprieduši mūsu komitejā — ne jautājumus, kas ir Konkurences ģenerāldirektorāta pārziņā, bet, piemēram, jomas, kas saistītas ar informāciju par pakalpojumiem un remontu, kurās mēs šoreiz sadarbojamies ar Vides komiteju, strādājot ar noteikumiem par tehnisko informāciju, kas saistīta ar mehānisko transportlīdzekļu vides standartiem. Manuprāt, šie elementi, kas ir pastiprināti jaunajā priekšlikumā, ir ļoti apsveicami saistībā ar konkurences veicināšanu neatkarīgu remontdarbnieku vidū un tirgus pieejamības nodrošināšanu rezerves daļām ar atbilstošu kvalitātes marķējumu — šā tirgus atvēršana ir ļoti vēlama.

Manuprāt, vienīgās šaubas, kurām vēlamies pievērst jūsu uzmanību, rezolūcijā, par kuru balsosim rīt, saistās ar informācijas pieejamības jautājumiem. Mēs neesam pārliecināti — jūs vēlaties mūs pārliecināt, bet mēs neesam pārliecināti —, ka jūsu publicētās pamatnostādnes ir pietiekami stingras vai īstenojamas, lai tās nodrošinātu tehniskās informācijas pieejamību, jo īpaši tādēļ, ka automobiļu ražotājiem būs iespējams šo informāciju padarīt pieejamu elektroniskā formātā, kas bez attiecīgas programmatūras un meklēšanas prasmēm var izrādīties ne tik noderīgi remonta pakalpojumu sniedzējiem kā mēs varētu gaidīt.

Un tagad es vēlētos pievērsties pārdošanas jautājumam, kuru tikko plaši iztīrāja Ekonomikas un monetārās komitejas priekšsēdētājas vietnieks. Es domāju, ka attiecībā uz pārdošanu mēs esam daudz mazāk pārliecināti, ka Komisija patiešām ir ņēmusi vērā patērētāju bažas. Ekonomikas un monetārā komiteja sarīkoja ļoti svarīgu uzklauššanu, kurā gan tirgotāju, gan patērētāju pārstāvji pauda neviltotas bažas, ka 2002. gadā ieviestos aizsardzības pasākumus — jāpiebilst, ka daudzi no tiem tika radīti, pateicoties šā Parlamenta izrādītajam satraukumam —, kuru mērķis bija nodrošināt konkurenci pārdošanas tirgū, jūs esat ar vieglu rokas vēzienu aizslaucījuši, mūsaprāt, pārliet centībā vienkāršot lietas un atvieglot savu — administrācijas — dzīvi.

Tas var būt problemātiski, taču es gribētu norādīt — un es gribētu, lai jūs iepazīstaties ar pierādījumiem, kas tika celti mums priekšā mūsu rīkotajā uzklauššanā —, ka tirgotājiem un patērētājiem patiešām ir nopietnas bažas saistībā ar tūlītēju vispārējā grupālā atbrīvojuma piemērošanu automobiļu izplatīšanas jomai. 2002. gadā, kas automašīnu izplatīšanas cikla kontekstā nepavisam nav sen, tika izveidoti pārskatāmi aizsardzības pasākumi, kuru mērķis bija izlīdzināt spēku samēru starp neatkarīgiem tirgotājiem un ražotājiem. Manuprāt, tirgotāji varētu sacīt, tiem šajā laika posmā ir bijuši visai labi rezultāti. Nudien, palūkojoties uz izmaiņām tirgū, viņi justu, ka tā tas tiešām arī ir.

Iespējams, man vajadzētu jums, komisāra kungs, atgādināt, jo man šķiet, ka jūs tolaik ar šo jautājumu nenodarbojāties, ka automobiļu ražotāji veica ļoti aktīvu lobiju, apgalvojot, ka šie noteikumi ir pārlieku bargi, tomēr tirgotāji tos atbalstīja. Kādā situācijā mēs esam šobrīd? Tirgotāji saka: „Šie noteikumi ir pārāk vāji”, savukārt ražotāji apgalvo: „Mums tie ļoti patīk.”

Es domāju, ka jums ir jāiedziļinās šajā jautājumā. Es nesaku, ka mums ir jāpārtrauc šis process — manuprāt, ir īstais laiks to turpināt, ņemot vērā, ka ir palikušas tikai pāris dienas līdz šo noteikumu ieviešanai — taču tas, ko mēs jums savā rītdienas rezolūcijā sakām, ir: lūdzu, apskatiet jaunākos datus, iepazīstieties ar informāciju. Vēlos arī piebilst, ka Komisijā komisārs M. *Barnier* drīzumā izstrādās ziņojumu par konkurenci mazumtirdzniecības piegādes ķēdē. Ziņojumā ir jāietver arī automobiļu nozare un jums ir jāņem vērā arī šis ziņojums, jo no Komisijas puses mums ir nepieciešama konsekventa politika.

Otrkārt, dokumenti, kurus sagatavojuši jūsu dienesti, liek man jautāt: vai jūs domājat, ka šī ir sagatavošanās jaunās paaudzes transportlīdzekļiem — videi nekaitīgiem automobiļiem, elektriskiem transportlīdzekļiem un transportlīdzekļiem ar zemu oglekļa dioksīda emisiju? Jūsu analizē nav ne mazākās norādes uz ko tamlīdzīgu.

Mēs esam saņēmuši A. *Tajani* sagatavoto dokumentu. Vai es varu jūs lūgt nākamajā gadā iedziļināties A. *Tajani* sagatavotajā dokumentā, iedziļināties M. *Barnier* sagatavotajā dokumentā un pārliecināt mūs, ka šī tiešām ir pareizā rīcība? Es domāju, šādi rīkojoties, jums izdosies šeit atgūt zināmu uzticēšanos, jo es domāju, ka pagaidām mums nav pārliecības pat to, ko jūs gatavojaties darīt.

Joaquín Almunia, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētāja kungs! Pašreizējā Mehānisko transportlīdzekļu grupālā atbrīvojuma regula zaudē spēku šā gada 1. jūnijā un līdz šim datumam mums ir jāpieņem jauni noteikumi. Komisāru kolēģija šo jautājumu ir iekļāvusi 26. maija sanāksmes darba kārtībā.

Priekšlikums, kuru šobrīd apspriež mūsu dienesti un kuru pēc pāris dienām, gatavojoties diskusijām kolēģijā, apspriedīsim ar ministriem, ir tapis visaptverošas nozares analīzes rezultātā. Sabiedriskās apspriešanas process sākās 2006. gada jūnijā. Pēc trīsarpus gadiem, pagājušā gada decembrī, Komisija publicēja grupālā atbrīvojuma projektu un pamatnostādnes. Visā šajā procesā bija cieši iesaistītas ieinteresētās puses, Eiropas Parlaments un dalībvalstis un tika ņemti vērā daudzi argumenti. Ir rīkotas debates, semināri un sāktas dažādas iniciatīvas, tostarp arī šeit, Parlamentā. Pēdējais seminārs notika šā gada 12. aprīlī Ekonomikas un monetārajā komitejā. Kādi ir šā garā apspriešanas procesa galvenie secinājumi?

Pirmkārt, mēs uzzinājām ko labu — patērētāji Eiropā ir ieguvēji no automobiļu pārdošanas tirgū valdošās spēcīgās konkurences. Savos ikgadējos ziņojumos par automašīnu cenām mēs ietveram ziņas par 80 automašīnu modeļiem no aptuveni 25 ražotājiem un cenas nav vienīgais rādītājs, kas liecina par veselīgu konkurenci. Salīdzinājumā ar laiku pirms 10 gadiem ir lielāka izvēle, katrā automašīnu veidā ir pieejams lielāks skaits zīmolu. Šādos apstākļos būtu grūti iedomāties, ka kāds automobiļu ražotājs spētu nonākt dominējošā stāvoklī vai nu individuāli, vai kolektīvi.

Pašreizējie režīmi ietver īpaši šai nozarei izstrādātus noteikumus, kuru ieviešana tolaik (2002. gadā), kad transportlīdzekļu sektorā tika gaidīts konsolidācijas vilnis, bija pamatota. Konsolidācijas posms neīstenojās un šodien tirgū valda ļoti liela konkurence. Atļaujot lielāku brīvību transportlīdzekļu izplatīšanā, ierosinātie grozījumi dos jaunu sparū ražotāju centieniem samazināt automašīnu pārdošanas izmaksas. Ļaujiet man atgādināt, ka izplatīšanas izmaksas veido vidēji 30 % no jaunas automašīnas cenas. Samazinot šīs izmaksas, ražotāji uzlabos savu konkurētspēju un rezultātā ieguvēji būs patērētāji.

Es ļoti labi apzinos, ka pastāv zināmas bažas par ierosinātajiem grozījumiem, kas skars vairāku zīmolu tirdzniecību un tirgotāju līgumisko aizsardzību, un jūs abi uz tām norādījāt. Es vēlos uzsvērt, ka vairāku zīmolu tirdzniecība pastāv un turpinās pastāvēt tur, kur reālā tirgus situācija to pieprasa. Tāda situācija ir valstīs, kurās darbojas ļoti lieli tirgotāji, kas spēj izplatīt vairākus zīmolus, piemēram, Lielbritānijā, un tāda situācija ir mazapdzīvotos apgabalos, kur tirgotājiem ir ekonomiski izdevīgi vienā un tajā pašā pārdošanas vietā tirgot dažādus zīmolus.

Tāda bija reālā situācija pirms pašlaik spēkā esošā grupālā atbrīvojuma pieņemšanas 2002. gadā un tāda tā ir joprojām — astoņus gadu vēlāk — tomēr gan toreiz, gan tagad viena zīmola tirdzniecība ir tipiskākais izplatīšanas veids. Taču mēs konstatējam, ka automobiļu ražotāji arvien vairāk izmanto citādus izplatīšanas veidus, tostarp tādu tirdzniecības vietu veidošanu, kas pieder pašiem ražotājiem.

Izplatīšanas attīstība Vācijā ir simptomātisks šīs tendences piemērs — ar tirgotāju tīklu starpniecību tiek pārdoti 67 % automašīnu pretstatā 90 % pirms regulas stāšanās spēkā 2002. gadā. Tomēr mēs esam reaģējuši uz bažām, kas tika paustas apspriešanas laikā, tostarp Parlamentā notikušajās apspriedēs, un attiecībā uz vairāku zīmolu tirdzniecību mēs esam ieviesuši vairākus aizsardzības pasākumus.

Turklāt es vēlos uzsvērt, ka mēs ierosinām noteikt pārejas posmu, kurā līdz 2013. gada beigām attiecībā uz automašīnu izplatīšanas tirgu būs spēkā pastāvošie noteikumi, lai izplatītājiem, kas ir ieguldījuši līdzekļus vairāku zīmolu tirdzniecībā, būtu pietiekami daudz laika amortizēt savus ieguldījumus.

Attiecībā uz mūsu priekšlikumu atcelt noteikumus, kas sniedz līgumisku aizsardzību tirgotājiem, tā iemesls ir pavisam vienkāršs — konkurences likums nav īstais instruments, ar kura palīdzību risināt iespējamās spēku samēra problēmas starp līgumslēdzējiem. Kā tika norādīts Regulas (EK) Nr. 1/2003 sagatavošanas posmā, šie jautājumi pieder komerclikuma darbības jomai.

Tik konkurējošā tirgū, kāds ir automašīnu tirgus, konkurences likums nedrīkst traucēt spēku samēra veidošanos starp dažādiem līgumslēdzējiem. Tas būtu pārāk agresīvi. Iejaucoties tirgus funkcionēšanā, mūsu darbībām ir jābūt samērīgām.

Apspriešanas procesa gaitā mēs uzzinājām arī citas, iespējams, ne tik labas lietas — pretstatā automašīnu cenām vidējās remontdarbu izmaksas pēdējos pāris gados patiesībā ir augušas. Remonts un tehniskā apkope patērētājiem ir ļoti svarīgi ne tikai drošības un uzticamības dēļ, bet arī tādēļ, ka remontdarbu izmaksas veido 40 % no kopējām automašīnas uzturēšanas izmaksām. Diemžēl neatkarīgu tehniskās apkopes staciju spēju konkurēt ar pilnvarotiem remontdarbu veicējiem joprojām kavē vairāki ierobežojumi, tostarp ierobežota piekļuve rezerves daļām un tehniskai informācijai. Tādēļ mūsu reformas nolūks ir dot iespēju neatkarīgām tehniskās apkopes stacijām vieglāk piekļūt rezerves daļām un tehniskai informācijai un novērst situāciju, ka

tās no tirgus izslēdz, izmantojot citus, jaunākus paņēmienus. Tādējādi mēs iegūsim kvalitatīvākus remonta pakalpojumus un zemākas cenas.

Noslēgumā es gribu sacīt, ka es esmu pilnīgi pārliecināts, ka jaunais regulējums patērētājiem būs labvēlīgāks. Mūsu galvenais mērķis ir palielināt konkurenci pēcpārdošanas — remonta un apkopes — tirgū, kur tās visvairāk pietrūkst. Lai arī transportlīdzekļu ražotāji varbūt atrodas spēcīgā tirgus pozīcijā attiecībā pret tirgotājiem, konkurence viņu starpā ir ļoti asa, un šobrīd, lai šāda veida līgumos uzturētu konkurenci, vairs nav nepieciešams atkāpties no regulas par grupālo atbrīvojumu vertikālo vienošanos jomā, kuru Komisija ir nesen pieņēmusi un kura arī stāsies spēkā šā mēneša beigās. Varu apgalvot, ka Komisija un jo īpaši man pakļautie dienesti — Konkurences ģenerāldirektorāts — ļoti rūpīgi uzraudzīs šo nozari, un nav jāšaubās par Komisijas apņemšanos īstenot konkurences noteikumus un attiecīgi rīkoties, ja tiks atklāti nopietni pārkāpumi vai trūkumi.

Othmar Karas, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Mēs dzirdējām ļoti daudz informācijas. Ar šo jautājumu, uz kuru sniedzama mutiska atbilde, un rezolūciju mēs gribējām panākt, lai tiktu sadzirdēti automašīnu tirgotāji un mazie un vidējie uzņēmumi, jo Komisija pēdējos gados viņu viedoklim nav pievērsusi pietiekami lielu uzmanību. Uzklaušīšanā vislielākās bažas un satraukumu izrādīja automašīnu tirgotāji, un iemesls ir nevienlīdzīgā attieksme pret viņiem salīdzinājumā ar automobiļu ražotājiem. Tika izvirzīts jautājums par tiesisko nenoteiktību un konkurences samazināšanos mazo automobiļu tirgotāju piedzīvoto problēmu rezultātā. Tomēr mēs neesam saņēmuši atbildi.

Es jūs aicinu — vēl ir kāda minūte līdz divpadsmitiem — izmantot divdesmit vienu dienu, kas ir palikusi līdz 26. maijam, lai rezolūciju, kuru Parlaments pieņems rītdien, iestrādātu regulā un tādējādi panāktu soli pretī automobiļu tirgotājiem, neapdraudot Komisijas izvēlēto virzienu. Lūdzu, izturieties pret Parlamentu un automobiļu tirgotāju bažām nopietni un iekļaujiet regulā gan viņiem, gan mazajiem un vidējiem uzņēmumiem piemērotus risinājumus.

Olle Ludvigsson, S&D grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Šajās debatēs es vēlos uzsvērt četras lietas. Pirmkārt, ir vērojama visai neveiksmīga tendence pretstatīt automobiļu nozares mazos un lielos uzņēmumus. Zināmā mērā viņu intereses atšķiras, taču mums visupirms ir jādome par tādas noteikumu sistēmas izveidi, kas ļautu efektīvi darboties gan vieniem, gan otriem.

Otrkārt, konkurences saasināšanās jauno automobiļu tirgū pēdējā gadā ir ļoti laba zīme. Šis ir labs piemērs tam, ka neviens tirgus nav bezcerīgs un, izmantojot konkurences veicināšanas paņēmienus, ilgtermiņā ir iespējams sasniegt ļoti daudz. Cerams, ka turpmāk mēs būsime liecinieki tikpat pozitīvai attīstībai pēcpārdošanas tirgū.

Treškārt, ir svarīgi, lai Komisija ļoti aktīvi sekotu līdzi konkurences attīstībai jauno automobiļu tirgū. Ir nepieciešama nepārtraukta uzraudzība. Visām ieinteresētajām pusēm, cik vien iespējams, ātri ir jāsniedz galīgā informācija par noteikumiem, kas būs spēkā no 2013. gada jūnija.

Ceturtkārt, mums ir aktīvāk jādiskutē par veidiem, kā notiks pāreja uz ekoloģiskiem, pret vidi saudzīgākiem automobiļiem. Tas ir ļoti būtisks process. No vienas puses, konkurences noteikumiem būs jābūt elastīgiem attiecībā uz dotācijām, kas būs nepieciešamas, lai elektriskie automobiļi un citi videi saudzīgi alternatīvi risinājumi varētu nostiprināties tirgū, no otras puses, šiem noteikumiem ir jānodrošina, lai videi nekaitīgas automašīnas nenonāktu neizdevīgā stāvoklī mazumtirdzniecības nozarē vai pēcpārdošanas tirgū.

Cristian Silviu Buşoi, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Tiek lēsts, ka automašīnas iegāde un tehniskā apkope ir viena no būtiskākajām mājāsaimniecību izdevumu kategorijām. Konkurences politikas būtība ir nodrošināt patērētājiem izvēles brīvību un iespēju iegādāties ražojumus par zemākām un pieejamākām cenām.

Kā šā Parlamenta deputāts, kurš tādējādi pārstāv Eiropas Savienības pilsoņus, kuri ir arī patērētāji automobiļu tirgū, esmu ļoti nobažījies par Mehānisko transportlīdzekļu grupālā atbrīvojuma regulas pārskatīšanu un tās ietekmi uz patērētājiem. Es vēroju un ļoti uzmanīgi uzklaušiju komisāra argumentus — Komisija apgalvo, ka šis īpaši nozarei pielāgotais regulējums pārdošanas tirgum vairs nav nepieciešams, jo ir pierādījumi, ka uzdevumi konkurences jomā ir izpildīti un ir sasniegts pienācīgs konkurences līmenis.

Principā es nepretotos šā īpašā grupālā atbrīvojuma atcelšanai nozarē, ja tas neradītu risku patērētājiem. Mums jāizmanto trīs gadu pārejas periods, lai izvērtētu, kādu ietekmi radīs lēmums no Mehānisko transportlīdzekļu grupālā atbrīvojuma regulas izslēgt tirdzniecību. Pastāv nenoliedzams lielo automobiļu

ražotāju pārsvars. Es gribētu dzirdēt Komisijas viedokli par to, kā nodrošināt, lai viņi neizmanto savas tirgus daļas radītās priekšrocības un neierobežotu izvēli, kādai patērētājiem būtu jābūt pieejamai savā tirgū.

Es arī vēlos izteikt atbalstu priekšlikumam saglabāt īpašu grupālu atbrīvojumu remonta un tehniskās apkopes pakalpojumu tirgum, kurā ir mazāka konkurence nekā pārdošanas tirgū. Bažas attiecībā uz pēcpārdošanas tirgu man īpaši izraisa tie gadījumi, kad patērētāji, lai varētu saremontēt savu mašīnu, tiek nevajadzīgi piesaistīti konkrētam pakalpojumam sniedzējam. Tā tas notiek vai nu tādēļ, ka neatkarīgajam remonta pakalpojumu sniedzējam nav pietiekami labi pieejama nepieciešamā tehniskā informācija, vai arī tādēļ, ka automobiļu ražotāji garantijas noteikumus interpretē diskriminējošā veidā.

Šis ir nepieļaujams patērētāju izvēles tiesību ierobežojums, un es gaidu, ka Komisija piedāvās risinājumus, lai šo situāciju mainītu. Tādēļ es aicinu Komisiju viest skaidrību par līdzekļiem, kādus tā plāno lietot, lai izvairītos no situācijas, kas ir neizdevīga patērētājiem.

Konrad Szymański, ECR grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, *Almunia* kungs! 80 % no ikvienas jaunas automašīnas detaļām ražo neatkarīgi ražotāji. No otras puses, pašiem automobiļu ražotājiem ir milzīgas komerciālas priekšrocības salīdzinājumā ar detaļu ražotājiem un neatkarīgām remontdarbnīcām.

Šobrīd mums jādara viss iespējams, lai situācija Eiropas automobiļu tirgū atkal nesāktu līdzināties oligopolam. Mūsu pilsoņiem ir jāgarantē iespējas izvēlēties gan automobiļu rezerves daļas, gan neatkarīgas remontdarbnīcas. Ir jāgarantē iespēja iegūt tehnisku informāciju. Mums ir jārikojas, lai novērstu garantiju ļaunprātīgu izmantošanu no ražotāju puses. Arī pilnvarotām remontdarbnīcām ir jābūt tiesībām iepirkt rezerves daļas un remontam nepieciešamos instrumentus un aprīkojumu no neatkarīgiem ražotājiem. Skaidri nedefinējot garantijas jaunajā regulā, Eiropas klientu izvēles tiesības, kas ir būtiski svarīgas tirgum, joprojām būs tikai fikcija.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Pēc Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas domām, protams, ir ļoti svarīgi aizsargāt arī mazos un vidējos uzņēmumus. Komisāra kungs, konkurence nav pašmērķis.

Iepazīstoties ar mazo tirgotāju un mazo remontdarbnīcu situāciju, redzams, ka jāveicina viņu ekonomiskā rīcības spēja, citādi kādu dienu šeit būs palikuši tikai lieli tirgotāji un lielās remontdarbnīcu ķēdes. Pirmkārt, tas nozīmē patiešām atļaut vairāku zīmolu tirgošanu. Tas nozīmē remontdarbnīcām un tirgotājiem piešķirt neierobežotu piekļuvi informācijai par transportlīdzekļiem un remonta iespējām. Treškārt, tas nozīmē nodrošināt nepieciešamās iespējas kvalifikācijas ieguvei. Iepriekš mēs šeit runājām par elektriskajiem automobiļiem. Viņiem ir jāspēj nodrošināt tehnisko apkopi arī elektriskajām automašīnām. Ceturtkārt, viņiem ir nepieciešamas investīciju garantijas, citiem vārdiem sakot, ir nepieciešama līgumiska aizsardzība un vairs nekādu grozījumu. Viņiem ir jāspēj veikt drošus ieguldījumus ilgākā laika posmā.

Frank Engel (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Parunāsim par automobiļu tirgotāju reālo situāciju. Automašīnu tirgotāji gan manā valstī, gan pārējās ir noraizējušies par kliegzošo atšķirību starp viņu un ražotāju darbības apjomiem. Regula (EK) Nr. 1400/2002 šo atšķirību mazināja. Ja tās nebūtu, automobiļu izplatīšanas nozare, kas jau ir cietusi krīzes rezultātā, saskartos ar pieaugošu nenoteiktību ieguldījumu un komercdarbības mērķu ziņā.

Ražotāju prasības pret tirgotājiem kļūs gluži vienkārši neciešamas un daudziem nelielu tehniskās apkopes staciju īpašniekiem tās būs neizpildāmas. Komisāra kungs, jebkurā gadījumā šajā situācijā uz spēles nav likta konkurence. Konkurence pieaugs starp automobiļu ražotājiem un nevis starp tirgotājiem vai starp tirgotājiem un ražotājiem. Vietējie tehniskās apkopes staciju īpašnieki nevar apdraudēt brīvu konkurenci Eiropā.

Jūs runājat par dominēšanu tirgū, potenciālu dominēšanu. Nu tad parunāsim par to! Konkurējošu ražotāju gadījumā šāda dominance nepastāv. Tā nepastāv attiecībā pret citiem ražotājiem. Tā pastāv starp automobiļu ražotājiem un izplatītājiem un tā ir pierādīta realitāte visā Eiropas Savienībā.

Komisija ir pieņēmusi zinātnisku nostāju, ļaujot lieliem uzņēmumiem izrīkoties ar lielu skaitu mazāku tirgus dalībnieku, kuri vēlas tikai vienu — nedaudz brīvības un nedaudz drošības darījumos ar automobiļu ražotājiem, kuru rīcība attiecībā pret saviem tirgotājiem reizumis ir gluži vienkārši drausmīga. Tā ir Dāvida cīņa ar Goliātu, tikai šoreiz Komisija, šķiet, vēlas būt pilnīgi droša, ka uzvarēs Goliāts.

Nostāja un apsvērumi, kas ir atbrīvojuma noteikumu atcelšanas pamatā, ir aplami. Tie ir nepareizi, tie ir vērsti pret nepareizajiem cilvēkiem. Samazinot tehniskās apkopes staciju īpašnieku darbības apjomu, tiesisko noteiktību un vēlmi veikt ieguldījumus, netiks veicināta iekšējā tirgus attīstība un pilnīgi noteikti tas nebūs patērētāju interesēs.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Eiropas Savienības automobiļu ražošanas nozarei, tostarp gan automobiļu ražotājiem, gan automobiļu rezerves daļu ražotājiem, ir jāsaglabā ekonomiska efektivitāte un novatoriskums.

Ņemot vērā, ka konkurences apstākļi automobiļu nozares rezerves daļu tirgū iespaido ceļu satiksmes drošību, mēs aicinām Komisiju veicināt efektīvu konkurenci rezerves daļu tirgū, lai jebkura tipa rezerves daļu cenas būtu pieejamas. Pircējiem jābūt iespējai iegādāties transportlīdzekli par konkurētspējīgu cenu un izvēlēties remontdarbu un tehniskās apkopes pakalpojumu piegādātāju neatkarīgi no tā, kādu izplatīšanas sistēmu ir izvēlēties piegādātājs.

Gaidāmajam tiesiskajam regulējumam ir jānodrošina labvēlīgi apstākļi automobiļu nozares piegādes ķēdes mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un jānovērš jebkāda pieaugoša atkarība no lielajiem ražotājiem. Turklāt jaunie regulas noteikumi, kas attiecas uz vispārējo grupālā atbrīvojuma režīmu automobiļu nozarē, ir jāpaplašina un tajos jāietver gala lietotāju definīcija, lai būtu ņemti vērā arī līzinga pakalpojumi.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Noklausoties iepriekšējās runas, kļūst pilnīgi skaidrs, ka Parlaments ir ļoti satraukts, jo īpaši par spēku samēru starp automobiļu tirgotājiem un automobiļu ražotājiem, kas neizbēgami atspoguļojas pakalpojumos, ko saņem patērētāji.

Jo īpaši šim spēku samēram ir jābūt redzamam nelielos tirgos un mazapdzīvotos apgabalos, piemēram, Somijā un citur Skandināvijā. Vairāku zīmolu tirgošanas un iepirkšanas atļaušana mums ir prioritāte un galvenais priekšnoteikums, lai garantētu patērētājiem atbilstošu piekļuvi automobiļu nozares pakalpojumiem.

Somijā ir pieci miljoni iedzīvotāju un šogad tiks pārdoti aptuveni 100 000 automobiļu. Iespējams, ka tas jums šķiet smieklīgi mazs skaits un tādēļ ir ārkārtīgi svarīgi, lai šie grozījumi nekādā veidā neapdraudētu vairāku zīmolu tirdzniecību.

Iepriekšējā regula, kas nodrošināja vairāku zīmolu tirdzniecību automobiļu nozarē, bija vienkārši lieliska, un tādēļ jājautā, kādēļ tajā šobrīd tiek veikti grozījumi. Vēl viens būtisks trieciens — tirgotāju cerībām apkalpot patērētājus mazapdzīvotos apgabalos varbūt būs pārvilkta svītra un patērētājiem, iespējams, būs sarežģīti iegādāties transportlīdzekļus savas dzīvesvietas tuvumā. Tas varētu arī nozīmēt, ka mazāki zīmoli nekur citur kā vien vietās ar lielu iedzīvotāju koncentrāciju vispār nebūs pārstāvēti un tātad patērētājiem būs ievērojami mazākas iespējas izvēlēties starp dažādiem transportlīdzekļu modeļiem.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Nu jūs esat mūs uzklaušījuši un šo varētu gluži vai nosaukt par atšķirību starp teoriju un praksi. Es varu tikai atkārtot lūgumu, ar kuru vērsos pie Komisijas priekšsēdētāja 2009. gada pavasarī.

Mums ir neatrisinātas problēmas ar transportlīdzekļu tirgotājiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, finanšu un ekonomikas krīze un tirgus ar nestabilu izaugsmi un nodarbinātību. Pats pareizākais būtu pagarināt esošās regulas termiņu un nevis radīt jaunu regulu, kas visas šīs problēmas vēl pastiprinās. Saglabājot noteikumu par viena zīmola tirdzniecību, mēs saskaramies ar problēmu — atšķirīgiem tiesību aktiem dažādās valstīs. Mēs esam pret neobligātu rīcības kodeksu un par efektīvu izpildes mehānismu. Mēs vēlamies saglabāt nemainīgu 30 % limitu rezerves daļu iepirkumiem, jo tas pilnvarotajiem automobiļu tirgotājiem dod lielāku izvēles brīvību.

Pamatnostādnes nav pietiekami precīzas, lai tās kā agrāk nodrošinātu piekļuvi tehniskai informācijai. Vairākus būtiskus līguma noteikumus jūs gluži vienkārši vairs neesat iekļāvuši, proti, noteikumus, kas attiecas uz līgumu izbeigšanu un līgumu izbeigšanas termiņiem, vairāku zīmolu tirdzniecību, uzņēmumu pārņemšanu un strīdu izšķiršanas kārtību. Lūdzu, aizstāviet arī mazos un vidējos uzņēmumus. Vairāku zīmolu tirdzniecība ir konkurences sastāvdaļa un tā palīdz aizsargāt patērētājus. Mēs vēlamies spēcīgāku konkurenci. Ierobežojot mazo un vidējo uzņēmumu un automobiļu tirgotāju iespējas, mēs konkurenci samazināsim. Lūdzu, nopietni apdomājiet tirgus situāciju, uzņēmumu situāciju un Parlamenta rezolūciju un izmantojiet jūsu rīcībā vēl palikušo 21 dienu.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Visi, kuri šodien ir uzstājušies Parlamentā, patiesībā ir izteikuši savu atbalstu regulai, kas būtu labvēlīga mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Mums ir nepieciešama spēcīga izplatīšanas sistēma. Nelieli izplatītāji dod darbu ļoti liela skaitam cilvēku. Viņiem ir svarīgi, lai sistēmā saglabātos konkurence, un gluži tāpat tas ir tirgotājiem neatkarīgi no to lieluma. Konkurencei ir jābūt efektīvai. Es esmu pārliecināts, ka īpaši automobiļu nozarē patērētājiem arī ir tiesības uz efektīvu konkurenci, lai viņiem nevajadzētu saskarties ar neproporcionālām sistēmām, kurās vairs nav izvēles brīvības. Tieši izvēles brīvība ir tas faktors, kuram nākotnē būs ļoti liela nozīme, jo īpaši lauku apgabalos,

tādēļ mums ir jābūt drošiem, ka par lauku apgabaliem mēs esam vispusīgi parūpējušies. Tādēļ es uzskatu, ka *Karas* kungam bija pilnīga taisnība, sakot, ka mums ir palicis ļoti maz laika un tādēļ tas jāizmanto lietderīgi.

Seán Kelly (PPE). - Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlos sacīt, ka ikviens man piekritīs — automašīna mūsdienās vairs nav greznība, tā ir nepieciešamība. To man ļoti skaidri lika apjaust vulkānisko pelnu mākoņu izraisītie notikumi pirms divām nedēļām. Man nācās šķērsot Eiropu, šķērsot Angliju, izmantojot automašīnu, vilcienu un prāmi, un nekur es nejutos tik neatkarīgs un laimīgs kā sēžot savā automašīnā.

Tādēļ viss, ko iespējams darīt, lai veicinātu patērētāju iespējas izvēlēties utt., ir ļoti svarīgi, bet ne uz mazo un vidējo automašīnu tirgotāju rēķina. Vairums šo uzņēmumu ir ģimenes uzņēmumi, kas atrodas vietējās pilsētīnās un ciematos. Viņi darbojas ikviena labā, cenšoties apmierināt tirgus prasības un konkurēt acīmredzami ļoti sarežģītos apstākļos, tādēļ es pilnībā piekritu *Karas* kungam un pārējiem runātājiem, ka šie cilvēki ir jāņem vērā, lai arī turpmāk nodrošinātu viņu dzīvotspēju.

Jaroslav Paška (EFD). - (SK) Vispirms es vēlos sacīt, ka izprotu pūliņus nodrošināt patērētājiem izvēles brīvību attiecībā uz tehniskās apkopes stacijām.

Tomēr vienlaikus es saskatu objektīvus ierobežojumus absolūtai brīvībai šajā jomā. Gluži tāpat kā nevienam no jums neienāktu prātā sūtīt Eiropas *Airbus* lidmašīnas uz apkopi *Tupolev* lidmašīnu tehniskās apkopes centrā, noteikta modeļa transportlīdzekļa īpašnieks tehniskās apkopes ziņā ir atkarīgs no šā transportlīdzekļa ražotāja tehnoloģijām un darba procedūrām.

Ja transportlīdzekļa ražotājs dod patērētājam transportlīdzekļa garantiju, viņam ir tiesības no patērētāja pieprasīt, lai apkope tiktu veikta atbilstoši noteiktām instrukcijām. Ja patērētājs savu transportlīdzekli uz tehnisko apkopi aizved uz darbnīcu, kuras darbiniekiem nav nepieciešamo zināšanu un prasmju, pastāv risks, ka viņi darbu veiks slikti un transportlīdzekli varbūt pat sabojās. Tādēļ, ja mēs vēlamies aizsargāt patērētājus, mēs nevaram sagaidīt, ka visas tehniskās apkopes stacijas būs vienlīdz spējīgas apkalpot visu modeļu transportlīdzekļus. Kā patērētājs es labprātāk vēlētos redzēt labi aprīkotas tehniskās apkopes stacijas, kurās strādā prasmīgi darbinieki un kuras specializējas konkrēta transportlīdzekļa modeļa apkopē. Specializēšanās un līdzsvarotas attiecības ar ražotāju arī ir patērētājiem labvēlīgākais attīstības scenārijs.

Joaquín Almunia, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* - (ES) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlos pateikties jums par lielisko sēdes vadīšanu un visiem deputātiem, kuri uzstājās šajās debatēs.

Es vēlos no sirds pateikties jums visiem ne tikai par jūsu runām šeit šodien, bet arī par jūsu ļoti interesanto un vērtīgo ieguldījumu visa apspriešanas procesa gaitā, kas, kā jau es minēju savā runā, bija garš un notika, ja tā var izteikties, visos virzienos. Mēs apspriedāmies ne tikai ar Parlamentu, tā deputātiem un komitejām, kas atbild par jautājumiem, kas saistīti ar automobiļiem, konkurenci starp tirgotājiem un patērētājiem, bet arī ar dalībvalstīm, visām ieinteresētajām pusēm un ikvienu, kas vēlējas izteikt savu viedokli.

Ikviena ar konkurenci saistīta noteikuma vai lēmuma mērķis ir dot labumu patērētājam. Tas ir mūsu regulas uzdevums, galvenā jēga un svarīgākais mērķis.

Kad patērētāji gatavojas svarīgajam lēmumam doties pie tirgotāja — jo, kā kāds no jums norādīja, tā ir visu patērētāju un mājāsaimniecību viena no lielākajām izdevumu kategorijām —, viņi vēlas noskaidrot cenas un kvalitāti, lai varētu salīdzināt, un to viņi var izdarīt. Iespējams, mūsdienās to izdarīt ir daudz vieglāk nekā jebkad agrāk. Viņi vēlas, lai nekas nekavētu viņus izdarīt izvēli un lai nerastos nekādi konkurences trūkuma radīti šķēršļi. Mēs uzskatām, ka jaunā regula paplašinās izvēles iespējas, tās nesamazināsies, tās drīzāk paplašināsies. Kā daudzi no jums norādīja, viņi var un viņiem ir jāvar izvēlēties pēcpārdošanas pakalpojumus, tehniskās apkopes stacijas saviem transportlīdzekļiem un remontdarbnīcas saviem transportlīdzekļiem un neatkarīgi no tā, vai tās pieder transportlīdzekļu ražotājiem, vai tās ir saistītas ar transportlīdzekļu ražotājiem, viņi vēlas, lai tām būtu pieejama pareiza tehniskā informācija un nepieciešamās rezerves daļas, un tehniskie noteikumi.

Pašreizējais Komisijas priekšlikums veic uzlabojumus visās šajās jomās. Visas šīs jomas tiek uzlabotas. Lūdzu, iedziļinieties tekstā, kuru jūs esat redzējuši, projektā un pamatnostādnēs, kas to papildina. Visos minētajos aspektos nākamā regula patērētājiem dos lielāku labumu nekā pašreiz spēkā esošie noteikumi.

Mazie un vidējie uzņēmumi — kas ir mainījies attiecībā uz tiem? Ir ļoti svarīgi uzklaut cilvēku viedokļus, un mēs tajos ieklausījāmies uzmanīgi un ar interesi. Ar to es domāju ikviena viedokli, tostarp, protams, jūsējo.

Kas pēdējos gados ir noticis ar mazajiem tirgotājiem? Vai to skaits ir palielinājies vai samazinājies? Vai viņi ir ieguvēji un viņiem ir vieglāk iekļūt izplatīšanas ķēdē, izplatīšanas tirgū, vai arī ietekme ir bijusi nelabvēlīga un viņi ir saskārušies ar šķēršļiem? Pārsvārā ir bijis vērojams otrs gadījums. Tāda ir patiesā situācija. Protams, šāds nebija to cilvēku mērķis, kuri regulu izstrādāja un par to lēma 2002. gadā, taču šādu mācību mums ir sniegusi pēdējo gadu pieredze. To mēs vēlamies labot.

Kas līdz šim brīdim ir noticis vai joprojām notiek ar noteiktām tehniskās apkopes stacijām un noteiktiem rezerves daļu ražotājiem? Viņi saskaras ar problēmām, kas izzudīs, kad sāks darboties jaunā regula un jaunās pamatnostādnes.

Tādēļ mēs piedāvājam regulu un pamatnostādnes, kas paplašinās mazo uzņēmumu izvēļu un iespēju diapazonu visā ķēdē, sākot no rezerves daļu ražošanas līdz transportlīdzekļu remontam.

Tirgotājus, kurus jūs minējāt, es esmu uzklauzījis aci pret aci un nevis tikai iepazīties ar rakstisku apspriežu vai sanāksmju, kurās pats neesmu piedalījies, dokumentiem, es esmu ar viņiem ticis un es esmu ar viņiem runājis ārkārtīgi konstruktīvā sanāksmē. Ne visiem tirgotājiem ir vienādas intereses. Ir lieli tirgotāji, kuri ir spēcīgi savā tirgū vairākās dalībvalstīs, un ir arī ļoti daudz mazu tirgotāju, kuri ir priecīgāki par mūsu pašreizējo priekšlikumu nekā par to, kas ir bijis spēkā kopš 2002. gada, jo viņi ir piedzīvojuši, ka atsevišķi aspekti, kurus likumdevēji nebija paredzējuši 2002. gadā, nav darbojušies viņu interešu labā, bet gan drīzāk ir apgrūtinājuši viņu spēju konkurēt ar lielajiem tirgotājiem.

Visbeidzot, par atcelšanas termiņiem. Mēs izveidojam aizsardzību, mēs pat radām izņēmumus visos tajos gadījumos, kad mēs uzskatām, ka par spīti mūsu kā likumdevēju nodomiem konkurence cieš spēkā esošo noteikumu — gan transportlīdzekļu regulas, gan Vispārējās vertikālā grupālā atbrīvojuma regulas dēļ mēs varam atteikties no regulas piemērošanas, ja mēs redzam, ka tā neaizsargā konkurenci. Mēs to varam darīt Vispārējā vertikālā grupālā atbrīvojuma regulā un mēs to varēsim darīt īpaši uz transportlīdzekļiem attiecinātā regulā.

Es izprotu jūsu bažas. Tomēr es uzskatu, ka regulas priekšlikums piedāvā labāku risinājumu minētajām problēmām nekā līdzšinējie noteikumi, un nevis tāpēc, ka mēs esam gudrāki nekā pirms astoņiem gadiem, bet gan vienkārši tāpēc, ka mēs mācāmies no pieredzes. Ir svarīgi uzklauzīt cilvēku viedokļus, bet ir svarīgi arī mācīties no pieredzes.

Priekšsēdētājs. Debates noslēdzot, esmu saņēmis vienu rezolūcijas priekšlikumu⁽²⁾ saskaņā ar Reglamenta 115. panta 5. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks rīt.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

George Sabin Cutaș (S&D), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienības mājāsaimniecībās automobiļa iegāde bieži ir pati lielākā izdevumu kategorija tūdaļ pēc mājas iegādes. Mehānisko transportlīdzekļu grupālā atbrīvojuma regulas priekšlikumā Eiropas Komisija ierosina atcelt pašlaik automobiļu sektorā spēkā esošos atbrīvojumus un ieviest vispārējus konkurences noteikumus.

Es uzskatu, ka, atceļot atsevišķus noteikumus šobrīd nozarē spēkā esošajā regulā, konkrēti, noteikumus, kas atļauj līdz 70 % no pārdošanas veikt, izmantojot starpniekus, kas pārdo vairāku zīmolu automobiļus, parādās risks veicināt atkarību no ražotāja starpniekiem, tādējādi ierobežojot konkurenci un patērētājiem Eiropas automobiļu tirgū pieejamās iespējas.

Mēs atrodamies situācijā, kad liels skaits automobiļu nozarē strādājošo starpnieku, īpaši mazie un vidējie uzņēmumi, kas ir vieglāk ievainojami, varētu izzust no Eiropas tirgus, tādējādi iedragājot visu Eiropas automobiļu tirgu kopumā.

Tādēļ es aicinu Komisiju izvērtēt tās priekšlikumu radītās sekas, ņemot vērā Eiropas automobiļu tirgus struktūru, kurā mazajiem un vidējiem uzņēmumiem ir būtiska loma, un nepieciešamības gadījumā iesniegt jaunu regulu pēc šobrīd spēkā esošās regulas darbības termiņa trīs gadu pagarinājuma beigām.

(2) Sk. protokolu.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), rakstiski. – (PL) Papildinot šodienas debates par Mehānisko transportlīdzekļu grupālā atbrīvojuma regulu, vēlos atgādināt, ka 2009. gadā Eiropas Komisija publicēja paziņojumu par nākamajiem reglamentējošajiem noteikumiem konkurences tiesību jomā, kas piemērojami mehānisko transportlīdzekļu nozarē, un kurā tā izklāsta tiesisko stratēģiju, kas attieksies uz mehānisko transportlīdzekļu izplatīšanu un pēcpārdošanas pakalpojumiem pēc tam, kad spēku zaudēs Regula (EK) Nr. 1400/2002. Tādējādi šobrīd rodas jautājums par atbilstošu reakciju no konkurences aizsardzības aģentūru puses attiecībā uz piekļuvi tehniskai informācijai, rezerves daļām un pilnvarotām remontdarbnīcām, kā arī attiecībā uz garantiju ļaunprātīgu izmantošanu. Tādēļ es gribu jautāt, vai Komisija ir pārliecināta, ka piedāvātais risinājums nodrošinās visaptverošu konkurences aizsardzību nozarē?

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), rakstiski. – (PL) Mehānisko transportlīdzekļu grupālā atbrīvojuma regula Eiropas Savienībai ir ārkārtīgi nozīmīgs dokuments, jo tas vistiešākajā veidā skar vairāk nekā 3,5 miljonus cilvēku, kas strādā Eiropas automobiļu nozares sākotnējā un sekundārajā tirgū. Šī regula radīja labvēlīgus darbības apstākļus, kas veicināja konkurenci automobiļu nozarē. Tā sekmēja jaunu darba vietu izveidi un nodrošināja efektīvu un stabilu tirgus attīstību, kas ir gan patērētāju, gan lielo automobiļu koncernu, gan neatkarīgu uzņēmēju interesēs. Ļoti svarīgs ir arī fakts, ka tā patērētājiem Eiropā nodrošina plašu piekļuvi automobiļu tirgus pakalpojumiem un precēm. Īpaši svarīgs šis dokuments ir neatkarīgajām remontdarbnīcām, kurām ir nepieciešama piekļuve tehniskai informācijai, lai tās spētu efektīvi konkurēt ar pilnvarotām remontdarbnīcām, kā arī neatkarīgiem automobiļu rezerves daļu ražotājiem. Tādēļ es biju patiešām iepriecināta, uzzinot, ka Eiropas Komisija ir nolēmusi pagarināt šīs regulas darbības termiņu. Rezolūcijā B7 0245/2010 Eiropas Parlaments aicina Komisiju rast atbildi uz problēmām, kas bija minētas manā rakstiskajā jautājumā Komisijai šā gada 16. aprīlī, piemēram, jautājumu par neatkarīgu ražotāju piekļuvi tehniskai informācijai, un precīzi izskaidrot tādas jēdzienus kā „rezerves daļas ar atbilstošu kvalitāti,” „oriģinālās rezerves daļas” un „tehniskā informācija.” Tie, kuriem ir domāta Mehānisko transportlīdzekļu grupālā atbrīvojuma regula, ņemot vērā viņu nebūt ne maznozīmīgo lomu ekonomikā, ir pelnījuši skaidrus un precīzi formulētus tiesību aktus.

24. Komisijas paziņojums par vēža apkarošanu — Eiropas partnerība (debates)

Priekšsēdētājs. Nākamais punkts ir *Peterle* kunga ziņojums Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā par Komisijas paziņojumu par vēža apkarošanu — Eiropas partnerība (COM(2009)0291 - 2009/2103(INI)).

Alojz Peterle, referents. – (SL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Ar šo ziņojumu mēs pieņemam nostāju vienā no sarežģītākajām Eiropas Savienības problēmām. Vēža izplatības epidēmiskie apjomi padara to par sastopamāko slimību Eiropas Savienībā, un ar to saskarsies katrs trešais ES pilsonis.

Esmu gandarīts, ka šā pilnvaru termiņa sākumā Komisija un Padome nav jāaicina īstenot pamata pasākumus vēža apkarošanā, jo pastāv 2008. gada jūnijā pieņemtie nepārprotamie Padomes secinājumi, kā arī vērienīgs projekts — Eiropas partnerība vēža apkarošanai, ar ko Komisija iepazīstināja 2009. gada septembrī un kas ir šā ziņojuma temats. Ir svarīgi norādīt, ka darbs jau notiek. Ar šo ziņojumu mēs atbalstām vienu no Komisijas vērienīgākajiem mērķiem — desmit gados samazināt vēža radīto slogu par 15 %.

Mani arī priecē, ka partnerība ir izveidota atbilstīgi mūsu rezolūcijai par veselības stratēģiju „Kopā par veselību. ES stratēģiskā pieeja 2008.–2013. gadam”. Šajā rezolūcijā mēs uzsveram „veselības visiem” un „veselības visās politikas jomās” nozīmi, kā arī liekam lielu uzsvāru uz vēža profilaksi.

Ir pārsteidzoši un satraucoši, ka dalībvalstis vēža profilaksei atvēl tikai vidēji 3 % no sava veselības budžeta. Lai gan var šķist, ka tā ir statistikas kļūda, šis skaitlis nozīmē, ka dalībvalstu veselības politikā vēža profilaksei netiek piešķirta liela nozīme. Mums ir ļoti vajadzīga jauna paradigma, mūsu stratēģiskajā, tehniskajā, organizatoriskajā un finansiālajā pieejā pievēršot lielāku uzmanību vēža profilaksei. Mēs to zinām, un mēs zinām — turklāt tas ir pierādīts — arī to, ka vēža agrīna diagnosticēšana var ievērojami samazināt vēža izraisīto mirstību.

Otrs ziņojuma atslēgvārds ir „nevienlīdzība” un vairāki šādas nevienlīdzības veidi. Nozīmīgākais nevienlīdzības veids ir pazīstams kā „dzelzs priekšskars starp austrumiem un rietumiem” attiecībā uz būtiskām atšķirībām vēža slimnieku izdzīvošanas izredzēs, taču mēs apzināmies arī lielās atšķirības pašās dalībvalstīs. Papildus veiksmīgas ārstēšanas rādītāju atšķirībām pastāv arī ievērojamas atšķirības saistībā ar vēža agrīnas diagnosticēšanas biežumu vai apjomu, paliatīvās aprūpes atšķirības, kā arī vēža slimnieku rehabilitācijas efektivitātes atšķirības.

Eiropas Savienības pilsoņiem ir grūti pieņemt, ka pastāv šādas vēža apkarošanas organizēšanas līmeņa atšķirības, jo atsevišķās valstīs ir speciālas valsts programmas, savukārt citās tādu nav. Arī dati par vēzi tiek iegūti atšķirīgi. Lai gan Lisabonas līgumā Eiropas Savienībai ir atļauts īstenot tikai atbalsta pasākumus, šajā līmenī ir ļoti vajadzīga saskaņota un labi organizēta darbība, ja mēs vēlamies, lai vēža apkarošana būtu efektīva. Bez Kopienas iestāžu pamudinājuma labas prakses apmaiņa nebūtu iespējama.

Ziņojuma trešais atslēgvārds ir „partnerība”. Mēs varēsim pietuvoties vērienīgā Komisijas mērķa sasniegšanai tikai tad, ja apvienosim spēkus gan vertikālā, gan horizontālā līmenī. Lai to panāktu, ir jānodrošina, ka vēža apkarošana saglabā stabilu vietu Eiropas un valstu iestāžu politiskā darba kārtībā. Ar tuvām ārsta un pacienta attiecībām nepietiek. Mūsu uzdevums ir sekmēt spēcīgu politisko partnerību un politisko gribu, kas radītu stimulu ātrāk darboties visā Eiropas Savienībā.

Šajā gadījumā es vēlos īpaši uzsvērt jautājumu par vēža slimnieku rehabilitāciju. Mums vajadzētu pievērst krietni lielāku uzmanību cilvēkiem, kuri ir pieveikuši vēzi. Viņus nedrīkst atstāt vai „norakstīt”, viņiem ir jādod iespēja pilnībā atgriezties sabiedriskajā dzīvē un turpināt savu profesionālo darbību. Patlaban galvenais vēža apkarošanas elements Eiropā ir tuvināšanās pilsoņiem.

Es vēl gribu tikai pateikties par lielo palīdzību ēnu referentiem, kuri palīdzēja izstrādāt šo ziņojumu.

John Dalli, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Esmu ļoti gandarīts, redzot, ka Parlaments saglabā entuziasmu un turpina atbalstīt Komisijas darbu vēža profilakses un kontroles jomā. Es esmu pateicīgs par darbu, kas ieguldīts šā ziņojuma sagatavošanā, un jo īpaši par referenta *Peterle* kunga padarīto.

Aktīva Eiropas mēroga rīcība var ievērojami stimulēt darbību valstu, reģionālā un vietējā mērogā. Tādējādi tiek uzsvērts Eiropas partnerības potenciāls vēža apkarošanai. Partnerības panākumi ir ļoti atkarīgi no tās daudzo un dažādo partneru aktīvas dalības. Līdz šim dalībvalstīs, veselības aizsardzības speciālisti, vēža ārstniecības iestādes, NVO, pacientu organizācijas un nozares pārstāvji ir palīdzējuši izstrādāt konkrētus priekšlikumus rīcībai līdz 2013. gada beigām. Tomēr to, vai šis jaunais sadarbības līdzeklis palielinās vēža apkarošanas ilgtspējību, rādīs laiks. Es ļoti ceru, ka tā notiks.

Vispārējais mērķis ir sasniegt vairāk ilgtermiņa mērķu un labāk izmantot pieejamos resursus. Tas ir atkarīgs no visu partneru apņēmības un, protams, no pienācīga finansiālā ieguldījuma. Būtiska nozīme veselībai vajadzīgo resursu nodrošināšanā no nākamā Kopienas budžeta būs Parlamenta atbalsts. Ziņojumā pievērsta uzmanība dažādiem pasākumiem, ar ko panākt vispusīgu pieeju vēža profilaksei un kontrolei, daudzi no tiem jau tika ņemti vērā veidojot partnerību, kuras pamatā ir Komisijas paziņojums.

Partnerībai ir pieci pīlāri — veselības veicināšana un profilakse, tostarp Eiropas pretvēža rīcības kodeksa veicināšana; skrīnings un agrīna diagnosticēšana, lai panāktu labāku Padomes ieteikuma īstenošanu par vēža skrīningu; vēža slimnieku aprūpes labākās prakses apmaiņa; sadarbība vēža pētniecības jomā un tās koordinēšana; kā arī salīdzinošas informācijas un datu par vēzi nodrošināšana. Partnerības galvenais uzdevums būs palīdzēt dalībvalstīm uzlabot to vēža apkarošanas plānu izstrādi un īstenošanu.

Līdz partnerības darbības beigām ir plānots panākt, ka visām dalībvalstīm ir integrēti vēža apkarošanas plāni. Atsevišķu pasākumu pamats būs līdz šim paveiktā veiksmīgā darba rezultāti. Citu pasākumu īstenošanai būs vajadzīga papildu palīdzība. Komisija ir gatava sniegt visu vajadzīgo atbalstu. Turklāt Komisija turpinās ciešo sadarbību ar Starptautisko Vēža pētījumu aģentūru attiecībā uz tās ieguldījumu partnerībā. Man arī jāpiemin visaptverošais mērķis — mēģinājums panākt veselības jautājumu labāku integrēšanu visās mūsu politikas iniciatīvās, šo mērķi es nodošu attiecīgajiem kolēģiem Komisijā. Protams, vēža apkarošanā mēs turpināsim pievērst lielu uzmanību profilaksei, īstenojot mūsu politiku par veselību ietekmējošajiem faktoriem. Izmantojot ierobežotos pieejamos resursus, mēs mēģināsim panākt maksimālo iespējamo rezultātu, un es ļoti atzinīgi vērtēju Eiropas Parlamenta spēcīgo atbalstu šiem centieniem.

Gilles Pargneau, S&D grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Dalli kungs! Ziņojuma projektā, ar kuru nupat iepazīstināja *Peterle* kungs, ir ļoti stingri atkārtotas Eiropas Komisijas paziņojuma pamatnostādnes, un tā saturu ir ietekmējusi arī Eiropas Parlamenta 2008. gada 10. aprīļa rezolūcija par cīņu pret vēzi paplašinātajā Eiropas Savienībā.

Es vēlos izmantot iespēju atbalstīt Eiropas Komisijas izveidotās Eiropas partnerības efektīvākai vēža apkarošanai mērķus gan attiecībā uz profilakses un agrīnas diagnosticēšanas nozīmi, gan jauna vēža profilakses modeļa izveidi un, pats galvenais, dalībvalstīs pastāvošās nevienlīdzības mazināšanu.

Es piekritu Eiropas Komisijas paziņojumā un ziņojuma projektā paustajām bažām un satraukumam. Vēlos uzslavēt referenta, *Peterle* kunga, darbu ar šā ziņojuma izstrādi, kā arī kompromisa priekšlikumus, kas iesniegti, lai iekļautu dažādus grozījumus.

Kā Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas ēnu referents es papildus visam citam vēlos uzsvērt šādus jautājumus — pirmkārt, vēža izraisītu nāves gadījumu ikgadējā skaita pieaugums, kas saistīts ar saskari ar kancerogēnām vielām darbā, arī lielākas pieejamības nozīme informācijai par vēža slimnieku medikamentiem; regulas īstenošana par ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*) un regulāra saraksta atjaunināšana, kurā apkopotas kancerogēnas vielas, kas izraisa lielas bažas, atbalsts iniciatīvām, kas paredz tādu preču importa ierobežošanu, kas satur kancerogēnas ķīmikālijas, un šādu ķīmikāliju klātbūtnes Eiropas Savienībā kontroles uzlabošana; un, visbeidzot, nepieciešamība izstrādāt pamatnostādnes kopējas invaliditātes definīcijas izveidei, kas ietvertu arī personas, kuras slimo ar hroniskām slimībām vai vēzi.

Tie ir jautājumi, kuriem vēlējāties pievērst uzmanību, vienlaikus atbalstot šo ziņojuma projektu.

Antonyia Parvanova, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Vispirms ļaujiet man apsveikt *Peterle* kungu par lielisko paveikto darbu ar šo ziņojumu, nodrošinot, ka vēža apkarošana joprojām ir mūsu sabiedrības veselības darba kārtības galvenā prioritāte. Nav vajadzības atkārtot skaitļus, mēs visi zinām, kādas būs sociālās, ekonomiskās un ar sabiedrības veselību saistītās sekas Eiropas Savienībā, ja mēs šo jautājumu nerisināsim pastāvīgi un nepiešķirsim pienācīgus resursus, jo īpaši atšķirību pārvarēšanai starp dalībvalstīm.

Vēža radītais slogs apdraud mūsu sabiedrības veselības sistēmu ilgtspējību, un ES noteikti ir jāuzņemas vadošā loma pienācīgā šīs problēmas risināšanā. Neatkarīgi no tā, vai runājam par profilaksi, diagnosticēšanu, ārstēšanu, pētniecību vai informāciju, mēs, protams, runājam par partnerību, taču efektīvi cīnīties ar vēža radīto slogu Eiropas Savienībā mums izdosies tikai tad, ja panāksim visu ieinteresēto personu, jo īpaši pacientu grupu ilgstošu iesaistīšanos, ja nodrošināsim efektīvu labas prakses apmaiņu starp dalībvalstīm un garantēsim rūpīgu šīs partnerības darba uzraudzību un atbalstīšanu.

Es ceru, ka Komisija uzņemsies savu lomu un panāks, ka partnerība sasniedz savus mērķus. Es vēlos uzsvērt konkrētu jautājumu — Komisijai izteikto aicinājumu izmantot esošo Eiropas Slimību profilakses un kontroles centru (ESPKC) un pievienot tā kompetences jomai arī nelipīgās slimības. Es uzskatu, ka šādi noteikti varētu uzlabot kompetenci un nostiprināt ieteikumus.

Visbeidzot, ir rūpīgi jāaplūko jautājums par savlaicīgu un vienlīdzīgu piekļuvi profilaksei, diagnosticēšanai un aprūpei, ja ar vēža apkarošanu vēlamies sekmēt mērķi, kuru mums visiem vajadzētu atcerēties — nevienlīdzības samazināšanu Eiropas veselības jomā.

Komisāra kungs! Es ceru jūs rīt redzēt Pacientu tiesību aizsardzības dienā, jo tas ir ļoti svarīgi visām pacientu grupām, un jūsu iesaistīšanās mums visiem ir būtiska.

Kartika Tamara Liotard, GUE/NGL grupas vārdā. – (NL) Paldies, priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs un referenta kungs! Vēzis ir briesmīga slimība, kuras jaunākā stadija nav ārstējama. Tomēr, par laimi, mēs *varam* kaut ko darīt. Mēs dzīvojam ilgāk un, diemžēl, jo ilgāk dzīvojam, jo lielāks risks, ka saslimsim ar vēzi. Jo vecāki ir iedzīvotāji, jo lielāks ir gaidāmais ar vēzi saslimušo skaits. Tādēļ visām dalībvalstīm ir jādara viss iespējamais, lai īstenotu efektīvu un sociāli orientētu veselības politiku. Mūsu uzmanības centrā jābūt mērķtiecīgiem profilaktiskajiem pasākumiem, īstenojot profilaktiskā skrīninga programmas un izmantojot pretvēža medikamentus, ko cilvēki var atļauties.

Vēl viena joma, kurā *varam* kaut ko darīt, ir lielais kancerogēno vielu daudzums vidē. Mūsu mājās visur ir toksīni — tikai iedomājieties par azbestu, māsaiņniecības piederumiem un pat toksīniem mūsu pārtikā. ES ir jāpasargā savi pilsoņi no šiem toksīniem neatkarīgi no tā, vai tas kaitē rūpnieciskajām interesēm. Pats svarīgākais ir pilsoņu intereses un pilsoņu veselība!

Anna Rosbach, EFD grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kungs! Vēzis ir ļoti izplatīta slimība, par kuru, pateicoties intensīviem pētījumiem, mēs sākam uzzināt arvien vairāk. Mēs zinām, ka cilvēkam var būt ģenētisks risks saslimt ar vēzi un ka šīs slimības izraisīšanā ir iesaistīts vismaz viens enzīms. Vēzi var izraisīt arī stress, dzīvesveids, ķīmikālijas un vīrusi. Sagaidāms, ka šogad no šīs slimības nomirs gandrīz divi miljoni Eiropas Savienības pilsoņu. Tas nozīmē, ka vēzis neapstājas pie valstu robežām. Tāpēc esmu gandarīta, ka Komisija ir uzņēmusies izstrādāt vērienīgu plānu vēža apkarošanai Eiropas mērogā. Man ir divi jautājumi. Kāda ir Komisijas nostāja attiecībā uz pētniecību? Vai piešķirtie finanšu līdzekļi var nodrošināt efektīvu pētniecību un kāds ir tai noteiktais prioritātes līmenis? Komisija norāda, ka veikto skrīninga procedūru skaits,

salīdzinot ar Padomes ieteikumā norādīto, ir mazs. Tādēļ mans otrais jautājums ir šāds — kā vērēnīgais mērķis mūsu valstīs tiks pārvērstas reālos pacientos? Vai ir iespējams dubultot mūsu skrīninga efektivitāti visā Eiropas Savienībā?

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Vēlos sākt, paužot pateicību *Peterle* kungam par šajā ziņojumā ieguldīto darbu.

Saskaņā ar medicīnas datiem vēzis ir otrs izplatītākais nāves cēlonis Eiropā, kas vienlīdz stipri ietekmē gan vīriešus, gan sievietes. Eiropas Komisijas iesaistīšanās partnerībā, kas izveidota, lai veicinātu vēža apkarošanu, šīs šausmīgās slimības upuriem un to ģimenēm sniedz jaunas dzīves iespēju. Ir būtiski, lai mēs turpinātu apvienot mūsu centienus izveidot pastāvīgu sadarbību gan attiecībā uz speciālistu zināšanu palielināšanu, gan risinājumu meklēšanu jaunajām grūtībām, kas rodas šādos gadījumos.

Tādēļ Eiropas partnerībai vēža apkarošanai ir jānodrošina pienācīga resursu un prasmju izmantošana, nemaz nerunājot par visām dalībvalstīm pieejamo finansējumu. Tai jāpanāk, ka ES gūtie panākumi vēža apkarošanā kļūst pieejami visai Eiropai.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Vēža apkarošanai ir jābūt prioritātei. Ar agrīnu diagnosticēšanu un ārstēšanu 30 % gadījumu vēzi ir iespējams novērst un ir iespējams arī mazināt tā sekas. Atsevišķi vēža veidi sievietes un vīriešus ietekmē atšķirīgi. Katru gadu Eiropas Savienībā vairāk nekā 275 000 sieviešu saslimst ar krūts vēzi, un ir pierādīts, ka šis skaitlis palielinās pat jaunu sieviešu vidū. Katru gadu 50 000 Eiropas sieviešu tiek diagnosticēts dzemdes kakla vēzis, un no šīs slimības mirst 25 000 sieviešu.

Tomēr dzemdes kakla vēzi iespējams gandrīz novērst, padarot vakcināciju un skenēšanas programmas plaši pieejamas. Tādēļ ir būtiski, lai visas dalībvalstis nodrošinātu savas vakcinācijas un skenēšanas programmas visām sievietēm, kuras ir attiecīgajā vecuma grupā, lai tās izmantotu. Dalībvalstīm arī jāveicina izglītības kampaņas veselības jomā, jāinformē sabiedrība par agrīnas diagnosticēšanas nozīmi un par pieejamajām programmām un pakalpojumiem. Tādēļ es atzinīgi vērtēju šo Komisijas iniciatīvu.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Arī es vēlos pateikties referentam par labi padarīto darbu. Saskaņā ar Komisijas paziņojumu Parlamentam ES veikto vēža skrīninga pārbažu skaits ir mazāks par pusi no minimālā iespējamā pārbažu skaita gadā. Es domāju, ka mums ir jāpanāk vēža skrīninga pieejamība pēc iespējas lielākam cilvēku skaitam, lai mērķa skaita sasniegšana kļūtu iespējama.

Šīs jomas pētniecībā ir panākts progress attiecībā uz pārbažu izmaksu samazināšanu un vēža skrīninga precizitātes palielināšanu, izmantojot bioloģiskos rādītājus. Pateicoties nesenam izgudrojumam, kam piešķirta balva Starptautiskajā izgudrojumu izstādē Ženēvā, mazāk nekā sešas minūtes ir iespējams veikt noteiktu vēža tipu skrīningu, un tā izmaksas ir mazākas par vienu eiro. Tas ir rumāņu pētnieka *Raluca-Ioana van Stade* izgudrots sensors, ar ko var veikt vēža veidu skrīningu pirms simptomu parādīšanās un kas piedāvā precīzāko tirgū pieejamo metodi, tādējādi sekmējot veiksmīgas ārstēšanas rādītāja pieaugumu.

Es ceru, ka Komisija ar Kopīgā pētniecības centra starpniecību izrādīs interesi par šo izgudrojumu un ka to varēs ieteikt iekļaut diagnostikas programmās.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Tā kā vēzis ir nākamais izplatītākais nāves cēlonis pēc asinsrites slimībām, Eiropas Komisijas pagājušajā gadā izveidotā partnerība ir ļoti svarīgs instruments. Diemžēl attiecībā uz medicīniskās aprūpes kvalitāti un ārstniecības pieejamību dalībvalstīs pastāv lielas atšķirības. Atsevišķos nesen publicētos statistikas datus uzsvērts, ka vīriešiem, kuri dzīvo Eiropas dienvidaustrumu valstīs, ir divreiz lielāka iespējamība mirt no vēža nekā vīriešiem no, piemēram, Ziemeļvalstīm.

Manuprāt, Eiropas pilsoņu dēļ ir vajadzīga ES mēroga iejaukšanās, lai novērstu lielās atšķirības attiecībā uz diagnosticēšanu un ārstniecību, kas pastāv starp ES dalībvalstīm. Eiropas Komisijai ir jāpiešķir finansējums šīs jomas pētniecībai. Ir jāatbalsta un pilnībā jākapitalizē tādi veiksmīgi piemēri kā rumāņu *Raluca-Ioana van Stade* izgudrojums — sensors, kas mazāk nekā sešu minūšu ilgā procedūrā molekulārā līmenī var noteikt vēža klātbūtni cilvēka ķermenī, tieši cilvēka asinīs.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Kā jau teica daudzi iepriekšējie runātāji, efektīvā vēža apkarošanā jāiekļauj pilnīgs pasākumu klāsts, sākot ar profilaksi un beidzot ar skrīningu, tostarp diagnostiku, īpašu ārstniecību un paliatīvo aprūpi. Tomēr es vēlos uzsvērt vēl vienu ļoti svarīgu šīs slimības aspektu — vēža pievarēto pacientu tuviniekus. Ģimenei ir jābūt vietai, kur tās locekļiem gūt mierinājumu, atbalstu un pamudinājumu. Taču saskare ar progresējošu slimību ir ārkārtīgi grūta, un ģimenes šajā nelaimē nevajadzētu pamest vienas. Tādēļ, kad runājam par cīņu pret vēzi, mums jādomā arī par cienīgas nāves apstākļiem. Tam jāizpaužas gan kā sistemātiskai aprūpei un to ģimeņu konsultēšanai, kuru mājās notiek intensīva un ilgstoša aprūpe, gan

kā pieejamu specializētu iespēju sistēmai, ar ko nodrošina speciālistu un, pats galvenais, cilvēku veiktu aprūpi pacientiem, kurus skārušas šīs slimības pēdējās stadijas.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs! Saskaņā ar aplēsēm katru gadu vēzi diagnosticē 3,2 miljoniem Eiropas pilsoņu, un, tā kā Eiropas iedzīvotāji noveco, pašreizējās tendences liecina, ka nākamajos 20 gados diagnosticēto saslimstību skaits katru gadu diemžēl, visticamāk, dubultosies.

Mums, protams, ir jāapkaro vēža mēris. Vēzi izraisa vairāki faktori. Es vēlos uzsvērt to, par ko esmu pārliecināts — veicinoši faktori ir smēķēšana, liekais svars, mazs augļu un dārzeņu patēriņš, fizisko aktivitāšu trūkums un alkohola pārmērīga lietošana. Ir būtiski Eiropas un, nūdien, arī dalībvalstu mērogā nostiprināt veselības veicināšanas stratēģijas un piešķirt tām pienācīgus resursus. Liela nozīme ir agrīnai diagnosticēšanai, un pēc tās izmantošanas mēs redzam, ka daudzi cilvēki, kuri bez agrīnas diagnosticēšanas būtu miruši, joprojām ir dzīvi.

Eiropas Savienība var uzņemties vadošo lomu, veicot vēža pētniecību — būtiski, ka septītajā pamatprogrammā vēža pētniecībai ir paredzēti vairāk nekā 750 miljoni eiro, un es ceru, ka turpmākajos gados tiks piešķirts vēl lielāks finansējums. Noslēgumā vēlos izteikt atzinību visiem cilvēkiem, jo īpaši manas valsts iedzīvotājiem, kas nodrošina vēža pacientiem tik ļoti kvalitatīvu aprūpi.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Veselība ir vērtīga lieta, ko ir svarīgi saglabāt. Vēzis ir globāla problēma, kas, neraugoties uz medicīniskajiem sasniegumiem, joprojām pastāv. Saskaņā ar Pasaules Veselības organizācijas aplēsēm 2004. gadā 13 % no visiem nāves gadījumiem izraisīja vēzis. Eiropas Savienībā ar vēzi katru gadu saslimst aptuveni 3,2 miljoni cilvēku. Galvenie vēža veidi ir plaušu, kuņģa un krūts vēzis. Veselības saglabāšanā, jo īpaši, kad kļūstam vecāki, svarīga nozīme ir arī skrīningam. Šajā jomā ir pierādīts, ka princips — profilakse ir labāka nekā ārstēšana — ir paties. Visrentablākā stratēģija, kas sniedz lielākās izredzes uz panākumiem, ir skrīnings.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Priekšsēdētāja kungs! Vēzis nenoliedzami ir šausmīga slimība, un, kā saka manā valstī, nogalina valsti, jo no šīs slimības ik dienu mirst gan jauni, gan veci cilvēki. Statistika, kas liecina, ka ar vēzi var saslimt katrs trešais cilvēks, satriektu ikvienu. Tai pat laikā profesori, medmāsas un ārsti, kuri cīnās ar šo slimību, ir guvuši lielus panākumus. Tomēr turpmāk būs svarīgi piešķirt lielākus līdzekļus, jo īpaši pētniecībai.

Eiropas Savienībai attiecībā uz šo jomu ir svarīgs uzdevums — pirmkārt, nodrošināt līdzekļus pētniecībai un, otrkārt, organizēt šo pētniecību, jo īpaši veicinot sadarbību starp institūtiem, kuri ar to nodarbojas. Ja mēs to izdarīsim, mēs gūsim lielākus panākumus nākotnē un no vēža cietīs un mirs mazāk cilvēku.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Lūdzu, atvainojiet par neierasti personisku piezīmi, taču, kamēr mēs apspriedām vēža apkarošanas programmu un daudzi cilvēki uzsvēra, cik briesmīga slimība ir vēzis un cik daudziem tā atņem dzīvību, es nevarēju neatcerēties, ka pirms četriem gadiem arī es biju šīs slimības upuris, un šajā brīdī es domāju, ka saskaņā ar onkoloģijas nodaļas teikto man izdevās uzstādīt sava veida rekordu. Virzienā no galvas līdz kājām no mana ķermeņa nokarājās 14 caurulītes, un es vairākas nedēļas pavadīju intensīvās terapijas nodaļā; taču tagad es esmu šeit, esmu Eiropas Parlamenta deputāte, audzinu savus trīs bērnus un varu dzīvot pilnvērtīgu dzīvi. Es gribētu izmantot savu stāstu, lai iedrošinātu īpaši sievietes, kā arī visus Eiropas Savienības pilsoņus, veikt skrīningu. Pamatojoties uz savu pieredzi, es gribētu visiem šīs slimības upuriem, to draugiem, ģimenēm un ārstiem novēlēt nekad neatmest cerību. Es vēlu viņiem visu to labāko un domās esmu kopā ar viņiem.

John Dalli, Komisijas loceklis. – (MT) Priekšsēdētāja kungs! Esmu ļoti gandarīts, ka šodien Parlamentā tiek pausts entuziasms apvienoties šajā kopīgajā cīņā pret vēzi. Vēlos pateikties *Peterle* kungam par izstrādāto ziņojumu un vēlos pateikties arī *Morvai* kundzei, kura tikko teica runu, par to, ka dalījās ar mums cerību un pozitīvajos aspektos; saskaroties ar šo slimību, cilvēks nezaudē visu. Ir izcelti vairāki jautājumi; daudzi viedokļi, ko jūs pavadāt Parlamentā, ir aplūkoti Komisijas paziņojumā, un es jums garantēju, ka jūsu šodien sniegtie ierosinājumi un ziņojumā minētie ieteikumi tiks ļoti rūpīgi apskatīti mūsu pasākumu programmā.

Attiecībā uz vides aspektu es varu teikt, ka cīņā pret vēzi vide patiešām ir būtisks, pat noteicošais faktors. Tomēr jāatzīst arī, ka augstie standarti, kas pašlaik ir spēkā Eiropas Savienībā, ļoti palīdz samazināt saslimstību ar šo slimību. Tādēļ mums ir jāpalielina mūsu centieni, lai panāktu šo augsto vides standartu saglabāšanu. Mums arī jāturpina uzsvērt pētniecības nozīmi. Tagad, kad manā pilnvaru portfeli un atbildības jomā ietilpst farmācijas nozare, ir daudz lielāka iespēja sadarboties ar nozares pārstāvjiem un, iespējams, labāk saskaņot pētniecību, tādējādi nodrošinot tās efektivitāti.

Viens no pīlāriem, uz kā turpmākajos piecos gados es vēlos balstīt savu darbu, ir pēc iespējas lielāka tirgū pieejamo medikamentu pieejamība; viena no lielākajām problēmām, ar ko saskaramies Eiropas Savienībā — tā šodien tika pieminēta arī šeit — ir nevienlīdzība veselības nozarē. Mums ir īpaši jāstrādā, lai nodrošinātu tirgū nonākušo medikamentu pieejamību. Es vēlos jums vēlreiz pateikties. Noslēgumā ļaujiet man vēlreiz atkārtot, ka mums visiem ir pēc iespējas vairāk jāstrādā, lai pārliecinātu cilvēkus par profilakses nozīmi, piemēram, par šodien vairākkārt pieminētā krūts vēža skrīninga nozīmi. Tā kā daudzās, ja ne visās, Eiropas vietās šī iespēja pastāv, ir būtiski stingri pamudināt visas sievietes veikt šo procedūru

Alojz Peterle, referents. - (SL) Man jāteic, ka man ļoti patika šā vakara debates, un es jums no sirds pateicos par atbalstu un pārdomātajiem vārdiem. Esmu gandarīts, ka mēs runājam tik ļoti vienotā valodā un ka mums ir vienādi mērķi. Mēs apzināmies plašāku šīs slimības kontekstu un tās cēloņus, tāpat kā mēs apzināmies, ka pret vēzi ir jācīnās kopā, abpusēji sadarbojoties.

Laika ierobežojuma dēļ man iepriekš nebija laika pateikt pāris vārdus par veselīgu dzīvesveidu. Esmu pilnīgi pārliecināts, ka mums, politiķiem, šajā jautājumā var būt nozīmīga loma, rādot piemēru, un ka mums jāveicina veselīgs dzīvesveids. Tā kā man pašam ir bijis diagnosticēts līdzīgs stāvoklis kā Morvai kundzei, es vēl sirsnīgāk vēlos viņu sveikt ar uzvaru. Es ticu, ka šādi mēs pārādām, ka vēža diagnoze uzreiz nenožīmē nāvēssodu.

Es vēlos īpaši pateikties komisāram Dalli par viņa uzmanību un par vēl ātrākas darbības izziņošanu, jo vēzim ir sava dinamika, tādēļ arī mums ir jārikojas dinamiski. Es arī piedāvāju komisāram savu palīdzību ciešai sadarbībai nākotnē. Es uzskatu, ka mūsu līdzšinējā sadarbība ir bijusi priekšzīmīga un ka kopā mēs varam sasniegt krietni vairāk.

Es arī vēlos informēt, ka drīzumā mēs atjaunosim deputātu grupu vēža apkarošanai, kas iepriekšējā Parlamenta pilnvaru termiņa laikā bija pazīstama ar akronīmu MAC (*Members Against Cancer* — deputāti pret vēzi). Es domāju, ka šoreiz, iespējams, ar vēl spēcīgāku grupu mēs pievērsīsim īpašu uzmanību profilaksei un mūsu cīņas dinamiskumam. Paldies, un lai jums visiem jauks vakars!

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks rīt.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 149. pants)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), rakstiski. – Vēzis ES ir nopietna sabiedrības veselības problēma, un Komisijas priekšlikumu par partnerību tā apkarošanai es varu vērtēt tikai atzinīgi. Es pilnīgi atbalstu referenta nostāju, kurā likts īpašs uzsvars uz profilakses pasākumiem. Attiecībā uz šo aspektu esmu stingri pārliecināts, ka vairāk nekā vēlami ir visaptveroši dalībvalstu vēža apkarošanas plāni. Es atbalstītu arī sadarbību vēža pētniecības jomā. Mums ir skaidri jānosaka galvenie šīs slimības cēloņi, lai mēs varētu identificēt arī galvenos elementus, kam jāpievērš uzmanība, veicot profilakses pasākumus. Tas ir absolūti nepieciešams, lai profilakses pasākumi būtu efektīvi. Es arī domāju, ka būtu saprātīgi turpmākajā darbībā pamatoties uz esošajām iniciatīvām, piemēram, Eiropas pretvēža rīcības kodeksu vai Padomes ieteikumiem par krūts, dzemdes kakla un resnās zarnas vēža skrīningu, kas jau ir labs darbības pamats. Protams, profilaksi nevar īstenot bez pienācīgiem finanšu resursiem. Tādēļ es aicinu dalībvalstis piešķirt profilakses plāniem vajadzīgos līdzekļus, lai jaunu saslimstību skaita samazināšana par 15 % būtu sasniedzams mērķis.

Nessa Childers (S&D), rakstiski. – Es ļoti atzinīgi vērtēju šo iniciatīvu un iespējas, ko tā sniedz daudziem miljoniem eiropiešu, kuriem turpmākajos gados tiek prognozēta saslimstība ar vēzi. Viens no svarīgākajiem ziņojumā noteiktajiem mērķiem ir ievērojami samazināt vēža radīto slogu, līdz 2015. gadam panākot, ka visiem attiecīgajiem iedzīvotājiem tiek veikts krūts, dzemdes kakla un kolorektālā vēža skrīnings, un nodrošinot ES pilsoņiem 125 miljonus pārbaužu gadā. Šī atbildība jāuzņemas arī mums, deputātiem, mums jāizmanto sava saikne ar plašsaziņas līdzekļiem un vēlētajiem, lai aicinātu eiropiešus izmantot iespēju veikt šīs svarīgās pārbaudes. Joprojām pastāv satraucošs zināšanu trūkums gan par risku saslimt ar vēzi, gan par iespēju veikt vēža skrīningu, un šī iniciatīva gūs tai un Eiropas pilsoņiem tik ļoti vajadzīgos panākumus tikai tad, ja notiks pastāvīga izglītšana par šiem faktiem.

Elisabetta Gardini (PPE), rakstiski. – (IT) Mūsu centieni ir globāli. Tomēr, neraugoties uz pastāvīgo zināšanu palielināšanos un ārstniecības progresu, vēža apkarošana mūsdienās joprojām ir aktuāla problēma. Tā ir problēma, kuru mums jāturpina risināt, izmantojot mūsu labākos resursus, jo šīs slimības sekas postoši ietekmē ne tikai mirstības rādītājus, bet arī ar slimību saistītos psiholoģiskos, sociālos un ekonomiskos aspektus.

Ir skaidrs, ka globāli jāisteno ne tikai pētniecība un ārstēšana, bet arī profilakse. Mums ir jāsasniedz ievērojams cilvēku skaits, radot apstākļus, kuros vienas personas rezultāts kļūst par ieguvumu mums visiem. Tādēļ ir svarīgi izveidot Eiropas partnerību vēža apkarošanai, kas veicinās informācijas apmaiņu un saskaņošanu starp dalībvalstīm. Tiklu ietvaros veiktajam darbam jāattiecas ne tikai uz pētniecību un veselību, bet arī izglītību, uzturu, saziņu un vidi. Tiem jāamēģina panākt pilsoniskās sabiedrības piedalīšanās un ieguldījumu, tostarp mēģinājumā iepazīstināt cilvēkus ar veselīgiem paradumiem un dzīvesveidu. Komisijas vērienīgo mērķi — laikposmā no šā brīža līdz 2020. gadam samazināt jaunveidojumus izraisīto slimību radīto slogu — varēs uzskatīt par sasniegtu tikai tad, ja tiks izmantota šī metodoloģija un tai piešķirs pienācīgu finansējumu.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), rakstiski. – (FI) Komisijas paziņojums „Vēža apkarošana — Eiropas partnerība” ir ļoti svarīgs un atbilstošs laikam. Patlaban vēzis ir otrs lielākais nāves un saslimstības cēlonis Eiropā. Ir ļoti būtiski, lai notiktu lielāka sadarbība vēža pētniecībā un profilaktiskajā ārstniecībā, kā arī lai tām piešķirtu vairāk resursu. Dalībvalstīm ir jāizņem no tirgus kancerogēnās ķīmiskās vielas un jāaizstāj tās ar nekaitīgām vielām. Vajadzīga un efektīva procedūra ir profilaktiskais skrīnings, un tam ir jāparedz pienācīgs finansējums. Informācijas kampaņās jāpievērš uzmanība arī izglītības iestādēm. Cīņā pret vēzi jānosaka skaidri mērķi, kuru sasniegšanā Komisijai un dalībvalstīm ir kopīgi jāstrādā. Komisijai un dalībvalstīm jābūt drosmīgām un jāapņemas veikt turpmākus ieguldījumus vēža pētniecībā un tā profilaksē, jo tādējādi ilgtermiņā netiks zaudēta ne nauda, ne cilvēku dzīvības.

Siiri Oviir (ALDE), rakstiski. – (ET) Vēzis ir slimība, kas sabiedrībai izmaksā ļoti daudz, kuras diagnosticēšana un ārstēšana kļūst ievērojami dārgāka un kura bieži izraisa ilgtermiņa nespēju, invaliditāti un priekšlaicīgu nāvi. Neraugoties uz daudziem sasniegumiem medicīnā, vēža izplatība pasaulē mūsdienās ir ļoti līdzīga epidēmijai. Katram trešajam eiropietim(-tei) dzīves laikā diagnosticēs vēzi, un katrs ceturtais eiropietis(-te) no šīs slimības mirs. Šīs slimības izplatības apturēšanā būtiska loma ir dalībvalstīm un jo īpaši to vēža apkarošanas stratēģijai. Tā kā stratēģijā paredzētos vēža apkarošanas rezultātus izdosies sasniegt tikai ar ilgstošu un pastāvīgu darbu, es aicinu visas dalībvalstis pašreizējās ekonomikas krīzes apstākļos nesamazināt finansējumu vēža apkarošanai, kā arī primārajai un sekundārajai profilaksei. Pārmērīga taupība šodien var izraisīt visdažādākos izdevumus rīt. Profilakses metodēm vēža apkarošanā ir būtiska loma, jo trešdaļu vēža saslimstības gadījumu var novērst ar profilakses palīdzību. Manuprāt, vēl viens svarīgs ar profilaksi saistīts uzdevums ir uzlabot zināšanas par vēža veidiem, kas saistīti ar dzimumu; mums ir jāpalielina profilakses standarti, kā arī jāturpina šo slimību skrīninga pētījumi. Noslēgumā vēlos paust atzinību par Komisijas priekšlikumu atjaunot Eiropas partnerības iniciatīvu pretvēža pasākumu pieņemšanai laikposmā no 2009. līdz 2013. gadam, lai atbalstītu dalībvalstu rīcību vēža apkarošanas jomā. Cīņā ar tādu ienaidnieku kā vēzis mēs varam gūt panākumus tikai tad, ja strādāsim kopā.

25. Informācijas un sakaru tehnoloģiju intensīvāka izmantošana, lai sekmētu pāreju uz energoefektīvu ekonomiku, kas rada zemas oglekļa emisijas (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Toia* kundzes ziņojums (A7-0120/2010) Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komisijas vārdā par informācijas un sakaru tehnoloģiju intensīvāku izmantošanu, lai sekmētu pāreju uz energoefektīvu ekonomiku, kas rada zemas oglekļa emisijas (COM(2009)0111 - 2009/2228(INI)).

Patrizia Toia, referente. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Ziņojums, par ko šovakar debatējam un par ko rīt balsosim, ir daļa no liela darba, īstenojot paketi „20/20/20”, kas, manuprāt, joprojām ir viens no tālredzīgākajiem un nozīmīgākajiem Eiropas Parlamenta iepriekšējā pilnvaru termiņā radītajiem instrumentiem. Ja man jautātu, ko es vēlētos paturēt no iepriekšējiem pieciem gadiem, saraksta augšgalā es noteikti iekļautu paketi „20/20/20”.

Manuprāt, ir svarīgi piebilst, ka šajā ziņojumā ļoti intensīvu darbu ir ieguldījusi gan Eiropas Komisija — pirms šā ziņojuma tika izstrādāts paziņojums un ieteikums —, gan Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja un citi dalībnieki. Tie uzlaboja sākotnējo ziņojumu un mūsu darbu ar daudziem ierosinājumiem, papildinājumiem un grozījumiem.

Es domāju, ka Parlamentā joprojām pastāv nelielas viedokļa atšķirības par vienu jautājumu, un ceru, ka rītdien paredzētajā balsojumā tās izdosies pārvarēt. Tās attiecas uz lielāku vai mazāku saistību apjomu, kādu vēlamies noteikt šā ziņojuma saturam, kas, es gribētu piebilst, ir izstrādāts lielas saprašanās un vienprātības gaisotnē.

Informācijas un sakaru tehnoloģijas (IST) patiesībā ir ļoti svarīga nozare, jo tai ir nozīmīgs īpatsvars Eiropas Savienības ekonomikā. Tajā ir nodarbināti 7 % darbaspēka — Eiropas Savienības darbaspēka —, un tā rada 6 % no IKP, kas ir būtiska ES ekonomikas, kā arī Eiropas ražošanas nozares un darbaspēka daļa.

Šīs tehnoloģijas ļoti svarīgas padara ne tikai to rezultāti, bet arī to iespējamais ieguldījums un iespējamā lielā loma centienos panākt pāreju no mūsu ekonomikas uz situāciju, kurā ekonomika, kas joprojām ir attīstīta, rada zemākas emisijas un mazāku oglekļa saturu, tādējādi mazāk apdraudot mūsu un nākamo paaudžu nākotni ar piesārņojumu. Īsi sakot, tās nevis ar vārdiem, bet ar konkrētām darbībām var simbolizēt pārmaiņas, kas mūsu sabiedrībā var radīt jaunu pieeju ražošanai, dzīvesveidam, ceļošanai un patērēšanai, kā arī izraisīt tādu rūpniecisko revolūciju, kas daudziem patiesībā raksturo sociālās un ekonomiskās dzīves nākotni ne tikai mūsu kontinentā, bet visā pasaulē.

Kā IST var vērtēt mūsu ekonomikas pārveidošanu? Pirmkārt, mainot pašu nozari — ziņojuma mērķis ir parādīt, kā šī nozare, pirmkārt un galvenokārt, var analizēt sevi, lai saprastu, kā iespējams ražot sakaru, mikroelektronikas un citus instrumentus, kas patērē mazāk enerģijas un tādējādi ir krietni energoefektīvāki.

Tās var sniegt arī ļoti lielu ieguldījumu svarīgākajās nozarēs, mājokļu un transporta nozarē. Pēdējās divas — es citēju Komisijas datus — ir nozares, kurās saskaņā ar ES noteikumiem un mērķiem, kas noteikti arī paketē „20/20/20”, lielāka energoefektivitāte var radīt ļoti lielus emisiju samazinājumus — patlaban transporta nozare patērē 26 % no Eiropā patērētajiem enerģijas resursiem, bet 40 % enerģijas atkarībā no gadalaika tiek patērēti māju apkurei vai gaisa kondicionēšanai — un var nodrošināt ļoti augstu energoefektivitātes līmeni.

Šeit nemaz netiek pieminēts, ka svarīgāko nozaru gadījumā šis apjoms ietekmē ļoti būtiskas mūsu dzīves jomas. Es domāju visu banku nozari, attiecības valsts pārvaldē, visu e-valdības nozari un visus pakalpojumus, kas ar šīm tehnoloģijām, varēs, īsi sakot, ne tikai samazināt to radītās oglekļa emisijas, bet arī ietaupīt laiku un attiecīgi uzlabot eiropiešu dzīves un sociālās dzīves kvalitāti.

Tādēļ tas ir ļoti svarīgi. Tomēr es uzskatu, ka šis ziņojums būs vēl nozīmīgāks, ja rīt Parlaments apstiprinās tā saistošumu. Ja drīkstu, priekšsēdētāja kungs, vēlos sniegt tikai divus piemērus — viedā uzskaitē un viedie tīkli, un viedās pilsētas. Tikai vakar 700 Eiropas mēru mūsu priekšsēdētāja un Eiropas komisāra klātbūtnē šajā Parlamentā noslēdza jaunu vienošanos, kuras mērķis ir palielināt energoefektivitāti pilsētās, kur mīt vairāk nekā 70 % Eiropas pilsoņu un kas tādējādi var ievērojami sekmēt energoefektivitātes, kā arī ekonomiskās un sociālās attīstības palielināšanos.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Es vēlos paust atzinību par Eiropadomes 2010. gada 25. un 26. marta sanāksmē pieņemtajiem secinājumiem, kuros pirmoreiz kā Eiropas Savienības mērķis ir skaidri noteikts energoefektivitātes pieaugums par 20 %. Energoefektivitāti ēku nozarē iespējams palielināt, izmantojot informācijas un sakaru tehnoloģijas un efektīvas uzskaites sistēmas, savukārt transporta nozarē — Eiropas mērogā ieviešot inteligentās transporta sistēmas. Patiesībā uz IST balstītas sistēmas var samazināt enerģijas patēriņu ēkās līdz 17 %, bet transporta nozares radītās emisijas — līdz 27 %.

Manuprāt, lai līdz 2020. gadam panāktu par 20 % mazāku enerģijas patēriņu, elektroenerģijas tīkliem jāklūst par viedām sistēmām, kas nodrošina elastīgu elektroenerģijas plūsmu un kuru pamatā ir IST izmantošana, ar kurām tās arī kontrolē. ES par prioritāti ir jāizvirza Eiropas ekonomikas stimulēšana, ieguldot tiešsaistes pakalpojumu un jaunu tehnoloģiju attīstībā un jo īpaši izveidojot platjoslas sakarus visās dalībvalstīs.

John Dalli, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Komisija ļoti atzinīgi vērtē jūsu interesi, atbalstu un vērtīgos ieteikumus par IST intensīvāku izmantošanu, lai sekmētu pāreju uz energoefektīvāku ekonomiku, kas rada zemas oglekļa emisijas, un ir ļoti rūpīgi izlasījusi *Toia* kundzes ziņojumu.

Ir būtiski atzīt, ka IST nozare var ievērojami sekmēt siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu, un mums ir jāpanāk, ka šis potenciāls tiek izmantots un pārvērsts reālos rezultātos.

Komisija ir paredzējusi izvirzīt šo jautājumu par prioritāti Eiropas Digitālajā programmā, ko tā drīz pieņems.

Kā jūs minējāt ziņojumā, IST var palīdzēt būtiski palielināt energoefektivitāti citās nozarēs, jo īpaši, piemēram, ēku un transporta nozarēs. Mēs arī piekrītam jūsu uzskatam, ka galvenais instruments šā potenciāla realizēšanai ir viedie tīkli un viedās uzskaites ieviešana dalībvalstīs. Ieviešana dalībvalstīs jāveicina, lai rastos aktīvi patērētāji, kuri var izmantot atjaunojamo resursu paaudzi un energoefektīvas tehnoloģijas.

Liela nozīme ir arī kopējai pašas IST nozares radīto emisiju mērījumu sistēmai. Lai palielinātu informācijas un sakaru tehnoloģiju radītos ieguvumus, noteikti ir vajadzīga stingra mērījumu sistēma, par ko ir panākta

vispārēja vienošanās un ko ir pieņēmuši nozares pārstāvji. Tas ir jāņem vērā, aplūkojot izmantoto IST labvēlīgo ietekmi.

Kopš 2009. gada oktobra, kad tika pieņemts ieteikums par šo tematu, Komisija, lai virzītu darbu uz priekšu, ir īstenojusi vairākus pasākumus, iesaistot ieinteresētās puses. Ļaujiet man minēt pāris pasākumus, kuros pievērsta uzmanība jūsu ziņojumā paustajām bažām.

2010. gada februārī tika uzsākts forums „IST energoefektivitātei”. Forumā apvienojas vadošās ES, Japānas un ASV progresīvo tehnoloģiju nozares asociācijas. Tās izvirzīs mērķus, pamatojoties uz kopējo IST patērētās enerģijas un radīto oglekļa emisiju mērījumu sistēmu, kas tiks izstrādāta līdz 2010. gada beigām.

Forums arī meklē veidus, kā IST nozare var sekmēt citu nozaru, piemēram, ēku un transporta nozaru, energoefektivitātes palielināšanu. Eiropas lielākās pilsētas ir pievienojušās Videi nekaitīgu digitālo tehnoloģiju hartai (*Green Digital Charter*). Šīs pilsētas apņemas līdz 2020. gadam samazināt savas IST nozares radītās oglekļa emisijas par 30 % un līdz 2015. gadam katrā pilsētā izveidot piecus IST lielapjoma izmēģinājuma projektus. Videi nekaitīgu digitālo tehnoloģiju hartai pievienojušos pilsētu kopējais skaits no 14 ir pieaudzis līdz 21.

Arvien svarīgāki kļūst ar enerģijas mazumtirdzniecības tirgu saistīti jautājumi, jo tirgi sāk tuvoties patērētājiem un jaunu tehnoloģiju un sistēmu ieviešanai viedās uzskaites un viedo tīklu veidā. Uz priekšu virzās arī darbs ar Komisijas Viedo tīklu darba grupu. Tās mērķis ir sniegt Komisijai ieteikumus par politiku un regulējumu, kā arī koordinēt pirmos soļus viedo tīklu ieviešanā atbilstīgi Trešās enerģētikas paketes nosacījumiem. Paredzēts, ka līdz 2011. gada beigām tiks iesniegts ieteikumu kopums.

Noslēgumā ļaujiet man uzsvērt, ka Komisija ir stingri apņēmusies sekmēt paketes „20-20-20” mērķu sasniegšanu līdz 2020. gadam, kā to noteikuši valstu un valdību vadītāji, un IST šajā darbā būs būtiska loma. Mēs jums pateicamies par vērtīgo ieguldījumu, ko sniedza jūsu ziņojums, un ceram turpināt kopējo sadarbību, lai nodrošinātu tādas politikas, kas veicina mērķu izpildi, pieņemšanu.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks rīt.

26. Kopienų finansų interešu aizsardzība — krāpšanas apkarošana — 2008. gada pārskats (debates)

Priekšsēdētājs. Pēdējais punkts ir Cozzolino kunga ziņojums (A7-0100/2010) Budžeta kontroles komitejas vārdā par Kopienų finansų interešu aizsardzību un krāpšanas apkarošanu — 2008. gada pārskats (2009/2167(INI)).

Andrea Cozzolino, referents. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Laikā, kad Lisabonas līgums piešķir Eiropai lielāku lomu miljoniem eiropiešu dzīvē, liela nozīme ir ar pārredzamību un likumību saistītajām problēmām. Tāpēc ziņojums, ar kuru iepazīstinām, ir īpaši saskaņots darba rezultāts. Darbā, pirmkārt un galvenokārt, tika ņemta vērā Revīzijas palātas izklāstītā situācija, jo konstatēto pārkāpumu finansiālā ietekme no vairāk nekā 1 miljarda eiro 2007. gadā samazinājās līdz 783 miljoniem eiro 2008. gadā.

Kritums ir skāris visas izdevumu jomas, izņemot tiešos izdevumus un pirmspievienotās līdzekļus. Lielu satraukumu joprojām rada ar struktūrfondiem saistītās jomas. Taču absolūtās summas un vērtības, atsevišķi ņemtas, mums nenorāda uz jomām, kur pastāv steidzami risināmas problēmas, un jomām, kur situācija tiek kontrolēta. Pēdējo mēnešu laikā veiktajās analizēs un notikušajās sanāksmēs esam nolēmuši izvirzīt par prioritāti divas prasības. Pirmā prioritāte — vajadzība steidzami paredzēt dalībvalstīm lielāku atbildību par krāpšanas un pārkāpumu konstatēšanu un apmaiņu ar tādu informāciju, kas vajadzīga, lai apkarotu krāpšanu un novērstu ar izdevumiem un nodokļu iekasēšanu saistīto izšķērdēšanu un tirgus kroplošanu.

Otrā prioritāte — priekšlikumu un darba hipotēžu sniegšanas nozīmīgums, lai atvieglotu pasākumu īstenošanu dalībvalstīs, izmantojot administratīvās procedūras un pārvaldības stratēģijas, kurās par prioritāti izvirzīta projektu kvalitāte un to ietekme uz Eiropas pilsoņu dzīves un darba apstākļiem.

Lai sasniegtu šos mērķus, mēs ierosinām Parlamentam uzstāt uz konkrētām prioritātēm — pirmkārt, mēs ierosinām, lai OLAF sagatavo 27 profilus, gana rūpīgi un uzmanīgi analizējot stratēģijas, ko katra dalībvalsts ievēro, lai apkarotu krāpšanu un konstatētu pārkāpumus ES resursu izmantojuma jomā; precīzi norādot

iestādes, kuru pienākums ir katrā attiecīgajā dalībvalstī veikt pārbaudes; un sniedzot datus par veikto pārbažu skaitu un kvalitāti, kā arī to sekām.

Otrkārt, ir būtiski samazināt pārkāpumu skaitu un ievērojami uzlabot noteikumus. Mēs sākam normatīvo aktu vienkāršošanas programmu, kas galvenokārt paredzēta struktūrfondi. Turklāt ir aktīvāk jāizvērs korupcijas, finanšu noziegumu un publisko iepirkumu noteikumu pārkāpumu apkarošana. Ar visas komitejas atbalstu šā gada ziņojumā esam panākuši progresu šajā jautājumā. Intensīvi un saskaņoti strādājot, ir izstrādāti priekšlikumi par galvenajām problēmām šajā jomā. Sākot ar nodokļu oāzēm ES un beidzot ar ES finanšu līdzekļu saņēmēju datubāzēm — ziņojums sniedz praktisku ieguldījumu izdevumu pārredzamības palielināšanā un krāpšanas un korupcijas novēršanas stratēģiju nostiprināšanā.

Visbeidzot, attiecībā uz OLAF ir ļoti svarīgi nodrošināt pilnīgu tā darbības neatkarību, pilnīgu dalībvalstu sadarbību un atbilstošu cilvēkresursu stratēģiju, kas tam noteikti ir vajadzīga. Mūsu debatēm ir jābūt pastāvīgām un aktuālām, lai izdotos izveidot vienotu Eiropas prokuratūru.

Noslēgumā vēlos teikt, ka, manuprāt, ir ļoti svarīgi par Eiropas resursu pārredzamu un efektīvu pārvaldību cīnīties kopā. Saistībā ar to mums jāpanāk, ka pastāvošās problēmas nekādā veidā netiek izmantotas, lai apšaubītu Eiropas projektam īpaši nozīmīgus instrumentus, piemēram, kohēzijas politiku un attīstības palīdzību. Mums drīzāk ir rūpīgi jāizpēta problēmas un trūkumi, kas joprojām pastāv dažādās Eiropas izdevumu jomās, un jāizmanto šie dati, lai ar jauniem, apņēmīgiem soļiem dotos uz priekšu, tādējādi padarot mūsu finanšu pārvaldību efektīvāku un pārredzamāku.

Es ticu, ka, uzņemoties šo darbu, dažādās Eiropas iestādes patiešām gūs panākumus spēcīgākas, integrētākas un eiropiešu vajadzībām atbilstošākas Eiropas veidošanā.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Es domāju, ka Eiropas finanšu līdzekļiem jābūt pieejamiem pilsoņiem godīgā un pārredzamā veidā. Viena no metodēm, kā, iespējams, varētu izskaust korupciju publisko iepirkumu jomā, ir ieviest pārredzamu sistēmu tiešsaistes konkursa sistēmas veidā.

Saskaņā ar Komisijas ziņojumu 2008. gadā notikušo pārkāpumu finanšu ietekmes sarukums liecina, ka dalībvalstis ir sekmīgi īstenojušas atsevišķus institucionālus un ar tiesību aktiem saistītus pasākumus. Joprojām ir vajadzīga lielāka finanšu kontrole, kā arī efektīvi tiesību akti par krāpšanas ar nodokļu maksājumiem, jo īpaši saistībā ar PVN.

Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzība ir arī Rumānijas valdības prioritāte. Tās ietvaros tika izveidots Krāpšanas apkarošanas departaments. Tas nodrošina vienīgo vietu Rumānijā, kur iespējams sazināties ar OLAF saistībā ar Eiropas finanšu līdzekļiem.

Monica Luisa Macovei (PPE). - Priekšsēdētāja kungs! Kā EPP ēnu referente es vēlos vispirms izteikt pateicību referentam un pārējiem kolēģiem no politiskajām grupām par lielisko sadarbību. Mēs pievērsām īpašu uzmanību pārredzamības palielināšanai un noteikumu par publiskajiem iepirkumiem uzlabošanai, jo tā ir joma, kur pastāv lielākais krāpšanas un korupcijas risks, kas grauj tirgu un palielina patērētāju maksātās cenas.

Turklāt informāciju par ES finanšu līdzekļu saņēmējiem no visām dalībvalstīm vajadzētu publicēt vienā tīmekļa lapā, pamatojoties uz vienādiem kritērijiem. Es arī aicināju savstarpēji atzīt aizliegumus, piemēram, neļaujot krāpšanā piekļertiem likumpārkāpējiem ieņemt uzņēmumu vadītāju amatus. Ir jāatbalsta OLAF darbības; mēs lūdzam norādīt iemeslus un sniegt statistiku par tiem gadījumiem, kad valstu iestādes pēc OLAF ziņojumiem nav izvirzījušas apsūdzību, kā notiek 73 % gadījumos OLAF uzsāktu lietu.

Ziņojumā arī ierosināts aizliegt tiem uzņēmumiem, kas darbojas ar ārzonu starpniecību, slēgt darījumu līgumus ar Eiropas Savienībā reģistrētiem uzņēmumiem, ja ārzonas teritorija, kurā pirmie reģistrēti, vienpusēji kavē sadarbības nolīgumu noslēgšanu ar Savienību.

Ļaujiet man noslēgumā sacīt, ka Eiropas Savienībai krāpšana un korupcija jāuztver kā savstarpēji saistītas un tās jāizvirza par prioritāti.

Seán Kelly (PPE). - Priekšsēdētāja kungs! Domāju, ka nepārspīlēšu, sakot, ka pašreizējo ekonomikas krīzi izraisīja mērena sākotnējā krīze — krīze, kurā alkatība uzvarēja cēlsirdību, korupcija triumfēja pār godprātību un savtīgums bija lielāks par solidaritāti —, un, kamēr cēlsirdība, godprātība un solidaritāte atkal nekļūs par uzņēmumu un valdību rīcības vadmotīvu, mēs neizklūsim no pašreizējām nepatīkšanām.

Es pilnībā atbalstu ikvienu krāpšanas apkarošanas darbību. Esmu redzējis raidījumus Īrijā, kur rāda cilvēkus, kuri ik nedēļu Īrijas Republikā, Ziemeļīrijā un Anglijā pieprasa sociālo labklājību, cilvēkus, kuri atlido uz Korkas lidostu un pēc tam, kad pieprasījuši sociālos pabalstus, atkal lido prom. Vislaunāk rikojās bankas — banka *Allied Irish Bank* un banka *Irish Nationwide* —, kuras, lai noslēptu patieso situāciju, spēlēja pingpongu, izmantojot grāmatvedības paņēmienus.

Tas Īrijā ir izraisījis ārkārtīgi nopietnas grūtības, un ir jādara viss iespējama, lai apturētu krāpšanu. Ir skaļi un skaidri jāpaziņo, ka krāpšana tiks ļoti stingri izmeklēta un apkarota gan Eiropas, gan visos citos mērogos.

John Dalli, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, godātie deputāti! Sava kolēģa, *Šemeta* kunga, vārdā es vispirms vēlos pateikties referentam par konstruktīvo ziņojumu un izvirzītajiem priekšlikumiem Savienības finanšu interešu aizsardzības uzlabošanai.

Komisija novērtē, ka Parlaments šajā jomā īpaši uzsver ES iestāžu un dalībvalstu kopējo atbildību. Ļaujiet man tikai izteikt pāris piezīmes.

Ja runājam par dalībvalstu paziņojumiem par pārkāpumiem, OLAF ir izveidojis jaunu tīmekli bāzētu paziņošanas sistēmu, kuras nosaukums ir IMS — pārkāpumu pārvaldības sistēma (*Irregularities Management System*). Ar to ir ieviesti būtiski uzlabojumi dalībvalstu veiktajā paziņošanā par pārkāpumiem, tostarp tiem pārkāpumiem, par kuriem jūs izsakāt kritiku ziņojumā. Īpašu satraukumu gan Parlamentam, gan Komisijai rada struktūrfondi. Īstenojot rīcības plānu par 2008. gada strukturālajiem pasākumiem, Komisija ir īstenojusi stingrus pasākumus, tostarp plašu vienkāršošanas darbu, lai novērstu trūkumus nozarēs un programmās, kur ietekme bijusi vislielākā.

Mans kolēģis, komisārs *Šemeta*, kopā ar pārējiem komisāriem turpinās centienus vēl vairāk samazināt kļūdu skaitu kohēzijas politikā. Komisija atbalstīs un uzraudzīs dalībvalstis 2000.–2006. gada programmu slēgšanā un nodrošinās, ka jaunajā plānošanas periodā tiek izmantots pārvaldības un kontroles sistēmu potenciāls. Turklāt Komisija sadarbosies ar dalībvalstu iestādēm, lai panāktu, ka tās uzņemas pilnu atbildību par dalīto pārvaldību, kas nostiprināta Lisabonas līguma jaunajos nosacījumos.

Ir panākts ievērojams progress attiecībā uz ES finanšu līdzekļu saņēmēju pārredzamību. Lauksaimniecības jomā Padome ir piekritusi, ka līdzekļu saņēmēju publicēšana ir dalībvalstu pienākums. Informācijai ir jābūt pieejamai vienotā tīmekļa vietnē katrā dalībvalstī atbilstīgi dalītās pārvaldības principam. Lai sekmētu piekļuvi dalībvalstu tīmekļa vietnēm un sniegtu par tām pārskatu, saites uz šīm vietnēm ir norādītas tīmekļa lapā *Europa*.

Tagad pievēršīšos OLAF. Es pateicos referentam par skaidri pausto un lielo OLAF darba atbalstu. Mans kolēģis, komisārs *Šemeta*, pilnībā piekrīt, ka birojam jākoncentrējas uz savu pamatuzdevumu — izmeklēšanu —, lai gan OLAF ir arī citi svarīgi pienākumi, jo īpaši krāpšanas apkarošanas jomā. Viņš arī piekrīt, ka OLAF jāpievērš uzmanība svarīgākajām lietām, savukārt mazāka mēroga krāpšana jārisina citām iestādēm.

OLAF 2008. gadā pārskatīja ar OLAF izskatītajām lietām saistītās finanšu uzraudzības procedūras, nosakot minimālo robežu. Komisārs *Šemeta* ir nopietni ņēmis vērā jūsu komentārus par to, ka OLAF ir jāsadarbomas ar iekšējās revīzijas dienestiem, un viņš tam pilnīgi piekrīt. OLAF un IRS ir cieši sadarbojušies kopš 2003. gada. Tie apmainās ar informāciju un nodrošina viens otram specializētas mācības, lai attiecīgie darbinieki uzlabotu zināšanas par savstarpēji interesējošiem jautājumiem. OLAF vēlas padarīt sadarbību ar IRS vēl ciešāku.

Runājot par procesuālajām tiesībām, 2009. gada decembrī pieņemtajā jaunajā OLAF rokasgrāmatā, kas ir nodota Parlamentam, jau ir sniegtas visaptverošas pamatnostādnes OLAF izmeklētājiem. Detalizētāki noteikumi par procesuālajām tiesībām tiks iekļauti tiesību akta projektā par OLAF regulas pārskatīšanu. Saistībā ar to Komisija arī vēlas atgādināt, ka pirms vasaras atvaļinājuma Parlamentam un Padomei tiks iesniegts pārdomu dokuments par OLAF tiesisko reformu.

Komisārs *Šemeta* ir paredzējis iepazīstināt ar šo dokumentu Budžeta kontroles komiteju tās gaidāmajā sanāksmē jūlijā. Visbeidzot viņš ļoti vēlas sadarboties ar Parlamentu kā sabiedroto darbā pie OLAF efektivitātes uzlabošanas un ES nodokļu maksātāju naudas aizsardzības.

Priekšsēdētājs. – Debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks rīt.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 149. pants)

Alain Cadec (PPE), rakstiski. – (FR) Krāpšanas apkarošana ir svarīgs uzdevums, kas ir jārisina Eiropas Savienībai un dalībvalstīm. Atbilstīgi kohēzijas politikai piešķirtā publiskā finansējuma nozīmes dēļ tam ir jāpievērš ļoti liela uzmanība, jo pastāv iespēja, ka šie līdzekļi tiks izšķērdēti. Uz spēles ir likta struktūrfondu uzticamība eiropiešu acīs. Saistībā ar to es atzinīgi vērtēju darbu, ko Eiropas Komisijas Krāpšanas apkarošanas birojs (OLAF) ieguldījis, lai apkarotu krāpšanu efektīvāk. Kā norāda referents, pārkāpumu finanšu ietekme uz strukturālajiem pasākumiem ir ievērojami mazinājusies. Turklāt pārkāpumu, par kuriem Komisijai ir paziņots, skaita pieaugums liecina par krāpšanas novēršanas sistēmu panākto progresu. Ir būtiski, lai Komisija un dalībvalstis turpina šo cīņu pēc iespējas stingrāk. Tomēr ir svarīgi arī neaizbiedēt potenciālos struktūrfondu līdzekļu saņēmējus ar pārāk bargiem ierobežojumiem. Viena lieta ir apzināta krāpšana, taču precizitātes trūkums, īstenojot projektus, ir pavisam kas cits. Pirmā ir jāuzskata par kriminālu darbību, savukārt, lai ierobežotu otrās ietekmi, ir jāvienkāršo procedūras.

Tamás Deutsch (PPE), rakstiski. – (HU) Krīze, kas izvērsās atsevišķās eiro zonas valstīs, Eiropas atbildīgajām personām sniedz nepieredzētu brīdinājumu par to, ka ir vajadzīga publiskā finansējuma un Kopienas finanšu bezierunu aizsardzība. Ekonomika un starptautiskie tirgi ārkārtīgi jutīgi reaģē uz katru Eiropas Savienības veikto pasākumu, piemēram, pirms dažām dienām pieņemtajām paketēm par bēgļiem. Ja krīzes pārvaldība nenotiek pienācīgi un Eiropas mērogā, var tikt apdraudēta visa tautsaimniecība. Tādēļ es nepārspilēšu, sakot, ka mūsu finanšu ministriem un Eiropas iestādēm ir pievērstas visas pasaules acis. Līdz pat šai dienai atsevišķu dalībvalstu valdības, mēģinot īstenot savas privātās intereses un rīkojoties kā oligarhijā, ir novedušas savas valsts ekonomiku līdz bankrotam un padarījušas uzņēmēju, ģimeņu un kvalificētu jauniešu nākotnes cerības nepiepildāmas. Tādēļ referenta nodomu par dalībvalstu atbildības palielināšanu mēs varam vērtēt tikai atzinīgi. Patlaban tas ir viens no svarīgākajiem krīzes veismīgas pārvaldības elementiem. Šajā būtiskajā periodā stingra uzraudzība, lai pārtrauktu korumpētu valdību laikmetu, ir tik nozīmīga kā nekad agrāk.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Ziņojumā par krāpšanas apkarošanu ir minēta ļoti labvēlīga tendence. Laikposmā no 2007. līdz 2008. gadam visās nozarēs samazinājās pārkāpumu nelabvēlīgās finansiālās sekas. Tomēr pirmspievienošanās palīdzības jomā tā nenotika. Šajā jomā nelabvēlīgā ietekme bija pieaugusi par 90,6 %. Saistībā ar to vēlos norādīt, ka kopš 2002. gada ES ir sniegusi finansiālu atbalstu Turcijas „centieniem” ceļā uz pievienošanos ES, katru gadu izmaksājot tai arvien lielākas summas. Laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam Turcija saņēms 4,84 miljardus eiro. Tomēr šis ir gadījums, kad Komisija apzinās, ka Turcija netiek ne tuvu vajadzīgajam progresam attiecībā uz atbilstību pievienošanās kritērijiem. Taču nauda turpina plūst, un tās summas pat palielinās. Jaunākajā Eiropas Revīzijas palātas specializētajā ziņojumā papildu citiem jautājumiem norādīts, ka jo īpaši pievienošanās atbalsta finansējums Turcijai tiek ieguldīts, nenosakot pietiekami skaidrus mērķus un salīdzinošos kritērijus. Ja nav skaidras stratēģijas, nauda tiek izmantota bez konkrēta plāna un nekonstruktīvi. Mums ir jāizbeidz šis neprāts.

27. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

28. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.55.)